

ஸ்ரீ:
ஸ்ரீ மஹாபாரதம்.

பீஷ் ம ப ர் வ ம்.

திரிசிரபுரம்

ஸ்கைட் ஜோஸப் காலேஜ் ஸிஸ்கிரூத் தலைமைப்பண்டிதர்,

மஹாவிதவான, ஸாஸவதஸாஸஜ்ஞா, கவிசிகாமணி,

ஸ்ரீ உஷவே T. V. ஸ்ரீ நிவாஸாசாரியா

அவாகளால்

மொழிபெயராககப்பெற்றது.

தும்பகோணம் காலேஜ் ரீடயர்ட் தமிழ்ப்பண்டிதர்,

ம. வீ. இராமானுஜாசாரியரால்

பதிப்பிக்கப்பெற்றது

இரண்டாம் பதிப்பு

விலை ரூபா ௩ தபால்சாரீஜ் அனு அ.

1929

(All Rights Reserved)

Printed at
THE KESARI PRINTING WORKS, MADRAS

1 to 13 Folios Printed at
THE INDIA PRINTING WORKS, MADRAS

ஸ்ரீ:

இரண்டாம் பதிப்பின் முகவுரை.

இந்தப் பீஷ்மபாவத்தின் பெருமையை இதன் முதற்பதிப்பின் முகவுரையில் ஒருவாறு தெரிவித்திருந்தலால், அதனை இங்கே விவரிக்கவில்லை. இதன் முதற்பதிப்பு, 1919 ஸ்ரீ ஏப்ரல் 1-ல் வெளிவந்தது அப்பொழுது, ஐரோப்பியப் புத்தகக் காரணமாக நல்ல காகிதம் கிடைக்கவில்லை மட்டமான காகிதமும் அதிக விலை கொடுத்தது வாங்கவேண்டிற்று ஆகையால், சில பிரதிகளே அச்சிடப்பட்டன இரண்டு அல்லது மூன்று வருஷகாலமாகக் கேட்பவர்களுக்குப் பீஷ்மபாவம் கொடுக்கப்படவில்லை வனபர்வத்தை வெளியிட்டபிறகே வேறு வேலைகளைச் செய்வதென்னும் உறுதிபுடனிருந்தேன இருந்தும், சிலா அடிககடி எழுதிக் கேட்டுக்கொண்டிருந்தமையாலும், அவர்களுக்கு அடிககடி ஸமாதானம் எழுதுவது சிரமமாயிருந்தமையாலும், சிலா தாங்கள் புத்தகம் வாங்கிக் கொள்ளாமைக்கு இந்தப் பாவமில்லாமையைக் காரணமாகச் சொன்னமையாலும், எப்படியும் செய்யவேண்டிய காரியமே யாதலாலும் இதன் இரண்டாம் பதிப்பை வெளியிட்டலானேன் இந்த வேலை வனபாவவேலை தாமதிப்பதற்குச் சிறிது காரணமானாலும் இதுவும் ஸ்ரீமஹாபாரத ஸம்பந்தமான வேலையேயாதலால், ஸ்ரீமஹாபாரத அபிமானிகள் க்ஷமிப்பார்களென்று நம்புகிறேன்

ஸ்ரீபகவத்கீதை முதலிய இடங்களில் சில மாறுதல் செய்வது அவசியமாயிருந்தும், அவகாசக் குறைவால் அவை இப்பொழுது செய்யப்படவில்லை ஸ்ரீஷ்ஷணு ஸஹஸ்ரநாமத்தைப்போலவே ஸ்ரீபகவத்கீதையையும் தனியே அச்சிட்டுத் தரவேண்டுமென்று பலா விரும்புதலால், அதனைத் தனியே அச்சிட்டு வெளியிட எண்ணியிருக்கிறேன் அந்தப் பதிப்பில் சோக்கவேண்டியவற்றைச் சோத்தும் மாற்றவேண்டியவற்றை மாற்றியும் வெளியிடுவேன்

மஹாபாரதத்தில் எஞ்சியுள்ள வனபாவத்தையும் நான் இன்னும் செய்யக்கூடுதியிருக்கிற மற்ற நற்காரியங்களையும் இனிது நிறைவேற்றுமாறு எல்லாம் வல்ல ஸாவேஸ்வரனை பராததிக் கிறேன்.

11, கேசவப் பெருமாள்ஸ்திதி
மயிலாப்பூர்
-30-7-29

இங்ஙனம்

ம லீ. இராமானுஜாச்சாரியன்.

பூ மி ப் ரீ வ ம்

அத்யாயம்

11 சாகதவீப வருணனை

பக்கம்

35 - 36

12 கிரொஞ்சமுதலான தீவுகளின் வருணனை

39 - 42

கிரகங்களின் அளவு முதலியன

42

பூமிபாவததைப் படித்தலகேட்டல்களின் பயன

43

ப க வ தீ கீ தா ப் ரீ வ ம்.

13 ஸஞ்சயன பீஷ்மருடையவதத்தைத் திருதராஷ்டிரனுக்கு உரைத்தது

43 - 44

14 திருதராஷ்டிரன் பீஷ்மருடையவதத்தைக்கேட்டுத் துக கிதது யுத்தத்தை விரித்துரைக்கும்படி ஸஞ்சயனைக் கேட்டது

44 - 51

15 ஸஞ்சயன வியாஸரிடம் பெற்ற வரங்கள்

52

தூரியோதனன் பீஷ்மரைக்காக்கும்படி துச்சாஸனனுக்குக் கட்டினாயிட்டது

52 - 53

16 கௌரவபாண்டவசேனையின் வருணனை

53 - 54

17 கௌரவசேனை போருக்குப் புறப்பட்டது

54 - 55

பீஷ்மா கூதரியதாமத்தைத் தம்பேராவீரர்களுக்கு உரைத்தது

56

18 கௌரவசேனையின் வருணனை

59 - 60

19 பாண்டவசேனை போருக்குப் புறப்பட்டது

61 - 62

20 கௌரவபாண்டவசேனையின் போருக்குச்சென்ற விதமும், அவற்றின் வருணனையும்

64 - 65

21 யுதிஷ்டிரா கௌரவசேனையைக்கண்டு பயந்தது

67

அாஜுன்ன யுதிஷ்டிராரை ஜயத்தின்காரணத்தை எதே துக்கூறித் தேற்றியது

67 - 68

22 யுதிஷ்டிராமுதலியோர் போருக்குப் புறப்பட்டது

68 - 70

கருஷ்ணன் கௌரவசேனைகளைக்கொன்று பீஷ்மரோடு போராடியும்படி அாஜுன்னனுக்குச் சொல்லியது

70

23 அாஜுன்ன தூக்கையைத் துதித்தது

70 - 71

தூக்கை அாஜுன்னனுக்கு வரமளித்தது

72

தூக்காஸதோத்திர படனபலன்

72

24 இரண்டுபடைகளுக்குமுள்ள உதஸாஹமுதலியன்

73

ஸ்ரீ ப க வ தீ கீ தை

25 அாஜுன்ன விஷாதயோகம்

74 - 75

தூயோதனன், எல்லோரும் பீஷ்மரையே காக்கவேண்டுமென்று துரோணருக்குச் சொல்லியது

74 - 75

அாஜுன்ன போருக்குவந்திருக்கும் ஞாநிமுதலியவர்களைக் கண்டு, துக்கத்துடன், போராடிய விருப்பமில்லையென்று கிருஷ்ணனிடம்கூறி விலமுதலியவற்றைக் கீழேபோட்டது

76 - 77

அத்யாயம்.

பக்கம்.

26 ஸாக்ஷியோகம்	78 - 85
அரஜுனன துக்கமவிலகும் உபாயம் தெரியவில்லையென்று கிருஷ்ணனுக்குச் சொல்லியது	78 - 79
கிருஷ்ணன அரஜுனனுக்குத் துக்கம் தகாதெனப்பதைக் காரணத்தோடு உபதேசித்தது	79 - 83
அறிவுநிலைத் தவனுடைய லக்ஷணமுதலியன	83 - 85
27 காமயோகம்	86 - 89
காமமே பாவத்துக்குக் காரணமெனப்பது	89
28 காமயோகம் உலகில வந்தமுறை	90
யஜுரூபிகையோகம்	90 - 94
29 ஸந்யாஸ்யோகம்	94 - 97
30 அத்யாத்மயோகம்	97-102
31 ஞானயோகம்	102-105
32 தாரகபரமயோகம்	105-108
33 ராஜவித்யா ராஜகுஹ்யயோகம்	108-112
34 விபூதியோகம்	112-115
35 விஸ்வரூபதாசனயோகம்	116-122
36 பக்தியோகம்	123-124
37 கேதாசுரகேதாஜுரூபிகையோகம்	126-128
38 சூனதரயவிபாக்யோகம்	129-131
39 புருஷோத்தமயோகம்	132-134
40 தேவாஸுர ஸம்பத்விபாக்யோகம்	134-137
41 ஸரத்ததாராயவிபாக்யோகம்	137-140
42 ஸநபாஸ்யோகம்	140-147
முக்குணங்களும் கலந்த ஞானமுதலியன	142-144
நான்கு வருணங்களுக்கும் உரியதொழில்கள்	144-145
மனிதன் பாமமத்தை அடையும் விதமுதலியன	145-146
கிருஷ்ணன அரஜுனனுக்கு ஞானோபதேசம் செய்வது	146-147
பீ ஷ ம வ த ப ி வ ம்	
43 ஸ்ரீபகவத்கீதையின் சிறப்பு	148-149
ஸ்ரீபகவத்கீதையில யார யார எத்தனை எத்தனை சுலோகங் களைச் சொல்லினரெனப்பது	149
கந்தாலாமுதலியோரா பாரதப்போரகாணவந்தது	149
யுதிஷ்டிரா பீஷ்மரைநோக்கிச் சென்றதும், கௌரவவீரர்கள் யுதிஷ்டிரா பயமடைந்தாரென்றதும்	149-151
யுதிஷ்டிரா பீஷ்மரைவணங்கிப் போருக்கு அனுமதி பெற்றது	151-152
மனிதனு், பொருளுக்கு அடிமைப்பட்டவனெனப்பது	151-152
யுதிஷ்டிரா, துரோணரைவணங்கிப் போருக்கு அனுமதி பெற்றது அவருடையவதோபாயத்தையும் அறிந்தது	152-154

அதீயிரயம்.

பக்கம்

- 74 ஸாதயதிரயின யுத்தம் 287-288
- பூரிஸரவஸ ஸாதயதிரயின பத்துதருமாராகனைக-கொன்றது 289
- ஸாதயதிகும பூரிஸரவஸுகும யுத்தம் 289-291
- 75 தருஷ்டதயுமன்ன மகாவயுக்ம் வகுத்தது 291
- பீஷமா கௌருசவயுஹம் வகுத்தது 291-292
- கௌரவ பாண்டவசேனைகளின யுத்தம் 292-293
- 76 திருதராஷ்டிரான தனசேனை அழிந்ததுகேட்டு வருந்தியது 293-296
- 77 பீமன துரோணா இவர்களின பராகரம் வருணனை 296-301
- தருஷ்டதயுமன்ன பீமனுக்குத் துணையாக வந்தது 298
- அபிமனயுமுதலான பன்னிருவா பீமதருஷ்டதயுமன்னாக
னைக காகக் வந்தது 301
- 78 ஸங்குல யுத்தம் 303-304
- பீமனுக்கும் துரயோதனனுக்கும் யுத்தம் 303-304
- 79 பீமன துரியோதனனை அத்தடிக் கூறியது 306
- 80 துரியோதனனுக்கும் பீஷமருக்கும் நடந்த ஸமவாதம் 311-313
- 81 பீஷமா துரயோதனனை மகிழ்வித்தது அவனுக்கு விசலயகா
ணியைக் கொடுத்தது 313-314
- பீஷமா மண்டலவயுஹம் வகுத்தது 314
- தாம புத்திரா வஜ்ரவயுஹம் வகுத்தது 315
- அரசர்கள் தவந்தவயுத்தத்துக்காக ஒருவரையொருவர்
எதிர்த்தது 315
- அராஜுனனுடைய பராகரம் 316
- 82-83 துரோணா சகனைக கொன்றது 318
- துவந்தவயுத்தமும், இருதிறத்துக்கும் நோந்த வெற்றி
தோல்விகளும் 318-323
- பகதத்தன கடோதகசேனப போரில் வென்றது 323-324
- நகுலஸஹதேவாகன சலயனை வென்றது 324-326
- 84 யுகிஷ்டிரா ஸருதாயுவை வென்றது 326-327
- 85 சேகிதானனுக்கும் கிருபருக்கும் யுத்தம் 327-328
- பூரிஸரவஸுகும தருஷ்டகேதுவுக்கும் யுத்தம் 328
- அபிமனயுவுக்கும் கிதாஸேனன முதலியோருக்கும் யுத்த
மும், அராஜுன்ன அபிமனயுவுக்குத் துணையாக வந்ததும் 328-332
- யுகிஷ்டிரா, பீஷமரை கொன்று சபதத்தை கிற்றவோ
றுமபடி கிகண்டிகுசு சொல்லியது 332
- கிகண்டியின பராகரம் 332-333
- ஜயதாதுகும் பீமனுக்கும் யுத்தம் 333
- கிதாஸேனன பீமனுடைய கதைக்குத் தப்பி ஓடினது 333-334
- 86 பீஷமா யுகிஷ்டிரரை எதிர்த்தது 334
- ஸங்குலயுத்தம் 334-

அத்யாயம்	பக்கம்.
87 பீஷமா கூடமவயுஹம் வருதத்து தருஷ்டதயுமன்ன ஸருஷ்டகவயுஹம் வருதத்து இருதிமததுசேனைகளும் எதிர்த்துப் போர்தொடங் கியது	338 339 340-341
88 ஸுநாபன, அபராஜிதன், குண்டதாரன், பண்டிதன், விசா லாக்ஷன், மஹோதான், ஆதிதயகேது, பஹுவாசி இவா களின் வதம் துரியோதனன் தம்பியினிபிரிவுக்காகப் புலம்பியதும பீஷ மா மறுமொழியும்	342-343 344
89 திருதராஷ்டிரன், புதராகளுடைய வதத்தைக்கேட்டுத் துக்கித்தது போரின் விவரணம்	344 345 345-347
90 இராவான் வாலாறு இராவான் சகுனியின் தம்பியருடன் போர்புரிந்து அவாக் ளைக் கொன்றது அலம்புஸனுக்கும் இராவானுக்கும் யுத்தமும், அலம்புஸன் இராவானைக் கொன்றதும் அலம்புஸன் வெட்டவெட்டப் பிழைத்தது இராவானுடைய தாயவம்சம் அவனுக்கு உதவிபுரியவந்ததும், அலம்புஸன் கருடவடிவங்கொண்டு அவற்றைப் பசுதித் ததும்	347-349 349-351 352-353 352 353
1 - 94 கடோதகசனுக்கும் துரியோதனன் முதலியவர்களுக் கும் யுத்தம் வேகவான், மஹாரௌதான், வித்யஜ்ஜிஹ்வன், பிரமாத்ரி இவர்களின் வதம் கடோதகசன் துரியோதனனைநினைத்தது வீரவாதம்செய் தது பீஷமா துரியோதனனைக் காகக்வேண்டுமென்று துரோண ருக்குச் சொல்லியது தாமபுத்திரா கடோதகசனைக் காக்கும்படி பீமனை ஏவியது துரோணா துரியோதனனைக் காக்கும்படி தம் சேனையை ஏவியது	355-367 356 357 359 361 364-365
5 துரியோதனன், கடோதகசனுக்குத் தான்தோற்றத்தற்காகப் பீஷமரிடம் வருகியது பீஷமா அவனுக்குச் சமாதானம்கூறிப் பகதத்தனைக் கடோதகசனை எதிராக் ஏவியது பகதத்தன்முதலானவர்களின் யுத்தம்	368 368 369 369-374
3 அராஜுன்ன, இராவான்மரணத்துக்காகத் துக்கித்தது துா யோதனதுகியவையும் கூதரியாதொழியும சிறித்தது குண்டலி, அநாதருஷ்டி, குண்டபேகி, வீராஜன், தீபதலோசனன், நீராகப்பாரு, ஸுப்பாரு, மகாதவஜன் இவர்களின் வதம் சேனைகளின் நெருங்கினபோர	374-375 376 376-380

அத்யாயம்	பக்கம்
பேராகளத்தின் வருணனை	377-380
97 தாயோதனன, தோலவிகு வருந்தியது	380
காணன, பீஷமா ஆயுதமெடாதிருந்தால தான பாண்டவா களை ஜயிப்பதாகக் கூறியது	381
தாயோதனன பீஷமரிடமசென்று காணனுக்குப் போர புரியஅனுமதியளிக்கும்படி அவரை வேண்டினது	381-386
98 பீஷமா தாயோதனனுக்கு அராஜுன்ன நிறமையையும் பாண்டவர்கள் ஒருவராலும் ஜயிக்கத்தகாதவர்களென பதையும் சொல்லியது	384-386
பீஷமா சிகண்டியைத்தவிர மற்றப்பாருசாலா முதலியவா களைத் தாமக்கொல்வதாகச் சொல்லியது	385
தாயோதனன பீஷமரைக்காப்பதற்குச் சேனைகளை அனு ப்பும்படி துச்சாஸனனுக்குச் சொல்லியது	386-388
99 பீஷமா ஸாவதோபதரவயுகம் வருத்தது	388
பாண்டவர்கள் எதிரணிவகுத்தது	388-389
கௌரவபாண்டவசேனைகள் ஒன்றையொன்று எதிரா ததும், அபசருனங்களும	389-390
100 அபிமனயுவினபராகாமம்	390-391
தாயோதனன அபிமனயுவை எதிராக அலம்புஸனை எலி யது	391-392
அலம்புஸனை திரௌபதிபுத்திராகளோடு போர்புரிந்தது	392-394
அபிமனயுவை எதிர்த்தது	394-397
101 அபிமனயு அலம்புஸனை வென்றது	397
ஸாதயகிக்கும் அஸ்வத்தாமாவுக்கும் யுத்தம்	398-400
102 துரோணருக்கும் அராஜுன்னுக்கும் யுத்தம்	400-401
பீமஸேனனது பராகாமம்	401-402
103-104 ஸங்குல யுத்தம்	402
பாண்டவவீரர்கள் பீஷமரையே எதிர்த்தது	402-405
அராஜுன்னுக்கும் ஸுசாமாவுக்கும் யுத்தம்	405
105 தாயோதனன பீஷமரைக் காக்கும்படி துச்சாஸனை எவியது	406
சகுனி குதிரைப்படைகளுடன் யுதிஷ்டிராமுதலியவர்களை எதிர்த்ததும், அவர்கள் அவற்றை அழித்ததும்	406-408
106 பீஷமா கடுமபோர புரிந்தது	410-411
பீஷமா அராஜுனனைப் போரில் புகழுகது	411
வாஸுதேவா தாமே பீஷமரைக்கொல்லச்சென்றது	415
பீஷமா தம்மைக்கொல்லும்படி கிருஷ்ணனுக்குச் சொல்லிய தும், அராஜுன்ன கிருஷ்ணனைத் தடுத்ததும்	41 -415
107 யுதிஷ்டிர வாஸுதேவா முதலியோருடன் ஆலோசித்துப் பீஷமரிடம் அவருடைய வதோபாயத்தைக்கேட்டது	419-420

அத்யாயம்	பக்கம்
பீஷமா தம் வதோபாயங்கூறியது	423-425
அாஜுன்ன பீஷமரைக கொல்லப் பயந்ததும், கிருஷ்ணை தேரியம் சொல்லியதும்	425-426
108 சிகண்டியின யுத்த ஸந்தாகமும் அவனுக்குப் பீஷமருடன ஸமவாதமும்	427-430
அாஜுன்ன பீஷமரைக கொல்லும்படி சிகண்டியைக் தூண்டியது	430-431
109 தூயோதனனுக்கும் பீஷமருக்கும் ஸமவாதமும், பீஷ மரது பராகரம் வருண்ணையும்	432-434
110 அாஜுன்னுக்கும் துச்சாஸனனுக்கும் யுத்தம்	435-438
111 தவந்தவயுத்தம்	438-442
ஸாதயகிகு அல்லபுஸனோம பகதத்தனோம தனிததனி யுத்தம்	438-439
112 துரோணா தூர்மித்தங்களை அஸவத்தாமாவுக்குக் காட்டிப் போருக்குச் செல்லக் கட்டளையிட்டது	443-445
113 பீமனுக்குப் பகதத்தன முதலிய பதினமருடன யுத்தம்	446-448
தூரியோதனன் பீமராஜுனாகளைக் கொல்லும்படி ஸுசா மாவை வலியது	449
114 பீமராஜுனாகள் கௌரவசேனையை மிக அழித்தது	449-452
115 யுதிஷ்டிரா தம் சேனைகளைப் பீஷமரை வெல்லக் கட்டளை யிட்டது	454
வீரர்கள் ஒருவரையொருவர் பலமாக எதிர்த்துத் தாக்கி யது	454-456
116 அபிமனயுவுக்கும் தூயோதனனுக்கும் யுத்தம்	456-457
ஸாதயகிகும் அஸவத்தாமாவுக்கும் யுத்தம்	457
கிருஷ்டகேதுவுக்கும் பெளரவனுக்கும் யுத்தம்	457-458
ஸுசாமாவுக்கும் திராஸேனனுக்கும் யுத்தம்	458
அபிமனயுவுக்கும் பிருஹத்பலனுக்கும் யுத்தம்	458-459
பீமன் யானைப்படையைத் தாக்கியது	459
யுதிஷ்டிராருக்கும் சலயனுக்கும் யுத்தம்	459
விராடனுக்கும் ஜயதர்தனுக்கும் யுத்தம்	459
கிருஷ்டதயுமனனுக்கும் துரோணருக்கும் யுத்தம்	459-460
அாஜுன்ன சிகண்டியை முன்னிடப்பி பீஷமரை அடித்தது	460
பீஷமா பாண்டவ சேனைகளை மிக்க கொன்றது	461
117 சிகண்டி பீஷமரை எதிர்த்தது	462
துச்சாஸனன் அாஜுன்னை எதிர்த்ததும், அாஜுன்ன அவ னைத் தூர்த்தியதும்	462-463
தூரியோதனன் பீஷமரைக் காக்கும்படி தனசேனைகளுக் குக் கட்டளையிட்டது	463-464
கௌரவர்கள் அாஜுன்னிடம் தோற்றேடியது	465

அத்யாயம்.	பக்கம்
118 பீஷமா நாளதோதும் போரிஸ பதினாய்வரைக கொன்றன கொன்பது	468
பீஷமருடைய பராக்ரமம்	468-469
பீஷமா சதாநீகனைக கொன்றது	469
119 அரஜுனன பீஷமருடைய வீரனை எடுக்கெடுக்க அறுத தது	473
பீஷமா மரிக்கக் கருதியது	473
நிஷிகளும் வஸுக்களும் உயிரைவிடுமபடி பீஷமருக்குச் சொல்லியது	473-474
பீஷமரினமீது மலாமாரி பெய்தது	474
அரஜுனன பீஷமருடைய கொடியையும் பாகளையும் வீழத் தியது	475
பீஷமா தமமீது வீழும் பாணங்கள் அரஜுனனுடையனவே என்று துச்சாஸனனுக்குச் சொல்லியது	475-477
பீஷமா கீழே சாய்ந்தது	477-478
பீஷமா பூமியைத் தொடாமலிருந்ததும், அவருக்குத் தெய வத்தன்மை வந்ததும்	478
பீஷமா அசுரீரவர்களைக்கேட்டுத் தாம் உத்தராயணம் வரும்வரை உயிர் தரிப்பதாகச் சொல்லியது	478
கங்கை பீஷமரிடம் நிஷிகளை அனுப்பியது	478
நிஷிகள் பீஷமரைக்கண்டு தக்ஷிணையனத்தில மரிக்கலாகா தென்றதும், அவராமறுமொழியும்	478-479
கிருபா முதலியோர் துக்கித்ததும் பாஞ்சாலா முதலியோர் மகிழ்ந்ததும்	479
120 திருதராஷ்டிரன பீஷமருடைய வதங்கேட்டுத் துக்கித்தது	480-481
பாண்டவர்கள் ஜயத்தைக் கோஷித்தது	481-482
துச்சாஸனன பீஷமா சாயந்ததைத் துரோணருக்குச் சொல்லியது	482
துரோணர் போரை நிறுத்தியது	482
கௌரவபாண்டவரனைவரும் பீஷமரிடம் சென்று வணங்கி யது	482
பீஷமா தலையணையை விரும்பியதும், தூயோதனனுதிரா ஸாதாரணத் தலையணை கொண்டாந்ததும்	482
பீஷமா அரஜுனனுக்குக் கட்டளையிட அவன் அம்புக ளால் தலையணையமைத்தது	483-484
பீஷமா அகழ்த்தோண்டச் சொல்லியது	484
வைத்யர்கள் வந்ததும், பீஷமா சித்திதன்மையை மறுத்து அவர் களை அனுப்பச் செய்ததும்	484-485
வாஸுதேவரும் யுகிஷ்டிராரும் ஜயவிஷயமாக ஸம்பாஷித் தது	485-486
121 எல்லோரும் காலையில் பீஷமரிடம்வந்து வணங்கியது	486
பீஷமா தீரத்தம், விரும்பியதும், அரசர்கள் கொண்டாந்த தும்	487

புதியாயி.

பக்கம்.

பீஷமா அரசாசன கொணராத தீரத்ததைப் பெருமல அரஜுன்னுகருக கட்டினையிட்டது	487-488
அரஜுன்ன பாநாளகங்கையால பீஷமருக்குத் தாகசாநதி செயலித்தது	488
பீஷமா அரஜுன்னைப் புகழ்ந்தது	488-489
எவ்வெவற்றில் எதுஎது நிறந்ததென்பது	488-489
பீஷமா ஸமாகானம் செய்துகொள்ளுமபடி தூயோதன னுக்குச் சொல்லியது	489-490
பீஷமா யோகத்திலிருந்தது	490
தூயோதனை பீஷமா சொல்ல ஏற்காமற்போனது	490
22 காண பீஷமரிடமவந்து வணங்கியது	491
பீஷமா காணனுடைய பிறப்பைக்கூறி அவனைப் பாண்ட லாகளோடு சேரச்சொல்லியது	491-493
காணனை வைரத்தை விடமுடியாதென்று பீஷமரிடம் கூறிப் போருக்கு அனுமதிக்கேட்டது	493
பீஷமா காணனுக்குப் போரபுரிய அனுமதிக்கொடுத்தது	493-494
பீஷம்பாவ படனபலன்	494

பீஷம்பாவும் விஷயஸூசிகை

முற்றிற்று

பிழைதிருத்தம்

பக்கம்.	வரி	பிழை.	திருத்தம்.
309	33	சாதாரீகனை ஸஜேஹாதராக னான ஐந்து கேகயாகள் மிருதகோபங்கொண்டு ஏதிர்த்தோடினாகள்.	சாதாரீகனை காகக்கரு ஸஜேஹாதராகளான ஐந்துகேயாகள் மிருத கோபங்கொண்டு ஓடிவ தார்கள
376	31	துரோணா.	கிருபா

ஸ்ரீ :

ஸ்ரீகृஷ்ண வரஸ்ய ஹணே நம: |

ஸ்ரீகृஷ்ணவெவாபநாய நம: |

ஸ்ரீ மஹாபாரதம்.

பீஷ்மபர்வம்.

முதலாவது அத்யாயம்

ஜமபூகண்டவிராமாணபாவம்.

1 நாராயணம் நஸ்யுத்ய நரன்வெவ நரோத்தம: |

டேவீம் ஸரஸ்யதீம் ஸ்ராவம் ததொஜய சூரீரபெச ||

நகேதீகீதீல் கௌரவபாண்டவ சேனைகள் ஒன்றுடோன்று
சேருவதும், இரண்டு பகைத்தார்களும் பிரதிஜதை
செய்துகொள்வதும்)

ஜனமேஜயா, “வைசம்பாயனரே! வீரர்களான கௌரவர்களும் பாண்டவர்களும் ஸோமங்களும் பறபல தேசங்களினின்றும் சிறுக்கின்ற மஹாத்மக்களான மற அரசர்களும் எவ்வாறு பாபுரிந்தனர்?” என்று வினவ, வைசம்பாயனா சொல்லலானா,

“ஜனமேஜயமஹாராஜரே! வீரர்களான கௌரவர்களும் பாண்டவர்களும் ஸோமங்களும் தவம் செய்வதற்கேற்ற குருசேஷத்திரதல எவ்வாறு புத்தம் செய்தார்களென்பதை நீர் கேளும் அதிகபல ளளவர்களான அந்நபபாண்டவர்கள் ஸோமக்களோடுகடி ஐயிக்க றுமபிக குருசேஷத்திரததில் வந்திறங்கிக் கௌரவர்களை எதிர்த்தார்கள வேதாத்யயனத்தினால் நிறைந்தவர்களும் போரில்களிபடவா றுமான எல்லோரும் புத்தததில் ஜயத்தைவிருமபிச சேனைபுடன ததததில் நோக்கமுடைவர்களாயிருந்தார்கள புத்தவீரர்களோடு டின் பாண்டவவீரர்கள் அவமதிகமுடியாத தூயோதனனுடைய டையை எதிர்த்துவந்து சீழ்த்திசையைநோக்கி மேற்புறத்தில்தங்கி

1 இதன உரைவிசேஷங்களை ஆதிபாவம் முதற்பக்கத்தில் காண்க

னாகள குந்தீபுத்திரரான யுதிஷ்டிரா¹ ஸமந்தபஞ்சகதனாகரு வெயில சேனைகள் தங்குமிடங்களை ஆயிரமாயிரமாக முறைப்படி ஏறப்படுத்தினா பூமிமுழுவதும், தோகளுமயானைகளும் குதிரைகளும் காலார்களும் வெளியில் செல்ல, பாலார்களும் விருத்தார்களும் மிச்சமாயிருத்தலால் ஒருவரும் இல்லாததுபோலாயிற்று அரசரில் சிறந்தவரே ஸூரியன்-ஜம்பூதவீபமண்டலத்தில் எவ்வளவுவரையில் பிரகாசிக்கிறாரோ அவ்வளவுவரையிலுள்ள சேனைகளெல்லாம் வந்தன அந்த எல்லாவாணத்தாரும் ஓரிடத்தில் நிலைபெற்றவர்களாகி அனேகயோஜ்ஜனரமுள்ள ராஜ்யத்தையும் தேசங்களையும் நதிகளையும் மலைகளையும் காடுகளையும் நான்குபக்கங்களிலும் சூழ்ந்தாக்கன புருஷஸோடரோ² யுதிஷ்டிரா வாகனங்களைபுடைய அவாசனங்கெல்லாம் சிறப்பக்கணங்களைபும் போஜனங்களைபும் கொடுக்கும்படி கட்டளையிடனா ஐயா³ யுதிஷ்டிரா, 'இப்படிச் சொல்லும் இவன், பாண்டவர்களை சோந்தவனென நிச்சயமாக அறியத்தக்கவன்' என்று அவர்களுக்கு பலவிதமான அடையாளங்களை ஏற்படுத்தினா குருவம்சத்திபிறந்த யுதிஷ்டிரா புத்தஸம்மயம் நெருங்கியிருக்கும்பொழுது எலோருக்கும் அடையாளங்களைபும் பெயர்களைபும் ஆபரணங்களைபும் சோப்பித்தார கம்பீரமான மனமுள்ள தூயோதனன் பாரதனுடைய கொடிதனியைக் கண்டு எல்லா அரசர்களுடனும் சோந்தோண்டவருக்கு எதிரணிவருத்தான தம்பியாக்களால் நாற்புறதலும் சூழப்பட்டு ஆயிரம் யானைகளுடைய மத்தியில் தலைபினமீதுக்கிப்பிடிக்கப்படுகிற வெண்குடைபுடன விளங்கும் தூயோதனைக் கண்டு போரில் மகிழ்ச்சியடைகிறவர்களான பாஞ்சாலாக ஸ்ரீதோஷ்டமும் விருப்பமுமுள்ளவர்களாகி பெரிய சங்கங்களை ஊனாகள, ஆயிரமாயிரமாகப் பேரிகைகளையும் அடித்தாக்கன பிறப்பாண்டவர்கள் தம்சேனை மிக்க ஸந்தோஷத்துடன் இருப்பதைக்கண்மன்களளிப்புறனாகள விரியமுடையவரான வாஸுதேவரும் எதோஷ்டமடைந்தார புருஷோத்தமர்களான வாஸுதேவரும் தன்சயனும் தேரிலிருந்துகொண்டு தங்களைச்சோந்த போர்வீராக மகிழும்படி சிறந்த சங்கங்களை ஊதினாகள பாஞ்சஜனயம் தேத்தத்தமென்கிற இரண்டுசங்கங்களுடைய சபத்ததையும்கேட்டு யுதவீரர்கள் டலஜலங்களைப்பெருக்கினாகள சாஜிகினற விமமதனுடைய முழக்கத்தைக்கேட்டு மறந்திருக்கன பயமடைவதுபோ அந்தச் சேனையானது (சங்கங்களின்) ஒலியைக்கேட்டு வாட்டமு

¹ மூலத்தில், 'ஸயமந்தபஞ்சகம்' என்றிருக்கிறது

து பூமியிலுள்ள புழுதி மேலேகிளம்பியது ஒன்றும் அறியப்பட
லலை ஸாராயன சேனையினுண்டான புழுதியினுமுட்பபட்டு
ஸதமனத்தை அடைந்தவன போலானான் அநதஸமயத்தில் மாம
ங்களைபும் ரகதங்களைபும்பொழிசினறமேகமானது சேனைகளெல்
ராமனைபும்படி பொழிந்தது அது ஆசசரியமாயிருந்தது பிறகு,
ருககைககறகளை இறைக்கிறகாறதும் தூதுதூறுகவும் ஆயிரமாயிர
ரகவும் அநதசசேனைகளை (அககறகளால்) அடித்ததுகொண்டு மெல
ததோன்றியது ராஜேந்திரரே! கொந்தளிகுகும் கடலபோன்ற
ரண்டுசேனைகளும் குருசேந்திரரததில் மிககசநதோஷத்ததுடன்
ததமசெயவதற்கு ஆயத்தமாக நின்றன யுகத்தினுடையமுடிவில்,
மண்டுகடலகளுககுச சோககைகண்டாவதுபோல, அவவிரண்டு
சேனைகளுகும் ஆசசரியகரமான சோககை கண்டாயிற்று பூமி
மூலதம், தோகளும் யானைகளும் குதிரைகளும் காலாட்களும்
வளியில் செல்ல, பாலார்களும் விருத்தகார்களும் மிசசமாயிருப்பதி
ல, ஒருவரும் இல்லாதது போலாயிற்று பரதாசுனிற் சிறந்தவரே!
றகு, அநதககெளரவாகளும் பாண்டவாகளும் ஸோமகார்களும் ஒரு
ரதிஜைஞயை ஏறபடுத்தி யுகத தாமங்களை நிலைநாட்டினார்கள்
யுகத்தஞ்செய்த முடிந்த பிறகு நமக்கு ஒருவருக்கொருவர் பரீதி
ண்டாகவேண்டும ஸமமானவர்கள் யுகத்ததுககாக எதிராகவேணா
ம பின்னும், ஒருவனுக்காவது அநயாய யுகதம் எவவிதத்தாலும்
நரககடாது பேச்சினுல சண்டையிடுவதில் முயல்கின்றவர்களோடு
பச்சினுலையே எதிர்த்து யுகத்தஞ்செய்யவேண்டும சேனையின
ததியிலிருந்து ஒடிப்போனவர்கள் ஒருபொழுதும் கொல்லப்படத்
க்கவரல்லா தேராளி தேராளியோடும் யானைவீரன் யானைவீரனோ
மகுதிரைவீரன் குதிரைவீரனோடும் காலாள் காலாளோடும் யுக்தம்
செய்யவேண்டும யுகதவீரர்கள் வீரவாதங்களைச் செய்துகொண்டு
சாககைகுகும் இஷ்டத்திற்கும் உதஸாஹத்திற்கும் பலத்திற்கும்
ககபடி யுகதம் செய்யவேண்டும நம்பிக்கைவைத்தவன்மீதும்
பரதவன்மீதும் ஆயுகம் பிரயோகிக்கக்கடாது வேறொருவனோடு
பாபுரிசின்றவனும் ¹ அஜாகரகையுள்ளவனும் அவவாறே யுக
ததில் புறங்காட்டினவனும் ஆயுகமீழாதவனும் தவசமுடைந்தவ
னும் ஒருகாலும் கொல்லப்படத்தக்கவரல்லா ஸாரதிகளமீதும்
குதிரைகளமீதும் சஸ்திரங்களைக் கொண்டுவந்துகொடுக்கிறவர்கள்
து மபேரிகை அடிக்கிறவர்களமீதும் சங்கத்தை முழுகுகின்றவர்கள்

¹ 'சரணமுடைந்தவனும்' என்பது வேறுபாட்டி

மீதும் எவ்விதத்தாலும் ஆயுதங்களைப் பிரயோகிக்கத்தகாது' என இவ்விதமாக அந்தக் கௌரவர்களும் பாண்டவர்களும் ஸோமக்ஞரும் பரதீஜனஞ்செய்துகொண்டு ஒருவரைஒருவர் பார்த்து மிக வியப்படைந்தார்கள் பிறகு, மஹாத்மாமக்களான அந்தப்புருஸ்ரேஷ்டர்கள் (குருசேஷத்திரததில்) பிரவேசித்துச் சேனையிலுள்ளவர்களோடு மிகவுமஸந்தோஷமடைந்து மனத்தில் ஊக்கமுள்ளவளானார்கள்.

இரண்டாவது அத்யாயம்.

ஜம் பூ க ண் ட லி நீ ர ம ண ப ா வ ம். (தோடீக்

(வியாஸர் நீருதராஷ்டிரனுக்கு யுத்தத்தைப்பார்ப்பதற்குக் கண் கொடுப்பதாகக்கூறியதும், நீருதராஷ்டிரன் யுத்தத்தைக் கேட்கும்புறம் விருப்பியதும், வியாஸர் ஸஞ்சயனுக்கு யுத்தவிஷயநீதி ஸர்வஜ்ஞத்வத்தைஅளித்து யுத்தத்தைத் நீருதராஷ்டிரனுக்குச் சொல்லும்படி ஏவித் துர்நித்தங்களுண்டாவதைக் கூறியதும்)

பிறகு, மகிமைபுடையவரும் எல்லாவேதங்களையும் அந்நிதன்களுள் சிறந்தவரும் பரதகுலத்திலந்நிதனவர்களுக்கும் பாட்டனாக (எல்லாவற்றையும்) நேராகப்பார்ப்பவரும் கீர்த்திபொருந்தியவருடையதையும் நடக்கிறதையும் நடப்பதையும் அந்நிதனவரும் ஸத்யவயின புத்திரருமான வியாஸமகரிஷி, நடக்கப்போகிறகோரமான யுத்தத்திற்காகக் கீழ்த்திசையிலும் மேறறிசையிலுமிருகின்ற இரண்டேசனைகளையும்பார்த்து, அப்பொழுது ஏகாந்தத்திலிருந்துகொண்டுக்கொண்டுவனும் தையமுற்றவனும் புத்திரர்களுடைய அந்நியைப்பற்றி ஆலோசிக்கின்றவனுமான திருதராஷ்டிரமகாராஜனைப்பார்த்து, “அரசனே! உன்னுடையபுத்திரர்களும் மற அரசர்களுகாலனா சூழப்படபுருக்கிறார்கள் அவர்கள் யுத்தத்தில் ஒருவரையொருவர், எதிர்த்து நாசஞ்செய்யவேபோகிறார்கள் பாரத! அவர்காலனா சூழப்பட்டு நாசமடைகையில் நீ காலத்தினுடைய மாபாட்டைஅந்நிதன துக்கத்தில் மன்ததைச்செல்லுத்தாதே அரசனே புதர! நீ இந்தயுத்தத்தைப்பார்ப்பதற்கு விரும்புவாயாயின உனக்குகண்ணைக்கொடுக்கிறேன் இந்தயுத்தத்தைப்பார” என்று சொல்கிருதராஷ்டிரன், “பிரமமரிஷிகளுள்சிறந்தவரே! ஞானிகளுடையதத்தைப்பார்ப்பதற்கு நான் பிரியப்படவில்லை ஆனால், உமமுடைய

அருளிநூல் இந்தியுத்தத்தை முழுதும் நான் கேட்கக்கடவேன” என்று பிரார்த்தித்தான் அந்தத்திருதராஷ்டிரான் யுத்தத்தைப் பார்ப்பதற்கு விரும்பாமல் கேட்பதற்கு விரும்புமளவில், வரமளிக்கும் பிரபுவான வயாஸா ஸஞ்சயனுக்கு ஒருவரத்தைக் கொடுத்தார வயாஸா, “அரசனே! இந்தஸஞ்சயன் உனக்கு இந்தியுத்தத்தைச் சொல்லுவான் இவனுக்கு யுத்தத்தில் எல்லா விஷயமும் கண்ணுக்குப் புலப்படும் அரசனே! ஸஞ்சயன் ஞானக்கண்ணை அடைந்து யுத்தத்தை உனக்கு உரைப்பான், ஸாவஜஞ்ஞமாவான் வெளிப்புடை பாக்ஷோ ரஹஸ்யமாக்ஷோ பக்ஷிலோ இரக்ஷிலோ (நடக்கும்) எல்லா வறையும் மனத்தினுலேண்ணப்பட்டாலும் ஸஞ்சயன் அறியப்போகிறான் இவனைச் சஸ்திரங்கள் பிளவா இவனைச் சிரமம் வருத்தாது இந்த ஸஞ்சயன் உயிருடன் இந்தியுத்தத்தினின்று விடுபடப்போகிறான். பரதஸரேஷ்டனே! இந்தக்கௌரவாசுனருக்கும், எல்லாப் பாண்டவாசுனருக்கும் நான் கிரத்தியைப் பிரஸித்தப்படுத்தப்போகிறேன். நீ துயரமடையாதே நரஸரேஷ்டனே! இது தெய்வச்செயல் நீ துயரப்படத்தகாது இது அடக்குவதற்குமுடியாதது எங்கு தாமமோ அங்குஜயம்” என்கூறினா

மகிமைபொருந்தியவரும் மிக்க பாக்ஷியசாலியும் கௌரவாசுனருக்குச் சிறந்தபாட்டனருமாகிய அந்த வயாஸாவிலவாறுசொல்லிவிட்டுத் திரும்பவும் திருதராஷ்டிரனைப்பார்த்து, (பின்வருமாறு) சொல்லத் தொடங்கினா “மகாராஜனே! இந்தியுத்தத்தில் பெரியநாசமுண்டாகப்போகிறது அவ்வாறே இப்பொழுது பயத்தைக்கொடுக்கின்ற நிமிதமங்கலையும் காண்கிறேன் ¹சியேன்மதனும் ²கருத்திரங்களும காக்கைகளும் ³கங்கைகளும் கொக்குக்களோடுசேர்ந்து தவஜங்களுடைய நுனி ஸ்ரீஷ்ரீமுகினறன், கூட்டமும் கூடுகின்றன பக்ஷிகள் ஆனந்தத்துடன் ஸமீபத்தில் ஸம்பல்க்கக்கூடிய யுத்தத்தை எதிர்பார்க்கின்றன. இறைச்சியைத் தின்பவைகளான ஜந்துகள் யானைகுதிரைகளுடைய மாமஸ்களைப் பூப்பக்ஷிகப்போகின்றன பயங்கரமானவைகளும் பயத்தைத் தெரிவிப்பவைகளுமான கழுகுகள் நடுப்பக்ஷில்தெற்குத்திக்கை நிராகரி நான்கு பக்கங்களிலும், ‘கடா! கடா!’ என்று சபதத்தை வெளிப்படுத்திக்கொண்டு கூச்சலிடுகின்றன பாரத! நாளதோறும் ஸ்ரீஸந்தியிலும் மாஸந்தியிலும் உதயாஸதமன்காலங்களில் ஸூரியன்கு ⁴கபந்தங்களால் சூழப்பட்டதாக்ககாண்கிறேன் வெள்ளுப்புமசிவபுமான் ஓரங்களுள்ளவைகளும் கறுத்திருக்கின்ற இடைவெளியுடைய

1 2 3 கழுகுகளின் வகைகள்

4 தலைஇல்லாத சரீரங்கள்.

வைகளும் பின்னலோடுகூடியவைகளும் மூன்று நிறமுடையவைகளும்¹ பரிவேஷங்களை மாலைக்காலத்தில் தவறாமல் சூரியனைச் சூழ்ந்து கொள்ளுகின்றன (அமாவாஸையியல்) பாபகரணங்களால் ஆகாமிககப் பட்டிருக்கிற சூரியசந்திரர்களுக்கு இருப்பிடமான நக்ஷத்திரத்தாடையுடையதும் இரண்டு ஸூரியோதயகாலங்களைத்தொடர² நக்ஷத்திரத்தாடையுடையதுமான அஹோராத்திரத்தை நான் பார்த்தேன் அதுபற்றினை பொருட்டேயாகும் கார்த்திகைப் பெளரணமாவியை ஒளிரவைத்து இழந்ததாகக்காண்கிறேன் செந்தாமரை நிறம்போன்ற நிறமுடைய ஆகாயத்தில் சந்திரன் அகழியின் நிறம்போன்ற நிறமுள்ளவனான வீரர்களும் பூமியில் பிரஸித்திபெற்றவர்களும் செளரயமுள்ளவர்களுக்கும் இருப்புலகைப்போன்ற கைகளைமுடையவர்களும்³ அரக்கரும் ராட்சசர்களும் குமாரர்களும் கொல்லப்பட்டுப் பூமியையியாபித்ததுகொண்டு⁴ உறக்கப்போகிறார்கள் இரவில் சண்டைபோடுகின்ற பன்றிப்பூனை இவ்விரண்டினுடைய பயங்கரமான மிகச்சபதத்தை ஆகாயத்தில் நான் கேட்டுவந்தேன் தேவதாபிரதிகைகளும் நடுங்குகின்றன சிரிக்கவும் சிரிக்கின்றன , வாய்களால் இரத்தத்தையும் கசுதுகின்றன வோகுகின்றன , கீழேயும்வீழுகின்றன அரசனே! அடிக்கப்பட்ட மலே தூதுவர்கள் உரக்க ஒலிக்கின்றன , குதிரைகளோடு சோதனையுடைய பூட்டப்படாமலே நக்ஷத்திரியர்களுடைய மஹாரதங்கள் நகர்கின்றன சூயில்களும்⁵ சதபதங்களும் காதைகளும் பாஸங்களும் கிளிகளும் ஸாரஸ்பதிகளும் மயில்களும் கோரமான ஒலிகளை வெளியிடுகின்றன பருங்கிரீடிகள் என்று பெயர்கொண்ட கறுத்த விட்டி, பூச்சிகள் உலோகங்களை மூக்கினால் கொத்திக்கொண்டு குதிரைகளின் முதுகின்மீது உட்காரந்து கத்துகின்றன. அருணோதயகாலத்திலிருந்து நூறுநூறுகூச் சலபங்களுடைய கூட்டங்கள் அதிகமாகக்காணப்படுகின்றன இரண்டு ஸந்தியாகாலங்களிலும் திசைகள் எரிதலோடு கூடியனவாக விளங்குகின்றன பாரத! மேகம் புழுதியையும் இறைசூரியையும் வாஷிக்கின்றது அரசனே! நல்லோர்களால் கொண்டுவரப்பட்டதும் மூவுலகங்களிலும் பிரஸித்திபெற்றதுமான அருந்தந் நக்ஷத்திரமானது இதோ வஸிஷ்டநக்ஷத்திரத்திற்கு முந்திவிட்டது அரசனே! இதோ சனியானவன் ரோஹிணியைப் பிடித்துக்கொண்டு நிற்கிறான் சந்திரனுடையகளங்கமானது நாசமடைந்துவிட்டது ஆதலால், பெரியபயம் ஸம்பவிககப்போகிறது மேகமில்லாத ஆகாய

1 சூரியனைச்சுற்றி வட்டமாயிருக்கும் ஒருகோடு 2 வேறுபாடும்

3 மரிககப்போகிறார்கள் என்பது பொருள் 4 ஒரு பறவை,

ல மஹாகோரமான சபதம் மிகுதியாகக்கிடக்கப்படுகிறது அமு
னறவாகனங்களுடைய கண்ணீர்ததுளிகள் கீழே சிறதுகின்றன

மூன்றாவது அத்யாயம்

ம பூ க ண் ட வி ரீ ர ம ண ப ா வ ம. (தோடீச்சி)

(வியாஸர் துர்நிமித்தங்களையும் ஜயீப்பவர்களுடைய வேற்றிக்
குறிகளையும் திருதராஷ்டிரானுகீதக்கூறியது)

கழுதைகள் பசுக்களிடத்தில் பிறக்கின்றன. புத்திரர்கள் தாய்
ளோடு சமிக்ஞைகள் காட்டிலுள்ள மரங்கள் பருவகாலம் வராம
ருக்கும்பொழுதே புஷ்பங்களையும் பலங்களையும் காண்பிக்கின்றன
தற்குமுன் மக்களைப்பெருதவர்களான காப்பினிகளும் மிக்கபயந்
ரமான குழந்தைகளைப் பெறுகிறார்கள் நாயமுதலானமிருகங்கள்
சூழ்களோடு சோந்தி ஒன்றைஒன்று தின்னுகின்றன மூன்று
தாமபுகளையுடையனவும் நான்கு கண்களையுடையனவும் ஐந்துகால
ளையுடையனவும் இரண்டு ஆண்குறிகளையுடையனவும் இரண்டு தலை
ளையுடையனவும் இரண்டு வால்களையுடையனவும் கோரப்பறங்களை
டையனவுமாகப் பசுக்கள் அம்மங்கள்மாக உண்டாகின்றன கருடன்
ள திறக்கப்பட்ட வாயும் அம்மக்களமான ஒலிகளும் மூன்றுகாலக்
தம் கொண்டைகளும் நான்குகோரப்பறங்களும் கொம்புகளுமுடைய
வகளாக உண்டாகின்றன. அவ்வாறே, மறதப்பிரம்மவாதிகளுடைய
திரீகளும் உனது பட்டணத்தில் பருந்துகளையும் மயில்களையும்
பறுப்பவர்களாகக் காணப்படுகிறார்கள் அரசனே! பெண்குதிரை
சுவின்களதை உண்டுபண்ணுகின்றது நாய நரியை உண்டுபண்ணு
ன்றது ஒட்டக்கருட்டிகள் நாய்களை உண்டுபண்ணுகின்றன கிளி
ள அம்மக்களமான கொற்களைச் சொல்லுகின்றன கிலஸ்திரீகள்
லைந்து பெண்களைப் பெறுகிறார்கள் பிறந்தவுடனே, அந்தக்கன்னி
க்கள் கூத்தாடுகிறார்கள், பாடுகிறார்கள், சிரிக்கிறார்கள் நீசஜாதி
னைததையும்சோந்தக் கூனாக்களும் குருடாக்களும்அதிகமானபயத்தைத்
தரிவித்துக்கொண்டு அட்டஹாஸஞ்செய்கிறார்கள், கூத்தாடுகிறா
ள், பாடுகிறார்கள் சலத்திரங்களுடன் கூடின இந்தப்பிரதிமைகளும்
லத்தினால் தூண்டப்பட்டு ஒன்றையொன்று அடித்துக் கொள்ளு
ன்றன பாலர்கள் தடிகளைக் கையில்கொண்டு ஒருவரை யொருவா
திர்த்து ஒடுகிறார்கள். சண்டைசெய்ய எண்ணக்கொண்டு கிருத

திரிமமாந நகரங்களை ஏறபடுததி அவறழில் ஒருவா ஒருவருடைய நகரத்தை இடிக்கின்றார்கள். மரங்களில் தாமரைப்பூக்களும் தருநெய்தல்களும் ஆம்பல்களும் உண்டாகின்றன நான்கு பக்கங்களிலிருந்தும் கொடியகாறறுகள் வீசுகின்றன புழுதியும் தனியவிலலை அடிககடி பூமி நடுங்குகிறது ஸ்ரீராயனை ராகு வந்து அணுகுகிறது அவ்வாறே, கேதுவானது சித்திரை நகரத்திரதந்தை ஸ்ரீராயனை நிறுத்தி, அவ்விடத்திலிருந்துகொண்டு விசேஷமாகக் கௌரவாருடைய நாசத்தைக் காண்பிக்கிறது மிகக் கோரமான தூமகேதநகரத்திரதந்திரமான புஷ்யத்தை ஆக்ரமித்துக்கொண்டு நிறங்கிற அந்தப் பெரியகரஹமானது இரண்டு சேனைகளுக்கும் கோரமான அங்காரகன ததை உண்டுபண்ணப்போகிறது அங்காரகன மகநகரத்திரதந்திலும் பிருஹஸ்பதி சிரவணத்திலும் வககிரத்திருக்கிறார்கள் ஸ்ரீராயபுதரான சனியினால் பூரவபலருளி நகரத்திரம் ஆக்ரமித்துப் பீடிக்கப்படுகிறது சுகரன் பூரடாநியை ஆக்ரமித்துக்கொண்டு அதிகமாக விளங்குவதுடன் (பரிசு - என்கிற உபகிரஹத்தோடு கூடி உத்தரடாநியை ஆக்கிரமிக்கப் பாரகிறான் கறுத்த நிழலாள் கேதுவென்கிற இரண்டாவது உபகிரஹமானது புகையுடன் கூடிய நெருப்புப்போல நன்றாகஜவலித்துக்கொண்டு தேஜஸ்ஸுள்ளதும் இந்நிரனைத் தேவதைபாக்கக்கொண்டதுமான கேடடைநகரத்திரத்தை ஆக்ரமித்து நிறங்கிற கருமகிரஹமான ராகுவானது கோரமாக ஜவலித்துக்கொண்டு தருவநகரத்திரத்தை வகரமாக சுற்றிவருவதுடன் சித்திரைநகரத்திரத்திற்கும் ஸ்வாதிகும மத்தியிலிருந்துகொண்டு, ரோகினியையும் (ஒரேநகரத்திரத்திலிருக்கின்ற சந்திர ஸ்ரீராயர்கள் இருவரையும் பீடிக்கின்றது. அகனியினுடைகாந்திபோன்ற காந்தியையுடையவனும் (மகத்திலிருக்கிறவனுமான அங்காரகன் அடிககடி வகரியாகிப் பிருஹஸ்பதியினால் ஆக்ரமிக்கப்பட்ட சிரவணநகரத்திரத்தந்த - நன்றாகப் பூரணத்திருஷ்டியிற் அடித்துக்கொண்டு நிறங்கின்ற பூமியானது எல்லாப்பயிர்களாலும் மூடப்பட்டுப் பயிர்வகைகளின் மிகுதியையுடையதாயிருக்கிறது (அந்தப்பூமியில்) பவதானபங்கள் ஐந்துதலைகளுள்ளனவாயிருக்கின்றன செந்நெற்பயிர்கள் நூறு தலைகளுள்ளனவாக இருக்கின்றன எல்லாவுலகத்திற்கும் எவைகள் பிரதானமோ, இவவுலகம் (அனைத்து எவைகளைச் சாராந்) இருக்கிறதோ அப்படிப்பட்ட பசுக்கள் கன்றுகளாகப் படி உண்டுபண்ணப்பட்டு ரகத்தையே பெருக்குகின்றன விலைவாசியை ஜவாலைகள் வெளிப்படுகின்றன கத்திகளும் மிகவும் ஜ

பிககினறன ஆயுதங்கள் ஸம்பத்திலிருக்கிற யுத்தத்தை ஸபஷ்ட' வாகக் காண்பிக்கின்றன சஸ்திரங்கள்; ஜலம், -கவசங்கள், 'தவஜன' ன இவைகளுடையகாரதிகள் அகனியினுடைய காரதிகள் போலிருப தால் பெரிதானகூடியம் ஸம்பவிககப்போகிறது அரசனே! பாரத! களரவர்களுக்கும் பாண்டவர்களோடு-நேரக்கடிய யுத்தத்தில் பூமி பான்து ரகதச்சமுள்ளதும் தவஜனங்களும் தெப்பங்களால் நிரம சியதுமாகும் மிருகங்களும் பக்ஷிகளும் க்ஷத்திரியர்களுக்கு பிகக பயத்தைக்காண்பித்துக்கொண்டு நன்றாகஜவலிக்கின்ற முகங்கள் னுள்ளனவாகத் திகுக்குகளில் மிகப்பயங்கரமாகச் சபதிகின்றன ஒரு சிறகும் ஒருகண்ணும் ஒருகாலுமுள்ளபக்ஷிகள் இராக்காலத் தில் பரபரப்புடன் ஆகாயத்தில் ஸஞ்சரித்துக்கொண்டு பயங்கரமாகக் ததுகின்றன, ரத்தத்தையும் கக்குகின்றன சிவந்தறிமமுள்ள அருணைக்கொப்பான இரண்டுக்கிரகங்கள் ஒளியுள்ள ஸபதரிஷ்சக்ஷத் திரங்களுடைய ஒளியைமறைத்துக்கொண்டு எரிகின்றவைபோலிருக் கின்றன (ஒவ்வொரு ராசியிலும்) வாஷக்கணக்காயிருக்கின்ற பிரு ஸபதி சனி ஆகிய இரண்டுக்கிரகங்களும் விசாதசக்ஷதிரங்களின் ஸம்ப தத்திலிருந்து மிகஜ்வலிக்கின்றன சந்திரஸூர்யா இருவரும் இரண்டு திதிக்கூடியதினால் பதினமூன்றாவதுநாளில் ஸம்பத்திருக்கிறதரிசத் தில் ராகுவீனால் ஒரு தினத்தில் விழுங்கப்பட்டார்கள பாவகால் ஸல்லாத ஸமயத்தில் ராகுவீனால் பிடிக்கப்பட்ட சந்திரஸூர்யாக்கள் பிரஜைகளுடைய க்ஷயத்தை விரும்புகிறார்கள் எல்லாத் திக்குகளும் னானகுபகங்களிலும் புழுதிமழைகளால் பிரகாசமற்றிருக்கின்ற பயங்கரமான உதபாதமேகங்கள் இராக்காலத்தில் ரகதத்தை வாஷிக கின்றன வேர்தனே! ஸ்வாநியினுடைய அமசத்திலிருக்கின்ற கரு தூஹமான ராகு கொடியசெய்கைகளோடு (பதினாறாவதான்) கிருத் திகூர்ஷ்ணத்திரத்தைப் பிடிக்கிறது தாமகேதுவை அனுஸரித்துக் கார்த்திகளும் அடிக்கடி வீசுகின்றன இந்தக்கார்த்திகைகள் அழகைக் குக்காரணமான பெரியயுத்தத்தைக்காட்டுகின்றன அரசனே! க்ஷத் திரியர்களுக்கு நாசத்தைஉண்டுபண்ணுகின்றவைகளும் அஸுவினி தோடங்கி ஒன்பதொன்பதாகப் பிரிகப்பட்டவைகளும் முந்தினவை ளுள்ளன எல்லா மூன்று நக்ஷத்திரங்களிலும் பிராணிகளுக்கு அடிக் கடி பயத்தை உண்டுபண்ணிக்கொண்டு புத்ன-பிரவேசிக்கிறுன நான இதற்குமுன் கிருஷ்ணபக்ஷத்தில் அமாவாஸையைப் பதினான்கு னாளிலும் பதினேரதுநாளிலும் பதினாறுநாளிலும் கண்டிருக்கிறேன்

1 பிராணிகளுக்கு அசுபங்களைக் காட்டுகிற குறிகள்

பதினமூன்றுநாளில் ஸம்பவித்திருக்கிற இப்படிப்பட்ட “அமாவாஸையையே நான் அறியேன். பதினமூன்றுவதுநாளில் ஸம்பவித்திருக்கின்ற அமாவாஸையிலே சந்திரஸூரியர்கள் இருவரும் ஒருதினத்திலேயே (ராகுவினால்) விழுங்கப்பட்டார்கள் பாவமல்லாதகாலத்தில்கிரஹத்தால் பிடிக்கப்பட்ட இந்தச்சந்திரஸூரியர்கள் இருவரும் பிரஜைகளை நாசப்படுத்துவார்கள் கிருஷ்ணபக்ஷசூரத்ததினத்தில் கொடிய மாமஸவாஷமானது உண்டாயிற்று அந்தக்கிருஷ்ணசூரத்ததினத்தில் ராக்ஷஸர்கள்¹ ரத்தங்களுலநிறைக்கப்பட்டவாயையுடையவர்களாகவும் திருபதியற்றவர்களாகவும் இருக்கிறார்கள். நதிகள் ரத்தஜலத்தோடு எதிர்த்துச்செல்லுகின்றன ‘கிணறுகள் நுரைக்கக்கக்கக்கொண்டு காளையோலக்காஜிக்கின்றன கொள்ளிகள இடிபுடனகடி இந்திரனுடைய வஜராயுத்ததுக்குச்சபமான ஒளியுடன் கீழே விழுகின்றன இந்த ராததிரிசென்றுவிடிந்தவுடன் அநீதியினபயனை அடையப்போகிறீர்கள்¹ மஹரிஷிகள் எல்லாததிக்ருகங்களிலும் இருளடாந்திருக்கின்ற (இராககாலத்தில் தீபமில்லாமையால்) பெரியபந்தங்களுடன் வீட்டினின்று வெளிப்பட்டுவந்து, (அவவிதமானஉத்பாதங்களைக்கண்டு) அந்தஸமயத்தில், ‘பூமியானது ஆயிரக்கணக்கான அரசர்களுடையரகத்ததைப் பான்மபண்ணப்போகிறது’ என்று ஒருவரோடுஒருவர் சொல்லிக்கொண்டார்கள் பிரபுவே! கைலாஸபாவதமும் மந்தரபாவதமும் ஹிமவதபாவதமுமாகிய இவைகளுடைய சிகரங்கள் ஆயிரமாயிரமாகப் பேரொலியோடு கீழேவிழுகின்றன பூகம்பமுண்டாகும்காலத்தில் அதிகமாகவிருத்தியடைகின்றநான்குஸமுத்திரங்களும்தனித்தனியே பூமியை நிலைகுலைச்செய்துகொண்டு கரையைத் தாண்டுகின்றனவே போல இருக்கின்றன கொடியகாற்றுக்கள் பருக்கைக்கறங்களையிறைத்துக்கொண்டும் மரங்களை முறித்துக்கொண்டும் வீசுகின்றன கிராமங்களிலும் நகரங்களிலுமுள்ள² சைதயவிருக்ஷங்கள் பெருங்காற்றுக்களாலும் இடிகளாலும் அடிக்கப்படும் நாற்புறத்திலும் ஒடிக்கப்படும் விழுகின்றன பிராமமணர்களால் ஹோமஞ்செய்யப்பட்ட அக்னி, நீலமாகவும் சிவப்பாகவும் மஞ்சளகிறமாகவுமிருக்கின்றது மேலும், அந்த அக்னியானது இடமாச்ச சுழலுகின்ற ஜவாலை

1 ‘அடாந்த இருளில் எல்லாத் திக்ருகங்களிலும் ஒன்றோடொன்று நெருங்கிப் பெரிய உறக்கைப் புறப்பட்டால் அப்பொழுது பூமியானது ஆயிரக்கணக்கான அரசர்களின் ரத்தத்தைப் பான்ம பண்ணுமென்ற மகரிஷிகளால் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது’ என்றும் கொள்ளலாம்

2 நாற்புறமும் குறங்கட்டி நடுவிலவைத்து வளர்க்கப்படுகிறமரம்.

புள்ளதாகவும் தூக்கநதமுள்ளதாகவும் பயங்கரமான சபதத்தை வெளியிடுகின்றதாகவுமிருக்கின்றது அரசனே! ஸபாசங்களும்கர நங்களும்கர ஸங்களும்கர விபரீதமாயிருக்கின்றன கொடிய மரங்கள் அடிககடி நடுக்கமுறறுபு புகையை வெளியிடுகின்றன. அவ்வாறே, தீபரி முதலிய வாததியங்களும்கர தணலைப்பொழிகின்றன. (புஷ்பங்களாலும் தளிரங்களாலும்) நிறைந்த மரங்களுடைய நுனிகளில் நான்கு பக்கங்களிலும் மேற்புறத்தில் காககைகள் இடமாக வட்டமிட்டுக் கொண்டு உக்கிரமாகக் கத்துகின்றன பக்ஷிகள் '1 பகவா, பகவா' என்று மிகவும் அதிகமாக அடிக்கடி கூச்சலிடுகின்றன, அரசாங்கருடைய நாசத்தின்பொருட்டு தவஜங்களுடைய நுனிகளில் வந்து உட்காருகின்றன மதம்கொண்ட யானைகள் தியானஞ் செய்துகொண்டும் ஜலமல்லங்களைப் பெருக்கிக்கொண்டும் நடுக்கமுறறும்கர இருக்கின்றன. எல்லாக்குதிரைகளும் வாட்டமுறறுமிருக்கின்றன யானைகளும் மிகக் கவையாவையுடன் இருக்கின்றன பூஸம்பந்தமபெற்றதும் ஸவாகசஸம்பந்தமபெற்றதும் அநதரிஷ்ஸம்பந்தமபெற்றதும் இத்தகைய முனறுவகைத் தூர்மித்தகங்களும் அரசாங்கருடைய நாசத்தின்பொருட்டு எப்பொழுதும் உண்டாகின்றன பாரத! இவற்றை நீக்கிட்டு இவ்வுலகம்முழுதும் நாசத்தை அடையாமலிருக்கும்படி ஸம்நியாசிதமான காரயத்தைச் செய்வதற்கு முயற்சிசெய்" என்றுகூறினார்

திருதராஷ்டிரன், பிதாவினுடைய இந்த வாதத்தையக்கேட்டு, அவரைப்பார்த்து, "மனிதர்களுக்கு ஸ்ரீயம் உண்டாகப் போகிறதென்று முந்தியே தெய்வத்தினால் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறதென்று நான் எண்ணுகிறேன் அரசர்கள் யுத்தத்தில் கூத்திரியர்களுக்கிரிய நாமத்தினால் கொல்லப்படுவார்களாகில் வீரலோகத்தையடைந்து, நுகத்தையே அடைவார்கள் புருஷஸரோஷ்டர்கள் பெருஞ்சண்டையில் பிராணனை இழந்து இமமண்ணில்கில் கீர்த்தியையும் பரலோகத்தில் நெடுங்காலம் மிக்கஸுகத்தையும் பெறுவார்கள்" என்றுசொன்னான் ராஜஸரோஷ்டரே! கவிஸரோஷ்டரான வயாஸமஹரிஷி, "இது அவ்விதந்தான் ஆகத்தக்கது" என்று சொல்லிவிட்டுப் புத்திரனான திருதராஷ்டிரனுக்காக அதிகமாகச் சிந்திக்கலானார். அவர், அவ்வாறு ஒருமுகூர்த்தகாலம் தியானஞ்செய்துவிட்டு மறுபடியும் திருதராஷ்டிரனைப் பார்த்து, "ராஜேந்திர! ஸந்தேஹ நிலலாமல காலம் உலகத்தை நாசஞ்செய்கிறது, மறுபடியும் உலகம்

1 இவை பற்றைக்கதும் ஒலிக்குறிப்பு, 'மரணம் நெருங்கியவர்களுக்கு யுத்தம்' என்பது பழையவுரை.

களை உணடுபண்ணுகிறது இவவுலகில் ஒன்றும் நிலைபுள்ளதன்று ஞாதிசுருகுகும் கௌரவாசுருகுகும் ஸமபந்திகுருகுகும் நண்பாசுருகுகும் தாமததைவிட்டுவிடாதவழியை நீ காண்பிப்பாயாக தடுபடாத நிலை திறமையுள்ளவன ஞாதிவதத்தை மிகவும் இழிவானதென்று சொல்லுகிறார்கள் எனக்கு விருப்பமில்லாதகாரயத்தை நீ செய்யாதே அரசனே! இந்தக்காலமே உன்னுடையபுதராரூபமாகத் தோன்றியிருக்கிறது வேதத்தில் கொலை சிறந்ததென்று புகழ்ப்பட்டவில்லை எவ்விதத்தினாலும் அது நன்மையன்று எவன் குலதாமததையுடையதன் சரீரத்தையும் நாசம்செய்வதோ அவனைத் தாமம் நாசம்செய்யும் சக்தி இருக்கும் ஸமயத்தில்கூட ஆபத்தகாலத்திலேபோலக் காலத்தினால் நீ வழிதப்பியிருக்கிறாய் அரசனே! இந்தவம்சம் அழிவதின் பொருட்டும் அவ்வாறே அரசாசுருகுகுமாய்நாசத்தின்பொருட்டும் உன் ததமே ராஜ்யரூபமாக உனக்கு ஏற்பட்டது தாமததை அதிகமாக அழிப்பவனை இருக்கிறாய் தாமததை உன் புத்திராசுருகுகுமாய் சொல்லு ஒருவராலும் அவமதிக்க முடியாதவனே! பாபத்தை அடைந்திருக்காரனமான ராஜ்யத்தால் உனக்கு யாதுபயன்? புகழ்ச்சியையும் தாமததையும் கீர்த்தியையும் பாதுகாத்துக்கொண்டு ஸ்வாசுருகுகுததை அடைவாய் பாண்டவர்கள் ராஜ்யத்தை அடையட்டும் கௌரவர்கள் சாந்தியை அடையட்டும்” என்று கூறினான்

பிராமமனோததமரான வயாஸமஹரிஷி இவ்வாறு சொல்லுவதில், வாகையறகளின்ஸாரத்தை அறிந்தவனும் அம்பிகாபுத்திரனும் மாண திருகராக்ஷரன், (அவருடைய)வாகையத்தைப்புகழ்ந்து திருமயமும், பின்வருமாறு சொல்லலானான் “தேவரீர எவ்விதமாக அறிகிறீர்? ரோ அவ்விதமாகவே நானும் அறிந்திருக்கிறேன் பிறாசுருகுகும் நமமவாசுருகுகுமாய் இருந்திருந்ததாகளுடைய இருப்பு அழிவுகளை நான் உள்ளபடி அறிந்திருக்கிறேன் ஐயா! உலகமானது தனக்காரியமவந்தவுடல் மதிமயக்கங்கொள்ளுகிறது எனனையும் தேவரீர லோகத்துக்கு உட்பட்டவனாகவே என்னும் : ஒப்பற்றமகிமையுடையவரான உபமைப் பிராந்திகளினேன் ஸாவஜ்ஞரான தேவரீரே எங்களுக்குக் கதி, நலவழியைக்காட்டுகிறவா அப்படிப்பட்ட அன்புத்திரர்கள் எனக்கு வசப்படுகிறார்களில்லை அவர்கள் அதாமததைச்செய்யத்தகாதென்பதே என்னுடைய எண்ணம் தேவரீரே தாமம், பாசுத்தமான யசஸ், கீர்த்தி, தைரியம், ஸமிருதி, மேலும், கௌரவாசுருகுகும் பாண்டவாசுருகுகும் பூஜிக்கத்தக்க பாட்டனா” என்றான் வயாஸா; “விசித்தரவீரியனுடைய புத்திரனே! அரசனே! உன்மனத்தில் இருப்பதை உன்னிஷ்டப்படிசொல் உன் சந்தேகத்தைப்போக

ன” என்றுசொல்ல, திருதராஷ்டிரன், “பகவானே! போரிஸ்
புறறிபெறுகிறவாகளுக்கும் அடையாளங்கள் எல்லாவற்றையும்
எனையாகக்கேட்கவிரும்புகிறேன்” என்றுவினாவினான் வயாஸா
ராலத்தொடங்கினான்

“அகனியானது கிராமமான காரதியுடையதும் உயாந
ருக்கின்ற கிரணங்களுள்ளதும் வலமாகச்சுற்றுகிற ஜவாலே
ளதும் புகையிலாததுமாயிருக்கும் ஆகுதிகளுடைய பரி
தமான கந்தகங்களும் அதிகமாகவிசம் இதை வரப்போகின்ற
ததுக்கு அறிஞரியாகச் சொல்லுகிறார்கள் சங்கங்கள் கம்
மான கோஷமுள்ளவைகளும் மிருதங்கங்கள் மிககந்தமுள்ள
புகளுமாக ஒலித்தலும் ஸாரயனும் சூதிரனும் மாசுமற
ணங்களுடன் விளங்குதலும் வரப்போகின்ற ஜயத்தினுடைய
டையாளமென்று சொல்லுகிறார்கள். அரசனே! பிரயாணம்
பபட்டவாகளுக்கும் புறப்படுகிறவாகளுக்கும் காகைகளுடைய
கருக்கள் வெளிப்படுத்தல் விருமபதக்கது புறப்படுகின்றவர்
ருக்குப் பின்புறத்திலிருந்து கத்துகின்ற காகைகள் போகிறவா
ரத் துரிதப்படுத்துகின்றன புறப்பட்டபோகிறவாகளுக்கு முன்னா
ருந்து கத்துகின்றகாகைகள் பிரயாணத்தைத் தடுக்கின்றன
கள்கரமான வாகுக்களுள்ளபக்ஷிகளும் ராஜ ஹம்ஸங்களும்
ரிகளும் அன்றில்களும் சதபத்திரங்களும் எந்த யுத்த (பரயாண)த்
ல் வலமாக வருகின்றனவோ அந்தயுத்தத்தில் ஜயம் விசயமென்று
ராமமணர்கள் சொல்லுகிறார்கள் எவர்களுடைய சேனையானது
லங்காரங்களாலும் கவசங்களாலும் கொடிமரங்களாலும் ஸூகச
னதவனிகளாலும் குதிரைகளினுடைய கண்பபுகளாலும் பிரகா
பதாகவும் பராக்முடியாததாகவும் இருக்கின்றதோ அவர்கள்
கவாகளை வெல்லவாக்கள் பாரத! எந்தயுத்தவீரர்களுக்கு ஸு
ஷமுள்ளவாக்குக்களும் அவ்வாறே பலமும விருத்தியடைகி
ரவோ, பூமால்களும் வாடாமலிருக்கின்றனவோ அவர்களே யுத்த
கிற ஸமுத்திரத்தைத் தாண்டுகிறார்கள் (யுத்தரங்கத்தில்) பிற
யிக்களண்ணங்கொண்டவாக்குக்குப் பிரயாணகாலத்தில் வாயஸ
னது இடப்பக்கத்திலும் வலப்பக்கத்திலும் பின்புறத்திலுமிருந்து
(திகமாகக் கத்தினால்), காரியஸித்தியைத் தெரிவிக்கிறது, எதிரிலா
ல தடுக்கிறது சபதம், ஸபாசம், ரூபம், ரஸம், கந்தம்இவைகள்
புறப்படாமல் மங்களகரமாயிருப்பதும் எப்பொழுதும் யுத்தவீர
ருக்குச் சந்தோஷமுண்டாவதும் இப்புவியில் ஜயவீரர்களுக்குரிய
டையாளம் அரசனே! காற்றுகள் அனுஸரித்து வீசத்தலும்,

அவ்வாறே மேகங்களும் பசுளிகளும் ¹ இந்திரவிலங்களும் ² ப
தொடர்ந்துசெல்லுதலுமாகிய இவை ஐயசீலர்களுக்குரிய அடை
ளங்கள் அரசனே! மரிக் கப்போகின்றவர்களுக்கு (இவைகளெல்ல
விபரீதங்களாக ஸம்பவிகின்றன சேனை சிறிதாயினும் பெரித
னும் யுத்தவீரர்களின் கூட்டத்திற்கு முக்யமாக ஸந்தோஷமிருப்ப
ஐயத்திற்குரிய லக்ஷணமாகும் இது நிச்சயமென்று சொல்லப
கிறது சேனை மிகப்பெரிதாக இருந்தாலும் (அச்சேனையில்) ஒரு
தையமில்லாதவனாயிருப்பானாகில, (அச்சேனைமுழுவதையும்) தை
மில்லாததாகச்செய்கிறான் மிகக்ஞராகளான யுத்தவீரர்களும்
ஸாஹதையிழந்த அந்த சேனையோடுகூடவே உதஸாஹத
இழந்தவர்களாகச் செய்யப்படுகிறார்கள் மிகவும் பங்கமடைந்
கிற பெரிய சேனையானது ஜலத்தினுடையபெரியவேகம்போல
பயந்த மானகூட்டங்கள் போலவும் அச்சமயத்தில் திருப்பமுடிய
தாகிறது நெருக்கமான யுத்தத்தில் பெரியசேனையை (மீண்
ஸமாதானப்படுத்துவதற்கு ஒருகாலும் முடியாது நன்றாக
றறிந்தவர்களும், (மனமதளர்ந்த மறஞ்ஞருவென்க கண்டு,) 'இ
மனமதளர்ந்தான்' என்று எண்ணி மனத்தளர்ச்சி அடைகிறா
பயந்தவர்களையும் தோல்வியடைந்தவர்களையும் பார்த்தால் மறுபடி
பயம் விருத்தியடைகிறது வேரத்தனே! முழுதும் தோ
யடைந்தசேனையானது விரைவாகத் திக்குகளில் ஓடுகிறது பெ
சேனையானது சூரர்களாலும் நீலைந்துததுவதற்கு இயலாததாகி
மேதாவியான அரசன் எப்பொழுதும் ஊக்கத்துடன் பெ
சதுரங்கசேனையை உபசரித்து உபாயத்தைமுன்னிட்டுக்கொ
(ஐயத்தில்) முயற்சியெய்யவேண்டும் அரசனே! உபாயத்த
உண்டாகும்ஐயத்தைச் சிறந்ததாகச் சொல்லுகிறார்கள் பேதத்தி
உண்டாகும்ஐயத்தை மத்தியமமாகச் சொல்லுகிறார்கள் யுத்த
லை ஏற்படும் இந்தஐயமானது அதமம் பரஸபரம் கைகலந்து
புரிவது பெரியதோஷம் அதற்கு நாசமே முதனமையானதெ
சொல்லப்படுகிறது தமது பலத்தையும் சத்துரு பலத்தை
அறிந்தவர்களும் நல்லஸந்தோஷமுள்ளவர்களும் யுத்திர மித்
கள் தகிரா திகளிடத்தில் பறந்துதலற்றவர்களும் (ஐயம் அல்லது
னம் இவ்விரண்டில ஒன்றில்) நல்லநிச்சயமுள்ளவர்களுமான ச
கள் ஐம்பதுபோக இருந்தாலும் பெரியசேனையை நாசம்செய்
கள் அல்லது, முனவைத்தகாலேப பின்பையாதவர்களான ஐந்து, ஆ
ஹ்முவீரர்களிருந்தாலும் பகைவர்களை ஜயிப்பவர்கள் பாரத! பலமு

¹ இரட்டித்திருத்தலால் 'மேகா' என்னும்பதம் விடப்பட்டது

குருளுள்ள வைநதேயா, சததுருவினபடை பெரிதாயினும் அதனை
திப்பது (தமமாலேயேஸாத்யம்) என்பதைக்கண்டு பலரைத் தமக்கு
விபாகவிரும்பவில்லை சேனை அதிகமாயிருப்பதிலேயே ஜயம்
பொழுதும் உண்டாகாது ஜயமென்பது அநிச்சயமே தெய்வமே
த விஷயத்தில் முக்கியமான காரணம் புத்தத்தில் ஜயம்பெறற்
களே கிருதகிருத்தியாகனாகிராகளன்றோ ?” என்றுகூறினா

நான்காவது அத்யாயம்.

ம் பூ க ண் ட வி றி ர ம ண ப ா வ ம். (தோடர்ச்சி).

(ஸஞ்சயன் கிருதராஷ்டிரனுக்குப் பூமிவினுடையதன்மையைச்
சொல்லியது.)

வியாஸா, புத்திசாலியான கிருதராஷ்டிரனிடம் இவ்வாறு
சொல்லிவிட்டுச் சென்றா கிருதராஷ்டிரனும் அதைக்கேட்டுத்
பராததையே அடைந்தான் பரதாசுனிற் சிறந்தவரோ! அவன், ஒரு
கூடதகாலம் தியானஞ்செய்து அடிக்கடி பெருமூச்சுவிட்டுக்
காண்டு, பரிசுத்தசித்தமுள்ளவனை ஸஞ்சயனைப்பார்த்து, “ஸஞ
ப! இவவுலகில் சூராகளும் புத்தத்தைப் புகழுகிறவர்களுமான இரத
ராகள நாலவிதமான ஆயுதங்களால் ஒருவரையொருவா அடித்
தகொள்ளுகிறார்கள அரசாகள், பூமிநிமித்தமாக அடித்துக்
காண்டு உயிரையிழந்து யமனுடையலோகத்தை விருத்திபண்ணு
றாக்கள், அமரிகக்கையை அடைகிறார்களில்லை பூமியிலுள்ள ஐசுவரி
த்தைவிருட்டி ஒருவரையொருவா பொறுக்கிறார்களில்லை ஸஞ்சய!
மியானது அதிககுணமுடையதென்று எண்ணுகிறேன் அதை
னக்குச் சொல் அதிகமான காரறு வெயில் தானயங்களினிறைவு
வைகளுள்ள குருக்கேத்திரத்தில் அனேக ஆயிரங்கள் பத்து
கூடங்கள் கோடிகள் ஆயிரம்கோடிகளாகக் கணக்கிப்ப பட்டிருக்
த உலகத்திலுள்ள வீரர்கள் கூடியிருக்கின்றார்கள். ஸஞ்சய! இவா
ள எங்கிருந்து வந்திருக்கிறார்களோ அந்த நாடு நகரங்களுடைய பரி
ரணத்தை உள்ளபடி கேட்கவிரும்புகிறேன் நீ அளவற்ற தேஜ
முள்ளவரும் பிரமமரிஷியுமான அந்தவயாஸருடையமகிமையினால்
டைத்த வீனக்குப்போலப் பிரகாசிக்கின்ற திவ்யபுத்தியினால் (அஜ
நானமாகிற இருள் நாசமடையுமபடி செய்யப்பட்டுதலால் எல்லா
ற்றறையும்) பிரகாசிக்கச்செய்யும் தன்மையுள்ள ஞானகண்ணை
டையவனாயிருக்கிறாய்” என்கேட்க, ஸஞ்சயன் சொல்லலானான்.

“மஹாபுத்தரிமாளே¹ எனனுடைய அறிவுக்குத்தக்கபடி பூமி
 னுடைய குணங்களை உமக்குச் சொல்லுவேன பரதரிஷபமே
 உமக்கு வந்தனம் சாஸ்திரத்தைக் கண்ணுக்கொண்டு பாரும
 உபபூமணடலத்தில் பிராணிகள் ஜங்கமங்களென்றும் ஸதாவர
 னென்றும் இரண்டுவிதம் ஜங்கமங்களுக்கு முட்டை, புழுக்கத்த
 உண்டாகும் வேலை, கருப்பை என மூன்று விதமான உத்பத்
 ஸதானங்கள் இருக்கின்றன எல்லா ஜங்கமங்களுள்ளும் ஜா
 ஜங்கள் சிந்தனைகள் ஜராயுஜங்களுள்ளும் மனிதர்கள் சிந்த
 கள், பசுக்களும், சிந்தனைகள் அரட்சரே² எவைகளிடத்தி
 வேதோகதமான யஜ்ஞங்கள் நிலைபெற்றிருக்கின்றனவோ அப்படி
 பட்ட பசுக்களுக்குப் புறப்பலுநுபமுள்ளவைகளான பதினான்குபேத
 கள் உண்டு கிராமவாஸிகளுள் மனிதர்கள் ஸரேஷ்டர்கள் அரண்
 வாஸிகளுள் விமமங்கள் சிந்தனைகள் எல்லாப்பிராணிகளுக்கு
 ஒன்றை ஒன்று அடுத்தே ஜீவனம் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிற
¹ உத்பிஜஜங்கள் ஸதாவரங்களென்று சொல்லப்படுகின்றன அவை
 னுடைய வகுப்புகள் மரங்கள், ² குலமங்கள், ³ லைதகள், ⁴ வலவிக
 திருணஜாதிகளான மூங்கில்கள் என ஐந்தாம் அவைகளுடைய ப
 தொன்பது பேதங்களும் பஞ்சமஹா பூதங்களுடன் சேர்ந்து இ
 பத்தநான்குவிதங்களாகின்றன இந்த இருபத்தநான்கு பேத
 னும் இருபத்தநான்கு அக்ஷரங்களுள்ள உலகங்களுக்கு ஸம்
 மான காயதரியென்று சொல்லப்படுகின்றன பரதஸரேஷ்டரே¹ எ
 லாக்குணங்களும் பிரமபியதும் பரிசுத்தமுமான இந்தக் காயதரி
 உலகத்தில் எவன் உள்ளபடி அறிவனோ அவன் அழியமாட்டா
 இவைகளுள் அரண்யத்தில் வசிப்பவைகள் ஏழு; கிராமத்தில் வ
 பவைகள் ஏழு, விமமங்கள், புலிகள், பன்றிகள், எருமைக் கடாக்க
 யானைகள், காடிகள், வானங்கள் இவ்வேழமும் அரண்யத்தில் வஸி
 வைகளாக எண்ணப்படுகின்றன அரட்சரே² பசு, வெள்ளாடு, செம்ம
 யாடு, மனிதர்கள், குதிரைகள், கோவேறுகழுதைகள், கழுதை
 இவை ஏழும் கிராமப் பசுக்களென்று ஸாதுக்கள் கூறுகிறா
 அரட்சரே³ முறக்கூறப்பட்ட இந்தப்பதினான்குவிதமான பசுக்க
 கிராமத்திலும் அரண்யத்திலுமவஸிப்பவைகள் எல்லாமபூமியிலே

1 மேலேதோன்றும் செழுகொடிமரம் முதலியவைகள்

2 காணல் தாபபை முதலிய புதர்கள்

3 மரங்களில் ஏறிப்படரும் கொடிதன் } சாந்திபாவம் 1037-ம்

4 பூமியில் படாநது ஒருவருஷமவரை } தம் குறிப்பிற்காண்

இருக்கக்கூடிய பறக்கி முதலியவை

ண்டாகின்றன எல்லாம் பூமியிலேயே அழிகின்றன பிராணிகள்
நீண்டதற்குமே பூமியே ஆதாரம் பூமியே சாஸ்வதமாயுள்ளது
வனுகுப பூமியிருக்கிறதோ அவனுகு ஜங்கமஸ்தாவரஸவருப
ான உலகமனைததும் வசப்படுகிறது. அந்தப் பூமியினிடத்தில்
கெக பேராவலுள்ள அரசர்கள் ஒருவரை மறநெருவா கொல்லு
றார்கள்” எனருன

ஐந்தாவது அநாயம

3 ம் பூ க ண் ட வி நீ ரா மா ண பா வ ம். (தோடீச்சி)

(ஸஞ்சயன் தீருதராஷ்டிரனுக்குப் பஞ்சபூதங்களுடைய துணங்களை
யும் ஜம்பூத்விபதீகின் அளவுமுதலியவற்றையும்
சுருக்கமாகச் சொல்லியது)

தீருதராஷ்டிரன், “ஸஞ்சய! பரமானகளை அநிந்தவனே!
திகள் பாவதங்கள் தேசங்கள் மறறும் பூமியை அநெதிருப்பவைக
ன பெயர்களையும் நான்குபக்கத்திலும் பூமியினுடைய அளவையும்
டுகளையும் முழுதும் எனக்குச் சொல்” என்றுகேட்க, ஸஞ்சயன்
சாலலத்தொடங்கினான்

“மஹாராஜே! கற்றநிந்தவர்கள் உலகத்திலுள்ள எல்லா வஸ
களுமே இந்த ஐந்த மஹாபூதங்களென்றும் ஸமமாயிருப்பவைக
ளான மசுருகமாகச் சொல்லுகிறார்கள் ஆகாயம், காற்று, நெருப்பு,
லம், பூமி இவையெல்லாம் மேனமேல் ஒன்றுக்கொன்று ஒவ்வொரு
னத்தால் மேற்பட்டிருக்கின்றன. அவைகளுள், பூமியே தலைமை
பற்றுள்ளது சபதம் ஸபாசம் ரூபம் ரஸம் கருதம் இவ்வைந்தும்,
தவத்தை அநிந்தரிஷிகளால் பூமியினுடைய குணங்களென்று
றப்பட்டிருக்கின்றன அரசே! ஜலத்தில் நான்கு குணங்களிருக்
ன்றன அதில் கருதம் இலலை சபதம் ஸபாசம் ரூபம் மூன்றாம்
தஜஸினுடைய குணங்கள் சபதம் ஸபாசம் இரண்டும் வாயுவிலிருக்
ன்றன ஆகாயத்தில் சபதம் ஒன்றே வேந்தரே! சேதனங்கள் நிலை
பற்றிருக்கின்ற இந்த ஐந்து குணங்களும் பஞ்சமஹாபூதஸவருப
ன் எல்லா உலகங்களினுமிருக்கின்றன போகதாவானசேதன
கரும் போகயவஸ்துகளுக்கும் எப்பொழுது ¹ ஸாமயம் ஏற்படுகி
தோ அப்பொழுது அவவிரண்டும் ஒன்றையொன்று நாடுகிறதிலலை
ப்பொழுது அவைகள் வைஷ்ணவத்தை அடைகின்றனவோ அப

1 ‘பரமபாவம்’ எனபது பழையஉரை

பொழுது போகதாகுகளும் போகய பதாரததங்களும் ஸவஸவஸுப
களால் ஸவஸுபஸததையைப் பெற்று ஒன்றையொன்று அடைகி
றன வேறுவிதமாக இல்லை பஞ்சமஹாபூதங்கள் நசிகஞ்சுமபொழு
வரிசையாகத் தததமகாரணங்களில் வ்யமடைந்து நசிககின்ற
ஸருஷ்டிகாலத்தில் அவைகளுண்டாகும்பொழுதும் தததம் கார
வஸதுகளிடமிருந்து வரிசையாகவே உண்டாகின்றன எல்லாவ
துகளும் அளவிடமுடியாதவைகள் ஆதலால், அவைகளுடைய ஸ
ஸுபம் ஈஸவரனுடையதே ஸீததாகளும் பிரம்மாண்டத்தைப் பிளந்
கொண்டு ஸீத்திபலத்தினால் எங்கெங்குசெல்லுகிறார்களோ அந்
அநத் இடத்திலும்கூடப் பஞ்சபூதஸவஸுபமான பொருள்க
காணப்படுகின்றன. அங்ஙனம் அளவிடுவதற்கு அஸாத்நியமா
பிரபஞ்சத்திலுள்ள அவைகளுடையபரமர்ணங்களை 'மனிதாக
ஊகத்தினால் சொல்லுகிறார்கள் எந்தப்பதாரததங்கள், 'இவை இ
படிப்பட்டவை, இவ்வளவு பரிமாணமுள்ளவை' என்று நினைக்க
படமுடியாதவையோ அவைகளை ஒருமனிதன் ஊகத்தினால் 'ஸாதி
பதற்கு முயற்சிசெய்யக்கூடாது பிரகிருதிகளைக்காட்டிலும் எ
அப்புறப்பட்டிருக்கிறதோ அது சிந்திக்கமுடியாததான பரமமத்
னுடைய லக்ஷணம் குருநாதனரே! ஸுதாசனமென்கிற நாவலம்
இருப்பதனால் ஸுதாசனம் என்று பெயர்பெற்ற தவீபத்தை அ
வோடும் அமைப்போடும் நான் சொல்லப்போகிறேன் மஹாராஜே.
அநத்தவீபமானது அளவினால் இவ்வளவென்று காணக்கூடாதத
வும் சககரம்போல வட்டவடிவமுள்ளதாகவும் இருக்கிறது, ந
ஸமூகங்களாலும் மேகங்களுக்கொப்பான மலைகளாலும் பறபலவடி
முள்ள நகரங்களாலும் அவ்வாறே மனத்தைக் கவாவனவாகிய தே
களாலும் வ்யாபிக்கப்பட்டதும் புஷ்பங்களாலும் பழங்களாலு
நிறைந்தமரங்களுள்ளதும் தனதானயங்கள் நிறைந்ததும் நாற்பு
திலும் உப்புக்கடலால் சூழப்பட்டதுமாயிருக்கிறது ஒருமனித
தன்முகத்தை எவ்வாறு கண்ணடியில் பாப்பதோ அவ்வா
ஸுதாசனத்தவீபமானது சந்திரமண்டலத்தில் காணப்படுகிற
அநத் ஸுதாசனத்தவீபத்தைக் காட்டிலும் பலக்ஷத்தவீபமான
இரண்டுமடங்கு பெரிது சாலமலித்தவீபமானது அதை வி
இரண்டுமடங்கு பெரியது பிப்பலத்தவீபமானது அதைக்காட்டி
இரண்டுமடங்கு பெரிது. எல்லாவிதமான ஒஷ்திகளாலும் நிறை
தும் பாவதங்களால் நார்புறங்களிலும் சூழப்பட்டதுமான
தவீபமும் அதைவிட இரண்டுமடங்கு பெரிது அதைத்தவிர, ம

வகளுலலாம ஜலமயங்களாக அறியத்தக்கன மறபபூமிபாகம
ருக்கமாகச்சொல்லப்பட்டது அதைக்காட்டிலும் வேறான இந்த
வீபத்தை இப்பொழுது சுருக்கமாகச்சொல்லப்போகிறேன் இதனை
கேளும” என்று கூறினான்

ஆறாவது அத்யாயம்

3 ம் பூ க ண் ட வி நீ ர ம ர ண ப ர வ ம். (தோடீச்சீ)

(ஸஞ்சயன் ஒன்பது கண்டங்களையும் அவற்றிற்ற்த எல்லையான
மலைகளையும் மேருவையும் வர்ணித்தது)

திருதராஷ்டிரன், “ஸஞ்சய! சிறந்தபுத்தியையுடைவனே!
ராஸ்திரத்திலுள்ளவையெல்லாம் தவீபத்தினுடையநிலைமையானது உன்
குல சுருக்கமாகச் சொல்லப்பட்டது நீ ததவங்களை அறிந்தவனா
ருக்கிரய, எல்லாவற்றினுடைய விஸ்தாரத்தையும் நீ கூறவேண
ம முயல்போனற வடிவமுள்ள இந்த ஜம்பூதவீபத்தில் பூமியி
றடைய பரப்பு எவ்வளவு காணப்படுகிறதோ அதினுடையஅளவை
னருக்கச்சொல் பிறகு, பிப்பலத்தவீபத்தைச் சொல்” என்றுவின
ினான் இவ்வாறு அரசன்கேட்க, அந்தஸஞ்சயன் பின்வருமா
ராகியத்தை உரைக்கலானான்-

“மஹாராஜரே! ஹிமாசலம், ஹேமகூடம், பாவதங்களுள் உத்
மமான நிஷத்தம், வைரோயமயமானநீலம், சந்திரனுக்கொப்பான
வேதம், எல்லாத் 1 தாதுக்களாலும் விசித்திரமான ஸருங்கவான
பூமிய ஆறுவாஷ்பாவதங்களும் இருபக்கத்திலும் கிழக்கு மேற்கு
முத்திரங்களை ஆகரமித்துக்கொண்டு கீழ்த்திசைபில் நீண்டிருக்கின
ன அரசரே! இந்தப்பாவதங்கள் வித்தாக்களாலும் சாரணாக்களா
யும் வாஸஸ்தானமாக அடையப்பட்டிருக்கின்றன இந்தப்பாவதங்
களின் நடுவிலுள்ள (பூமியினுடைய) பரப்பு அநேகஆயிரம் யோஜனை
ள பாரதரே! அந்தஇடத்தில் புண்ணியமான தேசங்களும் அவ்வித்
ரான 2 வாஷங்களுமிருக்கின்றன அவ்விடங்களில் எல்லாப்பக்கங்
களிலும் பறபலஜாதிகளைச்சாராத பிராணிகள் வளிக்கின்றன, இது
ரான பாரதவாஷம் இதற்கு அப்புறப்பட்டது ஹேமவதம் அந்த
வாஷமானது ஹிமவதப்பாவதத்திற்கு அப்புறத்திலிருப்பதுபற்றி
ஹேமவதமென்று சொல்லப்படுவதுடன் கிம்புருஷாவாஸமென்றும்

1 உலோகங்கள்.

2 பிராணிகளுக்குத் தனதானயாக்களையும் தேகசெனக்கிய முத
ரான எல்லா அபீஷ்டங்களையும் வாஷிப்பதனால் இப்பெயராவந்தது

சொல்லப்படுகிறது. ஹேமகட்பாவதத்துக்கு அப்பிறத்திலிரு
கின்றவாஷத்தை ஹரிவாஷமென்று சொல்லுகிறார்கள் மஹாபா
கியமுள்ளவரே¹ நீலபாவதத்துக்குத்தென்புறமாகவும் நிஷதபாவத்
துக்குவட்புறமாகவும் கீழ்த்திசையில் நீண்டதான மாலயவான எ
கிறபாவதம் இருக்கிறது அநதமாலயவதபாவதத்துக்கு அப்பிற
தில் கந்தமாதனபாவதம் இருக்கிறது அவ்விண்ணுமலைகளின் இடை
யில் இவ்வளவினதெனறுகாணமுடியாததும் ஸூரியனுக்கொப்பபா
தும் புகையறமநெருப்புப்போனதமான மேருவென்னும் ஸ்வான
மலை இருக்கிறது அது பூமியின்கீழேபதினூறாயிரமயோஜனை ஆழந
தென்றும் மேலே எண்பத்தநாலாயிரமயோஜனை உயர்ந்ததென்று
சிகரத்தில் முப்பத்திராயிரமயோஜனை அகன்றதென்றும் எண்ண
பட்டிருக்கிறது அரசரே¹ அதன்தாழ்வரை எண்பத்தநாலாயிர
யோஜனை பரப்புள்ளது அநதமேருவானது மேலும் கீழும் குறு
குமாகப் பூமியைக் கவாந்துகொண்டிருக்கிறது பிரபுவே¹ அத்
தைய பக்கங்களில் புண்ணியமசெய்தவர்களால் ஏறபடுததப்பட்டிரு
கிற ஆஸரமங்களுள்ள பதராஸவம் கேதுமாலம்¹ பாரதவாஷம் உ
தரகுருதேசமனை இந்தநான்குதலீபங்களும் நிலைபெற்றிருக்கின்ற
கருடனுடையகுமாரனான ஸுமுகனென்கிற பக்ஷியானது, காக்கை
களும் பொன்னிறமாயிருத்தலைக்கண்டு, 'இநதமேருவானதுஉதக்
மும் மதயமமும் அதமமுமான எல்லாப்பக்ஷிகளுக்கும் வேறற
இனமையை உண்டுபண்ணுகிறது ஆதலால், யான இம்மலை
விட்டுவிடுகிறேன்' என்றுஆலோசித்தது ஐயோதிராமண்டலங்களு
உத்தமமான ஆதித்யன் எப்பொழுதும் அம்மலையைச் சுற்றிவரு
றான், நக்ஷத் திரங்களுடன் கூடினசந்திரனும் சுற்றிவருகிறான்; வ
வும் பிரதக்ஷிணமாகவருகிறது மஹாராஜரே¹ அநதமலையானதுதில்
மான புஷ்பங்களும் பலங்களும் நிரம்பியதும் ஸ்வாணத்தால் அ
கரிக்கப்பட்ட எல்லாகருஹங்களாலும் சூழப்பட்டதுமாயிருக்கிற
வேந்தரே¹ அநதமலையில் தேவகணங்களும் கந்தாவார்களும் அ
ரர்களும் ராக்ஷஸர்களும் அபஸாஸதிரீகளுடைய கூட்டங்களே
கூடியவர்களாக எப்பொழுதும் விளையாடுகிறார்கள் அதில் பிரம்மாவ
ருதாரும் தேவராஜனான இந்திரனும் ஒருங்கு கூடி அனேகதக்ஷி
களுள்ள பலவிதயஜ்ஞங்களால் தேவர்களைப் பூஜிக்கிறார்கள் துமபு
நாரதர். விஸ்வாவஸு, ஹாஹா, ஹூஹூ (இவாக்கள்வெல்லோரு

¹ 'ஜம்பூதலீபம்' எனபதுமூலம், 'பதராஸவமுதலான வாஷ
களுடன் சோததுச்சொல்லியிருத்தலால், பாரதவாஷமென்று கொள்
வேண்டும்' எனபது புழையவுரை

அநதமேருவை) அடைந்து, பறபலவிதமான ஸதோததிரங்களால்
 தேவஸரோஷ்டாகளை' ஸதோததிரம் 'செய்கிறார்கள்' மஹாத்மாவை
 ஸபதரிஷிகளும் கலாப்பபிரமமாவும் ஒவ்வொரு பாவகாலத்தி
 லும் தவறாமல் அநத மேருவைக்குறித்துச் செல்லுகிறார்கள் உமகரு
 மங்களமுண்டாகட்டும் அரசரே! அதனுடைய சிகரத்தில் களி
 ரோஷ்டரான சுகராசாராய அஸுரர்களோடுகூடி விளங்குகிறார் இந்த
 'ததினங்கள்' அவருடையவை இந்த ரத்தினபாவதங்களும் அவ
 ருடையவை. அவரிடமிருந்து பகவானுன் குபேரன் நாலில் ஒரு
 பாகத்தை அடைகிறான் அநதத்தனத்தின் பதினாறில் ஒருபாகத்தின்
 ரமசத்தை மனிதர்களுக்குக் கொடுக்கிறான் அநதப்பாவதத்திற்கு
 பட்டபகத்தில் திவ்யமான தும் எல்லாருடையவர்களும் உண்டாகக்கூடிய
 ஷ்டங்களால்- நிறைந்ததும் செங்குத்துப் பாதைகளினமீது உண்
 டானதும் மனத்திற்குரியதுமான கோங்குமரக்காடு இருக்கிறது
 அதில் திவ்யமான பூதங்களால்கூழப்பட்டவரும் பாவதியைஸஹாய
 பாகக்கொண்டவரும் பிராணிகளைப்படைப்பவரும் காலவரையில்
 தோங்குகிற கொன்றைமாலையைத் தரித்தவரும் உத்திநிருகம
 முன்றுஸூரியானபோன்ற முன்றுகண்களால் பரகாசத்தை உண்டு
 பண்ணுகிறவரும் ஐசுவரியமுள்ளவருமான ஸாக்ஷாத பசுபதியானவா
 ளையாடுகிறார் அவரை உக்கிரமான தவமுள்ளவர்களும் நல்லவீரத
 முள்ளவர்களும் ஸதயவாதிகளுமான வித்தர்கள் பாரக்கிறார்கள் அநத
 ஹேஸவரா கெட்டநடைபுள்ளவர்களால் பாரக்கமுடியாதவரன்றோ
 ராஜரே! அநதமலையினுடைய உச்சியினின்று க்ஷீரதாரைபோன்ற தும்
 விஸவருபியும் அபரிமிதமான தும் பயங்கரமான இடிமுழக்கம்போன்ற
 பதமுள்ள தும் புண்யமான தும் சிறந்த புண்யபுருஷர்களால்
 அடையப்பட்டுள்ள தும் மங்களகரமான தும் பகீரதனுடைய புத்திரியு
 ளான கங்கையானது மலைச்சரிவிலுண்டானவேகத்தோடு மங்கள
 கரமான சந்திரனுடைய மடுவில் வீழ்ந்துகொண்டிருக்கின்றது ஸமுத
 ரமபோன்ற தும் புண்யமுமான அநதமடுவானது (மேருவினின்று
 வகமாய்விழுகின்ற) அநதக்கங்கையினால்தான் உண்டுபண்ணப்பட
 -து பாவதங்களாலும் தாங்கமுடியாத அநதக்கங்கையை அப

1 'விஸ்வரூபா' எனப்பழைப்பது, 'விஷ்ணுவரூபி' எனப்பழைப்பது
 கங்கை ஸ்ரீவிஷ்ணுவின் ஸவருபம் எனும்விஷயத்தில் ஒரு
 மிருதிஸரோகம் பழையஉரையில் எடுத்துக்காட்டப்பட்டிருக்கிறது
 தனபொருளாவது, 'வயாபகரும் சிதஸவருபியும் நிரஞ்சனருமான ஸ்ரீ
 விஷ்ணுவே தவருபமாகக் கங்காஜலமாக இருக்கிறார், இதில் ஸமச
 லலை' எனப்பது

பொழுது மஹேஸ்வரா லக்ஷ்ம வ்ருஷங்களை தலையினாலேயே தாங்கித்
அரசரே! மேருவிறகுமேறபாகத்தில் கேதுமாலவாஷமிருக்கிறது
அரசரே! அந்தமேருவிலேயே இருக்கிற ஜம்பூதவீபத்தில் பெரிதான
ஒருதேசமிருக்கிறது பாரதரே! அங்குவளிக்கின்றவர்களுக்குப் ப
னாயிரமவ்ருஷம் ஆயுள் அங்குவளிக்கின்ற புருஷர்கள் பொன்னி
முடையவர்கள் ஸ்திரீகளெல்லாம் அபஸ்ரஸ்திரீகளுக்கு ஒப்பானவ
கள் அவர்கள் நோயும் துன்பமுமற்றவர்களும் எப்பொழுதும் ஸ
தோஷமுள்ள மனதையுடையவாளுமாயிருக்கின்றார்கள் அ
விடத்தில் மனிதர்கள் நன்றாகப்பட்டிருக்கின்ற பொன்போன்
காரதியையுடையவர்களாகப் பிறக்கிறார்கள் குறுயசகர்களுக்கு
தலைவனாகுபேரன் கருதமாதன் மலைச்சிகரங்களில் ராக்ஷஸர்களோ
கூடி அபஸ்ரஸ்களுடைய கூட்டங்களால் சூழப்பட்டவனாகி எ
தோஷமுடைகிறான் கருதமாதன் பாவத்ததினுடைய பக்கத்தி
அதைத்தொடர்ந்துள்ள நீர்க்குமிழிபோன்றவைகளான வேறுசிறி
குளறுகளிருக்கின்றன அங்கு வசிப்பவர்கள் பதிலோயிரமவாஷ
எல்லையுள்ள ஆயுளையுடையவர்கள் வேரத்தரே! அங்கு மனிதர்க
கறுத்தநிறமும் காரதியமுள்ளவார்களும் அதிகப்பலமுள்ளவாளுப
யிருக்கின்றார்கள் பெண்கள் எல்லோரும் தாமரைமலர் நிறம்போன்
நிறமுடையவார்களும் மிக்கஇனிய தோற்றத்தை உடையவாளுப
யிருக்கின்றார்கள் நீலபாவத்ததிறகு வட்டமுதத்தில் சுவேதம் என்க
வாஷமிருக்கின்றது சுவேதவாஷத்தைக்கூட்டிலும் அபபுறத்தி
ஹைரண்யகவாஷமிருக்கின்றது அரசரே! அதற்கு வடஎல்
யான சிருங்கவதபாவத்ததிறகு வட்டமுதத்தில் பறபல, தேசங்களா
சூழப்பட்டிருக்கிற ஐராவதமென்கிற வாஷமிருக்கிறது மஹ
ராஜரே! தெற்கிலுமவடக்கிலுமுள்ள பாரதவாஷம் ஐராவதவா
மென்கிற இரண்டுவாஷங்களும் நன்றாகவளைத்து ஒன்று சேர்க்க
பட்டிருக்கிறவிலலின் இரண்டு துனிகளபோலச் சோதிருக்கின்றன
மத்தியிலுள்ளது இளாவிருதவாஷம் இவ்வண்ணமாக, மத்தியி
ஐரதவாஷங்கள் இருக்கின்றன இந்த வாஷங்களுள் (முனமு
னுள்ளதைவிட) மேலமேல் கூறப்பட்ட வாஷமானது குணங்களா
மேறப்பட்டது அவைகளில் வளிப்பவர்களுக்குத் தாமராத் தக
ஸவருபமான முன்றுபுருஷராதங்களால் நீண்டவாழ்வும் ஆரோ
கியமும் உண்டாகின்றன பரதகுலத்தில் பிறந்தவரே! அந்த
ஷங்களில் பிராணிகள் வெவ்வேறு ஸ்வபாவமுள்ளவைகளாயிரு
க்கின்றன மஹாராஜரே! இவ்வாறு இந்தப்பூமியானது பாவத்
களால் நிறைக்கப்பட்டிருக்கிறது மிகப் பெரிதான ஹேமகூட

நான கைலாஸம் எனனும் பரஸித்தமான மலை அரசரே! குபேரன நறுயகாகனோடுகூட ஸந்தோஷமாயிருக்கிற அநதமலையில் குளிராத நம் மனததுக்கினியதுமான கலதரையில் தேவரிஷிகளுடைய கூடங்களால் பூஜிக்கப்பட்டவரும் தேஜஸஸ்யுமான மஹாதேவா பாரதியோடு நிதயவாஸம்செய்கிறா அநதககைலாஸத்திற்கு வடபுறதிலிருக்கின்ற மைநாகபாவதத்திற்கு அபபுறத்தில் மிகப்பெரியதும் அழகுதமானதும் மணிமயமாயிருக்கிறதுமான ஹிரண்யஸுருங்க மனகிற மலை இருக்கிறது அதனுடையபக்கத்தில் பெரிதும் தேவமம்பரதமபெற்றதும் வெண்ணிறமுள்ளதும் தங்கமயமானமணலக நாள்தும் மனததுக்கினியதுமான பிரதுஸரஸ எனகிற (தடாகம்) இருக்கிறது பகீரதமஹாராஜன பாகீரதியானககாதேவியைக்கண்டு அனேகவாஷ்காலம் வாஸம்செய்தஅநதஇடத்திலிருக்கும் பூபஸதம் மங்கள ரதனமயமாயிருக்கின்றன யாகமேடைகளும் பொனமயமாயிருக்கின்றன அவ்விடத்தில் மிகக்கீரத்தியுடையவனுை இருதிரனாகம்செய்து ஸித்தியைப்பெற்றான். எந்த இடத்திலிருந்துகொண்டு பிரமமதேவா நிலபெற்ற எல்லாஉலகங்களையும் படைத்தாரோ, எந்த இடத்தில் ஸாயன நான்குபக்கங்களிலும் பிராணிகளால் உபாஸிதப்படுகிறானோ, எந்த இடத்தில் நரநாராயணர்களும் பிரமமதேவரும் மனுவும் ஐந்தாமவரான ஸதானுவும் பிராணிகளால் உபாஸிதப்படுகிறானோ அநதபிரதுஸரஸில், பிரமமலோகத்தினின்று வளிப்பட்டு மூன்று மாககங்களால் செல்லுகிற தேவககாரதியாரது முதலிலதகிப பிறகு ¹வஸுவோகஸாரை, நளினி, பரிசுத்தமான ஸரஸவதி, ஜம்பூநதி, ஸீதை, கங்கை, விரது என ஏழுவிதமாகப் பிரிந்து செல்லுகின்றது பிரபுவின்னுடைய அதபுதமான இரத (கங்கா) வருஷடியானது 'மனத்தினால் எண்ணவும் முடியாதது இரத இடத்தில் (ஸுகருதசாஸிகள்) ஆயிரக்கணக்கான யுகமுடிவுகளில் யாகததை வருஷடிக்கின்றனாகள ஸரஸவதிநதியானது சில இடத்தில் கணறுக்குப்புலப்படும் சில இடத்தில் புலப்படாமலும் இருக்கின்றது வயமான இரத ஏழு கங்காநதிகளும் முடிவுலகங்களிலும் பிரஸித்திபற்றிருக்கின்றன இம்மயமலையில் ராக்ஷஸர்கள் வஸிக்கின்றனாகள ஹமகூடத்தில் குஹயகர்கள் வஸிக்கின்றனாகள நிஷதபாவதத்தில் ஸாப்பங்களும் ³நாகங்களும் வாசம் செய்கின்றன கோகாணம் என

1. ஸ்ரீராமாயணத்தில், 'ஹலாநினி, பாவனி, நளினி, ஸுசக்ஷுஸ, ஸீதை, விரது, பாகீரதி' என்னும்பெயர்கள் கூறப்பட்டுள்ளன (ஸ்ரீராமாயணம் அலகாண்டம், 43-வது ஸாககம், 11-வது ஸுலோகம் முதலியனபார்க்க)

2. ஒருதலையுள்ளவை.

3. பலதலையுள்ளவை

னும தபோவனமும் இருக்கிறது சவேதபாவதமானது தேவாஸுராகள அனைவருக்கும் (வாஸஸ்தானமென்று) சொல்லப்படுகிறது. நிஷதபாவதத்தில் கந்தாவாகளும் அவ்வாறே நீலபாவதத்தில் பிரமநிஷிகளும் எப்பொழுதும் வாஸஞ்செய்கிறார்கள் மஹாராஜே! சிருமகவானன்கிற பாவதமானது தேவர்களுக்கு வயவஹாஸ்தானமென்று சொல்லப்படுகிறது மஹாராஜே! இவ்வாறு தனித்தனியாக இந்த ஏழுவாஷகளிருக்கின்றன (அவைகளில்) ஜகத்கமங்களும் ஸ்தாவரங்களும் பொருள்கள் இருக்கின்றன அந்நவாஷகங்களில் தேவமனுஷ்ய ஸம்பந்தமான செல்வப்பெருக்கானது பலவிதமாக காணப்படுகிறது அது எண்ணுவதற்கு முடியாதது நனமைபைய அடைய விருப்பமுள்ளவனால அவசியம் நம்பத்தக்கது வேரத்தே முயலவடிவங்கொண்டதும் திவ்யமும் நீர் எனனைக கேட்டதுமான்¹ இந்தபழியிக்கு முற்கூறப்பட்டவைகளான தெற்கிலும் வடக்கிலும் முள்ள பாரதவாஷம் ஐராவதவாஷம் இரண்டும இரண்டுநிலாப்பக்கங்கள்² சாக்தவீபமும் காஸ்யபதவீபமும் காதுகள் அர்ச்சே! தாம் பாணிநதிகு உத்பத்திஸ்தானமும் ஸம்பததுள்ளதுமான மலயபாவதமானது இந்ததவீபத்திற்கு முயலவடிவம்போன்ற இரண்டாவதவீபமாகக் காணப்படுகிறது” என்று கூறினான்

ஏழாவது அத்யாயம்

ஜ ம பூ க ண் ட வி ரீ ர ம ர ண ப ர வ ம. (தோடீர்ச்சி

(உத்தரகுருதேசத்தையும் பத்ராசுவகண்டத்தையும் கூறியது.)

திருதராஷ்டிரன், “மஹாபுத்தியுள்ளவனே! ஸஞ்சய! இதற்கு மேல மேருவினுடைய வடபாகத்தையும் கீழ்ப்பாகத்தையும் மாலவான என்கிற பாவதத்தையும் முழுமையும் சொல்” என்றுவினக்க ஸஞ்சயன் சொல்லலானான்

“அர்ச்சே! நீலபாவதத்திற்குத் தென்புறத்திலும் அவ்வாறே மேருவினுடைய வடபாகத்திலும் புணையமுள்ளவையும் ஸித்தர்களால் அடையப்பட்டவையுமான உத்தரகுருதேசங்களிருக்கின்றன அங்கு மரங்கள் தேனபோன்றருகியுள்ள பழங்களையுடையவைகளும் எப்பெழுதும் நிறைந்திருக்கின்ற புஷ்பங்களையும் பழங்களையுமுடையவை

¹ ஒருசொல் விடப்பட்டது. ² ‘நாகதவீபம்’ என்பது வேறுபாட்டில்

மாயிருக்கின்றன புஷ்பங்கள் நல்ல வாஸனைப்பொருந்தியவைகளும்
 மூலங்கள் மிகுந்தரஸமுள்ளவைகளும்மாயிருக்கின்றன அங்கு சில
 ருஷ்ணங்கள் ஸாவஸ்தமான அபீஷ்டங்களையும் கொடுக்கக்கூடிய
 மங்களையுடையவைகள் அரசரே! அவ்விடத்தில் மறவிறுஷ்ணங்கள்,
 ‘க்ஷீரிகள்’ என்று பிரஸித்தி பெற்றவைகளாக விளங்குகின்றன.
 நத மரங்கள் எப்பொழுதும் ஆறுசுவைகளுள்ளனும் அமிருத்த
 மரு ஒப்பான துமானபாலைக கற்குகின்றன ‘பழங்களினஸ்தானத்திலு
 ஸ்திரங்களையும் ஆபரணங்களையும் உணடுபண்ணுகின்றன அரச
 ர! பூமிமுழுதும் சதனமயமாகவும் பொனமயமான சிறிய மண
 ளள தாசும் எல்லா ரூதுகளிலும் ஸுகமான ஸபாசமுள்ள தாசும்
 சமில்லாததாகுமிருக்கின்றது அவ்விடத்திலுள்ள தாமரைஒடை
 ள மங்களகரமாகவும் ஸுகமானஸபாசமுள்ளவையாகவும் மனத
 மகினியவையாகவுமிருக்கின்றன தேவலோகத்தினின்று நழுவு
 னற எல்லாபனிதாசளும் அநதஇடத்தில் பிறக்கிறார்கள் எல்லா
 ம 2விஷ்ணுபகதாக்களோடு ஸம்பந்தம் பெற்றவாளும விருமபத
 க்க தோற்றமுள்ளவாளுமாயிருக்கிறார்கள், தம்பதிகளாகப்பிறக்கி
 ளார்கள் ஸகிரிகளோ அபஸரஸுகளுக்கு ஒப்பானவர்கள் அவா
 ள அநதக்ஷீரிவிருஷ்ணங்களுடைய அமருத்தம்போனதபாலைப் பாணம
 ண்ணுகிறார்கள் உரியகாலத்தில் 3மிதுனம் பிறக்கிறது அதுவும்
 மமாகவே நன்றாக விருத்தியடைகிறது, ஸமமானரூபமும் குணமு
 ளளதும் அவ்வாறே ஸமமானவேஷமுள்ளதுமாயிருக்கிறது பிர
 வே! அது இவ்விதம் ஒன்றுக்குஒன்று இசைந்ததாகவும் சுகரவாகந
 ளுடைய இரட்டைக்குஒப்பாகவும் இருக்கிறது அநதஜனங்கள் எப
 பாழுதும் வியாதிபற்றவாளும ஸந்தோஷமுள்ளமனதையடைய
 ளாளுமாயிருக்கின்றார்கள் மஹாராஜரே! அவர்கள் பதினேராயி
 மவருஷம் ஜீவிக்கிறார்கள் 4ஒருவரைப்பொருவா விடுகிறதில்லை நிச்ச
 ம மரித்த அவர்களைக் கூாமையானமுககுள்ளவைகளும் மிகப் பல
 ளளவைகளும்மான பாருண்டங்கள்என்கிற பக்ஷிகள் இழுத்துக்
 காண்டுபோய்க குகைகளில்போடுகின்றன அரசரே! உத்தராகுரு
 துசங்களைக்குறித்த உமக்குச் சுருக்கமாகச் சொன்னேன் இதற்கு
 மல மேருவினுடைய கிழக்குத்திசையிலுள்ள பாகத்தை உள்ளபடி

1 பாலுள்ளவைகள் 2 ‘சக்லாபிஜநஸம்பந்தா’ என்பதமூலம்

3 தம்பதி

4 ‘தம்பதிகள் ஒரேஸமயத்தில் மரிக்கின்றனா என்பதுக்குத்தது’
 என்பது பழையஉரை

நான் கூறுவேன வேந்தரே! (மேருவினுடைய கீழ்த்திசையிலுள்ள அந்தப் பத்திராசுவவாஷத்திற்கு முக்கியமானது பத்திரஸாலவன் அந்தக்காட்டில் காலாமரம என்கிற மஹாவிருக்ஷமிருக்கிறது மஹாஜரே! காலாமரவிருக்ஷமோ எப்பொழுதும் புஷ்பங்களும் கனிக முள்ளதும் மங்களகரமானதும் ஒருயோஜனை உயரமுள்ளதும் எதர்களாலும் சாரணர்களாலும் அடையப்பட்டதுமாயிருக்கிறது உத்தப்பதிராசுவவருஷத்தில் அந்தப்புருஷர்கள் வெண்மைநிறமுள்ளவர்களும் காரதியுள்ளவர்களும் மகாபலசாலிகளுமாயிருக்கிறார்கள். பெண்கள் ஆம்பலநிறமுடையவர்களும் அழகுள்ளவர்களும் பிரியமான தோற்றமுள்ளவர்களும் சந்திரனுடைய ஒளிபோன்ற ஒளியுடையவர்களும் சந்திரனுடைய நிறம்போன்ற நிறமுடையவர்களும் பூர்வசந்திரனபோன்ற முகமுடையவர்களும் சந்திரனபோலக் குளிர்ச்சாரமுள்ளவர்களும் நடனத்திலும் பாடலிலும் ஸமாததங்களுடையிருக்கிறார்கள் அவ்விடத்தில் வஸிக்கின்றவர்களுக்கு வாழ்நாளும் ஸாயிரமவருஷம் காலாமரவிருக்ஷத்தினுடையரஸத்தைக் குடிப்பவர்களான அவர்கள் எப்பொழுதும் நிலைத்தயௌவனமுள்ளவர்களாயிருக்கிறார்கள் நீலபாவத்திற்குத்தென்புறமாகவும் நிஷதபாவத்திற்கு வடபுறமாகவும் பெரிதும் என்றும் அழிவற்றதும் எல்லாவிருபங்களையும் கொடுக்கின்ற பழங்கொயுடையதும் புணயமும் வித்தக ளாலும் சாரணர்களாலும் அடையப்பட்டதுமான ஸுதாசனமென்கிற ஒருநாவலமரம் இருக்கிறது அதனுடைய பெயரினாலே ஸந்தாமான இந்தத்தவீபமானது ஜம்பூதவீபமென்று சொல்லப்படுகிறது பரதரே! 1 மரங்களுள் சிறப்புறந்தான் அந்த நாவலமரமான ஆயிரத்தது நூறுயோஜனை உயரத்து வளரந்து ஆகாயத்தை அளக்கொண்டிருக்கிறது அந்தமரத்தினுடைய சுற்றளவோ இரண்டா ரத்தைநூறு 2 அரதநிகள் (பகவகாலத்தில் தாமாகவே உடைந்த ரஸத்தைப்பெருக்குகின்ற அந்தப்பழங்களுடைய (3 சுற்றளவு நூற்றிருபத்தைநூறு அரதநிகள்) பூமியிலவிழுக்கின்ற அந்தப்பழங்க பெரிபொலியை உண்டுபண்ணுகின்றன, அரசரே! அந்தஇடத்தில் வெள்ளிக்கொப்பானரஸத்தையும் பெருக்குகின்றன ஜனாதிபதே அந்த நாவற்பழத்தின்சாறு நதியாகி மேருவை வலமாகச்சுற்ற

1 இவ்வு விளி ஒன்று விடப்பட்டது விளிகள் மிகுதியாக வருமிடங்களில் முன்னும் பின்னும் இவ்வனம் விடப்படுதல்கண்டு கொள்க

2 அரதனி = சிறுவிர்லகை முஷ்டியுடன் கூடின கையளவு

3 இது பழைய உரையின் ஆதாரத்தைக்கொண்டு எழுதியது

மாண்டு உத்தராகுருதேசங்களை அடைகின்றது ராஜரே¹ அந்த
ததில் வலிக் கிறவர்களுக்கு மனத்தில் அமைதி உண்டாகிறது,
கங்கையாறு அந்தப்பழத்தினசாறறைக் குடித்தவுடனே, ஜரை
னது அவர்களை வருத்துகிறதில்லை அந்த இடத்தில் தேவர்களுக்கு
ணியாகின்றதும் பட்டுபூச்சிகளுக்கு ஒப்பானதும் மிகக் குளிர்
மாருதிய துமான ஜாமபூர்தமனன அப்படிப்பட்ட ஸ்வாணமானது
ண்டாகிறது அவ்விடத்தில், மனிதர்கள் பாலஸூயனபோன்ற
முள்ளவர்களாக உண்டாகிறார்கள் அவ்வாறே, மாலயவான்
னனும் மலையினுடைய உச்சியில் எப்பொழுதும் அகனியானது
ணப்படுகிறது (அது) ஸமவாததகம் என்று பிரஸீததிபெற்ற
லாகனி மாலயவானுடைய சிகரத்தில் மிகப் பழமையான சிறிய
ருகூன்று இருக்கிறது மேலும், (அந்த) மாலயவானானது பதி
றாயிரம் யோஜனை தூரம் உயரத்திருக்கின்றது. அவ்விடத்தில்
னிதர்கள் ஸ்வாணத்திற்கு ஒப்பானவர்களாகப் பிறக்கின்றார்கள்
லாக்களைவரும் பிரம்மலோகத்தினின்று நழுவினவர்கள் எல்
ரும் எல்லோரிடத்திலும் அன்புடையவர்கள் அவர்கள் தீவர
ன தவம்புரிகிறார்கள், ஜிதேந்திரியர்களாகவும் இருக்கிறார்கள்
ராணிகளைக் கூழ்ப்பதற்காகச் சூரியனுடைய ஸமீபத்தை அடைகிறா
ர் அறுபத்தாறு யிரமாகக் கணக்கிடப்பட்டிருக்கிற அவர்கள் அருண்
குகுளத்தில் சூரியனைச் சூழ்ந்துகொண்டு செல்லுகிறார்கள் அவர்
ர் அறுபத்தாறு யிரவாஷங்களைக் ஆகித்யனுடைய தாபத்திலுல
கிகப்பட்டவர்களாகச் சந்திரமண்டலத்தில் பிரவேசிக்கிறார்கள்”
ன்று கூறினான்

எட்டாவது அத்யாயம்.

ம பூ க ண் ட வி நி ர ம ர ண ப ர வ ம். (தோடீச்சி)

(மேருவின் வடக்கிலுள்ள முன்றுகண்டங்களை வர்ணித்தல்)

திருத்தராஷ்டிரன், “ஓ! ஸஞ்சய! வாஷங்களை அவற்றிலுள்ள
வதங்கள் இவைகளுடைய பெயர்களையும் அந்தப்பாவதங்களில்
ஸிப்பவர்களையும் உள்ளபடி எனக்குச்சொல்” என்றுவினவ, ஸஞ
ரன் சொல்லலானான்

“சுவேதபாவத்திற்குத் தென்புறமாகவும்¹ நீலபாவத்திற்கு

¹ ‘சிவதபாவத்திற்கு’ எனப்பது வேறுபாடும்

வடபுறமாகவும் ¹ ரமணகமளனுபிரஸித்திபெற்ற வாஷமிருக்கிறது. அந்த வாஷத்தில் மனிதர்களெல்லோரும் ² விஷ்ணுபக்தர்களே. சோககைபெற்றவர்களும் மிக்கபிரியமான தேவதமமுள்ளவர்களுடைய பகைவர்களிலவாதவர்களுமாக உண்டாகின்றார்கள். மஹாராஜே அவர்கள், எப்பொழுதும் ஸந்தோஷமுள்ளமனதையுடையவாகக் கப்பதினோராயிரத்தைநூறுவாஷம் ஜீவிக்किருகிறார்கள். ஸ்ருங்கவா என்கிற பாவத்ததினுடைய தென்புறமாகவும் சுவேதபாவத்ததினுடைய வடபுறமாகவும் ஹிரண்மயமென்று பிரஸித்தமானவாஷமிருக்கிறது. அதில் ஹைரணவதிஎன்கிற நதி பெருகி ஓடுகிறது. மஹாராஜே! அதில் பக்ஷிகளுட்கிறந்த பக்ஷிராஜான அந்தவையே தேயா வாஸம்செய்கிறார் மஹாராஜே! அங்குஇருக்கின்ற மனிதர்கள் யக்ஷர்களைக் கிண்கரர்களாகவுடையவர்களும் தனிகளாகவும் இன்காட்சியுடையவர்களும் மிக்கபலமுள்ளவர்களும் ஸந்தோஷமுள்ள மனதையுடையவர்களுமாயிருக்கிறார்கள் அரசரே! ஜஹதிபடே அவர்கள் பனனீராயிரத்தைநூறுவாஷகாலம் ஆயுள்பிரமாணத்தைப் பெற்று ஜீவிக்किருகிறார்கள் அரசரே! கிருங்கவானஎன்கிறபாவத்திற்குக் கொடுமுடிகள் மூன்றே அவைகளில், ஒன்று ரதனமயம் அவ்வாறே ஆசசரியகரமான மறஞென்று தங்கமயம், மறஞென ஸாவரதனமயமாகவும் கிருஹங்களால் விளங்கிக்கொண்டுமிருக்கிறது. அதில் சாண்டிலயிரிஷியினபுத்திரியான ஸவ்யம்பிரபாதேவியானவரித்தியுவாஸம்செய்கிறாள் அரசரே! கிருங்கவானஎன்கிற பாவத்ததினுடைய வடபாகத்தில் அதற்கு அப்புறமாக ஸமுத்திரத்தின் அடியில் ஐராவதமஎன்கிறவாஷம் இருக்கிறது. அதில் ஸாரயன் பிரகாஷிக்கிறதில்லை. மனிதர்கள் கிழத்தன்மைஅடைகிறதில்லை. நக்ஷத்திகளோடுகூடிய சந்திரனும் நான்குபக்கங்களிலும் (ஜ்யோதிக்கிரஹங்களால்) சூழப்பட்டு ஒரேதேசத்தியாக, ஆனவன்போல் இருக்கிறார்கள். மனிதர்கள் தாமரைப் புஷ்பங்களின் ஒளிபோன்ற ஒளிபுடையவர்களும் தாமரை நிறமுடையவர்களும் தாமரையித்தழபோன கண்களுடையவர்களும் தாமரையித்தழபோன்ற நல்ல வாஸ்யுடையவர்களுமாக உண்டாகிறார்கள் அரசரே! (அங்கு இருக்கின்ற) அனைவரும் வெயாவையற்றவர்கள், நல்ல கந்தமுடையவர்கள், ஆகாரத்தைக்கருதாதவர்கள், இரத்திரியங்களை வெளியே

¹ 'முன் சுவேதவாஷம் என்றுசொல்லப்பட்டதற்கு இது வேறொரு பெயர்' என்பது பழையஉரை [பார்க்க]

² 'சுகலாபிஜநஸம்பநா-3' என்பது மூலம் இதன் 25-ம் பக்கம்

ரகள், தேவலோகத்தினின்று நழுவி, வந்தவர்கள், அவ்வாறே, ஜோகுணமற்றவர்கள் அரசரே! பரதவம்சத்தவர்களில் மிகச்சிறந்த ரே! அநதமனிதர்கள் பதினமூவாயிரம் வருஷகாலப்பரியந்தம் ஆயுள ரமாணத்தைப்பெற்று ஜீவிக்கின்றார்கள் அவ்வாறே, பரதகடலுக்கு டபாகத்தில் ஸவாணத்தினால் பிரகாசிக்கின்ற சகடத்தில் பரபுவம் வகுண்டநாதருமான ஸ்ரீஹரியானவா வாஸம்செய்கிறார் அநத ரகனமானது எட்டுச்சக்கரங்களுள்ளதும் பூதங்களோடுகூடியதும் னம்போல வேகமுள்ளதும் அகநிபோனத நிறமுடையதும் மிக்க கஜஸுள்ளதும் ஜாமபூநதமென்னும் பொன்னால் நன்றாக அலங்க ர்கப்பட்டதுமாயிருக்கிறது பரதர்களிலிசிறந்தவரே! அவர் எல ரப்பிராணிகளுக்கும் நாதர், எல்லாவற்றையும் வியாபித்திருப்ப ர, உலகங்களைப்படைப்பவா, ஸமஹரிப்பவா, (ஜீவஸவருபியாயிரு துகொண்டு) காராயங்களைச்செயப்பவா, அவ்வாறே (ஈசுவரஸவருபியாயி ரதுகொண்டு) காராயங்களைச்செயவிப்பவா அரசரே! பருதிவிடும் லமும், ஆகாயமும், வாயுமும், தேஜஸும், ஸாவப்பிராணிகளாலும் னுஷ்டிக்கப்படுகிற யஜ்ஞமும் அவரே அவருக்கு அகநியானது கமாயிருக்கிறது” என்று சொன்னான்

அரசரே! ஸஞ்சயனால் இவ்வாறு கூறப்பட்ட பெரியமனமுள்ள ருதராஷ்டிரராஜன் புத்திரர்களைப்பற்றிச் சிறந்த அடைந்தான திருதேஜஸுள்ள அவன் ஆலோசித்தது மறுபடியும்வசனிக்கலானான். ஸுதபுதர! காலம் உலகத்தை அழிக்கிறது, மறுபடியும் எல ரவற்றையும் உண்டுபண்ணுகின்றது ஸம்சயமில்லை இவ்வுலகத ல நிலைத்திருப்பது யாதொன்றுமில்லை ஜீவனும், ஸாவஜ்ஞராகவும் லலாபப்பிராணிகளையும் ஸமஹரிக்கின்றவராகவும் இருக்கின்றாரா ணருமே சாஸ்வதர்கள் அநதப்பிரபுவைத் தேவர்கள் வைகுண்ட ரானதுசொல்லுகின்றனர் வேதங்கள் விஷ்ணுவென்றுசொல்லு ன்றன” என்றான்

ஒன்பதாவது அத்யாயம்

ம பூ க ண ட வி நீ ர ம ர ண ப ர வ ம. (தோடர்ச்சி)

1. (பாரதவீஷ்ணுத்தீர்த்துள்ளநீக்களையும் பர்வதங்களையும் தேசங்களையும் விஸ்தாரமாகக்கூறியது)

திருதராஷ்டிரன், “ஸஞ்சய! இந்தச்சேனை விருத்தியடைந்திரு பதும் எனபுத்திரனான இந்தத்தனியோதனன் மிக்கபேராசைகொண்

டிருபபதம் பாணடுபுதராகள் மிககஆவலுள்ளவாகளாயிருபபதம் எனமனம் பறறுதலடைநதிருபபதமான இந்தப்பாரதவாஷத்தித டைய உணமையை எனக்கு உரைப்பாய நீ சிறந்த புத்தியையுடைய னென்று மதித்திருக்கிறேனன்றே?" என்று வினவினான்.

ஸஞ்சயன், "ஓ! அரசரே! அந்தப்பாரதவாஷத்தில் பாண்டவ கள் பேராசையுடையவர்களல்லா எனவாததையைக்கேளும் அதி துரியோதனனும் ஸௌபலனானசகுனியும் பறபலதேசாதிபதிகளாக மறறுமுள்ளமன்னாசுளும் பேராசைகொண்டவர்கள் பாரதவாஷ தில் பேராவலுள்ளவர்கள் ஒருவரையொருவா பொறுக்கவில்லை பா தரே! பாரதவாஷத்தை இப்பொழுது உமக்குச் சொல்வேன் அ சரே! பாரதவாஷமானது தேவனுந்நிதிரானுக்கும் வைவஸவதமத வுக்கும் வேனனுடையகுமாரனான பருதுவுக்கும் மகாத்மாவான இச் வாசுவுக்கும் யயாதிகுக்கும் அம்பரீஷனுக்கும் மாரதாதாவுக்கும் நஹ ஷனுக்கும் முசுருதனுக்கும் உசீநரதேசாதிபதியானசிபிகுக்கும் ரி பனுக்கும் ஐலனுக்கும் நருகனென்னும் அரசனுக்கும் குசிகனுக்கு மஹாத்மாவானகாதிகுக்கும் ஸோமகனுக்கும் திலீபனுக்கும் மிகப சாலிகளான மறறசுஷத்திரியாகளுக்கும் பிரியமானது ராஜேந்திரமே பாரதரே! எல்லோருக்குமே பாரதவருஷம் பிரியமானது பகை களை அடக்கும்திறமையுடையவரே! அந்தப்பாரதவாஷத்தை உள படி உமக்கு உரைப்பேன் அரசரே! நீ எனனைக்கேட்கிறதை நா சொல்லுகிறேன் எனனிடத்தினின்றுகேளும்

மஹேந்திரம், மலயம், ஸஹயம், சுகதிமான, ரிஷிவான, வி தியம், பாரியாதரம் இவவேழும் குலாசலங்கள் வேந்தமே அலைகளுடைய ஸம்பதத்தில் அறியப்படாதவைகளும் உததம் வ துகளுள்ளவைகளும் பெரியவைகளும் விசித்திரமான தா வரைகளுள்ளவைகளும் ஆயிரக்கணக்கான பாவதங்கள் இரு கின்றன அவற்றைக்காட்டிலும் வேறுவைகளும் அறியப்படா வைகளும் ¹ குளளாகளின் வாஸஸ்தானமுமான சிறுமலைகள் இருக்கின்றன குருகுலத்திலுபிறந்தவரே! ஆரியர்களும் மிளே சாகளும் அவர்களோடு கலந்தமணிதார்களும் ² விசாலமான விரது, ஸாஸவதி, கோதாவரி, நாமதை, மஹாநதியானபாஹுனை சததரு, சந்திரபாகை, மஹாநதியான யமுனை, திருஷதவதி, பா

¹ 'ஹாஸவோபஜீவீந' என்பதுமூலம்

² இவற்றிலும் பின்வரும் தேசங்களிலும் சில இரண்டிலுன்று முன் வருகின்றன.

மதும பருததமண லுள்ள துமான விபாசை, ஆழமுள்ளவேதாவதி, நுஷணவேணி, இராவதி, விதஸதை, பயோஷணி, தேவிகை, வேதத லசொலலப்பட்ட வேதவதி, தரிதிலை, இசுஷுலை, கருமி, கரீஷிணி, தரவாகை, ஆழமுள்ள சிதரஸேனை, பாபகுகளைப் போகருகின்ற நாமதி, மஹாரதியான வந்தனை, கௌசிகி, தரிதிலை, கருதயை, நதை, லோஹிதாரணி, ரகஸயை, சதகுமபை, ஸரபு, சாமணாவதி, வதரவதி, ஹஸதிஸோமை, திக, சராவதி, பயோஷணி, வேனை, பரதி, காவேரி, சுலுக்கை, வாணி, சதபலை, நீவாரை, அஹிதை, பரபயோகை, பவிதரை, குண்டலி, ஸிரது, ராஜனி, புரமாவீணி, ஸாபிராமை, வீரை, பீமை, ஓகவதி, பாசாசினி, பாபஹரை, ஹேந்தரை, பாடலாவதி, கரீஷிணி, அஸிகனி, மஹாரதியான குசு நை, மகரி, மிகசசிமபுமறமேனை, ஹேமை, கருதவதி, புராவதி, லுஷனை, சைபயை, காபி, கலககமுடியாத ஸதாரீரை, மஹாரதி ன குசதாரை, ஸதாநாரதை, சிலை, வீரவதி, வஸதரை, ஸுவ தரை, கௌரி, கம்பனை, ஹிரணவதி, வரை, வீரகரை, மகாரதி ன பருசமி, ரதசிதரை, ஜோதிரதை, வீஸவாமிதரை, கபிருசலை, பேரதரை, பஹுலை, குவீரை, அம்புலாஹினி, வீரதி, பிருசலை, வனை, மஹாரதியான துங்கவேனை, விதிசை, கிருஷணவேனை, ரமரை, கபிலை, கலு, ஸுவாமை, வேதாஸவை, மஹாரதியான ரிஸராவை, சீகரை, பிச்சிலை, ஆழமுள்ளபாரதவாஜி, ஆழமுள்ள களசிகி, சோனை, பாஹுதை, சுந்திரமை, தூககை, சிதரசிலை, ரமமவேதயை, பருஹதவதி, யவசைஷ, ரோஹி, ஜாமபூரதி, ஸாஸை, தமஸை, தாஸி, வஸாமனயை, வராணஸி, நீலை, தருத தி, மஹாரதியானபாணை, மானவி, கிருஷ்பை, பிரமமமேதயை, ருஹதவதி, எப்பொழுதும் ரோகமறதானகிருஷனை, மெதுவாகச சலலுகின்ற மந்தவாஹிதி, பிராமமணி, மஹாருகளரி, தூககை, தரோபலை, சிதரரதை, மருசுளாநதி, மந்தாகினி, வைதாரணி, மஹா தியானகோவை, சுசகிமதி, அனங்கை, வருஷஸை, லோஹிதயை, ரதோயை, கிருஷ்கை, குமாரி, ரிஷிகுலயை, மாரிவை, ஸாஸவதி, நதாநிதி, ஸுபுனயை, ஸாவை, கங்கை இப்படிப்பட்ட நதிகளிலும் னனும் அனேகம் பெரிய நதிகளிலும் ஜலத்தைப் பாணமசெய்கிறா ன பாரதரே! எல்லாநதிகளும் உலகத்துக்குத் தாய்போன்றவை ல்லாநதிகளும் மிகுந்த பிரயோஜனமுள்ளவை அவ்வாறே, நூறலுக் காக்கும் ஆயிரக்கணக்குமாயுள்ள (இன்னும் அநேக) நதிகள் மறை யாக இருக்கின்றன ராஜரே! நினைவுள்ளமடடினும் இநதநதிகள்

எனனூல கூறப்பட்டன இதற்குமேல சொல்லுகின்ற என்னிடத்
 தினின்று தேசங்களைத் தெரிந்துகொள்ளும்:

பாரதே! அநதஜம்பூதவீபததில், இநதகருருதேசம், பாஞ்ச
 ஞாடு, சாவலம், மாதரேயம், ஜாங்கலம், சூரஸேனம், புனிதம், போத்
 மாலம், மதஸ்யம், குசலயம், ஸௌசலயம், குருதிதேசம், காரதிகோ
 லம், சேதிதேசம், மதஸ்யம், கருசம், போஜம், ஸிந்துதேசம், புனி
 தம், உத்தமம், தசாணம், மேகலம், உதகலம், பஞ்சாலம், கோஸல்
 நைகபிருஷ்டம், துரந்தரம், கோதம், மதரம், கனிமகம், காசி, அ
 காசி, ஜடரம், குருரம், அவந்தி, தசாணம், குருதி, அபரகுரு
 கோமந்தம், மந்தகம், ஸண்டம், விதாபம், ருபவாஹிகம், அஸமக
 பாணரொஷ்டரம், கோபராஷ்டரம், கரீதி, அதிராஜயம், குசாதய
 மல்லராஷ்டிரம், கேவலம், வாரவாஸ்யம், ஆயவாஹம், சகரம், சகரா
 சகம், விதேஹம், மகதம், ஸவக்ஷம், மலஜம், விஜயம், அநகம், க
 கம், கனிமகம், யகிருஸலோமம், மல்லம், ஸுதேஷ்ணம், பர
 லாதம், மாஹிகம், சசிகம், பாஹலீகம், வாடதானம், ஆபீரம், க
 தோயகம், அபராரதம், பராரதம், பஞ்சாலம், சாமமண்டலம், அட்
 சிகரம், மேருபூதம், உபாவிருததம், அதுபாவிருததம், ஸவராஷ்
 ரம், கேகயம், குரதாபராரதம், மாஹேயம், கக்ஷம், ஸாமுதர நி
 குடம், அநதிரதேசம், கிரிமதத்யததிலிருக்கின்ற அநேகம் மலைந
 கள், மலையின வெளிப்புறத்திலுள்ள அநேகநாடுகள், அநகம் லஜை
 மகதம், மானவாஜகம், ஸமந்தரம், பராவருஷேயம், பாககவம், புண
 ரம், பாககம், கிராதம், ஸுதிருஷ்டம், யாமுனம், சகம், நிஷாதம், நி
 தம், ஆனாததம், நைருதம், தூக்காலம், பிரகிமதஸ்யம், குருதல்
 கோஸலம், தீரகரஹம், சூரஸேனம், ஈஜீகம், கனயகம், குணம், த்
 பாரம், மனீரம், மதுமான, குருதகம், காஸமீரம், ஸிந்து, ஸௌவீர
 காரதாரம், தாசகம், அபீஸாரம், உலூதம், சைவலம், பாஹ்லிக
 தாராவி, வானவம், தாவம், வாதஜாமம், ரதோரகம், பஹுவாதய
 ஸுதாமா, ஸுமல்லிகம், வதரம், கரீஷகம், குளிந்தம், உபத்யக
 வனாபு, தசாபாஸாவரோமா, குசபிந்து, கசசம், கோபாலகக்ஷம், ஜ்
 கலம், குருவாணகம், கிராதம், பாபபரம், ஸிததம், வைதேஹம், தா
 லிபதகம், ஒண்டரம், மிலேசசம், ஸைஸிரிதரம், பாவதீயம், இ
 னுமமறததென்னுடுகள், திரவிடம், கேரளம், கீழநாடுகள், பூஷிக
 வனவாஸிகம், காணுடகம், மஹிஷகம், விகலபம், மூஷகம், ஜிலிஷ
 குருதலம், ஸௌஹருதம், நபகானம், கௌகுடகம், சோள
 'சம், கொங்கணம், மாலவம், நரம், ஸமங்கம், கசகம், குருரம், உ
 காரம், மாரிஷம், தவஜினி, உக்ஸவஸ்கேதம், திரிகாததம், ஸாலவ

ஸனி, வயுகம், கோகபகம், புரோஷ்டம், ஸாமம், வேகவசம், விந்திய
ஷிகம், புளிந்தம், வுலகலம், மாலவம், வுலவம், அபரவலவம், குளிந
ம், காலதம், குண்டலம், கரடம், முஷ்கம், தனபாலம், நீபம், கட
ருஞ்சயம், அடிதம், பாசிவாடம், தநயம் ஸுநயம், ரிஷிகம், விதபம்,
ரகம், தககணம், பரதககணம், மறறவடக்கேயுள்ள மிலேசசம்,
ருரம், யவனம், சீனம், காமபோஜம், தாருணம், மிலேசசஜாதி வஸிக
மநாடு, ஸகருக்கருஹம், குலத்தம், ஹூணம், பாரஸீகம், ரம்
ரம், சீனம், தசமாஸீகம், கூத்தநிரியோபநிவேசம், வைஸயகுலம்,
ந்தரகுலம், குத்திரம், ஆபிரம், தரதம், காஸமீரம், பசு, காசீரம், அநத
ரம், பஹலவம், கிரிகஹவரம், ஆசரேயம், பரதவாஜம், ஸதனபோ
விகம், புரோஷ்கம், களிங்கம், கிராதஜாதிவஸிகமும் தேசம், தோம
ம், ஹையமானம், கரபஞ்சகம் இவைகளும் அவ்வாறே மறறக்கீழ்
ரடுகளும் வடநாடுகளும் இந்தப்பாரதவாஷ்டத்திலிருக்கின்றன பிரபு
வ! எனினுல தேசங்கள் சுருக்கமாகச் சொல்லப்பட்டன இந்தப்
மியானது நன்றாக ரக்ஷிக்கப்பட்டால் காமதேனுவைப்போல
சளாய முதலிய குணங்களின் பலதனுகுத்தககபடி அறமபொரு
நின்பங்களாகிய கிறந்த பயனகளைத்தரும் இந்தப்பூமியினிடத்தில்
நராகளும் தாமார்கதங்களை நன்றாக அநிந்தவாகளுமான அரசர்கள்
பராவல கொள்ளுகிறார்கள் தனங்களில் அதிக ஆசைகொண்டவாக
நம் பலசாலிகளுமான அவர்கள் யுத்தத்தில் உயிரை இழக்கிறார்கள்
மியானது (யாகத்தால்) தேவசரீரங்களுக்கும் (அன்னத்தை அளிப்ப
ால்) மானிடசரீரங்களுக்கும் மிகவும் முக்யரக்ஷகமாக இருக்கிறது.
ரதஸரேஷ்டரே! அரசர்கள் பூமியை அனுபவிக்கவிரும்பி, நாயகளில்
னறு மறறெனறினுடைய புஜிக்கத்தக்க ஒருவஸதுவைக கவாவது
பால், ஒருவா மறறெருவருடைய பூமியைக கவாகின்றனா காமந
ளை (எத்தனைவாஷ்டங்கள் அனுபவித்தாலும்) பின்னும் ஒருவனுக்கா
து திருபதியுண்டாகிறதில்லை பாரதரே! ஆதலால், கௌரவாளும
ரண்டவாளும ஸாமதானபேத்தண்டங்களால் பூமியைக கவாநது
காள்ள முயற்சி செய்கின்றார்கள் மனிதரிற் கிறந்தவரே! பூமியா
ரது, நன்கு தொடர்ச்சியாகப் பாரததுவரப்படுமாயின், பிராணி
ளுக்குப் பிதாவும் பிராதாவும் புத்திரர்களும் அநதரிக்கமும ஸவாகக
ம் ஆகின்றது” என்கு கூறினான்

பத்தாவது அத்யாயம்

ஜம்புகண்டவீரிமாணபாவம். (தொடர்ச்சி)

(நான்த யுகங்களையும் வர்ணித்தல்)

திருதராஷ்டிரன், “ஸூத! ஸஞ்சய! இந்தப்பாரதவாஷ்ட
ஹைமவதம் இவற்றினுடைய ஆயுளின்பிரமானாதையும் பலதையு
மும் சபாசபங்களையும் வருவதையும் செனாதையும் நிகழ்கின்றன
யும் அவ்வாறே ஹரிவாஷ்டதையும் விஸதாரமாக எனக்குச்சொல
என்று வினவ, ஸஞ்சயன் சொல்லலானான்

“பாரதாசனிரிதிரதவரே! கௌரவாக்களை விருத்திசெய்பவனே
பாரதவாஷ்டத்தில் கருதம், தரோதை, தவாபரம், கலி என்று நான
யுகங்களுண்டு பிரபுவே! கருதயுகமென்பது முந்தினது பிறகு
தரோதாயுகம் பின்பு தவாபரம் அதன்முடிவில் கலியுகம் தொடங்கு
கிறது குருகுலத்தவரில் மிகச்சிறந்தவரே! ராஜஸுரேஷ்டரே! கரு
யுகத்தில் ஆயுளினுடைய ஸங்கையானது நாலாயிரவாஷ்டங்களென
கணக்கிடப்பட்டிருக்கிறது அரசரே! அவ்வாறே, திரோதாயுகத்தி
முவாயிரமவாஷ்டங்கள் ஆயுள்காலம் இப்பொழுது தவாபரயுகத்திலே
பூமியில் (ஜனங்கள்) இரண்டாயிரமவாஷ்டம் ஜீவித்திருக்கின்றன
பரதரே! இனி, சலியுகத்தில் (ஆயுள்காலத்திற்கு) வரையன்
இல்லை இந்தகலியுகத்தில் காப்பத்திலிருந்தும் மரிககிருடர்கள்
அப்படியே பிறந்தும் இறக்கிறார்கள் பிறந்தவர்கள் மஹாப
முள்ளவர்களும் மஹாஸ்தவமுள்ளவர்களும் பரஜைகளும் குணங்க
முள்ளவர்களும் பரஜைகளை நூறுகணக்காகவும் ஆயிரக்கண
க்காகவும் உண்டுபண்ணுகிறார்கள் அரசரே! கருதயுகத்தில் உண்ட
னவர்கள் தனிகர்களும் இனியதோற்றமுடையவர்களும்ாயிருப்ப
கள் பிறந்தவர்களும், முனிகளாகவும் தவத்தையே பொருளாக
கொண்டவர்களாய்மிருந்துகொண்டு பரஜைகளை உண்டுபண்ணுக
ிறார்கள் க்ஷத்ரியர்கள் அதிக உதஸாகதையுடையவர்களும் மஹா
மாகளும் தாமத்தை அனுஷ்டிப்பவர்களும் ஸத்தியத்தைச்சொல்
கின்றவர்களும் பிரியமான தோற்றத்தையுடையவர்களும் நல்லதே
முடையவர்களும் மஹாவீரயமுள்ளவர்களும் வில்லாளிகளும் உ
தமமான வஸதுகளை அனுபவிப்பதற்குத் தகுதியுள்ளவர்களும் யு
த்தத்தில் ருரர்களுள் சிறந்தவர்களுமாகப் பிறக்கிறார்கள் மன்னரே
தரோதாயுகத்தில் அரசர்கள் அனைவர்களும் சகரவாததிகள் தவாப
யுகத்தில் எப்பொழுதுமே எல்லாவாணததாரர்களும், அதிக உதஸ

முடையவர்களும் வீரமுடையவர்களும் ஒருவரையொருவர் ஜயிப்பதில் விருப்பமுற்றவர்களாக உண்டாகிறார்கள். பரதகுலத்தில் தித்தவரே! அரசரே! கவியுத்ததிலோ மனிதர்கள் அலபதேஜுள்ளவர்களும் கோபமும் பேராசையுமுள்ளவர்களும் பொய்சாலலுகிறவர்களாகப் பிறக்கிறார்கள் பரதகுலத்திலுத்தித்தவரே! வியுத்தத்தில் மனிதர்களுக்குப் பொறுமையும் தாமேசிறந்தவரென்ற எண்ணமும் கரோதமும் கபடமும் அஸூசையையும் விஷயத்தில் மறுதலும் பேரவாவும் உண்டாகின்றன அரசரே! நராதிரே! நத்தவாபரயுத்தத்தில் (எல்லா நற்குணங்களுக்கும்) குறையுண்டாற்றது ஹைமவதமன்கிற வாஷமானது (பாரதவாஷத்தைக் காடலும்) குணங்களால் மேன்மைபொருந்தியது அதைக்காட்டிலும் ரிவாஷம் உத்தமம்” என்று கூறினான்

ஜம்பூகண்டவிநீர்மானபர்வம் முற்றிற்று

பதினேராவது அத்யாயம்

பூமிபாவம்

(சாகத்வீபவர்ணனம்)

திருதராஷ்டிரன், “ஸஞ்சய! இப்பொழுது ஜம்பூகண்டமானது னால உள்ளபடி உரைக்கப்பட்டது இதனுடைய விஸ்தாரத்தை ம பர்மானத்தைபும் உள்ளபடி சொல் ஸஞ்சய! ஸமுத்திரத்திமுடைய அளவையும் குற்றமற்றதோற்றமுள்ள சாகத்வீபத்தையும் சதவீபத்தையும் எனக்கு நன்றாக உரைப்பாயாக ஸஞ்சய! சால விதவீபத்தையும் கரௌஞ்சதவீபத்தையும் அவவிதமே ராஹு, திரன், சூரியன் இவர்களுடைய ஸவருபத்தையும் உள்ளபடி முழும சொல்” என்று வினவ, ஸஞ்சபன் சொல்லுகிறான்

“அரசரே! இவ்வுலகமனைத்தையும் நிரப்பிக்கொண்டிருக்கிற வீபங்கள் அனேகங்களிருக்கின்றன ஆகையால், ஏழுதவீபங்களை ம சந்திரஸூரியர்களையும் அவவாறே ராகுவையும் குறித்துச் சொல் பபோகிறேன் ராஜரே! 1 ஜம்பூகண்டத்தினுடைய விஸ்தாரமானது பூரணமாகப் பதினெண்ணாயிரத்ததுநூறு யோஜனை அளவுள்ள

1 ‘ஜம்பூபாவத’ என்பது மூலம், ‘பாவதம்போன்ற ஆகிருதி ள்ளதாயிருப்பதால் ஜம்பூபாவதமென்று சொல்லப்பட்டது’ என்பது கையெழுரை

ளது உபபுக்கடவினுடைய விஸ்தாரமானது முப்பத்தேழாயிரத்தினுறுயோஜனை அளவுள்ளதென்று கருதப்பட்டிருக்கிறது (இந்தஜமகண்டத்தை) வட்டமாகச் சூழ்ந்துகொண்டிருக்கிற ஸமுத்திரமான பலவிததேசங்களால் வியாபிக்கப்பட்டதும் மணிகளாலும் பவழகளாலும் அலங்கரிக்கப்பட்டதும் பலவித தாதுவாக்கங்களால் விசுத்திரமான பாவதங்களுோடு விளங்குகின்றதும் ஸித்தங்களாலும் சணாகளாலும் சூழப்பட்டதுமாயிருக்கிறது ராஜரே! இப்பொழுது சாகதவீபத்தையும் உள்ளபடி சொல்லுகிறேன் குருநாதனே. முறைப்படி சொல்லுகின்ற என்னிடத்தினின்று நீர்கேளும் ராஜரே. அந்தச் சாகதவீபமானது ஜம்பூதவீபத்தின் அளவுக்கு இரண்டமடங்கு அளவுள்ளது மஹாராஜரே! தனிமையாயிருக்கிற அந்தச் சாகதவீபத்தைச் சூழ்ந்த ஸமுத்திரமும் பரப்பினால் இரண்டுமடங்கு விஸ்தாரமுள்ளது பரதஸரேஷ்டரே! அந்தச்சாகதவீபத்தில் பசுத்தமான தேசங்களுண்டு அங்கிருக்கின்றமனிதர்கள் மரணமடைகிறதில்லை (அவ்விடத்தில்) பஞ்சம ஏது? அவர்கள் பொறுமையாகாரதியும் பொருந்தியவர்கள் பரதாசுனிற்றிறந்தவரே! உள்ளடக்கருக்கமாக இந்தச்சாகதவீபம் சொல்லப்பட்டது மஹாராஜரே. வேறுஎதை நான் உமக்குச் சொல்லவேண்டும்?" என்று கூறினான் திருதராஷ்டிரன், "ஓ! ஸஞ்சய! சாகதவீபமானது இப்பொழுது சுருக்கமாக உள்ளபடி உனனால் சொல்லப்பட்டது பெரியபுத்தமானே! விஸ்தாரமாக உள்ளபடி நீ உரைத்தலவேண்டும்" என்று வினவ, ஸஞ்சயன் சொல்லத் தொடங்கினான் "அரசரே! அவாறே இந்தச்சாகதவீபத்தில் ரதனங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்ட ஏழுபாவதங்களும் (ஏழு) கடல்களும் ரதிகளும் இருக்கின்றன அவைகளுடைய பெயர்களை என்னிடத்தினின்று கேளும் அரசரே! அவ்விடத்திலுள்ளவையெல்லாம் மிக்க நற்குணங்களுள்ளவைகள், பசுத்தமானவைகள் மஹாராஜரே! (அதில்) தேவர்களோடும் ரிஷிகளோடும் கந்தாவர்களோடும் கூடின மேருவானது பிரதானமாக சொல்லப்படுகிறது. சீழத்திசையில் நீண்டதானமலயமென்கிற வதமிருக்கிறது அதினின்று மேகங்கள் தோன்றி நான்குபக்கங்களிலும் ஸஞ்சரிகின்றன அதற்கு அப்புறத்தில் ஜலதாரம் என்கிற பெரியமலை இருக்கின்றது இந்திரன் அதிலிருந்து சிறந்த ஜலத்தை தினந்தோறும் எடுத்துக்கொள்ளுகிறான் ஜனங்களுக்கு அப்பரே! அக்காரணத்தினால் வாஷாகாலத்தில் மழையுண்டாகிறது (அந்ததவீபத்தில்) ரைவதகமென்கிற பெரிதான ஒருமலை இருக்க

து ஆகாசத்தில் (பிரகாசிக்கின்ற) ரேவதீநக்ஷத்திரம் அநத
லையில் ¹ எப்பொழுதும் நிலைபெற்றிருக்கிறது அப்படிப்பட்ட
யாதையானது பிரம்மதேவரால் ஏற்படுத்தப்பட்டது ராஜேந
ரரே! (அநத ரைவதகபாவத்திற்கு) வடபுறத்தில் நீருண்டமேகம்
பாலப் பிரகாசிக்கின்றதும் உன்னதமானதும் காந்தியுள்ளதும்
ரகாசஸ்வரூபமுள்ளதுமான ஸயாமம் என்கிற ஒரு பெரியமலை
ருக்கிறது அரசரே! அநதமலையினால் (அங்கு உண்டாகிற) பிர
ஜைகள் கறுத்தநிறத்தை அடைகின்றன” என்றுகூறினான்

திருதராஷ்டிரன், “ஸஞ்சய! உனனால் இப்பொழுது சொல்லப்
பட்டவியலத்தில் மிகப்பெரியஸம்சயம் எனக்கு உண்டாயிருக்கிறது
உத்புத்த! இநதஇடத்தில் பிரஜைகள் எவ்வாறு கறுத்தநிறமடைந
ராகள்?” என்றுகேட்க, ஸஞ்சயன், “மஹாராஜரே! குருநரதனரே!
ல்லாதவீபங்களிலும்வெண்மைநிறமும் கருமைநிறமுமுள்ளபசுக்கள்
ண்டாகின்றன அரசரே! ஸயாமபாவத்திலமாததிரம் அவவிரண்டு
மங்களுக்கும் இடையிலுள்ளநிறத்தோடு பசுக்கள் தோன்றுகின்
ன அநதமலையானது ² கருநிறமுள்ளதாயிருந்தலால் (அங்கு உண்
ரவனவெல்லாம்) கருநிறமுள்ளனவாகவே ஆகின்றன கௌரவேந
ரரே! அதற்கப்புறம் மஹோதயமென்கிற தூக்ககைசலம் இருக்க
றது நல்ல காரறுண்டாவதும் மகிழ்மரங்களுள்ளதுமான
ஸைரமென்கிற ஒரு மலையும் இருக்கிறது அவைகளில் ஏழுவாஷ்டக
ருக்கின்றனவென்று விதவான்கள் கூறுகின்றனராதனிரத்தனியாக
வைகளுடைய யோஜனைக்கணக்கான விஸ்தாரமானது வரிசைப்படி
ரண்டமடங்குள்ளது மஹாராஜரே! (அவைகள்) மஹாமேரு,
ஹாகாசம், ஜலதம், குமுதோததாரம், ஜலதாரம், ³ ஸுகுமாரம் என்று
ண்ணப்பட்டிருக்கின்றன ரேவதபாவத்திற்கப்புறம் கௌமார
மன்கிறபாவதமும் ஸயாமபாவத்திற்கப்புறம் மணிகாஞ்சன
வதமும் கேஸரபாவத்திற்கு அப்பால் மௌதாக்கின்கிற பாவத
ம இருக்கின்றன அதற்கப்புறத்தில் மஹாபுருஷர் ஸாந்தித்தியம்
யகிருரார் கௌரவரே! சாக்தவீபமானது நீண்டிருத்தலையும்
றுகியிருத்தலையும் பரிசீலனம் செய்து ஜம்பூதவீபத்தோடு (ஸமான
க) எண்ணப்பட்டிருக்கிறது மஹாராஜரே! அதனுடையமத்தி

¹ ‘ரேவதீநக்ஷத்திரமானது ஆகாயத்தில் ஜோதிமண்டலரூபமாக
ந்சரித்தாலும் திவ்யரூபத்தோடு இம்மலையிலும் இருக்கிறது’ என்பது
முயலரை ² ‘ஸயாமம்’ என்பதுமூலம்

³ முனடி ஏழுவாஷ்டகங்கள் என்றுகூறி இங்கு ஆறேகூறப்பட்டுள்ளன

யில் சாகம் என்கிற பெரியவீருக்கும் இருக்கிறது பிராணிகளும் எப்பொழுதும் அதை அனுஸரித்துக் கொண்டிருக்கின்றன. ததவீபத்தில் புணயமான தேசங்களிருக்கின்றன அங்கு சங்கப் பூஜிக்கப்படுகிறார். அதற்கு விததாகளும் "சாரணர்களும் தேசங்களும் செலலுக்கின்றனா அரசரே! பரதகுலத்திற்பிறந்தாரே! மனிதர்கள் தாமிக்களாக இருக்கின்றனா நான்குவாணத்தினர்களும் தங்களுக்குரியகாமங்களில் பற்றுதலுள்ளவர்களாயிருக்கின்றனா அதில் திருடன் காணப்படுகிறதில்லை. மஹாராஜரே! அவ்விடத்தில் பிரஜைகள் நீண்டஆயுளுடையவர்களும், மூப்பம் மரணமில்லாதவர்களுமாகி வாஷாகாலத்தில் ஸமுத்திரத்தைக் குறித்து செலலும் நதிகள் விருத்தியடைவதுபோல விருத்தியடைகிறார்கள். அதில் புணயமானஜலமுள்ளநதிகளிருக்கின்றன கௌரவரே! கங்கையும் ஸுகுமாரி, குமாரி, சீதாசி, வேணிகை, மஹாநதி, மணிக்ஷாசக்யாவாததனிகை என்று பலபிரிவாகப்பிரிந்து செலலுக்கின்றன குருவம்சத்தையகிப்பவரே! அவ்விடத்தில் புணயமானதீரத்தமுள்ள லக்ஷம் நதிகள் பெருகிவருகின்றன இந்நிரன் எந்த நதிகளினிமிருந்து (ஜலத்தைஎடுத்து) வாஷிக்கிறதோ அவற்றினபெயர்களும் பரிமாணமும் நமமால்சொல்வதற்கு இயலா நதிகளுள்ளிருந்த அனபுண்ணியமானவை அவ்விடத்தில் உலகங்களால் ஸம்மதிக்கப்பட்டனவும் புணயங்களுமான மங்கம், மசகம், மானஸம், மந்தகம் எனும் நான்குதேசங்கள் இருக்கின்றன மங்கதேசம் பிராமமணாளால் நிறைந்தது அங்குவஸிக்கின்றவர்கள் தமக்குரியகாமானுஷ்டானங்களில் பற்றுதலுள்ளவர்கள் மசகதேசத்தில் தாமிக்காளுள்ளல்லாவிருப்பங்களையும் கொடுக்கின்றவர்களுமான அரசர்கள் வளிக்கின்றனா மஹாராஜரே! மாநஸதேசவாஸிகள் வைசியதாமதன அனுஸரித்துப் பிழைக்கின்றவர்களும் விருப்பங்களெல்லாம் நின் வேறினவர்களும் சூரர்களும் தாமத்திலும் அரத்தத்திலும் நிசகமுள்ளவர்களுமாயிருக்கின்றார்கள் மந்தகதேசத்தில் வஸிக்கின்ற மனிதர்கள் சூதரர்கள் அவர்கள் எப்பொழுதும் தாமதத்தே அனுஷ்டிக்கின்றவர்கள் ராஜேந்திரரே! அதில் அரசனுமில்லை, தண்டனையுமில்லை, தண்டிக்கிறவர்களுமில்லை தாமதத்தை அநிந்தவாளான அவர்கள் தமதாமத்தினாலேயே ஒருவரையொருவா 'ரக்ஷித்த' கொள்ளுகிறார்கள் அந்தத்தீவினவிஷயத்தில் இவ்வளவுமட்டிலுந்தான் என்னால் சொல்லமுடியும் மிக்கஒளியுடைய சாகத்தின் விஷயத்தில் இவ்வளவுதான் உமமால் கேட்கத்தக்கது" என்றான்

பன்னிரண்டாவது அதுயாயம்
பூமி பாவம். (தொடர்ச்சி)

(கிரௌஞ்சமுதலான தீவுகளைவாணித்தல்)

ஸௌஞ்சயன, “குருகுலத்தில பிறந்தவரே! வடபக்கத்திலுள்ள களிலும் இவ்வாறு கதை கேட்கப்படுகிறது மஹாராஜரே! ரதசுசொல்லுகிறேன், என்னிடமிருந்துகேளும் அந்தத்தீவுகளெயையே ஜலமாகக்கொண்டஸமுத்திரமும்ஆடைத்தயிரையே மாகக்கொண்ட வேறொருஸமுத்திரமும் சாராயத்தையேஜலமாகொண்ட ஸமுத்திரமும் மறொரு ஜலஸமுதரமுமிருக்கின்றன அரசரே! எல்லாதவீபங்களும் ஒன்றைவிடஒன்று இரண்டிடங்குரியவைகள் மஹாராஜரே! பாவதங்களும் ஸமுத்திரங்களால் ஸ்பாதிருக்கின்றன அரசரே! மகதியிலுள்ள தீவில் மனோசிலைமான கௌரமனன்கிற பெரியமலை இருக்கிறது அரசரே! மேற்பாகத்தில் நாராயணருடனகடின கருஷணபாவதமிருக்கிறது இல மிகச்சிறந்த ரதங்களை அவா தாமே பாதுகாக்கிறா அவதத்தில் கேசவா பிரஜைகளுக்கு ஸுகத்தை உண்டுபண்ணிகண்டு பிரஸன்னராகஇருக்கிறா குசத்தீவினமத்தியில தேசங்களுடனகடக குசஸதமபம் இருக்கிறது அரசரே! சாலமலிதில் சாலமலிவிருக்கும் பூஜிக்கப்படுகிறது கரௌஞ்சத்தீவில் ரதங்கயிலகளுக்கு இருப்பிடமாபுள்ள கரௌஞ்சமனன்கிற பெரியமலை இருக்கிறது மஹாராஜரே! அது நான்கு வாணததாரங்களும் ரதோறும் பூஜிக்கப்படுகிறது வேந்தரே! மிகப்பெரிதும் எல்லாதவாக்கங்களுமுள்ள துமான கோமந்தமனன்கிற பாவதமும் இருக்கிறது அந்தப்பாவதத்தில் ஸ்ரீமானும் தாமசாமலாபோன்றகணரபுடையவரும் முகதியடைந்தவர்களால் நிதயம் நன்றாகப் புகழ்படவரும் பிரபுவும் பகதாருடையபாவத்தை அபஹரிப்பவருமான ராயனா நிதயவாஸம்செய்கிறா ராஜேந்திரரே! குசத்தீவில் முங்களாலநிறைக்கப்பட்ட ஸுநாமானன்கிற மலை இருக்கிறது ஸரவரே! பிறராலஆகரமிகமுடியாததும் இரண்டாவதுமான துமான என்கிற ஸவாணபாவதமும் முனறவதானகுமுதமன பாவதமும் நான்காவதான புஷ்பவானன்கிறபாவதமும் ஐந்தாவது குசேசயமனன்கிறபாவதமும் ஆறாவதான ஹரிகிரிஎன்கிற பாவத இருக்கின்றன இவ்வாறு, இந்தஆறுசிறந்தமலைகள் இருக்கின்றன

றன அவைகளுடையமத்தியிலுள்ள பரப்பானது எல்லாஇடங்களிலும் இரண்டிடைமடங்காக இருக்கின்றது முதல்வாவு ஒள்தபிதவாவு இரண்டாவது வேணுமண்டலம், முனராவது ஸூரதாகாரம், நானாவது கம்பலம், ஐந்தாவது தருதிமதவாஷம், ஆறாவது பரப்பாகவாஷம் ஏழாவது காபிலவாஷம் இவ்வாறு வரிசையாக ஏழு¹ வாஷங்களிலுள்ளன பூமிகுருநாதராயிருப்பவரே¹ இவைகளில் தேவாக்களுக்கருந்தாவாக்களும் பிரஜைகளும் விளையாடுகிறார்கள், ரமிக்கவும் ரமிக்காசன அவைகளில் ஒருவரும் மரிக்கிறதில்லை அரசரே¹ அவைகளில் திருடர்களில்லை, மலேசசஜாதியைச்சோந்தவனுமில்லை அரசரே¹ அங்கு வஸிக்கின்ற ஜனங்களெல்லாரும் பெரும்பான்மையானவெண்ணிறமுடையவாக்களும் அழகுள்ளவாக்களுமாயிருக்கின்றன ஜனேஸ்வரரே¹ மிகுதியுள்ள எல்லாதீவுகளின் விருத்தாரதங்கடையும் நான் சொல்லேன் மஹாராஜரே¹ அவற்றைக் கவனமாகக் கேளும் மஹாராஜரே¹ கரோளஞ்சத்திவில கரோளஞ்சமெனப் பெரியமலையிருக்கின்றது கரோளஞ்சத்திறகப்புறத்தில் வாமன என்கிறபாவதம் இருக்கிறது வரானத்திறகப்பால் அந்தகார என்கிற பாவதமிருக்கின்றது வேந்தரே¹ அந்தகாரத்திறகப்பால் மைநாகம என்கிற சிறந்தமலை இருக்கிறது அரசரே¹ மைநாகத்திறகப்பால் கோவிந்தம என்கிற உத்தமமானமலை இருக்கின்றது அரசரே¹ கோவிந்தத்திறகப்பால் நிமிடம என்கிறபாவதம் இருக்கிறது உத்தமத்தை விருத்திபண்ணுகிறவரே¹ அவைகளுடைய விஸ்தாரமான மற்றவைகளைக்காட்டிலும் இரண்டிடைமடங்குள்ள தாயிருக்கின்றது அது இடத்திலுள்ள தேசங்களைச் சொல்லப்போகிறேன் என்கிறதின்னும் அவற்றைக்கேளும் கரோளஞ்சபாவத்திற்கு அப்படியானதில் குசலம் என்கிறதேசமிருக்கிறது வாமனபாவத்திற்கு அப்படியானதில் மனோனுக்ம என்கிறதேசம் குருகுலத்தைக்காப்பவன் மனோனுக்கத்திறகப்பால் உஷணம என்கிற தேசமிருக்கிறது உஷணத்தேசத்திறகப்பாறம்² பராவாரதேசம் பராவாரத்திறகப்பால் அந்தகாரகத்தேசத்திறகப்பால் முனிதேசம என்கிற கருத்தப்படியிருக்கிறது ஜனாகிரே¹ முனிதேசத்திறகப்பால் ஸித்தாக்களாது சாரணர்களாலும் வியாபிக்கப்பட்டதும் பெரும்பான்மையாக வெண்ணிறமுடையதுமான தூதுபிஸ்வரம என்கிறதேசமிருப்பதாகக் கூறுபடுகிறது மஹாராஜரே¹ இந்தத்தேசங்கள் தேவாக்களாலும் கருவாக்களாலும் அடையப்பட்டிருக்கின்றன புஷ்சரதவிபத்திலுள்ள

¹ வேறுபாடும் ² மூலத்தில், 'பராவரக' என்கிறிருக்கிறது

தரதநகளுள்ள புஷ்கரமெனகிறமலை இருக்கின்றது அதில பிரமம
தவா தாமே எப்பொழுதும் விளங்கிக்கொண்டிருக்கிறா ஜாரே!
புவரைத தேவாகளும் எல்லா மஹரிஷிகளும் எப்பொழுதும் மனத
றகு இன்பமான வாகருக்களாலே பூஜித்துக்கொண்டு உபாஸிக்கின
னா ஜம்பூதவீபத்தினின்றும் பலவிதரதனங்கள் உண்டாகின்றன.
வரதரே! அநத எல்லாததீவுகளிலும் பிரஜைகளுடைய பிரமமசா
ததாலும் ஸதபததாலும் ¹ மனவடகததாலும் ஆரோக்கியத
ாலும் ஆபுளபிரமானததாலும் (மறதததீவுகளைக்காட்டிலும் புஷ
ரததீவானது) இரண்டுமடங்கு மேறப்பட்டது பாரதரே! அர
ரே! இரதததீவுகளில் எரதததேசங்கள் (எனனால்) சொல்லப்பட
னவோ அநதததேசங்களுள் (எரதததேசத்தில) தாமம் ஒன்றே
ணப்படுகிறதோ அநத ஒருதேசம்தான் (மறதஎல்லாததேசங்களை
ம காட்டிலும்) இரண்டுமடங்கு மேனமைபெற்றது மஹாராஜரே!
ரஜைகளுக்கெல்லாம் நாதாராஸஸவரா தண்டத்தை ஏர்த்ததாமே
நதததீவுகளை எப்பொழுதும் ரசஷித்துக்கொண்டிருக்கிறா மன்
ரே! அவா அரசா, அவா சிவன, அவா பிதா, அவா பாட்டனாக
தக்கப்பன நாராரேஷ்டரே! அவா அறிவீனாகளும் கற்றறிந்தவா
நுமான பிரஜைகளைக் காப்பாற்றுகிறா கௌரவரே! சிறந்தகை
ருள்ளவரே! இரதபபுஷ்கரததீவில் பிரஜைகள், தானுக்கேகிடைத்த
ததமானபோஜனத்தையே நித்தியம் உட்கொள்ளுகிறார்கள் அதற
பால ஸமதரையுள்ள உலகநிலைமை காணப்படுகிறது மஹா
ஜரே! அவவிடத்தில் ஸமசூரமான முப்பத்துமுன்று மண்டலங்
இருக்கின்றன கௌரவரே! பரதாரேஷ்டரே! அவவிடத்தில்
கங்களால் புசுழப்பட்ட வாமனம் ஐராவகமுதலான நான்குதிககு
ளைகளிருக்கின்றன அரசரே! ஸுபரதீகமெனகிற திகஞயானையா
து மதப்பெருக்குள்ள கன்னங்களும் முகமுமுள்ளதாயிருக்கிறது
தநான்கு கஜங்களுடைய பரிமாணத்தையும் அளவிடுவதற்கு நான
கியுள்ளவனலிலேன அநதக்கஜஸமுஹமானது குறுக்கிலும் மேலி
அவவாரே கீழிலும் எப்பொழுதும் அளவிடப்படாததாயிருக்க
து அநதஇடத்தில் எல்லாததிகக்குக்களினின்றும் கற்றறுக்கள
கின்றன மஹாராஜரே! கட்டப்படாமலிருக்கின்ற அநதயானை
தாமரைமலர்களுக்கு ஒப்பானவைகளும் மலாததப்பட்டவை
ம மிகக் ஒளிபொருந்தியவைகளுமான துதிககை துனிகளாலே
தக்காரறுக்களைத் தடுத்தது நிறுத்துகின்றன மறுபடியும் அநத

கூறியதுகூறலால் ஒருகொல விடப்பட்டது

யான்கள். அக்காறதுக்களை எப்பொழுதும் நூறுதுண்டாகச் சித்த படி விரைவாக வெளியில் விடுகின்றன மஹாராஜே! ஸ்வாஸ்கின்ற திகுரயான்களால் விடப்படுகின்ற காறதுக்கள் இந்தப்புஷ்கர தீவில் வருகின்றன அவற்றால் பிரஜைகள் நிலைபெற்றிருக்கின்றன என்றுகூறினான்

திருதராஷ்டிரன், “ஸஞ்சய! தீவுகளுடைய மிகக்கவிஸ்தாரத்தை நன்றாகக்கூறினை, அவற்றினுடைய அமைப்பையும் விளக்கிக் கூட்டினை ஸஞ்சய! ஸர்வாயன சந்திரன் ராகு இவாகளுடைய மாணத்தைச்சொல்” என்றுவினவ, ஸஞ்சயன், “மஹாராஜே! தீவுகள் கூறப்பட்டன ஸர்வாயன முதலிய கரஹத்தை உள்ளடக்கேளும் கௌரவஸரேஷ்டரே! மஹாராஜே! ராகுகரஹமான எவ்வளவு பரப்புள்ளதோ அவ்வளவு சுற்றளவுள்ளதாகக் கேள்வியுடைய ராகு கரஹத்தினுடைய பரப்பானது பன்னிராயிர யோஜனை குற்றமற்றவரே! பண்டிதர்களும் அவ்வாறே பெளரஸர்களும் (முறையே) இந்த ராஹுகரஹத்தை முப்பத்தாறாயிர யோஜனை சுற்றளவுள்ளதென்றும் அதைக்காட்டிலும் ஆறாயிர யோஜனை அதிகச்சுற்றளவுள்ளதென்றும் கூறுகின்றனர் கேள்வியுடைய ராகுஸரேஷ்டரே! சந்திரமண்டலமானது பதினேராயிர யோஜனை பரப்புள்ளதென்றும் முப்பத்துமூவாயிரம் யோஜனை சுற்றளவுள்ளதென்றும் சொல்லப்படுகிறது பெரியஉருவமுள்ள சந்திரமண்டலத்தின்பரப்பானது ஐம்பத்தொன்பதினாயிரம் யோஜனை அளவுள்ளதென்று சொல்லுகிறார்கள் குருநாதனரே! அரசமே! மற்றவர்கள் சூரியனைப் பதினாயிரம் யோஜனைவிஸ்தாரமுள்ளதென்றும் முப்பதினாயிரம் யோஜனை சுற்றளவுள்ளதென்றும் சொல்லுகிறார்கள் ராஜே! குற்றமற்றவரே! மிகச் சிறந்ததும் விஸ்தாரமாகச் செல்லும் ஸ்வபாவமுடையதுமான இந்தச் சூரியன் ஐம்பத்தொன்பதாயிரம் யோஜனை (சந்திரனைக்காட்டிலும்) பெரிதென்றுகேள்வியுடைய ராகுஸரே! சூரியனுடைய அளவை இப்பொழுது சொன்னேன் அந்தராகுவானது பெரிதாயிருப்பதால் இந்த ஸர்வாய சந்திரர்களைத் தஞ்சகாலத்தில் மறைக்கின்றது மஹாராஜே! கரஹங்களுடைய ஸ்வரூபத்தைப்பற்றிக்கேட்ட உமக்குச் சாஸ்திர திருவாயினால் சந்திரஸர்வாயர்களைப்பற்றிய இந்தவிஷயத்தைச் சுருக்கமாக இவ்வாறு உரைத்தேன் மஹாராஜே! இவ்வுலகமானது எவ்விதப் படைக்கப்பட்டிருக்கின்றதென்று தீர்மானிக்கப்பட்டிருக்கிறதே! அது உள்ளபடி என்னால் முழுதும் உரைக்கப்பட்டது ஆதலால்

புதுதலை அடைவீராக கௌரவரே! ஆதலால், புதரான தூய்மையானபபறறி மனத்தில் ஸமாதானத்தை அடைவீராக

பரதருஷ்டரே! அரசரே! மனத்திற்கு இனப்பமான இந்தப் பூமிபாவாவை எவன் கேட்பானோ அவன் ஐக்கவரியமுள்ளவனும் செயலவேண்டிய காரியத்தைச் செய்தவனும் ஸாதுக்களுக்கு ஸமமத ஹமாவான மேலும், அவனுக்கு ஆயுளும்பலமுமகீர்த்தியுமதேஜஸும் திருத்தியடையும் அரசரே! எவன் நல்லவரத்ததுடன் இந்தப்பூமி பாவாவைப் பாவகாலத்தில் கேட்கிறானோ அவனுடைய பிதருக்களும் பிதாமஹாக்களும் பிரீதியடைகின்றார்களா நாம் வலிக்கும் இந்த உடம்பாரதவாஷம் இது முன்னோர்களால் அனுபவிக்கப்பட்டுள்ளது, ஸமயமானது அவைஎல்லாவற்றையும் கேட்கலா” எனறுகூறினான்

பூமிபர்வம் முற்றிற்று

பதினமூன்றாவது அத்தியாயம்

ப க வ த கீ தா பாவம்.

ஸஞ்சயன் பீஷ்மருடைய வந்தத்தைத் திருதராஷ்டிரனுக்கு உரைத்தது)

பரதகுலத்தில் பிறந்தவரே! பிறகு, சுமற்றிறந்தவனும் எல்லாவற்றையும் நேரில்காண்பவனும் நடந்ததையும் நடக்கின்றதையும் நடப்பதையும் அறிந்தவனுமானஸஞ்சயன் மிக்கமனவருத்தமுற்றவனாகிய புத்தத்தினின்று விரைவாகவந்த அருகிலிசென்று சிந்தித்துக்கொண்டிருக்கும் திருதராஷ்டிரனைப்பார்த்து, பரதகுலத்திற பிறந்தவர்களுக்கப்பிதாமஹரான பீஷ்மா கொல்லப்பட்டாரென்பதைக்கூறலானான்

“மஹாராஜரே! நான் ஸஞ்சயன் பரதரேமே! உமக்கு வந்தவரம் செய்கிறேன் சந்தனுவினபுத்திரரும் பரதகுலத்திற பிறந்தவர்களுக்குப் பிதாமஹருமான பீஷ்மா கொல்லப்பட்டார எல்லாபுத்திரர்களுள்ளும்சிறந்தவரும் எல்லாவிலலாளிகளுக்கும் ஆதாரமானவரும் குருகுலத்திறபிறந்தவர்களுக்குப் பிதாமஹருமான அப்படிப்பட்டபீஷ்மா இப்பொழுது சரதஸ்பதையைடைந்து படுத்திருக்கின்றார் அரசரே! எவருடைய வீரயத்தை ஆதாரமாய்க்கொண்டு உமருடையகுமாரன் சூதாடினானோ அந்தப்பீஷ்மா சிணுடியினில்கொல்லப்பட்டு புத்தக்களத்தில் படுத்திருக்கின்றார் மஹாரதரும் பெரிய புத்தத்தில் ஒருவருக்கோந்திருந்த எல்லா அரசர்களையும் காசிப்பட்டரத்தில் ஒரு ரத்ததினை உதவியினாலேயே ஜயித்தவரும் ¹பரபர

1 ‘அஸமபரம்’ என்பதுமூலம், ‘பயயிலலாமல்’ என்பது பழையஉரை

பிலலாமல யுத்தத்தில் ஜமதக்னிகுமாரரான பரசுராமரோடு போ
புரிந்து அவராலும் கொல்லப்படாதவருமான அவர் இப்பொழுது
சிகண்டியினால் கொல்லப்பட்டார் அவர் சௌரயுத்தத்தில் மகேந்திர
னுக்கு ஒப்பானவர், ஸ்திரமாயிருப்பதில் இமயமலைபோன்றவர், கா
பியத்தில் ஸமுத்திரமபோன்றவர், பொறுமையில் பூமிக்கு ஒப்பான
வர், அம்புகளாகிற கோரப்பற்களுள்ள தும் விலலாகிறவாயையுடைய
தும் கத்தியாகிற நாவையுடையதும் நெருங்கமுடியாததுமான உமபு
பிதாவாகிற நரஸிம்மமானது பாஞ்சாலராஜகுமாரனால் இப்பொழுது
வீழ்த்தப்பட்டது பாண்டவர்களுடைய பெரிய சேனையானது ஸி
மத்தைப்பார்த்துப் பசுக்கூட்டம் நடுங்குவதுபோல யுத்தத்தி
முயற்சியுடையவரான தம்மைக்கண்டு பயத்தால் மனவருத்தமுட
அதிகமாக நடுங்கும்படி செய்வதும் (சத்தாருக்களுடைய) படை
அழிப்பவருமான அந்தப்பீஷமா பத்துநாளும் உமது சேனையைக்கா
பாற்றி (ஒருவராலும்) செய்யமுடியாதகாரியத்தைச் செய்து ஸௌய
அஸ்தமனமடைவதுபோல அஸ்தமயம் அடைந்தார் பரதகுலத்தி
பிறந்தவரே! அரசரே! இந்திரனபோல (பகைவார்களால்) மன
கலக்கம் அடையும்படி செய்யமுடியாதவரும் யுத்தத்தில் ஆயி
கணக்கான பாண்டகளை வாழ்த்துப் பத்துத்தினங்களில் அரப்பத்
கணக்கான யுத்தவீரர்களைக் கொன்றவருமான அந்தப்பீஷமா உம
துராலோசனையில் கட்டுப்பட்டுத் திறமையற்றவனைப்போலக் கொ
ல்லப்பட்டுக் காற்றினால் முறிக்கப்பட்ட மரம்போலப் போகுகளத்தி
படுத்திருக்கிறார்” என்று கூறினான்

பதினான்காவது அத்தியாயம்

பகவத்கீதாபாவம் (தோடீச்சி)

(கிருதராஷ்டிரன் பீஷ்மருடையவதந்தைக்கேட்டுத் துக்கித்துப்
பீஷ்மர்முதலியோரின் யுத்தத்தை விரித்துரைக்கும்படி
ஸஞ்சயன் வினவியது)

திருதராஷ்டிரன், “கௌரவர்களுள் சிறந்தவரான பீஷ்
சிகண்டியினால் எவ்வாறு கொல்லப்பட்டார்? இந்திரனுக்கு ஒ
பானவரும் எனபிதாவுமான அவர் யுத்தத்தினின்று எவ்வாறு விடு
தார்? ஸஞ்சய! பலசாலியும் தேவதைகளுக்கு ஒப்பானவரும் பி
வுக்காக பரமமசரியத்தை அனுஷ்டித்தவருமான பீஷ்மரால் எ
பட்டவர்களான என்னுடைய யுத்தவீரர்கள் எவ்வித நிலைபா

நூதாக்கள்? சொல்லவாயாக பேரறிவினரும் சிறந்தவிலலாளியும்
 ஈக பலமுள்ளவரும் அதிக முயற்சியுள்ளவருமான அந்தப்புருஷ
 ரேஷ்டா கொல்லப்பட்டவுடனே, உன்னுடையமனம் என்ன
 லமையிலிருந்தது? கொளவாக்குள்ளுசிறந்தவரும் வீரரும் (பகைவா
 ளைக் கண்டு) நடுங்காதவரும் புருஷஸரேஷ்டருமான பீஷ்மா கொல்லப்
 ட்டாரென்று என்னிடத்தில் சொல்லுகிறாய் எனமனம் அதிகத்
 துன்பத்தை அடைகின்றது ஓ! ஸஞ்சய! (யுத்தங்களத்தில் பகைவா
 ளை எதிர்த்துச்) செல்லுகின்ற அவரை எவர்கள் பின்தொடர்ந்தா
 ர்? எவர்கள் அவருக்கு முந்திச் செல்லுகின்றவர்களா? இவர்கள்
 யாவர்கள் நின்றார்கள்? எவர்கள் திரும்பினார்கள்? எவர்கள் அவரைத்
 தாடாந்தார்கள்? தேராளிகளுள்ளுசிறந்தவரும் அற்புதமான (வீர
 ளுள்ளவரும்) சந்திரியஸரேஷ்டரும் (பாண்டவ) சேனையில் அவ
 ருடையுக்குகின்றவருமான பீஷ்மரை எந்தச் சூரர்கள் விரைவாகப் பின
 தாடாந்து சென்றார்கள்? பகைவாக்களை அழிப்பவரும் சூரியனுக்கு
 ப்பானவருமான எவா ஸூரியன் இருளை நாசம்செய்வதுபோல,
 பகைவாக்குடையபடையை நாசம்செய்துகொண்டும் பகைவாக்குக்
 ப்ப பயத்தை உண்டுபண்ணிக் கொண்டும் போர்க்களத்தில் பாண்டு
 ரத்திராக்களிடத்தில் செய்யமுடியாத காரியத்தைச் செய்தாரோ
 ந்துரு ஸைனியங்களை விழுங்குகின்றவரும் ஸமாததரும் அவ
 றிக்க முடியாதவருமான அந்தப் பீஷ்மரை எவர்கள் சூழ்ந்துகொண்
 டார்கள்? ஸஞ்சய! நீ அவருக்கு அருகிலிருந்திருக்கிறாய் யுத்
 தத்தில் பாண்டவர்கள் பீஷ்மரை எவ்வளவு சூழ்ந்துகொண்டார்கள்?
 நருசேனைகளை வெட்டுகின்றதும் அம்புகளாகிற கோரப்பற்களுள்
 தும் உதாரமானமனோபாவமுள்ளதும் விலலாகிற சிறந்தவாபுள்ள
 ம கோரஸவருபமுடையதும் கத்தியாகிறநாவுள்ளதும் நெருங்க
 டியாததும் அகராயத்தில் வெட்கமுள்ளதும் ஜயிக்கப்படாததும்
 நத்திலைமையை அடையத்தகாததும் யுத்தத்தில் (இதுவரையில்
 ருவராலும்) ஜயிக்கப்படாததும் அந்தப்புருஷப்புவியைக் குந்தி
 கத்திரன் எவ்வாறு வீழ்த்தினான்? கொடியவிலலுள்ளவரும் உகரமான
 மபுகளையுடையவரும் உத்தமமானரத்ததிலிருந்துகொண்டு பகைவா
 ளுடையமுடிகளை அம்புகளால் அறுப்பவரும் யுத்தத்தில் முயற்சி
 ளுள்ளவரும் பிரளயகால அக்னிபோல அவமதிகமுடியாதவருமான
 வரைக்கண்டு பெரியபாண்டவசேனையானது தினந்தோறும் கை
 ல்களை உதைத்துக்கொண்டதோ அந்தப் பீஷ்மா பத்திரன் சேனை
 ய் நடத்தி எவ்விதத்திலும் செய்யமுடியாத காரியத்தைச் செய்து

ஸூரியன் அஸ்தமனத்தை அடைவதுபோல நரசம்டைந்தாரா இரான் அக்ஷயமான மழையைப் பொழிவதுபோல, குறைவற்ற பாமழையைப் பொழிந்த பததுநாட்களில் ¹அபபுத்தகண்ககானயுதவீரர்களை யுத்தத்தில் கொன்றவரும் பரதகுலத்திலிற்றதவரும் அந்தப் பீஷ்மா என்னுடைய துராலோசனையினால், காற்றினால் முக்கப்பட்ட மரம்போல, பூமியில் அடித்துத் தள்ளப்பட்டுச் சகதியுலா போலப் போகக்கூடியதில் படுததிருக்கின்றா பயங்கரமான பரமமுள்ளவரும் சந்தனுபுத்திரருமான பீஷ்மரைப்பார்த்துப் பாண்டவர்களுடைய சேனையானது ஆயுதபரயோகமசெய்வதற்கு அவ்விடத்தில் எவ்வாறு வல்லமையுள்ளதாகியது? பாண்டபுத்திரர்கள் பிரேரோடு எவ்வாறு யுத்தம் செய்தார்கள்? ஸஞ்சய! துரோணாஜீகதிருக்குங்காலத்தில் ஏன் பீஷ்மா வெற்றிபெற்றவில்லை? அந்த யுத்தத்தில் கிருபரும் துரோணரும் பக்கத்திலிருக்கும்பொழுது (துருக்களை) அடிப்பவர்களுள் சிறந்தவரான அந்தப் பீஷ்மா எவ்வமரணமடைந்தாரா? தேவர்களாலும் அணுகமுடியாதவரும் அதிர்மான பீஷ்மா பாஞ்சாலபுத்திரனை அந்தச் சிகண்டியினால் எவ்வயுத்தத்தில் கொல்லப்பட்டார்? ஸஞ்சய! அதிகபலமுள்ளவருகிரஞ்சீவியுமான பரசுராமரை யுத்தத்தில் எதிர்த்துச் சண்டையெய்தவரும் அந்தப் பரசுராமராலும் ஜயிக்கப்பட்டவரும் இரணுகுக்குப்பான பராகரமமுள்ளவரும் மஹாரதர்களுடைய குலத்துதித்தவரும் வீரரும் யுத்தத்தில்கொல்லப்பட்டவருமான அந்தப் பீஷ்மரைப்பற்றிய வரலாற்றை எனக்குச் சொல்வாயாக. ருடையவத்ததால் நாம் ஸுகமடையவில்லை ஸஞ்சய! பெயிலையுடையவர்களான என்னைச்சோந்த எந்த யுத்தவீரர்கள் வீரதவறாதவரான பீஷ்மரைவிட்டு விலகாமலிருந்தார்கள்? துரியோதனனால் கட்டளைபிடிப்பட்ட எந்தவீரர்கள் அவரைச் சூழ்ந்துகொண்டார்கள்? ஸஞ்சய! சிகண்டியைமுதன்மையாகக்கொண்ட எல்லா பாண்டவர்களும் பீஷ்மரை எதிர்த்துவந்தார்கள்ல்லரோ? அந்தக் கௌரவர்கள் எல்லோரும் பகைவாக்காவதஞ்செய்யும் வீரதனின்று நடுவாதவரான பீஷ்மரைத் தனியேவிடாமலிருந்தார்கள். புருஷஸரேஷ்டரான பீஷ்மர்கொல்லப்பட்டதைக்கேட்டுப் பிளம்போகாமலிருப்பதால் என்மனமானது உருக்கினால்செய்யப்பட்டதமிகக் உறுதியுள்ள துமாயிருக்கிறதென்பது நிச்சயம் பரதஸரேஷ்டரும் ஒருவராலும் ஜயிக்கமுடியாதவருமான எவரிடத்தில் அள்ள

சுயாத ஸதயமும மேதையும நீதியும் இருக்கின்றனவோ, காஜிக
 றமேகம்போனற நானெலீசெயபவரும் ஜலபிநதுக்களபோனற
 னாங்களுள்ளவரும் பேரிடிமுழக்கம்போனறவிலலினுடைய சபத
 தபுடையவரும் உன்னதமானமஹாமேகம்போனறவரும் பூஜயரும்
 ரருமான எவா வஜரபாணியான இந்திரன அஸுராகளைக்கொலவது
 மாலப பாஞ்சாலாகளோடும் ஸருஞ்சயாகளோடும் கூடினவா்களும்
 ன்றுருக்களும் ரதிகா்களுமான குந்திபுத்திராகளைத்தனபஞ்செயது
 மாரியைப்பொழிந்தாரோ அந்தப பீஷ்மா யுத்தத்தில் எவவாறு
 மாலப்பட்டா ? கோரமானதும் பாணங்களாகிறமுதலை்களுள்ள
 ம நெருங்கமுடியாததும் விறகளாகிற அலை்களுள்ளதும் குறை
 மறதும் ¹ திட்டிலலாததும் சலித்துக்கொண்டிருப்பதும் தெப்ப
 லலாததும் கதைகளும் கத்திகளுமாகிற சுருமீன்களுக்கு இருப்பிட
 னதும் குதிரைகளாகிற சுழல்களுள்ளதும் யானைகளாலநெருங்கிய
 ம காலட்களாகிறமீன்களாலே சூழப்பட்டதும் சங்கங்களை தூதுபி
 ர இவைகளுடைய சபதமுள்ள துமான பாணங்களும் அஸ்திரங்களு
 கிறஸமுத்திரத்தில் விரைவாகக் குதிரைகளையும் யானைகளையும்
 லாட்களையும் அனேகநதோகளையும் அமிழ்த்துகின்றவரும் யுத்தத்
 த சத்தருவீராகளைக்கொல்கின்றவரும் கோபத்தால் தகைக்கப்படு
 னவரும் தேஜஸால் சத்தருக்களைத் தபிக்கச்செய்கின்றவருமான
 ஷ்மரை, கரையானது கடலைச் சூழ்ந்துகொள்வதுபோல, எந்தவீரா
 ர சூழ்ந்துகொண்டார்கள ? ஓ ! ஸஞ்சய ! பகைவா்களைக்கொல்லு
 னவரானபீஷ்மா யுத்தத்தில் எந்தக்கராயத்தைச் செய்தா ? துரி
 பாதனனுக்கு ஹித்தத்தைச்செய்வதின்பொருட்டு எவா்கள் இவருக்கு
 ன வந்தார்கள ? அளவுகடந்ததேஜஸுள்ள பீஷ்மருடைய வலப
 க்தத்துச் ² சேனையை எவா்கள் ரக்ஷித்தார்கள ? வீரவீரதமுள்ள
 வாகள் பின்புறத்திலிருந்துகொண்டு சத்தருவீராகளைத் தடுத்தா
 ர ? எவா்கள் பீஷ்மரை முன்புறத்திலிருந்து காப்பாற்றிக்கொண்டு
 ருகில நின்றார்கள ? யுத்தம்செய்கிறவீரரான பீஷ்மருக்கு இடப
 க்தத்திலிருந்த ³ சேனையை எந்தவீராகள் பாதுகாத்தார்கள ?
 ன்சய ! இடப்பகத்திலுள்ள ⁴ சேனையிலிருக்கின்ற எவா்கள்
 ருஞ்சயாகளைக்கொன்றார்கள ? படைவீரர்களிலதலைமைபெற்றவ
 ம் (பகைவா்களால்) நெருங்கமுடியாதவருமான பீஷ்மரை முன
 லையிலிருந்துகொண்டு எவா்கள் பாதுகாத்தார்கள ? அடையமுடி

¹ 'ஆஸுரயயிலலாததும்' எனபது பழையஉரை

², ³, ⁴ 'சுகரம்' எனபது மூலம் 'தேருநீ' எனபது பொருந்தும்

பாத (யுத்த) கதியை அடைகின்றவர்களான எவர்கள் இருபக்கத்தி-
மிருந்துகொண்டு (பீஷ்மரைப்) பாதுகாத்தார்கள்? ஸஞ்சய! (நம-
டையசேனைக்) கூட்டத்தில் எவர்கள் சத்தாருவீரர்களை எதிர்த்து
போர்புரிந்தார்கள்? வீரர்களால் பாதுகாக்கப்பட்ட பீஷ்மரு-
அந்தப்பீஷ்மரால்பாதுகாக்கப்பட்ட அந்தக்கொளரவசேனையிலுள்ள
வார்களும் (பகைவார்களால்) ஜயிக்கமுடியாத பாண்டவாக்களுடை-
சேனைகளை யுத்தத்தில் விரைவாக ஏன் ஜயிக்கவில்லை? ஸஞ்சய
அந்தப்பாண்டவர்கள் ஸாவலோகேஸ்வரரும் ஸாவோததமருமார்
பிரமமதேவாபோன்ற பீஷ்மரை அடிப்பதற்காலது எவ்வாறுசக-
யுடையவர்களானார்கள்? ஸஞ்சய! கொளரவர்கள் நடுத்திட்டுப்போன
எந்தப்பீஷ்மரை அடுத்தது மனத்தில் தையங்கொண்டு பகைவர்-
ளோடு போர்புரிஞார்களோ அப்படிப்பட்ட புருஷஸரோஷ்டர் அமி-
ருதுபோலுரென்று சொல்லுகிறாய் என்று புத்திரன் எவருடைய வி-
யத்தை ஆதாரமாயடைந்து பலமுள்ளவகைப் பாண்டவர்களை மதி-
வில்லையோ அவர் பகைவார்களால் எவ்வாறுகொல்லப்பட்டார்
பெரியவரதமுள்ளவரும் எனக்குப்பிதாவும் யுத்தத்தில் கொடியமத-
கொண்டவருமான எவர் முற்காலத்தில் அஸுரர்களைநாசம்செய்கின்
எல்லாதேவர்களாலும் உதவிசெய்வதற்காக விரும்பப்பட்டாரோ
மஹாவீரயமுள்ள எவர் பிறந்தவுடனே உலகத்தில் பிரஸித்திபெற-
வரான அந்தச் சாந்தனுவானவர் அந்தக்ஷணத்தில் சோகத்தையு-
தையத்தையும் துக்கத்தையும் முழுதும் துறந்தாரோ (உலக-
தில்) பரஸித்திபெற்றவரும் சிறந்தகதியானவரும் கற்றறிந்தவரு-
ஷ்த்தநிரியதாமத்தில் நிலிபெற்றவரும் பரிசுத்தரும் வேதவேதாங்க-
களுடைய ததவங்களை அறிந்தவருமான அந்தப் பீஷ்மர் கொல்ல-
பட்டாரென்று என்னிடத்தில் எவ்வாறு சொல்லுகின்றாய்? எல்ல-
அஸ்திரங்களிலும் சிதைக்கபெற்றவரும் சாந்தரும் மனத்தை அட-
கினவரும் சிறந்தமனமுள்ளவருமான பீஷ்மர் கொல்லப்பட்ட-
ரென்பதைக்கேட்டு மிச்சமுள்ளசேனையும் கொல்லப்பட்டதென
எண்ணுகிறேன் பாண்டவர்கள் பிராயமுதிர்ந்தவரும் குருவுமான பீ-
ஷ்மரைக்கொன்று ராஜ்யத்தை அடையவிரும்புதலால் அநாமமான-
தாமதத்தைக்காட்டிலும் பலமுள்ளதாக வந்துவிட்டதென்பது எ-
னதுடைய எண்ணம் ஜமதகனிகுமாரரும் எல்லா அஸ்திரங்களி-
யும் அறிந்தவரும் ஸாவோததமருமான பரசுராமர் முற்காலத்தி-
அம்பைநிமித்தமாக யுத்தத்தில் முயற்சிசெய்து (எந்தப்) பீஷ்மராரே
யுத்தத்தில் ஜயிக்கப்பட்டாரோ இரத்திரனுக்கொப்பான் செய்கை
யுடையவரும் எல்லாவிலலாளிகளுள்ளும்சிறந்தவருமான அந்தப்பீ-

கொல்லப்பட்டாரென்று என்னிடம் சொல்லுகிறாய் இதைக்காடலும் மேலான துக்கமவது? யுத்தகதையில் அனேககூத்திரியாக டைய கூட்டங்களை அடிக்கடி ஐயித்தவரும் சத்தானு வீரர்களை நாசம் செய்கிற வீரருமான அந்தப் பாசராமராலும்கூட எவ்வாறு கொல்லப்பட்ட லையோ அந்தமகாபுத்திரமான பீஷ்மா இப்பொழுது சிகண்டியி ல்கொல்லப்பட்டார் (ஆதலால்,) துருபதகுமாரனாகி கண்டி, மகா ராயமுடையவரும் யுத்தத்தில் மிக்கமதம்கொண்டவருமான அந்தப் பாசராமரைக்காட்டிலும் தேஜஸ, வீரயம், பலம் இவைகளில் மேம்பட வுன்னபது நிச்சயம் ஞானம் யுத்தத்தில் ஸமாததரும் எல்லாப் படகளிலும் மிக்கதோச்சிபெற்றவரும் உத்தமமான அஸ்திரங்களை மிந்தவரும் வீரரும் பரதஸரேஷ்டருமான பீஷ்மரைக்கொன்றவ ம பகைவரைக்கொல்பவனுமான அவனைப் போர்க்களத்தில் எந்த ராகள அனுலரித்ததாகா? பாண்டவர்களோடு பீஷ்மருக்கு எவ்வித க யுத்தமடந்ததென்பதை எனக்கு உரைப்பாயாக ஸஞ்சய! தலை ன இழந்ததான எனபுத்திரனுடைய சேனையானது (பாததாவை இழ) மங்கையைப்போலாசிவிட்டது எனனுடைய அந்தச்சேனையா து இடையனை இழந்த பக்ககூட்டம்போல மிக்கதடுமாற்றத்தை டைந்துவிட்டது மஹாயுத்தத்தில் எவருடைய பௌருஷமானது லலா உலகத்தைபுகாட்டிலும் சிறந்ததோ அந்தப்பீஷ்மா பரலோ தை விரும்பினபொழுது உங்களுடையமனம் எவ்வாறிருந்தது? ஞ்சய! மஹாவீரயமுள்ளவரும் உலகத்தில்தாமிசருமான பிதாவை பகைவரால்) கொல்லுமபடி செய்வித்தது இப்பொழுது நாம் பிழைத் துப்பதிலும் நமமிடத்தில் எவ்விதமான ஸாமாததியம் இருக்கின ற? பீஷ்மாகொல்லப்பட்டே, எனபுத்திரர்கள் ஆழமான ஜலத்தில் மிழ்கின்ற ஓடத்தைக்கண்ட கரையிலிருப்பவர்களபோல மிகவும க்கத்தினால் சோகத்தை அடைவார்களென்றெண்ணுகிறேன் ஓ! ஞ்சய! புருஷஸரேஷ்டரான பீஷ்மா கொல்லப்பட்டாரென்பதைக் ட்டும் பிளந்துபோகாமலிருப்பதால் எனமனம் நிச்சயமாக வஜ்ரத் லானதுதான் புருஷஸரேஷ்டரும் அவமக்கிகமுடியாதவருமான தப்பீஷ்மரிடத்தில் அளவிடமுடியாத அஸ்திரங்களும் புத்திசுகதி ி நீதியும் நிலைபெற்றிருந்தனவோ அவா யுத்தத்தில் எவ்வாறு கொல் லப்பட்டார்? அஸ்திரத்தினாலாவது செளரயத்தினாலாவது தவத்தினா வது புத்தியினசுகதியினாலாவது தைரியத்தினாலாவது கொடையி லாவது ஒருவனும் மிருத்யுவினிடத்தினின்று விடுபடான ஸஞ்சய! தனாகுமாரரான பீஷ்மரும் கொல்லப்பட்டாரென்று சொல்லுகிற

காரணத்தினால் சிசுசயமாகவே காலமானது மிகவலிமையுடையது அது எல்லா உலகத்தாராலும் தாண்டமுடியாதது புத்திரசோகத்தை மிகவுமவாடமுற்றிருக்கிற நான் (இந்தப்) பெரியதுக்கத்தை எண்ணுவதுகூட சந்தனுபுத்திரரான பீஷ்மரைக்காட்டிலும்மேலாக ரக்ஷணத்தை விரும்புகிறேன் ஸஞ்சய! பூமியிலவிழுந்திருக்கின்ற சூரியனைப்போல (புத்தகத்தினால்) விழுந்திருக்கின்ற சாந்தனவரை தூயோதன்னகண்டபொழுது என்னசெய்தான்? ஸஞ்சய! நான் புத்தியினால் ஆலோசித்தவரையிலும் அரசர்களுடையசேனையிலும் மவர்களாவது பிறர்களாவது கொஞ்சமேனும் மிஞ்சப்போகிறதில் இயன்று ஊக்கிக்கிறேன் பாண்டவர்கள் சாந்தனவரைக்கொன்று ராயத்தை அடையவிரும்புதலால் இந்தக் கூத்தனியதாமமானது கொடுத்தென்று ரிஷிகளால் நன்றாகக்காடப்பட்டிருக்கிறது நாமும், பெரிஷிரதமுடையவரான பீஷ்மரை வதமஅடையும்படி செய்வித்து ராயத்தைவிரும்புகிறோம் கூத்தனியதாமத்தினால் நிலைபெற்றவர்களும்கி, வர்களுமான பாண்டவர்கள் அபராதிகளல்லா ஸஞ்சய! கஷ்டமாய் ஆபத்தானவர்களிலேததம்புருஷனால் பராகரமும்அதிகசக்தியுமல்லவே வெளிப்படுத்தத்தக்கவை? அவை அவரிடத்தில் நிலைபெற்றிருந்தன சைனியங்களை அதிகமாக நாசம் செய்கின்றவரும் அகராயத்தில் வெட்கமுள்ளவரும் ஜயிக்கப்பட்டவரும் பிதாவுமான பீஷ்மரைப் பாண்டுபுத்திரர்கள் எவ்வாறு எதிர்த்துத் தடுத்தார்கள்? ஸஞ்சய! சேனைகள் எவ்வாறு சோந்திருந்தன? மிக்கபலசாலிகளான வீரர்களோடு எவ்வாறு யுத்தம் நடந்தது? என்னுடைய பிதாவா பீஷ்மா பகைவர்களால் எவ்வாறு கொல்லப்பட்டார்? பீஷ்மா கொல்லப்பட்டவுடன், துரியோதனனும் காணனும் ஸௌபலனான சகுனியும் வஞ்சகனான துச்சாஸனனும் யாதுகூறினார்? மனிதர்கள் யான்கள் குதிரைகள் இவைகளுடைய தேக்கங்களால் பரப்பப்பட்டது அம்புகளும் வேல்களும் பெரியகத்திகளும் தோமரங்களுமாக பாசிக்கைகளுள்ளதும் அதிபயங்கரமும் யுத்தத்தால் நெருங்கிய யாத்தாமான யுத்தங்களமாகிற சூதாடுமஸபையில் புத்திரசோகத்தால் என்ன சூதாடிகள் துழைந்துவிட்டார்கள் பயங்கரமானதும் பிராணையே பந்தயமாகக் கொண்டதுமான யுத்தமாகிற சூதாட்டத்தில் எதப்பிருஷ்ஸரேஷ்டர்கள் விளையாடினார்கள்? அந்தயுத்தத்தில் சந்த, புத்திரரான பீஷ்மரைத்தவிர எவர்கள் ஜயிக்கப்படுகிறார்கள்? எங்கள் ஜயிக்கப்பட்டார்கள்? எவர்கள் லக்ஷ்யமவைத்து அடித்துத் தள்ளப்பட்டார்கள்? ஸஞ்சய! அதைஎனக்குச்சொல்லவாயாக பயங்கரமான

செய்கையுள்ளவரும் புத்தத்தில் விளங்குகின்றவரும் எனக்குப் பிதா
வும் தேவவிரதருமானபீஷ்மா கொல்லப்பட்டாரென்பதைக்கேட்டு
இப்பொழுது எனக்கு ஆறுதலுண்டாகவில்லை ஸஞ்சய! புத்திரனை
இழந்ததனாலுண்டானதும் மனத்தில் ஊன்றியதுமான பெரியதுன
பத்தை அகனியை நெய்யினாலுலவலிக்கச்செய்வதுபோல நீ ஜவலிக
ச்செய்குறைய பிரஸித்திபெற்றவரும் எல்லாஉலகங்களுக்கும் நன
மமையே செய்கின்றவருமானபீஷ்மா பெரிய பாரததைத்தாங்கிக
கொண்டிருந்து கொல்லப்பட்டாரென்பதைப் பார்த்து எனபுத்திரா
னா துக்கிப்பார்களுென்று எண்ணுகிறேன் ஸஞ்சய! நான் துரியோ
நனனால் உண்டுபண்ணப்பட்ட அவனிதமானதுக்கங்களைக் கேட்கப்
போகிறேன் ஸஞ்சய! ஆதலால், அவ்விடத்தில் நடந்த எல்லாவற
றையும் எனக்குச் சொல் ஸஞ்சய! அந்த புத்தத்தில் மந்தனான
என்புத்திரனுடைய) புத்திக்குறைவினால் நோந்த அநீதியையும் நல்ல
நீதியையும் நடந்தபடி எனக்குச் சொல் ஜயத்தைவிரும்புகின்ற
பரும் அஸ்தரங்கனிலதோச்சிபெற்றவருமான பீஷ்மராலே அந்தபுத்
தத்தில் பராகரமத்துடன் எது செய்யப்பட்டது? கௌரவபாண்டவ
ச்சீனைகளுக்கு அந்தபுத்தம் எவ்வாறுநடந்தது? மேலும், எந்தக
ாலத்தில் எவ்விதமுறையோடு எது எவ்விதமாக நடந்தது? அதை
முழுதும் உரைக்கவேண்டும்” என்றுகேட்டான்

பதினேந்தாவது அதியாயம்

ப க வ த கீ தா ப ர வ ம். (தொடர்ச்சி)

(துரியோதனன் பீஷ்மரை அகழிக்கும்படி துச்சாஸனனுக்குக்
கட்டளைபீட்டது)

ஸஞ்சயன, “மஹாராஜே! தொடர்ச்சியான இந்தக் கேள்வி
யானது உமமால் கேட்கத்தகுந்ததுதான் அதற்கு நீர் தகுந்தவ
ராயிருக்கின்றீர் இந்தத்தோஷத்தை நீர் துரியோதனனமீது
மத்துவதற்குத் தகுந்தவரல்லீர் தன்னுடைய கெட்டநடையால்
கடுதலைஅடைகிற மனிதன் அந்தப்பாவத்தினால் மறறவனை (ஆகா
ரிகப்பட்டவனென்று) சந்தேகிப்பதற்குத் தகுந்தவனல்லன் மஹா
ராஜே! மனிதர்களுள் எவன் முழுதும்நிதிக் கத்தக்கனவையும் மிக
முந்நிதனவையுமான காரியங்களைச்செய்கிறானோ அவன் எல்லாஉலகங
ளிலும் சொல்லத்தக்கவனாகிறான் (பிராசெய்யும்) வஞ்சனையை அறி

யத திறமையுள்ளவாகளும் மந்திரிகளுடன்கூடினவாகளுமான பாண்டவர்கள் உமககாகவே காட்டில துன்பத்தை அனுபவித்ததாகள நெடுங்காலம் பொறுத்ததாகள மஹாராஜரே! குதிரைகளுக்கு யானைகளுக்கும் அளவறறதேஜஸுள்ள அரசாங்கருக்கும் (புத்களத்திலநோந்தது) எனனால் பரதபக்ஷமாகவும் யோகபலத னாலும் பராக்கப்பட்டதுமான விஷயத்தைக் கேளும் நீர் துகத் தில் மனத்தைச் செலுத்தவேண்டாம் அரசரே! இது இவ்விததே ஆகத்தக்கதென்று முன்னமே தெய்வத்தால் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது இது நிச்சயம் எவருடைய அனுகரஹத்தினால் தீவயமும் வோதகம்முமான அவ்விதஞானத்தை நான் அடைந்தேனே சிறப்புத்தியுள்ள அநதவயாஸருக்கு வந்தனம்செய்து நனருகச் சொல்வேன அரசரே! மஹாதமாவான வயாஸருடையவரத்தினதே எனக்கு¹ அதீநதிரியமான திருஷ்டியும் தூரத்திலிருந்தே (சுபதக்ளைக்) கேட்குநதிறமையும் பிறருடையமனத்தையும் நடந்ததையு இனி நடப்பதையுமுணராதலும் சாஸ்திரமரியாதைகளைக்கடந்த துடாகளுடைய உத்பத்திகளுக்கு காரணத்தையறிதலும் ஆகாசத்தி மங்குகாமானகதியும் புத்ததங்களில் அஸ்தரங்காளே தாக்கப்பட்ட விருத்ததலும் கிடைத்திருக்கின்றன விசிதரமுட மிககஆசாயமு மயிராககூச்சலைவிளைவிப்பதுமானபுத்தம் பரதகாங்குருக்கு நடந்தவிதத்தை விஸ்தாரமாக என்னிடமிருந்துகேளும் மஹாராஜரே! ஆயத மாபுள்ள அநதச்சேனைகள் முறைப்படி அணிவகுக்கப்பட்டிருக்கு தருணத்தில், தூயோதனன், துச்சாஸனனைநோக்கி, 'ஓ! துச்சாஸன ரதங்கள் பீஷ்மரை ரக்ஷிப்பதற்காக விரைவாக ஒன்றுசேர்க்கப்பட வேண்டும் எல்லாச்சேனைகளையும் விரைவாக (புத்தத்திற்கு) நீ வ வேண்டும் அனேகவாஷ்காலமாக எண்ணப்பட்டிருந்த ஸைனிகாருடன்கூடின பாண்டவகௌரவாங்களுடைய அவ்விதமானபுத்தமான இதோ என்னை நாடிவிட்டது புத்தத்தில் பீஷ்மரைக்காப்பதைக்காடினும் முககியமான வேறுகாரியம் இல்லையென்றே எண்ணுகிறே இரத்தபீஷ்மா பாதுகாக்கப்பட்டால் ஸருஞ்சயாகளுடன்கூடின பாண்டவர்களைபுட ஸோமகாக்களையும் கொல்வார பரிசுத்தமானசித்தமுள்ள பீஷ்மா, 'நான் சிசுண்டியைக் கொல்லமாட்டேன் ஏனெனில், இவ்முன்பு ஸகிரீயாயிருந்தவனெனக் கேள்விப்படுகிறேன் ஆதலா அவன் என்னுடைய புத்தத்தில் விலக்கத்தக்கவன்' என்று சொல்

1 கணமுதலிய பாஹ்யேநதிரியங்களுக்கு அகோசமான வஸத்களை நேராகக்கண்டறியுநதிறமையுள்ள ஞானக்கண்

ருக்கிரா ஆதலால், பீஷ்மரை நன்குபாதுகாக்கவேண்டுமென்பது
 னனுடைய எண்ணம் எனனைச்சோந்தவாகனெல்லோரும் சிகண்டி-
 பக கொல்லுமவியுததில் முயற்சியுள்ளவாகனாக இருக்கவேண்-
 டு. அவ்வாறே, எல்லாவிதத்தினாலும் அஸ்திரங்களில் ஸமாததாக
 ன அந்தக் கீழ்நாட்டுவீரர்களும் மேல்நாட்டு வீரர்களும் தென-
 டுவிீரர்களும்வடநாட்டுவீரர்களும்பிதாமகரைப் பாதுகாக்கவேண்-
 டு. பாதுகாக்கப்படாமலிருந்தால் அதிகபலமுள்ள ஸிமமத்தையும
 ராய கொன்றுவிடுமென்றே? நரி ஸிமமத்தைக்கொல்லுவதுபோலச்
 சண்டியானவன் பீஷ்மரைக் கொல்லுமபடி நாம் செய்யக்கூடாது
 நாமையுபவானவன் இடப்பக்கத்திலுள்ளசேனையையும் உத்தமோஜ
 னவன் வலப்பக்கத்திலுள்ளசேனையையும் ரக்ஷித்துக்கொண்டு
 ரஜுனை அடைந்திருக்கின்றனா அராஜுன்னும் சிகண்டிக்கு ரக்ஷ
 ரக இருக்கின்றனா துச்சாலன! பாரததனால் ரக்ஷிக்கப்படுகின்ற
 னும் பீஷ்மரால் (யுத்தத்தில்) விலசகப்பட்டவனுமான சிகண்டி-
 னவன் பீஷ்மரைக்கொல்லாமலிருக்கும்படிசெய்' என்றுகூறினான்-

பதினாறுவது அத்யாயம்

ப க வ த கீ த ர ப ர வ ம. (தோட்டீச்சி)

(கௌரவபாண்டவசேனையை வர்ணித்தல்)

பிறகு, இரவுசென்று விடியற்காலம் ஆகவே, '(யுத்தத்துக்கு)
 பததம்செய்யலாம், (யுத்தத்துக்கு) ஆயுததம்செய்யலாம்' என்று
 ததுச்சோல்லுகின்ற அரசர்களுடைய சபதமானது பெரிதாகத்
 நானறியது பாரதரே! (சௌனியம்) முழுவதும் சங்கவாத்ய
 ரக்ஷங்களும் துந்துபிதவனிகளும் ஸிமமநாதங்களும் குதிரைகளி
 டைய கணைததலின சபதங்களும் அவ்வாறே தேருருளைகளினஒலி
 னும் காஜிக்கின்றயானைகளினுடைய ஒலிகளும் காஜிக்கின்றயுத்த
 ராசுருடைய ஸிமமநாதங்களும் கைகொட்டுதல்களும் உரத்தவீர
 தங்களும் எல்லாப்பக்கங்களிலும் நிரம்பின மஹாராஜரே!
 ளரவபாண்டவர்களுடைய பெரியசேனைமுழுவதும் மிச்சமின்றி
 னது சோந்து சூரியோதயகாலத்தில் யுத்தம்செய்ய ஸன
 ததமாகப்பிறப்பபட்டது ராஜேந்திரரே! உமது புத்திரர்களுடை
 னவும் அவ்வாறே பாண்டவர்களுடையனவுமான அஸ்திரங்களும்
 ஸ்திரங்களும் கவசங்களும் எவ்விதத்தினாலும் பிளக்க முடியாதவை
 ராயிருந்தன பாரதரே! பிறகு, சஸ்திரங்களையுடையவைகளான

உமமைச் சோந்தவாகளுடைய பெரியசேனைகளும் எதிரிகளுடைய பெரியசேனைகளும் வெளிப்படையான இடத்தில் நன்றாகக்காணப்படன அந்தச்சேனையில் பொன்னாலுலங்கரிக்கப்பட்டு விளங்குகின்ற யானைகளும் தோகளும மின்னலுடன் கூடின மேகங்கள் போலக் காணப்பட்டன தோப்படைகள் அனேக நகரங்கள் போலக் காணப்பட்டன அந்தச்சேனையில் உமமுடையபிதா பூரணசந்திரனடைய மிகவும் விளங்கினான் யுத்தவீரர்கள் அந்தச்சேனைகளில் வீரகளை¹ ரிஷ்டிகளையும் சுததிகளையும் கதைகளையும் சகதிகளையும் தோமரர்களையும் குற்றமற்ற ஆயுதங்களையும் ஏந்தினின்றார்கள் அரசரே¹ யானைகளும் காலாட்களும் தேராளிகளும் குதிரைகளும் நூறுநூறுகளும் ஆயிரம் ஆயிரமாகவும் வலைகள் போலச் சூழ்ந்து நின்றனா உளடுதது நிறுத்தப்பட்டவைகளும் காரதியுள்ளவைகளும் பறபலவடிவங்களுள்ளவைகளும் உமமைச் சோந்தவாகளுடைய பெரியசேனைகளும் பிறருடைய கொடிகளும் ஆயிரம் ஆயிரமாகக் காணப்பட்ட பொன்னாலும் ரதநங்களாலுமாகிய ஆபரணங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்ட அங்கங்களுள்ள ஆயிரமாயிரமாயிருக்கின்ற யானைவீரர் ஜவலிக்கின்ற நெருப்புகள் போல அதிக காரதியுடையவாக விளங்கினார்கள் யுத்தத்தில் விருப்பமுள்ளவர்களும் (யுத்தத்தில்) எழுந்தவாசளுமான அந்த உத்தமவீரர்கள் மஹேந்திரனுடைய பரிகைகளிலுள்ள மாசற்றவைகளான கொடிமரங்கள் போலக் காணப்பட்டார்கள் உயரத்தாக்கப்பட்ட ஆயுதங்களால் விசித்ரமாயிருந்தவர்களும் கையுறை பூண்டவர்களும் அம்புததுணியை அணிந்தவர்களும் விருஷபங்களுடைய கண்கள் போன்ற கண்களையுடையவர்களும் அரசர்கள் சேனைமுகத்தை அடைந்த விளங்கினார்கள் புருஷஸரேஷ்டபங்களும் சூரர்களும் பரிகாயுதம் போன்றவைகளையுடையவர்களும் அசெஷ்டி கணிகண்களான படைகளுக்குத் தலைவர்களாக வாகவளை அனுஷ்டித்தவர்களும் அளவற்ற தகஷிணைகளாக கொடுவர்களும் உளபலனை சகுநி, சலயன்,² விநதுதேசாதிபதியான ஜயதர்தன், அவந்திதேசாதிபாக்களான விந்தாநுவிரதாசகாமபோஜதேசாதிபதியான ஸுதகஷிணன், களிககதேசாதிபதியான ருத்ராபு, ஜயதஸேனராஜன், கோஸலதேசாதிபதியான பருதபலன், ஸாதவதனுக்கருத்வாமா இந்தப் பத்து வீரர்களும், யோதனனுக்கு உடனப்பட்டு அவனை அனுஸரிக்கின்றவர்களின் இன்னும் அனேகர்களும், சிறந்த நீதியுடையவர்களும் மஹா

¹ இருபுறமும் முனையுள்ள கத்தி

² வேறுபாடும்

நுமான மறதஅரசாகளும், ராஜபுத்திராகளும் யுத்த ஸன்னதர்களாகத் தங்களுசேனைகளில் நினரூகள், கிருஷ்ணஜினத்தை ந்ததவாகளும் பலசாலிகளும் யுத்தத்துடனகூடியவர்களும் ஸநநாஷமுடையவர்களும் ஸமாததாக்களுமான எல்லா வீரர்களும் ராயோதனனுக்காக (உயிரை இழந்து) பிரம்மலோகத்தை அடைகில் தீக்ஷிபெற்றவர்களாகப் பத்துஅக்ஷௌஹினிகளைச் சோதககொண்டு நினரூகள் எந்தஇடத்தில் தலைவரான பீஷ்டா எலச சேனைகளுக்கும் முன்னே இருக்கின்றாரோ அந்தஇடத்தில் ராயோதனனைச் சாராததும் பெரியதுமான கௌரவாக்குடையபுத்ராவது அக்ஷௌகினிசேனையானது நினமது மஹாராஜே! வள்ளைத்தலைப்பாகையையுடையவரும் வெண்மையான குதிரைகளை உடையவரும் வெண்ணிறமுள்ள கவசத்தை அணிந்தவரும் (விரதத்தின்று) தவறாதவருமான பீஷ்டரை உத்தித்திருக்கின்ற சுந்திரனைப் பால நாங்கள் கண்டோம் பொறபனைமாதத்தைக் கொடியாகக் காண்டவரும் வெள்ளிரத்ததில் வீறழிருக்கின்றவருமான பீஷ்டரைக் களரவாக்களும் பாண்டவாக்களும் வெண்மையான மேகத்தினமீது னாகுகின்ற சூரியனைப்போலக் கண்டார்கள் கொட்டாவிவிடுகின்ற ரியஸிம்மத்தைக்கண்டு அறபமிருக்களாடுங்குவதுபோலப் படைத்ததிலிருக்கின்ற பீஷ்டரைக்கண்டு திருஷ்டதயுமனை முகனமைக்ககொண்ட மகாவிலலாளிகளானபாண்டவாக்களும் ஸநருசயாரும் மிக்கநடுக்கமடைந்தார்கள் அரசே! திருஷ்டதயுமனைத் தவறாதவாக்கொண்ட எல்லாயுத்தவீரர்களும் அடிக்கடி மிருதபயந்தந்தார்கள் அரசே! உமமுடைய இந்தப் பதிலோசைகளினி ஸைனியங்களும் காந்தியுடையவைகளாயிருந்தன அவ்வாறே, பாண்டவாக்களுடைய ஏழுஅக்ஷௌகினி சேனைகளும் மஹாபுருஷாகல் பாதுகாக்கப்பட்டன (யுத்தமசெய்வதற்காக) ஒன்றோடொன்று கலந்திருக்கின்ற இரண்டுசேனைகளும், அதிகம்தவாண்ட சுருமின்களும் சுழல்களுமுள்ளவையும் பெரியமுதலைகளால் பாடிக்கப்பட்டவையும் யுகந்தகாலத்தில் (கொந்தளித்து, ஒன்றோடொன்று) தாக்குகின்றவையுமான இரண்டு ஸமுத்திரங்களைப்போலக் காண்டப்பட்டன வேந்தே! ஒன்றோடொன்று (யுத்தத்திற்காக), நிரத்ததுகின்ற கௌரவசேனைகளுடைய அவவிதமானசோககைனது எங்களால் இதற்குமுன் பாரக்கப்பட்டதுமில்லை, கேட்கப்பட்டதுமில்லை

பதினேழாவது அத்யாயம்

ப க வ த கீ தா பாவம். (தோடீச்சி)

(கௌவசேனை யுத்தத்துக்காகப்புறப்பட்டது)

வேதங்களைப்பிரித்தவரும் பகவானுமான அந்தக்கிருஷ்ண தவைபாயனாசொன்னதுபோல எல்லா அரசாக்களும் ஒருங்குசேர்ந் (குருசேஷத்திரத்திறகு) வந்தார்கள் அந்தத்தினத்தினில் சந்திர பித்திருலோகத்தை நாடியிருந்தான் ஆகாயத்திலிருந்து ஏழுமஹாக ஹங்கள் ஜவலித்துக்கொண்டு கீழேவிழுந்தன ஆதிதயன் இரண்ட கப்பிளக்கப்பட்டவன்போல உதயகாலத்தில் காணப்பட்டான் அ னே காரதியுடன் ஜவலிக்கின்றஜவாலையோடுகூடமறுபடியும்தான் னான எரிதலுடன்கூடிய திசையில் மாமஸங்கனையும் ரகதங்க கீ யுமபுஜிக்கின்றநரிகளும் காகக்கைகளும் (மரித்தவர்களுடைய) சரீர களை அடையஎண்ணுகொண்டுசுசரலிட்டன பகைவர்களை அடக் பவாகளும் ஜிதேந்திரியாகளுமான பிராயமுதிராதவரும் கெ ரவாகளுக்குப்பிதாமஹருமான பீஷ்மரும் பரதவாஜபுத்திரரா துரோணரும், தினந்தோறும் காலையிலிருந்திருந்து, 'பாண்டுபுத் தளான பாரததார்களுக்கு ஜயம் உண்டாகவேண்டும்' என்று சொ னார்கள் பகைவர்களை அடக்குகிறவர்களான அவ்விருவரும் அந்த பிரதிஜனஞ்செய்யப்பட்டபடியே உமமுடைய பிரயோஜனத்தை கருதி யுத்தம்செய்தார்கள் எல்லாததாமவிசேஷங்களையும்நிரத் தும் உமக்குப் பிதாவுமானதேவவிரதா, அரசாக்களை அழைத்து, 'சுத் திரியாகளே! இதோ உங்களுக்கு ஸவாககத்துக்குப்போவதற்காக பெரியவாயில் திறக்கப்பட்டிருக்கிறது அவ்வாயிலவழியாக நீங்கள் இரந்திரனோடும் பரமமாவோடும் ஸாலோக்யத்தை அடையுங்கள் இர வழியானது உங்களுக்கு முன்னோர்களாலும் அவர்களுக்கும் மு னோர்களாலும் சாக்ஷதமாக ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது நீங்கள் யுத்தத்தில் மனக்கவலையற்றவர்களாக உங்கள் ஆத்மாவைக் கெட் வப்படுத்திக்கொள்ளுங்கள் நாபாகனும் யயாதியும் மாரதாதா வ ருஷ்ணும் நருகனும் இப்படிப்பட்டசெய்கைகளால் ஸித்தியடைந் உத்தமமான ஸ்தானத்தை அடைந்தார்கள் வீட்டில் வியாதியின் மரிப்பதென்பது சுஷத்திரியனுக்கு அதாமம் சஸ்திரத்தினால் நா தை அடைவது இவனுக்கு ஸநாதனதாமம்' என்குறிஞா பரதா சிறந்தவரே! பீஷ்மா இவ்வாறு உரைக்கக்கேட்ட அரசாக்கள் சிற

களால் தம்படைகளைப் பிரகாசிக்கச்செய்துகொண்டு (புத்தத்திற
ப) புறப்பட்டார்கள் பாரதரே¹ ஸ்ராயகுமாரனான அந்தக்
கன்ன மந்திரிகளோடும் உறவினர்களோடுகூடப் பீஷ்மரால் 'புத்
த'தில் ஆபுத்தத்தைக் கீழேவைக்கும்படி செயலிக்கப்பட்டான உம
தைய புத்திரர்களும் உமமைச்சோந்த அரசர்களும் கண்ணைவிலக்கி
ட்டு ஸிம்மநாதத்தினால் பததுத்திருக்கக்கூடியும் எதிரோலியிடுமபடி
யதுகொண்டு புறப்பட்டார்கள் அந்தச்சேனைகள் வெள்ளைக்
கடகளாலும் கொடித்துணிகளாலும் கொடிமரங்களாலும்¹யானை
களாலும் குதிரைகளாலும் சாலாடகளாலும் பிரகாசித்தன பூமியா
து பேரிகைகள் பணவங்கள் தூதுபிகள் இவைகளுடைய சபதங்கள்
லும் தேருருளைகளுடைய துனியினால் உண்டுபண்ணப்பட்ட ஓசை
களாலும் கலகமுற்றதாயிற்று ஸ்வாணமயமான கைவளைகளாலும்
களவளைகளாலும் விறகளாலும் விளங்குகின்றமஹாரதாக்களருருப
னகூடின மலைகளபோல விளங்கினார்கள் பீஷ்மா ஐரதூரக்கூத்த
பரதிமைகளுள்ள பெரியபனைமரக்கொடியோடு காமலமான 'சூரி
வசு'கு ஒப்பாகக் கௌரவசேனையின் முன்பகத்திலே பிரகாசித்துக்
கொண்டு நின்றன பரதாக்களிறகிறந்தவரே¹ உமமைச்சோந்த மகா
ல்லாளிகளான அரசர்கள் பீஷ்மருடைய கட்டளைப்படி இருந்தாரா
கோவாலனதேசத்திலே தோன்றியவனும் தாமரைப்புஷ்பத்தின்
முடையவனுமான அந்தச்சைபயன் எல்லா அரசர்களோடுங்
கூடவருகி அரசாக்கிரியதும் கொடியுள்ளதுமான சிறந்தயானை
காமீதேறி எல்லாச்சேனைகளுக்கும் முன்னிலையில் நின்றான் அசுவத்
தாமாவானவா புத்ததமுயற்சியுள்ளவராகி ஸிம்மத்தின் வாலவடிவ
ன்கொடியோடு (புத்தத்திற்காகச்) சென்றான் ஸ்ருதாயுதன், சித்ர
பன்னன், புருமிதரன், விவிமசுதி, சலயன், பூரிஸாவஸ, மகாரதனான
கண்ணன் இவ்வேழுமகாவிலலாளிகளும் துரோணபுத்திரரை முன்
ட்டிக்கொண்டு சிறந்த கவசமணிந்த ரதங்களோடு பீஷ்மருக்கு
ள்ளால் சென்றார்கள் மிக்கவளாச்சியுள்ளவைகளும் காந்தியுள்ள
வர்களும் பொன்மயமுமான அவர்களைய தவஜங்களும் உத்தம
ரைதங்களே விளக்கிக்கொண்டு அதிகமாகப்பிரகாசித்தன கமண்டலு
தால் அலங்கரிக்கப்பட்டதும் ஸ்வாணமயமானதும் வீலலுடன்
யதுமான ஆசாயமுக்கியரான துரோணருடைய வேதிதவஜமா
து பிரகாசித்தது அனேகலக்ஷணங்களான சேனையை அழைத்
ச் செல்லுகின்ற துரியோதனனுக்கு மணிமயமான பெரிய அரசவக்

1 ஒருசொல் வீடப்பட்டது.

கொடியானது இருந்தது ரதிகாக்களானபௌரவனும் காளிங்ககு
காமபோஜனும் ஸுதசூரினனும் கேஷமதனவாவும் சலயனும்
தத்தூயோதனனுகருமுன நினறாகள கிருபரானவா விருஷ
கொடியையுடைய உத்தமமானரத்ததோடு (ஸௌனிகாக்களை) அநு
துக்கொண்டு மகத்தேசாதிபதியினுடைய சேனாமுகத்தை அநு
தாரா அங்கதேசாதிபதியான (காணபுத்திரனான) விருஷகேதுன்
லும் மனவுறுதியுள்ள கிருபராலும் ரக்ஷிக்கப்பட்ட சீழநாட்டுள்
களுடைய மிகப்பெரிதான அநதசச்சேனையானது சரதகாலமேகமடே
விளங்கியது பெரும்புகழுள்ள ஜயதரதன படைத்தலைபில நிள்
கொண்டு பன்றிவடிவகொண்ட வெள்ளிமயமான பிரதான தவ
தோடு விளங்கினான் லக்ஷமதோகளும எண்ணுயிரம் யானைக
அறுபதினாயிரம் குதிரைகளும் அவனுடைய வசத்திலிருந்த
ஸீரததேசாதிபதியும் அரசனுமான ஜயதரதனாலபாதுகாக்கப்பட்ட
அநதப்படையின் முன்னணியானது அவ்வறத்தோகளும யானைக
குதிரைகளுமுள்ள பெரும்படையாகப் பிரகாசித்தது களிங்கதே
களுக்கெல்லாம் அரசனாயிருப்பவன் அறுபதினாயிரம் தோகளோ
பதினாயிரம் யானைகளோடும் சோரது கேதுமான என்கிற அரசனே
கூடச் சென்றான் பாவதங்களுக்கு ஒப்பான அவனுடைய பெ
யானைகள் யந்திரங்களாலும் தோமரங்களாலும் அம்புக்குடிகளா
தளோடிகளாலும் மிக்க பிரகாசமுள்ளவைகளாகச் செய்யப்பட்டு
விளங்கின களிங்க தேசாதிபதியானவன் அகனிஸவருடம்
சிறந்தகொடிமரம் வெண்கொற்றக்குடை ஸவானமயமான கண
பரணம் சாமரம் விசிறி ஆகிய இவற்றால் விளங்கினான் அரசனே
கேதுமான எனவனும் யுத்தரங்கத்தில் விசித்திரமும் உத்தம
மான அங்குசமுள்ள யானையினமீதேறி மேகத்தினமீதிருக்க
ஞரியனபோல (விளங்கினான்) தேஜஸினால் விளங்குகின்ற பகத
ராஜன் உத்தமமான யானையினமீதேறி வஜரதானை இரதிரன
லச் சென்றான் பகதத்தனுகு ஒப்பானவர்களும் அவந்திகேச
பதிகளுமான விரதன் அனுவிந்தனிருவரும் யானையின் பிடரிய
மீதேறிக கேதுமானைத்தொடர்ந்து சென்றனர் வேந்தரே! துரோ
ராலும் அரசரான பிஷ்மராலும் அவவாறே ஆசாயபுத்திரரான உ
வததாமாவாலும் பாஹலீகனாலும் கிருபராலும் ஏறபடுத்தப்பட
தும் தோப்படையுள்ளதுமான அநதவயுக்கமானது யானைகளா
அங்கங்களுள்ளதாகவும் அரசர்களாகிறதலைகளுள்ளதாகவும் குதி
களாகிற சிறகுகளுள்ளதாகவும் உக்கிரஸவருபியாக அட்டஹா

சயதுகொண்டு நாற்புறங்களிலும் முகங்களுள்ளதாகிப் பகைவா
டையை எதிர்த்துச் சென்றது

பதினேட்டாவது அத்யாயம்

பகவத்கீதாபாவம். (தோடீச்சி)

(கௌலசேனையின்வீரணம்)

மஹாராஜரே! பிறகு, கேட்பவர்களுடைய மனத்தை நடுக்க
றச்செய்கின்றதான போராபுரிய எண்ணங்கொண்ட போரவீராக
ருடையசபதமானது ஒரு முகூததகாலத்திற்குள் உரக்கக்கேட்கப
ட்டது சங்கங்களுடைய தவனிகளாலும் தூதுபிவாதயங்களுடைய
சைகளாலும் யானைகளுடையகாஜனைகளாலும் தோசசகரங்களின்
லிகளாலும் பூமியானது பிளக்கப்பட்டதுபோலாகியது அப்பொ
து கனைக்கின்றகுதிரைகளுடைய சபதத்தினாலும் காஜிக்கின்றபுத்த
ராகளுடைய சபதத்தினாலும் சூனைத்திற்குள் ஆகாயமும் பூமியும்
னகுப்பக்கத்திலும் நிரப்பப்பட்டன (பகைவார்களால்) அவமதிக்கத்
தவரே! உடதுபுத்திரைகளுடைய சேனைகளும் பாண்டவர்களு
டைய சேனைகளும் ஒன்றையொன்று எதிராக்ருங்காலத்தில் மிகநடுக்க
றறன, அவ்விடத்தில் பொன்னுல அலங்கரிக்கப்பட்டயானைகளும்
தார்களும் மின்னல்களுடன்கடினமேகங்கள்போல விளங்குகின்ற
வகளாகக் காணப்பட்டன அரசரே! பொன்வளையங்களுள்ளவைக
ம் பறபலவிதமானவடிவங்களுள்ள வைகளுமான உம்மைச்சோந்
ராகளுடையகொடிகள் ஜவலிக்கின்ற அகனிகளபோல விளங்கின
ரதரே! உம்மைச்சோந் வீராகளுடையகொடிகளும் சத்துருக்க
டையகொடிகளும் மஹேந்திரனுடைய நிரமலமான பெரியதவஜங்
போலக் காணப்பட்டன வீரர்கள் நெருப்புக்கும் சூரியனுக்கும்
மமான காகையுள்ள பொற்கவசங்களை அணிந்து நெருப்புக்கும்
சூரியனுக்கும் ஸமமான ஒளியுள்ளவர்களாகக் காணப்பட்டார்கள்
ரசரே! விசித்திரமான ஆயுதங்களையும் விதகளையுமுடையவர்களும்
சித்திரமான ஆயுதங்களைக் கையிலேந்தியவர்களும் கையுறை
ண்டவர்களும் கொடியையுடையவர்களும் விருஷபத்தினுடைய
ன்போன்ற கண்களையுடையவர்களும் பெரியவில்லையேந்தியவாச
ம் சிரேஷ்டர்களுமான கௌரவயுத்தவீரர்கள் படைமுகத்தை
டைந்து விளங்கினார்கள் அரசரே! உம்முடைய குமாரர்களான
சசாஸனன், தூவிஷ்ணுன், தூமுகன், துஸஸனுன், விவிமசி,

சிதரஸேனன, மஹாரதனுனவிகாணன, ஸதயவாதன, புருஷிதரஜயன், பூரிபரவஸ, சலன இவாகன பீஷமருடைய பினபுறத்தை, காததாராகள அவவாறே இருபதினாயிரமதேராளிகள இவாகனைப்பிதொடாநதுவநதாராகள சூராகளும் சரீரத்தைபிழக்கத துணிநதகளுமான 'அபிஷாஹாசன, சூரஸேனாகள, சிபிகள வஸாதிகள, ஸவாகள, மதஸயாகள, அமபஷடாகள, தரிகாததாராகள கேகயாகள ஸௌவீராகள, கைதவாகள, 'கீழநாட்டு மேலநாட்டு வடநாட்டுவிகள ஆகிய இரதபபன்னிரண்டு தேசத்தைசசேசோரத எல்லா அரசளும் பெரிய ரதக்கூட்டங்களுடன் பீஷமரைப்பாதுகாததாராகமிககபலமுள்ள பதினாயிரமயானைகள அடங்கிய ஒருபடையான மகதநாட்டு வேரதன இருக்கிற இடத்திலுள்ள தோப்படைவ அனுசரித்தது படைநடுவில் ரதங்களுடைய சகரரக்ஷகாகளும்யா களுடைய பாதரக்ஷகாகளும்அன அறுபதுலக்ஷம் பெயாகள இருநதகள விலலையும் கேடகததையும் கத்தியையும் கையிலகொண்டவளும் அனேகலக்ஷக்கணக்கானவாகளும் நகரங்களும ஈடடிவலும் புத்தமசெய்கின்றவாகளும்அன காலாட்களின் கூட்டங்கள் முனணியிலசென்றன பாரதரே! உமமுடைய புத்திரனுக்குப் பனோ அசெஷ்ளஹிணி சேனைகளிருநதன மஹாராஜரே! அது யமுபுடனகூடின கங்கைபோலககாணப்பட்டது" எனறு கூறினா

பத்தோனபதாவது அதயாயம்.

ப க வ த கீ த ர பா வ ம். (தோடரீச்சி)

(புத்தத்தீந்பொருட்டுப் பாண்டவசேனை புறப்பட்டது)

திருதராஷ்டிரன, "அணிவகுக்கப்பட்ட (மமுடைய) பனோசெஷ்ளகிண்சேனையையும்பாரததுப பாண்டுகுமாரனா புத்திரன அலபமான சேனையினால் எவவாறு எதிரணிவகுத்தான? ஸசய! மாணுஷவயூஹத்தையும் தெயவவயூஹத்தையும் காரதாவஹத்தையும் ஆஸூரவயூஹத்தையும் அநிரத பீஷமரை எதிரத அநதக ருநதிபுத்திரன எவவாறு எதிரணிவகுத்தான?" எனவின்வ, ஸஞ்சயன சொல்லலானா

"தாமாதமாவும் பாண்டுபுத்திரருமான தாமராஜா, அணிவகுக்கப்பட்டிருக்கின்ற தாயோதனனுடைய சைனியங்களைககண்டு தலசயனை நோக்கி, 'ஐயா! பருகஸபதிமஹரிஷியினுடைய வசனத்திடு

நீதியில்வல்லவர்கள்) 'பகைவாபடைகளை விடத் தனபடைவீரர்கள் நிறைவாயிருந்தால் (அரசன் அவர்களை) ஒன்றுசேர்த்துப் போப்புரிமபடி செய்விக்கவேண்டும், அதிகமாயிருந்தால், அவர்களை இஷ்டப்படி (தனித்தனியாகப்பிரித்து) விஸ்தாரப்படுத்தவேண்டும் கண்களால் குறைந்தவர்களுக்கு, அதிகரித்திருக்கின்ற பகைவீரர்களோடு பாப்புரிகையில சூசீமுகம் என்கிறவயூகம் ஏற்படுத்திக்கொள்ளத்தக்கது' என்று தெரிவிக்கிறார்கள் அவ்வாறே, நம்முடைய படைபடை பகைவாபடைகளோடும் மிகவும் குறைவானது அண்டவீ' பருகஸப்திமகரிஷியினுடைய இரதவாராதையை அறிந்தது அணிவகு' என்று கூறினா இவ்வாராதையைக் கேட்டுப் பாண்டு கதிரான அரஜுனன் தாமராஜரைப்பார்த்து அரசர்களில் மிகச் சிறந்தவரே! பகைவர்களால் வெல்லமுடியாததும் வஜரபாணியான நதிரனாலே ஏற்படுத்தப்பட்டதும் வஜரம் என்று போகொண்டாம் உறுதியுள்ளதுமானவயூஹத்தை இதோ நான் உமக்கு ஏற்படுத்துகிறேன் பெருங்காற்றுப்போலப் போரில் பகைவர்களால் அங்கமுடியாதவனும் அடிப்பவர்களுள் சிறந்தவனுமான அந்தப் படை நமக்குமுன் யுத்தம்செய்யப்போகிறான் யுத்த உபாயங்களில் மாததனும் புருஷசிரேஷ்டனும் தலைவனுமான பீமஸேனன் பகைவாபடைகளின்வன்மையை அடித்துக்கொண்டு நமக்குமுன் யுத்தம் செய்யப்போகிறான், துரியோதனனைமுதன்மையாகக்கொண்ட எல்லாக்களரவர்களும் எவ்விதப்பார்த்து ஸீமமத்தைக்கண்ட அலம்பிருகங்ளபோல மிகப்பயந்து திரும்பப்போகிறார்களோ (சத்துருக்களை) அடிப்பவர்களுள் சிறந்த அந்தப் பீமஸேனனாகிறமதிலை, தேவராஜராத தேவர்கள் அடுப்பதுபோல, நாமனைவரும் ஓரிடத்தினின்ம பயமடையாதவர்களாக அடுப்போம் மிக்ககோபங்கொண்டனும் மிக்க கொடியசெய்கையுள்ளவனும் புருஷஸிரேஷ்டனுமான பீமஸேனனைப் பாப்பதற்குச்சகதியுள்ளமனிதன் உலகத்தில இல்லை பனபது நிச்சயம் இடிபோன்ற பலமுள்ளதும் உறுதியுள்ளதுமான நாபுத்ததை எடுத்துக்கொண்டு, அதிகவேகத்தோடு ஸ்ருசரிக்ரமம் பீமஸேனன் ஸமுத்திரத்தையும் வறறுமபடி செய்வான் அரசரே! க்கப்பலசாவியான பீமஸேனனைத் தன்னுடைய பெரியபலத்தைக் கண்பிக்ரமபடி செய்யும் வேர்தரே! கேகயார்களும் தருஷ்டத்துவம் விராயவான சேகிதானனும் மந்திரிகளுடன் (படைகளை) னைத்துக்கொண்டு திருதராஷ்டிரகுமாரர்களை நோக்கிச் செல்லட' என்று மறுமொழிகூறினான்

பாரதரே! அவவாறு சொல்லுகின்றபாரதத்தை அப்பொழுது எல்லாச்சேனைகளும் புத்தத்தில் அனுகூலமான வாகுக்களாடு புகழ்நதன இவ்வாறு சொல்லிவிட்டுப் பெரியகைவன்மைபுள்ள தனஞ்சயன அவவாறே செய்தான அவன் அவவாறே அந் பபடைகளை அணிவகுத்ததுவிரைவாக (எதிர்த்துச்) சென்றாடு பாண்டவாகளுடைய பெருமபடையானது (புத்தஸனனாகத்தோர் புறப்பட்டிருக்கின்ற கௌரவர்களைக்கண்டு (பிரவாகத்தால்) பூர்வமான கங்கைபோல அசைவற்றதாகவும் கொஞ்சம் சலிக்கின்றதாகவும் காணப்பட்டது பீமஸேனனும் வீரயலான திருடதபுமனனும் நகுலனும் ஸஹதேவனும் தருஷ்டகேதுராஜனும் அநதப போர்வீரர்களுக்கு முந்தினிறாக்கள் அதற்குப்பிறகு அநத வீராதாரான, ஓர் அசெஷுள்ளிணியைவந்ததால் சூழப்பட்டுத் தம்பிமாரோடும் சூமாராகளோடும் (அநதபபீமனைப்) பிபுறத்தில் பாதுகாததான மிக்கநாதிபுள்ளமாதிரிபுத்திராகளிருந்ரும் பீமஸேனனுடைய சகரரக்ஷகர்களானாக்கள், அபிமனபுவுட்கூடின பலசாலிகளான திரௌபதி புத்திராகள பினபுறத்தை ரக்ஷதாராகள சேனையில் ஞ்ராகளும் ரதிகாக்களுள் முக்கியாகளும் பிரபதரகர்களோடு கூடினவனும் மஹாரதனும் பாஞ்சாலசூமாரமான திருஷ்டதபுமனன அவர்களுக்கு ரக்ஷகனாக இருந்தான பரக்களுள் சிறந்தவரே! சிங்காடியோ அவர்களுக்குப் பினபுறத்திற் அராஜனனான பாதுகாக்கப்பட்டுப் பீஷ்மரைக் கொல்வதில் முயற் புள்ளவனாகச் சென்றான மஹாபலசாலியான பூபுதானன அராஜனுக்குப்பினபுறத்தில் இருந்தான பாஞ்சால சூமாராகளான பூமனபுவும் உத்தமௌஜஸும் சேனையைக்காப்பவர்களாயிருந்தாக்க ஞ்ரதிபுத்திரரானபுதிஷ்டிராஜா ஜங்கமமானமலைகள்போன்ற ம, கொண்ட பெரியயானைகளுடன் சோரது படை நடுவிவிருந்த பிறகு, பெரியமனமுள்ளவனும் பராகிரமமுடையவனும் பாஞ்சராஜனுமான யஜ்ஞஸேனனும் ஓர் அசெஷுள்கிணி சேனையுடன் பாண்டவர்களுக்காகப் பினபுறத்தில் வீராடனை அனுஸரித்ததுச் சென்றான அரசரே! சூரியசந்திராகளபோல விளங்குகின்றவைகளுட்போனணிகளால் அலங்கரிக்கப்பட்டவைகளும் பறபல அளையாளங்களைத்தரித்தவைகளுமான பெரியகொடிகள் அவர்களுடைய ரதங்களிலிருந்தன அதற்குப்பிறகு, மஹாரதனான அநத தருடதபுமனன ஸஹோதராகளுடனும் புதராகளுடனும் சோர் (முறகூறியஸேனாவீரர்களை) வேகமாக நடத்திக்கொண்டு புதிஷ்ட

ரப்பாதுகாததான உமமைச்சாராத வீராகளுடைய தோகரிலும்
கைவாகளுடைய தோசரிலுமுள்ள பெரியகொடிகளை அவமதித்தது
காண்டு ஒப்பற்ற பெரியவானரக்கொடியானது அராஜுனனுடைய
கத்திலிருந்தது கத்திகளையும் சக்திகளையும் ரிஷ்டிகளையும் கையில
நாண்டவாகளும் அனேகலக்ஷக்கணக்காபிருப்பவாகளுமான காலாட
ள பீமஸேனனுக்கு ரக்ஷகர்களாக முன்னிலையில் சென்றார்கள் மதப
பருக்குள்ளானமும் முகமுமுள்ளவைகளும் செளரயமுள்ளவை
ளும் ஸவாணமயமான வலைபோன்ற மேலவிரிப்புக்களால் ஜவலிக
ன்றவைபோலிருப்பவைகளும் அசைவற்றவைகளும் மழையைப்
பாழிகின்ற மேகம்போன்றவைகளும் ஸாவோததமங்களும் தாமரை
லபோன்ற வாஸனையுடையவைகளும் வாஷாகாலத்துப் பாவ
ங்களபோன்றவைகளுமான பதினாபிரமயானைகள் பின்புறத்தில் அர
ரைத்தொடர்ந்து சென்றன (ஒருவராலும்) ஜயிக்க முடியாதவனும்
பரியமனமுள்ளவனுமான பீமஸேனன், பரிகாயுதம் போன்றதும்
பங்கரமுமான கதாயுதத்தை நன்றாக உருவிகொண்டு பெரியசேனை
ய நடத்திச்சென்றான் சூரியனைப்போலப் பாரப்பதற்கு முடியாத
னும் சேனையை எரிகின்றவனபோலிருப்பவனுமான அந்தப்
மஸேனை ஸமீபத்திலுள்ள அந்தயுத்தவீராகளெல்லோரும் எதி
ல் பாரப்பதற்குக்கூடச் சக்தியற்றவர்களானால் பயமற்றதும் எல்
ப்பக்கங்களிலும் முகத்தைபுடையதும் மின்னலபோன்றவர்களை
ம தவஜவகையுமுடையதும் கோரமுமான வஜரமென்று பிரஸித்தி
பற்ற இரதவயூஹமானது அராஜுனனால் பாதுகாக்கப்பட்டது பாண
வர்கள் உமமுடையசேனைக்கு எதிராவயூஹமாக ஏறப்படுத்திக்கொண்
தும் அவர்களால் நரபுறங்களிலும் பாதுகாக்கப்பட்டிருக்கிறது
ன் அந்த வஜரவயூஹமானது மண்ணுலகில் (ஒருவராலும்) ஜயிக்க
டியாதது ஸைனியங்கள் விடியற்காலத்தில் சூரியோதயத்தை எதி
ராததுகொண்டிருக்கையில், மேகமில்லாமலே இடிமுழக்கத்துடன்
டிய காரற்றது பின்புறத்தில் அதிகமாக வீசியது நான்கு புறங
ரிலும் பரதகற்களைவாரியிறைக்கின்ற காரற்றம் கீழேவீசியது
ழதியும் தூற்றிவிடப்பட்டது பேரிருளானது உலகத்தை மூடி
து பரதாசுரன் சிறந்தவரே! கீழ்க்குமுக்கமாகப் பெரியகுறைக
ள்ளளி வீழ்ந்தது, (விழுமப்பொழுதே) உதிகின்ற சூரியன்மீது
ந்ரததுகொண்டு பேரொலியுடன் சிதறியது பரதாசுரனில் சிறந்த
ரே! பிறகு, ஸைனியங்கள் (யுத்த) ஸனனாகத்தை அடையும்வில
ரியன் ஒளியிழந்தவனாக நேரில் உதித்தான் பூமியானது சபத்த

துடன் சலித்தது பரதாகளிற் சிறந்தவரே! அப்பொழுது பூமியான ஒலியுடன் சிதறியது அரசரே! எல்லாத் திருக்குகளிலும் அநீன இடிகள் உண்டாயின மிக்கபுழுதி தோன்றியது ஒன்றும் அறிய படவில்லை காற்றினால் விரைவாக அசைக்கப்படுகின்றவைகளும் கட்டப்பட்டிருக்கின்ற கிண்கணி ஸமூகத்தை யுடையவைகளும் பொருட்களையும் சிறந்த ஆடைகளையுமுடையவைகளும் கொடித்துக் களையுடையவைகளும் சூரியனுக்குச் சமமான ஒளிபொருந்தியவைகளும் மான பெரிய கொடிமரங்கள் (அசைவதால்) பனங்காடுகளில் சபமுண்டாவதுபோல, எல்லாம், ‘ஜனஜன’ என்கிற சபதம் மாகியத் பரதாகளிற் சிறந்தவரே! ஆனமையிற் சிறந்தவர்களும் புத்தத்தி களிக்கின்றவர்களும் அந்தப்பாண்டவர்கள், இவ்வாறு உமது பு திரனுடைய சேனைக்கு எதிரணிவருத்தன்கொண்டு, கதாயுதத்தை கையில்லகொண்டு முன்னிலையில் நிற்கின்ற பீமஸேனனைக்கண்டு, நம, புத்தவீரர்களுடைய நினைவுகளை விழுங்குகின்றவர்கள் போல நின்ற கள்” என்று கூறினான்

இருபதாவது அத்யாயம்

ப க வ த கீ த் ர பா வ ம (தோடீச்சி)

(கௌரவசேனையின் புத்தத்திற் புறப்பட்டேபோதும் வகையை விண்ணித்தல்)

திருதராஷ்டிரன், “ஸஞ்சய! சூரியோதயமானவுடன், புத்த சேய்ய எண்ணங்கொண்டவர்களும் பீஷ்மரைத் தலைவராகக்கொண் வர்களும் எனனைச்சோந்தவர்களிலாவது பீமஸேனனைத் தலைவ க்கொண்ட பாண்டவர்களிலாவது எவர்கள் அப்பொழுது முதல் உதஸாகமுடையவர்களானார்கள்? எவர்களுக்கு வாய்வுடனகடிய திரசூரியர்கள் பின்புறத்திலிருந்தார்கள்? எவர்களுடையசேனையை பார்த்துத் துஷ்டமிருக்கக் கத்தின? எந்தவீரர்களுடைய மு தின கார்திகள் தெளிந்திருந்தன? இவைகளின் உண்மை எல்லாவற்ற யும் உள்ளபடி உரைப்பாயாக” என்றுவினவ, ஸஞ்சயன் சொல்ல னான்

அரசரே! இரண்டுபடைகளும் ஒன்றுக்கொன்று நிகரான போலிருந்தன இரண்டுசேனையின் வயுக்களும் அதிகஸந்தோஷமு ளவைகளாயிருந்தன இரண்டுசேனையும் விசித்திரமான வனவரி க்களபோலப்பிரகாசித்தன அவ்வாறே, இரண்டுசேனையும் யானைகள்

யும் தோகளாலும் குதிரைகளாலும் நிரம்பியிருந்தன. பாரதரே¹ அவ்விதமாகவே இரண்டுசேனியங்களும் பெரியவையும் பயங்கரமான முள்ளையையும் (ஒருவராலும்) பொறுக்க முடியாதவையுமாயிருந்தன. அவ்வாறே, இரண்டு சேனைகளும் ஸவாககத்தை ஜயிக்கும்பொருட்டு அமைக்கப்பட்டிருந்தன. அவ்வாறே, இரண்டுஸனியங்களும் தபுருஷர்களால் அடையப்பட்டிருந்தன கௌரவர்கள் மேற்குமகமாக நின்றார்கள், பாண்டவர்கள் கிழக்குமுகமாக நின்றார்கள் கௌரவர்களுடைய சேனையானது அஸுரராஜனுடைய சேனைபோலிருந்தது பாண்டவர்களுடைய(சேனையானது) தேவேந்திரனுடைய சேனைபோலிருந்தது பாண்டவர்களுக்குப் பின்புறத்தில் குளிரந்த மறுவீசியது கௌரவர்களைநோக்கித் துஷ்டமிருக்கக் கத்தின, பாண்டவசேனையிலுள்ள) சிறந்தயானைகளுடைய மிகுதியானமதகரங்களை உமது புத்திரனுடைய யானைகள் தாங்களில்லை துரியோதன, தாமரைப்பூநிறமுடையதும் ஸவாணமயமான கச்சையுடையதும் மேலவிரிப்புள்ளதும் மதப்பெருகுகுகொண்டதுமான யானையின் தேறி வந்திகளாலும் மாகதர்களாலும் நன்குபுகழப்பட்டுப் பிரகாசகின்ற தனமுடியினமீது சந்திரனபோல விளங்குகின்ற வெள்ளைக் கையோடுகூடியவனும் ஸவாணமயமானமாலையை அணிந்தவனுமாக கௌரவர்களுடைய மத்தியிலிருந்தான் காரதாராஜனுன குளியானவன் மலைநாட்டுவீரர்களான காரதாரா எல்லாப்பக்கத்திலும் தன்னைச்சூழ்ந்துகொண்டுவர ஏகினான் பிராயமுதிரந்தவரும் வெள்ளைக்குடையைத் தரித்தவரும் வெண்ணிறமான விலலைபுடைவரும் கத்தியை ஏந்தியவரும் வெள்ளைத் தலைப்பாகையுள்ளவருமான பீஷ்மா வெண்ணிறமான கொடியோடும் இமயமலைபோலப் பிரகாசகின்ற வெள்ளைக் குதிரைகளோடும் எல்லாச் சேனியங்களாகும் நதிச் சென்றா அவருடையசேனையில் கௌரவர்களும் பாஹுகார்களுள் ஒருவனான சலனும் அம்பஷ்டதேசத்தார்களான க்ஷத்திரிகளும் ஸிரதுதேசத்து அரசர்களும் ஸௌவீரர்களும்¹ பஞ்சாப தசவாஸிகளான சூரர்களும் சென்றாக்கள் சிவப்புக்குதிரைகளை உடையவரும் பொறமேருள்ளவரும் மஹாத்மாவும் விலலைக்கையிறந்தவரும் கம்பீரமான ஸவபாவத்தையுடையவரும் ஆபதரும் வல்லா அரசர்களுக்கும் பிரஸித்தமான ஆசாயருமான துரோசா (கௌரவ) சேனைக்குப்பின்புறத்தில் இருந்திரனபோலப் பகைகளை நோக்கி யுத்தத்திற்கு ஏகினா விருத்தக்ஷத்தானுடைய குமாரம, பூரிஸ்ரவஸும், புருமீதரனும், ஜயனும், ஸர்லவர்களும்,

1 'பஞ்சநதா' என்பது மூலம்

மச்சநாடாகளும், யாண்ப்படைகளோடுகூடிவார்களும் ஸகோதரர்களும் யுத்தம் செய்யப்போகின்றவர்களுமான எல்லாக்கேயாக்களுக்கும் எல்லாச் சேனையினுடைய மத்தியிலும் இருந்தனா சாதவாளுடைய குமாரரும் உத்தமமான (யுத்த) பாரததைத்தாங்குகின்றவரும் மஹாத்மாவும் சிறந்த வில்லாளியும் ஆச்சரியகரமாக யுத்தம்செய்கின்ற தன்மையுடையவருமான கருபாசாயா சகாகளோடும் கிராதாகளோடும் யவனாசளோடும் பஹுவாகளோடுகூடி (கௌரவ) சேனைக்கு வடபக்கம் சததுருக்களை எதிர்த்துச்சென்றா மகாரதர்களும் பிரஸித்த பெற்றவர்களும் ஆயுதங்களை (கையில்) எடுத்தவர்களும் நல்லதேசத்தை யுடையவர்களுமான வீருஷணிகளாலும் போஜர்களாலும் நன்கு பாதுகாக்கப்பட்டதும் கருதவாமாவினால் நான்குபக்கங்களிலும் ரக்ஷிக்கப்பட்டதுமான உமமுடையபெரும்படையானது (உமது) ஸைனயத்திற்குத் தென்புறமாகச் சததுருக்களை எதிர்த்துச்சென்றது. அரசரே! ரதிகளான பதினாயிரம் ஸமஸ்பதர்களும், அத்திரத்தில்தோச்சியுடையவர்களும் யுத்தத்தில் அாஜுன்னுக்கு மரணமாவது ஐயமாவது உண்டுபண்ணாததக்கடுத்துப் படைக்கப்பட்டவர்களும் சூரர்களான அநத்தரிகாததர்களும் எந்தஇடத்தில் அாஜுன்ன இருக்கிறானோ அந்தஇடத்தில் சென்றார்கள பாரதரே! உமமுடைய (சேனையில்) லக்ஷத்திற்குமேற்பட்டயானைகள் இருந்தன பாரதரே! ஒவ்வொரு யானையுள்ள இடத்தில் நூறுரதங்கள், ஒவ்வொரு ரதம்ருக்குமிடத்தில் நூறுகுதிரைகள், ஒவ்வொரு குதின இருக்குமிடத்தில் பத்துவில்லாளிகள், ஒவ்வொருவில்லாளியிருக்குமிடத்திலும் நூறுகேட்கங்களுள்ளவீரர்கள். இவ்வாறு பீஷ்மர உமமுடையசேனைகள் அணிவகுக்கப்பட்டன ஒவ்வொருதினமு வந்தவுடனே, சந்தனுபுத்திரரானபீஷ்மா மானுஷம் தைவம் காந்தவம் ஆஸூரம் எனவ்யூகமுறையினாலே சேனையை அணிவகுத்தது கொண்டு முன்னணியில் நின்றா மகாரதங்களுடைய கூட்டங்களோடு விஸ்தாரமானதும் ஸமுத்திரம்போலப் பேரொலியிடுகின்ற மான பீஷ்மரால் (ஏறப்படுத்தப்பட்ட) தாரததராஷ்டிரர்களுடைய யூகமானது யுத்தத்தில் மேற்குமுகமாக நின்றது அரசரே! பயகரமான உமமுடைய சேனையானது பறபல ரூபமுள்ளதாயிருந்த பாண்டவர்களுடைய சேனையோ அவ்வாறில்லை எந்தச்சேனைகளுக்கேசவரும் அாஜுன்னும் நாயகங்களோ அந்தச்சேனை சிறிதாயிருந்தாலும் பெரியதென்றும் (ஒருவராலும்) அவமதிக்க முடியாததென்றும் எண்ணுகிறேன்.

இருபத்தோராவது அதயாயம்

பகவதகீதாபாவம். (தோடர்ச்சி)

(சத்துருவினுடைய சேனையைக்கண்டுபயந்த யுதிஷ்டிரா
அர்ஜுனன் காரணம்காட்டித் தேற்றியது.)

ஸனனததமாயிருக்கின்ற தூயோதன்னுடைய பெரிய சேனை
யககண்டு ஞாபிபுதரரான யுதிஷ்டிராஜா துககத்தைஅடைந்தாரா
திஷ்டிரா, பீஷ்மராலே ஏறபடுததபபட்டதும் உடைககமுடியாதது
ரான வயுகததைக கண்டு உடைககத்தகாததுபோல இருக்கிற
தனமெண்ணி (மனவருததததால)நிமமமாறி அர்ஜுனனைப்பார்த்து,
தனஞ்சய! மகாபாகுபலமுள்ளவனே! பிதாமஹரான பீஷ்மா
வாகளுக்கு யுததமசெய்கின்றவராக இருக்கின்றாரோ அந்தக கௌர
ர்களோடு போர்க்களத்தில் போரிடுவதற்கு எவ்வாறு நமமாலா
ம்? சததுருககளை நாசமசெய்கின்றவரும் மிக்க ஒளிபுள்ளவருமான
ஷ்மரால் சாஸ்திரததினால் கண்டறிந்துகொள்ளப்பட்ட முறைப்படி
றபடுததபபட்டிருக்கிற இந்தவயுகமானது ஒருவராலும் சூலையச
சயமுடியாதது; உடைககவும் முடியாதது பகைவரைக கொல்லு
றவனே! அப்படி பபட்டராம சேனைகளோடு ஸமசயத்தை அடைந்து
ட்டோம் எவ்வாறு இந்த மகாவயுகத்தினின்று நமக்கு ஜயமுண
ராகும்? என்று வினவினார்

அரசரே! பிறகு, சததுருககளைக கொல்லுகிறவனான அர்
ஜுனன், உமது சேனையைககண்டு துககமடைந்தவாபோலிருக்க
ம் ஞாபிபுதரரான யுதிஷ்டிரைப பார்த்துச் சொல்லலானான்.
வேந்தரே! புத்தியினால் மேறபட்டவாகளும் சௌயமுடையவா
ளும் குணமுள்ளவாகளுமான அனேகரை மிக்க அறபர்கள் எதி
ரில் ஜயிக்கிறார்களென்பதைத் தெரிந்துகொள்ளும், அரசரே!
ஞாயிறுமற்ற உமக்கு அவ்விஷயத்தில் காரணத்தைச் சொல்லப
பாக்கிறேன் பாண்டவரே! அந்தககாரணத்தை நாரதரிஷி அறிவார்.
ஷ்மரும் துரோணரும் அறிவார்கள் இந்தவிஷயத்தைப்பற்றியே
ண்பு தேவாஸுரயுததத்தில் பிரமமதேவா, தேவலோகவாஸிகளான
ஹேந்திரன் முதலானவர்களை நோக்கி, 'ஜயிக்க எண்ணுககொண்ட
ர்கள் ஸத்தியத்தாலும் கொடுமையற்ற ஸவபாவத்தாலும் தாமத்
ராலும் முயற்சியாலும் எவ்வாறு ஜயிக்கிறார்களோ அவ்வாறு பலத்
ராலும் வீரயத்தாலும் ஜயிப்பதில்லை' என்று சொல்லியிருக்கிறாராம்.

அவ்வாறு நீங்கள் அனைவரும் அதாமததைவிட்டு உத்தமமான மததை நாடினவர்களும் அகங்காரத்தை இழந்தவர்களுமாயிருக்கொண்டு போர்புரியுங்கள் எனக்கே தாமமோ 'அங்கு ஜயம் மன்னே' இதை நீர் அறிந்துகொள்ளும் - நமக்கு யுத்தத்தில் ஜயம் நிச்சயம் 'ஸ்ரீவாஸுதேவா எங்கு இருக்கிறாரோ அங்கு ஜயம்' என்று நாரத சொல்லுகிறார் கிருஷ்ணரிடத்தில் 'ஜயமான் துவசப்பட்டிருக்கிற மாதவரை ஜயம் பின்புறத்தில் அனுஸரித்துவருகின்றது அவ்வாறு இந்தக்கிருஷ்ணருக்கு விஜயம் ஒருகுணமாயிருப்பதுபோல நல்ல விநயமும் மறநெரு குணமாயிருக்கிறது கோவிந்தா அன்றதமா தேஜஸுள்ளவா, பகைவர்களுடைய கூட்டங்களில் துக்கமற்றவா சாலுவதமான பிரமமஸவரூபி எல்லாவற்றிலும் அவதாயாமியா அவா எங்கு இருக்கிறாரோ அவ்விடத்தில் ஜயம் முற்காலத்திலுரியான இந்த ஸ்ரீகிருஷ்ணா, (ஒருமனவந்தரத்தில்) விஞ்ஞான தேவிகுப புத்திரராக அவதாரமசெய்து தடையற்ற பாணங்கே யுடையவராகித் தேவாஸுரர்களைநோக்கி, 'எவர்கள் ஜயமடையவேண்டும்?' எனுகேட்டாரா அச்சமயத்தில், 'கிருஷ்ணனை முன்னிட நாதங்கள் ஜயிப்போமாக' என்று கூறிய அவர்கள் ஜயமடைந்தார்களாவருடைய அனுகிரஹத்தினாலன்றோ இந்திராதிகளான தேவர்களாலே முவுலகங்களும் அடையப்பட்டன? பாரதரே! உலகமனைதையும் அனுபவிக்கின்றவரும் வைகுண்டநாதருமான பகவாதே உமக்கு ஜயத்தைவிரும்புவதால் ஒரு விதமான குறைவையும் இந்த சமரத்தில் யான காணவில்லை' என்றுசொன்னான்

இருபத்திரண்டாவது அத்யாயம்

பகவத்கீதாபாஷ்யம். (தொடர்ச்சி).

(யுகீஷ்டிரீழதலானவர்கள் யுக்தந்தீகீர்த்திப் புறப்பட்டது)

பரதார்களில் சிறந்தவரே! பிறகு, யுகீஷ்டிரீரராஜா தமச்சேனையப் பீஷ்மருடையசேனைகளுக்கு எதிராகணிவகுப்பதற்காக வந்தான். குருகுலத்தில் பிறந்தவர்களுள் மிகச்சிறந்தவர்களான பாண்டவர்கள் நல்லயுத்தத்தினாலே உத்தமமான ஸவாசுகத்தைவிரும்பினவர்களாக முன்னே சொல்லப்பட்டசேனைகளை முறைப்படி எதிராக வகுத்தவர்கள் நடுவிருக்கின்ற சிசுண்டியின் சேனையானது அராஜகனான காக்கப்பட்டது முன்னிலையில் ஸஞ்சரிகின்ற தருஷ்டத

ன பீமஸேனனால் பாதுகாக்கப்பட்டான். அரசரே! தென்புறத்தி
யுள்ள சேனையானது ஐசுவரியமுள்ளவனும் ஸாதவதாசுருள் சிறந்த
னும் இரத்திரனபோன்றவனும் வில்லாளியுமான யுத்தானனால் பாது
கப்பட்டது யுத்திஷ்டிரா யானைப்படையின் நடுவில் மஹேந்திர
ரடைய வீமானததுக்கு ஒப்பானதும் வேண்டிய வஸ்துக்களோடு
டியதும் பொன்னுலுமமணியாலும் சித்திரவேலைசெய்யப்பட்டதும்
நகமயமான அணிகளா கட்டுக்கயிறுகள முதலியவைகளுள்ள துமான
ததநினமீது இருந்தார உயரத்தூக்கிப் பிடிக்கப்பட்டதும் தந்தநக
ரலசெய்த கம்பிகளுள்ளதும் மிக்கவெண்ணிறமுள்ள துமான இரத்
திஷ்டிராருடையருடை மிகப்பிரகாசித்தது இரத ஸமாததரான மகா
ரஜரை மஹரிஷிகள் ஸதோத்திரங்களுோடு உபசரித்தாராகள சாஸ
ரங்களில் வல்லவர்களான புரோஹிதார்களும் பிரம்மரிஷிகளும் ஸித்
ர்களும் சத்தருவத்ததைச் சொல்லிக்கொண்டு ஜபங்களாலும் மந
ரங்களாலும் மஹேந்திரிகளாலும் நான்குபக்கங்களிலும் இவருக்கு
சூழ்மத்தைக் கூறினார்கள் பிறகு, கௌரவாசுருள் சிறப்புறவரும்
ஹாதமாவுமான அரத யுத்திஷ்டிரா, வஸ்திரங்களையும் பசுக்களையும்
மூங்களையும் புஷ்பங்களையும் ஸுவாணுபரணங்களையும் பிரம்மமணா
ருக்குத் தானம்செய்துகொண்டு தேவராஜனை இரத்திரனதிபால்ப்
ரயாணமானா ஸூரியனபோன்ற வட்டமான ஆயிரம் கண்ணாடிக
ருள்ளதும் அநேக கிங்கினிகளுள்ளதும் உத்தமமான ஜாமபூரத்ததா
ம தங்கத்தினாலும் அலங்கரிக்கப்பட்டதும் ஜவாலைகளுள்ள அகனி
பானறதும் வெண்மையான குதிரைகளையுடையதும் நல்லசக்கரங்
ளையுடையதுமான அராஜுன்னுடைய ரதமானது அநிகமாகப் பிர
சித்தது எவனுக்குச்சமமான வில்லாளி இப்புவியில் இல்லையோ,
ருகாலும் இனிமேலும் உண்டாகமாட்டானோ, வானரத்தைக்கொடி
க்கூடையவனும் காண்டவத்தையும் பாணங்களையும் கையில்கொண்
வனுமான அரத அராஜுனை கேசவரால் ஸாரதயம்செய்யப்படும்
ரத்ததேகரினமீதேறினான் நல்லபுஜங்களுள்ளவனான எவன் ஆயுத
லலாமல் புஜங்களால் யுத்தத்தில் மனிதர்களையும் குதிரைகளையும்
னைகளையும் சாமபலாகச்செய்வனோ அந்தப்பீமஸேனன் உமதுபுத்
ரனுடைய சேனையை அடியோடழிப்பவனாகி மிக்கபயங்கரமான்
வருபத்தைத் தறித்தான் செநநாயினுடைய வயிறுபோன்ற வயிற்
றையுடைய அந்தப் பீமஸேனன், நகுலஸஹதேவாக்களோடு சேர்ந்து
ரர்களுடைய ரதங்களுக்கு ரக்கங்களுஇருந்தான் அவ்விடத்தில்
மூழ்ப்போலவும் மிஷ்பம்போலவும் மூத்தகொண்ட கதிபுள்ளவனும்

உலகத்தில் மஹேந்திரனுக்குச்சமமானவனும் படைமுகத்திலிருக்கின்றவனும் (ஒருவராலும்) நெருங்கமுடியாதவனும் யூதபதியாயானேபோலக் காவததையுடையவனுமான அந்தப்பீமஸேனனைச் சண்டு உபமுடையயுத்தவீரர்கள் பயத்தினாலே பலம் குறைந்தவளாகிச் சேற்றில் அகப்பட்ட யானைகள்போல மிகுந்த துன்பத்தை அடைந்தார்கள் படைநடுவிலிருக்கின்றவனும் ராஜபுத்திரனும் உருக்களால் நெருங்கமுடியாதவனும் பரதஸரோஷனுமான அரண்னைப்பார்த்து ஜனாத்தனா பின்வருமாறு கூறலானா 'சேனை லிருந்துகொண்டு கோபத்தினால் நமதுபடையை மிகத்தவிக்கச்செய்வரும் சிங்கம்போலப்பாரப்பவரும் முந்நூறு அசுவமேதயாகங்களைச் செய்தவரும் குருகுலத்திற்குக் கொடிபோன்றவருமான பீஷ்மனே இதோ இருக்கிறா இரதச்சேனைகள் மஹானுபாவரான பீஷ்மனமேகங்கள் சூரியனை மறைப்பதுபோல மறைத்துக்கொண்டிருக்கின்றன புருஷஸரோஷ! இரதஸையங்களைக்கொண்டு பரதஸரோஷரான (பீஷ்மரோடு) போராடியவிரும்பு' என்று கூறினா

இருபத்துமூன்றாவது அத்யாயம்

பகவத்கீதாபாவம் (தோடீச்சி)

(அர்ஜுனன் துர்க்கையை ஸ்தோத்திரம் செய்தது)

யுத்தத்திற்கு வந்திருக்கிற கௌரவசேனையைக் கண்டு, வாதேவா, அர்ஜுனனுக்கு ஜயமுண்டாவதினப்பொருட்டு (அவனைப்படுத்தது) 'மிகப்பாஹுபலமுள்ளவனே! நீ சூரியாக யுத்தத்திற்குள் முகமாக இருந்துகொண்டு பகைவார்களேதோற்பதற்காகத் தூக்கஸ்தோத்திரத்தைச் சொல்' என்றுகூறினா. புத்திமானான வாதேவராலே போரில் இவ்வாறு சொல்லப்பட்ட சூரதீபுத்திரனா அர்ஜுனன, ரதத்தினின்று இறங்கிக் கைகளைக்குவித்துக்கொண்டதூக்காதேவியை ஸ்தோத்திரம் செய்யலானான்.

'யோகிகளுடைய கூட்டத்துக்குப் பரமபதத்தை அடைவதற்கு யோகஸித்தியை உண்டுபண்ணுகிறவனே! பிரமமஸவருபினி! தரவனத்திலவசிப்பவனே! உனக்கு நமஸ்காரம் தவறுதபிரமமசமுள்ளவனே! காலசக்தியே! ருத்திரருடையபத்தினியே! கபிலேசருமையும் பொன்மையும் கலந்தபிரமுடையவனே! பக்தர்களிடத்திலும்களத்தைச் சோப்பிக்கின்றவனே! உனக்கு வந்தனம் காலருபி

நரது மஹாஸமஹாரததைச் செய்பவளே! உனக்குவரதனம்
 லாரதகனுடையமனைவியே! தைரியமுள்ளவளே! (ஸங்கடத்தி
 னறு பிராணிகளைக்) கரையேற்றுப்பவளே! ஸாவஸௌபாகம் லக்ஷண
 முள்ளவளே! உனக்குவரதனம் காதயாயனியே! மிகவும் பூஜி
 தக்கவளே! குரூரமானவளே! சிறந்த ஜயத்தைக்கொடுப்பவளே!
 ஸவருபிணி மயில்தோகைகளைக் கொடியாகக் கொண்டவளே!
 வித் ஆபரணங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்டவளே! மிக்ககொடிய
 லத்தை ஆயுதமாகக் கொண்டவளே! கத்தி கேட்குங்களைத் தரித்த
 னே! கோபாலாங்களுக்குத் தலைவரான ஸ்ரீசுருஷணருடைய இளைய
 கோதரியே! (எல்லோருக்கும்) முததவளே! நந்தகோப குலத்தில
 லவளே! மகிஷாஸுரனுடைய ரத்தத்தில் எப்பொழுதும் பிரீதி
 ளவளே! குசிகுலத்தில் பிறந்தவளே! மஞ்சளாடையைத்
 ப்பவளே! 1 சிறந்த புன்னகையுள்ளவளே! சககரம்போல
 டமான) முகமுள்ளவளே! போரிலுயிருப்பமுள்ளவளே! உனக்கு
 ஸகாரம் உமையே! சகம்பரருடைய புத்திரியே! 2 மஹேஸ்வர
 ஸ்ரூபணி! வாஸுதேவஸவருபணி! கைடபனைநாசம்செய்தவளே!
 னசளநிழமுடைய கண்களையுடையவளே! பறபல ரூபங்களுள்ள
 லையுடையவளே! அதிகமான தூமரவாணமுடைய கண்களை
 டையவளே! உனக்கு நமஸகாரம் வேதத்தினால் புகழப்பட்ட
 ள! மகா புனயஸவருபியாயிருப்பவளே! யாக காரயம் பிராமம்
 ன முதலானவர்களுக்கு நனமைசெய்பவளே! அத்திவிஷயங்களை
 றிந்தவளே! ஜம்பூதவிபத்தைச் சோந்த ராஜதானிகளிலுள்ள
 வாலயங்களில் நித்யமாக ஸாநநித்யம் செய்பவளே! வித்தை
 ள நீ பிரமமவித்தை, பிராணிகளுக்கு மகா நிதரை ஸுபரம
 னயருடையதாயே! பகவதி! தூககையே! காட்டில் வஸிப்ப
 ள! நீ ஸவாஹாகாரமென்றும் ஸவதையென்றும் கலையென்றும்
 லடையென்றும் ஸரஸவதியென்றும் வேதமாதாவான ஸாவித்திரி
 ன்றும் வேதாரதத்தில் சொல்லப்படுகிறாய் மகாதேவி!
 சுத்தமான மனத்தினால் நீ ஸதோத்திரம் பண்ணப்பட்டாய்
 ரது அனுகிரஹத்தினாலே போககளத்தில் எப்பொழுதும்
 ரக்கு ஜயமுண்டாகவேண்டும் காடுகளிலும் பயங்கரமான தூக
 களிலும் பகதா்களுடைய கிருகங்களிலும் பாதாளத்திலும் நித்தி
 வாஸம்செய்கிறாய் யுத்தத்தில் அஸுரர்களை ஜயிக்கிறாய். நீ

1 'அட்டஹாஸே' என்பதுமூலம். 2 'ஸுவேதே' என்பதுமூலம்
 ஹாரம் செய்பவள் என்பது கருத்து.

1 ஜம்பனி, 2 மோஹினி, மாயை, 3 ஹரீ, ஸ்ரீ, காரதியுள்ள தியை, அவ்வாறே மாதாவான ஸாவித்திரி, துஷ்டி, புஷ்டி, மாயம்; சந்திரனையும் ஸூரியனையும் விருத்திபண்ணும்படியான காரணங்களால் ஸூரியமுடையவர்களுடைய ஸம்பதது, நீ 4 யுத்தத்தில் விதகளாலும் சாரணர்களாலும் பாரக்கப்படுகிறாய்' என்றான்

பிறகு, பாரததனுடைய பக்தியை அறிந்து மனிதர்களிடத்தில் அன்புள்ள (தூக்கா தேவியானவள்) ஆகாயத்தை அடைந்து கோதருக்கெதிரில் நின்றனாண்டு, 'பாண்டவ! சிறிது காலத்திற்குள்ளாகவே பகைவாக்களை ஜயிப்பாய் (பகைவாக்களால்) அவமதிக்கமுடியவனே! நீ நாராயணரை ஸகாயமாகக்கொண்ட நரனாயிருக்கிற நீ போரில் பகைவாக்களால் வெல்ல முடியாதவன் வஜ்ரதாலு இரத்திராலும் ஜயிக்க முடியாதவன்' என்று சொன்னான். வரணைக்கொடுக்கின்ற தேவியானவள் இவ்வாறு சொல்லிவிட்டுக் கூண்டிறகுள் மறைந்தாள் குந்திபுத்திரனான அர்ஜுனன் வரத்தைப் பெற்று விஜயம் தனக்கெனவே எண்ணினான் பிறகு, பாரததமிகவும் மனத்துக்கிசைந்த ரத்தினமீது ஏறினான் கிருஷ்ணனும் அர்ஜுனனும் ஒரு ரத்தினமீதேறிக் கொண்டு திவ்யமான சங்களை முழக்கினார்கள் எந்த மனிதன் காலையில் எழுந்து இஸ்தோத்திரத்தைப் படிப்பதோ அவனுக்கு எப்பொழுதும் யக்ஷர்களிடத்தினின்றும் ராக்ஷஸர்களிடத்தினின்றும் பிசாசுகளிடமிருந்தும் பயமுண்டாகாது, அவனுக்குப் பகைவாக்களுமில்லை, ஸாபமுதலான விஷப்பறகளுள்ள பிராணிகளிடத்தினின்றும் பயமில்லை ராஜகுலத்தினின்றும் எப்பொழுதும் பயமுண்டாகாது. (அவ்வீவரத்தத்தில் ஜயமடைவான் சிதையில் அடைபட்டவன் சிதைவினின்றும் விடுபடுவான், கஷ்டத்தை அவசியம் தாண்டுவான் திருடர்களால் விடப்படுவான், யுத்தத்தில் எப்பொழுதும் வெற்றிபெறுவான், விசேஷமான ஐசுவரியத்தைப் பெறுவான், ஆரோபத்தோடும் பலத்தோடும்கூடி தூறுவருஷங்கள் ஜீவித்திருப்பார்புத்திமானானவயாஸருடைய அணுகுறையுததிலே என்னால் இகாணப்பட்டது துராதமாக்களான உமது புத்திரர்கள் அனைவரகோபத்திற்கு வசப்பட்டவர்களாகி இவ்விருவரையும் அஜநானத்தலே நரநாராயண ரிஷிகள் என்று அறியவில்லை உமது புத்திரர்கள் காலபாசத்தால் கட்டப்பட்டுவிட்டார்கள் வயாஸரும் நாரதரும் க

1- ஆலஸம், 2 நிதரை 3 லஜஜை 4 'ஸமாதியில்' என்பது பழைய உரை.

நம் குற்றமற்ற பலராமரும் ஸமயத்திற்கு உசிதமான இரதவராதையைச் (சொல்லி) உமதுபுத்திரனைத் தடுத்தார்கள அவன் அதை அறிகொள்ளவில்லை எந்தவிடத்தில் தாமம் இருக்கின்றதோ எந்தவிடத்தில் தேஜஸும் காரதியும் ஹரியும் ஸ்ரீயும் புத்தியும் இருக்கின்றன எந்த இடத்தில் தாமம் இருக்கிறதோ அந்த இடத்தில் ஸ்ரீ கிருஷ்ணா இருக்கிறாள் எங்கு கிருஷ்ணா இருக்கிறாரோ எங்கு ஜயம் இருக்கிறது” என்று கூறினான்

இருபத்துநான்காவது அத்யாயம்

ப க வ த கீ தா பாவம். (தோடீச்சி)

(ஆசிரியன் இரண்டேகைகளுக்கும் நேர்ந்த அபிவிருத்தியை வர்ணித்தது)

திருதராஷ்டிரன், “ஸஞ்சய! எவாசனூடைய போர்வீரர்கள் எந்தப் போர்களைத் தில் மிகக் உத்ஸாகமுடையவாகளாக எதிரிலுந்து போர்புரிந்தார்கள்? எவர்கள் அதிக சநகோஷமுள்ள மனத்தை உடையவர்களானார்கள்? எவர்கள் தீனாகளாக மனத்தை இழந்தார்கள்? மனத்தை நடுக்கமுற்செய்கின்ற அந்த யுத்தத்தில் என்னைச் சாரதவர்களா, அல்லது பாண்டவர்களா, எவர்கள் முந்தி அம்பு எறியத் தொடங்கினார்கள்? ஸஞ்சய! அதை எனக்குச் சொல்லவாயாக வனுடைய சேனைகளுடைய பூமாலிகளிலிருந்து (நல்ல) வாசனை நன்றியுது? (பகைவர்களுக்கு) எதிராகக் காஜிகின்ற எந்த யுத்த மாகளுக்குக் காரது வலமாக விளியது?” என்று வினவ, ஸஞ்சயன் பாலல்லாணன்.

“அந்த இடத்தில் இரண்டு சேனைகளிலுள்ள யுத்தவீரர்களும் பபொழுது ஸந்தோஷமடைந்தார்கள் பூமாலிகள் இருந்திருந்தும் ஸமமாக இருந்தன இரண்டு பகைவர்களிலும் நல்ல வாஸனைத் தோன்றின பரதாசுனிற் சிறந்தவரே! ஒன்று சோதனும் அணி குக்கப்படும் (சத்தருப்பபடையின்) சோகையால் நன்றாக விருத்தி டைந்தாமிருக்கிற சேனைகளுக்கு மிகப்பெரிய கைகலந்த யுத்தம் ண்டாகியது ஒருவரையொருவர் (பார்த்துக்) காஜிகின்ற சூரர் ான போர்வீரர்களுடைய சங்கவாதயத்தின் ஒலியுடனும் பேரீ ரதயத்தின் ஒலியுடனும் கலந்த நெருங்கிய (நான்குவித) வாததிய் காஷமும் மிகுதியாக ஒலித்தது வேந்தரே! பரதாசுனிற் சிறந்தவரே! இரண்டு சேனைகளிலும், ஒருவரையொருவர் பார்த்துக் கதவீரர்களுக்கும் காஜிக்கிற யானைகளுக்கும் ஸந்தோஷமடைகிற மற்சேனைகளுக்கும் கைகலந்த யுத்தம் நோந்தது” என்று கூறினான்.

எசு

ஸ்ரீ மஹாபாரதம்

ஸ்ரீ

ஸ்ரீக௃ஹாயவாஸ்யஹ்ணைநமஃ.

ஸ்ரீ க௃ ஹ டெ வ ர ய ந ர ய ந மஃ

இருபத்தைநதாவது அதயாயம்

ப க வ த கீ த ர ப வ ம் (தோடர்ச்சி.)

ஸ்ரீ ப க வ தீ கீ தை த.

முதலாவது அதயாயம்

(அர்ஜுனவிஷாதயோகம்)

திருதராஷ்டிரன், “ஸஞ்சய! தாமததிறகு இருபபிடமாள் குருகேசுத்திரத்தில் யுத்தமசெய்யும் எண்ணத்தாடன ஒருங்குசோ தவாகளான நமமவாகளும் பாண்டவாகளும் எனன செய்தனா? எனனு கேட்டனன்

ஸஞ்சயன், “தூயோதனராஜன் அப்பொழுது அணிவகுக்கப் பட்டிருக்கிற பாண்டவசேனையைக் கண்ணுற்று ஆசாராயரை அடு துப் பின்வருமாறு சொல்லலானான்

‘ஆசாராயரே! புத்திசாலியும் தேவரீருடைய சிஷ்யனுமான தரு பதராஜபுத்திரனால் அணிவகுக்கப்பட்டிருக்கிற பாண்டுபுதராகள டைய பெரிதான இரதசசேனையைப்பாரும் இதில் சூரர்களும் சிறந விலையுடையவர்களும் யுத்தத்தில் பீமனுக்கும் அர்ஜுனனுக்கு ஓப்பானவாகளுமான யுத்தானன், விராடன், மஹாரதனை தரு தன், தருஷ்டகேது, சேகிதானன், வீரனான காசிராஜன், புருஜித குருதிபோஜன், புருஷஸரேஷ்டனாசைப்பயன், சிறந்த சக்தியுள்ள யுதாமனயு, பராகரமசாலியான உத்தமௌஜன், ஸுபதராபுதரனா அபிமனயு, தரௌபதியினமைந்தாக்கள் இவர்கள் அனைவருமே மஹ ரதர்களாயிருக்கின்றனர் பிராமமனோததமரே! நமமில் சிறப்புற வாகளான எனசேனைத்தலைவர்கள் எவர்களோ அவர்களை நீர் தெ நதுகொள்ளும் நீர் தெரிநதுகொள்ளுதற்காக அவர்களை உமக்கு சொல்லுகிறேன் தேவரீரும் பீஷ்மரும் காணலும் யுத்தத்தி லுயசாலியான க்ருபரும் அஸுவததாமாவும் விகாணலும் ¹ ஸோ தததகுமாரனான பூரிஸரவஸும் மற்றும் பலசூரர்களும் எனக்கா

¹ ‘ஜயதரத்’ என்பது வேறுபாடம்

பிரைவிடத் துணிந்திருக்கிறீர்கள் எல்லோரும் பறபலசஸ்திரங்
ளப் பிரயோகிப்பவர்கள், யுத்தத்தில் ஸமாததர்கள் பீஷ்மராலே
க்கப்பட்ட இரதமதுசேனை போதுமானதன்று பீமனால் ரக்ஷிக
ப்பட்ட அவர்களுடைய சேனையோவெனில் போதுமானது நீங்கள்
னைவருமே எல்லாவழிகளிலும் அவரவர்களுக்கு ஏற்படுத்தப்பட்ட
தானங்களை அவரவர்கள் விட்டுவிடாமலிருந்துகொண்டு பீஷ்ம
ரயே காப்பாற்றக்கூடவீர்கள்' என்றான்

கௌரவர்களுள் பிராயமுதிர்ந்தவரும் பிதாமஹரும் பராக்ரம
ரஷிமுமாய்பீஷ்மா, அந்தத்துரியோதனனுக்கு உதஸாஹத்தை உண
ர்க்குவதற்காக உரக்க ஸிமமநாதமசெய்து சங்கத்தையும் ஊதினா
மரு, சங்கங்களும் பேரிகளும் பணவங்களும் தூதுபிகளும் கொம்பு
ளம் விரைவாக முழக்கப்பட்டன அந்தஸூரியானது எங்கும் நிரம
யது பிறகு, வெள்ளைக்குதிரைகள் பூட்டிய சிறந்ததேரின்மீதிருந்த
ருஷணாஜுனர்கள் திவ்யசங்கங்களை முழக்கினார்கள் பாஞ்சஜன
த்தை ஸ்ரீகிருஷ்ணனும் தேவதத்தத்தைத் தனஞ்சயனும் பெளண்
ரம் எனவும் மஹாசங்கத்தைப் பிறாபயப்படுமடியான செயீகை
ள்ள விருகோதரனும் அந்தஸூரியமன்னனும் சங்கத்தைக் குரதீ
தரரான யுதிஷ்டிரமஹாராஜரும் ஸுகோஷம் மணிபுஷ்பகம் என்னும்
ங்கங்களை நகுலஸஹதேவர்களும் ஊதினார்கள். ராஜரே! சிறந்த
ல்லாளியான காகிதேசத்தரசன், மஹாரதனாகிகண்டி, தருஷ்டத்
மன்ன, விராடன், பகைவார்களாலவெல்லுதற்கு அரிய ஸாதயகி, தரு
தன், தரௌபதிசுமாரர்கள், மிகப்புஜ்யபலமுள்ள ஸுபதரையின்
மாரனான் அபிமன்யு ஆகிய அனைவரும் தனித்தனியாகச் சங்கங்
ள் முழக்கினார்கள் எங்கும்பரவின அந்தஸூரியானது ஆகாயத்தை
ம பூமியையும் எதிரொலியிடுமபடி செய்துகொண்டு திருதராஷ்டிர
தரர்களுடைய ஹருதபங்களைப் பிளந்தது ராஜரே! பிறகு, வான
கொடியுடையவனை அாஜுனன், ஸன்னததாக்களாக நிற்கிற உமது
தரர்களைக் கண்டு சஸ்திரங்களைப் பிரயோகிக்கும் ஸமயம் நேரந்த
டன் விலலை கையில்லவிடுதது ஹருஷ்கேசரைநோக்கி அப்பொழுது
ந்த வாக்கியத்தைக் கூறலானான்

‘அச்சுதரே! யுத்தமசெய்யவிருப்பமுற்றவர்களாக நிற்கின்ற
வர்களை நான் பாரக்கும்வரையில் இரண்டுசேனைக்கும் இடையில்
ன்னுடையரத்தத்தை நிறுத்தும் 'இந்த யுத்தத்தொடக்கத்திலளவர்க
ளாடுகூட என்னால் யுத்தம் செய்யத்தக்கது? கெட்டபுத்தியையுடை
வனும் திருதராஷ்டிரபுத்திரனுமான தூயோதனனுக்கு யுத்தத்தில்

பிரியததைச்செய்ய விருப்பங்கொண்டு இவ்விடத்தில் யுத்தம்செய்ய வந்திருக்கின்றவர்களை யான பார்த்திரேன' என்று கூறினான்

பாரதரே! ¹குடாகேசனால் இவ்வாறு சொல்லப்பட்ட ஹருகேசா, இரண்டு சேனைகளினரடுவில் பீஷ்மருக்கும் துரோணருக்கும் எல்லா அரசர்களுக்கும் எதிரில் உத்தமமானரத்ததை நிறுத்த 'பாரத' கடியிருக்கிற இந்தக்கௌரவர்களைப்பார' என்றுசொன்னான்

பிறகு, பாரதன் அந்தப்போக்களத்தில் இரண்டுசேனைகளும் இருக்கிற தகப்பனமாரகளைபுஷ்பிதாமஹாஸ்களைபும ஆசாயாசகர்களையும் மாதுலாகளையும் ஸ்னேஹாதரர்களையும் புத்திரர்களையும் பெளரணர்களையும் ஸநேகிதர்களையும் மாமனார்களையும் ஸுஹருததுக்களைக் கண்டான் அந்த அராஜுன்ன, நிற்கிற அந்த எல்லாப்பரதுக்களை பார்த்துப் பெருமகருணைமேலிட்டுத் துயரத்துடன் பின்வரும் சொல்லலானான்

'கிருஷ்ண! யுத்தம்செய்ய விருப்பங்கொண்டு வந்திருக்கிற தப்பரதுக்களைப்பார்த்து என்னுடைய அவயவங்கள் சோவடைந்து நன் வாயுவவரசியை அடைகிறது எனசரீரத்தில் நடுக்கமுண்டாகக்கூசமுமுண்டாகின்றன காண்டவம் கையினின்று நழுவிவந்து தோலும் நரபுறத்திலும் எரிகிறது நிற்பதற்குச் சக்தியுடையவருக்கிறேன் எனமனம் சுழலுகிறது கேசவரே! விபரீதம் நிகழ்ந்ததற்களையும் காண்கிறேன் யுத்தத்தில் ஸவஜனங்களைக்கொண்டு (அடையும்) நன்மையை நான் காணவில்லை கிருஷ்ண! விஜயத்தை வந்து ராஜ்யத்தையாவது ஸுகங்களையாவது யான விருமப்பலில் கோவிந்தரே! எங்களுக்கு ராஜ்யத்தால யாதுபயன்? போகங்களுள் வது பிழைத்திருப்பதினாலவது யாதுபயன்? எவர்களுக்காக ராஜ்யம் போகங்களும் ஸுகங்களும் எங்களுள் விருமப்பட்டன அப்படிப்பட்டஆசாயர்கள், தகப்பனமார்கள், பிள்ளைகள், பிதாமகர்கள், மாதுலர்கள், மாமனார்கள், பேரனமார்கள், மைத்துனர்கள், பெருக்கள் ஆகிய இவர்கள் உயிரையும் தனங்களையுமிழந்து (இதே யுத்தங்களில் நிற்கின்றனர் மதுஸூதனரே! (என்கை) கொல்லுவதற்காகளாயிருந்தாலும் இவர்களை, மூவுலகங்களின் ஆட்சியினரிடமிருந்தும் கொல்லவிருமப்பமாட்டேன், பூமிநிமித்தமாக யான் கொல்லவிருமபுவேன? ஜனாததனரே! தாராததராஷ்டிரர்களைக்கொண்டு எங்களுக்கு என்ன உவகை உண்டாகப்போகிறது? ²ஆத்தாயிகளான இ

¹ சுருண்டமயிருடையவன் அல்லது சோமப்பல்லாதவன்

² விராடபாவம் 175-பக்கம் குறிப்பிற் காண்க

கைகொன்றால் எங்களைப் பாதகமே வந்தனாகும் ஆதலால், பரதகளுடன் கூடின தாராத்ராஷ்டிராகளை நாம் கொல்லுவதற்குத் தகுதியுள்ளவர்களல்லோம் மாதவரே! ஸ்வஜனங்களைக்கொன்று அவ்வாறு ஸுகமுடையவர்களாவோம்? ஜனாதனரே! பேராசையி றுலகெடுக்கப்பட்ட மனதையுடையவர்களான இவர்கள் குலத்தினு டைய அழிவினால் வினோயுறகெடுதியையும் மிததிரததுரோகத்தினால் வினோயுமபாதகத்தையும் அறிந்துகொள்ளாமலிருந்தாலும், குலநாசத் தால் உண்டாக்கக்கூடிய தோஷத்தை நன்றாக அறிந்திருக்கின்ற எங்க ளால் இந்தப்பாவத்தினின்று எங்களை விலக்கிக்கொள்ளும்பொருட்டுப் பபடித் தெரிந்துகொள்ளாமல் போகக்கூடும்? குலமநாசமடைந்தால் நிலைபெற்றவைகளான குலதாமங்களை அழிகின்றன தாமம் அழிந்தால் சசயமாகவே குலம் அனைத்தையும் அதாமம் கவரந்துகொள்ளுகி லுது கிருஷ்ண! அதாமம் தலையெடுத்தால் குலஸ்திரீகள் கெட்டுப் போகிறார்கள். விருஷ்ணிகுலத்தில் உதித்தவரே! மாதர்கள் கற ழிந்தால் ஒருஜாதியோடு மறறொருஜாதி கலந்துபோகிறது ஸாந ராயமானது, குலத்தை நாசம்செய்தவர்களுக்கும் அககுலத்திற்கும் ரகத்தினப்பொருட்டே ஆகிறது இவர்களுடைய பிதருக்கள் பிண டக்கிரியைகளையும் உதக்ககிரியைகளையும் இழந்தவர்களாக (நரகத்தில்), ிழுகிறார்கள். வாணஸாங்காயத்தை உண்டுபண்ணுகிற குலத்தைக் கடுத்துப் பாவிக்குடைய இந்தத்தோஷங்களாலே நிலைபெற்றவை ளான ஜாதிதாமங்களும் குலதாமங்களும் அழிக்கப்படுகின்றன னாதனரே! குலதாமங்களை இழந்த மனிதர்களுக்கு நரகத்தில் பபொழுதும் ஸ்திரமானவாஸமானது உண்டாகுமென்று கேட் றுக்கிறோம் நாங்கள் ராஜ்யஸுகத்திலுள்ள பேராவலால் ஸ்வஜனங் கைகொல்லுவதற்கு முயன்றதால் பெரிதானபாதகத்தைச் செய் தற்கு முயற்சி செய்துவிட்டோம் அநதோ! கஷ்டம்! ஆயுதங் கை கையில்கொண்டவர்களான தாராத்ராஷ்டிராகள், போர்களைத் தல் எதிராகாதவனும் ஆயுதங்களை யிழந்தவனுமான 'என்னைக் கொல் லார்களாகில் அது எனக்கு மிகக் நன்மையைப்பயப்பதாகும்' என்று சான்றான்

அராஜுன்ன இவ்வாறு சொல்லிவிட்டுச் சோகத்தினால் மனம் தைத்து அமுபையும் விலையும் கீழே எறிந்துவிட்டுப் போகுகளத் தல் ரத்ததினமத்தியில் உட்காராதான

இருபத்தாறாவது அத்யாயம்.

பகவத்கீதாபாவம். (தொடர்ச்சி)

பகவத்கீதை

இரண்டாவது அத்யாயம்

(ஸாங்கியயோகம்.)

அவ்வாறு கருணையினாலகவரப்பட்டவனும் நீரிநரம்பிககலமுற்ற கணகஸ்யுடையவனும் துககிகினறவனுமான அந் அரணனை நோககி மதுஸூதனா இவவிதமான வாககியத்தை உரைலாரா

‘ஓ! அரணு! அஜ்ஞானிகளாலடையதக்கதும் பரலோகதுகருக கெடுதியைவினாவிக்கககடியதும் அபகோததியை உணடுபணக கூடியதுமான இததகையசோகமானது அகாலத்தில் யாதுகணததால உனனை வந்து அணுகியது? ஓ! பாரத! நீ பயதல அடையாதே இது உன்னிடத்தில் தகாதது பகைவாகளைவாடவேனே! மிகக இழிவான மனததிலுள்ள அதையததைவிட்டு எருகிரு’ எனரா

அரணுன சொல்லுகிருன ‘ஓ! மதுஸூதனரே! பகைகளை அழிப்பவரே! நான பூஜிககததககவாகளான பீஷ்மரையதுரோணரையும் யுததததில் பாணககளால எவவாறு எதிரதது போபுரிவேன? மஹாமகிமைதங்கியவாகளான ஆசாயாகளைக கெலாமல இவவுலகில் பிசசைஎடுததேனும் உணபது மேனமையானபொருளவிருப்பமுள்ள ஆசாயாகளைககொன்று இவவுலகத்திலேரகதககளாலநனைககப்படருககிற போககளை(எவவாறு)பூஜிப்பேச(நாம தாரததராஷ்டிராகளை) ஜயிப்போமா? அல்லது (தாரததராஷ்டிராகளதாம்) நமமை ஜயிப்பார்களா? இவவிரண்டனுள் எது நமருச சிறுததேனா அதை நாம அறியோம் எவாகளைககொன்று நபிழைத்திருப்பதற்கு விருப்பமுள்ளவாகளாகமாட்டோமோ அந் தூயோதனாகளை எதிரில் நிற்குராகள 1 காப்பபணயத்தினுததோஷத்தினும கெடுககப்படருககிற ஸ்வபாவத்தைஉடையவனான தாமத்தில் மயகககொண்ட மனததையுடையவனாகி தே

1 செயயவேண்டியதை அறியாமையாலும் சோகத்தைப்போககூடிய உபாயமில்லாமையாலும் உண்டாயிருககிற தீனததனமை

ர வினவுகிறேன் எது நிச்சயமாக நன்மைவிளைவிக்கிறதாருமோ அத எனக்குத் தேவரீர் உபதேசிக்கவேண்டும் யான் உமக்குச் பயன உமமைச் சரணமடைந்திருக்கிற என்னைக் கட்டியிடும் பில பகைவரற்றதும் ஐசுவரியத்தினால் நிரம்பியதுமான ராஜ்யத்தை தேவர்களுக்கு அகிபதியாக இருப்பதையும் அடைந்தாலும் இந் பங்களுக்கு அதிகவாட்சியை உண்டுபண்ணுகிற என்னுடைய துகைத எது விலக்குமோ அதை யான் காணவில்லை' என்றான்

பகைவர்களைத் தத்பிககச்செய்கிறவனான குடாகேசன், ஹருஷ்கேச பபா தது இவ்விதம் சொல்லி (மறுபடியும்) அவரை நோக்கி, 'யான் ராபுரியப்போவதில்லை' என்று சொல்லி மெளனியாயிருந்துவிட ன பாரதரே! ஹருஷ்கேசா, இரண்டு சேனைகளினுடைய மத்தி யும் துகைமடைந்திருக்கிற அந்த அராஜுனனை நோக்கி, நகைத்துக் கண்டு பின்வரும் வசனத்தை உரைக்கலானான்

'துக்கிக்கத்தகாதவர்களைக் குறித்து நீ துக்கிக்கிறாய் (தேகாதம் பாவவிஷயமான) ஞானவாதங்களையும் பேசுகிறாய். ¹ உயிரில் வறறைப்பற்றியும் ² உயிருள்ளவறறைப்பற்றியும் அறிஞர்கள் கைகமாட்டார்கள் நான் ஒரு காலத்திலாவது இல்லாம டுக்கவேயில்லை நீயும் இல்லாமலிருக்கவில்லை இந்த அரசாக்களம் டுக்கவில்லை யென்பதில்லை நாம் எல்லோரும் இதற்குப் பிறகாலத்தி ல் இல்லாமலிருக்கப்போகிறதில்லை ஜீவாதமாவுக்கு இந்தத் தத்தில் கௌமாரமும் யௌவனமும் மூப்பும எவ்விதம் ஸம்ப கின்றனவோ அவ்வாறே வேறுதேகத்தையடைதல் ஏற்படு து ஞானியானவன் அந்த விஷயத்தில் மயங்குகிறதில்லை குருதி கிர! விஷயேந்திரியஸம்பந்தங்கள் சீதம், உஷ்ணம், ஸுகம், கம் இவைகளைக் கொடுக்கின்றவைகளாகவும் வருதல்போதலுள்ள களாகவும் அறிதயங்களாகவுமிருக்கின்றன பாரத! அவைகள் பபாறுத்துக்கொள் புருஷஸரேஷ்டனே! ஸுகதுக்கங்களை ஸம் க்கருதுகிற விவேகமுள்ள எந்தப்புருஷனை இவைகள் துன்பப் பததாவோ அவன் மோகத்தை அடைவதற்குத் தகுதியுள்ளவன் டததானவஸ்துவுக்கு நிலையும் ஸததானவஸ்துவுக்கு அழிவுமில்லை விரணடினுடைய ததவததையும் அறிந்தவாகளால் நிரணயம் கண் டியப்பட்டிருக்கிறது இஃதனைத் தம எதனால் வியாபிக்கப்பட்டி டுகிறதோ அதை அழிவற்றதாக அறி அழிவற்ற இதற்கு அழிவை ரும் செய்யமுடியாது எக்காலத்திலுமிருப்பவனும் நாசமற்றவ

1 தேகங்கள். 2 ஆத்மங்கள்

னும அழியாததகாதவனுமாயிருக்கிற சரீரியினுடைய இரத்த தேச-
கள முடிவை உடையவைகளாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. பார-
னே! ஆதலால், யுத்தம்செய்வாயாக. எவன இவனைக் கொல்லுகிற
னாக அறிகிறானோ, எவன இவனைக் கொல்லப்பட்டவனாக அறிகிறானோ,
அவனிருவரும் அறிந்தவர்களல்லா இவன (ஒருவனைக்) கொல்-
லும்துமில்லை, (வேறொருவனால்) கொல்லப்படுகிறதுமில்லை இவ-
பிறக்கிறதுமில்லை, இறக்கிறதுமில்லை, ஒருஸமயத்தில் உண்டாகி ம-
படி உண்டாகப்போகிறதில்லை என்பதுமில்லை இவன பிறப்பற்றவன்
அழிவிலலாதவன், எப்பொழுதுமிருப்பவன், முன்னேன தேச-
னது கொல்லப்பட்டாலும் (இவன்) கொல்லப்படுகிறதில்லை பாரத,
எவன இவனை நாசமற்றவனென்றும் பிறப்பற்றவனென்றும் சூறைவ-
ற்றவனென்றும் நித்தியனாயிருப்பவனென்றும் அறிகிறானோ அந்தப்பு-
ஷன் எவனை எப்படி கொல்லச்செய்கிறான்? யாரைக் கொல்லுகிறான்
ஒருமனிதன் எவ்வாறு பழையதுணிகளைவிட்டுவிட்டு வேறுபுதி-
வஸ்திரங்களை எடுத்துக்கொள்கிறானோ அவ்வாறே ஜீவன் பழைய ச-
ரங்களைவிட்டு வேறு புதியசரீரங்களை அடைகிறான் இவனை ஆயுத்-
த்கள் வெட்டுகிறதில்லை இவனை நெருப்பும் எரிக்கிறதில்லை, இவ-
ஜலமும் நனைக்கிறதில்லை, காரதும் உலாததுகிறதில்லை இவன் வெ-
டப்படத்தக்கவனுமல்லன், இவன் எரிக்கப்படத்தக்கவனுமல்லன்
நனைக்கப்படத்தக்கவனுமல்லன், உலாதப்படத்தக்கவனுமல்லன்
எப்பொழுதும்இருப்பவன், எல்லாஇடத்திலும் வியாபிதவன், எ-
ரமான ஸ்வபாவமுள்ளவன், அசைவற்றவன்; அநாதியாயிருப்பவன்
இவன் அவயகதனென்றும், இவவிதமான ஸ்வபாவமுள்ளவனென்ற,
சிரதிகத்தகாதவனென்றும், வேறுபாடடை அடைவிக்கத்தகாத-
னென்றும் சொல்லப்படுகிறான் ஆதலால், இவனை இவவிதமாக அ-
ந்தா நீ துயரப்படாமலிருக்கவேண்டும் ¹ அப்படியன்றி இரதஆ-
மாவை எப்பொழுதும் பிறப்பவனென்றாவது எப்பொழுதும் இறப்-
வனென்றாவது நினைக்கிறாயா? மிக்கபாருபலமுள்ளவனே! அவன்
மிருந்தாலும் நீ இவ்வாறு துக்கிக்கத்தக்கவனல்லே பிறந்தவனுக்
மரணம் நிச்சயம் இறந்தவனுக்கும் பிறப்பிச்சயம் ஆதலால், வி-
க்ககூடாதவிஷயத்தில் நீ துக்கித்தல தகாது பாரத! பூதங்கள் அறிய-
படாத முநதியிலைமையையுடையவைகளாகவும் பிரகாசமான நடுநி-
மையையுடையவைகளாகவும் அறியப்படாத நாசததையுடையவை-
களாகவும் இருக்கின்றன அந்தவிஷயத்தில் என்னவியஸனம்? ஆ-

¹ 'எப்பெருமூதும்பிறப்பதும் எப்பொழுதும் இறப்பதும்மான சரீ-
ரையே இரத ஆதமாவென்று எண்ணுகிறாயா?' எனதும் கொள்ளலாம்

ரியம் போலிருக்கிற இந்த ஆதமாவை (அனேகமணிதாசுள்ள) ஒரு
 ன பாகுகிறான் அவ்வாறே, ஒருவன் ஆசசாயம்போலிருக்கிற
 ரத ஆதமாவைப்பற்றி (பபிறருக்குச்) சொல்லுகிறான் ஆசசரியம்
 பாலிருக்கிற இந்த ஆதமாவை ஒருவன் காதிலை கேட்கிறான் கேட
 ம பாததம் சொல்லியும் ஒருவனாவது உள்ளபடி ஆதமாவை அறி
 மதிலை பாரத¹ எல்லாப்பிராணிகளுடைய தேகமும் கொல்லப
 ட்டாலும் இந்த ஆதமாவானவன் எப்பொழுதுமே கொல்லப்பட்டத
 காதவன் ஆதலால், எல்லாப்பிராணிகளைக்குறித்ததும் நீ துக்கப்பட
 ரகாது மேலும், நீ உனக்கு உரிய தாமததைப்பாராதது நடுருவதற
 ததருதவனலில் தாமததைவிட்டு விலகாமலிருக்கின்ற யுத்தத
 தததவிர சுத்தரியனுக்கு வேறுவிதமான ஸ்ரேயஸ கிடையாது
 ராதத் தமசெயலாக நோதிருக்கிறதும் திறக்கப்பட்டிருக்கிற ஸவாகக
 ரியிலுமான இவவிதயுத்ததைப் புணயலானகளான சுத்தரியர்கள்
 டைக்கிராகள் மேலும், நீ நியாயமான இந்த யுத்தத்தைச் செயயா
 டில் அதனால் ஸ்வதாமததையும் கீதததியையும் இழந்து பாவத்தை
 ம அடைவாய் மனிதர்கள் அழிவற்றதான் உன்னுடைய அபகீர்த்தி
 யயும் சொல்லுவார்கள் கௌரவமுள்ளவனுக்கு அபகீர்த்தியா
 து மரணத்தைக்காட்டிலும் அதிகரித்ததாகிறது முன்பு எந்த மஹா
 கர்களுக்கு நீ மதிக்கப்பட்டவனாயிருந்து (இப்பொழுது யுத்தம்
 சயயாமலொழிவிதினால்) லாகவத்தை அடையப்போகிறாயோ அவா
 ள உன்னைப் பயத்தினால் யுத்தத்தினின்று பின்னிடாதவனென்று
 ண்ணுவார்கள் உன்னுடைய பகைவர்கள் உன்னுடைய வல்லமையை
 ரதித்துப் பலவிதமான சொல்லத்தகாதவாததைகளையும் சொல்
 ரர்கள் அதைக்காட்டிலும் அதிகமான துக்கம் என்கிறார்களா? இ
 ரதிபுத்ர¹ நீ கொல்லப்பட்டால் ஸவாககத்தை அடைவாய், ஜயித்
 ல பூமியை அனுபவிப்பாய் ஆதலால், நிச்சயமுள்ளவனாகிப் போ
 ரிவதற்கு எழுந்திரு ஸூகதுக்கங்களையும் லாபாலாபங்களையும் ஜயா
 ஜயங்களையும் ஸம்மாக எண்ணிப் பிறகு யுத்தம்செய்யத் தொடங்கு
 லவாறு செய்தால் பாவத்தை அடையமாட்டாய் பாரத¹ ஸாங்கி
 ததில் இந்தப்புத்தியானது உனக்குச் சொல்லப்பட்டது எந்தப்
 ததியுடன் நீ காமபந்தத்தை நீக்குவாயோ அவ்வித யோகவிஷய
 ன இந்தப்புத்தியைக் கேள் இந்தக் காமயோகத்தில் ஆரம்பித்த
 ரியத்திற்கு அழிவில்லை, (தொடங்கி நடுவில்விட்டாலும்) ஒருதோஷமு

1 (சங்கரபாஷ்யம்) பரமாரததவஸது விவேகவிஷயம் (ராமாநுஜ
 பாஷ்யம்) யுத்தியினால் நிச்சயிக்கத்தக்க ஆதமததவம்

மில்லை இரதக்காமயோகருபமான தாமததினுடைய அம்சமானது சிறிது செய்யப்பட்டாலும் பெரிய பயத்தினின்றும் காக்கிறது குரு நந்தன்! இரதக்காமயோகத்தில் நிச்சயஸ்வபாவமுள்ள புத்தியானது ஒன்றே நிச்சயஸ்வபாவமில்லாதவாகளுடைய புத்திகள் பறபல பிரவுள்ளவைகளாகவும் முடிவற்றவைகளாகவும் இருக்கின்றன பாரதத ஸ்வாசகாநிலோகஸுகங்கனையே காமபலனாகக் கூறுகின்ற வேதவாதங்களில் பற்றுதுள்ளவாகளும் (அவற்றைத்தவிர) வேறு இல்லை என்று சொல்லுகிறவாகளும் காமத்தில் அமுருதினமனத்தையுடையவாகளும் ஸ்வாகக்கமே மேலானதென்கிற சொன்கையுள்ளவாகளுமான எந்த அவிவேகிகள் போகங்கனையும் ஐஸ்வாயங்கனையும் அடைவதற்கு ஸாதனமாகப் பிறப்பையும் காமங்கனையும் காமபலன்களையும் கொடுக்கின்றன அநேககாமபேதங்களால் மிகுதியாயிருக்கின்றனதும் ¹புஷ்பங்களோடுமாதிரிமகடியதுமான இப்படிப்பட்ட எந்தவார்த்தையைச் சொல்லுகிறார்களோ அந்தவார்த்தையினால் அபஹரிக்கப்பட்ட மனத்தையுடையவாகளும் போகங்களிலும் ஐஸ்வாயங்களிலும் விசேஷம் பற்றுள்ளவாகளுமாயிருக்கின்றவாகளுக்கு நிச்சயஸ்வரூபமான புத்தியானது மனத்தில் உண்டாகவே மாட்டாது அாஜுன! வேதங்களுக்கு முக்குணங்களைப்பற்றியவை நீ முக்குணங்களை இழந்தவனும் (ஸூதுக்கமுதலிய) இரட்டைகளை இழந்தவனும் எப்பொழுதுமே ஸத்தக்குணத்தில் நிலைபெற்றவனும் ²யோக ³சேஷம்மக்களற்றவனும் ஆதலாலானும் ஆக்ககடலாய எல்லாப்பக்கத்திலும் ஜலத்தினால் நிறைந்திருக்கின்ற தடாகத்தில் தரகமுள்ளவனுக்கு எவ்வளவுமட்டிலும் பிரயேஜனமோ அவ்வளவுமாதிரிமே அதனிடமிருந்து பெற்றுக்கொள்ளப்படுவதுபோல விசேஷமான ஞானத்தையுடைய பிராமமணனுக்கு எல்லாவேதங்களிலும் (எது மோக்ஷஸாதனமோ) அவ்வளவு மாதிரிமே எடுத்துக்கொள்ளத்தக்கதாகிறது உனக்குக் காமத்திலேயே அதிகாரம் இருக்கிறது, ஒருபொழுதும் பலன்களில் அதிகாரமில்லை காமங்களுக்கும் பலன்களுக்கும் நீ ஹேதுவாகாதே காமங்களைச் செய்யாமலிருப்பதில் உனக்குப் பற்றுதல் வேண்டாம் தனஞ்சய யோகத்தில் நிலைபெற்றவனுக்கிப் பற்றுதலைவிட்டு வித்தியிலும் அவித்தியிலும் ஸமமாயிருந்துகொண்டு காமங்களைச் செய் (வித்தி அஸித இரணடினும்) ஸமஸ்யிருத்தல் யோகம் என்று கூறப்படுகிறது தனஞ்சய¹ பயனில் பற்றுதலினி ஸமதவபுத்தியுடன் அனுஷ்டிக்க

¹ பலனில்லாதது என்பது கருத்தது ² அதிகமாகப் பொருளைத்தே

³ அடையப்பட்ட பொருளைக் குறைவின்றி ரக்ஷித்தல் [ச

டும காமாவைக்காட்டி லும் (பலாபேசைப்படின செய்யப்படும) காமா
 னது மிக்க இழிவானது ஆதலால், முறையிய ஸமதவபுத்தி
 ல் நிலைபெற்றிரு பலததைக்கருகிக் காமாவை அனுஷ்டிப்பவர்கள்
 கிருபணாகளாகிறார்கள் ஸமதவபுத்தியுள்ளவன் புண்ணியபாவன
 ன இரண்டையும் இவ்வுலகத்திலவிட்டுவிடுகிறான் ஆதலால், ஸமதவ
 ததியோகத்தின்பொருட்டு முயற்கிசெய காமங்களை செய்யப்படுமா
 ல் இரத ஸமதவபுத்தியோகமானது மிருதஸாமாததியததால்
 ரதிககத்தக்கது ஸமதவபுத்தியுடையவர்களான ஞானிகள் காமங்க
 ளுண்டானபயனை ஒழித்தப பிறவியாகிறபந்தத்தினின்று விடு
 டடவர்களாகித் துன்பமற்றபந்தத்தை அடைகிறார்களன்றோ? எப
 பாழுது உன்னுடையபுத்தியானது மோஹஸவரூபமானதோஷத்
 தத தாண்டுமோ அப்பொழுது கேட்கத்தக்கதிலும் கேட்கப்பட
 லும் ஒழிவை அடைவாய் அனேக அரத்தங்களைக் கேட்டதினால்
 விபரதிபன்னமும் (ஸவயம்) எகரூபமாயிருக்கிற உன்னுடைய
 ததியானது எப்பொழுது? ஸமாதியில் அசைவற்றதாகநிற்குமோ
 ப்பொழுது யோகத்தை அடைவாய்' என்றா

அராஜுனன், 'கேசவரே! நிலைத்தபிரஜைஞாயை அடைநது ஸமா
 யிலிருப்பவனுடையபாஷை எவ்விதமானது? நிலைத்தபிரஜைஞாயை
 டையவன் எப்படி பேசுவான்? எப்படி இருப்பான்? எப்படி நடப்
 னான்?' என்று கேட்டனன்

புந்நிகவான், 'பாரதத' ஒருவன் ஆதமாவினால் ஆதமாவி
 டிடத்திலேயே ஸந்தஷ்டியுள்ளவனாக எப்பொழுதுமனத்தை அடைந
 ருக்கின்ற எல்லாக்காமங்களையும் முழுதுமவிட்டு ஒழிக்கின்றானே
 ப்பொழுது அவன் நிலைபெற்றஞானத்தையுடையவனென்று சொல்
 பபடுகிறான் துக்கங்களில் வருந்தாதமனத்தையுடையவனும் ஸுக
 களில் பற்றுதலற்றவனும் ஆசையையும் பயத்தையும் கோபத்தை
 ம இழந்தவனுமாயிருக்கிற முனியானவன் நிலைத்த பிரஜைஞாயுடை
 வனென்று சொல்லப்படுகிறான் எவன் எல்லாவஸ்துவினிடத்தி
 யும் அபிமானமற்றவனும் அந்தஅந்த வேண்டியவை வேண்டாதனவ
 னை அடைநதுப் விருப்பம் வெறுப்பும்பற்றவனுமாயிருக்கிறானே

1 (ரா-ம) ஸமஸாரிகள் 'தீனாகள்' என்பதுபழையவுரை

2 (ச-ம) பறபலவிதமாகப் பிரிந்திருக்கின்ற, (ரா-ம) ஸகலவஸ்துக
 ளையுக்காட்டிலும் ஆதமாவை விஜாதியமாகவும் நியமித்தியஸஸ்சும
 ராகவும் அறிந்த

3 (ச-ம) ஆதமாவினிடத்தில் (ரா-ம) மனத்தில.

அவனுக்குப் பிரஜைஞ நிலைபெற்றதாகிறது ஆமையானது த அவயவங்களை அடக்கிக்கொள்வதுபோல ஸகலவிஷயங்களினின்று அவன எப்பொழுது தன் இரத்திரியங்களை அடக்கிக்கொள்ளுகிறோ அப்பொழுது அவனுடைய பிரஜைஞ நிலைபெற்றதாகிறது விஷய களைக் கிரஹிக்காமலிருக்கிற ஆதமாவின்விடத்தினின்று விஷ ராகம் நீங்கலாக விஷயங்கள் நிவாததிக்கின்றன இவனுடைய விஷ ராகமும் விஷயங்களைக்காட்டிலும் ¹ பரமானவஸ்துவைக்கண்டு நி ருத்திஅடைகிறது குருதிபுத்ர² கலங்கச்செய்யும் தன்மையுள்ள இரத்திரியங்கள், (விஷயவிருப்பம் நீங்காமலிருக்கும்போது) என முயற்சிசெய்தாலும், விவேகியான புருஷனுடைய மனததைய பலாத்காரமாக இழுத்துக்கொண்டு செல்லுகின்றன அந்த இரத் தியங்களெல்லாவற்றையும் அடக்கி என்னையே பிரதானமாகக்கொண் ணுமாதிரியுள்ளவனாயிருக்கவேண்டும் எவனுக்கு இரத்திரியங்க ள்சப்பட்டவைகளாயிருக்கின்றனவோ அவனுக்குப் பிரஜைஞ நி லைபெற்றதாகிறது விஷயங்களைச்சிந்திக்கிற மனிதனுக்கு அவைகள் பற்றுண்டாகிறது பற்றுலிருந்து ஆசை உண்டாகிறது ஆசை னின்று குரோதம் உண்டாகிறது குரோதத்தினின்று அவிவேக உண்டாகிறது அவிவேகத்தினால் ஸமிருதிபரமசம் உண்டாகிறது ஸமிருதியினுடைய தவறுதலால் புத்தி அழிந்துபோகிறது புத் திநாசத்தினால் முழுதும் அழிந்துபோகிறான் சாகத்தேவத்கங்களினி ன் விடுபட்டும் தனக்கு உடன்பட்டும்மிருக்கின்ற இரத்திரியங்களாலே வி யங்களை அனுபவிக்கிறவனாயினும் ஸவாதீனமான மனததையுடை வன மனத்கெளிலைஅடைகிறான் இந்தப்புருஷனுக்கு மனததென் உண்டாகும்கால் எல்லாத் துக்கங்களுக்கும் நாசமுண்டாகிறது தெளிந்தமனததையுடையவனுக்குப் புத்தியானது சீக்கிரமாக நி லைபெறுகிறது இரத்திரியஸவாதீனமற்றவனுக்குப் ³ புத்தி உண்டாக தில்லை இரத்திரியஸவாதீனமற்றவனுக்கு ஆதம்பாவனையுமில்லை ஆத் பாவனையற்றவனுக்குச் சாந்திஉண்டாகுகிறதில்லை ³ சாந்திஅற்றவனுக் ஸுகமேது? எந்தமனமானது செல்லுகின்ற இரத்திரியங்களை அ ஸரிக்ருமபடி (ஒருவனால்) செய்யப்படுகிறதோ அந்தமனமானது காற்று ஜலத்திலுட்ததைஇழுப்பதுபோலஅவனுடைய விவேகத்தை இழக்கிறது மிக்கபாருபலமுள்ளவனே ¹ ஆதலால், எவனுடைய

¹ (ச-ம) பரமமம் (ரா-ம) ஸுகதரமான ஆதமஸவரூபம்

² (ச-ம) ஆதமஸவரூபவிஷயமான புத்தி (ரா-ம) விவிகதாதமவிஷ யமானபுத்தி ³ விஷயராகம் தணிதல்.

ரியங்களானவை எல்லாவிஷயங்களிலிருந்தும் விலக்கப்பட்டிருக்கின்றனவோ அவனுக்குப் பிரஜைஞயானது நிலைபெற்றதாகிறது எல்லாப்பிராணிகளுக்கும் எது இரவோ (இரவுபோலப் பிரகாசமற்றது) அதில் இருதிரியங்களை அடக்கிய யோகியானவன் விழித்துக்காண்டிருக்கிறான் எதில் பிராணிகள் விழித்திருக்கின்றனவோ அது தமாவை ஸாக்ஷாதகரிகின்றமுனிகளுக்கு இரவு (இரவுபோலப் பிரகாசமற்றது) ஆகிறது நாரபுறங்களிலும் (ஜலத்தினால்) நிரப்பப்பட்டிருக்கிறதும் குறைவுநிறைவின்றி ஒரே நிலைமையிலிருக்கிறதமான நிலை (நதிகளுடைய) ஜலம்பிரவேசிக்கிறதபோல எல்லாக் காமநன்ம எந்தயோகியினிடத்தில் பிரவேசிக்கின்றனவோ அவன் சாந்தியை அடைகிறான், விஷயானுபவத்தில் விருப்பமுள்ளவனே டையமாட்டான் எந்தப்புருஷன் எல்லாவிஷயங்களையும் விட்டிருக்கையற்றவனும் மமதையற்றவனும் அஹங்காரமற்றவனுமாக ஸஞ்சிக்கிறானே அவன் சாந்தியை அடைகிறான் பாரதத! இந்த நிலை யானது பிரமமத்தை அடையச்செய்கிறது இந்தஸ்திதியை அடைந்த புருஷன் மோஹத்தை அடைகிறதில்லை இந்தநிலைமையில் அநத்யஸ்தத்திலும் நிலைபெற்றிருந்து ஆனந்தமயமான பிரமமத்தை அடைகிறான்' என்றான்

இருபத்தேழாவது அத்யாயம்

ப க வ த கீ த ர ப ர வ ம் (தோடீச்சி.)

ப க வ த கீ தை

முனருவது அத்யாயம்

(கர்மயோகம்)

அர்ஜுனன, 'ஐநராததனரே! காமத்தைக்காட்டிலும் ஞான யானது சிந்தனைப்பது உமது கொள்கையானால் அப்பொழுது பகவத்காமத்தில் என்னென்ன பிரவருத்திக்கச்செய்கிறீர்? என்றுகொண்டு) விரோதம்போலிருக்கிற வாக்கியத்தினாலே என்னுடைய புத்தியை மோஹிக்கச்செய்கிறீர்போலும் நிச்சயமாகதை அனுஷ்டிப்பதினால் நான் ஸரேயஸை அடைவேனோ அவ்வானதைச்சொல்லும்' என்று கேட்டான்

ஸ்ரீபகவான் சொல்லுகிறார் 'பாபமறறவனே! இவ்வுலகத்தி ஸாங்கியயோகாதிகாரிகளுக்கும் ஞானயோகத்தினாலும் காமயோக னுக்குக் காமயோகத்தினாலும் வித்தி உண்டென்று இரண்டுவி டமான நிஷ்டைகள் எனனால் முன்னமே கூறப்பட்டன மனித காமங்களைத் தொடங்காமலிருப்பதனால் ஞானநிஷ்டையை அடை மாட்டான், காமங்களைவிட்டுவிடுவதனால்ேயே வித்தகையையும் அன் யான ஒருவனாவது ஒருபொழுதும் காமங்களைச் செய்யாமல் ஒ ச்ஷணங்கூட இருக்கிறதில்லைபன்றோ' எல்லோரும் ஸ்வாதீனமற் றவர்களாக பரகிருத்திஸம்பந்தத்தினால் உண்டான குணங்களால் காய தைச்செய்யும்படி ஏவப்படுகிறார்கள் எவன் காமேந்திரியங்களை அட கிக்கொண்டும் மனத்தினால் விஷயங்களை நினைத்துக்கொண்டும் இரு கிறானோ விவேகமில்லாத அநாதகரணத்தையுடைய அவன் பெ யான ஆசாரமுடையவனென்று கூறப்படுகிறான் அாஜுன்! எவ மனத்தினாலே இரத்திரியங்களை அடக்கப் பயனில் ஆசையற்றவ கிக காமேந்திரியங்களால் காமயோகத்தைச்செய்யத் தொடங்கு றானோ அவன் சிற்றதவனாகிறான் நீ வித்யமாகச்செய்யத்தக்க மத்தைச் செய் காமம் செய்யாமலிருப்பதைவிடக் காமத்தைச் செய்வது சிரேஷ்டமானது (அனதிகாரியான நீ எல்லாக்காமங்களைவிட்டு ஞானநிஷ்டையில் பரவருத்திப்பாயாகில்) காமங்களைவிட வனான உனக்குச் சரீரரச்ஷணமும் வித்தகியாது குந்திபுத்ர! யஜ்ஞ ததமானகாமத்தைக்காட்டிலும் வேறானசாமத்தில் பிரவருத்திக்கில் இரகஜனங்கள் காமத்தினால் கட்டப்படுகிறார்கள் (ஆதலால்,) நீ ப னில் ஆசையைவிட்டு யஜ்ஞாததமான காமத்தைச் செய் பர தேவா, ஆதிகாலத்திலயஜ்ஞங்களைக் கட்டுகப் பிரசுனைப்படைத் 'இரதயஜ்ஞத்தினால் விருத்தி அடையுங்கள் இது உங்களுக்கு இஷ் மானகாமங்களை நிரப்புகிறதாகட்டும்' என்றுகூறினா இதனால் தே களை ஆராதியுங்கள் அநாததேவர்கள் உங்களை விருத்தி அடைய செய்யட்டும் இவ்வாறு ஒருவருக்கொருவர் உபகாரஞ்செய்துகொண் ணிற்றத நன்மையை அடையப்போகிறீர்கள் யஜ்ஞங்களால் ஆராத கப்பட்டதேவர்கள் உங்களுக்கு இஷ்டமானபோகங்களைக் கொ பார்கள் அவர்களால்கொடுக்கப்படும் அன்ன முதலியவைகளை உ தத்தேவதைகளுக்குக்கொடாமல் எவன் தானே அனுபவிக்கிறானோ அவன் திருட்டுனே யஜ்ஞம்செய்து மிச்சமிருக்கிற அன்னத்தைப் புஜிக்கிறவாதுக்கள் எல்லாப்பாவங்களினின்றும் விடுபடுகிறார்கள் எவர்கள் தம்பிரயோஜனத்தின்பொருட்டே அன்னமுதலியவைகளை

மததுணைகிறார்களோ அந்தப்பாவின பாவத்தையே புலிக்கிறா
 ன அன்னத்தினின்று பிராணிகள் உண்டாகின்றன மேகத்தி
 ன்று அன்னம் உண்டாகிறது யஜஞத்தினால் மேகம் உண்டாகி
 து யஜஞமானது காமத்தினால் உண்டாகிறது காமத்தைப் 1.பிரம
 த்தினிடமிருந்து உண்டானதென்று அறி பிரமமமானது 2.அக்ஷ
 த்தினிடமிருந்து உண்டாகிறது என்கும் வியாபிக் திருக்கும பிரமம்
 னது எப்பொழுதும் யஜஞத்தில் நிலைபெற்றிருக்கிறது ஆகையால்,
 வந்தமாக ஈஸ்வரனால் உதப்பபட்டிருக்கிற சகரத்தை இவ்வுல
 ல எவன் அனுஸரிக் கிறதிலையோ பாபஸ்வரூபமான ஆயுளை
 மடயவனும் இரத்திரியஸூகங்களில் களிப்பவனுமான அவன் வீணாக
 மிக்கிறான் எந்த மனிதன் ஆதமாவினிடத்திலேயே பிரீதியுள்ள
 னும் ஆதமாவினிடத்திலேயே திருப்தியுள்ளவனும் ஆதமாவி
 டத்திலேயே ஸந்தோஷமடைந்தவனுமாகிறானே அவனுக்குச்
 செயததக்கது யாதோன்றுமில்லை (ஆதமாவினிடத்திலேயே திரு
 விடைநிற்குகிற) அந்தமனிதனுக்கு இந்த உலகத்தில் செய்யப
 ட்காமத்தினால் ஒருவிதமான பிரயோஜனமும் கிடையாது, காமங்
 ள்செய்யாமையால் யாதோருதோஷமும் இல்லை அவனுக்கு எல்
 ப பிராணிகளிடத்திலும் பிரயோஜனத்தைக்கருத் ஆஸ்ரயிக்கவேண
 பது ஒன்றுமில்லை ஆதலால், பயனில் ஆசையற்றவனாக எப்பொழு
 ம காமாவை நீ நன்றாகச் செய் (ஏனெனில்) பயனில்விருப்பத்தை
 டிக் காமாவை அனுஷ்டிக்கிறபுருஷன் 3.பரத்தை அடைகிறான்
 ரகாமுதலானவர்கள் காமப்பாகத்தினாலேயே ஸித்தியை அடைந்
 றார்கள் (காமங்களை அனுஷ்டிப்பதில் உனக்குப் பற்றுதலில்லாம
 றதாலும்) ஜனங்களைத் தாமங்களில் பிரவருத்திக்கச் செய்வதென
 பயினைச்சுருதியாவது காமாவைச் செய்வதற்குத் தகுந்தவனா
 ருக்கிறாய் தூலங்களைக்கற்று அவ்வழியில் நிற்பவன் எந்த எந்தக்
 ரயத்தைச் செய்கிறானே அந்தஅந்தக்காராயத்தை யே வேறுமனி
 னும் செய்கிறான் அவன் எதைப் பிரமாணமாகக்கொள்கிறானே
 தத் உலகமும் அனுஸரிக்கிறது. பாரதக் 1 எனக்கு முவுலகங்களி
 ம் செய்யததக்கது ஒன்றுமில்லை, அடையவேண்டியது ஒன்றும
 டையப்படாமலில்லை (ஆயினும்) காமத்திலேயே நிலைபெற்றிருக்க
 ன் ஒ 1 பாரதத் 1 யான் எக்காலத்திலாவது ஆலஸ்யமில்லாதவ

1 'பரமம்' என்பதுமூலம் (ச-ம) வேதம், (ரா-ம) சரீரம்

2 (ச-ம) பரமமம், (ரா-ம) ஜீவாதமா

3 (ச-ம) மோக்ஷத்தை, (ரா-ம) ஆதமாவை

னாகக் காமதந்தில் நிலைபெற்றநிராமறபோனால் மனிதர்கள் எல்லாவித தாலும-என்னுடையவழியையே பின்தொடருவார்கள் நான் காம தைச் செய்யாவிடில் இந்தஜனங்கள் அழிந்தபேரவர்கள் நான் ஜா ஸாங்காயத்தைச் செய்தவனவேன, இந்தப்பிரஜைகளையும் கொன்ற னவேன பாரத! ஆதமஜனானமில்லாதவர்கள் காமாவிலபற்று வுள்ளவர்களாகி எவ்வாறு காமங்களை அனுஷ்டிக்கின்றார்களோ அ படியே ஆதமனானமுள்ளவனும் பயனிலபற்றில்லாதவனாக ஜனங ளுடைய பரயோஜனத்தைச்செய்யக்கருதிக் காமங்களைச் செய் வேண்டும் ஆதமஜனானமுள்ளவன் காமத்தில் பற்றுதலுள்ள அ வேகங்களுக்குப் புத்திபேதத்தை உண்டுபண்ணக்கூடாது முயற் யுடன் எல்லாக்காமங்களையும் தான் அனுஷ்டித்துப் பிறரையும் அ ஷ்டிக்குமபடிசெய்யவேண்டும் மனிதன் பிரகிருதியைச்சேராதகுண களாலே செய்யப்படுகின்ற எல்லாக்காமங்களையும் அஹங்காரத்தினு தன் உருவத்தை அறியாமல், 'நான்செய்கிறேன்' என்றுஎண்ணு றான மிக்கபுஜபலமுள்ளவனே! குணகாமவிபாகங்களின் உண்மை அநிந்தவனே, ¹குணங்கள் விஷயங்களில் பரவருத்திக்கின்றன எ ன்னணிப் பற்றுதலுள்ளவனாவதில்லை பிரகிருதியினுடையகுண களாலே மதிமயக்கங்கொண்டு குணங்களால் செய்யப்படுகின் காமங்களில் எவர்கள் பற்றுதலுள்ளவர்களோ சிறிதும் அறிய வர்களான அந்த மந்தர்களை முழுதும் அநிந்தவன் (அதிநின், நமூவுமபடி செய்யக்கூடாது நீ என்னிடத்தில் ஆதமஸ்வரூபவிஷ் மானஞானத்தினால் எல்லாக்காமங்களையும் ஸமாபதித்து நிஷ்காமஜ மமதைவிட்டவனும் தாபத்தை இழந்தவனுமாயிருந்து புத்தம் செ ளந்தமனிதர்கள் (இதுவேசாஸ்திராததமென்று) எனக்கு ஸம மான இந்த ஸித்தாந்தத்தை எப்பொழுதும் அனுஷ்டிக்கிறார்களே ஸரத்தைபுள்ளவர்களோ, அஸூயை அற்றவர்களோ அவர்களு காமங்களால் விடப்படுகிறார்கள் எவர்கள் அஸூயை யுடையவ ளாக என்னுடைய இந்த ஸித்தாந்தத்தை அனுஷ்டிக்காமலிருக்கி ற்களோ அவர்களை ஒருவித ஞானமூலிலாத மூடர்களென்றும் ந மடைந்தவர்களென்றும் புத்தியில்லாதவர்களென்றும் அறி ஞா முள்ளவனும் தன்னுடைய ²பிரகிருதிக்குத்தக்கபடி (விஷய ளில்) பரவருத்திக்கிறான் (ஏனெனில்), பிராணிகள் பரகிருதி அனுசரிகின்றன. சாஸ்திரத்தினால் செய்யப்பட்ட நியமனமான

1 (ச-ம) இந்திரியங்கள், (ரா-ம) ஸதவாதிருணங்கள்

2 (ச-ம) தாமாதாமஸ்வகாரம், (ரா-ம) வாஸன

ானசெய்யும்² ஒவ்வோர் இரத்திரியத்தின் விஷயத்திலும் ராகமும் வஷமும் நிலைபெற்றிருக்கின்றன அவ்விரண்டிற்கும் ஸ்வாதீனப் பிருத்தலை அடையக்கூடாது ஏனெனில், அவ்விரண்டும் இவ் இருப் பகைகள் ஸ்வதாமமானது , குணமில்லாததாயிருந்தாலும் ராக அனுஷ்டிக்கப்பட்ட பரதாமத்தைக்காட்டிலும் சிறந்தது பரதாமத்தில் தீமைவினாதாலும் மேனமை பரதாமமோவென்றால், ததைவினாவிக் கக்கடியது ' என்றா

அரஜுனன, 'விருஷணிகுலத்தில் உதித்தவரே! ஒருமனிதன், மபாமவிருந்தாலும் எதனால் தூண்டப்பட்டுப் பலாதகாரமாக மிகப்பட்டவனபோலப் பாவத்தைச் செய்கிறான்?' என்று டனன

பூரீபகவான, 'இது ராஜோகுணத்தினின்று உண்டாகிறது (உயங்களைப்) பெருத்தினியாகவுடையதுமான காமமே இந்தக் மே குரோதருபமாகப்பரிணமித்து மிகப்பாவங்களுக்காக காரண ன்றது ஆதலால், இந்தஸம்ஸாரத்தில் இந்தக்காமத்தை வினோதி அறி எப்படி நெருப்பானது புகையினாலும் கண்ணாடி அழுகி ம சூழப்படுகின்றனவோ, எவ்வாறு கருவானது பையினால் பப்படுகிறதோ அவ்வாறே இந்தப்பிராணிகூட்டம் அந்தக்காமத் மூடப்பட்டிருக்கிறது குந்தீபுத்ர! ஞானியினுடைய ஆதம் னமானது, நிரம்பாததும் திருப்தியற்றதுமான இந்தக்காம ரூபியான நியைவையினாலே மூடப்பட்டிருக்கிறது இந்தக்காமத் து இந்திரியங்களும் மனமும் புத்தியும் இருப்பிடமென்று சொல் டுகின்றன இவைகளால் இது ஞானத்தைமறைத்துக்கொண்டு ியைப் பல்வகையாக மயக்குகிறது பரதார்களில் சிறந்தவனே! லால், நீ முதலில் இந்திரியங்களை அடக்கிக்கொண்டு ஆதம்ஸவருப் யமான ஞானத்தையும் அதன் விவேகவிஷயமான (அல்லது பவவிஷயமான) ஞானத்தையும் கெடுக்கின்ற இந்தப்பாவியான ததை நாசம்செய் (ஞானத்தைக்கெடுக்கும் விஷயத்தில்) இந்திரி யைப் பிரதானமென்று சொல்லுகிறார்கள் இந்திரியங்களைக்காட்டி மனம் பிரதானமானது மனத்தைக்காட்டிலும் புத்தி முக்கிய து புத்தியைக்காட்டிலும் எது பிரதானமோ அதுதான் காமம் புஜபலமுள்ளவனே¹ இவ்விதமாக (சு காமத்தைப்) புத்தியைக் டிலும் மேலானதென்று எண்ணித் தனமனத்தைத் தனபுத்தியி லயே , அடக்கி நிலைநிறுத்தி வெல்லுவதற்குமுடியாத காம ரூபியான சக்திருவை நீ நாசம்செய்வாயாக

இருபத்தேட்டாவது அத்யாயம்
பகவத்கீதாபாவம் (தோடர்ச்சி)

பகவத்கீதை.

நானகாவது அத்யாயம்

(1 யஜ்ஞவிபாகயோகம்)

நான், அழிவில்லாத இந்தக்காமயோகத்தை ஸூரியனு
உபதேசித்தேன சூரியன் மனுவுக்கு உபதேசித்தான் மனு
வாகுவுக்கு உபதேசித்தான் சத்துருக்களை தத்பிககசெய்கிறவனே
இவ்விதம் பரமபரையாகவந்த இந்தக்காமயோகத்தை ராஜா
அறிந்திருந்தானான் அந்தக்காமயோகமானது இவ்வுலகத்தில்
காலமாகிவிட்டதால் அழிந்துபோய்விட்டது புராதனமான
படிபட்ட இந்தக்காமயோகத்தையே இப்பொழுது நீ பக்த
ம நண்பனென்றும் எண்ணி நான் உனக்கு உரைத்தேன
உத்தமமான சகஸ்யமாகும்' என்றான்

அராஜன, 'உமமுடையபிறப்பானது பிரதின்காலத்தில்
டானது ஸூரியனுடைய பிறப்பானது முந்தியது (இவ்வாறிரு
நீ மனவந்தரத்தினதொடக்கத்தில் ஸூரியனுக்கு உபதேசித்தி
பதை யான எப்படி அறிவேன்?) என்றுகேட்டான்

ஸ்ரீபகவான், 'அராஜன! எனக்கும் உனக்கும் அநேகஜ
கள் சென்றுவிட்டன சத்துருக்களை தத்பிககசெய்கிறவனே! அ
எல்லாவற்றையும் யான அறிவேன், நீ அறியாய் யான பிறப்ப
வனும் குறைவற்றவனும் பிராணிகளுக்கு ஈஸ்வரனுமாயிருந்தா
என்னுடையஸ்வபாவத்தை அவ்லம்பித்து என்னுடையமான
னாலே அவதரிக்கிறேன் பரதகுலத்தில்உதித்தவனே! எந்தள
காலத்தில் தாமததிறுக்கு குறைவு உண்டாகுமோ, அதாமதநிற
கிளாட்சியுண்டாகுமோ அப்பொழுதுஅப்பொழுது யான எனனை
தரிப்பிக்கிறேன் ஸாதுக்களைப் பாதுகாப்பதின்பொருட்டும் து
களை அழிப்பதின்பொருட்டும் தாமதததநிலைநாட்டுவதின் பொ
டும் ஒவ்வொருயுகத்திலும் நான் அவதரிக்கிறேன் அராஜன! இ
றான என்னுடைய அவதாரத்தையும் செய்கையையும் அபரா
மென்று உண்மையாக எவன் அறிகிறானோ அவன் தேகத்தைவிட

மரு திருமபப பிறப்பை அடைகிறதில்லை, எனனையே அடைகிறான். நானருபமான தவத்தினால் பரிசுத்தங்களான அநேகங்கள் எனனை ஆஸுபித்தவர்களாகவும் காமத்தையும் பயத்தையும் குரோதத்தையும் டிடவர்களாகவும் எனனிடத்திலேயே மனத்தை வைத்தவர்களாகவும் எனனுடையஸ்வபாவத்தை அடைந்தார்கள் பாரதத¹ எவர்கள் வலிதமாக எனனை உபாஸிக்கிறார்களோ அவர்களை நான் அவலிதமாகவே அனுகரணிக்கிறேன் மனிதர்கள் எனதுமாகத்ததை எல்லா சித்ததாலும் அனுஸிக்கிறார்கள் இவவுலகில் காமங்களுடையஸித்தையைவிருமபுகிறவர்கள் தேவதைகளைப் பூஜிக்கின்றனர் ஏனென்றால், அனுஷ்யலோகத்தில் காமத்தினால் உண்டாகின்றஸித்தியானது விரைவாக உண்டாகிறதன்றோ? (பிரம்ம சூத்திரிய ஸைஸ்ய சூத்திரங்களானகிற) நான்குவாணங்களும குணங்களினுடைய பிரிவுகளோடும் காமங்களனுடைய பிரிவுகளோடும் எனனால் ஸருஷ்டிக்கப்பட்டிருக்கின்றன, அவைகளுக்காக காததாவாயிருந்தாலும் எனனை காததா அல்ல எனனையும் நாசமற்றவெனனையும் அறி எனனிடத்தில் காமங்கள் உட்குகிறதில்லை எனக்கு காமபலத்தில் ஆசை இல்லை இவவாறு அவன் எனனை அறிகிறானே அவன் காமங்களால் கட்டப்படுகிறதில்லை இவலிதம் அறிகிறது (ஸமஸாரத்தினின்று) விடுபடவிருப்பமுற்ற பூவபுருஷர்களாலும் காமாவானது அனுஷ்டிக்கப்பட்டது ஆதலால், பூவபுருஷர்களால் அனுஷ்டிக்கப்பட்டதும் வெகுநாளாயுள்ளதுமான காமத்தையே நீ செய 'காமம் எப்படிப்பட்டது? அகாமம் எப்படிப்பட்டது?' எனகிற இரதவிஷயத்தில் கற்றறிந்தவர்களும் மயக்கமுற்றிருக்கிறார்கள் எதை அறிகிறது அமங்களமான ஸமஸாரபந்தத்தினின்று விடுபடுவாயோ அந்தக்காமாவை உனக்கு உரைப்பேன் (மோக்ஷஸாதனமான) காமஸ்வரூபத்திலும் அறியத்தக்க விஷயமிருத்தலாலும், (நித்தியநைமித்திக்காமயஸ்வரூபமாகப்) பலவகைப்பட்டிருக்கிற காமஸ்வரூபத்திலும் அறியத்தக்க விஷயமிருத்தலாலும், ¹ அகாமத்திலும் அறியத்தக்கவிஷயமிருத்தலாலும் காமாவினுடையகதியானது அறியமுடியாதது காமத்தில் எவன் அகாமத்தைப் பாரக்கிறானோ, அகாமத்தில் எவன் காமத்தைப்பாரக்கிறானோ அவன் மனிதர்களுள் சிறந்தபுத்தியுள்ளவன் அவன் யோகி, எல்லாக்காமங்களையும் அனுஷ்டித்தவன் எவனுடைய எல்லாக்காமங்களும் பலாபேசைஷ்யமும் ஸங்கல்பமுற்றனவாகுமோ அவனை, அறிஞர்கள் ஞானமாகிற நெருப்பினால் வீணைகளளிக்கப்பட்டவெனனையும் பண்டிதனெனனும்

சொல்லுகிறார்கள் எவன் காமத்தில் பற்றுதலீட்டு எப்பொழுது தருபதியுள்ளவனும் ஆசிரியமில்லாதவனுமாயிருக்கிறானோ அவ காமத்தில் நோக்கத்துடன் பிரவருத்தித்தவனுமாயினும் ஒன்றைச் செய்வனான பயனில் ஆசைஇல்லாதவனும் அடக்கப்பட்டத சிந்தையற்றதுமான மனத்தைபுடையவனும் வெளிப்பொருள்களின் தையும் விட்டவனுமாகிச் சரீரமகிலைப்பதற்குரிய காமத்தைத் திரமசெய்கிறவன் பாவத்தை அடையான தமசெயலாகக்கிடைத் பொருளால் திருபதியைஅடைந்தவனும் ஸுகமதுக்கம் சீதமஉஷ் முதலிய தவநதுவங்களைக்கடந்தவனும் மாதஸாயத்தை விட்டவ மாகி ஸீததியிலும் அஸீததியிலும்ஸமமாயிருப்பவன் காமத்தைச் செய்தாலும் கட்டப்படான ¹ ஸங்கத்தை விட்டவனும் பந்தத் தினையுவிட்டுப்பட்டவனும் ஞானத்திலுண்ணறின மனத்தையுடையவனு யஜ்ஞத்தின்பொருட்டுக்காந்ததை ஆசரிக்கின்றவனுமான மனிதனு குக காமம் முழுதும் நனகு அழிந்துபோகிறது பிரமமரூபமான ஸருக ஸருவமுதலியவைகளால் ஹோமம்செய்யத்தக்க பிரமமரூபமான ஹவிஸானது பிரமமரூபமான அகனியில் பிரமமத்திலு ஹோமம் செய்ப்பட்டதென்று (எவன் எல்லாக்காமத்தையும் பிரப் மயமாக எண்ணுகிறானோ) பிரமமரூபமாகக் காமத்தைஅனுஸந்திக்க அநாதமனிதனாலே பிரமமமேஅடையத்தக்கது சில காமயோகிக் இரதிராதிதேவர்களைஉத்தேசித்ததான யஜ்ஞத்தையே உபாஸிக்கரு கள் மற்றவர்கள் ஹோமஸாதனமான ஸருக ஸருவமுதலிய பாத் ரங்களாலே பிரமமரூபமானஅகனியில் பிரமமஸவருபமான ஹவின ஹோமம்செய்கிறார்கள் பின்னும் சிலா காதுமுதலான ஞானேந்த் யங்களை ஸமயமமாகிற அகனிகளில் ஹோமம்செய்கிறார்கள் பின்னும் சிலா சபதமுதலியவிஷயங்களை இரதிரியங்களாகிற அகனிகள் ஹோமம்செய்கிறார்கள் சிலா எல்லா இரதிரியவியாபாரங்களைப் பிராணவாயுவினுடைய வியாபாரங்களையும் ஞானத்தினால்பிரகாஷ் கிற மனோவிகாஹமாகிய யோகாகனியில்ஹோமம்செய்கிறார்கள் சில ரியாயத்தினால் திரவியங்களைத்தேடித்தேவதாராதனரூபமான யஜ்ஞ தைச்செய்கிறார்கள் சிலா தபோரூபமானயஜ்ஞத்தைச் செய்கின்றன அவ்வாறே, சிலா யோகத்தை யஜ்ஞமாகச் செய்கிறார்கள் முயற்சியு ளவார்களும் தீக்ஷணமான விசுத்ததையுடையவாக்களுமான சிலா வே மோதலையும் அதன்பொருளை அறிதலையும் யஜ்ஞமாகச்செய்கிறார்கள்

¹ (ச-ம) பலத்தில் பற்றுதல், (ரா-ம) ஆதமாவைத்தவிர மற்றவஸ்து களின் ஸம்பந்தம்

பிராணாயாமத்தை முக்கியமாக அனுஷ்டிக்கிற சிலகாமயோகிகள் பிராணபானவாயுகளுடைய கதிகளைத் தடுத்து அபானவாயுவினிடத் தலபிராணவாயுவை ஹோமம் செய்கிறார்கள் (இது பூசகம்) அவ்வாறே பிராணவாயுவினிடத்தில் அபானவாயுவை ஹோமம் செய்கிறார்கள் (இது ரேசகம்) சிலா நியதமான ஆஹாரத்தை யுடையவர்களாகப் பிராணன்களைப் பிராணவாயுக்களில் ஹோமம்பண்ணுகிறார்கள் (இது தும்பகம்) யஜ்ஞத்தை அநிந்தவர்களான இவர்கள் எல்லோரும் யஜ்ஞத்தினாலே பாவங்கள் நசித்தவர்களாகி யாகத்தில் மிகுந்திருக்கின்ற அமிருதமென்று பெயர்கொண்ட ஹிஸைப்புஜித்த அழிவற்றதான பிரமத்தை அடைகிறார்கள் குருகுலஸரேஷ்ட! யஜ்ஞம்செய்யாத பணுக்கு இவவுலகமே இல்லை அவ்வாறிருக்க, மறப்பரலோகமேது! இவ்வாறு பலவித யஜ்ஞங்கள் வேதத்தினுடைய முகத்தில் விஸ்தரிக்கப்பட்டிருக்கின்றன அவைகள் எல்லாவற்றையும் காமங்களால் உண்டாவனவாக அநி இவ்வாறு அநிந்தால் விடுபடுவாய் பகைவர்களை மாட்டுபவனே! தரவயநுபமான ஸாதனங்களால்செய்யக்கூடிய யஜ்ஞத்தக்காட்டிலும் ஞானயஜ்ஞமே சிறந்தது பாராத! எல்லாகாமமும் அஃதத்தவீர வேறான எல்லா உபாதேயமும் ஞானத்திலேயே மடிவுபெறுமபடி. செய்யப்படுகின்றன அநதபரமஞானத்தைஸாஷ்டாங்கவரதனத்தினாலும் கேள்வியினாலும் பணிவிடைபிடுதலும் (ஞானி ஸிடிமிருந்து) தெரிந்துகொள் பாண்டவ! எந்தஞானத்தை அநிந்து இவ்வாறு மோஹத்தை மறுபடியும் நீ அடையமாட்டாயோ, எதனால் எல்லாப்பிராணிகளையும் உன்னிடத்திலும் அவ்வாறே என்னிடத்திலும் ஸம்ஸமமாகப்பாராயோ அநதஞானத்தை ஆதமத்தவத்தை அநிந்த நானிகள் உனக்கு உபதேசிப்பார்கள் நீ எல்லாப்பாவிக்களையுங்காட்டிலும் மிக்கபாவியாயிருந்தாலும் பாவமனைத்தையும் ஆதமஜ்ஞானமாகிற உபதத்தினாலேயே தாண்டுவாய் அராஜுன்! ஜவலிக்கின்ற நெருப்பு, சிறகுகளை எவ்வாறு முழுதுமசாமபலாக்குமோ அவ்வாறே ஞானபாசம் நெருப்பு எல்லாக்காமங்களையும் சாம்பலாக்கச் செய்கிறது இவவுலகில் ஆதமஜ்ஞானத்திற்குச் சமமான (பாவத்தைப் போக்கக்கூடிய) அரிசுத்தமானது வேறென்றுமில்லை காமயோகத்தாலஸித்திபெற்ற பின் அநதஞானத்தைத் தன்னிடத்தில் தானே வெகுதூரத்திற்குப் பின் அடைகிறான் (குருஉபதேசத்தில்) ஸரத்தை யுள்ளவனும் அநத ஞானத்திலேயே பற்றுள்ளவனும் இந்திரியங்களை அடக்கின்றவனுமாயி ர்ப்பவன் ஞானத்தை அடைவான், ஞானத்தை அடைந்து சீக்கிரத்தில் சிறந்தசாந்தியை அடைகிறான் ஸரத்தையிலலா தவனும் விவேக

மில்லாதவனும ஸமசயமுள்ள மனத்தை உடையவனுமாயிருப்பவ னாசமடைகிறான் ஸமசயமுள்ளமனத்தையுடையவனுக்கு இவவுலகு மில்லை, பரலோகமுமில்லை, ஸுகமுமில்லை தனஞ்சய! யோகத்தினு சாமங்களைவிட்டவனும ! ஆதமனான ததாலே ஸமசயத்தை அறுத் வனும ¹ சிறந்தமனமுள்ளவனுமாயிருக்கிறவனைக் காமங்கள் கட்டு படுத்தா பாதகுலத்திலுத்திதவனே! ஆதலால், அஜனானத்தினு உண்டானமனத்திலுள்ள இரந்தஸமசயத்தை ஞானமாகிற கத்தியினு வெட்டிக் காமயோகத்தை அனுஷ்டி, எழுந்திரு' எனறா

இருபத்தொன்பதாவது அத்யாயம்

ப க வ த கீ த ர் பா வ ம. (தோடர்ச்சி)

ப க வ த் கீ தை.

ஐந்தாவது அத்யாயம்

(2 ஸந்யாஸ யோகம்)

அரஜுனன, 'கிருஷ்ண! காமங்களுடைய ஸந்யாஸத்தை ய மீண்டும் காமயோகத்தையும் சொல்லுகிறீர் இவவிரண்டினுள் எ னுன்று சிறந்ததென்று நன்குநிச்சயிக்கப்பட்டிருக்கிறதோ அத னைக்குச் சொல்லும்' என்று கேட்டான்

ஸ்ரீபகவான, 'காமஸந்யாஸம் காமயோகம் இரண்டும் மோக்ஷ னைதக் கொடுக்கக்கூடியவை அவவிரண்டினுள் காமஸந்யாஸத்தை, காட்டிலும் அனுஷ்டிக்கப்படும் காமயோகம் சிறந்தது நீண்ட களையுடையவனே! எவன் வெறுக்கிறதில்லையோ, விரும்புகிறதி லையோ, ஸுகதுக்க முதலிய தவநதுவங்களறறவனோ அவன் நியத யாஸியென்று அறியத்தக்கவன் அப்படிப்பட்டவன் காமபந்த னின்று ஸுகமாக விடுபடுவான் அறிவீனாகள் ஞானயோகத்ையும் காமயோகத்தையும் வெவவேறெனச் சொல்லுகின்றனா, பன் தாகளோ (அவ்வாறு) சொல்லுகிறதில்லை (இவவிரண்டினுள்) ச் றையாவது நன்குஅனுஷ்டிப்பவன் இரண்டினுடைய பயனையும்அட கிறான் ஸாமக்யயோகத்திலினைப்பெற்றவர்களான அறிஞர்களால் எ

1 'ஆதமவந்தம்' என்பது மூலம் (ச-ம) தவறுதலற்றவன் (ரா உபதேசிக்கப்பெற்ற விஷயத்தில் மனவுறுதியுள்ளவன்

2 காம ஸந்யாஸயோகம் என்றும் வழங்கும்

தானம் அடையப்படுமோ அந்த ஸ்தானமானது காமயோகநிலைகளாலும் அடையப்படுகிறது ஞானயோகத்தையும் காமயோகத்தையும் ஒன்றாக எவன் பார்க்கிறானோ அவனே பண்டிதன். நீண்டகாலையுடையவனே! காமஸந்யாஸமோவென்றால், காமயோகமின்றி முடைவதற்கு மிகக் கஷ்டமானது காமயோகத்துடன் ஆதமாவை நனமசெய்யும் ஸ்வபாவமுடையவன், பிரமமத்தைச் சீக்கிரமாக முடைகிறான் காமயோகத்தில் நிலைபெற்றவனும் பரிசுத்தமும் ஜயிக் பட்டதுமான மனத்தையுடையவனும் ஜிதேந்திரியனும் எல்லாப் பராணிகளிலுமுள்ள ஆதமாவையும் தன் ஆதமாவையும் ஒன்று நிரதவனுமான ஒருவன் காமங்களைச் செயதாலும் (அவற்றால்) மறப்படான ஆதமத்தவத்தை அநிந்தவன் காமயோகநிலைக்கு வருவதுகொண்டு பாப்பவனும் கேட்பவனும் தொடுபவனும் முகாபவனும் புஜிப்பவனும் செல்பவனும் உறங்குபவனும் மூச்சுவிடுபவனும் பேசுபவனும் (ஜலம்லங்களை) விடுபவனும் (பொருள்களை) எடுபவனும் கண்களை விழிப்பவனும் மூடுபவனுமாயிருந்தும், இரத்திரியங் ள் தத்தமவிஷயங்களில் செல்லுகின்றனவென்று மனத்தில் அனுபவத்தானம் செய்து 'யான் ஒன்றையும் செய்யவில்லை' என்றுநிலைபரான் எவன் காமங்களை பரமமத்தினிடத்தில் ஒப்பித்துப் பயனில் மறுதலைவிட்டுச் செய்கிறானோ அவன் ஜலத்தினால் தாமரையிலே ஓட்டப்படாததுபோலப் பாபத்தினால் ஓட்டப்படுகிறதில்லை காமயோகிகள் பற்றுதலைவிட்டு ஆதம சுத்தியின்பொருட்டுச் சரீரத்தினாலும் மனத்தினாலும் புத்தியினாலும் அபிமானமற்றிருக்கிற இரத்திரியங் ளாலும் காமத்தைச் செய்கின்றார்கள் ஆதமாவின்மீடத்திலேயே மனத்தைச்சோததவன் காமபலத்தை விட்டு ஸ்திரமானசாரதியை முடைகிறான் ஆதமாவின்மீடத்தில் மனத்தைச்சோக்காதவன் காமத்தின் தூண்டுதலால் காமபலனில் பற்றுதலுடையவனாகிக் கட்டப் படுகிறான் ஜிதேந்திரியன் மனத்தினால் எல்லாக்காமங்களையும் ஒன்று துவாயில்களுடனகூடின பட்டணம்போன்ற சரீரத்தில் வைத்து விட்டு ஒன்றையும்செய்யாமலும் செய்விக்காமமும் ஸுகமாயிருக்கிறான் பிரபுவாயிருக்கிற ஆதமா உலகத்துக்குக் காதருதவத்தையும் காமங்களையும் காமபலத்தின்ஸம்பந்தத்தையும் உண்டாக்குகிறதில்லை ஆனால், பிரகிருதிவாஸனியானது நடைபெற்றுவருகிறது அந்தஅந்நக காமத்துக்குத் தக்கபடி எல்லாத் தேகங்களிலும் பரவெசிப்பதற்குத் தகுதியுள்ள ஜீவாதமா ஒருவனுடைய பாபத்தையும் கரணிகுகிறதில்லை, புண்ணியத்தையும் கிரஹிகுகிறதில்லை அஜஞானத்தினாலே நானம் மூடப்பட்டிருக்கிறது அதனால், ஜந்துக்கள் மோகிக்கின்றன

எவர்களுக்கு ஆதமஜநானத்தினால் அவவிதமான அருஞானமான த
நாசஞ்செய்யப்பட்டதோ அவர்களுக்கு அந்த உத்தமஞானம் ஸூ
யனபோல (எல்லாவற்றையும்) பிரகாசிப்பிக்கிறது. அவவிதமான
ஆதமதாசனத்தில் புத்தியைச்செலுத்தினவர்களும் அந்த ஆத்
விஷயமான மனதையுடையவர்களும் அந்த ஆதமஸ்வரூப
யாஸத்தில் நிலைபெற்றவர்களும் அதையே பரம்பிரயோஜனமென
எண்ணியவர்களும் ஞானத்தினால் பாபம்போனவர்களுமாயிரு
கின்றவர்கள் திருமபவும் ஸம்ஸாரத்திற்கு வராமலிருக்கச்செய்யு
மோகத்ததை அடைகிறார்களே கலவியும் வணக்கமுமுள்ள பிரம்மமன
னிடத்திலும் பசுவினிடத்திலும் யானையிடத்திலும் நாயினிடத்
திலும் நாயின் மாமஸத்தைப்பகருவமசெய்து புஜிபடவனிடத்திலு
ஞானிகள் ஸமதிருஷ்டியுள்ளவர்கள் எவர்களுடையமனமானது ந
நிலைமையில் நிலைபெற்றிருக்கிறதோ அவர்களால் இந்தநிலைமைய
லேயே ஸம்ஸாரமானது ஜயிக்கப்பட்டதாகிறது தோஷமற்றது
ஸம்முமான ஆதம வஸதுவல்லவோ பரம்மம்² ஆதலால், (ஆத்
ஸாமயத்தில் நிலைபெற்றார்களேயானால்) அவர்கள் பிரம்மத்தினிட
த்தில் நிலைபெற்றவர்களே ஸதிரமான வஸதுவினிடத்தில் புத்தியை
வைத்தவனும் முழுதுமமோகமற்றவனும் பரமத்தை அறிந்த
னும் பரமத்தினிடத்தில் நிலைபெற்றவனுமான ஞானியாவஸ
பிரியத்தை அடைந்தும் மகிழ்ந், அப்பிரியத்தை அடைந்து
துயரமடையான எவன பாஹ்யவிஷயானுபவங்களில் பற்றுதலற
மனதையுடையவனாகி அந்தராத்மாவின்னிடத்திலேயே ஸுகத்தை
அடைகிறானோ அவன் பரம்மாபயாஸத்தில் சோககப்பட்ட மன
தையுடையவனாகி அக்ஷயமான ஸுகத்தை அடைகிறான் ஞான
-புத்திர¹ விஷயேந்திரியஸம்பந்தத்தினால் உண்டாகிற போகங்க
எவைகளுண்டோ அவைகள் துக்கத்துக்குக் காரணமாயிருப்பன
களே ஏனென்றால், அவைகள் உண்டாவதும் அழிவதும்மாக
இருக்கின்றன அவைகளில் உண்மைதெரிந்த விவேகியானவ
ரமிக்கிறதில்லை சரீரத்தைவிடுவதற்குமுன் ஸாதநாதுஷ்டான த
யிலேயே காமகரோதங்களால் உண்டானவேகத்தைப் பொறுத்து
கொளவதற்கு எந்தமனிதன் திறமையுடையவனோ அவனே ஆ
மானுபவத்துக்குத்தகுந்தவன், அவனே ஸுகமுடையவனாவான்
எவன் அந்தராத்மாவின்னிடத்திலேயே ஸுகமுள்ளவனும் அந்தராத்
மினிடத்திலேயே கரீட்க்கின்றவனும் அவவாறே அந்தராத்மா
னிடத்திலேயே பிரகாசமுள்ளவனுமாயிருக்கிறானோ அந்தயோகியா
வன் பிரம்மஸ்வரூபியாகிப் பிரம்மானந்தத்தை அடைகிறான் ஸ

பமறவாகளும் இரதிரியங்களை அடக்கினவாகளும் எல்லாப் பராணிகளுக்கும் ஹிதத்தைத் தேடுவதிலேயே பற்றுதுள்ளவாகளும் கலமஷமறவாகளுமான ரிஷிகள் பிரம்மானந்தத்தை அடைந்தார்கள். காமக்குரோதங்களினின்று விடுபட்டவாகளும் முயற்சி செய்வவாகளும் மனத்தை அடக்கினவாகளும் ஆதமஸவருபத்தை புறந்தவர்களுமான பிரம்மசிஷ்டாக்களுக்குப் பிரம்மானந்தம் இருந்தவர்களிலும் இருக்கிறது பாஹ்யங்களான விஷயஸ்பாசங்களை வெகுநேரத்தில் விலக்கிக் கண்களை இரண்டு புருவங்களின் மத்தியிலும் வைத்துப் பிராணபானவாயுகளை மூக்கினுள் ஸஞ்சரிக்ரும்படி ஸமாக்கச்செய்து இரதிரியங்களையும் மனத்தையும் புத்தியையும் அடக்கி, மனத்தையும் பயத்தையும் குரோதத்தையும் நீக்கி மோக்ஷத்தையே விரைவாகப் பிரயோஜனமாக்கக்ருதி ஆதமாவையே மனமமரிசயதுகொண்டிருக்கிறவன் எப்பொழுதும் முகத்தே. காமயோகியானவன் என்றை ஜ்ஞங்களையும் தவங்களையும் அறுபவிக்ருதவனும் எல்லாலோகங்களுக்கும் மஹேஸ்வரனும் எல்லாப் பராணிகளுக்கும் ஸுஹருததுமாக புறந்து சாதியை அடைகிறான்.

முப்பதாவது அத்யாயம்

பகவத்கீதாபாவம். (தோடீச்சி)

பகவத்கீதை.

ஆளுவது அத்யாயம்.

(1 அத்யாயம் யோகம்)

காமங்களுடைய பலனைக்கருதாமல் செய்யவேண்டிய காமத்தை வன் செய்கிறானே அவனே ஸந்யாஸி, அவனே யோகி அகநிரியங்களையும் கரியைகளையும் விட்டவன் ஸந்யாஸியும் யோகியுமான பாண்டவ¹ எதை² ஸந்யாஸம் என்று சொல்லுகிறார்களோ அதை³ யோகம் என்று அறிவங்கலப்பத்தை விடாதவன் ஒருவனாவது பாகியாகான ஞானயோகத்தை அடையவிரும்புகிற யோகிகளுக்கு மயோகம் காரணமென்று சொல்லப்படுகிறது ஞானயோகத்தை அடைந்திருக்கிற அவனுக்கே காமநிவருத்தியானது காரணமாகக் கற்பப்படுகிறது எப்பொழுது விஷயங்களிலும் காமங்களிலும் பற்

1 ஆதமஸமயமயோகம் என்றும் யோகாபயாஸயோகம் என்றும்
2 ஞானயோகம் 3 காமயோகம்

ஈ கங

றுதலுள்ளவனாகானே அப்பொழுது எல்லாவிருப்பங்களையும் விட அவன யோகாருடனென்று சொல்லப்படுகிறான் மனிதன் தன்மனத்தினால் தன் ஆதமாவை ஸமஸாரத்தினின்று தூக்கிக் கரை ஏற்றிவிட வேண்டும் ஆதமாவைக் கெடுக்கக்கூடாது ஏனெனில், தனக்கு தன்மனமே உறவு, தன்மனமே பகை எந்தப்பருஷனாலே தன்மனமே லேயே தன்மனமானதுஜயிக்கப்பட்டதோ அந்தப்பருஷனுக்குமனமே பரது மனத்தை அடக்காதவனுக்குத் தன்மனமே சததுருவை போலத் தனக்குத்திகுஞ்செய்வதில் நிலைபெற்றிருக்கும் சீதம உணம ஸுகமதுக்கம அவ்வாறே மானம அவமானம் இவைகளில் வேட்பாடடை அடையாதமனத்தையுடையவனும் அதிகசாரதியுள்ளவன் மான மனிதனுடையமனத்தில் பரமாதமா விசதமான அனுஸந்தானத்துக்கு யோகியானுகிறான் ஆதமஸவருபஜஞானத்தினாலும் விஞானத்தினாலும் திருபதியுள்ளமனத்தையுடையவனும் ஆதமா னிடத்திலநிலைபெற்றவனும் இரத்திரியங்களை நனகுஜயித்தவனும் மண்ணாகட்டி கல் தங்கம் இவைகளை ஸமமாகப்பாவிக்கிறவனுமாக யோகியானவன் ஆதமாவைப்பாபத்தான யோகாபயாஸத்திற்குரியனென்று சொல்லப்படுகிறான் ¹ஸுஹருத், ²மிதரன், ³சதரு, ⁴உஸீன்ன, ⁵மதயஸ்தன், ⁶தவேஷி, ⁷பரதுஇவர்களிடத்திலும் ⁸ஸாது னிடத்திலும் ⁹பாபிகளிடத்திலும் ஸம்புத்தியுள்ளவன் மேனமையுடையவனாகிறான் காமயோகநிலைபெற்றவன் ஏகாரதப்பிரதேசத்தில் ஒருவன் யிருந்துகொண்டு நனகுஅடக்கப்பட்ட மனம் தேகம் இரத்திரியங்களை இவைகளையுடையவனும் அபேகையிலல்லாதவனும் மமதையற்றவன் மாக எப்பொழுதும் மனத்தை யோகநிலையில சோப்பிக்கவேண்டும் பரிசுத்தமான இடத்தில் அதிகஉயரமில்லாததும் அதிகத்தன்மை

1 கைமமாறுகருதாமல் உதவிபுரிபவன் அல்லது, பிராயஒப்புமையிலாமல் ஒருவனுக்கு நன்மையைக்கருதுபவன்

2 அனபுடையவன், அல்லது, ஒத்தபிராயத்தையுடைய நண்பன்

3 காரணமிருந்ததல்ல பகைப்பவன்

4 ஒருவனுடையபகைத்தையும் சேராதவன், அல்லது, விருவெறுப்பு இரண்டற்றும் காரணமில்லாமையால் இரண்டும் அற்றவன்

5 விரோதிகளான இரண்டுபகைத்தாருக்கும் நன்மையைநாடுபவன் அல்லது, இயற்கையாகவே விருப்புவெறுப்பு இல்லாதவன்

6 அபரியமானவன், அல்லது, இயற்கையாகவே பகையானவன்

7 உறவினன், அல்லது, இயற்கையாகவே நன்மையைநாடுபவன்

8 சாஸ்திரங்களில் கூறியபடிநடப்பவா, அல்லது, தாமசீலாக

9 தூல்களால் விலக்கப்பட்டவற்றைச் செய்பவா

லலாததும் ஒன்றினமீதொன்றாகப் போடப்பட்டதுமான தாபம், மானதோல், வஸ்திரம் இவைகளையுடைய ஸ்திரமான ஆஸனத்தத தனக்காக ஏறப்படுத்திக்கொண்டு அந்த ஆஸனத்தில் உட்கார்ந்து நததை ஒரேநிலையில் நிறுத்தி மனததையும் இரத்திரியங்களையும் ரத்திரிய வியாபாரங்களையும் அடக்கி அந்தக்காரண சுத்தியின்பொட்டு யோகத்ததைச் செய்க்கடவன யோகியானவன் சரீரம் தலைமுத்து இவைகளை ஸமமாகவும் அசைவறமனவாகவும் தரித்துக்கொண்டு, ¹ உறுதியுள்ளவனாக இருந்து, தனமுககுதுனியைப் பராத்கொண்டு திகடுக்களைப்பாராமல் மனததை மிகஅடக்கிப் பயமற்றனும் பிரமமசாய விரதத்தில் நிலைபெற்றவனும் மனததை அடக்கினனிடத்திலேயே அமமனததைச் செலுத்தினவனும் எனையேனைக்கிறவனுமாயிருக்கவேண்டும் இவ்வாறு மனததை எப்பொழுதும் (என்னிடத்தில்) சோததவனும் அசைவறமனமுடையவனான யோகியானவன் ஆனந்தத்தினுடைய மேலான நிலைமை என்னிடத்தில் நிலைபெற்றதுமான சாரதியை அடைகிறான் அரண! தியானயோகமானது ஆகாரத்தை அதிகமாக உட்கொள்பவர்க்கும் ஸித்தியாது, முழுதும் உணவற்றவனாக்கும் ஸித்திபெறுது, திகத்துக்கத்தை ஸ்வபாவமாகக் கொண்டவனாக்கும் ஸித்தியாது, பொழுதும் விழித்திருக்கிறவனாக்கும் கைகடாது மிதமானவனவு ஸஞ்சாரம் இவைகளையுடையவனும் அவசியமான அளவு ராயங்களைச்செய்கிறவனும் மிதமானதுக்கமவிழிப்பு இவைகளைடையவனுமான மனிதனுக்குத் துக்கங்களைப் போக்குகிற ஸ்வமுள்ள யோகமானது நிறைவேறுகிறது எப்பொழுதும் மனம் ஈராக அடக்கப்பட்டு ஆதமாவ்னிடத்திலேயே அசைவறது நிறமோ அப்பொழுதுதான் எல்லா விஷயங்களினின்றும் ஆசையைடவனான அவன் யோகத்துக்குத் தஞ்ரதவன்னென்று கூறப்படுறன். மனததையடக்கி ஆதம் ஸாக்ஷாதகாரத்ததைச்செய்துகொணருக்கிற யோகக்குக் காற்றிலலாத இடத்தில் அசைவறறிருக்கிறபமானது உபமானமென்று எண்ணப்பட்டிருக்கிறது யோகாபஸ பலத்தினால் (வேறுவிஷயங்களில் செல்லாமல்) தடுக்கப்பட்டருக்கிறமனம் எதில் மிக்கஆனந்தத்தை அடைகிறதோ, எதில் பாகியானவன் மனத்தினுலே ஆதம்ஸ்வரூபத்தை ஸாக்ஷாதகரித்துதமாவ்னிடத்திலேயே ஸந்தோஷமடைகிறானோ, எதில் இரத்திரியங்களுக்கு அனோசரமும் புத்தியினுலே கிரஹிக்கத்தக்கதும் அந்தமில்

¹ 'ஸ்திரம்' எனறும் பாடம், அதற்கு 'ஸ்திரமாகவும்' எனப்பதுபொருள்.

லாததுமான ஸுகத்தை அறிகிறானே, எதில் நிலைபெற்றுத் தத்தளிப்பது அசையாநே, எதை அடைந்து அகைக்காட்டிலும் மேலாவேறு லாபத்தைக் கருதாநே, எதில் நிலைபெற்றுப் பெரியதுக்கத்திலும் அசைக்கப்படாநே துக்கஸம்பந்தத்தைவிட்டு விலகித் தாஅதை யோகமென்று பெயருள்ளதாக அறியவேண்டும் அந்தையே மானது மனத்தில களிப்புடன் நிச்சயமாக அனுஷ்டிக்கத்தக்க ஸங்கலபத்தினுலுண்டாகிற எல்லாக்காமங்களையும் முழுதும் விட மனத்தினுலேயே இருதிரியக்கூட்டத்தை எல்லா விஷயங்களினின்ற அடக்கி மெள்ளமெள்ளத் தையத்துடன் கூடிய புத்தியினால் ஓவடைந்து மனத்தை ஆதமாவீனிடத்தில் நிலைபெறச்செய்து வேறொறையும் நினைக்காமலிருக்கவேண்டும் சஞ்சலஸவபாவமுள்ளதும் நியமறதுமான மனமானது எந்தஎந்த விஷயங்களில் செல்லுகிறதே, அந்தஅந்த விஷயங்களினின்றும் அதை அடக்கி ஆதமாவீனிடத்திலேயே வசப்படுத்திருக்கும்படி செய்யவேண்டும். மிகக் சாதாரண மனத்தையுடையவனும் பாவமற்றவனும் ரஜோகுணம் நசித்தவனு பிரமமமாயிருக்கின்றவனுமான இந்த யோகியை உத்தமமான ஸமானது நாடுகிறதன்றோ? இவ்வாறு எப்பொழுதும் மனத்தையோகத்தில் செலுத்துகிறவனும் பாவங்களை நீக்கியவனுமான யோயானவன் அளவற்ற பரமமானுபவ ஸுகத்தை எளிதில் அடைறான யோகத்தில் மனத்தைச் செலுத்தினவனும் எல்லா பிராணிகளிடத்திலும் ஸமமான ஆதமபாவையுள்ளவனுமான யோயானவன் ஆதமாவை எல்லா வஸதுக்களினுமிருப்பவனும் ஸகலவதுக்களையும் ஆதமாவீனிடமிருப்பவனுமாகப்பார்க்கிறான் எனன் எல்லாவஸதுக்களிடத்திலும் பார்க்கிறானே, எல்லா வஸதுக்களைய என்னிடத்தில் பார்க்கிறானே அவனுக்கு யான காணப்படாமலிரே அவனும் எனக்குக் காணப்படாமலிரான் எல்லாப் பிராணிகளிடங்களிலும் நிலைபெற்றிருக்கிற என்னைந்தயோகியானவன் அப்பேதனை ஆஸ்ரயித்த ஆராதிக்கிறானே அந்தயோகியானவன் எவ்விதமிருந்தும் என்னிடத்திலேயே இருக்கிறான் ஒ! அராஜன்! எல்லாப் பிராணிகளிடத்திலும் ஸுகத்தையாவது துக்கத்தையாவது தன்னிடத்தி போல ஸமமாகவே எவன் பார்க்கிறானே அந்தயோகிதான் சிரேஷ்ணென்னெண்ணப்படுகிறான்' என்று சொன்னான்

அராஜனன, 'மதுஸூதனரே! உமமால் சொல்லப்பட்ட எல்லா இடத்திலும் ஸமதர்சனரூபமான யோகத்தினுடைய ஸதிர்மா நிலையை மனத்தினுடைய சஞ்சலயத்தினால் நான் காணவில்லை கஷண! மனமானது ஓரிடத்திலும் நிலைத்திராததும் இருதிரியக்கலை

வகசெய்கிறதும் அதிகபலமுள்ளதும் உறுதியானபற்றுள்ளது யிருக்கிறதன்றோ? அநதமனத்தை அடக்குவது காரை அடக்கு துபோல மிகவும் அஸாத்யமென்று நான் நினைக்கிறேன்' என்று ஈனனா

ஸ்ரீபகவான், 'நீண்டகைகளையுடையவனே! சஞ்சலமானமன னது அடக்கமுடியாதது, ஸமசயமில்லை குந்திபுதர! அபயா ததாலும் வைராக்யத்தாலும் அடக்கப்படுகிறது அடக்கப்படாத ததைபுடையவனலே யோகமானது அடையக கூடியதன்றென து எனனுடைய எண்ணம் மனத்தைவசப்படுத்தி முயற்சியெய வனலோ உபாயத்தினாலே அடையத்தக்கது' என்று சொன்னா

அாஜுனன், 'கிருஷ்ண! ஸாததையுடன் யோகத்தில் பிரவே கது அதைப்பூர்த்தியெய்வதில் முயற்சியில்லாதவனாகி யோகத்தி ருந்தாநுமூவி விஷயத்தில் பிரவேசித்த மனத்தைபுடையவன் யோக த்தியைப்பெறாமல் என்னகதியை அடைகிறான்? மிகப்பாருபல ளளவரே! காமயோகத்தில் நிலைபெறாமல் பரமத்தை அடை மவழியான யோகமாகத்திலும் ஞானமற்று உபயபிரஷ்டனயிருக மவன் சித்த அடக்கப்பட்ட மேகம்போல அழியாமலிருப்பது? ருஷ்ண! எனனுடைய இந்த ஸமசயத்தை முழுதும் போக்குவ மரு நீர் தருந்தவர் தேவரீரைத்தவிர மற்றவன் இந்தஸமசயத்தை வருத்தியெய்வானென்பது பொருந்தாதன்றோ?' என்றுகேட்டான்.

ஸ்ரீபகவான், 'பாாதத்! அநதயோகபரஷ்டனுகு இமமையிலும் றுமையிலும் ஒருகாலும் கெடுதியுண்டாகாது அப்பா! நல்லகாரி ததைசெய்த ஒருவன் ஒருகாலும் கெடுதியுடையமாட்டான். பாகத்தினின்றும் தவறியவன் புண்ணியஞ்செய்தவர்களுகிரிய லகங்களை அடைந்து (அங்கு) அநேகவருஷகாலம் வஸித்து நல லாமுககமுள்ளவர்களான ஸ்ரீமான்களுடையவீட்டில் பிறக்கிறான். லலது, ஞானிகளான யோகிகளுடையகுலத்திலேயே பிறக்கிறான் லகத்தில் இப்படிப்பட்ட பிறப்பை அடைவது மிகஅரிது குருநந ன! அநதஜ்னமத்தில் பூரவதேகத்திலுண்டான அநதப்புத்திஸம்பந ததைப் பெறுகிறான் பிறகு, மறுபடியும் யோகஸித்தியை அடை தினபொருட்டு முயற்சியெய்கிறான் உடன்படாதவனாயிருந்தா ரம் அநதப்பூராவபியாஸத்தினாலேயே அவன் பலாதகாரமாக முகப்படுகிறான் யோகஸவரூபத்தை அறியவிருப்பமுள்ளவனா றம் (தேவன், மனிதன், பூமி, ஆகாயம், ஸவாககமுதலான) ¹ சபதங்

1 'சபதபரமம்' என்பதுமூலம், (ச-ம) வேதோகதகாமானுஷ், றானபலம்-

களால் வயவஹரிக்கத்தக்க பரகருத்யை அதிகரமிக்கிறான் முயற்
யினால் யோகாபயிராஸம்செய்யும் போகியானவன் அநேக ஜனமந
ளால் நல்ல வித்தியை அடைந்தவனாகியபிறகு உத்தமமானகதினை
அடைகிறான் அராஜன்! போகியானவன், தபஸவிகள் ஞானிகள்
(அராவமேதமுதலான) காமங்களை அனுஷ்டிப்பவர்கள் இவர்களை
லோரையும்காட்டிலும் மேலானவனாக எண்ணப்படுகிறான் ஆ
லால், நீ போகியாகக்கடவாய எல்லாபோகிகளுள்ளும் எவன் எ
னிடத்திலேயே மனத்தை நிலைநிறுத்தி ஸாதசதையுடன் எனனை
உபாஸிக்கிறானோ அவன் மிகவும்கிறந்தவனென்பது என்கருத்து

முப்பத்தோராவது அத்யாயம்

ப க வ த கீ தா பாவம் (தோடர்ச்சி)

ப க வ த கீ தை

ஏழாவது அத்யாயம்

(1 ஞானயோகம்)

பாரதத! என்னிடத்தில் பறமுள்ளமனத்தையுடையவனு
என்னையே ஆதாரமாசப்பற்றினான்! இம் யோகாபயாஸம் செய்யமுய
தவனுமான நீ என்னை ஸம்பூரணமாக ஸம்சயமின்றி எதனால் அ
வாயோ அந்தஞானத்தைக் கேள் எதை அநிரதால் மீண்டும் என
டத்திலிருந்து அறியத்தக்கது வேறொன்றும் மிச்சமிராநோ அ
படிப்பட்ட² விஜ்ஞானத்துடன் கூடிய ஞானத்தை மிச்சமின்றியா
உனக்குச்சொல்லப்போகிறேன் மனிதர்களுள் ஆபிரதத்தில் ஒருவ
ஸித்தியின்பொருட்டு முயற்சிசெய்கிறான் முயற்சிசெய்து வித்தி
பெற்றவாகனான ஆபிரவாகளுள் ஒருவன் என்னை உள்ளபடி அ
கிறான் என்னுடைய இந்தபரகிருதியானது பூமி, ஜலம், அகன்
காற்று, ஆகாயம், மனம், புத்தி, அகங்காரமென எட்டாகப் பிரி
கிருக்கிறது மிகத்தோளவன்மையுள்ளவனே! இந்தப்பிரகிரு
யானது அபரதானமாயுள்ளது எகப்பரகிருதியினால் இவவுலக
தாங்கப்பட்டிருக்கிறதோ இதைக்காட்டி லும்கிறந்தும் ஜீவஸவருப
மான என்னுடைய அந்த வேறு ஒருபரகிருதியையும் நீ தெரிந்

1 பரமஹம்ஸவிஜ்ஞானயோகம் என்றும் விஜ்ஞானயோகம் என்று
ஞானவிஜ்ஞானயோகம் என்றும் வழங்கும்.

2 (ச-ம) ஸவானுபவம் (ரா-ம) விவீகதாசாரவிஷயகஜ்ஞானம்

காள எல்லாபபூதங்களும் இவ்விரண்டுவிதமானபாசிருதிகளைக்
 ரணமாசக கொண்டிருக்கின்றனவென்று நீ அறி யான எல்லா
 லகங்களுக்கும் உதபத்திகளுக்காரணமும் அவவாதே லயத்திற்குக்
 ரணமுமாயிருக்கிறேன் ஒ! தனஞ்சய! எனனைக்காட்டிலுமசிறந
 து வேறொன்றுமில்லை தூலில் மணிகளுடைய கூட்டங்கள் கோக்
 ப்பட்டிருப்பதுபோல என்னிடத்தில் இவை அனைத்தும் கோக்கப்
 ப்டிருக்கின்றன குந்திபுத்ர! நான் ஜலத்தில் ஈஸமும் சந்திர
 ரியாகளித்ததில் ஒளியும் எல்லாவேதங்களிலும் பரணவமும் ஆகா
 ததில் சபதமும் மனிதர்களிடத்தில் பெளருஷமுமாயிருக்கிறேன்
 ன பூமியில் பரிசுத்தகந்தமும் அகனியினிடத்தில் ஒளியும் எல்லாப
 ராணிகளித்ததிலும் உயிரும் தபஸவிகளித்ததில் தவமுமாயிருக்கி
 மன பாரதத! சாஸுவதனயிருக்கிற என்னை எல்லாபிராணி
 ளுக்கும் விததாக அறி புத்திசாஸிகளுடையபுத்தியும் தேஜஸவிக
 ளுடையதேஜஸுமாக நான் இருக்கிறேன் பரதகுலத்திலபிறந்த
 ாகளுள் உததமனே! பலசாஸிகளுடைய காமததாலும் ராகததா
 மும் விபெட்டிருக்கிறபலமும் பிராணிகளித்தங்களில் தாமததுக்கு
 ரோதமில்லாதகாமமுமாக நான் இருக்கிறேன் எந்தவஸதுக்கள
 தவகுணத்தால் உண்டானவைகளோ, எவைகள் ரஜோகுணத்தால்
 ண்டானவைகளோ, எவைகள் தமோகுணத்தால் உண்டானவை
 ளோ அவைகளை என்னிடத்தினின்றே உண்டானவைகளென்று நீ
 ிறி நான் அவைகளில் இருக்கவில்லை அவைகளோ என்னிடத்தில்
 லபெற்றிருக்கின்றன குணமயமான இந்த மூன்று பதார்த்தங்க
 ாலே மதிமயங்கியிருக்கிற இந்தப்பிரபஞ்சமனைத்தும் இவைகளைக்
 ட்டிலும் வேறாகவும் அழிவற்றவனாகவுமிருக்கிற என்னை அறிகிற
 லலை முககுணமயமானதும் தேவனை எனஸம்பந்தம் பெற்றது
 ான எனனுடைய இந்தமாயையயானது ஒருவராலும் தாண்டக்
 டாதது. என்னையே எவர்கள் சரணமடைகிறார்களோ அவர்கள்
 நதமாயையைத் தாண்டுகிறார்கள் பாவிகளும் மூடார்களும் மாயை
 னாலேகவரப்பட்ட ஆதமஞானத்தையுடையவர்களும் ஆஸுரஸவ
 ரவத்தை நாடினவார்களுமான கீழமக்கள் என்னைச் சரணமடைகிற
 லலை பரதகுலத்திலபிறந்தவா்களுள்சிறந்தவனே! அாஜுன!
 யாதியினிலவருநதுகிறவன், எனஸவருபத்தை அறிய இச்சிக்கிற
 ன, ஸுஸ்வரியத்திலவிருப்பமுள்ளவன், பாமமஞானி இந்த நான்கு
 த புண்ணியசாஸிகளான ஜனங்களும் என்னைப் பழிகுகிறார்கள்
 வாகளுள் எப்பொழுதும் எனனுடைய ஸம்பந்தம்பெற்றவனும
 னனிடத்திலேயே, பகதியுள்ளவனுமான ஞானியே சிறந்தவன்

அந்தஞானிக்கு நான் மிகவும்பிரியமானவன் அவனும் எனக்கு பிரியன் இவர்கள் எல்லோருமே உதாராகள ஞானியோ என்ற நானென்பதே என்னுடைய எண்ணம் ஏனெனில், அவன் எனிடத்திலேயே மனத்தைச் சோததவனும் எனனையே மிக உதமானகதியென்று அடைந்தவனுமாயிருக்கிறான் அனேகஜனமவ எடுத்தபிறகு யாவும் வாஸுதேவஸவருபமென்கிற ஞானமுடைவன் எனனை அடைகிறான் அபபடிப்பட்டமகாபுருஷன் கிடை மிக அரியவன் (மனிதர்கள்) தங்களுடையபரகிருதியினால் ஏற்பட்டு அந்தஅந்தக் காமங்களாலே சவரப்பட்டஞானத்தைபுடையவர்களாகி அந்த அந்தநியமத்தை ஆசரயித்து இதரதேவதைகளை பஜிக்கின்றனா எந்தஎந்தப் பகதன் (என்னுடைய) எந்தஎந்தச் சரத்தை சரத்தையுடன் பூஜிப்பதற்கு வீருமபுகிருளே அந்தஅந்த பகதனுக்கு அந்தஅந்த சரத்தையையே ஸ்திரமாக நான் ஏற்படுத்திக்மேன் அவன் அந்தசரத்தையோடு அந்தததேவதையினுடை ஆராதனத்தைச் செய்யவீருமபுகிறான் எனனாலேயே ஏற்படுத்தப்பட்ட அவவிதமான அபீஷ்டங்களை அந்தததேவதையினிடத்தினின்று அடைகிறான் அலப்படுத்தியுள்ள அவர்களுக்கு அதனுடைய டாகும் பயன் முடிவையுடையதாகவே ஆகிறது ஏனெனில், இத்தேவர்களை ஆராதிக்கின்றவர்கள் இதரதேவர்களை அடைகிறார்கள் என்னுடைய பகதர்களோ எனனையே அடைகிறார்கள் அழிவில்லாதும் ஸாவோததமமும் லோகவிலக்கண்ணமுமான என்னுடைய எருபத்தை அறியாதவர்களான அறிவீனர்கள் எனனை முன்பு கணுகுபபுலப்படாதவனென்றும் இப்பொழுது காமவசத்தினால் ஜனமவிசேஷத்தைப்பெற்றுப் பிரகாசத்தை அடைந்திருக்கின்றனென்றும் நினைக்கிறார்கள் யோகமாயினாலே மறைக்கப்பட்டிருக்கிற யான் எல்லோருக்கும் விளங்குவதில்லை (ஆதலால்) விசேமற்ற இவவுலகம் எனனைப் பிறப்பற்றவனென்றும் அழிவில்லாதனென்றும் அறிகிறதில்லை ஓ! அாஜுன்! நான் சென்றவர்களும தற்காலத்தில் இருக்கின்றவைகளும் இனிவருபவைகளும் பூதங்களை அறிவேன். எனனையோ ஒருவனும் அறியான் பமகுலத்தில் உதித்தவனே! சததுருக்களைத்தத்பிக்கச் செய்பவனே ராசுதவேஷங்களாலேஉண்டான தவரதுவநிமித்தமான மோகதனாலே எல்லாப்பிராணிகளும் பிறகருமபொழுதே மிகமயக்கத்தை அடைகின்றன புண்ணியகாமங்களுையுடையவர்களான எந்த ஜனாருக்குப் பாவமானது நசித்ததோ அவர்கள் ஸுகதுக்கமுலிய தவரதுவமோகத்தினின்று விடுபட்டு உறுதியானவிரத்ததுட

எனனைப்பனிகிறார்கள எவர்கள் எனனை ஆராயித்தது. முப்பது; சாவு
வலவிரண்டினினதும் விடுபட்டமுயல்கிறார்களோ அவர்கள் அநதப
ரீரீமததையும் ஸகலமான 1 அதயாதமததையும் எல்லாககாமத
தையும் அறிகிறார்கள் எவர்கள் எனனை அதிபூதததுடனும் அதி
தயவததுடனும் அதியஜஞததுடனும் கூடியவனாக அறிகிறார்களோ
அவர்கள் மரணகாலத்திலும் எனனிடத்தில் மனததைச சோதத
ராகளாக எனனை அறிகிறார்கள்' என்று கூறினா

முப்பத்திரண்டாவது அதயாயம்.

பகவதகீதாபாவம் (தொடர்ச்சி.)

பகவதகீதை

எட்டாவது அதயாயம்.

(2 தாசகப்ரம்மயோகம்)

அரஜுனன, 'புருஷோத்தமரே ! அநதபபிரமமமெனபது
யாது? அதயாதமம எனபது யாது? காமமெனபது யாது? அதிபூத
மனறு சொல்லப்பபட்டதும் யாது? எது அதிதெயவமெனறு
சொல்லப்பபடுகிறது? ஒ ! மதுஸூதனரே ! இரதததேகததில் அதி
ஜஞன யார? அவன எப்படிப்பபட்டவன? மனததை அடக்கின
ராகளாலே மரணகாலத்தில் எவ்வாறு நீர் அறியத்தகவராகிறீர்?'
ன்று கேட்டான

ஸ்ரீபகவான, 'பிரகிருதியினினறுவிடுபட்டிருக்கிற அழிவறற
ததமமான ஆதமஸவருபம் பிரமமமெனறு சொல்லப்பபடுகிறது
வபாவமானது (பிரகிருதி) அதயாதமமெனறு சொல்லப்பபடுகிறது
னிதாமுதலியபிராணிகளுடைய உறபத்திகருக்காரணமான விஸா
கமானது காமமெனறு சொல்லப்பபடுகிறது தேகமுடையவா
ளுள் உததமனே! அழிவுள்ளவஸதுவானது அதிபூதமெனச சொல
ப்பபடுகிறது புருஷன் அதிதெயவதமெனறு சொல்லப்பபடுகிறான்
நதததேகததில் அநதாயாமியாயிருக்கிறானே அதியஜஞனெனறு
சொல்லப்பபடுகிறேன் எவன் மரணகாலத்தில் எனனையேறின ததுக

(ச-ம) பரதயகாதமலிஷயமானவனது (ரா-ம) பரகிருதி.

அக்ஷரபரமமயோகமெனறு அக்ஷரபரமமயோகமெனறு வழங்கும
யஜ்ஞம்' எனறு, 'இரதிரியலேகம்' எனறுமபொருளகூறுவா

கொண்டு சரீரத்தைவிடுகிறாளுே அவன எனனுடைய 1 தன்மை
அடைகிறான் இந்தவிஷயத்திலே ஸமசயமில்லை சூரதீபுத்திர ! மன
தன் நிராயாணகாலத்தில் எந்த எந்த ரூபத்தை நினைத்துக்கொண்ட
சரீரத்தைவிடுகிறாளுே எப்பொழுதும் அந்த அந்த ரூபத்தின் ஸம
ணமே உடையவனாகி அந்த அந்த ரூபத்தையே அடைகிறான் ஆ
லால், எக்காலத்திலும் என்னையே நீ ஸமரித்துக்கொண்டிரு புத்
மும்செய மனத்தையும் புத்தியையும் என்னிடத்தில் வைப்பதன
என்னையே அடைவாய், ஸமசயமில்லை பாரதத ! அபயாஸமு
தயானமுமுள்ளதும் வேறுவிஷயங்களில் பிரவேசமற்றதுமாக
மனத்தினாலே நினைப்பவன் 2 திவ்யனான பரமபுருஷனை அடை
கிறான் எவன் பகதியும் யோகபலமுமுள்ளவனாகி அசைவற்றமனத்
தாலே நிராயாணகாலத்தில் இரண்டு புருவங்களினிடையில் பரான
வாயுவை நன்கு நிலைநிறுத்தி, ஸாவஜ்ஞனும் அனாதிகாலமாயிரு
கிறவனும் (ஸகலமான பிரபஞ்சத்தையும்) தனனாஜனையினால்
அடக்கி ஆளுகிறவனும் அனுவைக்காட்டிலும் அனுவாயிருக்கி
வனும் எல்லாப்பிரபஞ்சங்களையும் ஸருஷ்டிக்கிறவனும் மனத்தினால்
எண்ணவு முடியாத ரூபமுள்ளவனும் சூரியனைப்போல விளங்குகி
வனும் பிரகிருதியைக்காட்டிலும் அப்புறத்திலிருக்கிறவனுமாக
பரமபுருஷனைத் தியானமசெயவனோ அவன் திவ்யஸவருபியான
அந்தப் பரமபுருஷனை அடைகிறான் வேதங்களை அறிந்தவாக
எதை அழிவற்றதாகச் சொல்லுகிறார்களோ, விஷயவிருப்பமற
யதிகள் எதில் பிரவேசிக்கிறார்களோ, எதை அடைய விருப்பமு
ளவாசன் பிரமமசாயத்தை அநுஷ்டிக்கிறார்களோ எனனுடை
அந்தப் 3 பதத்தை உனக்கு நான் சுருக்கமாக உரைப்பேன் எவன்
எல்லா இந்திரியதவாரங்களையும் அடக்கி மனத்தை ஹருதயத்
துள்ள என்னிடத்தில் நிறுத்திச் சிரவில தன்னுடைய பிராணை
வைத்து ஸதிரமான யோகநிலையை அடைந்து பிரமமத்தைச்சொ
லுவதான், 'ஓம்' என்கிற ஓர் அக்ஷரத்தை உச்சரித்து என்னையே
தியானமசெயதுகொண்டு, தேகத்தைவிட்டுச் செலலுகிறாளுே
அவன் சிறந்தகதியை அடைகிறான் பாரதத ! எவன் எப்பொ
தும் வேறிடத்தில் மனமபற்றாமல் பிரதிதினமும் என்னையே
நினைக்கிறாளுே நிதயயோகத்தை விருமபின் அந்த யோகிக
நான் பிரயாஸமின்றி அடையத்தக்கவன் சிறந்த லித்தினை

1 'பாவஃ' என்பது மூலம், (ச-ம) வைஷ்ணவம் ததவம் (ரா-ம) என்
ரூபமாக ஸமரிகிறாளுே அந்த ரூபத்தை 2 (ச-ம) ஸமாயமண்டலவாத
யான 3 (ரா-ம) எனனுடையஸவரூபத்தை

அடைந்த மகாதமாக்கள் எனனை அடைந்து மறுபடியும்
 க்கங்களுக்கு இருப்பிடமும் நிலையற்றதுமான பிறப்பை
 டையாரா அராஜகன! பிரம்மலோக பரியந்தமுள்ள எல்லா
 லகங்களும் அடிககடி தோன்றுவதும் அழிவதுமாயிருக்கின்றன
 நதிபுத்திர! எனனை அடைந்தவர்களுக்கோ மீண்டும் பிறப்புக்
 டையாது (மனிதன்முதல் நான்கு முகன் ஈறுகவுள்ள எல்லாப்
 ராணிகளுக்கும் என்னுள் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிற) பகல இரவு
 னின் பாகுபாடுகளை அநிந்த ஜனங்கள், பிரம்மதேவரின் பகல
 யிரம் சதாபுகங்களையும் இரவு ஆயிரம் சதாபுகங்களையும் முடி
 றக்கொண்டவையென்று அறிகிறார்கள் அந்தநான்கு முகருடைய
 கல வரும்பொழுது பிரதயக்ஷமாகக் காணப்படும் ஸ்தூலபிர
 ளுசங்கள் அனைத்தும் அவயகதத்தினின்று உண்டாகின்றன,
 தரிவரும்பொழுது அவயகதமென்று பெயர்கொண்ட அந்த
 ன்குருடைய தேகத்திலேயே ஒடுங்குகின்றன பாராதத!
 ப்படிப்பட்ட இந்தப் பூதஸ்குகமே பரவசமாயிருந்துகொண்டு
 கல வரும்பொழுது தோன்றுகிறது, இரவுவரும்பொழுது அழி
 றது, இவ்விதம் தோன்றித்தோன்றி அழிகிறது எது அசே
 ன்பரகருதிருப்பான் அந்த அவயகதத்தைக்காட்டிலும் சிறந்த
 ம அத்தைக்காட்டிலும் விலக்ஷணமும் ஒருவிதமானபரமானத்தா
 ம புலப்படாததும் நித்யமுமாயிருக்கிறதோ எந்த அவ்விதஅக்ஷர
 வருபமானது எல்லாப் பூதங்களும் அழியும்போதும் அழிவ
 லையோ அது அவ்யகதமென்றும் அக்ஷரமென்றும் சொல்லப்
 புகிறது அதை ஸாவோததமமானகதியென்று சொல்லுகிறா
 ன் எதை அடைந்து மீண்டும் திரும்பமாட்டார்களோ மிகவும்
 ததம்மான அந்தஸ்தானமானது என்னுடையது பாராதத!
 கங்கள் எவனுள்ளிருக்கின்றனவோ, எவனால் இந்தப் பிரபஞ்ச
 டுதும் வியாபிக்கப்பட்டிருக்கிறதோ அந்தப் பரம்பருஷன்
 வறிடத்தில் பற்றுதலில்லாத் பகதியிலை அடையத்தக்கவன்
 ரதஸரேஷ்ட! எந்தமாராகத்தில் செல்லுகிறயோகிகள் திரும்பாம
 ருத்தலையும் திரும்பிவருதலையும் அடைகிறார்களோ அந்த¹ மாராக
 ததை உரைப்பேன் அகநியபிமானி தேவதை, பிரகாசத்திற்கு
 பிமானிதேவதை, பகலுக்கு அபிமானிதேவதை, சுக்லபக்ஷாபி
 ரானிதேவதை, ஆறுமாதங்கள் டங்கிய உத்தராயணத்திற்கு அபி
 ரானிதேவதை ஆகிய இவர்கள் வலிகளும் உலகங்களின் வழியா
 ச செல்லுகிற பிரம்மவிததுக்களான ஜனங்கள் பிரம்மத்தை அடை
 ரார்கள் புகைக்கு அபிமானிதேவதை, இராககாலத்திற்கு

1 'காலம்' என்பது மூலம்,

அபிமானிதேவதை, அவவர்தே கிருஷ்ணபக்தாபிமானி தேவதை ஆறுமாதங்களடங்கிய தக்ஷிணாபிமானிதேவதை ஆகிய இவர்களுக்கு வாஸஸ்தானங்களான உலகங்களின் வழியாகச் செல்கிற யோகியானவன் சந்திரபரகாசத்ததுடன் கூடின ஸ்வாககதேவதை அடைந்து திருமபுகிருன இந்த இரண்டுகதிகள் ஞானிகளாகாமிகளெனகிற அதிகாரிகளடங்கிய உலகத்துக்கு நிலையானவென்று எண்ணப்பட்டிருக்கின்றன ஒருவழியினால் செல்பவன் மீண்டும் ஸமஸாரத்தில் திருமபுகிறதில்லை மறறொருவழியினால் செல்பவன் மறுபடியும் ஸமஸாரமாகக்கதில் திருமபிவருகிறார் பாரதத்! இவ்விரண்டுமாரகங்களையும் அறிந்தயோகி ஒருவனாவமோகததையடையான் அரஜுன! ஆதலால், எல்லாக்காரர்களிலும் அரசசிராதிமாரகததேச சிந்தித்தலாகிற யோகததனிருப்பாயாக யோகியானவன் இதையறிந்து வேதங்களிலும் பஞ்ஞங்களிலும் தவங்களிலும் தானத்திலும் எந்தப்பண்ணியபவ சொல்லப்பட்டிருக்கிறதோ அது முழுமையும் அதிகாரிகளின் சிறந்ததும் ஆதிகாரணமுமான ஸ்தானத்தையும் அடைகிறான்

முப்பத்துமூன்றாவது அத்யாயம்.

ப க வ த கீ தா பாவ ம. (தோடீச்சு)

ப க வ த கீ தை

ஒன்பதாவது அத்யாயம்

(ராஜவீத்யா ராஜதூத்யயோகம்)

ஸ்ரீ எதைஅறிந்தால் அமங்களமான ஸமஸாரபந்தத்தினின்ற விடுபடுவாயோ அப்படிப்பட்ட அதிரஹஸ்யமாயிருப்பதும் விஜ்ஞானத்துடன் கூடியதுமான இந்தபரமமஞானத்தை அஸூயையவனான உனக்குச்சொல்லுகிறேன் இந்தஞானமானது விததைகளெல்லாம் சிறந்தது, ரஹஸ்யங்களுள்ளெல்லாம் சிறந்தது, மிகமகசுத்தமானது, பிரதயகூழமாக அறியத்தக்கது, தாமதத்தினின்றும் காதது பிரயாஸமின்றி ஸுகமாகச்செய்யத்தக்கது, குறைவற்றது, சதுருக்களை ததப்பிக்கச்செய்யவனே! இந்தததாமதத்தில் சிரதலையிலலாதமனிதர்கள் என்ன அடையாமல் மிருத்யுஸவ்ருபமான ஸமஸாரமாகத்திருமபுகிருள்கள் அபரகாசமானஸவ்ருபத்துடன் கூடின என்னாலே இப்பிரபஞ்சமனைத்ததும் வியாபிக்கப்பட்டிருக்கிறது, ஸ்கலபூதங்களும் என்னிடத்தில் நிலைபெற்றிருக்கின்றன

1 'அவைகள் என்னால் நிலைபெறுகின்றன, என்ன அவைகளால் நிலைபெறவில்லை' என்பது கருத்து.

அநதபபூதங்களிடத்தில் நான் நிலைபெற்றிருக்கவில்லை பூதங்களான
 ரிடத்திலிருப்பவையுமல்ல ஸாவேசுவரனான் எனனுடைய யோக
 கிமையைப் பார பூதங்களை நான் வகிக்கிறேன், நான் பூதங்களை
 ஆதாரமாகக் கொண்டிருக்கவில்லை மனோமயமான எனனுடைய
 வகலப்பமானது பூதங்களை நிலைபெறுமபடி செய்கிறது எல்லா
 டுத்திலும் செல்லுகின்ற பெரியவாபுவானது எப்பொழுதும் எவ
 ராறு ஆகாயத்தில் நிலைபெற்றிருக்கிறதோ அவ்வாறே எல்லாப்
 பூதங்களும் என்னிடத்தில் நிலைபெற்றிருக்கின்றனவென்று நீ
 ிற்றிருக்கொள் குருதிபுத்ரா! எல்லாப்பிராணிகளும் கலபம் முடி
 வகாலத்தில் எனனுடைய பிரகிருதியை அடைகின்றன அநதப
 பூதங்களுையே கலபாதியில் மறுபடியும் நான் ஸருஷ்டிக்கிறேன்
 எனனுடைய பிரகிருதியை ஆதாரமாகக்கொண்டு பிரகிருதிகரு
 சப்பபடிருத்தலால் பரவசமாயிருக்கிற இநதப பூதஸமூகம்
 வினததையும் அடிககடி ஸருஷ்டிக்கிறேன் தனஞ்சய! அப்படிப்
 பட்ட விஷமஸருஷ்டி முதலான காமங்கள் ஸம்பந்தமற்றவனைப்
 பாலிருக்கின்றவனும் அககாமங்களில் பற்றுதலற்றவனுமான என
 னக் கட்டுப்படுத்துகிறதில்லை குருதிபுத்திர! பிரகிருதியானது
 அத்யக்ஷணம் எனனால் (பாக்ககப்பட்டுச்) சராசராதமகமான உல
 ததை உண்பிபண்ணுகிறது இக்காரணத்தினாலே உலகம்சமுன்று
 காண்டு வருகின்றது எனனுடைய உத்தமமான பரமாதமதத
 ததை அறியாத மூடாகள் பூதங்களுக்கெல்லாம் மஹேஸ்வரனாக
 ருப்பவனும் (எல்லாப் பிராணிகளும் எனனை ஆஸ்ரயிப்பதின
 பாருட்டு) மனுஷ்ய தேகத்தைத் தரித்தவனுமாயிருக்கின்ற
 னனை (ஸாமான்யமான மனிதனாக என்னை) அவுமதிக்கிறார்கள
 யக்கத்தை உண்பிபண்ணுகின்ற தனமையுள்ளதும் ஆஸ்ரமும
 ிக்ஷஸமுமானபரகருதியை ஆஸ்ரயித்தவர்கள் வீணை ஆசையை
 டையவர்களும் பயனற்ற காமங்களுடையவர்களும் வீணை
 நானததையுடையவர்களும் புத்தியையிழந்தவர்களும் கிருடர்கள்
 பாரதத! தேவஸம்பந்தம் பெற்ற பிரகருதியை ஆஸ்ரயித்த
 ரார்களான மஹாதமாக்களோவென்றால் எனனை பரபஞ்சத்திற்கு
 ருதியாயிருக்கின்றவனென்றும் அழிவற்றவனென்றும் அறியது
 வறிடத்தில் மனத்தைச் செலுத்தாதவர்களாகி எனனையே பஜிக
 ன்றார்கள் எனனுடன் நித்திய ஸம்பந்தத்தை விருமபுகின்றவா
 ள் எப்பொழுதும் எனனைச் சொல்லுகின்றவர்களும் முயற்சியுள்
 ரவர்களும் திடமான விரதமுள்ளவர்களும் பகதியோடு எனனை
 மஸகரிக்கின்றவர்களும்மாங் எனனையே உபாஸிக்கின்றார்கள்

1 (கீர்த்தனையினாலும்) ஞானயஜ்ஞத்தினாலும் ஆராதிக்கின்றவர்களான மறறும் சிலா பலவிதமாகவும் தனித்தனியாகவும் ஜகஸ்வரூபியாயிருக்கிற என்னை ஒருவனாக எண்ணி உபாஸிக்கின்றார்களா நான் ஜயோதிஷ்டோமாதி ரூபமான கரது நான் யஜ்ஞமான நான் ஸ்வதா என்கிற மந்திரம் நான் ஓஷதம் மந்திரமுமான நானே நானே நெய் நான் அக்னி நான் ஹோமம் நானே இரத உலகத்துக்குத் தந்தையாகவும் தாயாகவும் போஷகனாகவும் பிதாமஹனாகவுமிருப்பவன் வேதத்தாலறியாததக்கதும் பரிசுத்தமுமான வஸ்து எதுவோ அதுவும் நானே ஓங்காரமும் ரிக்ருஸாமமும் யஜுஸும் நானே அடையத்தக்கவனும் போஷகனும் பரபுவும் ஸாக்ஷியும் இருப்பிடமும் சக்ஷனும் ஹிதத்தைச் செய்வனும் ஸருஷ்டிகாததாவும் ஸித்தி காததாவும் நாசத்தைச் செய்வனும் பரபஞ்சமனைத்தும் லயமடையும்ஸ்தானமும் அழிவறகாரணவஸ்துவும் நானே அராஜுன ! நானே தாபத்தை உண்பண்ணுகிறேன் நானே மழையைத் தழித்துக்கொண்டிருக்கிறேன் நானே மழையைப் பொழிகிறேன் நானே உலகம் ஜீவித்திருக்கவும் அழியவும் காரணமானவன் மேலும் ஸத்தான வஸ்துவும், அஸ்தானவஸ்துவுமாகிய அவவீரணமும் நானே மூன்று வேதங்களை அறிந்தவர்கள் யஜ்ஞங்களால் என்னை ஆராதித்து ஸோமஸத்தைப் பானம் செய்தவர்களும் பாபத்தினின்று விடுபட்டவர்களும் ஸவாகக்லோகத்தை விருமபுகிறார்கள் அவர்கள் புண்ணியமான இந்திரலோகத்தை நாடி அவ்விடத்தில் திவ்யமான தேபோகங்களை அனுபவிக்கின்றார்கள் அவர்கள் விஸ்தீர்ணமான அந்த ஸவாகக்லோகத்தை அனுபவித்துப் புண்ணியம் குறைவுடனே மனித லோகத்தை அடைகிறார்கள் இவ்விதமான வேதோகத்தாமங்களை அனுஸரித்த விஷயேசசைபுள்ளவாக போக்கு வரவை (பிறப்பிறப்பை) அடைகிறார்கள் எந்த ஜன்மகளையே சிந்திப்பதைத் தவிர வேறு பிரயோஜனத்தைக் கருதாதவர்களாக என்னையே சிந்தித்துக்கொண்டு உபாஸிக்கிறார்களோ எப்பொழுதும் என்னை உபாஸிப்பதிலேயே நோக்கமுள்ள அடக்கஞடைய யோகக்ஷேமங்களை நான் வஹிக்கிறேன் ருந்தி புத்தவர்கள் வேறுதேவதைகளிடம் பகதியுள்ளவர்களாகச் சிரதையோடு அந்த இந்திராதி தேவதைகளை உபாஸிக்கின்றார்களோ அவர்களும் முறைதவறி என்னையே ஆராதிக்கின்றார்கள் நா

1 (ச-ம) ஞானயஜ்ஞத்தினால் ஆராதிக்கின்றவர்களான மறறும் சி. என்னே ஒருவனென்றும் ஸ்ரீயசந்தராதி ரூபமாகத் தனித்தனியாயிருப்பனென்றும் விஸ்வரூபியென்றும் பலவாறாக உபாஸிக்கிறார்கள்.

ல்லவோ 'ஸாவயஜ்ஞங்களைபும அனுபவிகின்றவனும பிரபுவு
க இருப்பவன எனனை (அவிவேகிகள்) உள்ளபடி அறியாரகள்
தலால், அவர்கள் (ஜனனமரணமாககததில்) நமுவிவிழுகிறார்கள்
வதைகளை உதேசதிதது விரதங்களை அனுஷ்டிப்பவர்கள் தேவா
ள அடைகிறார்கள் பிதருக்களைக் குறித்து விரதங்களை அனுஷ்டிப்ப
வர்கள் பிதருக்களை அடைகிறார்கள் பூதங்களை உபாலிக்கின்ற
வர்கள் பூதங்களை அடைகிறார்கள் எனனைப் பூஜிக்கின்ற
வர்களோ எனனை அடைகின்றார்கள் எவன எனபொருட்டுப்
விரததையாவது புஷ்பதையாவது பழததையாவது ஜலததை
வது பகதியோடு கொடுக்கிறோடு பரிசுத்தமான அரதகசுரண
ள அரதப் பகதனுடைய பகதியினால் கொடுக்கப்பட்ட அரதப்
புஷ்பாதிகளை நான் அனுபவிகிறேன் கௌந்தேய! நீ எதைச்
செய்கிறாயோ, எதைப் பூஜிக்கிறாயோ, எதை வேறாமமசெய்கிறாயோ,
அதத தானமசெய்கிறாயோ, எந்தததவததைச் செய்கிறாயோ
அதத எனக்கு அரபபணமசெய இவ்விதம் (காமங்களை எனனை
ரதில் ஒப்பித்தல் எனகிற) ஸநயாஸயோகத்தோடு சோந்த அந
சுரணத்ததுடனகூடிய நீ சபாசுப் பலங்களுக்கூடின் பிராசின
மபநதவசுளினினதும் விடுபடுவாய (அவ்வாறு) விடுபட்ட நீ என
யே அடைவாய நான் எல்லாப் பிராணிகளிடமும ஸமமாயிருந்
வன எனக்குப் பகைவனுமில்லை, நண்பனுமில்லை எவர்கள்
எனைப் பகதியினால் பஜிக்கிறார்களோ அவர்கள் எனனைடத்தி
ருக்கின்றார்கள் நானும் அவர்களிடத்திலிருக்கிறேன் அதிகதுரா
ரமுள்ளவனானும் ¹ வேறு ஒன்றையும் கருதாமல் எனனையே
பிப்பானுதல் அவன ஸாதுவென்றே எண்ணத்தக்கவன ஏனெ
ல், அவன நல்ல நிச்சயபுத்தியுள்ளவனன்றோ? அவன சீக்கிரம
மத்தில் மனததைச் செலுத்தினவனாகிறான், (கெட்ட நடக்கையி
னது) அடிக்கடி ஒழிவையும் அடைகிறான் குருதிபுத்திர! எனனு
டைய பகதன் கெட்டுப்போகிறதில்லை என்று நீ பிரதிஜ்ஞஞசெய
ராதது! ஸ்திரீகளும் வைஸ்யர்களும் அவ்வாறே சூதரர்களும் நீச்
சுதியில் பிறந்தவர்களும் எனனை விசேஷமாக ஆராயித்து உததம்
ன கதியை அடைகிறார்களன்றோ? புண்ணியசாலிகளும் பசதி
ளவர்களும்மான பிராமமணர்களும் அவ்வாறே ராஜாவிஷிகளும்
தமகதியை அடைகிறார்களென்பதில் ஸந்தேகமென்ன? நிலை
றதும் ஸுகமற்றதுமான இவ்வுலகத்தை அடைந்திருக்கின்ற
எனனை அடையக்கடவாய எனனைடத்தில் மனமுள்ளவனும்
ரனைடத்தில் பகதியுள்ளவனும் எனனை ஆராதிக்கின்றவனும்

'அந்யபாக' என்பதுமூலம் (ச-ம) வேறுதேவதையைப் பஜியாமல்

ஆகக்கடவாய எனக்கு வந்தனம் செய்வாயாக இவ்விதம் என்னையே முக்கியமானகதி என்று எண்ணி மனத்தை என்னிடத்திற் சோதது என்னையே அடைவாய

முப்பத்துநான்காவது அத்தியாயம்.

பகவதகீதாபாவம். (தோடீச்சி)

பகவதகீதை

பத்தாவது அத்தியாயம்

1 (வியூகியோகம்)

மிகப்பாஹுபலமுள்ளவனே! பிரீதியுள்ளவனான உனக்கு ஹிதத்தைச் செய்யவேண்டுமென்கிற விருப்பத்தினால் மறுபடியும் நான் சொல்லப்போகிற என்னுடைய உத்தமமான வசனத்தை கேள் தேவஸமூகங்களும் மஹரிஷிகளும் என்னுடைய பிரபாவத்தை அறியாரா ஏனெனில், தேவர்களுக்கும் மஹரிஷிகளுக்கும் எல்லாத் தங்களாலும் நான் முந்தினவனாயிருக்கிறேன் எந்த மனிதன் எனைப் பிறப்பற்றவனென்றும் அநாதியாயிருப்பவனென்றும் எல்ல உலகங்களுக்கும் மஹேஸ்வரனென்றும் அறிகிறானோ மனிதர்களுமோகத்தை இழந்த அவன் எல்லாப் பாவங்களினின்றும் விடுபடுகிறான் வஸ்துகளுடைய ஸ்வரூபத்தை நிரூபிக்கக்கூடிய ஸாமாநியம், ஞானம், மோகமினமை, பொறுமை, உண்மை, அநாதகனத்தை யடக்குதல், வெளி இரத்திரியங்களை யடக்குதல், ஸுகருகம், உறபத்தி, நர்சம், பயம், பயமினமை, பிறருக்குத் துன்பத்தை புண்படுபண்ணுமை, எங்கும் ஸமமாயிருத்தல், ஸந்தோஷத்வம், தானம், கிராத்தி, அபகிராத்தி இப்படிப்பட்ட வெவ்வேறுவற்றான மனோபாவங்கள் எல்லாப் பூதங்களுக்கும் என்னிடத்தினின்றும் உண்டாகின்றன உலகத்திலுள்ள இந்தப் பிரஜைகள் எவர்களைச் சாராதவைகளோ முனனோகளும் (பிரம்மாவின்னுடைய) மனத்திற்கு உண்டானவர்களுமான அந்த ஏழு மஹரிஷிகளும் அவ்வாறானாரு மனுகளும் என்னுடைய ஸங்கல்பத்தை அநுஸரித்தவர்களே, (அல்லது) என்னிடத்தில் புத்தியைச் செலுத்தினவர்கள் என்னுடைய இந்த ஐஸ்வரியத்தையும் யோசனத்தையும் எவ்வுள்ளபடி அறிகிறானோ அவன் அசைக்க முடியாத பகதி யோகத்தோடு சோகக்கப்படுகிறான் இதில் ஸம்சயமில்லை நான் எல்ல

1 வியூகிவிஸ்தரயோகமென்றும் வழங்கும்

உலகங்களுடைய உத்பத்திக்கும் காரணம் என்கிடத்தினின்றே அனைத்தும் பிரவருத்தக்கின்றன எனறெண்ணி அறிஞர்கள் பிரீதியுடன் எனனைப் பணிக்கின்றனர் அவர்கள் என்கிடத்தில் மனத்தை வைத்தவர்களும் என்கிடத்திலேயே உயிரை வைத்தவர்களும் (என்னுடைய குணங்களை) ஒருவருக்கொருவர தெரிவிக்கின்றவர்களும் எனனைச் சொல்லுகின்றவர்களுமாக எப்பொழுதும் ஸந்தோஷிக்கிறார்கள் ஸுகத்தையும் அடைகிறார்கள் எப்பொழுதும் என ஸம்பந்தத்தை விரும்புகின்றவர்களும் பிரீதியுடன் எனனைப் பணிக்கின்றவர்களுமான அவர்களுக்கு அவர்கள் எனனை அடைவதற்குக் காரணமான புத்தியோகத்தை நான் கொடுக்கிறேன் அவர்களை அனுகரஹிப்பதின் பொருட்டே அவர்களுடைய ஹருதயகமலத்தில் நான் நிலைபெற்றுப் பிரகாசிக்கின்ற நானமாகிற விளக்கினாலே அவர்களுடைய அஜ்ஞானத்தால் உண்டான இருளை நாசம் செய்கிறேன்' என்று சொன்னார்

அர்ஜுனன், 'நீர் பரபரமம், உததமமான தேஜஸ், மிகப் பரிசுத்தமான வஸ்து தேவரீரை எல்லாப் பிராணிகளுடைய சரீரத்திலும் அநதாயாமியாக இருப்பவரும் நிதயரும் பிரகாசஸ்வரூபியும் தேவதைகளுக்கு ஆதியும் பிறப்பிலலாதவரும் விபுஷ்மாசாலலா ரிஷிகளும் அவவாறே தேவரிஷியான நாரதரும் அவ்விதமும் தேவலரும் வயாஸரும் சொல்லுகிறார்கள் அப்படியே நீரும் எனக்குச் சொல்லுகிறீர் கேசவரே! எனனை நோக்கி நீர்சொல்லுமனைத்தும் ஸந்தியமென்று எண்ணுகிறேன் பகவானே! உமமுடைய அவதார மகிமையைத் தேவர்களும் அறியவில்லை, அஸுரர்களும் அறியவில்லை புருஷோத்தமரே! பூதங்களைப் படைத்தவரே! எல்லாப் பூதங்களுக்கும் ஸ்வாமியாயிருப்பவரே! தேவதைகளுக்கெல்லாம் தேவதையாயிருப்பவரே! ஜகந்நாதரே! உமது ஸ்வரூபத்தை நீரே உமது ஞானத்தால் அறிகிறீர் தேவரீருடைய ஸ்வாயங்குள் அதுபுதங்களல்லவா? எந்த ஐஸ்வரியங்களாலே விஷ்ணுக்களை வியாபித்துக்கொண்டிருக்கிறீர் அவைகளை முழுதும் தேவரீர் எனக்கு உரைக்கவேண்டும் நான் பகதியோகத்தில் நிலைபெற்றுத் தேவரீரை ஒழிவிலலாமல் சிந்தித்துக்கொண்டு தேவரை எவ்வாறு அறிவேன்? பகவானே! எந்த வஸ்துக்களில் எனது சிந்திக்கத்தக்கவராக இருக்கிறீர்? ஜநாததனரே! உமமுடைய யோகத்தையும் விபூதியையும் ஸிஸ்தாரமாக மறுபடியும் சொல்லும ஏனெனில், உமமுனுடைய (வாக்கியமாகிய) அமுருதத்தாக கேட்கின்ற எனக்குத் திருபதியுண்டாகவேயில்லை' என்று கட்டினான்

ஸ்ரீபகவான், 'சூருஸரேஷ்ட ! மங்களகரமான என்னுடைய விபூதிகளுள் முக்கிய விபூதிகளை அதிக ஸந்தோஷத்துடன் யான உனக்குச் சொல்வேனெனனுடைய (விபூதி) விஸ்தாரத்திற்கு முடிவு இல்லை குடாகேச ! எல்லாப் பிராணிகளுடைய ஹருதயத்திலும் வவிககின்ற ஆதமா நானே பூதங்களுக்கு ஆதிபும மத்யபும அநதமும நானே நான் ஆதிதயாகளுள் விஷ்ணுவும ஒள்களுள் கிரணங்களுள்ளரவிபும மருத்துககளுள் மரீசியும நக்ஷத்திரங்களுள் சந்திரனுமாயிருக்கிறேன், வேதங்களுள் ஸாமவேதமயிருக்கிறேன், தேவகளுள் இந்திரனாயிருக்கிறேன் ; இந்திரியகளுள் மனமாயிருக்கிறேன், பிராணிகளுடைய சைதன்யமாகவுநானிருக்கிறேன், ருதராகளுள் சங்கரராயிருக்கிறேன், பக்ஷராகளுள் ஸாகளுள் குபேரனாயிருக்கிறேன், வஸுக்களுள் பாவனாயிருக்கிறேன், பாவதங்களுள் மேருவாயிருக்கிறேன், பாரதத ! நீ என்னைப் புரோஹிதாக்களுள் ஸ்வேஷ்டரான பிருஹஸ்பதியாக அந்நான் சேனாபதிகளுள் ஸகந்தனும், ஜலாதாரங்களுள் சமுத்திரமுமயிருக்கிறேன் நான் மகரிஷிகளுள் பருகுமகரிஷிபும, சொற்களுள் ஓரெழுத்தான பிரணவமுமாயிருக்கிறேன் யஜ்ஞங்களுள் ஜபயஞ்ஞமும ஸ்தாவரங்களுள் இமயமலையுமாயிருக்கிறேன் நான் எல்லாமரங்களுள்ளும் அரசமரமும, தேவரிஷிகளுள் நாரதமும, கதாவாகளுள் சிதரதனும், வரிததாக்களுள் கபிலமஹரிஷிபுமாயிருக்கிறேன் குதிரைகளுள் அமிருதத்துடன் தோன்றின உசனாஸரவம் எனகிற குதிரையும் சிறந்த யானைகளுள் ஐராவதம் எனகியானையும் மனிதாக்களுள் அரசனுமாக என்னை நீ அறி ஆயுதங்களுள் வஜராயுதமும பசுக்களுள் காமதேனுவுமாயிருக்கிறேன் பிரஜைகளுடைய உதபத்திக்குக் காரணமான மனமதனாகவுமிருக்கிறேன் ¹ஸாப்பங்களுள் வாஸுகியா யிருக்கிறேன் ²நாகங்களுள் அநந்தனாக இருக்கிறேன் ஜலதேவதைகளுள் வருணனாக இருக்கிறேன் பித்ருக்களுள் அராயமாவாச இருக்கிறேன் தண்டனை விதிப்பவாக்களுள் யமனாக இருக்கிறேன் தைதயாகளுள் பிரஹ்மலாதனாக இருக்கிறேன் கணக்கிடுகிறவாக்களுள் நானே காலனாக இருக்கிறேன் மிருகங்களுள் நான் ஸ்ரீமம்ம பக்ஷிகளுள் யான விரதபுத்ரனாக கருடன் பரிசுத்தம் செய்யும் வஸ்துக்களுள் நான் வாஸாக இருக்கிறேன் சஸ்திரதாரிகளுள் நான் ராமனும் மீனகளுள் சுருமீனுமாயிருக்கிறேன் நதிகளுள் கங்கா நதியாயிருக்கிறேன் அராஜுன ! எப்பொழுதும் ஸருஷ்டிக்கப்படுகின்ற எல்லா வஸ்துக

1 ஒரு தலையுள்ளவைகள்

2 அநேகம் தலையுள்ளவைகள்

நதகும் நான முதலும் ஈதும் நடுமாயிருக்கிறேன் விததைக
 னுள் அதயாதமவிததையாகவும் வாதமசெயபவாகளுடையவாத
 மாகவும் நானே இருக்கிறேன் அக்ஷரங்களுள் நான் அகாரமாக
 வும் ஸமாஸங்களுள் தவந்தவஸமாஸமாகவும் நானிருக்கிறேன்
 அக்ஷயமானகாலமும் நானே பிரபஞ்சமனை ததையும்சிருஷ்டித்தத
 நானமுகளுவஹிரணயகாபபன் நானே நான் எல்லோரையும்
 அபஹரிககிற மருதயும் பிறகும்வஸ்துகளுடையபிறவியும் ஸதி
 களுள் கோத்திஅபிமானிதேவதையும் ஐஸ்வரியாபிமானிதேவதை
 பானலக்ஷமியும் வாகுகுக்கு அபிமானிதேவதையானஸரஸவதியும்
 ரூபகததுககு அபிமானிதேவதையும் புத்திககுஅபிமானிதேவதை
 யும் தையம் பொறுமை இவ்விரண்டுகும் அபிமானிதேவதை
 களுமாயிருக்கிறேன் அவ்வாறே, ஸாமங்களுள் பிருஹதஸாமமென
 றிஸாமமும் சந்தஸ்களுள் காயதரினகிறசந்தஸுமாக இருக்க
 றிறேன் மாதங்களுள் நான் மாகழிமாதம் ருதுகளுள் நான்
 வஸந்தருது நான் பிறரைவஞ்சிக்கின்றவாகளுடைய சூதாட்ட
 மும் தேஜஸஸ்புடையவாகளுடையதேஜஸம் ஜயசீலாகளுடைய
 ஜயமும் பிரயத்தனமசெயபவாகளுடைய பிரயத்தனமும் ஸாத
 விகாகளுடைய ஸதவகுணமுமாயிருக்கிறேன் விருஷணிகளுள்
 நான் வாஸுதேவனாகஇருக்கிறேன் பாண்டவாகளுள் நான் தனஞ்
 சயனாகஇருக்கிறேன் முனிவாகளுள் வயாஸரும், கவிகளுள் சுகரா
 சாரியருமாயிருக்கிறேன் நான் தண்டிக்கிறவாகளுடைய தண்ட
 னையாக இருக்கிறேன் ஜயிக்கஇச்சைபுள்ளவாகளுடைய (ஜயத
 துககுஉபாயமான) நீதியாயிருக்கிறேன் சகஸ்யங்களுள் மௌன
 மாயிருக்கிறேன் ததவஜ்ஞானிகளுடைய ஞானமும் நானே ஓ!
 அராஜுன! ஸகலபூதங்களுக்கும் எது காரணமோ அது நானே
 ஜங்கமஸ்தாவராதமகமான எந்தவஸது இருக்கிறதோ அது
 எனையன்றிவேறில்லை சதருக்களைத்ததிககசசெயபவனே! திவ்ய
 மானஎனனுடையவிபூதிகளுக்கு முடிவுகிடையாது எனவிபூதியி
 னுடைய இரதவிஸ்தாரமானது எனலுல சுருக்கமாக உனக்குச
 சொல்லப்பட்டது ஐஸ்வரயததையுடையதும் காரதியையுடைய
 தும் நல்லமுயற்சியுள்ளதுமான எந்தஎந்தவஸதுவுண்டோ அது
 அது எனனுடையதேஜவின் ஓர்அம்சத்தினுல உண்டானதென்று
 அறியவேண்டுமே அராஜுன! அப்படியின்றி விஸ்தாரமாகத்
 தெரிநதுகொள்ளப்பட்ட இரதவிபூதியினுல உனக்கு யாதுபயன்?
 பான இவவுலகமனைததையும் ஓர்மசத்தினுலே தரித்ததுககொண்
 டிருக்கிறேன்' என்றுசொன்னான்

முப்பத்தைந்தாவது அத்யாயம்

ப க வ த கீ தா பாவம். (தோடீர்ச்சி)

ப க வ த கீ தை

பதினேராவது அத்யாயம்.

(1 விஸ்வரூபதர்சனயோகம்)

அராஜுனன, 'என்னையனுக்கரஹிப்பதின்பொருட்டு அத்யா தமஸ்வரூபத்தைவிளக்கக்கூடியதும் சிறந்ததும் ரஹஸ்யமுமான ளரத வசனம் உமமால் உரைக்கப்பட்டதோ அந்தவசனத்தினாலே எனனுடைய இந்தமோகம் நீங்கியது செந்தாமரைபித்தழபோன்ற கண்களையுடையவரே! பிராணிகளுடைய உத்பத்திவிநாசங்களைத் தேவரீரிடமிருந்து விஸ்தாரமாக நான் கேட்டேன குறைவற்ற தான தேவரீருடையமகிமையும் என்னால் கேட்கப்பட்டது பரமேஸ்வரரே! நீர் உம்மைப்பற்றிக் கூறியது உண்மையே புருஷோத்தமரே! ஈஸ்வரஸ்வபாவத்துக்குரிய உம்முடையரூபத்தை நான் பாரக்கவிரும்புகிறேன் பிரபுவே! யோகேஸ்வரரே! அந்த ரூபமானது என்னால் பாரப்பதற்குத்தகுதியுள்ளதென்று என்னு லீரானால் அழிவற்ற திவ்யாதமஸ்வரூபத்தை எனக்குக் காண்பிப்பீ ராக' என்றுகேட்டான்

ஸ்ரீ பகவான, 'பாராதத! பலவிதமும் திவ்யமும் பறபலவர் ண்களோடும் பறபலவடிவங்களோடும் கூடினவைகளும் நூறு விதங்களும் பின்னும்ஆயிரமவிதங்களுமாயிருக்கின்ற என்னுடைய ரூபங்களை நீ பார பதகுலத்திற்பிறந்தவனே! ஆதிதயாக்கையு வஸூக்களையும் ருத்ரர்களையும் அர்வினிதேவதைகளையும் மருத துக்களையும் பார இதற்குமுன்பாரத்திராத பலஆசசரியங்களையும் நீ பார ஆஸையமற்றவனே! சராசராதமகமானவஸ்துக்களுடன் கூடியஉலகமனைத்தையும் மற்றும் நீபாரக்கவிரும்புகிறதையும் இட் பொழுது இந்தஎன்னுடையதேகமாகிற ஒரிடத்தில் நிலைபெற்றவை யாகப்பார நீ உன்னுடையஇந்தக்கண்ணால் (விஸ்வரூபியான) என்னைப்பாரப்பதற்குச் சகதகைமாட்டாய ஞானஸ்வரூபமான கண்ணை நான் உனக்குக்கொடுக்கிறேன் ஈஸ்வரனுள்ளனகடே உரியதும் சிறந்ததுமான யோகச்சக்தியைப் பார' என்றான்

ராஜனே! மஹாபோகங்களுக்கு ஈஸ்வரரான ஸ்ரீகிருஷ்ணா விதம் சொல்லிப் பிறகு அனேக முகங்களுடைய கண்களையுமுடைய அனேக அதிபுதமான காட்சியையுடையதும் அனேக திவ்யாணங்களுள்ளதும் உயரத தூக்கிப் பிடிக்கப்பட்ட திவ்யமான பல தங்களுடையதும் திவ்யமான மாலையையும் ஆடைகளையுடையதும் திவ்யமான வாஸனை பொருந்திய சந்தனங்களை அணிந்தும் எல்லோருக்கும் ஆச்சரியமயமாக இருக்கின்றதும் பிரகாசித்ததும் முடிவிலலாததும் எல்லாத் திசைகளுக்கும் முகங்களுள்ள சிறந்ததுமான ஈஸ்வரஸ்வரூபத்தைக் குந்தியின் குமாரனான ஜானகியைக் காண்பித்ததா ஆகாயத்தில் ஆயிரம் ஸூரியாடைய காரதியானது ஒரேஸமயத்தில் உண்டாகுமானால் அந்தகதியானது (விஸ்வரூபத்தைத் தரித்த) மஹாதமாவான அந்தக்ருஷ்ணருடைய காரதிகு ஒப்பாகும் அப்பொழுது, பாண்ட பலவிதமாகவும் தனித்தனியாகவு மிருக்கின்ற எல்லாப்பிரபஞ்சத்தையும் தேவர்களுக்கெல்லாம் தேவரான ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவாடைய அந்தச்சரீரத்தில் ஓரிடத்தில் நிலைபெற்றிருப்பதாகப் பத்தான பிறகு, அந்தத்தனஞ்சயன் ஆச்சாயமடைந்து தேசமகிதது (விஸ்வரூபத்தைத் தரித்த) பரமாதமாலைத் தலையாலாங்கிக கைகளைக் குவித்துப் பின்வருமாறு வசனிக்கலானான் 'தேவரே! உமமுடைய தேகத்தில் தேவர்களையும் எல்லாப் விசேஷங்களுடைய கூட்டங்களையும் நானமுகளையும் 1கம் தத ஆஸனமாகவுடைய பரமமாவின்னிடத்திலிருக்கின்ற ஈஸ்வரமும் எல்லாத் தேவரிஷிகளையும் திவ்யமான ஸாப்பங்களையும் ககிறேன் விஸ்வேஸ்வரரே! உலகமனைத்தையும் விடிவமாகக் கொண்டவரே! அனேகம் கைகள், வயிறுகள், முகங்கள், கண்கள் வசனையுடையவரும் அனந்தமான ரூபங்களையுடையவருமான கை எவ்விடத்திலும் பார்க்கிறேன் உமமுடைய ஆதியையும் தியையும் முடிவையும் நான் பாரக்கவில்லை கிரீடம், கதை, சக இவைகளையுடையவரும் தேஜோராசியாயிருப்பவரும் நான்கு தத்திலும் பிரகாசத்தையுடையவரும் பாரக்க முடியாதவரும் லிக்கின்ற நெருப்பு ஸூரியன் இவர்களுடைய காரதிகுச் சமர காரதியுடையவரும் அளவிட முடியாதவருமான உமமை

1 'பிரமமாணமீசம் கமலாஸஸ்தம்' என்பது மூலம்
(ச-ம) பிரஹ்மங்களுக்குத் தலைவரும் பூமியாகிய தாமரையின் மேருய காணிகையிலிருப்பவருமான பிரமமாவை
(ரா-ம) 'கமலாஸஸ்தம்' என்பதற்கு, பரம்மாவின் கருத்தின்படி குகின்ற.

நாற்புறங்களிலும் பாரக்கிறேன் உபநிஷதத்துக்களில் அறியத்த
தாகச சொல்லப்பட்டிருக்கிறதும் மிகச் சிறந்ததும் அழிவில்ல
துமான வஸ்துவும் நீர் நீர் இந்த எல்லா உலகத்துக்கும் உத்
மான ஆதாரம் அழிவற்றவரும் நிலைத்ததாமங்களைப் பாதுகா
வரும் நீர் தேவரீர் எப்பொழுதுமுள்ளவரெனத் தும் பரம்பு
ரெனத் தும் நான் எண்ணுகிறேன் தேவரீரை ஆதிமத்யாரதமில்ல
வரும் முடிவற்ற வியமுள்ளவரும் முடிவில்லாத கைகளையு
வரும் சூரிய சந்திரர்களைக் கண்களாகவுடையவரும் ஜவலிக்கி
அகனியைமுகமாகவுடையவரும் தேஜஸினாலே இவவுலகமனைத்
யும் தபிக்கச்செய்கின்றவருமாகப் பாரக்கிறேன் மஹாத்மா
ஆகாய பூமிகளுடைய இந்த இடைவெளியும் எல்லாத் திக்குக்க
தேவரீர் ஒருவரால் வியாபிக்கப்பட்டிருக்கின்றன பயங்கர
ஆசசாயகரமுமான உமமுடைய இந்த ரூபத்தைக்கண்டு மூவு
களும் மிகக் பயத்தை அடைந்தன இந்தத் தேவசனங்கள் உம
வந்து சரணமடைகின்றன சிலர் பயந்து கரங்குவித்துத் துதிக்க
றனர் மஹரிஷிகள் வலித்தார்களின் கூட்டங்கள் மங்களமுண்ட
வேண்டுமென்று சொல்லிக்கொண்டு பரிபூரணமான ஸ்துதிகளா
உமமை ஸ்தோத்திரம் செய்கின்றன ருத்ரர்கள், ஆதித்யா
வஸுக்கள், ஸாத்யர்கள், விருவே தேவர்கள், அஸ்வினிகேதவ
கள், மருதத்துக்கள், பித்ருதேவதைகள், கந்தாவர்கள், யக்ஷா
அஸுரர்கள், வலித்தாக்குடைய கூட்டங்கள் இவர்கள் எல்ல
ரும் ஆசசரியம் அடைந்து உமமைப் பாரக்கின்றார்கள் மிகக்
பலமுள்ளவரே! அனேக முகங்களுக்கும் நேத்திரங்களுமு
தும் அனேகம் கைகளையும் தொடைகளையும் பாதங்களையுமு
தும் அனேக வயிறுகளுள்ளதும் அனேக கோரப்பற்களாலே ப
கரமாயுள்ளதுமான உமது பெரிய ரூபத்தைப் பார்த்து உலகங்
அதிக பயத்தை அடைந்திருக்கின்றன அவ்வாறே நானும் ப
டைந்திருக்கிறேன் உலகமனைத்தையும் வியாபித்திருக்கின்றவ
ஆகாயத்தை அளாவிக்கொண்டிருக்கிறவரும் ஜவலிக்கின்றவ
அனேகவாணங்களுள்ளவரும் திறந்தவாயுள்ளவரும் பிரகாசிக்கி
விசாலமான நேத்திரங்களுள்ளவருமான உமமைப்பார்த்து ம
தில மிகக் பயமடைந்திருக்கின்ற நான் தைரியத்தையும் ம
சுமாதானத்தையும் அடையவில்லை தேவதைகளுக்கெல்ல
ஸ்ராவரரே! உலகங்களுக்கு வாஸஸ்தானமா யிருப்பவ
கோரப்பற்களால் பயங்கரமானவைகளும் பிரளயகாலாக்கி
ஞ்ச சமமானவைகளுமான உமமுடைய முகங்களைக் கண்
திக்குக்களை நான் அறியவில்லை, ஸுகத்தையும் நான் அ

யிலலை நீர் பிரஸன்னராகககடவீர் இந்தநுதரஷ்டிரபுத
 ராக ள்னைவரும் பீஷ்மரும் துரோணரும் ஸ்ரீதபுதரணு காரண
 ம அரசாசுருடையகூட்டங்களுடனும் அவ்வாறே நமமைச சேர
 புத்தவீராகளுள் தலைவர்களாயிருக்கிற வீரர்களோடும் கோரப
 களால குருநாமாயிருக்கின்றவைகளும் பயங்கரமா யிருக்கின
 ரவகளுமான உமமுடைய வாயகளைநோக்கி விரைவாகச் செல்லு
 றாறனா சிலா பற்களின் சந்தங்களில் அகப்படடிகொண்டு பொடி
 ண்பபடுகிற தலைகளுடன் காணப்படுகிறார்கள் நதிகளுடைய
 னைக ஜலவேகங்கள் எவ்வாறு ஸமுத்திரத்தையேநோக்கி ஓடு
 றாறனவோ அவ்வாறே இந்த நரலோகத்திலுள்ளவீரர்களானகு
 ள்களிலும் ஜவலிக்கின்ற உமமுடைய வாய்களில் பிரவேசிசு
 றாறனா நனகு ஜவலிக்கின்ற நெருப்பில் விட்டில்கள் தாமி
 றிவதனப்பொருட்டு அதிகவேகத்துடன் பிரவேசிப்பதுபோல
 ள்கங்கள் தாம் அழிவதனப்பொருட்டு மிகக் வேகத்துடன் உம
 டைய வாய்களில் பிரவேசிக்கின்றன எல்லா உலகங்களையும்
 ள்கின்றவாய்களால் விழுங்கிக்கொண்டு நான்குபக்கத்திலும்
 க்கினால் அடிக்கடி நகிக்கொள்ளுகிறீர் விஷ்ணுவே ! தேவரீ
 டைய உக்கிரமானகிரணங்கள் ஒளிகளாலே உலகமனைத்தையும்
 பபிக்கொண்டு தவீககச்செய்கின்றன தேவரேஷ்டரே ! உக
 மான ஸ்வரூபமுள்ள தேவரீர் யார் ? சொல்லவேண்டும் உமகரு
 தனம் பிரஸன்னராகககடவீர் ஆதியாயிருக்கின்ற தேவ
 ர நனறுகத் தெரிநதுகொளவதற்கு விருமபுகிறேன் தேவரீ
 டைய பிரவருத்தியை நான் அறியவில்லை' என்று சொன்னான்

ஸ்ரீபகவான், 'உலகத்திற்கு க்ஷயத்தையுண்டுபண்ணுவதற்காக
 நுத்தியடைந்திருக்கின்ற காலனாக நானிருக்கிறேன் உலகங்களை
 மஹரிப்பதற்காக இப்பொழுது நான் பிரவருத்தித்திருக்கிறேன்
 துருக்களுடையபடைகளில் நிற்கின்ற புத்தவீரர்கள் அனைவரும்
 (முயற்சி) இல்லாமலிருந்தாலும் உயிரோடினார ஆதலால்,
 எழுந்திரு சீரத்தியை அடைவாயாக பகைவர்களை ஜயித்து
 றந்தரஜயத்தை நீ அனுபவிப்பாயாக இந்தவீரர்கள் முன
 மே எனாலேயே சொல்லப்பட்டுவிட்டார்கள் ஸ்வயஸாசியே !
 நிமித்தமாததிரமாக இரு எனலை கொல்லப்பட்டிருக்கிற
 ரோணரையும் பீஷ்மரையும் ஜயதரதனையும் காணனையும் இன்னும்
 றுமுள்ள தலைவர்களான் போரவீரர்களையும் நாசம்செய் மன
 நுத்தமடையாதே போராபுரி புத்தத்தில பகைவர்களை ஜயிப
 ய' என்று சொன்னான்

கீரீடியானவன கேசுவருடைய இந்தவார்த்தையைக் கேட்க இருக்காங்களையும் குவித்துக்கொண்டு நடுக்கமுற்று அவரை நடக்கரித்து மிகப் பயந்தவனாக மறுபடியும் வணங்கித் தழுதழுத்த லுடன் பின்வருமாறு கூறலானான்

‘ஹருஷ்கேசரே ! உலகமானது தேவரீருடைய மகிமைக் கீர்த்தனம் செய்வதனால் அதிகஸந்தோஷமடைகின்றது, அனுமனாள் தாகவும் ஆகின்றது ராக்ஷஸர்கள் பயந்துகொண்டு திகைப்பை நோக்கி ஒடுகின்றார்கள் லித்ததர்களுடைய கூட்டங்களையார் தேவரீரை நமஸ்கரிக்கின்றன இவைகள் அனைத்தும் தக்கவைத் தமஹாதமாவே ! மிக்க கௌரவம்பொருந்தியவரும் பிரம்மதேவரும ஆதிகாததாவுமான உமமை (அவர்கள்) ஏன் வணங்காமலிப்பார்கள் ? அழிவில்லாதவரே ! தேவேசரே ! உலகங்களுக்கெல்லாம் வாஸஸ்தானமாயிருப்பவரே ! நீரே அழிவில்லாத ஜீவாததவம் ஸத, அஸத என்கிறச்சப்தங்களால் சொல்லப்படுகின்றபிரகிருத்தித்தவமும் நீரே, இந்தப்பிரகிருத்தித்தவம், அதுனுடைய பந்தம் பெற்ற ஜீவாததவம் இவைகளைக்காட்டிலும் எது வேண்டுமுகதாததவமோ அதுவும் நீரே அநதமில்லாதருபமுடையவரே ! தேவரீர் தேவதைகளுக்கெல்லாம் ஆதியான தேவதைப் புராணபுருஷருமாயிருக்கிறீர் நீர் இந்தப்பிரபஞ்சத்துக்குச் சிறந்த ஆதாரமாகவுயிருக்கிறீர், அறிகிறவரும் அறியாததக்கவஸ்துவம் தமஸ்தானமுமாயிருக்கிறீர் பரபஞ்சமனைத்தும் உமமால் உயிர்ப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது வாயுவும் யமனும் அகனியும் வருண, சந்திரனும் நானமுகனும் தேவரீரே தேவரீர் பிதாமஹருக்க பிதாவாயிருக்கிறீர் தேவரீருக்கு ஆயிரந்தடவை நமஸ்கார நமஸ்காரம் மறுபடியும் மறுபடியும் தேவரீருக்கு நமஸ்கார நமஸ்காரம், நமஸ்காரம் முன்புறத்திலும் பின்புறத்திலும் உமவந்தனம் ஸாவஸவருபரே ! நாரபுறங்களிலும் உமக்குவந்தனம் அநதமில்லாத வீரமுள்ளவரே ! அபரிமிதமானவீகரம்முள்ள நீர் எல்லாப்பொருள்களையும் வயாபித்திருத்தலால் ஸாவஸவாயிருக்கிறீர் அசகத்தரே ! தேவரீருடைய இவ்விதமானமகிமை அறியாதவனான என்னால் தவறுதலாலாவது நடப்பினால் தோழரென்று எண்ணி அலக்ஷயமாக, ‘ஓ ! கிருஷ்ண ! ஓ ! யா, ஓ ! நண்ப !’ என்று கூறப்பட்டதும், மேலும் விளையாடப்பெழுதோ, படுக்குமபொழுதோ, உட்காரும் பொழுதோ போஜனம் செய்யும் பொழுதோ, தனித்திருக்கும் பொழுதோ எதிரிலோ பரிஹாஸாரத்தமாக என்னால் அவமதிக்கப்பட்ட மாகிய எல்லாவற்றையும் பொறுத்துக் கொள்ளும்படி பெரிய

மபொருநதிய தேவரீரை நான கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன் ஒப
ற பிரபாவமுடையவரே! தேவரீர் ஜனகமஸ்தாவராதமகமான்
பவுலகததுக்குப் பிதாவும், பூஜிக்கத்தக்கவரும், கௌரவமுள்ள
நவுமாயிருக்கிறீர் முவுலகிலும் உமக்குச் சமமானவன் ஒரு
வமிலே அவ்வாறிருக்க, உமக்குமேலான வேறொருவன் ஏது?
தலால், ஈசுவரரும் ஸதோத்திரம் செய்யத்தக்கவருமாயிருக்கிற
வரீரை நான சரீரத்தை நனகு படியச்செய்து வணங்கி கஷ்டிக
படி பிரார்த்திக்கிறேன் தேவரே! புத்திரனுடைய குற்றத
த தந்தையும், சினேகிதனுடைய குற்றத்தைச் சினேகிதனும்
ாறுபபதுபோலப் பிரியரான தேவரீர் பிரியனான என்னுடைய
ற்றங்களைப் பொறுக்கவேண்டும் இதற்கு முந்திப் பாராம
ந்த இந்த விசுவரூபத்தைக் கண்டு நான ஸதோஷமடைந
ன் பயத்தினாலும் எனமனமானது மிகவருநதுகிறது தேவரே!
எனம் இருந்த அந்த ரூபத்தையே எனக்குக் காண்பியும்
வாகளுக்கு ஈசரே! உலகங்களுக்கு ஆதாரமாயிருப்பவரே!
னை புரிவீராக முனபோலவே தேவரீரைக் கிரீடத்தையுடைய
நம் சுதாயுத்தையுடையவரும் சுகராயுத்தத்தைக் கையில
ாண்டவருமாக யான் பாரக்கவிரும்புகிறேன் ஆயிரங்கைகளை
யுடையவரே! உலகமனைத்தையும் வடிவமாகக்கொண்டவரே!
னகு கைகளுடன் கூடின அந்த ரூபத்தோடே எனக்குப் பிர
ானராகக் கடவீர்' என்றான்

ஸ்ரீபகவான், 'அரஜுன்! பிரகாசமயமானதும் ஸகல்பிரபஞ
தையும் வியாபித்திருக்கின்றதும் நாசமற்றதும் ஆதியிலுள்ளதும்
ரனை ததவிர வேறு ஒருவராலும் இதற்குமுன் பாரக்கப்படாதது
ன் என்னுடைய மிகச் சிறந்த ரூபமானது உன் விஷயத்தில்
ஸன்னான என்னால் என்னுடைய யோகமாயாஸாமாதியத்தி
ல் உனக்குக் காண்பிக்கப்பட்டது கௌரவர்களுள் சிறந்த
னே! மானிட உலகத்தில் உன்னைத்தவிர வேறொருவனால் இவ
ருவதையுடையவனான நான், வேதங்களாலும் யஜ்ஞங்களா
அத்யயனங்களாலும் தானங்களாலும் கிரியைகளாலும் உக்கிர
ன் தவங்களாலும் காணத்தக்கவனல்லேன இப்படிப்பட்ட
ங்கரமான என்னுடைய இந்த ரூபத்தைக்கண்டு உனக்குத்
பமுண்டாகவேண்டாம், மதிமயக்கமும் உண்டாகவேண்டாம்
யமற்றவனும் மனக்களிப்புற்றவனுமாயிருந்துகொண்டு என
ுடையதான் அதேரூபத்தை மறுபடியும் நனகு பார்' என்று
ானவா

ஸ்ரீவாஸுதேவா, அராஜுனனை நோக்கி இவ்வாறு சொல்லி விட்டு, அவன் பிரார்த்தித்த வண்ணமே தமமுடைய ரூபத்தை மட்டும் காண்பித்ததா மகாதமாவான ஸ்ரீவாஸுதேவா மறுபடியும் சாந்தமான ரூபமுள்ளவராகிப் பயந்துகொண்டிருக்கிற அராஜுனனை ஸமாதானம் செய்ததா

அராஜுனன, 'ஐயோதன்ரே! தேவரீருடைய சாந்தமான இந்த மனுவைய ரூபத்தைக் கண்டு இப்பொழுது மனம் தெளிவனும் ஸ்வபாவத்தை அடைந்தவனும் ஆகிறேன்' என்றான்

ஸ்ரீபகவான், 'நீ பார்த்த என்னுடைய இந்த விஸ்வரூபமானது எவ்விதத்தாலும் ஒருவராலும் காண்முடியாதது. தேவர்களுக்கூட எப்பொழுதும் இந்த ரூபத்தினுடைய தரிசனத்திற்கு விருப்பமுற்றவர்களாயிருக்கிறார்கள் எனின் எவ்விதமாக பார்த்தாயோ இப்படிப்பட்ட ஸ்வரூபத்துடன்கூடிய நான் வேறுகளாலும் தவத்தினாலும் தானத்தினாலும் யாகத்தினாலும் பாகத்தகவனலேன, பகைவர்களைத் தப்பிக்கச் செய்பவனே! அராஜுன! இவ்வித மகிமைபுள்ள நான் என்னிடத்திலேயே வைக்கப்பட்ட பகதியினாலேயே யதார்த்தமாக அறிவதற்கும் காண்பதற்கும் அடைவதற்கும் தகுந்தவன் பாண்டிருந்தன்! எவன் எனினேயே உத்தேசித்துக் காமங்களைச் செய்கிறவனும் எனினேயே யாகக் கொண்டுவனும் என்னிடத்திலேயே பகதியையுடையவனும் எல்லா விஷயாபிமானங்களுடும் விட்டவனும் எல்லாப் பிராணினிடத்திலும் துவேஷமற்றவனுமாயிருக்கிறானே அவன் என அடைகிறான்' என்று கூறினா

முப்பத்தாருவது அத்யாயம்

ப க வ த கீ தா பூ வ ம (தேட்டரிச்சி)

ப க வ த கீ தை

பன்னிரண்டாவது அத்யாயம்

(பக்தி யோகம்)

அராஜுனன, 'இவ்விதமாக உமமிடத்திலேயே எப்பொழுதும் மனத்தைச் சேர்த்தவர்களாக உமமை உபாலிக்குறிவாக்கு அவயகதமான பரதயகாதமஸ்வரூபத்தை உபாலிக்குறிவாக்குமான அவவிரண்டு வகையான பகதா்களுள் யோகத்தை நடைபெற்றவர்கள் யாரா?' என்று கேட்டான்,

ஸ்ரீ பகவான சொல்லுகிறா 'எவர்கள் மனத்தை எனனிடத்
வைத்து அதிகாரத்தையுள்ளவர்களாகவும் எனனோடு நித்ய
ன ஸம்பந்தத்தை விரும்புகிறவர்களாகவும் எனனை உபாலி
கிறார்களோ அவர்கள் யோகநிஷ்டையில் தோஷகிபெற்றவாக
ரன்று எனனால் எண்ணப்படாதிருக்கிறார்கள், எவர்கள் இந்திரி
யங்களின் கூட்டத்தை நனகு அடக்கி எல்லா இடத்திலும் ஸம்
திபுள்ளவர்களும் ஸாவபிராணிகளுக்கும் நனமைசெய்வதில்
நபமுள்ளவர்களுமாக இவ்விதமென்று குறிக்கத்தகாததும்
வயகதமும் எங்கும் நிரம்பியுதும் சிந்திக்கமுடியாததும் ஸாவ
தாரணமாயிருப்பதும் சலன்மற்றதும் நித்யமாயிருப்பதுமான
அக்ஷரஸ்வரூபத்தை உபாலிக்கிறார்களோ அவர்கள் எனனையே
டைகிறார்கள் அவயகதமான ஆதமதவத்தினிடத்தில் புறநி
கிற மனத்தையுடையவர்களான அவர்களுக்குத் துன்பமானது
அதிகமாக உண்டாகிறது தேகத்தினிடத்தில் ஆதமாபிமான
ள்ள அலாகளால் அவயகதவிஷயமான மனோவிருத்தியானது
நதத்தால் அடையப்படுகிறது பாரதத ! எவர்கள் எல்லாகக்
களையும் எனனிடத்தில் ஸமாப்பணமசெய்து எனனைப்பிரதான
க்கொண்டு வேறு பிரயோஜனத்தைக்கருதாத யோகத்தினால்
னைத் தியானம் செய்துகொண்டு உபாலிக்கின்றார்களோ என
டத்தில் வைக்கப்பட்ட மனத்தையுடையவர்களான அநதப் பக
களை மருதயுஸ்வரூபமான ஸம்ஸாரமுகிற ஸமுத்திரத்தி லிரு
நான விரைவாக்க கரை ஏற்றுகிறேன் எனனிடத்திலேயே
ரத்தை நிலையாக வை எனனிடத்தில் புத்தியை நிலைநிறுத்து
தற்குமேல எனனிடத்திலேயேவாஸம் செய்வாய் ஸந்தேகமில்லை
ரஞ்சய ! ஒருகால எனனிடத்தில் மனத்தைநிலைநிறுத்துவதற்கு
சக்தியற்றவையிருந்தால் பிறகு அபயாஸயோகத்தால் எனனை
டைவதற்கு விரும்பு, அபயாஸம் செய்வதிலுங்கூட நீ ஸாமாததிய
லாதவனாயிருந்தால் எனக்கு பரீதியை உணடுபண்ணுங் காமந
ரயே உத்தமமென்று தெரிந்தது அனுஷ்டிக்கின்றவனாகக் கட
ய எனனுடைய பரீதியைக் கருதியாவது காமங்களைச் செய
ராரீ வித்தியை அடைவாய் எனவிஷயமான பகதியோகத்தை
ரயித்து இந்தக் காமாக்களையும் செய்வதற்குச் சக்தியற்றவ
யின அதற்குப்பின் மனத்தை அடக்கி 'எல்லாக்காமங்களுடைய
னையும் எனக்கு அரூபணம் செய் அபயாஸத்தைக்காட்டிலும்

1 (சீம) பிரமமம் (ரா-ம) ஜீவாதமா

2 'ஸாவகாமுபலதயாக்' எனபது மூலம்.

ஞானம் சிறந்தது ஞானத்தைக்காட்டிலும் தியானம் சிறந்தது தியானத்தைக்காட்டிலும் காமபலத்தைப் பகவதாபபணம் வெவது சிறந்தது தியாகத்தினால் காலவினமபமினறிச சாரதியுடாகிறது எனனுடைய எந்தப்பகதன் எல்லாப்பிராணிகளிடிலும் தவேஷமில்லாதவனும் நேசமுள்ளவனும் கருணையுள்ளவனும் அஹங்கார மமகாரங்களைவிட்டவனும் ஸுகதுக்கங்களை ஸமம் எண்ணுகிறவனும் பொறுமைபுள்ளவனும் எப்பொழுதும் ஸந்தேஷமுள்ளவனும் யோகியும் மனமடங்கினவனும் உறுதியான நிசமுள்ளவனும் என்னிடத்தில் மனம் புத்திகளை வைத்தவனுமாயிருக்கிறானே அவன் எனக்குப் பிரியன் எவனிடமிருந்து ஜனநகபயமடைகிறதில்லையோ, எவன் ஜனங்களிடமிருந்து பயமடைதில்லையோ, எவன் ஸந்தோஷம், கோபம், பயம், மனக்குழப்பம் இவைகளால் விடுபட்டிருக்கிறானே அவனும் எனக்குப் பிரியன் எவன் அபேகை இல்லாதவனும் சுத்தனும் ஸமாதத்தனும் (மவைகளில்) உதாஹீனனும் (சாஸ்திரீயகாமானுஷ்டானங்களால் பெய்ககக் கூடிய சீதோஷணபருஷஸ்பாசாதிதூக்கங்களால்) பவருத்தமடையாதவனும் (விஹிதகாமங்களை ததவிர மறற) எல்லகாமங்களையும் ஒழித்தவனுமாயிருக்கிறானே அந்த என பகதனக்குப் பிரியன் எவன் ஸந்தோஷிக்கிறதில்லையோ, தவேஷத்தைப் பாராட்டுகிறதில்லையோ, தூக்கமடைகிறதில்லையோ, (ஒனையும்) விருமபுகிறதில்லையோ, எவன் சுபாசுபங்களில் பறறறனாகி என்னிடத்தில் பகதியுள்ளவனே அவன் எனக்குப் பிரியன் எந்தமனிதன், பகைவனிடத்திலும் நண்பனிடத்திலும் அவ்வாறாமாவமானங்களிலும் சீதோஷணஸுகதுக்கங்களிலும் ஸமயிருந்துகொண்டு (ஒன்றிலும்) பறறிலலாதவனும் இகழ்தல் புகழ் விரணடையும் ஸமமாக எண்ணுகிறவனும் மௌனவிரதமுடையனும் கிடைத்ததைக்கொண்டு ஸந்தோஷமடைந்தவனும் வீடில்லவனும் நிலையான புத்தியுள்ளவனுமாயிருக்கிறானே சிறந்த பபுள்ள அவன் எனக்குப் பிரியன் தாமததைவிட்டு விலகாதமோகூத்ததைக்கொடுப்பதுமான இவ்விதபகதியோகத்தைச் சதிரத்தில் சொல்லியபடி எவர்கள் உபாலிக்கிறார்களோ ஸரதபுள்ளவர்களும் எனனையே பரமபுருஷராததமெனறு நம்பினகளுமான அந்தப் பகதர்கள் எனக்கு மிகவும் பிரியமானவர்கள் என்று கூறினா

முப்பத்தேழாவது அதயாயம்

பகவத்கீதாபாவம் (தோடர்ச்சி)

பகவத்கீதை

பதின்மூன்றாவது அதயாயம்

(கேஷதீர்கேஷதீர்ஜ்ஞவிபாகயோகம்)

அரஜுனன, 'கேசவரே! பிரகிருதி, புருஷன், கேஷதரம், கேஷதரஜ்ஞன், ஞானம், ஞேயம் இவைகளை அறிய விரும்புகிறேன்' என்று கேட்டான்

ஸ்ரீபகவான், 'குருதிபுத்திர! (போகஸாதனமான) இந்தச் சரீரானது கேஷதரமென்று சொல்லப்படுகிறது இந்த கேஷத்திரத்தை வள அறிகிறானே அவனை கேஷதரஜ்ஞனென்று அதை யறிந்தவாள் சொல்லுகிறார்கள் பரதகுலத்திலுதித்தவனே! எனனை எல்லா கேஷதிரங்களிலுமுள்ள கேஷதரஜ்ஞனாகவும் தெரிந்துகொள் கேஷத்திரம் கேஷத்திரஜ்ஞன் இவைகளுடைய ஞானம் எதுவோ புத்தான ஞானமென்பது என்னுடைய நிச்சயம் அந்த கேஷதரமானது எந்தத்திரவயங்களுடைய உண்டாயிருக்கிறதோ, எவை ஞருக்கு ஆராயமோ, எவ்விதமான விகாரங்களுடையதோ, எந்த ரயோஜனத்தினப்பொருட்டு உண்டானதோ, எவைகளுடைய கூடமோ, அந்த கேஷத்திரஜ்ஞனும் எவ்விதமான ஸ்வரூபமுடையனோ, எவ்விதமான மகிமைபுடையவனோ அவைகளைச் சுருக்கமாக என்னிடத்தினின்று கேள் அந்த கேஷதரகேஷதரஜ்ஞத்தவமாரது பலவாறாக ரிஷிகளாலும் பறபலவிதமான வேதங்களாலும் கதிகளுடன் கூடியவைகளும் ஸந்தேகமற்ற அரத்தங்களை நிலைபாட்டுகின்றவைகளும்பரமமஸ்திரவங்களிலுள்ள பதங்களாலும் மனிததனியாகப் பகுத்துக் கூறப்படாதிருக்கிறது மஹாபூதங்கள், அகங்காரம், மஹத்தத்தவம், மூலபிரகிருதி, ஞானகாமேந்திரியங்கள், தத்து, மனம் ஒன்று, இரதிரியங்களுடைய விஷயங்களாகிய சபதஸாசரூபரஸகந்தங்கள் ஐந்து, இரசை, தவேஷம், ஸுகம், துககம், சேதனனுக்கு ஆதாரமாயிருக்கின்ற பூதஸங்காதரூபமான சரீரம் என விகாரங்களோடு கூடின இந்த கேஷதரமானது சுருக்கமாக உரைக்கப்பட்டது மேனமைபெற்ற மனிதர்களை அவமதிக்காம இருந்தல், டம்பமில்லாமை, மூன்று கரணங்களாலும் பிறர்களுத

1 (ச ம) 'ஸங்காத' = தேகம் இரதிரியங்கள் இவைகளுடைய சோகங்க, 'சதரா' = அந்தக்காணவிரூத்தி, 'தருதி' = தையம்

திருகுசெய்யாமை, பொறுமை, (கரணதரயங்களிலும்) ஒரேவிதமாக
 பிரவிருத்தியோடிருத்தல, ஆசாயனை உபாவித்தல, சுத்தி, உறு
 யோடிருத்தல, மனத்தை அடக்குதல, இரத்திரியங்களால கிரஹி
 கத்தகக விஷயங்களில் வெறுப்படைதல, அகங்காரமினையை
 பிறப்பு இறப்பு மூப்பு வியாதி துக்கம் ஆகிய தோஷங்களை விலக
 முடியாதவைகளென்று அறிதல, பறறினமை, புத்திரன் மனை
 வீடு முதலானவைகளில் அபிமானமில்லாமலிருத்தல, இஷ்டாநி
 டங்கள் நேரிடுங்காலத்திலும் எப்பொழுதும் ஒரேவிதமானமன
 தோடிருத்தல, வேறு தேவதையினுடைய ஸம்பந்தமின்றி என்
 டத்திலேயே தவறாத பகதியைச்செய்தல, ஜன்மில்லாத இடத்தி
 வாஸம்செய்தல, ஜனங்களுடைய கோஷடியில் விருப்பமற்றிரு
 தல, ஆதமததவஞானத்தில் எப்பொழுதும் நிலைபெற்றிருத்தல
 தகவஞானத்திற்கு எது பிரயோஜனமோ அதைச் சிரத்தித்த
 இவை ஞானமென்று கூறப்பட்டிருக்கின்றன இவற்றைக்காட்
 லும் வேறுபுள்ளது அஜ்ஞானம் ¹ எது அறியத்தக்கதோ, என்
 அறியாது ² அமிரதத்தை அடைகிறோடு அதை நான் உரைப்பேன்
 அநத ³ ஆதமாவானது அனாதியாக உள்ளது, எனனையே பிரதா
 மாகக்கொண்டது, சரீரத்தினால் பரிசேசேதிகக முடியாதபடி பெ
 தாக இருக்கிறது அது ஸததென்றாவது அஸததென்றாவ
 சொல்லவொண்ணாதது அநத ஆதமஸ்வரூபமானது எல்ல
 விடத்திலும் கைகளையும் கால்களையும் உடையது, எல்லா இடத்
 லும் சுண்ணாம்பு வாய இவைகளையுடையது, எல்லாவிடத்திலு
 காதுகளையுடையது, உலகத்திலுள்ள எல்லா வஸதுக்களையு
 வியாபித்துக்கொண்டிருக்கிறது அநதசக்ததாதம ஸ்வரூபமான
 எல்லா இரத்திரியங்களாலும் விடுபட்டிருந்தாலும் எல்ல
 இரத்திரியங்களுடைய தொழில்களாலும் விஷயங்களை அறிவதற்
 ஸாமாதத்தியமுடையது, ஒன்றிலும் ஸம்பந்தமில்லாதிருந்தாலு
 எல்லாவற்றையும் தரிப்பதில் ஸாமாதத்தியமுடையது, குண
 களால் விடுபட்டிருந்தாலும் குணங்களை அனுபவிப்பதில் திறந்
 யுள்ளதாகவுமிருக்கிறது பருதிவிமுதலான ஐந்து மஹா பூதங்
 ளுடைய உள்ளுமபுறமும் அநதச சுத்தாதமஸ்வரூபம் வியாபி
 திருக்கிறது, ஸ்வபாவமாகவே ஸதாவரூபமாகவும் ஜந்ம
 ரூபமாகவுமிருக்கிறது அதிகஸூக்ஷ்மமாயிருப்பதால் அது அற

¹ இவ்வு சககராஷபம் வேறுபடுகிறது

² (ச-ம) மாணயினமையை (ரா-ம) ஆதமானவை

³ (ச-ம) பரபரமம் (ரா-ம) ஜீவாதமா.

முடியாதது அது தூரத்திலும் ஸமீபத்திலும் இருக்கின்றது
புது பிராணிகளிடம் பேதமின்றி எங்கும் ஒரேவிதமாயிருந்தா
லும் தனித்தனியாகப் பிரிக்கப்பட்டதுபோலிருக்கின்றது அது
ருதிவி முதலான பூதங்களைத் தரிக்கின்றதும் அனாதிகளைப்
கூலிக்கின்றதும் அவைகளுடைய பரிணாமத்துக்கு ஹேதுவா
ருப்பதுமாக அறியத்தக்கது அநதச் சுத்தாத்மஸ்வரூபமா
ரது ஜயோதிர்மயமான வஸ்துகளுக்கும் பிரகாசத்தை உண்டு
ண்ணுகிறது, ஸுக்ஷ்மாவஸ்தையுள்ள 1 தம்ஸைக்காட்டிலும்
வறிக இருக்கிறதென்றும் சொல்லப்படுகிறது அது ஞானரூப
மம் அறியத்தக்க வஸ்துரூபமும் ஞானத்தால் அடையத்தக்கதும்
ல்லாப் பிராணிகளின் ஹருதயத்திலும் நிலைபெற்றதுமாயிருக்க
ிறது இவ்விதமாக சேஷத்திரத்ததுவமும் ஆத்மத்தவஜ்ஞான
மம் அறியத்தக்க (சேஷதரஜ்ஞானுடையயாதாத்மியமும்) சுருக்க
மாக உரைக்கப்பட்டன என்னுடைய பக்தன் இவற்றையறிந்தது
ன்னுடைய ஸ்வபாவத்தை அடைவதற்குத் தீவிரவனாகிறான்
பிரகிருதி புருஷன் இவ்விண்ணடியும் அனாதிகளாக அறி விகா
வகையும குணங்களையும் பிரகிருதியினிடத்தினின்று உண்டான
வயாக நீ அறி சரீரத்துக்கும் இந்திரியங்களுக்கும் செய்கைகளை
ண்டுபண்ணும் விஷயத்தில் பிரகிருதியானது காரணமென்று
றப்படுகிறது (அநதப்பிரகிருதியை அதிஷ்டானமாகக்கொண்ட)
தமாவானவன் ஸுகதுக்கங்களை அனுபவிப்பதில் காரணமாகச்
சொல்லப்படுகிறான் பிரகருதி ஸம்பந்தம்பெற்ற புருஷன் பிர
ருதிஸம்ஸாக்கத்தாலுண்டான குணங்களை, அனுபவிகிறான்
த்தம்ஜாதிகளிலும் நீசஜாதிகளிலும் பிறப்பை அடைய இந்த
வனுகுக்கு குணஸம்பந்தமே காரணமாக இருக்கிறது இந்தத்
தகத்தில் இருக்கின்ற அளவிடமுடியாத ஞானசகதியுள்ள புரு
ஷன் (தேகத்தின் செய்கைகளைச்) சமீபத்தினின்று பாப்பவனும்
புணுதி கொடுப்பவனும் (தேகத்தைத்) தரிப்பவனும் (ஸுகதுக்
களை) அனுபவிப்பவனுமாகிறான் (இவ்வாறு தேகத்தை நிய
ப்பதினாலும், தரிப்பதினாலும், தேகத்திற்குத் தலைவனாயிருப்பதி
னாலும் இவன் இந்தத்தேகம், இந்திரியங்கள், மனம் இவைகளைக்
றித்தது) மஹேஸ்வரனென்றும் பரமாத்மாவென்றும் சொல்லப்
படுகிறான் எவன் இவ்விதம் புருஷனையும் ஸ்வாதிகளான முக
ணங்களோடு கூடின பிரகிருதியையும் அறிகிறானோ அவன் எவ
தமான நிலைமையிலிருந்தாலும் மறுபடியும் பிறக்கிறதில்லை
பாகத்தில் நிலைபெற்ற சிலா சரீரத்திலிருக்கின்ற ஆத்மாவை
னத்தினால் தியானயோகத்தால் ஸாக்ஷாதகரிக்கின்றாராகள் மற்ற

1 (ச-ம) அஜ்ஞானம் (ரா-ம) ஸுக்ஷ்மாவஸ்தையிலிருக்கிறபிரகருதி

வாகள ஞானயோகத்தாலும் வேறுசிலா காமயோகத்தாலும் அகிரூபுகள் இவ்வாறு அறியாத மறறவர்களோ ஞானிகளிடத்தினின்று உபதேசத்தைக் கேட்டு (காமயோகாதிகளால்) உபாஸிக்கின்றார்கள் எவர்கள் குருவின உபதேசத்தைக் கேட்பதை முக்கியமாகக் கொண்டிருக்கிறார்களோ அவர்களும் ஸமஸாரபத்ததைத் தாண்டவே தானாகிறார்கள் பரதஸாரேஷ்ட! (உலகதில்) ஸதாவரஜங்கம் ஸவருபமாக உண்டாகிற வஸ்துக்களெல்லா கேஷ்தரகேஷ்தரஜஞாக்களுடைய ஸம்பந்தத்தினால் உண்டாகின்றன என்று அறி எல்லாப் பூதங்களிடமும் பரமேஸ்வரனாயிருக்கின்ற ஆதமாவை எங்கும் ஸம்மாக இருப்பவனென்றும் தேகாதிக அழிந்தாலும் அழியாமலிருக்கிறவனென்றும் எவன அறிகிறானோ அவனே உள்படி ஆதமாவை அறிகிறான் எல்லாப் பிராணிகளிடத்திலும் நன்கு நிலைபெற்றிருக்கின்ற ஆதமாவை ஸம்மாக பாகுகிறவன் தன்னாலே தன்னைத் தீங்குக்கு உட்படுத்திக்கொள்ளான் அதனால் உத்தமமானசதியை அடைகிறான் எல்லாவித காமங்களும் பரகருதியினாலே செய்யப்படுகின்றவையென்றும் அவாறே ஆதமா காததா அல்லனென்றும் எவன் அறிகிறானோ அவன் ஆதமாவை அறிகிறான் தேவா மனிதாமுதலான பிராணிகளாகத் தனித்தனி இருக்கும் பரபஞ்சமனைத்தையும் பரகரு ணன்றினிடத்திலேயே இருப்பதாகவும் அதனிடத்தினின்றே விஸ்தரத்தையடைகிறதாகவும் எப்பொழுது பாகுகிறானோ அப்பொழுது பரமமத்தை அடைகிறான் குருதீபுதர! இந்தப் பரமாதமாவானவ சரீரத்தில் நிலைபெற்றிருந்தாலும் அனாதியாயிருப்பதினால் அவற்றவனாயிருக்கிறான், ஸதவாதிகளான குணங்களால் விடுபட்டிருத்தலால் ஒன்றையும் செய்கிறதில்லை, ஒன்றோடும் ஒட்கிறதில்லை எல்லா இடத்திலும் வயாபித்திருக்கின்ற ஆகாமானது ஸஞ்சம்மாயிருத்தலால் எவ்வாறு ஒன்றினாலும் பற்றப்படுகிறதில்லையோ அவ்வாறே எல்லாத் தேகங்களிலும் நிலைபெற்றுள்ள ஆதமாவானவன் அந்த அந்தத் தேகஸவபாவங்களால் டற்றப்படுகிறதில்லை பாரத! ஒரு ஸ்வாயன் இந்த உலகமனைதனையும் எவ்வாறு விளக்குகிறானோ அவ்வாறு கேஷ்ததிரஜஞான எல்லா சரீரத்தையும் பிரகாசிப்பிக்கிறான் ஞானமாகிற கண்ணால் கேஷ்ரத்துக்கும் கேஷ்ததிரஜஞானுகுமுள்ள இவ்வித வேறுபாட்டைப் பூதாகாரமாகப்பரிணமித்திருக்கின்ற பரகருதியினிடத்தினின்றே விடுவித்துக்கொள்வதற்கு உபாயமான (அமானிதவமுதலான குணங்களையும்) எவர்கள் அறிகிறார்களோ அவர்கள் பரபரமத்தை அடைகிறார்கள்

முப்பத்தேட்டாவது அதயாயம்
ப க வ த கீ த ர ப ர வ ம் (தோடர்ச்சி)

ப க வ த கீ த
பதினான்காவது அதயாயம்
(குணதீரயவிபாக யோகம்.)

எதை அநீரது எல்லாமுனிவாகளும் இநதஸம்ஸாரபந்தத்தி
ன்று விடுபட்டுச் சிறந்தவரித்தியைப் பெற்றாராகளோ வேறான தும
னங்களுள் சிறந்ததுமான அநத ஞானத்தைத் திருமபவும்
னக்கு நான சொல்வேன இநதஞானத்தை ஆராயித்து என
டன ஸாதாமயத்தை அடைந்தவர்கள் ஸ்ருஷ்டிகாலத்திலும்
ரப்பதில்லை, பிரளயகாலத்திலும் அழிவதில்லை பாரத! உலக
னத்துக்கும் காரணமும் மஹாதாதி விகாரங்களுக்கும் காரணமு
ன அசேதனப் பிரகிருதியில் நான காப்பத்தை வைக்கிறேன
தனால், (பிரம்மாத்மி ஸதம் பபரியநமுள்ள) எல்லாப்பிரபஞ்சந
நடைப் உத்பத்தியும் உண்டாகிறது சூரதிபுத்திர! (தேவ கந
வ பசு பக்ஷிகள் முதலான) எல்லாஜாதிகளிலும் எந்த மூாததி
உண்டாகின்றனவோ அவ்வித மூாததிகளுக்குப் பிரகிருதியா
து காரணமாயிருக்கிறது நான (அநதப்ரகிருதியில்) விதை
பாட்ட தரந்தையாயிருக்கிறேன பெரியகைவனமையுள்ளவனே!
கிருதியிடத்தினின்று உண்டாகிற ஸதவம் ரஜஸ தமஸானகிற
ணங்களும தேகத்திலிருக்கின்ற அழிவற்றவனான ஆதமாவைக்
டுகின்றன தோஷமற்றவனே! ஸதவம், ரஜஸ, தமஸானகிற
ணங்கள் மூன்றனுள் நிராமலமாயிருப்பதால் பிரகாசிகுரு தனமை
ளதும் ஆரோக்யபேற்றதுவுமான ஸதவகுணமானது ஆதமாவை
கஸம்ஸாரபந்ததாலும் ஞானஸம்ஸாரபந்ததாலும் கட்டுகிறது சூரதி
ந்ரிர! ரஜோகுணத்தை, ஆசைக்குக்காரணமாயிருக்கிறதெனதும்
பதாதிவிஷயானுபவ இச்சைக்கும் புத்திரமித்திரபந்தக்களோடு
காக்கைக்கும் உத்பத்திஸ்தானமன்னதும் அறி அநத ரஜோகுண
னது தேகியான ஆதமாவைக் காமஸம்ஸாரபந்ததால் கட்டுகிறது
ரதகுலத்திற்பிறந்தவனே! தமோகுணத்தையோவென்றால், அஞ்
னத்தால் உண்டாகின்றதெனதும் எல்லாப்பிராணிகளுக்கும்
மாகத்தைபுண்பெண்ணுகிறதெனதும் அறி அநதத் தமோகுண
னது அஜாகரதையாலும் சோமபலாலும் உறக்கத்தாலும் ஆத
ரஸைக்கட்டுகின்றது பரதகுலத்திலுதித்தவனே! ஆதமாவை

ஸதவம் ஸுகத்திலும் ரஜோகுணம் காமத்திலும் சோபகிகிற
 றன தமோகுணமோ ஞானததைமறைத்துத் தவறுதலில் சே
 பிக்கின்றது பாரத! ஸதவகுணமானது ரஜஸையும் தமஸையு
 ரஜோகுணமானது ஸதவத்தையும் தமஸையும், அவ்வாறே, தமோ
 குணமானது ஸதவத்தையும் ரஜஸையும் அடக்கி வெளிப்படுகி
 றன இரத்ததேகத்தில் (கணமுதலியஞான) தவாரங்களுள்ளொ
 றிலும் எப்பொழுது பிரகாசஞானமுண்டாகிறதோ அப்பொழு
 ஸதவம் நிச்சயமாக விருத்தியடைந்திருக்கிறதென்றறியவேண்டு
 பரதஸுரேஷ்டனே! பேராசை, (பிரயோஜனத்தை எதிர்பாராம
 காரியங்களில் ஒழிவற்றுப்) பிரவருத்தித்தல, (பயனுக்குஸாத
 களான) காமாக்களைத் தொடங்குதல, இந்திரியங்களுக்கு அட
 மினமை, விஷயஇச்சை இவைகள் ரஜோகுணம் அபிவிருத்தியடை
 தால் உண்டாகின்றன குருநாதன! தமோகுணம் விருத்தியடை
 யும் ஸமயத்தில் ஞானமஉதியாமலிருத்தல, செய்ய வேண்டிய
 யங்களில் பிரவிர்த்திஇல்லாமல் ஸதமபித்தூற்றல, அகாராயத்
 பிரவிருத்தித்தலைப் பயனாகக்கொண்ட தவறுதல, விபரீத ஞான
 இவைகள் உண்டாகின்றன ஸதவகுணம் விருத்தியடைந்திரு
 கையில் தேகியானவன் உபிரைவிட்டால் உத்தமமானதவறுத
 அற்றதஞானிகளுடைய பரிசுத்த உலகங்களை அடைகிறான் ரஜோ
 குணம்விருத்தியடைந்திருக்கும் தருணத்தில் மரணத்தை அடை
 வன் பலாபேகைகூடியுடன் காமங்களைச் செய்கின்றவராகளான கா
 திலப்பற்றுள்ளவர்களுடைய குலங்களில் பிறக்கிறான் அவ்வா
 தமோகுணம் தலைமைபெற்றிருக்கும் ஸமயத்தில் உபிரை விடுப
 ராயபன்னிமுதலான நீசஜநதுக்களுடைய ஜாதிகளில் பிறக்கிற
 புண்ணியகாமத்திற்கு ஸதவத்தினால் உண்டுபண்ணப்பட்டதாக
 சிறிதும் துகட்கமில்லாததாகவுயிருக்கின்ற ஸுகத்தைப்பலனாக
 அவ்வாறே, ரஜோகுணத்திற்குத் துகட்கத்தைப்பலனாகவும், தமோ
 குணத்திற்கு அஞ்ஞானத்தைப்பலனாகவும் சொல்லுகிறார்கள் ஸ
 குணத்தினின்று ஞானமுண்டாகிறது ரஜோகுணத்தினின்று
 பேராசையுண்டாகின்றது தமோகுணத்தினின்று அஜாகரதை
 விபரீதஞானமும் அஜ்ஞானமுமுண்டாகின்றன ஸதவகுணத்
 திலைபெற்றவர்கள் மேலானபதவியை (=மோக்ஷத்தை) அடைகி
 றார்கள் ரஜோகுணமுடையவர்கள் ¹ மத்தியிலே வாஸம்செய்கின்ற
 தமோகுணத்தையுடையவர்கள் நீசமானகுணத்திற்குரிய செய
 களிலநிலைபெற்று அதோகதியை (=நசுக்கத்தை) அடைகின்றார்கள்

¹ பூலோகத்தில்.

ததமமானஸ்தவகுணத்தில் நிலைபெற்ற விவேகியானவன்¹ குணங்களகாடடினும் வேறாயிருக்கின்ற ஆதமாவைக காததா அல்ல னனறும் குணங்களைக்காடடினும் வேறானவனென்னும் அறிந்த பாழுது எனனுடைய ஸவரூபத்தை அடைகிறுன தேகியானவன தகத்திலுண்டாயிருக்கிற முககுணங்களைபுந தாண்டிப பிறப ர்பபு மூப்புககளால் உணடுபண்ணப்பட்ட துககங்களால் விடுபட வனாகி அழிவற்ற ஆதமாவை அனுபவிககிறுன' என்றா

அரஜுனன, 'பிரபுவே! இந்த மூன்று குணங்களைபுந தாண்டி ருக்கிறவன எவவிதமான அடையாளங்களோடிருப்பான்? அவன வவித ஆசாரமுடையவன்? இந்த மூன்று குணங்களையும் எந்த பாயத்தால் தாண்டுகிறுன்?' என்று வினவினான்

புரீபகவான சொல்லுகிறா 'பாண்டவ! எவன ஸமபவிக னற பிரகாசத்தையும் பிரவிருத்தியையும் மோகத்தையும் தவே ககிறதில்லையோ, எவன நிவருத்தித்திருக்கின்ற அவைகளை ருமபுகிறதில்லையோ, எவன உதாவீனனபோலிருந்துகொண்டு ணகாரியங்களான ராகம துவேஷமுதலானவைகளால் அசைக ப்படமாட்டானோ, எவன குணங்களேபரவருத்தித்திருக்கின்றன வன்று தெரிந்துகொண்டிருக்கிறுனோ, (எவன அவவிதமான ணகாரியங்களுக்கு அனுகுணமாக நிஷ்டையிலிருந்து) சலிக்கிற லலையோ, எவன ஸுகதுக்கங்களில் ஸமமான சித்தவிருத்தி டையவனும் தன்னுடைய ஆதம ஸவரூபத்திலேயே நிலைபெற்ற னும் மண்ணாகடடியிலும் கல்லிலும் தங்கத்திலும் ஸமமான ிவண்புள்ளவனும் பிரியத்தையும் அபிரியத்தையும் ஸமமாகப் விகின்றவனும் மனோதாரியமுள்ளவனும் புகழையும் நிரதை ப்யும் ஸமமாக எண்ணுகிறவனும் மானத்திலும் அவமானத்தி ம ஸமமாயிருப்பவனும் மிதரபக்ஷத்திலும்சதருபக்ஷத்திலும் ஸம ரியிருக்கின்றவனும் ஸாவகாமங்களையும் விட்டவனுமாயிருக றுனோ அவன முககுணங்களையும் தாண்டினவனென்று சொல்லப ிகிறுன எவன எனனையே அசஞ்சலமான பகதியோகத்தால் பாலிககிறுனோ அவன இம்முககுணங்களைபுந தாண்டிப பிரமம் ரவதற்குத் தக்கவனாகிறுன நான் அழிவற்றதும் குறைவற்றது னபிரமம்பாவத்திற்கு ஆராயமாயிருக்கிறேன், சாஸ்வதமான தா ததிற்கும் நிதயமான ஸுகத்திற்கும் இருப்பிடமாயிருக்கிறேன்

1 'எப்பொழுது குணங்களைக்காடடினும் வேற காததாவைப பாக்க லலையோ, குணங்களைக்காடடினும் மேலானவனை அறிகிறுனோ அப பாழுது' எனினும் பொருத்தம்.

முப்பத்தோன்பதாவது அதயாயம்.

ப க வ த் கீ த ர பாவம் (தோடர்ச்சி)

ப க வ த கீ தை

பதினேந்தாவது அதயாயம்

(1 புருஷோத்தமயோகம்)

மேலாயிருக்கின்ற (நானமுக்கினை) வேராகக் கொண்டது கீழான (பூமியில் வலியுடைய) மனிதன், பசு, புழு, பூச்சி, ஸ்தாபன முதலானவைகளைக் கிளைகளாகவுடையதுமான ஸ்திரமில்லாத ஸமஸாரமாகிற அரசமரத்தை நாசமற்றதாகச் சொல்லுகிறார்களே. எந்த ஸமஸார விருக்ஷத்திற்கு வேதங்களே இலைகளோ அந்த ஸமஸார விருக்ஷத்தை அறிபவனே வேதார்த்தத்தை அறிந்தவன். ஸ்தவம், சஜஸ, தம்ஸ என்கிற முகருணைகளால் விருத்தியடைந்ததும ரூபம் ரஸமுதலான விஷயங்களையே தளிராகக்கொண்டிருக்கின்றதுமான அந்த ஸமஸார விருக்ஷத்தினுடைய கிளைகள் கீழிலுள்ள கிளைகளிலும் மேலிலுள்ள கிளைகளிலும் பரவியிருக்கின்றன அப்படிப்பட்ட ஸமஸார விருக்ஷத்தினுடைய காமரூபமான வேர்கள் கீழாக மூலையலாகத்தலை மேனமேலும் காமங்களையே தொடரச்சியாகக் கொண்டு எங்கும் பரவியிருக்கின்றன இந்த ஸமஸார விருக்ஷத்தினுடைய மேற்சொன்னவிதமான ஸ்வரூபமானது இந்த ஸமஸாரத்திலிருக்கின்ற ஜனங்களாலே அறியப்படுகிறதில்லை இந்த விருக்ஷத்தினுடைய முடிவு, தொடக்கம், நிலைமை இவைகளும் அறியப்படுகின்றதில்லை நன்றாக ஆணீவேருடன் கீழே ஊன்றியிருக்கின்ற இந்த ஸமஸாரமாகிற அரசமரத்தை வைராகியமாகிற உறுதியானதையினாலே வெட்டிப் பிறகு எந்த இடத்தை நாடினவர்கள் மறுபடியும் ஸமஸாரமாகக்கத்தில் திரும்பமாட்டார்களோ அப்படிப்பட்ட ஸ்தானமானது தேடத்தக்கது எவ்விடத்தினின்று வெருகாமாய்த் தொடரது வந்திருக்கிற ஸமஸார பிரவருத்தி பரவியிருக்கிறதோ அந்த ஆதிபுருஷனையே ¹ சரணமடையவேண்டும் அக்காரத்தையும் விபரீதஞானத்தையும் விட்டவர்களும் புத்திரபுத்திராதிகளிடத்தில் பற்றுதலென்கிற தோஷத்தை விலக்கியவர்கள்

¹ புருஷோத்தமபராபதியோகமெனவும் புராணபுருஷோத்தமமே மெனவும் வழங்கும்

² பஃபதயேத் என்று பாடம் கொள்ளப்பட்டது.

தமவிஷயமான ஞானத்தில் எப்பொழுதும் நிலைபெற்றவாகளும்
 றறவஸ்துகளிடத்தில் ஆசையற்றவாகளும் ஸுகதுக்கமுதலிய
 வரதுவங்களால் விடுபட்டவாகளும் ஆத்மாநாதமஸ்வபாவங்களை
 றிந்தவாகளுமான ஞானிகள் நாசமற்ற அநதப¹பதத்தை அடை
 ராகள் அநதப்பரிசுத்தமான ஆத்மஜ்யோதினை ஸ்ராய
 வது சந்திரனுவது அகனியாவது பிரகாசிப்பிக்கிறதில்லை எதை
 டைந்து மறுபடியும் திருமடிகிறதில்லையோ அது எனனுடைய
 ரவோததமமான ஜ்யோதிஸ் எனனுடைய ஓர் அம்சமும் அஸ
 புமர் யிருக்கின்ற ஜீவாதமாவான்வன் (காமத்தினாலசுற்றப்பட்டு)
 கிருதிப்பரிணாமவிசேஷமான சரீரத்திலிருக்கின்ற மனத்தை ஆரவ
 கக்கொண்ட இரத்திரியங்களை ஜீவலோகத்தில் (காமானுகுண
 க இவகுமங்கும்) இழக்கிறான் தேகேந்திரியங்களுக்குப் பிரபு
 ன ஜீவன் எந்தச்சரீரத்தை அடைகிறானோ எந்தச்சரீரத்தி
 ன்று வெளிப்படுகிறானோ அந்தச்சரீரத்தில், காற்றானது வாஸ
 கரு இருப்பிடமான புஷ்பத்தினின்று வாஸனைக்கை கவரந்து
 ஸ்வதுபோல இந்த இரத்திரியங்களைக் கவரந்துகொண்டு செல்லு
 றான் இந்த ஜீவன் காதையும் கண்ணையும் தோலையும் நாவை
 ம் மூக்கையும் மனத்தையும் ஆதாரமாகக்கொண்டு விஷயங்களை
 னுபவிக் கிறான் (இவ்வாறு தேகத்திலேயே) இருக்கின்றவனும
 தகத்தினின்று) வெளிப்படுகின்றவனும (குணமயமர்னவிஷயங்
 ன்) அனுபவிக் கின்றவனும இரத்திரியங்களை அடையவனுமான இந்த
 வனை அஜ்ஞானிகள் (ஞானத்தையே வடிவமாகக்கொண்டவ
 ன்றும் சரீரத்தைக்காட்டிலும் விலக்கண்ணென்றும்) பாப்ப
 லை ஞானசுண்ணளவாகளோ அநத ஜீவஸ்வரூபத்தை அறி
 ராகள் (காமயோகமுதலானயோகங்களில்) முயற்சிசெய்கின்ற
 றானிகள் தேகத்தில் நிலைபெற்றிருக்கின்ற (இந்த ஜீவாதமாவை
 ளளபடி) பாராக்கிறார்கள் முயற்சிசெய்தாலுங்கூட சித்தசுத்தி
 ெற்ற அஜ்ஞானிகள் (இந்தஜீவாதமாவைக்) காண்பதில்லை
 லகமனை ததையும் பிரகாசிக்கச்செய்யும் ஸ்ராயன் சந்திரன் அகநி
 வர்களின் தேஜஸை எனனுடைய தென்று அறியக்கடவாய நான்
 மியிலபிரவேசித்து எனனுடைய ஸாமாதத்தியத்தினாலே பிராணி
 ள் த திரிகிறேன் நான் ரஸஸ்வரூபியான் சந்திரனாயிருந்து
 காண்டு எல்லா ஒஷ்திகளையும் போஷிக்கிறேன் நான் பிராணி
 ளுடைய தேகத்தை ஆஸ்ரயித்து அகனியாயிருந்துகொண்டு பிரா
 னபான்னகளுடன்கூடி (பக்ஷயம், போஜயம், லேஹயம், சோஷ

1 (ச-ம) ஸ்தானத்தை (ராம)பரிசுத்தாதமஸ்வரூபத்தை

யம் என்கிற) நான்குவிதமான உணவுகளைப் பகருவமசெய்கிறேன்
நான் எல்லாப்பிராணிகளுடைய ஹருதயத்திலும் அநதாயாபிய
யிருக்கிறேன் எனனாலேயே நினைவும் அறிவும் மறப்பும் உண்ட
கின்றன எல்லாவேதங்களாலும் நானே அறியத்தக்கவன் வேத
தில் கூறப்பட்டுள்ளபலன்களைக் கொடுக்கிறவன் நானே வேத
களை அறிந்தவனும் நானே உலகத்தில் கூர்மென்றும் அக்ஷ
மென்றும் இருவகைப்பட்ட இரதப் புருஷர்களுண்டு எல்லா
பிராணிகளும் கூர்மென்று சொல்லப்படுகின்றன தனக்கு இய
கையாயிருக்கிற ஸுபத்தூடன் விளங்குகின்ற முகதாதமா அக்ஷ
மென்று சொல்லப்படுகிறான் நாசமற்றவரும் ஈசுவருமானஎந
ஆதமா மூவுலகங்களிலும் அனுபரவேசித்தது அவைகளை ஸமரக்ஷ
கிறாரோ அநத உததம்புருஷா (கூர்மகூர்மசபதங்களால் சொ
ல்லப்பட்ட பததமுகதபுருஷாகளைக்காட்டிலும்) வேறாயிருக்கிற
ரும் பரமாதமாவுமாக (வேதவேதாந்தங்களில்; கூறப்பட்டிரு
கிறார் நான் கூர்மான் பிரபஞ்சத்தை அதிகரமித்திருப்பதனாலும்
அக்ஷரமானமுகதாதமாகக்களைக் காட்டிலும் உததமனுயிருப்பத
லும் வேதத்திலும் புருஷோத்தமமென்று பிரவித்திபெற்றிரு
கிறேன் பரதகுலத்தில் உதித்தவரே! எவன் மதிமயக்கமற்றவன்
எனனை இவ்விதம் புருஷோத்தமமென்று அறிகிறானோ எல்லா
றையும் அறிந்தவனான அவன் எனனை ஸகலவித்ததாலும் ஆராத
கிறான் பாரத! தோஷமற்றவனே! இவ்விதம் அதிரஹஸ்யமா
இரதசகாஸ்திரம் எனனால உரைக்கப்பட்டது இதனை அறிந்த ம
தன் நல்லஞானமுடையவனும் ரெபயவேண்டிய காரியங்களை
செய்தவனுமாவான்

நாற்பதாவது அத்யாயம்

ப க வ த கீ த ர பா வ ம. (தோடீச்சி)

ப க வ த கீ த

பதினாறாவது அத்யாயம்

(தேவாஸாஸந்பத்வீபாகயோகம்.)

பரதகுலத்திலுதித்தவனே! பயமினமை, அநதக்கரணசுத
ஞானயோகத்திலநிலைபெற்றறிந்ததல, தானம், மனத்தை அடக்
தல, யஜ்ஞத்தை அதுஷ்டித்தல, வேதாபயாஸம், தவம், நோனை
பிறருக்குத்தீங்குசெய்யாமை, உணமை, கோபமினமை, (ஆதமஹ

ரோதிபானவஸ்துகளை விடுதல, (பாஹ்யேநதிரியங்களை) அடக
தல், கோடசொல்லாமை, பிராணிகளிடத்தில் தயை, விஷயங
ளில் ஆசையற்றிருத்தல், மெனமை, (அகாயத்தைதசெயவதில்)
வடகம், (ஆசைப்படத்தக்கவஸ்து பக்கத்திலிருந்தாலும்) மன
லை தவறுமை, தூஜனாகளாலே அவமதிக்கத்தகாமலிருத்தல்,
பாறுமை, தையம், சுததி, பிறருக்குத்ரோகமசெய்யாமலிருத்தல்,
திகமாவ மினமை இவைகள் அனைத்தும் (பகவதாஜஞானுவாததி
பமான) தேவஸம்பத்தை நிறைவேற்றுவதற்காகப் பிறந்தவனுக்கு
ணடாகினறன பாரதத! பிறாதனை ததாராமிகெனென்று தெரிந்து
காளவதற்காகவே தாமததை அனுஷ்டித்தல், ஐரவாயத்தினு
ம, கலவியினும உணடாகிற செருக்கு, அகங்காரம், கோபம்.
ராதுகளுக்கு வருத்தத்தைபுண்புணும் ஸ்வபாவம், அஜஞா
ம் இவைகள் அஸ்ரஸம்பத்தை நிறைவேற்றுவதற்காகப் பிறந்த
னுக்கு உணடாகினறன தேவஸம்பத்தமான ஸம்பத்தானது
நதிலிருத்ததிகும் ஆஸ்ரஸம்பத்தானது பந்தததுக்கும் கார
ம் என்று நிச்சயிக்கப்பட்டிருக்கின்றன பாண்டவ! நீ தெய்வ
ம்பத்தை அடைவதற்காகப் பிறந்தவனுபிருக்கிறாய் நீ துயர
டையாதே பாரதத! இவ்வுலகத்தில் தெய்வமென்றும், ஆஸ்ர
மன்றும் பூதங்களுடைய கிருஷ்டிகள் இரண்டுவிதமாகப்பிருக்கின்
ன தெய்வஸருஷ்டியானது விஸ்தாரமாகக் கூறப்பட்டுவிட்டது
ஸ்ரஸருஷ்டியை என்னிடத்தினின்று கேள் அஸ்ரஸ்வபாவ
ள்ள ஜனங்கள் இம்ஸம்பில் நன்மைக்குச் சாதனமான விஷயங்க
ரபும் மோக்ஷஸாதனமான வைதிகதாமங்களைபும் அறியமாட்டார
ள் உளனும் புறமுமுள்ளசுத்தியும் ஆசாரமும் ஸத்தியமும் அவாக
டமில்லை அந்த அஸ்ரஸ்வபாவமுடைய ஜனங்கள் உலகத்தை
ஸ்தயமென்றும் பிரமமத்தினிடத்தில் கிலைபெறுதென்றும் ஈஸ்
ரனற்றதென்றும் ஸதிரீ புருஷ ஸம்பந்தத்தினுலன்றி வேறு கார
ரத்தினுல உணடாகாததென்றும் ஸதிரீபுருஷர்களுடைய காமத
தயே காரணமாகக்கொண்டதென்றும் வேறு என்ன காரணம்
ருக்கிறதென்றும் சொல்லுகிறார்கள் இவ்விதமான ஞானத்தைப
றறிகொண்டு (தேகத்தைக்காட்டிலும் வேறான) ஆதமாவையறி
ரதவாகளும் அலப்பத்தியுடையவர்களும் குருரமான காமங்க
ள்ளவர்களும் உலகத்திற்கே அம்மங்களஸவருபிகளுமான (குதி
ஷ்டிகள்) உலகநாசத்தின்பொருட்டுத் தோனுகிறார்கள் எவ்வி
த்தினுமும் நிரப்பமுடியாத காமத்தை ஆரயித்தது டம்பம்
ரனம் மதம் இவைகளைபுடையவர்களும் அசுத்தமான விரதங்களை

அனுஷ்டிககின்றவாகளுமான (அறிவீனாகள்) அஜஞானத்தினால்
கெட்ட பிடிவாதங்களைப் பற்றிக்கொண்டு பிரவருத்திகின்றாராகள்
அளவிடமுடியாததும் பிரளயமவரையில் தொடர்நிற்குகின்ற
மான மனக்கவலையை அடைந்தவாகளும் காமஸூகானுபவ
தையே பரமபுருஷராததமென நெண்ணுகிறவாகளும் ‘(இதற்
மேல் புருஷராததம் இல்லை) இவ்வளவுதான்’ என்று நிச்சயித்
வாகளும் ஆசைகளாகிற பல கயிறுகளால் கட்டப்பட்டவாகளு
காமசுருரோதங்களை முக்கியமாகக் கொண்டவாகளுமாயிரு
பவாகள் காமஸூகானுபவத்தின்பொருட்டு அநீதியினால் பொரு
குவியல்களை விரும்புகின்றாராகள் ‘இரதப்பொருள் இப்பொழு
என்னால் அடையப்பட்டுவிட்டது இரத விருப்பத்தை அடைய
போகிறேன் இரதப்பொருள் இருக்கின்றது இரதப்பொருள்
இனித திருமபவும் எனக்குண்டாகும் இரதச்சத்தானு என்ன
கொல்லப்பட்டான் மற்றவர்களையும் கொல்லவேன் நான் பிர
நான் போகத்தை அனுபவிக்கிறவன் நான் நினைத்தபடியெல்லா
காரியஸித்தியைப்பெறுபவன் நான் பலமுள்ளவன் நான் ஸ்
முடையவன் நான் ஸம்பத்தமுடையவன் நான் உயாகுலத்தோ
எனக்கு ஒப்பானவன் வேறு எவன் இருக்கிறான்? நான் யா
செய்யப்போகிறேன், தானம் செய்யப்போகிறேன், ஸந்தோஷ
அடையப்போகிறேன்’ என்று இவ்விதம் அஜஞானத்தினால் ப
மயக்கங்கொண்டவாகளும் அனேகவிதமான சித்தபரமமுடைய
களும் மோகவலையினால் சூழப்பட்டவாகளும் விஷய போகங்கள்
அதிகப்பற்றுதலுடையவாகளுமா யிருப்பவாகள் அசுத்தமான
கத்தில் விழுகின்றாராகள் தமமைத்தாம புகழ்நதுகொள்ளுகிற
களும் வணக்கமற்றவாகளும் செல்வத்தினால் உண்டான செருக்க
மதழுமுள்ளவாகளுமான அவர்கள் டம்பத்தினாலே பிரஸித்தியை
பெறுதலே முக்கிய பிரயோஜனமாகக்கொண்ட யாகங்களால்
சாஸ்திரத்தில் சொல்லிய முறையை மீறி என்னை ஆராதிககின்ற
கள் எவர்கள் அகங்காரத்தையும் தேகபலத்தையும் இறுமாப
பும் காமத்தையும் குரோதத்தையும் உடையவாகளாகித்
தேகத்திலும் பிறா தேகங்களிலும் நிலைபெற்றிருக்கின்ற என்னை
துவேஷித்தது என்னிடத்தில் அஸூயையுள்ளவாகளா யிருக்கி
களோ குருராகளும் சதருக்களும் அமங்களகராகளுமாயிருக்கி
அரத நராதமாகளை (ஜனமஜராமரணதிரூபமாக அடிக்கடி சூன்
கொண்டிருக்கின்ற) ஸமஸாரங்களில் ஆஸ்ரஸவபாவமுடைய உ
மங்களிலேயே நான் எப்பொழுதும் தள்ளுகிறேன் குந்திபுத்தி

ஸுரமான ஜனமத்தை அடைந்தவர்கள் பிறவிதோறும் விபரீதானமுடையவர்களாக எனனை அடையாமலே அதைக்காட்டிலும் மூர்த்ததான கதியை அடைகிறார்கள் காமம் குரோதம் லோம என மூனறுவிதமான் இவைகள் நரகத்துக்குவாயிலும் தனக்கெடுத்தலை விளைவிக்கின்றவையுமாயிருக்கின்றன ஆதலால், இரதனறையும் விட்டுவிடவேண்டும் குரத்திபுத்திர! நரகத்துக்குவாயியிருக்கின்ற இம்மூன்றினாலும் விடப்பட்டமனிதன் தனக்கு எமையைச் செய்துகொள்ளுகிறான அதனால், உத்தமமான நியை (=மோகத்ததை) அடைகிறான் எவன் சாஸ்திரத்தில சாலலப்பட்ட முறையைவிட்டுத் தன்இஷ்டப்படி நடக்கிறானோ வன் ஒருவிதமான ஸித்தியையும் அடையமாட்டான், ஸுகத்தையும் அடையமாட்டான், உத்தமமானகதியையும் அடைய மாட்டான் ஆதலால், செய்யத்தக்கது செய்யத்தகாதது என்கிற பவஸ்தையில் உனக்குச் சாஸ்திரமானது பிரமாணமாயிருக்கிற! சாஸ்திரவிர்த்தியிலை சொல்லப்பட்டதை அறிந்து இவ்வுலகத்தில் காமத்தைச் செய்வதற்கு நீ தகுந்தவனாயிருக்கிறாய்' என்று சொன்னான்

நாற்பத்தோராவது அத்யாயம்,

ப க வ த் கீ தா பா வ ம (தோடீச்சி.)

ப க வ த் கீ தை

பதினேழாவது அத்யாயம்

(ஸ்ரீநாதநாயகியோகம்)

அராஜனன, 'கிருஷ்ண! எவர்கள் சாஸ்திரமுறையைவிட்டுத் ததையோடு (பகவானை) ஆராதிக்கின்றார்களோ அவர்களுக்கு கவுருணத்திலா அல்லது ரஜோகுணத்திலா அல்லது தமோகுணத்திலா நதக்குணத்திலஸத்திஏற்பட்டிருக்கிறது' என்றுவினவினான். ஸ்ரீ பகவான் சொல்லவானான் 'தேகத்தைபுடையவர்களுக்கு ராஜகாமவாஸனையினால் தானாகவே உண்டாகிற அநதஸரத்தையான ஸாதவிகமென நம் ராஜஸமென நம் தாமஸமென நம் மூன்று ந்மாயிருக்கிறது அதைக் கேள் பாரத! எல்லாமனிதர்களுக்கம் அவரவர்களுடைய அநதக்கரணத்துக்குத்தக்கம் ஸரத்தை உண்கிறது இரதப்புருஷனானவன் ஸரத்தையினுடையபரிணாமமா

யிருப்பவன் எந்தப்புருஷன் எவ்விதமான ஸரததையுடன்கூடி வனுகிறானோ அவன் அப்படிப்பட்ட ஸரததையை உடையவனே ஸதவகுணமுடையவர்கள் தேவர்களையும் ரஜோகுணமுடையவர்களையும் யக்ஷர்களையும் ராக்ஷஸர்களையும் தமோகுணமுடைய மற்ற ஜனங்கள் பிரேதர்களையும் பூதகணங்களையும் பூஜிக்கின்றார்கள். டம்பத்தையும் அகங்காரததையுமுடையவர்களும் காமம் ராக்ஷஸம் இவைகளையுமுடையவர்களும் விவேகமற்றவர்களும் சரீரத்திருக்கின்ற பூதஸங்காதத்தையும் அச்சரீரத்தினுள்ளிருக்கின்ற என்னையும் துன்பத்துக்கு உள்ளாகக்கின்றவர்களுமாகி எந்த ஜனங்கள சாஸ்திரத்தினால் விதிக்கப்படாததும் குருமுமாயிருக்கின்ற தவத்தைச் செய்கின்றார்களோ அவர்களை அஸுரஸம்பந்தமானிச்சயமுடையவர்களென்று அறி எல்லாப்பிராணிகளுக்கும் (ஸதமுதலான முக்குணங்களுடைய ஸம்பந்தத்தினால்) பிரியமான ஆரமும் மூன்றுவிதமாயிருக்கிறது அவவாறே, யஜ்ஞமும் தவமும் தாரமும் மூன்றுவிதமாயிருக்கின்றன அவைகளுடைய இப்படிப்பட்ட பேதத்தைக் கேள் ஸதவகுணமுள்ளவர்களுக்கு ஆயுள், ஞானம், பலம், ஆரோகியம், ஸுகம், பிரீதி இவைகளை விருத்தி செய்கின்றவைகளும் மதுரரஸமுள்ளவைகளும் பகையுள்ளவைகளும் ஸத்மானவைகளும் மனத்திறகினியவைகளும் ஆகாரங்கள் (பிரமானவை) உறைப்பு, புளிப்பு, உப்பு, அதிக உஷ்ணம், தீக்ஷணவறட்சி, தாபம் இவைகளுள்ளவையும் துககம் சோகம் ரோகம் இவைகளை உண்டாக்கத்தக்கவையுமான ஆகாரங்கள் ராஜஸம், பாவமுடையவனுக்கு இஷ்டமானவைகள் 1 பக்குவமாய் அக்காலம் சென்றதும் ஸாரமற்றதும் தூக்கநதமுள்ளதும் பக்குவம் செய்து ஓரிரவுசென்றதும் ஒருவன் சாப்பிட்டு மிச்சமவைகளை டம்பத்தும் அசுத்தமுமாயிருக்கிற ஆகாரமானது தமோகுணமுள்ளவர்களுக்குப் பிரியமானது பயனில் விருப்பமில்லாதவர்களால் மனிதர்களால் அவஸயமாக யஜ்ஞம்செய்யவேண்டுமென்று மனத்தை ஸ்திரப்படுத்திக்கொண்டு சாஸ்திரத்தினால் ஸ்திரப்படுத்திய யஜ்ஞமானது அனுஷ்டிக்கப்படுகிறதோ அது ஸாதஸிகயஜ்ஞப்ரதகுலஸரேஷ்டனே! பலனைக் கருதியாவது டம்பத்துக்காவது எது செய்யப்படுகிறதோ அந்த யஜ்ஞத்தை ராஜஸமென்று அறிவிதிப்படியில்லாததும் பராமமணாகளுக்கு அனன்மிடாததும் பிராணிகளைவிட்டு விலகியதும் தக்ஷிண இல்லாததும் ஸரததையறிச்ச செய்யப்படுகின்றதுமான யஜ்ஞத்தைத் தாமஸமென்று செய்

1 'யாத்யாமம்' எனபதுமூலம், (ச-ம) மந்தபகவம்.

யுகிராகள், தேவதைகள், பிராமமணர்கள், ஆசாயர்கள், அறி
லகிராதவர்கள் இவர்களைப்பூஜிப்பதும் சுததியும் நோமையும்
பிராமசாயமும் பிறருக்குத்தனப்பம்செய்யாமையும் சரீரத்தினால்
சய்யத்தக்க தவமென்று கூறப்படுகின்றன பிறருக்குமனவருத
ததைஉண்பண்ணுததும் யதாராதமானதும் இனப்பமானதும்
ருமகாலத்தில் நனமையைப் பயக்கக்கூடியதுமான வாத
தையும் வேதசாஸ்திராப்யாஸமும் வாக்கினால்செய்யத்தக்க தவ
மென்றுசொல்லப்படுகின்றன மனத்தினுடையதெனிலும் 1 பிறா
தக்கத்தில் மகிழ்ச்சியும் மெளனமும் மனத்தை அடக்குதலும்
தனமானவை தவிரவேறுவிஷயங்களில் சிந்தையிலலாமலிருத
லும் மனத்தினால்செய்யத்தக்க தவமென்று கூறப்படுகின்றன
யனில் ஆசையற்றவாகளும் மனத்தையடக்கியவாகளுமான மனி
ரகளாலே உத்தமமானஸ்ரததையுடன் மனோவாக்ருக்காயங்
ளால் செய்யப்பட்ட அநதமுன்றுவிதமான தவத்தையும் ஸாத
கமென்று பெரியோர்கள் சொல்லுகிறார்கள் மனத்தினால் ஆத
ததல், வாக்கினால்புகழ்தல், நம்ஸகாரம் இவைகளை உத்தேசித்ததும்
மபத்தினாலும் எந்தத்தவம் செய்யப்படுகிறதோ சஞ்சலமானதும்
திரமில்லாததுமான அநதத்தவமானது இவவுலகத்தில் ராஜஸ
மென்று சொல்லப்படுகிறது அவிவேகமூலமான துராக்ரஹத்தினால்
யாவது தனக்கு அதிகமானவருத்தத்தை உண்பண்ணிக்கொள
தினாலேயாவது பிறருடைய நாசத்தின்பொருட்டாவது எந்தத்
வம் செய்யப்படுகிறதோ அது தாமஸமென்றுசொல்லப்படுகிறது
காடுக்கவேண்டுமென்கிற நிச்சயத்துடன் எந்தத்தானமானது
ரதிபுபகாரமகருதாமல்) உபகாரம்செய்யாத தக்கவனுக்குப் புண
ரியதேசத்திலும் புண்ணியகாலத்திலும் கொடுக்கப்படுகிறதோ
நதத்தானமானது ஸாதவிகமென்று எண்ணப்பட்டிருக்கிறது
ரதிபரயோஜனத்தை உத்தேசித்தாவது பலனைக்கருதியாவது
னவருத்தத்தோடுகூடியாவது எந்தத்தானமானது செய்யப்படு
றதோ அது ராஜஸமென்று எண்ணப்பட்டிருக்கின்றது அசுத்த
ான தேசத்திலும் காலத்திலும் அயோக்கியர்களினபொருட்டு
ரியாதையிலலாமலும் அவமதிப்புடனும் எந்தத்தானம் செய்யப்
டுகிறதோ அது தாமஸமென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது 'ஓம்'
னதும், 'தத்' எனதும், 'ஸத்' எனதும், மூன்றுவித சபதங்கள்
வதோகதங்களான யாகமுதலியகாமங்களை ஓட்டினவைகளா
ருக்கின்றன அநதச் சபதங்களால் 2 பிராமமணர்களும்

'ஸௌமயதவம்' எனபது மூலம் 2 (ரா - ம) மூன்று வாணத்தார்களும்.

மூன்று வேதங்களும் யஜுருங்களும் ஆதிகாலத்தில் (என்னாலேயே) ஸ்ருஷ்டிக்கப்பட்டிருக்கின்றன ஆகையால், வேதத்தைச் சொல்கிற வேதியர்களுடைய சாஸ்திரோகதமான யாகமும் தானமும் தம்முமாகியகிரியைகள், 'ஓம்' என்கிற சபதத்தின் உச்சாரணத்தை முன்னிட்டே எப்பொழுதும் ஆரம்பிக்கப்படுகின்றன மோக்ஷத்தி் விருப்பமுள்ளவர்களால், 'தத' என்கிற சபதத்தை உச்சரித்து பலனைக்கருதாமல் பற்பலவிதமான யஜுருகளும் தவங்களும் கிரியைகளும் தானங்களும் அனுஷ்டிக்கப்படுகின்றன பாரதத்! 'ஸத' என்கிற இந்தசபதமானது இருததல என்கிற ஆததத்திலும் மங்களமென்கிற ஆததத்திலும் (எல்லா வஸ்துகளிலும்) பிரயோகிக்கப்படுகிறது அவ்வாறே சிறந்த காமாவினிதத்திலும், 'ஸத' என்கிறசபதம் பிரயோகிக்கப்படுகிறது யஜுருத்திலும் தவத்திலும் தானத்திலும் நிலைபெற்றிருத்தலானது (மங்களகரமாயிருப்பதால்) 'ஸத' என்று சொல்லப்படுகிறது பகவதாபணமாகச்செய்யும் யஜுரும் தானமுதலான காமங்களும், 'ஸத' என்றே சொல்லப்படுகின்றன பாரதத்! ஆரதத்தையிலு் செய்யப்படும் ஹோமம், தானம், தவம் இவைகள் அஸத என்று சொல்லப்படுகின்றன அவை மோக்ஷத்தின்பொருட்டாவது ஸம்ஸாரஸூகத்தி் பொருட்டாவது பயன்படா' என்று சொன்னா

நாற்பத்திரண்டாவது அத்யாயம்

ப க வ த கீ தா யா வ ம (தோடிக்சி)

ப க வ த கீ தை

பதினேட்டாவது அத்யாயம்.

(1 ஸந்யாஸ்யோகம்)

ஆரஜுனன, 'மிககபுஜபலமுள்ளவரே! ஹ்ருஷீகேசயே கேசிஎன்னும் அஸுரனை நாசம்செய்தவரே! ஸந்யாஸம் தயாக இவற்றின் ததவத்தை நான் தனித்தனி தெரிந்துகொள்ளவிருக்கிறேன்' என்கேட்டான்

ஸ்ரீபகவான சொல்லலானா ' (சில) விதவான்கள் காமயகாபக்தி விடுவதை ஸந்யாஸம் என்று அறிகிறார்கள் (சில) யனடிகள் எல்லாக் காமங்களுடைய ப்லதயாக்த்தையும் தயாகம் என்கூறுகின்றனர் சில பணடிதர்கள் (காபிலர்களும் அவர்கள்

11 மோக்ஷ ஸந்யாஸ யோகம் என்றும், ஸகலசாஸ்தாராதத்தத்தே கேர்பதேச யோகம் என்றும் வழங்கும்

னுஸரிககின்ற வைதிகர்களும் ராகாதி) தோஷங்களபோல (பந்
 துக்குககாரணமாயிருத்தலால்) 'காமாவானது' (முமுகூஷா
 னுல) விடத்தக்கதெனறும் வேறுசிலா யாகம் தானம் தவிம
 தக்காமங்கள் விடத்தக்கனவல்லவென்றும் சொல்லுகிறார்கள்,
 தவமசத்தில் பிறந்தவர்களுள் உத்தமனே! முன்கூறப்பட்டுள்ள
 பாகவிஷயத்தில் எனனுடைய நிச்சயத்தைக் கேள் புருஷ
 ிரஷ்ட! தியாகமானது மூன்றுவிதமென்று கூறப்பட்டிருக்கிறது
 கம், தானம், தவங்களாகிற காமங்கள் விடத்தக்கவையல்ல
 வை செய்யத்தக்கனவே யஜ்ஞமும் தானமும் தவமும் மனன்
 றாகளுக்குப் பாவனமாயிருப்பவைகள் பாராததி! ஆனாலோ,
 தையையும் பயனகளையும் விட்டு -(முமுகூஷாவினல்) இரதக்கா
 ர்கள் அவஸ்யம் அனுஷ்டிக்கத்தக்கனவென்பது நிச்சயமான
 றனுடைய சிறந்த அபிப்பிராயம் அவசியம்செய்யவேண்டியதாக
 ிக்கப்பட்ட காமத்தைவிடுவது கூடாது அவிவேகத்தினால்
 தவிடுவது தாமஸமென்று சொல்லப்படுகிறது எவன் 'கஷ்
 ட்டு' ஸாதிககத் தக்கதாயிருப்பதினால் சரீரபரயாஸததுக
 பயந்து செய்யத்தக்கதை விடுகிறானே அவன் ரஜோகுண மூல
 னதியாகத்தைச்செய்து தியாகபலனை அடைகிறதேயில்லை
 னு! நித்யநைமித்திகஸவருபமானகாமாவானது அவஸ்யம்
 ய்யத்தக்கதெனறே, மமதையையும் பலாபேகையையும்விட்டு,
 ன செய்யப்படுகிறதோ அது ஸாதவிகதயாகமென்று எண்ணப
 டிருக்கிறது ஸதவஞ்ஞத்ததினால் அடையப்பட்டவனும் ததவஜ்
 னமுடையவனும் ஸம்சயமற்றவனுமானதியாகியானவன் துக்க
 மானகாமத்தை தவேஷிக்கிறதுமில்லை, கேஷமகரமானகாமத்தில
 டுகிறதுமில்லை சரீரத்தைத் தரித்திருக்கின்றவனால் காமங்கள்
 ிதும் விடுவதற்கு ஸாததியமாகா எவன் காமபலனை விட்ட
 னு அவன் தியாகி என்று சொல்லப்படுகிறான் பலாபேகையு
 ன காமங்களைச் செய்பவர்களுக்குக் காமானுஷ்டானத்துக்குப்
 காலத்தில் துக்ககரமான நரகம் ஸுககரமான ஸவாககம் ஸுக
 கங்களோடு கலந்திருக்கின்ற பசுபுத்திராதிகள் என மூன்று
 மான காமபலன்கள் உண்டாகின்றன, பலாபேகையினறிக்
 மசெய்யவாகளுக்கு (அவை) ஒருபோதும் உண்டாகிறதில்லை.
 சபாஹுபலமுள்ளவனே! உள்ளபடி ததவநிரணயத்தின்பொரு
 பரவருத்ததிருக்கிற வேதபாகத்தில் எல்லாககாமங்களின
 ததியின்பொருட்டும் சொல்லப்பட்டிருக்கிற இந்த ஐந்துகாரணா
 றும் எனனிடமிருந்து தெரிநனுகொள் சரீரமும், அவவருதே

ஜீவாதமாவும், தனித்தனிமாதிரியுள்ள இந்திரியங்களும், பலவி
களும வெவ்வேறான செய்கைகளைபுடையவைகளுமான பிராண
முதலானவாயுகளும் காரணங்கள் இவைகளில் தெய்வமும்
தாவதாயிருக்கிறது மனிதன் சரீரத்தாலும் வாககினாலும் ம
தினாலும் நியாயமாகவோ அல்லது நியாயத்தவறாகவோ எந்தக்
யத்தைச்செய்யத் தொடங்குகிறானோ அந்தக்காமத்துக்குக் கி
கூறப்பட்ட இவ்வைந்தும் காரணங்களாயிருக்கின்றன இவ்வ
பரமாதமாவினுடைய அநுமதியை முன்னிட்டே ஜீவாதமாவுக்
காதருதவம் லித்தித்திருக்க, கெட்டபுத்தியுள்ள எந்தமனி,
அந்த அந்தவினைகளில் தன்னையே காததாவென்று அறிகிற
அவன் விவேகமற்ற புத்தியைபுடையவனாதலால் உள்ளபடி க
தாவை நன்கு அறிவதில்லை எவனுக்கு, 'நான்' என்கிற என்
மில்லையோ, எவனுடையபுத்தியானது (காமபலவிருப்பத்தினு
பற்றப்படவில்லையோ அவன் இவ்வுலகத்தாராகளைக் கொண்டு
கொன்றவனாகான் அவன் (காமபலத்தினால்) கட்டப்படுகி
மில்லை காமங்களைப்பற்றியவிதிபர்னது அறிவு, அறியத்தக்ககாம
அறிகிறவனென மூன்றுவிதமாயிருக்கிறது காமஸங்கிரஹ
ஸாதர்பூதமானதரவம், காமம், காததான இவ்வாறு மூன்
விதமாயிருக்கிறது குணகாரயங்களை எண்ணுங்கால ஞான
காமம், காததா (இம்மூன்றும் ஸதவம், ரஜஸு, தமஸு என்கிறமூன்
குணங்களுடைய பேதத்தினால் மூன்றுவிதமாகவே சொல்லப
டிருக்கின்றன அவைகளையும் உள்ளபடி கேள் வெவ்வேறாயி
கிற எல்லாப்பிராணிகளிடத்திலும் தனித்தனியாகப் பிரிக்கப்ப
ததும் ஒன்றாயிருப்பதும் விகாரமற்றதுமான ஆதமஸவருபத்
தனால பாராக்கிறானோ அந்தஞானத்தை ஸாதவிகமென்று அ
வஸதுக்களுடைய வேறுபாட்டினால் எல்லாப்பூதங்களிலுமி
கின்ற ஆதமஸவருபங்களையும் நானுவிதங்களாகவும் தனித்தனி
திரியுள்ளவைகளாகவும் எந்தஞானம் அறிகிறதோ அந்தஞான
தை ராஜஸுமென்று அறி எந்தஞானமானது (அறப்பபயனுள்
ஒருகாரயத்தில், நிறைந்தபயன்களுடனகூடின காரியத்திலபோ
காரணமின்றிப் பற்றுத்தலுள்ள தாயிருக்கிறதோ உண்மையில்
அராதங்களைபுடையதும் அலபமுமான அந்தஞானமானது தா
மென்று சொல்லப்படடிருக்கிறது தத்தமவாஸுஸரமங்களுக்கு
எந்தக்காமாவானது பயனில் பற்றுதலில்லாத ஒருவரு
காதருதவம் மமதைமுதலியவற்றைவிட்டும ராகதவேஷங்க
விட்டும அனுஷ்டிக்கப்படுகிறதோ அது ஸாதவிகமானக்
மென்று கூறப்படடிருக்கிறது பயனில் விருப்பமுள்ளவனாலான

கனகாரமுள்ளவனாவது அதிக ஆயாஸத்துடன் கூடிய எந்
காமம் செய்யப்படுகிறதோ அந்தக்காமாவானது ராஜஸ
மன்று கூறப்படுகிறது செய்யப்படும் காரியத்தில் தொடர்ச்சியா
ப்பின்னே ஸம்பவிகககூடிய துககததையும் பொருட்செலவையும்
ராணிஹிமஸையையும் தன்னுடையவல்லமையையும் ஆலோசியா
ல மோகத்தினால் எந்தக்காரியம் தொடங்கப்படுகிறதோ அந்தக்
காரியமானது தாமஸ்மென்று சொல்லப்படுகிறது பலாபேகைத்
தலாதவனும் காதருத்வாபிமானத்தை விட்டவனும் தைய
டையவனும் உதஸாஹமுள்ளவனும் காரயத்தினுடையலித்தியி
ம் அலித்தியிலும் ஹாஷ்சோகங்களை விட்டவனுமான காததா
னவன் ஸாதவிகனெனக் கூறப்படுகிறான் (புகழ்ச்சியில்) விருப்ப
ளவனும் வினைப்பயனைவிரும்பியவனும் கருபணனும் பிறருக்குத்
ன்பஞ்செய்து அவர்களால் தன்காரயத்தை முடிக்கிறவனும் (காமந
ருக்குடரிய) சத்தியில்லாதவனும் (காமங்களுடையலித்தி அலித்
வைகளில்) ஹாஷ்சோகங்களை அடைகிறவனுமான காததாவான்
எ ராஜஸன என்று சொல்லப்படுகிறான் மனத்தில் ஸமாதான
ற்றவனும் அவிவேகியும் வணக்கமில்லாதவனும் ¹ அபிசாராதிகா
ரங்களில் ருசிகளாவனும் வஞ்சனையைப் பிரதானமாகக் கொண்ட
னும் சோமபலுள்ளவனும் அதிகமாக மனவருத்தத்தைப் பாராட்டு
வனும் காலவிளம்பம் செய்கிறவனுமான காததா தாமஸ்மென்று
சொல்லப்படுகிறான் தன்னஞ்சய¹ விவேகத்தை முன்னிட்ட நிச்சய
மான ஞானம் தையும் இவ்விருண்டுகும் ஸ்தவா திருணங்களால்
பட்டிருக்கும் மூன்று வித பேதங்கள் என்னுலத்தனித்தனியாக
முதும் எடுத்த உரைக்கப்பட்ட போதினறன் அவைகளை நீ கேள்
ரத்ததிரவருத்தி நிவருத்தி தாமங்களையும் கர்யாகாரயங்களையும்
ராயங்களையும் பந்தத்தையும் மோகத்தையும் எந்தப்புத்தியா
து அறிகிறதோ அந்தப்புத்தியானது ஸாதவிகமானது பாதத்
தப்புத்தியினால் தாமத்தையும் அதாமத்தையும் காரயத்தையும்
காரயத்தையும் உள்ளபடியன்றி அறிகிறதோ அந்தப்புத்தியா
து ராஜஸமானது அராஜுன்! எந்தப்புத்தியானது அஜஞா
நத்தினால் மூடப்பட்டு அதாமத்தைத் தாமம்மென்றும் தாமத்தைத்
தாமம்மென்றும் ஸகலவஸ்துகளையும் விபரீதங்களாகவும் எண்
கிறதோ அந்தப்புத்தியானது தாமஸ்மானது அராஜுன்! மோ
ஸாதனமான பகவதுபாஸைத்தினப்பொருட்டு மனம் பிராணன்
திரியங்கள் இவைகளுடைய செய்கைகளைத் தவறாமலிருக்கிற

¹ 'சுட' என்பது மூலம் (ச-ம) மாயாவீ.

எந்தத் தையத்தினால் நிலைநிறுத்துகிறோ அந்தத்தையம் ஸர்வ
 விகமானது. அராஜகன்! குந்தீபுத்திர! பயனிலவிருப்பமுள்ளம்
 தன் அதிகப்பற்றுதலோடு தாமகாமாததஸாதனங்களான பி
 ணான இரத்திரியங்களமனம் இவைகளுடையசெய்கைகளை எந்தத் தை
 யத்தினால் தவறவிடாமலிருப்பானோ அந்தத்தையமானது ராஜ
 மானது ஒப்பாரத்தி துஷ்டபுத்திரையெடையவன் எத்தத்தையத்
 தினால் உறக்கம், பயம், சோகம், வயஸம், மதம் இவைகளைவிட
 திலலைபோ அந்தத்தையம் தாமஸமானது பரதகுலத்தில் பிற
 வாகளுள் உத்தமனே! புருஷன் எந்தஸுகத்தில் பழக்கத்தின
 ரங்குகிறோ, ஸகலதுக்கங்களுடையமுடிவையும் அடைகிறோ
 அப்படிப்பட்ட ஸுகமும் மூன்றுவிதமாயிருக்கிறது அதை
 பொழுது என்னிடமிருந்து கேள் எந்தஸுகமானது தொட
 கத்தில்விஷம்போலவும் முடிவில் அமிரதம்போலவும் ஆகிறோ
 ஆத்மவிஷயமான புத்தியினுடைய தெளிவினாலுண்டான அ
 ஸுகம் ஸாதவிகமென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது அனுபவிக
 காலத்தில் விஷயேந்திரியங்களுடையஸம்பந்தத்தினால் எந்தஸ
 மானது அமிருத்ததிற்கு ஒப்பானதும் முடிவில்விஷம்போன்ற
 மாகிறதோ அந்தஸுகமானது ராஜஸமென்று எண்ணப்பட்டிரு
 கிறது எந்தஸுகமானது தொடக்கத்திலும் முடிவிலும் தன்
 மோகத்தை உண்டாக்குவதும் நித்திரை ஆலஸ்யம் அஜாகர
 இவைகளால் உண்டானதுமாயிருக்கிறதோ அந்தஸுகமானது
 மஸமென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது பூமியில் (மனுஷ்யாதி
 லாவது) தேவலோகத்தில் தேவாக்களுள்ளவது பிரகிருதியினிட
 தினின்று உண்டான இந்தமுககுணங்களாலும் விடுபட்டபிரா
 யானது இலலை பகைவாக்களைவாட்டுபவனே! பிராமமணாக்க
 ரும் சுத்ததிரியாக்களுக்கும் வைசியாக்களுக்கும் சூதராக்களுக்கும்
 பிராசீனமான காம விசேஷங்களால் உண்டாயிருக்கிற ஸத்
 ரஜஸ்தாமஸ் எனனும் மூன்றுகுணங்களாலும் காமங்கள் தனித்த
 பிரிக்கப்பட்டிருக்கின்றன சமம், தமம், தவம், சுத்தி பொ
 மை நோமை, ஞானம், விஜ்ஞானம், வைதிகாக்கதங்கள் பூ
 மையும் ஸத்தியம் எனகிற நிச்சயம் இவைகளெல்லாம் பிர
 மணனுக்கு ஸ்வபாவத்தினாலுண்டான காமங்களாயிருக்கின்ற
 செளபம், பிறரால் அவமதிக்கக்கூடாமலிருத்தல், தொட
 கின்சாராயத்தை எவ்விதமான இடையூறுகள் வந்தாலும் மு
 கும்திறமை, எல்லாக் காரியங்களையும் நிறைவேற்றுவவல்லவ
 புத்தத்தில் புறங்காட்டி ஓடாமலிருத்தல், கொடை, எல்லாபய
 ணிகளையும் அடக்கி ஆளும திறமை இவைகளனைத்தும் சுத்ததிரி

நகரு ஸ்வபாவலிததமான காமங்கள் பயிரிடுதல் பசுகாததல், ரததகஞ்செய்தல் இவையனைத்தும் வைபவங்களுக்கு இயற்கையா மைந்த தொழில்கள் பராமமனாகள் முதலான மூன்று வருணத் தர்களுக்கும் ஊழியம்செய்வது சூத்திரனுக்கு ஸ்வபாவத்தின ண்டான காமமாயிருக்கிறது மனிதன் அவனவனுக்குவித்தித் திகின்ற காமத்தில் ஸரத்தையோடிருந்தால் வித்தியை அடைகி ன் தனக்குரிய காமங்களில் நிலைபெற்றவன் எவ்வாறு வித்தியை அடைகிறானென்பதை நீ கேள் எவனிடத்திலிருந்து பிராணிக ளுக்கு பரவருத்தி உண்டாகிறதோ, எவனால் இவவுலகம் அனைத் தும் பாபிக்கப்பட்டிருக்கிறதோ அந்தப் பரமாத்மாவை மனிதன் றக்குரிய காமங்களால் அாசுசித்தது வித்தியை அடைகிறான் றுடைய தாமதத்தை நன்றாக அனுஷ்டிப்பதைக்காட்டிலும், றனுடைய தாமதத்தை முறைப்படி அனுஷ்டியாமையால் குணக் கறவுள்ளதாகச் செய்வதும் சிறந்ததே ஸ்வபாவலிததமான மதத்தைச் செய்கிறவன் பாவத்தை அடையமாட்டான் குந்தீ ர! தோஷமுள்ளதாயிருந்தாலும் தனக்குரிய காமத்தைவிடக் டாது எல்லாக்காமங்களும் புகையினால் அகநி சூழப்படு னபோலத் தோஷத்தினால் சூழப்பட்டிருக்கின்றன பயன் முத னவைகளில் பற்றுதலற்ற மனத்தை யுடையவனும், மனத்தை கின்வனும், ஆசையற்றவனும், ஸையாஸ்தையுடையவனுமா ப்பவன் உத்தமமான ஞானயோகத்தாக்கும் பயனாயிருக்கிற றனநிஷ்டையை அடைகிறான் குந்தீபுத்ர! காமயோகத்தினால் திகத்தகக தியானலித்தியைப்பெற்றவன் தயானாதமகமான னத்தினால் முக்கியமாக அடையத்தக்க பரமமதத்தை அடைகிற தத்தை என்னிடமிருந்து நீ சுருக்கமாகத்தெரிந்துகொள் பரி தமான புத்தியுள்ளவனும், தைரியத்தினால் மனத்தை அடக்கிச் சமுதலான விஷயங்களைவிட்டு விருப்பு வெறுப்புகளை விலக்கி ரதஸ்தலத்தில் இருப்பவனும், மிதமான ஆகாரசத்தை உட ள்பவனும் மனமொழிமெய்களை அடக்கின்வனும், எப்பொழு தயானயோகத்தில் பற்றுள்ளவனும், வைராக்யத்தை நன்றாக டந்தவனும், அகங்காரம், பலம், இறுமாப்பு, காமம், குரோ புத்திரமித்திராதிகளிடம் அபிமானம் இவைகளை விட்டு தையற்றவனும், சாந்தனுமாயிருக்கின்ற மனிதன், பரமமபா தை அடைவதற்குச் சகதியுள்ளவனாகிறான் பரமமமானவனும், ிந்த மனமுள்ளவனும், எல்லாப் பிராணிகளிடத்திலும் ஸம் ஷ்டியுள்ளவனுமான ஒருவன், விசனப்படுகிறதாயிலலை, விருமபு

கிறதாயிலை, சிறந்ததானஎன்னுடையபக்தியை அடைகிறான் (எருபத்தாலும், ஸ்வபாவத்தினாலும்) நான் எப்படிப்பட்டவனென்பதையும், (குணங்களாலும் விபூதியினாலும்) நான் எவ்வளவு உயர்மானமுள்ளவனென்பதையும் (இவ்விதமான) பக்தியினால் உள்படியிற்கிறான் எனனை உள்ளபடி அந்நித அவ்வித ததவஞால் வந்தபிறகு அந்தப் பக்தியினால் எனனை அடைகிறான் எனனை ஆராயித்தவனாகி எல்லாக் காமங்களையும் எப்பொழுதும் செய்வான் எனனுடைய அருளால் சார்வதமும் ¹ அழிவற்றதுமாபத்ததை அடைகிறான் நீ எல்லாக் காமங்களையும் மனத்தினால் என்னிடத்தில் ஒப்பித்து எனனையே பயனாக அடையத்தக்கவனென, அந்நிதானம் செய்பவனும் (இவ்விதமான) புத்தியோகத்தால் நாடி எப்பொழுதும் என்னிடத்திலேயே மனத்தை வைத்தவனுக்ககடவாய நீ என்னிடத்திலேயே சித்தத்தைச் செலுத்தினாகி எல்லாக் கஷ்டங்களையும் எனனுடைய அநுகரிஷ்மத்தினால் தாண்டப்போகிறாய் அவ்விதமின்றி நீ அகங்காரத்தினால் கேவலினை விநாசத்தையடைவாய் அகங்காரத்தை அடைந்து, 'நயுத்தம்செய்யமாட்டேன்' என்று நீ நினைத்தால் இப்படிப்பட்ட உன்னுடைய நிச்சயமானது வீணாகும் பரகருதியானது உன்யுத்தத்தில் பரவருத்திக்குமபடிசெய்யும் குருதீபுதர! எந்ததத்தை அஜஞானத்தினால் இப்பொழுது நீ செய்ய விரும்பலையோ அந்த யுத்தகாரியத்தையே ஸ்வபாவவித்தமான உன்டைய காமத்தினால் கட்டுப்பட்டுப் பரவசனாகச் செய்யப்போகிறார் அர்ஜுன! ஈரவரன், யந்திரத்தில் ஏறிய வஸ்துகளைப்போல எல்லாப் பிராணிகளையும் (தன்னுடைய) மாயாசக்தியினால் (காமங்களில்) சுழன்று வருமபடி செய்துகொண்டு எல்லாப் பிராணிகளுடைய ஹருதயத்திலும் இருக்கின்றான் பரதசத்தில் பிறந்தவனே! மனம் வாக்ருக காயங்களால் (ஹருசுமலவாலியான) அந்த ஈரவரனையே நீ சரணமடைவாய் அந்த ஈரவரனுடைய அருளால் ஸாவகாம்பந்த நிவருத்தியும் சார்வதமான ஸ்தானத்தையும் அடைவாய் ரகஸ்யதன்காட்டிலும் அதிரகஸ்யமாயுள்ள ஞானம் இவ்வாறு உனக்கு னால் உரைக்கப்பட்டது இதை முழுதும் ஆலோசித்து எவ்வளவு விரும்புகிறாயோ அவ்வாறு செய் எல்லா ஈழஸ்யங்களும் பரமஈழஸ்யமாயிருக்கிற என்னுடைய சிறந்த வசனத்

¹ 'அவ்யயம்' என்பது மூலம், 'பரமஸாவோதகருஷ்டம்' எனப் பழைய உரை

றுபடியும் நீ கேள் நீ எனக்கு மிகவும் இஷ்டமாக இருக்கிற
யன்கிற காரணத்தினால் உனக்கு ஹிதத்தைச் சொல்லப்
பாக்கிறேன் என்னிடத்தில் மனத்தைவைத்தவனும், என்னிடத்
ல் பகதியுள்ளவனும், என்னை ஆராதிக்கிறவனுமாகக்கடவாய்.
னனை வரதனம் செய் எனனையே நீ அடைவாய் எனக்கு
ரியதாக இருக்கிறாய் உனக்கு உண்மையாகப் பிரதிஜ্ঞை செய்
றேன் எல்லாத் தாமதங்களையும் (முற்கூறியபடி பலம் காமம் காத
தவம்முதலானவைகளுடைய பரிதயாகத்தினால்) தயாகம்
சயது எனனை ஒருவனையே சரணமாக அடைவாயாக நான்
னனை எல்லாப் பாவங்களினின்றும் விடுவிப்பேன் நீ விசனம்
டயாதே இந்த (பரமரஹஸ்யமான) சாஸ்திரமானது என்னால்
னக்கு உரைக்கப்பட்டது இந்தச் சாஸ்திரமானது தவமில்லா
வன, ஆசாயபகதியில்லாதவன், கேட்கவிரும்பில்லாதவன்,
ன்னிடம் அஸ்திபையுள்ளவன் இவர்களுக்கு ஒருபொழுதும்
சாலலத்தக்கதன்று எவன் இந்தப் பரமரஹஸ்யமான சீதாசாஸ
ரத்தை என்னுடைய பகதர்களிடங்களில் சொல்லுவானோ அவன்
ன்னிடத்தில் சிறந்த பகதியைச் செய்து என்னையே அடைவான்
மசயமில்லை மனிதர்களுள் அவனைக்காட்டிலும் எனக்கு மிகக்
ரியஞ்செய்யவன் ஒருவனும் இல்லை பூமியில் அவனைக்காட்டிலும்
னக்கு மிகப்பிரீதிக் கு விஷயமானவன் வேறொருவன் உண்டாகப்
பாவதுமில்லை எவன் நம்மிருவர்களுக்கும் நடந்ததும், தாமத
தவிட்டு விலகாததுமான இந்த ஸமவாதத்தை அத்தியயனம்
சயவனோ அவனால் ஞானயஜ்ஞத்தினால் நான் ஆராதிக்கப்பட்ட
னவேவென்பது என்னுடைய எண்ணம் எந்த மனிதன் ஸ்ரத்
தபுடனும் அஸ்திபையிலலாமலும் இந்தச் சாஸ்திரத்தைக் கேட்
ரனோ அவனும், ஸமஸாரபந்தத்தினின்றும் விடுபட்டுப் புணயகா
கங்களைச் செய்தவர்களுக்கூரிய நல்ல உலகங்களை அடைவான்
ராதத! எனனால் உபதேசிக்கப்பட்ட இந்தச் சாஸ்திரராதத்
னது உன்னால் மனங்கொத்துடன் கேட்கப்பட்டதா? தனஞ்
ப! அஞ்ஞானத்தினாலுண்டான மதிமயக்கமானது உனக்குப்
பாய விட்டதா? என்றா

அராஜுனன், 'அசுசுதரே! விபரீதஞானம் ஒழிந்துவிட்டது
ள்ளபடி தத்துவஞானமானது உமமுடைய அதுகரஹத்தினால்
ன்னால் அடையப்பட்டது ஸந்தேசங்கள் நீங்கி ஸ்வஸ்தனாக
ருக்கிறேன் உமமுடைய வசனத்தை அனுஷ்டிக்கப்போகிறேன்'
ன்று சொன்னான்

இவ்வாறு வாஸுதேவருக்கும் மஹாதமாவான பாரததனு
 கும் நடந்தேறியதும், ஆசசரியத்தை உண்பெண்ணுகிறது
 மயிராக கசுசத்தையுண்பெண்ணுகிறதுமான இந்த ஸமவாதனை
 நான் உள்ளபடி கேட்டேன் வயாஸருடைய அதுகரஹத்தினு
 (எனக்கு ஞானக கண்ணும் காதும கிடைத்தமையால்) தா
 சொல்லுகின்ற யோகேஸ்வரரான ஸ்ரீவாஸுதேவரிடத்தினி
 இந்தப் பரமரஹஸ்யமான யோகத்தை நான் நேரில் கேட்டே
 ராஜரே! கேசவருக்கும் அாஜுனனுக்கும் நடந்த பரிசுத்தமு
 ஆசசரியகரமுமான இந்த ஸமவாதத்தை நான் நினைத்து நினைத்
 அடிககடி சநதோஷமடைகிறேன் அரசரே! (அாஜுன்னின
 ருட்டுக காட்டப்பட்டதும்) அதயாசசரியகரமுமாயுள்ள ஸ்ரீஹர்
 னுடைய அந்த விஸ்வரூபத்தை நினைத்து நினைத்து எனக்கு அ
 துமான ஆசசரியமானது உண்டாகிறது அடிககடி ஸநதோஷ
 தையும் அடைகிறேன் எந்த இடத்தில் யோகங்களுக்கு ஈச
 ரான கிருஷ்ணபகவானும் எந்த இடத்தில் வில்லைத்தரித்த அா
 னனும் இருக்கிறார்களோ அந்த இடத்தில் லக்ஷ்மி, விஜயம், அபி
 ததி, நீதி இவைகள் சாஸ்வதமாக நிலைபெற்றிருக்குமென்பது எ
 னுடைய அபிப்பிராயம்' என்றான்

ப க வ தீ கீ த த மு ற் றி ய று

பகவத்கீதாபாவம் முற்றியு

நாற்பததுமுனருவது அதயாயம்

பீ ஷ ம வ த பா வ ம.

(யுதிஷ்டிரீ, பீஷ்மீ முதலானவர்களை வணங்கித் தீபிமாருடன்
 தேரேறியதும், யுத்தபோர்கள் முழங்கியது)

ஸ்ரீபதமநாபருடைய முகாரவிந்தத்தினின்று தாலாக
 வெளியிலவந்த அந்தக் கீதாசாஸ்திரமானது நன்றாகப் பாராய
 செய்யத் தக்கது வேறுசாஸ்திரங்களைப் படிப்பதினாலும் மன
 செய்வதினாலும் யாதுபயன்? கீதாசாஸ்திரமானது ஸாவசாஸ
 ஸவரூபம் ஹரியானவா ஸாவதேவஸவரூபி கங்கையானது ஸ
 தீர்த்த ஸவரூபம் மந்திரமானது ஸாவவேதமயம் கீதா, கங்
 காயதீ, கோவிந்த என்கிற (ய) காரத்துடன் கூடிய நான்குபத
 னும் மனத்தில் நிலைபெற்றிருக்குமானால் மறுபடியும் பிறப்புக் கி
 யாது ஸ்ரீகேசவா அனுநூற்றிருபதுகலோகங்களைச் சொன்ன

ராஜுன்ன ஐம்பத்தேழுசுலோகங்களைச் சொன்னான் ஸஞ்சயன்
 அபத்தேழு சுலோகங்களை உரைத்தான் திருதராஷ்டிரன் ஒரு
 ஸலாகத்தைச் சொன்னான் ஆக எழுநூற்றுநாற்பத்தைந்து
 ஸலாகங்கள் ஸ்ரீபகவத்கீதையினுடைய அளவு என்பது சொல்லப்
 பின்னர்து பாரதமாகிற திருப்பாறகடலைக் கடைந்து அதன் ஸாவ
 வமாகிற கீதையென்கிற சிறந்த அமுருத்தையெடுத்து ஸ்ரீ
 ஸுதேவா அராஜுன்னுடைய முகத்தில் வேறாமஞ்செய்தாரா
 அரசரே! பிறகு பாணங்களுமும் காண்டவதையுமும் தரித்தவ
 ன் தனஞ்சயனைக்கண்டு மஹாரதர்கள் திரும்பவும் மிக்க ஆரவா
 ரம் செய்தார்கள் பாண்டவர்களும் ஸோமகர்களும் இன்னும்
 பாகளை அனுசரித்துவந்திருக்கிற வீரர்களும் மகிழ்ச்சியுற்று
 முததிரத்தினின்று உண்டான சங்கங்களை ஊதினார்கள் பிறகு
 ரிகைகளும் காசுளங்களும் ஜயமங்களைகளும் பசுவின் கொம்பி
 ல் செய்யப்பட்ட வாததியங்களும் விரைவாக நான்கு பக்கங்களி
 ல் முழக்கப்பட்டன அதனால் மிருத சபதம் உண்டாகியது
 அரசரே! அவ்வாறே கந்தாவர்களும் தேவர்களும் பித்தருக்களும்
 ரத வித்தசாரணர்களுடைய கூட்டங்களும் யுத்தத்தைப்பாராகக்
 கண்ணகொண்டு ஒருங்கு கூடினார்கள் மிக்க பாக்கியசாலிகளான
 டிகளும் சோரனு இறந்திரனை முன்னிட்டுக்கொண்டு அந்தப்பெரிய
 ரத்தத்தைப் பாரப்பதற்காக அவ்விடத்திற்கு வந்துசோரதார்கள்
 கையமுனைகளுடையவேகமானது ஒன்றையொன்று அடைந்தால்
 பவாறு இருக்குமோ அவ்வாறே அவ்விரண்டு ஸேனைகளும் ஸன்
 ததமாக ஒன்றைஒன்று பார்த்துக்கொண்டு அசைவற்றிருந்தன
 பவாறு முயல்கின்றவைகளும் ஜனககூட்டத்தில் சபதமில்லாத
 வகுமான அவ்விரண்டு ஸேனைகளும் படத்தில் எழுதப்பட்ட
 ரதிரங்களபோலப் பாராக மிக்க அழகும் மங்களகரமுமாயிருந்
 த அரசரே! பிறகு, வீரரும் தீரரும் தாமராஜருமான யுதிஷ்
 ஠ா யுத்தத்திற்கு ஆயுத்தமாக நிற்கின்றவையும் சமுத்திரம்
 னன்றவையும் அடிக் கடி நன்கு ஜவலிக்கின்றவையுமான அந்த
 ரண்டு சேனைகளையுங்கண்டு கவசத்தைக் கழற்றி உத்தமமான
 யுத்தத்தையும் வைத்துவிட்டுத் தேரின்னினும் விரைவாகக் கீழே
 ரங்கிக் கைகளைக் குவித்து மெளனத்துடன் பிதாமஹரை நேரா
 பார்த்துக்கொண்டு கிழக்குமுக்கமாகக் கால்களாலேயே நடந்து
 வர்களையுடைய படையைக் குறித்துச் சென்றா செல்லு
 னற அந்தத் தாமயுத்திரரைப் பார்த்துக் குரஜீபுத்திரனை தனஞ்
 சன் தேரின்னினும் விரைவாக இறங்கிச் சகோதரர்களுடன் அவ

ரைப பினதொடாநது சென்றான பகவானுன வாஸுதேவரு
 அவரைப பினதொடாநது சென்றா அவவாரே முககியாகளா
 அரசாகளும் அநதத் தாமநநதனரிடத்தில் மனததைச் செலுத்த
 வாகளும் குதூகலமுள்ளவாகளுடாகச் சென்றாகள அாஜுன
 'அரசரே! எங்களை விட்டுவிட்டு கிழக்குமுகமாகப் பகைவ
 ளுடைய படையை நோக்கிக் காலால் நடநது செல்லுகின்ற
 உமமுடைய முயற்சியானது யாது?' என்று வினவினான பீம
 னன, 'ராஜேந்திரரே! பாரதவிவரே! சததுரு சேனைகள் கவ
 பூண்டிருக்குங்காலத்தில் கவசத்தையும் ஆயுதங்களையும் வைத்
 விட்டுத் தம்பிமார்களையும் விட்டுவிட்டு நீர் எங்கே போகிறீர்
 என்று வினவினான நகுலன், 'பாரதரே! எனக்கு மூத்தத்தை
 ளான நீர் இவ்வித நிலைமையையடைநதிருக்கையில், ¹ பயமான
 என மனததை வருத்துகிறது நீர் எங்கே போகின்றீர்? செ
 லும்' என்று கேட்டனன ஸஹதேவன், 'வேந்தரே! மிகப்ப
 கரமான இந்தப் போராளிகளின் கூட்டமானது இருக்கையி
 (இதனை) விட்டுவிட்டுப் பகைவார்களுக்கெதிராக எங்கே போகிறீ
 என்று வினவினான குருநரதனரான புதிஷ்டிரா ஸகோதரா
 இவ்வாறு கேட்கவும் மௌனத்துடன் ஓன்றும் சொல்லா
 செனறுகொண்டே யிருந்தார் பேரறிவாளரும் மனவுத்
 புள்ளவருமான வாஸுதேவா அவர்களைப் பார்த்து, 'நான்
 ருடைய கருத்தை அறிந்துகொண்டேன்' என்று நகைத்
 கொண்டே உரைக்கலாலா 'இந்த அரசா பீஷ்மரையும் து
 ணரையும் கிருபரையும் சலயனையும் மறவெல்லாப் பெரியோர்க
 ளும் அனுமதி கொடுக்கும்படி செய்வித்துக்கொண்டு பகைவ
 ளோடு போராடியப் போகிறார் பெரியோர்களிடம் அனு
 பெறாமல் புத்தம் செய்கின்றவன் பெரியோர்களால் வெளிப்ப
 யாகவே நிரதிகப்படுகின்றான்' என்று பழைய நூல்களில் கேட
 படுகிறதன்றோ? எவன் சாஸ்திரத்தில் சொல்லியபடி (பெரியோ
 ர்களால்) அனுமதி கொடுக்கப்பட்டு மிகப் பலசாலிகளோடும்
 தம் செய்வானே அவனுக்கு புத்தத்தில் ஐயம் நிச்சயமாக உ
 டென்பது எனனுடைய எண்ணம்' என்றார் அநத் ஸமயத்
 கிருஷ்ணபகவான் இவ்வாறு சொல்லுக்கையில் கௌரவார்களுடைய
 சேனையில் பெரிய ஆரவாரம் உண்டாயிற்று, மறவர்கள் பேச
 லிருந்தார்கள் துரியோதனனுடைய சேனையினுள்ளவர்கள் தூ
 திலிருந்தே புதிஷ்டிரரைப் பார்த்து, 'இவன் குலத்தில் இழிவா
 வன் இந்த புதிஷ்டிரராஜன் சகோதரர்களோடு பயந்தவனபோ

ந ரக்ஷண ததைவேண்டிப் பீஷ்மருடைய பக்கத்தில் வருகிறான்
 னு நிச்சயம் தனஞ்சயனும் பாணநீர்தனனான விருகோதரனும்
 நலனும் ஸஹதேவனும் ரக்ஷகர்களாக இருக்கையில் இரதப்
 ண்டவனை எவ்வாறு பயம் வந்து அணுகியது ? வனமையற்றவ
 ன் இவனுடைய மனமானது யுத்தத்திலபயமடைந்ததால் பூமியில்
 நக பிரவித்திபெற்ற க்ஷத்திரியகுலத்தில் இவன் பிறந்தவனல்ல
 னன்பது திண்ணம்' என்று ஒருவரோடொருவர பேசிக்கொண்
 றார்கள் பிறகு, உமமுடைய சேனையிலுள்ளவர்களெல்லாம் ஸந
 தாஷ்டமுள்ளவர்களும் நல்ல மனஉறுதியுடையவர்களுமாகிக
 ள்ளவர்களைப் புகழ்ந்தார்கள், வஸ்திரங்களைபும் வீசினார்கள்
 வந்தரே ! உமமுடைய யுத்தவீரர்கள் அனைவரும் ஸகோதராக
 ாடும் கேசவரோடும் கூடின யுதிஷ்டிரரை அவ்வாறு நிரதித்
 ாகள் அரசரே ! பிறகு, அந்தக்கொளரவஸேனையானது யுதிஷ்
 திரை நிரதித்துவிட்டு மறுபடியும் பேசாமலிருந்தது 'இரத
 திஷ்டிரராஜா என்னசொல்லப்போகிறாரோ ? பீஷ்மா என்ன
 றுமொழி கூறப்போகிறாரோ ? யுத்தத்தைப்புகழுகின்ற பீமனும்
 ருஷ்ணாஜ்ஞானர்களும் என்ன சொல்லப்போகிறார்களோ ? இரத
 திஷ்டிரா எந்தவிஷயம் சொல்ல விரும்பியிருக்கிறாரோ' என்று
 திஷ்டிராவிஷயத்தில் இரண்டு சேனைகளுக்கும் அப்பொழுது
 கப் பெரிய ஸந்தேகம் உண்டாயிற்று அவர் பாணங்களாலும்
 ந்திகளாலும் நிறைந்திருக்கிற பக்கவாப்பையில் றுழைந்து பிரா
 ர்ககளால் சூழப்பட்டவராகப் பீஷ்மரை நோக்கியே விரைவாகச்
 சன்றா அரசரான பாண்டவர் போருக்கு வந்திருக்கின்ற சந
 னுயுத்திரரான பீஷ்மருடைய இரண்டு பாதங்களைபும் இருக்கறக
 ாலும் பிடித்துக்கொண்டு பிறகு அவரைப்பார்த்துப் பின்வரு
 று சொல்லலானா 'ஜயிக்கமுடியாதவரே ! உமமைக்கேட்டுக்
 காளனுகிறேன் உமமோடு யுத்தம்செய்யப்போகிறோம் ஐயா !
 னக்கு அனுமதிக்கோடும், ஆசீர்வாதங்களைபும் செய்யும்' என்று
 வண்ட, பீஷ்மா, 'மஹாராஜனே ! பரதகுலத்தில் உதித்தவனே !
 வவாறு யுத்தங்கள்தில் (வந்தனஞ்செய்தற்காக) என்னை நோக்கி
 ராதிருப்பாயாகில் அவமானத்தையடையும்படி உன்னைச் சபித்
 ருப்பேன் பாண்டவ ! குழந்தாய ! நான் பரீதியை அடை
 றேன் நீ யுத்தம்செய், நீ ஜயத்தை அடைவாயாக யுத்தத்தில்
 வேறு எதனை விரும்புகிறாயோ அதனைபும் அடைவாயாக
 ராதத ! நமஸித்ததினினது நீ விரும்புகிற வரத்தைக்கேட்கலாம்
 ஹாராஜனே ! நீ இப்படிச் செய்திருப்பதால் உனக்குத் தோல்வி
 ண்டாகாது மஹாராஜனே ! 'மனிதன் தனத்திற்கு அடிமைப

பட்டவன் தனம் ஒருவனுக்கும் அடிமையானதன்று எனக்
வசனம் உணமையே ஆதலால், யான் கௌரவாகளால் தனத்தா
கட்டப்பட் டிருக்கிறேன் குருநாதன் ! ஆதலால், நான் சகதியி
வனைப்போல உன்னைப்பார்த்து (இவ்விதமான) வாக்கியத்தை
சொல்லுகிறேன் குருகுலத்திற் பிறந்தவனே ! நான் துரியோத
னால் பொருளால் போஷிக்கப்பட்டவனாயிருக்கிறேன் புத்தததை
தவிர வேறுஎதை நீ விருமபுகிறாய் ?' என்றுவினாவினா, யுதிஷ்டிர
'மிகப்பாஹுபலமுள்ளவனே ! துரியோதனன் நிமித்தமாக நீ யு
தம் செய்யும் எப்பொழுதும் எனக்கு நன்மையைத் தேடுகிற
பாவமுள்ளவராகவே ஆலோசியும் இதுதான் எனக்கு எப்பொ
ழுதும் வேண்டிய வரன்' என்று விண்ணப்பம்செய்தார் பீஷ்ம
'ராஜனே ! குருநாதன் ! இந்த புத்ததத்தில் உனக்கு யான் எவல்
மாக உதவி புரிவேன் ? உனக்குச் சத்தருவான் துரியோதன
நிமித்தம் கடுமையாகப் போர்புரியப்போகிறேன் நீ சொல்லவரு
யதைச் சொல்' என்று கூறினா யுதிஷ்டிர, 'ஜயிக்கப்படாத
ரான் உமமை புத்ததத்தில் எவ்வாறு ஜயிப்பேன் ? எனக்கு நன்
மைச் சுருதுவீராகில் இந்த நன்மையை ஆலோசியும்' என்று வ்
ருபனம் செய்தார் பீஷ்மா, 'குரதீபுத்திர ! ஸாக்ஷாத் இந்திர
யிருந்தாலும் புத்தகளத்தில் போர்புரினிற எனனை ஜயிக்க
புருஷனைப் பாரகக்விலை' என்று கூறினா யுதிஷ்டிர, 'பித்
மஹே ! ஆதலால், தேவரீரை ஸந்தோஷத்தோடு கேட்கிறே
உமக்கு வந்தனம், புத்ததத்தில் தேவரீருக்குப் பகைவார்களால் எந்
உபாயத்தால் வதம் ஏற்படக்கூடுமென்பதைச் சொல்லும' என்று
பீஷ்மா, 'அப்பா ! புத்ததத்தில் எனனை ஜயிக்கக்கூடியவனை நா
காணவில்லை மேலும், எனக்கு மரணகாலமும் வரவில்லை மறுப
யும் என்னிடம் வருவாயாக' என்று கூறினா

பிறகு, மிகப் புஜபலமுள்ள யுதிஷ்டிர பீஷ்மருடைய வா
கியத்தைத் தலையினால் ஏற்றுக்கொண்டு மறுபடியும் அவருக்
அபிவாதனம்செய்து பார்த்துக்கொண்டிருக்கும் எல்லாஸை
காக்குக்கும் நடுவோடு தம்பிமடர்களுடன் ஆசாரயருடைய ரத
தைக்குறித்து மறுபடியும்சென்றார் அந்த அரசர் து
ணை வணங்கிப் பிரதக்ஷிணம் பண்ணி ஒருவராலும் ஜயி
முடியாத அவரைப் பார்த்துத் தமக்குக் கேழ்மத்தை உண்டுப
ணக்கூடிய வாரத்தையைச் சொன்னார் 'பகவானே ! உமபை
கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன் அநதனரே ! உமமால் அனும்
கொடுக்கப்பெற்று எல்லாச் சத்தருக்களையும் எவ்வாறு ஜயி
ப்பேன் ? கபடமில்லாமல் சொல்லும' என்று வினவினா து
ணா, 'மகாராஜனே ! போர்புரிய நிக்சயித்த நீ என்னிடம் வ

ருந்தால எல்லாவிதத்தாலும் அபஜயமடையும்படி உனனை நான
 ததிருப்பேன யுதிஷ்டிர! இப்படி வந்ததால் நான் ஸந்தோஷ
 நடையவனாகிறேன் குற்றமற்றவனே! உன்னால் யான் புஜிக்கப
 டேன நான் அனுமதிக்கொடுக்கிறேன் யுத்தமசெய விஜயத்தை
 நடவாயாக நான் உன்னுடைய விருப்பத்தை நிறைவேற்றக
 வேன் உன் விருப்பத்தைச்சொல் மஹாராஜனே! இவ்வாறான
 கு, யுத்தத்தைத் தவிரவேறெதை விருமபுகிராய்? மஹாராஜனே!
 ரிதன் பொருளுக்கு அடிமைப்பட்டவன் ஒருவனுக்கேனும்
 ருள் அடிமையன்று' என்பது உண்மை நான் கௌரவர்களால்
 ததால் கட்டப்பட்டிருக்கிறேன் நான் அசகதனைப்போல உன்
 குறித்தது இதனைச் சொல்லுகிறேன் யுத்தத்தைத் தவிர
 றெதை நீ விருமபுகிராய்? கௌரவனரிமித்தமாக நான் யுத்தம
 பயப்போகிறேன் நான் உனக்கு ஜயத்தை விருமபுகிறேன்'
 றுகுறிஞா யுதிஷ்டிரா, 'பிராமமணரே! எனக்கு ஜயத்தை விரும
 எனக்கு நன்மையையும் ஆலோசியும் கௌரவனுக்காகப்
 ாபுரியும் இந்த வரம் என்னால் வரிக் கப்பட்டது' என்று
 ண்ட, துரோணா, 'அரசனே! ஹரியை மந்திரியாகவுடைய
 க்கு ஜயம் நிச்சயம் நான் உனக்கு அனுமதி கொடுக்கிறேன்
 தத்தில் சததுருக்களை ஜயிப்பாய எவ்ருத் தாமம் உள்ளதோ
 குக் கிருஷ்ணன்உள்ள எவ்ருக் கிருஷ்ணனுள்ளோ அவ்ரு ஜயம்
 று கொளதேய! போ, யுத்தம் செய உனக்கு நான் என்ன
 லலவேண்டும்? என்னைக் கேள்' என்று சொன்னா யுதிஷ்டி
 'பிராமமணுத்தமரே! நான் விருமபியதைக் குறித்தது உம்
 க கேட்கிறேன் யுத்தத்தில் பகைவர்களால் ஜயிக்கப்படாத
 ரீரை எவ்வாறு ஜயிப்பேன்?' என்று வினவு, துரோணா, 'யுத்த
 தில் நான் எவ்வளவுகாலமவரையில் யுத்தமசெயவேனோ அவ
 வுக்காலமவரையில் உனக்கு ஜயம் கிடையாது அரசனே! என
 கொலலுமவிஷயத்தில் நீ தம்பிமார்களுடன் சீக்கிரம் முயற்சி
 ' என்று சொன்னா யுதிஷ்டிரா, 'மிகக் புஜபலமுள்ளவரே!
 தோஷம் அவனிதமானால் தேவரீரை வதஞ்செய்யக்கூடிய உபா
 தைச் சொல்லும் ஆசாராயரே! இதோ நான் வந்தனஞ்செய்து
 மைக் கேட்கிறேன் தேவரீருக்கு நமஸ்காரம்' என்று வேண்ட,
 ராணா, 'ஐயனே! ரத்ததிலிருந்துகொண்டு போர்புரிகின்றவ
 அதிகப்பரப்பரப்புள்ளவனும் மிகுந்த சரமாரியைப் பொழிகின்ற
 மான் என்னைக் கொலலுகின்ற சததுருவை நான் காணவில்லை
 னே! நான் சஸ்திரங்களைக் கீழேவைத்து யோகபலத்தினால்

சரீரத்தில் பற்றற்று மரணத்தின்பொருட்டு, நிச்சயமசெய்திருந்த
லன்றி என்னை யுத்தவீரர்களுள் ஒருவனாவது போரில் கொல்ல
திறம்புள்ளவனாகான் இது ஸத்யமென்று உனக்குச்சொல்லு
றேன நம்பத்தக்க வாரததையுள்ள ஒரு மனிதனிடத்தினின்
பெரிய அபரிபமானவாரததையைக் கேட்பேனாகில் நான் யுத்த
தில் சஸ்திரங்களை எறிந்துவிடுவேன் இது ஸத்யமென்று யா
உனக்குச்சொல்லுகிறேன்' என்று சொன்னா மகாராஜரே! புத
மானை பாரதவாஜருடைய இந்த வாரததையைக்கேட்டு அவரிட
அனுமதிபெற்றுக்கொண்டு ஆசாயரான அரத் கருபரிடம் செ
றா வாக்கியங்களை அறிந்தவர்களுள் உத்தமரான அரத யுதி
டிமஹாராஜா (பக்கவாகளால்) எவ்விதத்தினாலும் அவமதி
முடியாத கருபரைப் பிரதக்ஷிணமபணணி அபிவாதனஞ்செய
ஒரு வாரததையெல்லலானா 'ஞ்ரமற்றவரே! குருவே! எனக்
யுத்தமசெய்வதற்கு அனுமதிக்கொடுக்குமபடி உமமை நான் கே
டுகுகொள்கிறேன், நான் கலமஷ்டியில்லாதவனாகப் போராடிய
போகிறேன் உமமால் அனுமதிக்கொடுக்கப்பெற்று எல்லாச்
துருக்களையும் ஜயிக்கவேண்டும்' என்று வேண்ட, கிருபா, 'மஹா
ஜனே! யுத்தத்துக்காக நிச்சயமகொண்ட நீ என்னை நாடாமலிரு
பாயாதின எல்லாவிதத்தினாலும் அவமானம் உண்டாருமபடி உ
னைச் சபித்திருப்பேன் மஹாராஜனே! 'மனிதன் பொருளு
அடிமைப்பட்டவன் பொருளானது ஒருவனுக்கும் அடிமைப்பட
தன்று' எனபது உண்மை யான கௌரவாகளாலே பொருள்
கட்டப்படடிருக்கிறேன் மஹாராஜனே! அரதக் கௌரவாகள்
நிமித்தமாக யுத்தம் செய்யத்தக்கதென்பது எனனுடைய எ
ண்மை ஆதலால், சக்தியற்றவனபோல உன்னிடத்தில் பேசுகிறே
யுத்தத்தைத்தவிர வேறு எதை விருமபுகிருய்?' என்று வினாவின
யுதிஷ்டிரா 'ஆசாயரே! ஸந்தோஷம் அதற்காகத்தான் டே
நீரை நான் கேட்கிறேன் எனனுடைய வாரததையை நீ கேளு
என்று சொல்லினா பிறகு, ராஜாவான தாமநந்தனா மனவரு
முற்றுப் பிரஜைஞ்சிழந்த யாதொன்றும் சொல்லாமலிருந்த
கௌதமா அவருடைய மனத்திலுள்ள அவ்விதமான விருப்பத்
அறிந்து, 'அரசனே! யான் (ஒருவனாலும்) கொல்லத்தகாதவ
நீ யுத்தமசெய் ஜயத்தை அடைவாயாக நீ என்னைவந்து நாயு
தினால் உன்விஷயத்தில் பிரீதியுள்ளவனுகிறேன் அரசனே
எப்பொழுதும் ஊக்கத்துடன் இருந்துகொண்டு உனக்கு ஜயத்
விருமப்போகிறேன் இது ஸத்யமென்று உனக்குச் சொ
லுகிறேன்' என்றா மகாராஜரே! கௌதமருடைய இ

ததையைக்கேட்டு, அரசரான தாமரநதனா, அவரிடம் அனு
பெற்றுக்கொண்டு மதராஜன இருக்குமிடத்திற்குச் சென்ற
பிறகு, அந்தத் தாமரநதனா சலயனைப் பிரதக்ஷிணமசெய்து
விவாதனம் பண்ணி ஒருவராலும் அவமதிக்கமுடியாத சல
நோக்கித் தமக்கு கேஷமகரமான ஒருவராததையைச் சொல்ல
னா 'எவ்விதத்தாலும் ஜயிக்கமுடியாதவரே ! அனுமதி
டுக்குமபடி தேவரீரை வேண்டுகிறேன் கபடமற்றவனாக யுத்
செய்யப்போகிறேன் ராஜரே ! உமமால் அனுமதி கொடு
பெற்று நான் 1 சிறந்தவல்லமைபுடையவாகளை ஜயிக்கவேண்டும்'
ரறு வேண்ட, சலயன, 'மஹாராஜனே ! போர்புரிய நிச்சயித்த
ரணனை நாடாமலிருப்பாயாகில் யுத்தத்தில் அவமானம் உண்டா
படி உனனைச் சபித்திருப்பேன் நான் ஸந்தோஷமுள்ளவ
ரேன, உனனால் பூஜிக்கப்பட்டவனுமாகிறேன் நீ எதை
ம்புகிறாயோ அது உனக்கு உண்டாகட்டும் உனக்கு நான்
றுமதிகொடுக்கிறேன் யுத்தம் செய், ஜயத்தை அடைவாய
னே ! மேல் நடக்கவேண்டிய விஷயத்தைச் சொல் உனக்கு
ரன் வேண்டும் ? உனக்கு எதைத் கொடுப்பேன் ? மகாராஜனே !
வாறு நடந்த பிறகு யுத்தத்தைத் தவிர வேறு எதை விருமபு
ய ? 'மனிதன் பொருளுக்கு அடிமைப்பட்டவன் பொருள்
வனுக்கும் அடிமையன்று' என்பது உண்மை மதராஜனே !
ரவர்களால் தனத்தால் நான் கட்டப்பட்டிருக்கிறேன் மரு
னே ! விருமபியுதை விருமபியபடி நிறைவேற்றுவேன் ஆதலால்,
கதனைப்போல யான் உனனைக் குறித்துச் சொல்லுகிறேன்
தத்தைத் தவிர வேறெதை நீ விருமபுகிறாய் ?' என்றான் யுதிஷ்
ர, 'மஹாராஜரே ! எப்பொழுதும் எனக்குச் சிறந்த நன்மை
யே நீர் ஆலோசியும் சதருவுக்காக நீர் நன்கு யுத்தம் செய்
இந்த வரத்தைத்தான் நான் வரிகிறேன்' என்று கேட்க,
யன், 'ராஜரேஷ்டனே ! இந்த யுத்தங்கள்தில் உனக்கு எவ்வித்
த உதவி புரிவேன் ? சொல் சதருவுக்காக நன்றாக யுத்தம்
யவேன் ஏனெனில், 'கௌரவர்களால் ஆததத்தினால் நான்
டப்பட்டவனாயிருக்கிறேன் ?' என்றான் யுதிஷ்டிரா, 'சலய
ரே ! போருக்கு முயற்சிசெய்தபொழுது, எந்தவரன் உமமால்
ரிகப்பட்டதோ அதேவரன் எனக்கு வேண்டும் (அதாவது)
ராகளத்தில் ஸூதபுத்திரனான காணனுடைய ஊக்கமானது
மால் கெடுக்கப்பட்டவேண்டும்' என்று வேண்ட, சலயன், 'குந்தி
திர ! உன்னுடைய இந்த விருப்பமானது நீ விருமபியபடி
ற்றேற்போகிறது, போ, மனக்கவலையற்று யுத்தம்செய் உன்
ஒருசொல் விடப்பட்டது

விஷயத்தில் இந்நத வசனத்தைப் பிரதிஜ்ஞை செய்கிறேன்' என்ன கூறினான் பிறகு, குருதீபுத்திரர் மாதுலனான மதரதேசாதிபதிடம் விடைபெற்றுக்கொண்டு பிரதாக்களால் சூழப்பட்டவர மஹாஸனையத்தினின்று வெளியில் வந்தார்

வாஸுதேவரோ யுத்தங்களத்தில் காணனை நோக்கிச் சென்ற பிறகு, அவர் பாண்டவர்களுக்காகக் காணனைப்பார்த்துப் பின்னர் மாறு சொல்லலானார் 'காணா! பீஷ்மருடைய தலேஷத்தினால் யுத்தம் பண்ணப்போகிறதிலையென்று நான் கேள்வியுற்றிருக்கிறேன் ராதையின் புத்திரனே! பீஷ்மர் கொல்லப்பட்டிருக்கருமவரையில் எங்களைச் சோந்திரு ராதேய! பீஷ்மர் கொல்லப்பட்டபிறகு துரியோதனனுக்கு உதவிசெய்வது யுக்தமென உனக்குத் தோன்றினால் மறுபடியும் யுத்தத்திற்காகப்போ' எனச் சொல்ல, காணன், 'கேசவரே! துரியோதனனுக்கு விருப்பம் இல்லாத காரியத்தை நான் செய்யமாட்டேன்' எனனைத் துரியோதனனுக்கு நன்மையைச் செய்வதில் விருப்பமுள்ளவனென்று (அவனுக்காக) உயிரைக் கொடுத்ததுவிட்டவனென்றும் நீர் அருமராக' என்று கூறினான் பாரதரே! வாஸுதேவா அந்நத வரதையைக்கேட்டு யுதிஷ்டிரரை முதன்மையாகக் கொண்ட பாலவர்களோடு சோந்தி திருமயினார் பிறகு, பாண்டவரில் முதன்மையான தாமநந்தனார் சேனையின் நடுவிலிருந்துகொண்டு, 'எனக்கு எவன் விருமபுகிறானோ அவனை நான் உதவிக்காக் விருமபுகிறேன்' என்று இரைந்தது கூறினார் பிறகு, அவர்களைப் பார்த்துப் பின்னர் மான மனமுள்ள யுயுதஸுவானவன் தாமராஜரும் குருதீபுத்திரர் மான யுதிஷ்டிரரை நோக்கி இந்நத வராதையைச் சொன்னார் 'மஹாராஜரே! குற்றமற்றவரே! நீர் விருமயினால் உமக்காக நான் உமமுடைய யுத்தத்தில் திருத்தராஷ்டிர புத்திரர்களோடு போர் வேன்' என்றான் யுதிஷ்டிரர், 'யுயுதஸுவே! வா, வா, வா, அனைவரும் மூக்காக்களான உன்னுடைய பிரதாக்களே போராபுரிவோம், வாஸுதேவரும் நாங்களும் ஸாவவித்ததார், சொல்லுகிறோம் மிக்க புஜபலமுள்ளவனே! உன்னை நான் கெடுக்கிறேன் எனக்காக நீ யுத்தம் செய் உன்னிடத்தில் பிதியாய் மும் திருத்தராஷ்டிரருடைய ஸந்ததியும் காணப்படுகின்ற தாமராஜபுத்திர! மிக்க காந்தியுடையவனே! (உன்னை) நாடுகிட்டு எங்களை நீ அடைவாயாக் கெட்புத்தியுள்ளவனும் மிக்கபெரிய மையுள்ளவனுமான துரியோதனன் இனி இருக்கப்போகிறதில் எனாரா பிறகு, யுயுதஸுவானவன் கௌரவசேனையிலு

மமுடைய புத்திரர்களை விட்டுவிட்டு, தூதுபிவாதயத்தை முழுக
கொண்டு, பாண்டுபுத்திரர்களுடைய சேனையை அடைந்தான்
றகு, யுதிஷ்டிரமகாசாஜா தமபிமாரகனோடு மிகமனக்கனிப்புற
க காரதியுள்ள தும் ஸவாணத்தால பிரகாசிக்கின்ற துமான கவ
த்தை மறுபடியும் அணிந்துகொண்டார் புருஷஸரேஷ்டாக
ரான அந்த வீரர்கள் எல்லோரும் தங்கள் தங்கள் ரதங்களில் ஏறி
ர்கள் பிறகு, அவர்கள் மறுபடியும் முன்போலவே வயூஹக்கிரம
க எதிரணிவகுத்து நின்றார்கள் புருஷஸரேஷ்டாக்களான பாண்
வவீரர்கள் தூதுபிவாதயங்களையும் நூற்றுக்கணக்கான காகள்
ரத்தியங்களையும் முழக்கினார்கள், பலவித லிமமநாதங்களையும்
சயது காஜிததாக்கள் திருஷ்டத்யுமனன முதலான எல்லா
ரசாக்களும் ரதங்களினமீதேறியிருக்கின்ற புருஷஸரேஷ்டாக
ரான பாண்டவர்களைப்பார்த்து அப்பொழுது ஸந்தோஷத்தை
டைந்தார்கள் பூஜிக்கத்தக்க அரசாக்களைப் பூஜிக்கின்ற பாண்டு
ரத்திராக்களுடைய கௌரவத்தைக்கண்டு வேந்தர்கள் அந்த யுத்த
கத்தில் பாண்டவர்களை மிகவும் பூஜித்தார்கள் அரசாக்கள்
ராதமாக்களான பாண்டவாக்களுடைய அக்காலத்துக்குரிய நட
பயம் அருளையும் தங்களஞாதிகளிடமுள்ள அதிகமான அன்பை
ம சொன்னார்கள் மனத்தையும் ஹருதயத்தையும் மகிழ்ச்சி
டையச் செய்கின்றவையும் பரிசுத்தமானவையும் புகழப்பட்டவை
மான கீர்த்திமான்களுடைய, 'நல்லது நல்லது' என்கிறவாக்குக
ர எல்லா இடத்திலும் வெளிப்பட்டன அப்பொழுது பாண்டு
ரத்திராக்களுடைய அந்தநடக்கையைக் கண்டவார்களும் கேட்டவா
ருமான மிலேசசாக்களும் ஆரயார்களும் - தழுதழுத்தருளுடன
ராதனம் செய்தார்கள் பிறகு, உதாரமனமுள்ளவீரர்கள்
பிழந்து நூறுநூறுகளும் ஆயிரமாயிரமாகவும் பெரியபேரிகைகளை
ரத்ததார்கள் பசுவினபாலபோன்ற (வெண்ணிறமுள்ள) சங்
களையும் ஊதினார்கள்' என்று கூறினான்

நாற்பத்துநான்காவது அத்தியாயம்

பீஷ் மவ த பாவம் (தோடர்ச்சி)

(கௌரவபாண்டவசேனகள் போர்செய்யத் தோடங்கியது)

திருநராஷ்டிரன், '(ஸஞ்சய!) இவ்வாறு என்னுடையசேனை
ரும் இதரசேனையும் அணிவகுக்கப்பட்டபோது அந்த யுத்தத்
த எவர்கள் முதலில் ஆபுதபரயோகம் செய்தார்கள்? கௌரவா
ரா? பாண்டவாக்களா?' என்று வினவ, ஸஞ்சயன், 'அரசரே!

உமமுடைய புத்திரனை துச்சாஸனன் பிராதாககளோடுகூடி
 பீஷ்மரை முன்னிடிகொண்டு சேனையுடன்சென்றான் அவவா
 எல்லாப பாண்டவர்களும் பீமஸேனை முன்னிடிகொண்டு ம
 மகிழ்ந்து பீஷ்மரோடு யுத்தமசெய்ய விருப்பமுற்றதுசென்றாக
 இருதிருத்தது சேனைகளிலும் வலிமநாதங்களும் கிலகிலாசபத
 களும் ஜயமங்களை யென்னும் வாததியங்களின் ஒலிகளும் பசவி
 கொம்புகளால் செய்யப்பட்ட வாததியங்களுடைய ஒலிகளும் டே
 வாததியங்கள் மிருதங்கங்கள் மேளங்கள் இவைகளுடைய முழ
 கங்களும் குதிரைகளினகண்புகங்களும் யானைகளினுடைய பிளி
 தல்களும் உண்டாயின பிறகு, அவர்கள் எங்கனோராககி எத்
 தது விரைவாக வந்தார்கள் நாங்களும் காஜித்தனுகொண்டு அவ
 களை விரைவாக எதிர்த்துச்சென்றோம் அப்பொழுது கைகலர்
 பெருமபோர நடக்க ஆரம்பித்தது பாண்டவ கௌரவர்களுக்
 நோரத மிகப்பெரிய யுத்தத்தில் சங்கமிருதங்கங்களுடைய ஒ
 ளால் பெருமபடைகள், காற்றினால் மிகவும் அலைக்கப்பட்ட க
 களபோல நடுங்கின ராஜேந்திரே ! யானைகள் குதிரைகள்
 சள இவைகளால் வியாபிக்கப்பட்டவையும் அம்மங்கள்கரமா
 முகூடத்தத்தில் (பகைவர்களை) எதிர்த்து வந்திருக்கின்றவையுமா
 ஸையங்களுடைய நெருங்கியசபதமானது, காற்றினால் அலைக்
 பட்ட ஸமுத்திரங்களுடைய சபதம்போல உண்டாகியது நெருங்
 யதும் மயிரகசுசத்ததை உணடுபண்ணுகின்றதுமான அந்தசப
 மானது தோன்றினவுடனே, மிகபுஜபலமுள்ள பீமஸேன
 பெரிய விருஷபம்போல உரக்கக் காஜித்தான் பீமஸேனனுடை
 காஜினையானது சங்கவாததியங்களுடைய ஒசையையும் துரத்
 வாததியங்களுடையகோஷத்தையும் யானையினுடையகாஜனத
 யும் ஸையங்களுடையவலிமநாதத்தையும் சீழ்ப்படுத்திய
 காஜிக்கின்ற பீமனுடையசபதமானது ஸையங்களில் ஆயி
 ஆயிரமாகக் கண்க்கின்ற குதிரைகளினுடைய எல்லாசபதங்க
 யும் சீழ்ப்படுத்தியது காஜிக்கின்ற மேகம்போன்ற பீமஸே
 னுடைய இடிகொப்பான அந்த வலிமநாதத்ததைக்கேட்டு
 முடைய ஸையனிகாக்கள் பயந்தார்கள் வலிமத்தினுடைய தவ
 னாலே மற்ற மிருகங்களபோல வீரனான அந்தப் பீமஸேனனுடை
 சபதத்தினால் எல்லாவாக்கனங்களும் ஜலமலங்களைப் பெருக்கி
 பீமஸேனன் தன்ஸவருபத்தைக் கோரமாகக் காண்பித்து
 கொண்டு பெரிய மேகம்போலக் காஜித்தனுகொண்டும் உ
 முடைய குமாரர்களை அதிகபயமடையும்படி செய்துகொண்
 எதிர்த்து வந்தான் அவவா துவரும் பெரியவல்லாளியான

லனனை உமமுடையபுத்திரனை தூர்யோதன்னும் அவனுடைய
காதராகளான தூமுுகன, துஸஸஹன, சலன, அதிரதனை
சசாஸனன, அரசனான தூமாஷனன, விவிமசதி, சிதரஸேனன,
மாரதனை விகாணன ஆகியஇவாகளும் புருமிதரனும் ஜயனும்
ராஜனும் வீரயமுடையவனான ஸோமதததனுடைய குமாரனும்
எனலுடனகடிய மேகனகளபோலப் பெரியவிறகளை அசையும்
செயதுகொண்டு சட்டைபுரிதத ஸாப்பங்களுக்குஒப்பான
மபுகளைக் கையிலெடுத்தது மேகனகள சூரியனை மூடுவதுபோல
மபுகூட்டங்களால் மூடிக்கொண்டு நாற்புறங்களிலும் சூழ்ந்து
ராணடாகள பிறகு, அந்தத்திரௌபதிக்குமாராகளும் மஹாதத
ன அபிமனபும நகுலனும் ஸஹதேவனும் துருபதன்குமார
ன தருஷ்டதபுமனனும் மிகவேகமுள்ள வஜ்ராயுதங்களாலே
லகளினுடையசிகரங்களைப் பிளப்பதுபோலக் கூமைபுள்ள அம்பு
ராலே கௌரவாகளைப்பிளந்துகொண்டு எதிரததாராகள பயங்கர
ன நாடுனாலிகளோடும் கையுறைகளின் சபதங்களோடுங்கடின
ந்த முதலபுத்தததில் உமமைச்சோந்தவாகளுள்ளாவது பிறாக
ள்ளாவது ஒருவனும் புறங்காடடியோடவிலலை பரதா்களுள
ந்தவரே! லக்ஷ்யததை அடிக்கின்றவாகளும் பாணங்களை மிகுதி
கததொடுப்பவாகளுமான துரோணசிஷ்யர்களுடைய லாக
த்தை நான பாரததேன அவவாறு ஒலிக்கின்ற விறகளுடைய
சயானது ஒப்பவிலலை ஜவலிக்கின்ற அம்புகள் ஆகாயத்தி
ருது (விழுகின்ற) நக்ஷத்திரங்களைப் போல வெளிப்படன பார
ர! மற்ற எல்லா அரசாகளும் பாரக்கிறவாகள போலிருந்து
ாண்டு பாரக்கத்தக்கதும் பப்பங்கரமுமான அந்தத தாயாதிக
டைய புத்தததைக் கண்டாராகள் அரசரே! பிறகு, மிகுந்த கோப
ள்ளவாகளும் ஒருவருக்கொருவா குற்றஞ்செய்தவாகளுமான
தமகாரதா்கள ஒருவரையொருவா மிஞ்சுமவிறுப்பததுடன்
ராபுரிந்தாராகள யானைகளாலும் குதிரைகளாலும் ரதங்களா
ம் நெருங்கின் அந்தக்கௌரவபாண்டவசேன்கள இரண்டும்,
திரப்படத்தில் எழுதப்பட்டவைபோல புத்ததரங்கத்தில் மிகப்
காசித்தன பிறகு, உமமுடைய புத்திரனது கட்டளையிலை
ல்லா அரசாகளும் விலலைக்கையில்கொண்டு சேனைகளோடுகூட
த்ததுக்காகவந்தாராகள புதிஷ்டிராலே கட்டளையிடப்பட்ட
விரக்கனாககான அந்த அரசாகள வலிமமநாதமசெயதுகொண்டு
து புத்திரனுடைய சேனையை வந்தடைந்தாராகள இரண்டு
னைகளிலுமுள்ள ஸைனிகா்கள தீவரமாகப்போசெய்தற்கு

எதிர்த்தார்கள் ஸ்வாயனும சேனையில் உண்டான புழுதியினு
மூடப்பட்டு மறைந்தான் இந்தயுத்தத்தில் போர்செய்து தோல்
அடைந்தவர்களும், மீண்டும் (யுத்தத்தைக்குறித்து) திரும்பிவ
பவர்களுமான நமமைச்சோந்தவர்களுக்கும் பிறர்களுக்கும் வே
றுமை காணப்படவில்லை கைகலந்ததும் மகாபயங்கரமுமான அந
யுத்தம் நடக்கும்பொழுது உமமுடைய பிதாவானவா எல்லாஸை
யங்களைபுமவிட மேலாகப் பிரகாசித்தார

ஈறப்பதைந்தாவ்து அதயாயம்

பீ ஷ ம வ த பா வ ம் (தோடர்ச்சி)

((கௌவபாண்டவ சேனகளுடைய துவந்துவயுத்தம்))

அரசரே! பயங்கரமான அந்தப்பக்ஷினுடைய முனபாக
தில் அரசர்களுடையதேகங்களை அறுக்கின்றதும் மகாகோர
மானயுத்தம் நடக்கஆரம்பித்தது பரஸ்பரம் ஜயிப்பதில் விருட
முள்ளவர்களான கௌரவர்களுடைய அட்டஹாஸமும் ஸருஞ்சய
களுடைய அட்டஹாஸமும் லிமம்ங்களுடைய காஜனைபோ
ஆகாயத்தையும் பூமியையும் எதிரொலியிடும்படிசெய்தன கையு
களின் ஒலிகளோடும் சங்கவாதயங்களுடைய கோஷங்களோடு
கலகலவென்று சபதம் தோன்றியது எதிராகக்காஜிக்கின்ற சூ
களுடைய லிமம்நர்தங்களும் தோன்றின பரதாகின்ற சிறந்தவ
கையுறையில் மோதுகின்ற நாணகயிதர்களின்ஒலிகளும் காலாட்
ளுடைய பாதசபதமும் குதிரைகளினுடைய உரத்தகனைப்பும் ச
குககளும் அங்குசங்களும் விழும்சபதமும் ஆயுதங்களினுட
சபதமும் ஒன்றைஒன்று எதிர்த்தோடிவருகின்ற யானை
னுடைய மணியோசையும் எங்கும் பரவின இடைவெளியற்றத
மயிரகக்சசத்தை புண்பண்ணுகிறதமான அந்தச்சபதம் மிக
தோன்றியபோது மேகத்தினுடைய இடிமுழக்கத்திற்கொப்பா
தேரொலியானது உண்டாயிற்று உயரத்தூக்கிக்கட்டப்பட்ட த
ஜதையுடையவர்களான அந்தக்கௌரவவீரர்கள் எல்லோரும் உ
ரைவிட நன்குதுணிந்தவர்களாகி மனத்தைக் குரூரமாகச்செய
கொண்டு பாண்டவர்களை எதிர்த்தார்கள் மன்னரே! பிறகு, பீஷ்
யுத்தங்கள் ததில் காலதண்டத்திற்கு ஒப்பான கோரமானவிலைக
யிலெடுத்த அராஜுனனை எதிர்த்துவந்தார தேஜஸைபுடையவ
அராஜுனனும் உலகப்பிரசித்தமான காண்டவமன்னகிறவிலை

பிலெடுதது யுத்தமுனையில் கங்காபுத்திரரை எதிர்த்து ஓடிவந்
 து கௌரவ ரேஷ்டாகளான அவவிருவரும் ஒருவரையொரு
 கொலவதில் விருப்பமுள்ளவர்களாயிருந்தார்கள் பலசாலி
 காங்கேயர் யுத்தத்தில் பாரதனை அடித்தும் அசையச்
 செய்யவில்லை அரசரே! அவவாறே பாண்டவனும் யுத்தத்தில்
 மறை அசையச் செய்யவில்லை சிறந்த வில்லாளியான ஸாத்த
 விரா கிருதவாமாவை எதிர்த்தான் அவவிருவருக்கும் மயிரக
 சமுண்டுபண்ணக்கூடிய கைகலந்த யுத்தம் நடந்தது ஸாத்த
 கிருதவாமாவையும் கிருதவாமா ஸாதயகியையும் கொடியகணை
 யால் ஒருவரை ஒருவர் பிளந்தது துன்பஞ்செய்துகொண்டார்
 அம்புகளாலே நான்குபுறங்களிலும் நிரப்பப்பட்ட எல்லா
 கங்கையுமுடையவாகுளம் மிகக் பலசாலிகளுமான அவவிரு
 ம் வஸந்தகாலத்தில் புஷ்பங்களால் விசித்திரங்களான பூக்கள
 மைய இரண்டு பலாசுமரங்கள் போல விளங்கினார்கள் அபி
 புவானவன் பெரிய வில்லாளியான பருஹதபலனை எதிர்த்துப்
 போரிந்தான் வேந்தரே! அந்தக் கோசலதேசத்தரசன்
 யில் அபிமனயுவினுடைய கொடியை அறுத்தது ஸாரதியையும்
 தள்ளினான் மஹாராஜரே! பிறகு, ஸுபதராபுத்திரனும்,
 தினுள்ள ஸாரதி கீழேதள்ளப்பட்டவுடன், கோபமிக்கு பரு
 ஹனை ஒன்பது பாணங்களால் அடித்தான் பகைவரைக்
 கலப்பனான அபிமனயு பின்னும் கூரமைபுள்ள இரண்டு பாணங்
 களெடுத்து ஒன்றினால் கொடியையும், மற்றொன்றினால் பின்பக்
 கிலிருந்த ஸாரதியையும் துண்டித்தான் ஒருவாமிதொருவா
 பங்கொண்ட அவவிருவரும் அம்புகளால் ஒருவரை ஒருவர்
 தாக்கின யுத்தத்தில் மானியாயிருப்பவனும் காவமுள்ள
 ம் விரோதம் செய்தவனும் மகாரதனும் உம்முடைய குமாரனு
 டு துரியோதனனைப் பீமேஸனை எதிர்த்துப் போரிந்தான்
 ரேஷ்டாகளும் கௌரவர்களுள் முக்கியர்களும் மஹாபலசாலி
 மான அவவிருவரும், போர்க்களத்தில் ஒருவாமிதொருவா
 ராக்களைப் பொழிந்துகொண்டார்கள் பாரதரே! மிகப்பல
 களும் ஸமாததர்களும் விசித்திரமாக யுத்தம் செய்கின்றவா
 மான அவவிருவர்களையும் பார்த்து எல்லாப் பிராணிகளுக்கும்
 சரியமுண்டாகியது துச்சாஸனனே மகாபலசாலியான நகு
 எதிர்த்துக் கூரமைபுள்ளவைகளும் மாமஸ்தானங்களைப்
 நகுத் திறம்புள்ளவைகளுமான அனேக பாணங்களால் அடித்
 த பாரதரே! மாதிரிகுமாரன் அட்டஹாஸம்செய்துகொண்டு
 ம்புள்ள பாணங்களாலே அவனுடைய கொடியையும் பாணங்
 பும விலையும் அறுத்தான், பிறகு, இருபத்தைந்து கூடூதர்கள

பாணாங்களால் அவனை அடித்ததான் உமமுடைய குமார
 தூததாஷ்டோ மகாபுத்தத்தில் பாணாங்களாலே நகுலனு
 குதிரைகளையும் அறுத்து தவஜத்தைபும கீழே தள்ளினான்
 முகன மிககபலசாலியான ஸஹதேவனை எதிர்த்து யுத்த
 மிகமுயற்சிபுடையவனான அவனைச் சரமாரியினால் அடித்த
 பிறகு, வீரனான ஸஹதேவனும் மகாபுத்தத்தில் மிகக் கூர்மைய
 அம்பினாலே தூமுகனுடைய ஸாரதியைக் கீழே தள்ளினான்
 தத்தில் கெட்ட மதங்கொண்டவர்களும, செயததற்குப்
 செய்யவிரும்பமுள்ளவர்களுமான அவவிரும்பும் யுத்தங்கள்
 ஒருவரைப்பொருவாராடிக் கொடிய அம்புகளாலே பயமு
 னாகன யுதிஷ்டிரராஜா மதரதேசாதிபதியான சலய
 தாமாகவே எதிர்த்தாரா மதரதேசாதிபதி அவருடைய
 இரண்டாகத் துண்டித்தான் குந்திபுத்திரரான யுதிஷ்டிர
 அறுக்கப்பட்ட அந்த விலலை எறிந்துவிட்டு வேகமுள்ளதும்
 பலமுள்ள துமான வேறுவிலலைக் கையிலெடுத்தது வணங்கினக
 ளுடன் கூடின அம்புகளாலே மதரதேசாதிபதியை மூடி
 கோபமுண்டவராகி, 'நில நில' என்றும் சொன்னாரா பாரத
 பிறகு, திருஷ்டத்யுமனன துரோணரை எதிர்த்தான் துரோ
 மிருந்த கோபங்கொண்டு அந்தப் பாஞ்சால ராஜகுமாரனு
 பகைவர்களுடைய உயிரை வரங்கும் தன்மையுள்ள திடமான
 யுத்தத்தில் மூன்றாகத் துண்டாக்கி மிகக்கொடியதும் வே
 காலத்தண்டம்போன்றதுமான பாணத்தைப் பிரயோகித்து
 னுடைய தேகத்தில் அதை அழுநும்படி செய்தாரா துருப
 திரன பிறகு வேறுவிலலை எடுத்தது அதில் பதினான்குக்களை
 பூட்டிப் போரில் துரோணரைத் திருப்பி அடித்தான் அ
 வரும் ஒருவாமேல ஒருவா கோபித்து மிகவும் பயங்க
 யுத்தத்தைச் செய்தார்கள் மஹாராஜரே! போரில் ப
 புள்ள சங்கன ாரப்பபுள்ள ஸௌமத்ததியை யுத்தத்தில் எ
 தான், 'நில நில' என்றும் சொன்னான் வீரனான ச
 யுத்தத்தில் அந்த ஸௌமத்ததியினுடைய வலகையைப்
 தான் அவவாரே, ஸௌமத்ததியும் சங்கனைத் தோளின்
 டில் நன்றாய் அடித்தான் முறகாலத்தில் காலமுடைய
 ளான விருத்திரனுகும் இரத்திரனுகும் போர்க்களத்தில் யு
 நடந்ததுபோல அவவிரும்புகும் அப்படிப்பட்ட கொடியயு
 நடந்தது அளவற்ற பராகிரமமுள்ளவனும், மகாரதனு
 திருஷ்டகேது கோபங்கொண்ட பாஹலீகனை எதிர்த்து
 கோபத்துடன் விரைவாகவந்தான் மன்னரே! கோபமு
 பாஹலீகனோ திருஷ்டகேதுவை அனேக பாணாங்க

புத்தப பிறகு சிங்கநாதம் செய்தான சேதிராஜனோ மிருநத
பாபங்கொண்டு மதயானையை மதயானை எதிர்ப்பதுபோல எதிர்த
ப பாஹலிகளை ஒன்பது பாணங்களால் யுத்தத்தில் விரைவாக
புத்ததான அந்த யுத்தத்தில் கோபங்கொண்டவர்களும் அடிக
காஜிகினிறவர்களுமான அவவிருவரும் அதிக கோபங்
கொண்ட அங்காரகனும் புத்தனும்போல எதிர்த்தார்கள் யுத்தத்
தில் வலன என்கிற அஸூரனை இரத்திரன் எதிர்த்ததுபோலக்
காடிய செய்கைகளையுடைய கதோதகசன ரௌத்ரமானசெய்கை
கள் அலம்புஸன் என்கிற ராக்ஷஸனை எதிர்த்தான் பாரதரே!
பிறகு, கோபங்கொண்ட கதோதகசன் மகா பலசாலியான அந்த
ராக்ஷஸனைக் கூடாமையான தொண்ணூறு பாணங்களால் பிளந்தான்
அலம்புஸனோ அமுந்திய கணுக்களுள்ள பாணங்களாலே யுத்
தத்தில் மிகப் பலசாலியான கதோதகசனைப் பலவாறு பிளந்தான்
பிறகு, யுத்தத்தில் பாணங்களாலே மிகவும் காயப்படுத்தப்பட்ட
அவவிருவரும் தேவாஸூரயுத்தத்தில் மிகப் பலசாலிகளான பலா
ஸூரனும் இரத்திரனும் விளங்கியதுபோல விளங்கினார் வேந்தரே!
பலசாலியான சிகண்டி யுத்தத்தில் துரோண புத்திரரை எதிர்த
தன் பிறகு, அவததாமா கோபமுற்று அருகிலவந்த சிகண்ட
ய மிகக் கூடாமையுள்ள நாராசத்தால் நன்றாக அடித்து நடுங்கும்
செய்தார் அரசரே! பிறகு, சிகண்டியும் நன்றாகத் துவைந்த
ம துண்ணிய முனைபுள்ளதும் சாணையில் தீட்டப்பட்டதுமான
மபிடுலே துரோணபுத்திரரை அடித்தான் அவவிருவரும் அப
பாழுது யுத்தத்தில் பலவிதமான அம்புகளாலே ஒருவரையொரு
அடித்துக்கொண்டார்கள் அரசரே! சேனைத்தலைவனான விராட்
ஜன் விரைவுடன் போராளிகளத்தில் சூரனான பகததனை எதிர்த
தன் பிறகு, யுத்தம் நோந்தது பாரதரே! விராடன் அதிக கோப
கொண்டு மேகம் மலையினமீது மழையைப் பொழிவதுபோலப் பக
ததன்மீது சரமாரியைப் பொழிந்தான் பிறகு, பகததன், மேக
தன்மீது உதித்த சூரியனை மறைப்பதுபோல, ரணங்களத்தில் விராட்
ஜனை விரைவாக மூடினான் பாரதரே! கேகயதேசத்தரசனான
நஹதக்ஷத்திரனைச் சரதவானுடைய குமாரரான கிருபா
பாதது அம்பும்மையினாலே அவனை மூடினா கேகயராஜனான
நகதக்ஷத்திரன் கோபமூண்டு கிருபாசாரியரைச் சரமாரியினால்
னகு புறங்கனிலும் நிரப்பினான் கோபமுள்ளவர்களான அவ
விருவரும் ஒருவா ஒருவருடைய குதிரைகளைக் கொன்றும் விறகளை
பட்டியும் தோகளை இழந்தவர்களாகிக் கத்திச்சண்டையின்
பாருட்டு எதிர்த்தார்கள் அவவிருவருக்கும் கொடிதும் மிகக்

பயங்கரமுமான அவ்வித யுத்தம் நடந்தது அரசரே! பிறகு, சத்ருக்களைத் தபிக்கச் செய்வனான துருபதனோ அதிக ஸந்தோஷமுடன, மிக்க ஸந்தோஷமுள்ளவனும் விரிந்து தேசாதிபதியும் ஜயதரத்தை எதிர்த்துச்சென்றான் பிறகு, ராஜாவான ஸந்தோஷ துருபதனை மூன்று பாணங்களால் அடித்தான் அவனும் அவ் யுத்தத்தில் திருப்பியடித்தான் சுகரணுக்கும் அங்காரகனுக்கும் தம் நோவதுபோல (ப பாரப்பவாகளுடைய) கண்களுக்குப் புண்பண்ணைக்கூடியதும் கொடியதும் மிக்க அச்சத்தைத்தருகமான அந்த யுத்தம் அவ்விருவருக்கும் நடந்தேறியது விகாண என்கிற உமது புத்திரனோ மகாபலசாலியான ஸுதஸோமனைப் வேகமுள்ள குதிரைகளோடு எதிர்த்துவந்தான் பிறகு, யுத்தம் நடந்தது விகாண ஸுதஸோமனையும் ஸுதஸோமன விகாணனையும் அம்புகளால் அடித்தும் (ஒருவரை யொருவா) நடுங்கும் செய்வல்லலை அது ஆச்சரியமாயிருந்தது நரஸரேஷ்டனும் பரதனும் பராககிரமசாலியுமான சேகிதானன் பாண்டவன் நிமித்தமாக அதிக கோபங்கொண்டு ஸுசாமாவை எதிர்த்தான் பரராஜரே! ஸுசாமாவும் மகாரதனை சேகிதானனைப் பெரிய மாரியினாலே யுத்தத்தில் தடுத்தான் சேகிதானனும் பரபரப்புடைய அந்தப் பெரும்போரில் ஸுசாமாவை, மகாமேகம் மலை (மழைத்தரையினால்) மூடுவதுபோல அம்புகளால் நன்றாக மூளுன ராஜேந்திரரே! பராககிரமசாலியான சகுனி பராககிரமசாலியான பிரதிவிந்தியனை, கொழுத்த சிங்கமானது யானையை எதிர்த்தோடுவதுபோல எதிர்த்து ஒடினான் யுதிஷ்டிரபுத்தரனை பிரதிவிந்தியனோ மிகுந்த கோபங்கொண்டு யுத்தத்தில் இரத்தின அரணைப் பிளந்ததுபோலக் கூாமையான அம்புகளால் சகுனியை பிளந்தான் மகாபிராஜனான சகுனி யுத்தத்தில் தன்னைத் திருப்பியடிக்கின்ற பிரதிவிந்தியனை அமிழ்ந்தகணுக்களுள்ள பாணங்களால் பிளந்தான் ராஜேந்திரரே! காமபோஜாகளுள் மஹாரதனும் பரவாகளை ஆகரமிகுகின்றவனுமான ஸுதக்ஷிணனை ஸ்ருதகாமாவை வன போரில் எதிர்த்துவந்தான் ஸுதக்ஷிணனோ மஹாரததுமைனாக பாலதம்போன்றவனுமான ஸஹதேவபுத்திரனை யுத்தத்தில் அடித்தும் அசையும்படிச் செய்வல்லலை பிறகு, கோபங்கொண்ட ஸ்ருதகாமாவானவன் காமபோஜாகளுள் மகாரதனை ஸுதக்ஷிணனை நரஹபுறங்களிலும் பிடுக்கிறவன்போல அநேகபாணங்களாலே அடித்தான் பிறகு, யுத்தத்தில் முய்யுள்ளவனும் சத்தருக்களைத் தபிக்கச் செய்கிறவனுமான இவ்வான் மிகுந்த கோபங்கொண்டு அதிக முயற்சியுள்ளவது

கைவாகளை அடக்குகிறவனுமான ஸ்ருதாபுஸை எதிர்த்தான்
 லசாலியும் மகாரதனுமான அாஜுனகுமாரன் புத்தத்தில்
 வனுடைய குதிரைகளைக்கொண்டு சிங்கநாதஞ்செய்து அவனு
 டய ஸைனியத்தைநிரப்பினான் பிறகு, ஸ்ருதாபுஸும் கோப
 ண்டவனாகி புத்தத்தில் பலகுனகுமாரனுடைய குதிரை
 கைக கதாபுத்ததின முனையினால் அடித்துக்கொள்ளுான் பிறகு,
 நதம் நடந்தது அவர்திடேசத்தரசர்களான விரதாணுவிரதா
 ன ஸேனையோடும் புத்திரர்களோடுங்கூடினவனும் மகாரதனும
 ரனுமான குரதிபோஜனைப் போரில் எதிர்த்தார்கள் அந்த
 டத்தில் ஆசசரியகரமும் கோரமுமான அவர்களின் பராக்ஷி
 தத்தைக் கண்டோம் அவ்வீரரிருவரும் பெரியஸேனையுடன் கூட
 றுதியாக இருந்து புத்தம்செய்தார்கள் அனுவிந்தனே கதா
 நத்தினால் குரதிபோஜனை அடித்தான் குரதிபோஜனும் பாணக
 ட்டங்களை விரைவாக அவன்மீது இறைத்தான் குரதிபோஜ
 டைய புத்திரனும் பாணங்களால் விரதனை அடித்தான் அந்த
 ரதனும் குரதிபோஜனுடையபுத்திரனைத் திருப்பியடித்தான்
 து ஆசசரியமாயிருந்தது சேனைகையுடையவாதனும் ஸகோ
 ராகளுமான ஐந்துகேகயதேசத்துராஜர்கள் படைகளுடன்
 டுன ஐந்துகாரதார தேசத்துவீரர்களோடு புத்தரங்கத்தில்
 ராபுரிந்தார்கள் உமமுடைய புத்திரனை வீரபாகுவும் ரதிகா
 நன் உத்தமனும் விராடபுத்திரனுமான உத்தரனை எதிர்த்துப்
 ராபுரிந்து கூடாமையான பாணங்களால் அடித்தான் உத்தரனும்
 நதவீரனைக் கூடாமையுள்ள அம்புகளாலே அடித்தான் அரசரே!
 நத்தத்தில் சேதிதேசத்துராஜன் உலாகனை எதிர்த்து விரைவாக
 து சரமாரியினால் அவனை நன்றாக அடித்தான் உலாகனும்
 ரியவைகளும் சிறகுகளுள்ளவைகளும்பான் பாணங்களாலே அவனை
 றுறாக அடித்தான் அரசரே! அவவிருவருக்கும் மிகக் கொடிய
 ரா நடந்தது பகைவார்களால் ஜயிக்கப்படாத அவவிருவரும்
 ககோபங்கொண்டு ஒருவரை ஒருவர் பிளந்தார்கள் இவ்விதம்
 முடைய ஸேனாவீரர்களுக்கும் அவர்களுக்கும் நேரந்த கை
 நத புத்தத்தில் ரதிகார்களுக்கும் யானைகளுக்கும் குதிரைகளுக்
 காலாட்களுக்கும் ஆயிரக்கணக்கான தவரதுவபுத்தங்கள்
 ந்தன அந்த புத்தமானது ஒருமுகூதத்தகாலம் பாரப்பதற்கு
 ரிமையாக இருந்தது வேந்தரே! பிறகு, பைத்தியம்பிடித்தது
 ல ஆயிரம் ஒன்றுமே அறியப்படவில்லை அந்த புத்தத்தில்
 னை யானையை எதிர்த்தது ரதிகன் ரதிகனை எதிர்த்தான்
 ரை குதிரையை எதிர்த்தது காலாள் காலானை எதிர்த
 ன பிறகு, அந்தபுத்தரங்கத்தில் ஒருவரை யொருவர் எதிர்த்த

சூரர்களுக்கு மிகநெருங்குதற்கரியதும் சைக்கலந்தனுமான யுத்த நடந்தது அந்த இடத்தில் தேவரிஷிகளும் ஸித்தர்களும் சனாகளும் ஒன்றுகூடிப் பூமியில் தேவாஸுரயுத்தத்திற்கொப்பம் கோரமாயுமிருக்கின்ற அந்தயுத்தத்தைப் பாராததார்கள பிற ஆயிரக்கணக்கான யானைகளும் தோகளும குதிரைக்கூட்டங்களும் மனிதர்களுடையகூட்டங்களும் யுத்தமுழையையக்கடந்து எதிர் தன் நரசுரேஷ்டரே! தோகளும யானைகளும் காலாட்களு குதிரைவீரர்களும் அடிக்கடி ஆங்காங்கு யுத்தமபண்ணுகின்ற களரக்க காணப்பட்டார்கள்

நாற்பத்தாறாவது அதயாயம்

பீ ஷ ம வ த ப ர வ ம (தோடீச்சி)

(ஸந்தூல யுத்தம்)

அரசரே! பாரதரே! ஆங்காங்கு லக்ஷமகாலாட்படை வரம்பு கடந்து யுத்தம்செய்தன அதனை உமக்குச் சொல்லே! அந்த யுத்தத்தில் புத்திரன் தகப்பனை அறியவில்லை பிதாவும் த புதரனை அறியவில்லை பிராதாவும் பிராதாவை அறியவில்லை உ மான மருகனை அறியவில்லை மருகனும் அம்மாளை அறியவில்லை அவ்வாறே ஸநேகிதனும் ஸநேகிதனை அறியவில்லை பாண்ட கள் (பிசாசத்தால) பிடிக்கப்பட்டவர்களபோலக் கௌரவ னோடு போராபுரிநதார்கள சில புருஷஸுரேஷ்டர்கள் தோப்பன யைத் தோகளாலேயே எதிர்த்தார்கள் பரதார்களிற்சிறந்தவடே துகத்தடிகள் துகத்தடிகளாலே நொறுக்கப்பட்டன தேரின் ஏ கால்களால் தேரின் ஏக்கால்களும் தேரைச்சாராத துகத்தடி லுள்ள இருபபுமுனைகளால் இருபபுமுனைகளும் நாசம்செய்யபட் டன ஒருவரை ஒருவா கொல்ல எண்ணுகொண்ட சிலா, எத் தது அருகிலவந்தவர்களோடு எதிர்த்தார்கள் சில தோவீராக தோவீரர்களோடு போராபுரிவதற்காக எதிர்த்துத்தாக்கி அசை தற்குச் சகதியற்றவர்களானார்கள் மதப்பெருக்குக் கொண்டன யும், பெரியதேகத்தையுடையவையுமான யானைகள் கோபங் ண்டு யானைகளோடு எதிர்த்துக் கொம்புகளால் ஒன்றைமற்றொன்றை பலவாறுக்கிழித்தன மகாராஜரே! அந்த யுத்தத்தில் யானை கள் தோரணங்களையும் கொடிக்கையுமுடைய சிறந்த யானைகளோ எதிர்த்து வேகமுள்ள மஹாகஜங்களாலே தந்தங்களாலே அடிக்க பட்டு மிக்கதுன்பமுற்றவைகளாக வீரிட்டு அலறின சிசைக்களா

னருகப்பழக்கப்பட்டவைகளும் ¹ வேணுகங்களாலும் ² அங்குசங்களாலும் அடிக்கப்பட்டவைகளும் மதப்பெருக்கிலலாதவைகளுமான யானைகள் மதப்பெருக்குக்கொண்டயானைகளுக்கு எதிராகச் சென்ற அந்தயுத்தத்தில் சிலமஹாகஜங்கள் மதப்பெருக்குக்கொண்ட யானைகளோடு சோரத்துசண்டையெய்கின்றவைகளாகி அந்நிலப்பக்கிளப்போல அலறிகொண்டு நான்குதிக்குக்களிலும் ஒடின நனருக யுத்தத்தில் பழக்கப்பட்டவைகளும் மதப்பெருக்குக்கொண்ட கனரத்தையும் முகத்தையுமுடையவைகளுமான ³ யானைகள் ரிஷடிகராலும் தோமரங்களாலும் நாராசங்களாலும் அடிக்கப்பட்ட மாமந்தானங்கள் உடைந்து அலறின, உயிரகளைப்பிழந்தும் கீழே விழுந்தன சிலயானைகள் பயங்கரமான சபதங்களை வெளியிட்டுக்கொண்டு நிசைகளில் விரைவாக ஒடின மகாராஜரே! அகன்ற மாடையுடைய பாகளும் பகைவாக்களை அடிக்கும் திறமைவாய்ந்தவாகளுமான கஜங்களாளுடையபாதரக்ஷகர்கள் ரிஷடிகளையும் விறகளையும் பளபளப்புள்ள கோடாலிகளையும் கதாயுத்தங்களையும் உலககைகளையும் 'பிண்டிபாலங்களையும் தோமரங்களையும் இரும்புமயமான பரிகாயுத்தங்களையும் தீட்டப்பட்டவையும் பளபளப்புள்ளவையும் நீண்டவையுமான (முப்பது அங்குலத்துக்கு அதிகமான (நிளமுள்ள) கத்திகளையும் கையிலாரதியவர்களும் மிகுந்த பரப்பபுள்ளவர்களும் ஒருவரை ஒருவர்கொல்ல எண்ணுகொண்டவர்களும் ஆங்காங்கு ஒடுகின்றவர்களுமாகக் காணப்பட்டார்கள் ஒருவரையொருவர் எதிர்த்தோடிவரும் சூரர்களுடைய கத்திகள் மனிதர்களுடைய உதிரங்களால் நன்குருணைக்கப்பட்டு விளங்குகின்றவைகளாகக் காணப்பட்டன வீரர்களுடைய கைகளாலே சுழற்றி வீசப்பட்டவைகளும் பகைவர்களுடைய மாமஸ்தானங்களில் விழுக்கின்றவைகளுமான கத்திகளுடைய ஓயாத சபதமானது உண்டாபிறந்து பாரதரே! கதாயுத்தங்களாலும் முஸ்லங்களாலும் அடிக்கப்பட்டும், சிறந்த கத்திகளால் வெட்டப்பட்டும், யானைகளுடைய கொம்புகளால் பிளக்கப்பட்டும், யானைகளால் அடிக்கப்பட்டும் ஆங்காங்கு ஒருவரை ஒருவர அலறி அழைக்கின்ற யுத்தவீரகூட்டங்களுடைய சூரரமான சொற்களை நரகத்தில் இருக்கின்ற பிராணிகளுடைய சொற்களைப்போல (ஜனங்கள்) கேட்டார்கள் குதிரைவீரர்கள், சாமரத்தையுடைய தலையலங்காரமாகத் தரித்தவைகளும் மிக்க வேகமுள்ளவைகளும் அன்னப்பறவைகளபோன்றவைகளுமான குதிரைகளோடு ஒருவரை ஒருவர் எதிர்த்து விரைவாக ஒடினார்கள் அவர்களால்

1,2 யானையோட்டுங்கருவி ³ கூறியது கூடலால் ஒருச்சால் வீடப்பட்டது

பிரயோகிக்கப்பட்டவைகளும் பொன்னால் அலங்கரிக்கப்பட்டுள்ளவைகளும் விரைவாகச் செலபவைகளும் கூடாமையுள்ளவைகளுடைய பளபளப்புள்ளவைகளும் ஸாப்பங்களுக்கு ஒப்பானவைகளுமாகப் பெரிய சட்டிகள் (லக்ஷ்யங்களில்) நன்றாகப் பாயர்தன் சிலகுதினை வீரர்கள் சிறந்த வேகமுள்ள குதிரைகளிலிருந்து துள்ளிப்பாயர்த்ரதிகாக்களுடைய தலைகளைப் பெரிய ரத்தத்தினின்று பறித்தெறிந்தார்கள் ஒரு தோவீரன் அமுர்திய கணுக்களைபுடைய ¹ பலல்களாலே பாணத்திற்கு எதிர்ப்பட்டிருக்கும் நிலைமையை அடைந்துள்ள அனேகம் குதிரைக்காரர்களைநாடி அவர்களைக் கொன்றவகுதிய மேகங்களுக்கு ஒப்பானவைகளும் மதங்கொண்டவைகளுடைய ஸ்வாஸ்பரணங்களையணிந்தவைகளும் யானைகள் குதிரைகளைத் தள்ளிக் கால்களாலேயே மிதித்தன் சட்டிகளாலே துன்பஞ்செய்யப்படுகின்ற சிலயானைகள் மஸ்தகங்களும் விலாப்புறங்களும் பிளக்கப்படுமளவில் மிகுந்த துன்பமுற்று வீரிட்டு அலறின உத்தமான யானைகள் குதிரைக்காரர்களோடு கூடியிருக்கிற சில குதிரைகளை அடித்து நெருங்கினதும் பயங்கரமுமான அந்த யுத்தத்திவிரைவாகத் தூக்கி எறிந்தன் கஜங்கள் கொம்புமுனைகளாலே குரைக்காரர்களோடு குதிரைகளைத் தூக்கி எறிந்து கொடிகளுடைய கூடின ரதக்கூட்டங்களை நான்குபக்கங்களிலும் அடித்துக்கொண்டாற்புறத்திலும் ஸஞ்சரித்தன் அந்தப் போரக்களத்தில் சில பெரிய யானைகள் ஆணமைத்தன் ததிலும் மிகுந்தத்திலும் குதினவீரர்களையும் குதிரைகளையும் துதிக்கைகளாலும் கால்களாலுநாசஞ்செய்தன் யுத்தத்தில் குதிரைவீரர்களாலும் யானைமீதேயிருக்கின்ற வீரர்களாலும் பிரயோகிக்கப்பட்டவைகளும் கூடாமையுள்ளவைகளும் பரிசுத்தமானவைகளும் ஸாப்பங்கள் போன்றவைகளும் பாணங்கள் யானைகளினுடைய நெற்றிகளிலும் சரீரங்களிலும் விலாப்பக்கங்களிலும் விழுவதன் அரசசீரீ வீரர்களுடைய கைகளால் விடப்பட்டவைகளும் பளபளப்பானவைகளும் பெரிசுறைக்கொள்ளிகளபோன்றவைகளும் கோரமுள்ளவைகளும்மாசகதிஆயுதங்கள் ஆங்காங்கு மனிதர்களுடைய சரீரங்களையும் குரைக்களுடைய சரீரங்களையும் இருப்புகவசங்களையும் உடைத்துக் கொண்டு கீழேவிழுவதன் (வீரர்கள்) புலித்தேவால்களால்கட்டப்பட்டவைகளும் புலித்தேவாலால் உறை போடப்பட்டவைகளும் உறைனின்று உருவப்பட்டவைகளும்மாசுற்றவைகளும்மாசுத்திகளாலே பகைவர்களையுத்தங்கள் ததில் அடித்தார்கள் வீரர்கள் தையத்துட

1 பிறைவடிவமான முனையுள்ள பாணம்

திரிலவருகின்றவனையும் கோபத்தோடு திரிலநிறவனையும் இடப
சகத்தை அடுத்த நிறகிறவாகனத்தையும் பார்த்துக்கொண்டு கத்தி
னோடும் கேட்குகளோடும் கோடாலிகளோடும் விரைவாக ஒடி வந்
ராகள் சிலயான்கள் துதிகைகளாலே குதிரைகள் பூட்டப்பட்ட
காகளைக் கீழேதள்ளி இழுத்துக்கொண்டே எல்லாருடைய ஒலி
ளையும் அனுஸரித்து எல்லாத்திக்குகளிலும் ஒடின சிலமனிதர்கள்
னைகளால் பிளக்கப்பட்டார்கள் சிலா கோடாலிகளால் பிளக்கப்
ட்டார்கள் சிலா யான்களால் நசுக்கப்பட்டார்கள் சிலா குதிரை
ளாலே தூளியாக்கப்பட்டார்கள் இன்னும் சிலா தேருருளைகளால்
ரைக்கப்பட்டார்கள் சிலா கோடாலிகளாலே வெட்டப்பட்டா
ர் அரசரே! ஆங்காங்கு மனிதர்கள் உறவினர்களை அலறியழைத்
ராசன் சிலா புத்திரர்களையும், வேறு சிலா தந்தையார்களையும்,
த்துக்களையும், பிராதாக்களையும், மாதுலார்களையும், மருகார்களையும்,
கைவார்களையும் உரக்க அழைத்தனர் பாரதரே! அனேகமனிதா
ர் நரம்புகள் சிதறியும் தொடைகள் ஒடிந்தும் காணப்பட்டா
ர் சிலா கைகள் அறுக்கப்பட்டும் விலாப்புறங்கள் பிளக்கப்பட்டும்
வித்திருப்பதில் விருப்பமுற்றது தாக்கத்துடன் அலறுகிறவர்களா
ர் காணப்பட்டார்கள் தாக்கங்கொண்டவர்களும் அலபமான பிரா
னையுடையவாளுமான் சிலா புத்தத்தில் பூமியிலிழந்து ஜலத்
த்த தேடினார்கள் பாரதரே! சக்தவெள்ளத்தால் நான்குபக்கங்
ளிலும் நனைக்கப்பட்டவாளுமான் துன்பமடையும்படி செயலிக்கப்
டுகின்றவாளுமான் வீரர்கள் தங்களுக்கும் ஒன்றுசோந்திருக்கின்ற
மமுடைய புத்திரர்களையும் மிகவுமநிரதித்தார்கள் சூரர்களான
லக்ஷத்திரியர்கள் ஒருவரிடத்தோருவா பகையுள்ளவார்களாயிருந்
தும் ஆயுதங்களைப் பிரயோகிக்கவில்லை, அலறவுமில்லை சூரர்கள்
சகத்துடன் ஆங்காங்கு ஒருவரை ஒருவா வெருட்டினார்கள்
ரோத்தத்தினால் பறகளால் தங்கள் உதட்டைக்கடித்துக்கொண்டு
ருவநெறித்தலுடன் கூடிய முகங்களுடன் ஒருவரை ஒருவா பாரத்
துக்கொண்டார்கள் திடமான மனமுள்ளவாளுமான் மிக்கபலசாலி
ருமான சிலா பாணங்களால் துன்பமுற்றும் காயத்தினால் பீடிக
ப்பட்டும் கிஸேசத்தை அடைவிக்கப்பட்டும் இருந்தும் சபதம்செய்
ரமலிருந்தனர் மஹாராஜரே! சத்தத்தையிழந்து போகக்ளத்தில்
ன்னியருடைய சத்தத்தைவிருமபும் சில சூரர்கள் சிறந்தயான்க
ளாலே கீழேதள்ளி நொறுக்கப்பட்டும் பூத்தபலாசம் சமங்களபோல
ளங்கினார்கள் மிக்கபயத்தைச் செய்வதும் சிறந்தவீரர்களுக்கு
ரசத்தை உண்டுபண்ணுகிற துமான அப்படிப்பட்ட புத்தம் நடக்க

கையில் சேனைகளில் அனேகா பயங்கரமான சபதங்களைச் செய்தா
கள் போரில் தகப்பன பிள்ளையைக்கொன்றான், பிள்ளையும் தக
ப்பனைக்கொன்றான், மருமகன மாமனைக் கொன்றான், மாமனு
மருமகனைக் கொன்றான், தோழன் தோழனைக்கொன்றான், ஸ
பந்தி ஸம்பந்தியைக் கொன்றான் இவ்வாறு, அந்தப்புதத்ததி
கௌரவர்கள் பாண்டவர்களோடு சமர்புரிந்தார்கள் அப்ப
வரம்புகடந்ததும் அச்சந்தருவதுமான அந்தப்போரடக்குங்கா
பாண்டவர்களுடைய பண்டையானது பீஷ்மரையடைந்து மிக்க நடு
முற்றது பரதர்களுள் சிறப்புற்றவரே! வேந்தரே! அப்பொழு
மிகசபாருபலமுள்ளபீஷ்மா பெரியரத்ததினமீது உயாததி நிறு
தப்பட்டதும் ஐந்தாக்கூத்திரப்பிரதிமைகளுள்ளதும் வெள்ளரிமய
மான பனைமரக்கொடியோடு மேருவில் சந்திரன்விளங்குவதுபோ
லிளங்கிறா

நாற்பத்தேழாவது அத்யாயம்.

பீ ஷ் ம வ த ப ர வ ம (தோடீச்சி)

(உத்தராமாநுடையவதம்)

விரும்பானமையாக முற்பகல் முழுதுங்கழிந்த அந்த
பயங்கரமானதினத்தில், மிக்கக்கொடிய தும்சிறந்த பெரியவீரர்களுக்
கூடியதை உண்டுபண்ணுகின்ற துமான (புத்தம்) அவ்விதமாக நட
கையில், தூமு்கன, கிருதவாமா, கிருபா, சல்லியன், விவிமசு
இவர்கள் உமதுபுத்திரனால் தூண்டப்பட்டுப் பீஷ்மரை அடைந்
அவரைப்பாதுகாததார்கள் பரதாரேஷ்டரும மகாரதருமா
பீஷ்மா, அதிரதர்களான இவ்வைவர்களாலே பாதுகாக்கப்பட்டு
பாண்டவர்களுடைய சேனைகளில் புருந்தார பாரதரே! சே
தேசத்தார்கள், காசிதேசத்தார்கள், கருசாகள், பாஞ்சாலாக
இவர்களுக்கிடையில் அசைகிற பீஷ்மருடைய பனைமரக்கொடி
னது பலவாறுக்ககாணப்பட்டது அந்தப்பீஷ்மா புத்தத்தி
அதிக வேகமுள்ளவைகளும் அமிழந்தகணுக்களுள்ளவைகளும்
பல்லவர்களாலே பகைவர்களுடைய தலைகளையும் நுகத்தழிகளு
கொடிகளுமுள்ள ரதங்களையும் அறுத்தார பரதர்களிற்சிறந்தவனே
நாததனம்செய்பவாபோலிருக்கும் பீஷ்மருடைய தோசெலு
வழிகளில் யானைகள் மாமஸ்தானத்தில் அடிக்கப்பட்டு அதிகம்
அலறின அபிமன்யு மிக்ககோபமுற்றுப் பொன்னிறமுள்ள சிற
குதிரைகள் பூட்டிய தேரினமீதேறிப் பீஷ்மருடையரத்தத்தைநே

சென்றான ஜாமபூதத்தினால் சித்திரவேலைசெய்த 1 கோங்கு
ககொடியோடு அந்த அபிமனயு பீஷ்மரையும் அங்குள்ள
தமாகளான ரதிகாக்களையும் எதிர்த்தான வீரனான அபி
யு கூரியஒருகணையினால் பீஷ்மருடைய கொடியை அடித்து
வரோடும் அவரை அடித்துவருகின்ற வீரர்களோடும் போரா
ந்தான கிருதவாமாவை ஒருபாணத்தினாலும் சலயனை ஐந்து
ணங்களாலும் அடித்துக் கூரியமுனைபுள்ள ஒன்பது பாணங்
லே பிரபிதாமகரான பீஷ்மரையும் அடித்தான காது
ரயில் நன்கு இழுத்துவிடப்பட்டதும் நன்கு பிரயோகிக்கப
ட்டதுமான ஒரு பாணத்தினால் பொன்னால் அலங்கரிக்கப்பட்ட
ாடியையும் அடித்தான எல்லாகவசங்களையும் உடைசுரு
மைபுள்ளதும் அமிழ்ந்த கணுக்களுள்ள துமான ஒரு பாண
ினால் தூழுகனுடைய ஸாரதியின் தலையைத் தேக்கத்தினின்று
றுத்தான கூாமையான துனியுள்ளபலத்தினால் பொன்னால்
லங்கரிக்கப்பட்ட கிருபருடையவிலலை அறுத்தான மகாரத
ன அபிமனயு அதிக சோபனகொண்டு நாததனம் செய்கின்ற
ரபோல இருந்துகொண்டு கூரிய முனைபுள்ள அம்புகளால்
ந்த வீரர்களையும் அடித்தான அவனுடைய லாகவத்தைக்
ண்டு தேவர்களும் சந்தோஷமடைந்தார்கள பீஷ்மரை
தனமையாகக்கொண்ட எல்லாரதிகாக்களும் அாஜுனகுமார
ன அபிமனயு லக்ஷ்யமதவருமல் அடித்தலால் அவனை மஹா
ஸாலியான ஸாக்ஷாத தனஞ்சயனாகவே எண்ணினார்கள் அவ
டைய கைத்தோச்சியின்வழி நிற்பதும் கொள்ளிவட்டம்போன்ற
நதியுள்ளதும் ஒலியுள்ளதுமான விலலானது காண்டிலம்போல
னகுபக்கத்திலும் ஆகரமித்தது பகைவீரர்களை அழிப்பவரான
ஷமா அந்த அாஜுனகுமாரனை அடைந்து யுத்தரங்கத்தில்
றாவேகமுள்ள ஒன்பதுபாணங்களால் விரைவாக அடித்து அதிக
ஸாலியான அவனுடைய தவஜத்தையும் மூன்றுபாணங்களால்
றுத்தார விரதத்தை அனுஷ்டிப்பவரான பீஷ்மா மூன்றுகளை
ரால் ஸாரதியையும் கொன்றா அவவாறே, கிருதவாமாவும்
ருபரும் சலயனும் அாஜுனகுமாரனான அபிமனயுவை ஹிம
ித்தும், மைநாகபாவத்ததைப்போல அசைக்கஇயலவில்லை
ரனான அந்த அபிமனயு மஹாரதர்களான அந்தக் கௌரவாக
ரலே சூழப்பட்டு ஐந்துரதங்களினமீதும் சரமாரிகளைப் பெருநிர்
ரான பிறகு, அாஜுனகுமாரனும் பலசாலியுமான அபிமனயு
ரமாரிகளாலே ஆயிரக்கணக்கான வீரர்களை தடுத்ததுகொண்டும்
ஷமரினமீது கணைகளை விடுத்ததுகொண்டும் வலிமநாதம் செய
ரான அரசரே 1 யுத்தத்தில் முயற்சிபுள்ளவனும் அம்புகளால்

பீஷ்மரை அடிப்பவனுமான அந்த அபிமன்யுவினுடைய கை
மையானது மிகப்பெரிதாகக் காணப்பட்டது பீஷ்மரும் பகை
களைக்கவாகின்ற அந்த அபிமன்யுவினமீது அம்புகளைத் தொ
தாரா அந்த அபிமன்யுவும் சமரில் பீஷ்மருடைய விலலினினை
விடுபடுகின்ற அம்புகளைத் துண்டாடினான் பிறகு, பழுதற்றபா
கையுடையவனும் வீரனுமான அபிமன்யு யுத்தத்தில் ஓனப்
பாணங்களாலே பீஷ்மருடையகொடியை அறுத்தான் பி
ஜனங்கள் பெருங்கூச்சலிட்டார்கள் பாரதரே! வெள்ளியாலா
தும் அடிபருத்ததும் பொன்னால் அலங்கரிக்கப்பட்டதும்
அந்தப் பனைமரக்கொடியானது அபிமன்யுவினுடைய அம்
ளாலே அறுக்கப்பட்டுப் பூமியில் வீழ்ந்தது பரதாசுரிநிசிற
வரே! அபிமன்யுவினுடைய அம்புகளால் அந்தப்பனைகளை
வீழ்ந்ததைக்கண்டு அவனை மகிழ்விப்பதற்காகப் பீமன் உர
லிமமநாதஞ்செய்தான் பிறகு, மிக்கபலசாலியான பீஷ்மா ம
பயங்கரமான அந்தயுத்தத்தில் திவ்யமான அநேக மஹாஸ்தி
களை வெளிப்படுத்தினான் பிறகு அளவிடமுடியாத பலமுள்ள
பிதாமஹா அபிமன்யுவினமீது ஆயிரம் அம்புகளை இறைத்த
அது ஆச்சரியம்போலிருந்தது பிறகு, பெரியவிலலாளிகளும் ம
ரதாசுரிமான விராடன், விராடபுத்திரன், துருபதகுமாரன்
திருஷ்டத்யுமனன், பீமன், கேகயாசன், ஸாதயகி ஆகியபா
வாகளைச் சோரதபதினமா விரைவுடன் ஸுபத்திரா புத்திர
காப்பதற்காகத் தோகளைட்டு எதிர்த்து ஓடிவந்தார்கள் சந்த
குமாரரான பீஷ்மா போர்க்களத்தில் வேகத்துடன் வருகி
அவர்களுள் பாஞ்சாலராஜபுத்திரனை மூன்று பாணங்களால்
ஸாதயகியை ஒன்பதுபாணங்களாலும் அடித்தாரா காதுவ
யில் இழுத்துவிடப்பட்டதும் கூமையுள்ள துமான கூடா
என்கிற ஒரு பாணத்தினாலே பீமனையுடைய கொடிய
யும் அறுத்தாரா பொன்மயமானதும் ஒளிபொருந்தியதுமா
பீமனுடைய அந்த வலிமக்கொடியானது பீஷ்மரால் நா
பண்ணப்பட்டு ரத்தத்தினின்று கீழேவிழ்ந்தது பிறகு பீ
ரண்களத்தில் சந்தனுபுத்திரரான பீஷ்மரை மூன்று பா
களால் அடித்தும், கிருபரை ஒரு பாணத்தாலும் கிருத
மாவை எட்டுப் பாணங்களாலும் அடித்தான் விராடபு
தன் உத்தரனும் துதிகைமுனையை வளைத்துக்கொண்டிருக்க
யானையோடு மதரதேசாதிபதியான அரசனை எதிர்த்து
வந்தான் வேகத்தோடுவருகின்ற அந்தச் சிறந்த யானையின்
பற்ற வேகத்தைத் தேரினமீதுள்ள சலயன் பாணங்களால் த
தான் அந்தச் சலயனமீதுகோபங்கொண்ட அந்தச்சிறந்தயா

ன்கு ரதததைவவறிககினற பெரிய நான்குருதிரைககை காலால
 ரகததழையை மிதித்துக்கொன்றது குதிரைகள் கொல்லப்பட்ட
 தரிலிருக்கும் அந்த மதரதேசாதிபதி இருமபாலானதும் உததர
 வடைய உயிரை வாங்கக்கூடியதும் ஸாபபம்போன்றதுமான ஒரு
 கதியை எறிந்தான் உததரன் அந்தசசகதியிலை கவசம் பிளக
 பபட்டு அதிக மூாசசையடைந்து அங்குசமும் தோமரமுமநழுவ
 ாணைபபிடரினினது விழந்தான் சலயனும் கததியைககையி
 லித்துக்கொண்டு சிறந்ததேரினினது கீழேகுதித்தப பிறகு
 புந்த யாணையரசின் பெரியதுதிககையை வெட்டியெறிந்தான் பல
 ணைகளால் மாமம்பிளந்ததும் துதிககையுபட்டதுமான அந்த
 ாணையானது பயங்கரமான தீன்ஸவரத்தை வெளியிட்டுக்கொண்டு
 மேவிழந்ததுமித்தது அரசரே ! மதரரர்ஜன் இவவிதமான இந
 க தாரியத்தைச செயதுவிட்டுப் பிரகாசிக்கின்ற கிருதவாமாவி
 டைய ரதத்தினமீது விரைவாக ஏறினான் விராடபுத்திரனு
 வேதன் அப்பொழுது பிராதாவான் உததரன் கொல்லப்பட்ட
 தபும் சலயன் கிருதவாமாவோடு சோந்திருப்பதையும் கண்டு
 றவிலினாலே அகனிஜவலிப்பதுபோலக் கோபத்தால் நன்குஜவ
 ததான் பலவானான் அந்த ஈவேதன் இரதிரனுடைய விலலுக்
 காப்பான் பெரியவிலலை நானொலியிடுமபடி செய்துகொண்டு
 தரதேசாதிபனு சலயனைக்கொல்லதற்கு எதிர்த்து ஓடிவந்
 தான் ஈவேதன் பெரிய தோக்கூட்டத்தால் நாற்புறமும் சூழப
 ட்டுப் பாணமயமானமழையைப் பொழிந்துகொண்டு சலய
 வடைய ரதததைநோக்கி விரைந்துசென்றான் அரசரே ! மதந
 காண்ட யாணையினுடைய பலம்போன்றபுலமுடையவனும் எதிர
 து வருகின்றவனுமான அந்த ஈவேதனைக்கண்டு உமமைச சோந
 வாகளுள் கோஸலதேசாதிபதியான பிருகதபலன், மகததேசாதி
 தியான ஜயதஸேனன், பிரதாபசாலியும் சலயபுத்திரனுமான
 கமரதன், அவந்ததேசாதிபாகளான விரதானுவிரதாசன், காம
 பாஜதேசாதிபதியான ஸுதக்ஷிணன், பருஹதக்ஷதரனுடைய
 மாறனும்லிரந்துதேசாதிபதியுமான ஜயதரதன் ஆகிய ஏழுரதிகா
 ளும் மிருதபுவினுடைய கோரபபறகளின் நடுவை அடைந்திருக்
 னற மதரரர்ஜனு சலயனை மீட்க எண்ணுகொண்டு நாற்புற
 ம சூழ்ந்துகொண்டார்கள் மிக்கபலசாலிகளான வீராகளுடைய
 லவித வாணங்களால் விசித்திரமானவைகளும் நானொலிசெய்யப
 ட்டவைகளுமான விறகள் மேகங்களில் மின்னல்களபோலக் காண
 ட்டன அவர்களோ கரங்காலத்தில் காற்றிலை அலைக்கப்பட்ட
 மகன்கள் மலையினமீது ஜலத்தைப் பொழிவதுபோல அமுபு
 ளையை ஈவேதனுடைய தலையினமீது பொழிந்தார்கள் பிறகு,
 பரிய விலலாளியும் ஸேனாபதியுமான ஈவேதன் கோபங்கொண்டு

நனகு தீட்டப்பட்ட ஏழுகணைகளால் அவர்களுடைய விலலுகள் யறுதது நாசமபண்ணினான் பாரதரே! அவர்களுடைய வில, கள் அறுக்கப்பட்டவைகளாகவே காணப்பட்டன பிறகு, அந் ஏழுவீரர்களும் அரைநிமிஷத்திற்குள்ளாகவே வேறு விறகளை கையிலகொண்டு ஏழுகணைகளை ஸவேதனமீது தொடுத்தார்கள பிறகு, அளவிடேற்றகு அருமையாகிய வலிபுள்ளவனும் மிகக் பா பலமுள்ளவனுமான ஸவேதன விலலாளிகளான அவர்களுடைய விறகளை விரைவாகச் செல்லுகின்ற ஏழுபலலங்களுடையே மறுபடியும் அறுத்தான் பெரியவிலலுகள் அறுபட்டவுடன், மகாரதர்களால் அவர்கள் ரதச்சுதிகளை விரைந்து கையிலெடுத்தபு பயங்கரமான வலிமமநாதங்களைச் செய்தார்கள் பரதசிரேஷ்டரே! ஏழுரதச்சு களும் ஸவேதனுடைய ரதத்தைக்குறித்ததுசென்றன பிறகு மகேந்திரனுடைய வஜராயுதத்தின் ஒலிபோன்ற ஒலிபுள்ளனையு ளும் ஜவலிக்கின்றவைகளுமான அந் ஏழுச்சுதிகளும் தனக்கு அடைதற்குள்ளாகவே, உத்தமமான அஸ்திரங்களை அறிந்தவனான ஸவேதன ஏழுபலலங்களுடைய அவைகளைத் துண்டாடினான் பரதரே! பிறகு ஸவேதன எல்லாவீரர்களுடையசரீரங்களைப் பிள்க்குந் திறமைபுள்ள ஓரம்பை எடுத்தது, ருகமரதனைக்குறித்தது யதான வஜராயுதத்தைக்காட்டிலும் அதிகவலலமைபுள்ளது பெரிதுமான அவனுடைய பாணமானது ருகமரதனுடைய தேசத்தில விழுந்தது அரசரே! பிறகு, ருகமரதன பாணத்தால் உறுயாக அடிக்கப்பட்டுத் தேரினநடுவினுள் உட்காரந்து மிகமூர்சனையையும் அடைந்தான் பிசுஜைஞதவறியவனும் மனநிலை தவறினவ, மான அவனை ஸாரதியானவன் எல்லாஜனங்களும் பாராத்துகொண்டிருக்கும் பொழுதே ஜாககிரதையாக வேறிடத்திற்கு விரைந் கொண்டு சென்றான் மிகக் புஜபலமுள்ளவனான ஸவேதன பொருல அவன்களிக்கப்பட்ட வேறு ஆறுபாணங்களைக் கையிலெடுத்து அந் ஆறுவீரர்களின் கொடிகளின் தலைகளையும் அறுத்துக் கீழே தள்ளினான் பகைவரை வாட்டுபவரே! அவர்களுடைய குதிரைகளையும்சாத்திகளையும் பிளந்து அம்புகளை அவர்களினமீது பொழிந் கொண்டு சலயனுடைய ரதத்தைக்குறித்ததுசென்றான் பாரதரே! பிறகு சலயனுடைய ரதத்தை நோக்கி வேகமாகச் செல்லுகின்ற வேனாபதியான ஸவேதனைக்கண்டு உமமுடைய படைகளில் கலச வென்னும் ஒலி உண்டாயிற்று பிறகு, மிகக் பலசாலியான உம குமாரன் பீஷ்மரைமுன்னிட்டு எல்லாஸையங்களாலும் சூழ் பெற்று ஸவேதனுடைய தேரைக்குறித்ததுச் சென்றான், மிருதயு னுடைய வாயில் விழுந்திருக்கின்ற மதரராஜனை விடுவித்தான்

கு, உமமைச்சோநதவாகளுக்கும் பிறருக்கும் பரஸ்பரம்
நாதது ஒன்றுச்சோநது போர்புரிகின்றதோகளைபும் யானைகையு
டையதும் மபிராககூச்சததையுணடுபண்ணுகிறதும் கைகலந்தது
ன யுத்தம் நோநதது கௌரவாகளுள் பிராயமுதிர்ந்தவரும்
ராமஹருமான பீஷ்மரானவா மனிதிரிசிறந்தவாகளான அபி
ராயு, பீமஸேனன், மஹாரதனுன் ஸாதயகி, கேகயன், விராடன்,
நபதகுமாரனுன் திருஷ்டதயுமன்ன ஆகிய இவர்களுமீதும் சேதி
சுத்தரகாக்களமீதும் மச்சநாடாக்களமீதும் சரமாரிகளைப் பொழிந
ரா' என்று கூறினான்

நாற்பத்தேட்டாவது அதயாயம்

பீஷ் ம வ த பாவ ம (தோடர்கீசி.)

(ஈவேதன் போர்புரிந்தும், பீஷ்மர் அவனைக் கொன்றதும்)

திருதராஷ்டிரன், 'ஸஞ்சய! சிறந்தவிலலாளியான ஸவேதன்
வாறு சலயனுடைய தேரைநோக்கி வந்திருக்கையில், கௌரவா
நம் பாண்டவார்களும் என்ன செய்தார்கள்? சந்தனுக்குமாரரான
ஷ்மரும் யாது செய்தார்? கேட்கும் எனக்கு அதைச்சொல்'
ன்று வினவ, ஸஞ்சயன் சொல்லலானான்

'அரசரே! பாரதரே! பிறகு, ஸேனாதிபதியும் சூரனுமான
வேதனை முன்னிட்டுக்கொண்டு மஹாரதாக்களாகிய லக்ஷக்கண்க
னக்ஷத்திரிய சிரேஷ்டர்கள் அரசனுன் உமது புத்திரனுக்குப்
புத்ததைக் காண்பிப்பவர்களாகிச் சிகண்டியை முன்னிட்டுக்
கொண்டு (தங்களைப்) பாதுகாப்பதற்கு விருமபினாகள் மஹாரதா
ர கொல்ல விருப்பமுள்ளவரும் போரவீரர்களுள் சிறந்தவருமான
ஷ்மரை ஜயிக்கஎண்ணிப் பொன்னால் அலங்கரிக்கப்பட்ட பீஷ்ம
டைய ரதத்தை எதிர்த்துவந்தார்கள் அப்பொழுது கைகலந்த
பருமபோரநடந்தது விரதமதவறுதவரே! உமமைச்சோநத வீரா
நருக்கும் பகைவாக்களுக்கும் நடந்த பெரிய யுத்தத்தை உமக்கு நான
ாகுசொல்லவேன் சாந்தன்வா அந்தயுத்தங்கள் ததில் அநேக ரதமத்
பங்களைச் சூனயமாககினூ அந்தயுத்தத்தில் பீஷ்மா பெரிய ஆச
யைத்ததைச்செய்தார், அம்புகளாலே உத்தமர்களான தோவீரா
ளாத துன்பமடையச்செய்தார் ஸ்வாயணைப்போன்ற பிரதாப
ள்ள பீஷ்மா அம்புகளாலே ஸ்வாயணை மூடினா உதிககின்ற
ரியன் இருளை நாசம்செய்வதுபோல யுத்தத்தில் நான்கு பக்கங்
றிலும் (சுதருக்களை) ஒடுமபடி செய்தார் அரசரே! அந்தப் பீஷ்ம
லே யுத்தத்தில் லக்ஷமலக்ஷமாகத் தொடுக்கப்பட்டவையும

போரில் கூத்தரியாகளுக்கு நாசத்தை உண்டுபண்ணுகின்றவைகளு-
 மிக்க வேகமுள்ளவைகளும் பெரிய பலமுள்ளவைகளும்பான் பா-
 கள் வீரர்களுடைய தலைகளை நூறுநூறுக யுத்தபூமியில் கீழே விடு-
 படிசெய்தன வஜராயுத்ததால் அடித்துத்தள்ளப்பட்டபாவத்-
 தைப்போல முடகளடாந்த இரும்புக்கவசங்களபூண்ட யானைக-
 டும் கீழே வீழத்தினா அரசரே! ரதங்கள் ரதங்களோடு சோக-
 பெற்றனவாகக் காணப்பட்டன சில குதிரைகள், குதிரைகளு-
 டும் கூடின் ரதத்தை இழுத்தன சில குதிரைகள், கொல்லப்பட்டு
 லுடன் தொங்கிக்கொண்டிருக்கிற புவாவான வீரனைப் பொறுத்-
 துதிச வேகத்துடன் அங்குமிங்கும் சென்றன கத்திகளும் அ-
 ருத்தானிகளும் கட்டப்பெற்ற வீரர்கள் அடிக்கப்பட்டத தலைக-
 டும் நூறுநூறுக பூமியில்விழுந்த வீரசயனங்களில் படுத்தார்கள்
 தப்போரங்கள்தில் போர்வீரர்கள் ஒருவரை யொருவா எதிர்த்-
 துமிக்கின்றவாகளும் கீழே விழுந்தவாகளும் மறுபடியும் எழுந்த-
 களும் எழுந்த விரைவாக ஒமிக்கின்றவாகளும் மீண்டும் ஒருவ-
 யொருவா துன்பப்படுத்திப் புரளுகின்றவாகளுமாகி தவந்தவ-
 தஞ்செய்தார்கள் விலலும் அம்புக்கூடுமுடையவாகளும் ஸ-
 ணத்தால் அலங்கரிக்கப்பட்டவாகளும் பயமற்றவாகளும் கெ-
 லப்பட்ட துணைவீரர்களுடையவாகளும்பான் வீரர்கள் நூறுநூ-
 றாலு பக்கங்களிலும் துன்புறுத்தப்பட்டிக் கணைகளைத் தொடுத்த-
 கொண்டு ஆங்காங்கு பகைவர்களை எதிர்த்தோடினார்கள் பாரத்-
 மதங்கொண்ட யானையானது, குதிரை வீரர்கள் கொல்லப்பட-
 குதிரைகளை நாடிபுறத்திலும் துரத்தி அடித்தது ரதிகர்கள் ரத்-
 தை நாளை பக்கத்திலும் அடித்தார்கள் ஒருவன் மற்றொருவ-
 டும் அம்புகளால் அடிக்கப்பட்டத தேரின்னிலும் கீழேவிழுந்தா-
 கொல்லப்பட்ட ஸாரதியையுடைய உயர்த ஒரு ரதமானது
 டைபோலக் கீழே விழுந்தது அணிவகுக்கப்பட்ட சேனைகள்
 நிறைந்த அந்த யுத்தங்கள்தில் புழுதி மேலெழுந்திருந்ததால்
 தம் செய்கின்ற ஒரு வீரனும் எதிர யுத்தம் செய்கின்ற மற்ற
 வீரனும் பரஸ்பரம் விற்கின்றனடைய ஒசையினால் அறிந்துகொ-
 டார்கள் யுத்தவீரர்கள் எதிரியைச் சரீரத்தின் ஸபாசத்தி-
 அறிந்துகொண்டார்கள் அரசரே! யுத்தவீரர்கள் பாணங்க-
 டிபிரயோகித்துக்கொண்டு போராடியுங்கால் அவர்களாலே செய-
 பட்ட வீரவாதத்தை நான்கயிறறின ஒலியினாலும் சேனையின-
 ஒலியினாலும் ஒருவரோடொருவா கேட்கவில்லை யுத்தரங்கத்-
 துக் காத்தப்பிளக்கும்தன்மையுள்ள படகவாததியம் ஒலிக்கும்பொழு-

ரதத்தில் தன்னுடைய ஆண்மையை வெளிப்படுத்திக்கொண்டு
தம் செய்யுமின்ற வீரனுடைய பெயர்களைபும் வம்சங்களைபும்
ஸபரம் (செய்யப்பபிடும) கோத்தனததையும் நான் கேட்கவில்லை
தத்தில் பீஷ்மருடைய வில்லினின்று வெளிப்பட்ட பாணங்
ராலே பீடிககப்பட்டவாகளும் ஒருவரோடொருவா போராபுரி
ரறவாகளுமான இந்த வீராகளுடைய மனங்கள் அதிக நடுக்க
றறன அதிபயங்கரமானதும் மபிராககூசசததை உண்டுபண்ணு
ரறதும் மிகக் மனக்குழப்பத்தை உண்டுபண்ணுகின்றதுமான
த யுத்தரங்கத்தில் தகப்பன் ஒருவனாவது தன் பிள்ளையை யுத
தில் அறிந்துகொள்ளவில்லை சககரம் உடைக்கப்பபபிடு துகத
பும் வெட்டப்பபபிடு ஒரு பககத்தை இடிகுகின்ற குதிரையும்
ரல்லப்பட்டவுடனே பாணங்களுாலே ஸாரதிபுடன் அடிக்கப
ட ஒரு வீரன் தேரிலிருந்து கீழே தள்ளப்பட்டான் இவ்வாறு
த யுத்தத்தில் எல்லா வீராகளும் ரதத்தை பிழ்நது அந்த அந்த
பிழிலே நான்கு பககத்திலும் ஒடுகின்றவார்களாகக் காணப
டாரகள் யானே கொல்லப்பட்டது தலை அறுக்கப்பட்டது
மஸ்தானம் பிளக்கப்பட்டது குதிரை கொல்லப்பட்டது பீஷ்
ரதுருககளைக் கொல்லும்பொழுது கொல்லப்படாதவன் ஒரு
வமில்லை அந்த மகாயுத்தத்தில் ஸவேதன் கௌரவாகளுககு
யத்தை உண்டுபண்ணினான் பரதாகுறி சிறந்தவரே! ஸவேதன்
காகளில் சிறந்த ராஜ யுத்திராகளை நூறு நூறுகவும் கூட்டம்
ட்டமாகவும் கொன்றான், ரதிகாகளுடைய தலைகளைப் பாணங்
ரால் அறுத்தான் வேந்தரே! பாரதரே! ஸவேதனாலே தோள்
ளகளை யணிந்த கைகளும் விறகளும் ரதத்தின் ஏக்ககாலும் தேரு
ளகளும் அம்மபுரத்தூணிகளும் நுகத்தடிகளும் உத்தமமான
டகளும் கொடிகளும் குதிரைக் கூட்டங்களும் தோக்கூட்டங்
தும் மனிதாகளுடைய கூட்டங்களும் யானைகளும் நூறு நூறுக
றபுறங்களிலும் கொல்லப்பட்டன குருந்தனரே! நம்மைச்
ரந்தவார்கள ஸவேதனிடத்தினின்று உண்டான பயத்தினால்
நது சிறந்த தோகளைவிட்டுவிட்டு ஒடினாகள், பிறகு ஓர் அம்பு
ல்லக்கூடிய தூரந்தாண்டித் தைரியத்துடன் கௌரவாக்களாகிய
வகள் பிரபுவான் பீஷ்மரைக் கண்டோம் யுத்தத்தில், சந்தனு
திரரான் பீஷ்மரை நான்கு புறத்திலும் சுற்றிஇருந்துகொண்டு
ரடோம் மஹாயுத்தத்தில் எங்களுக்குத் தளர்ச்சியுண்டான
யத்தில் புருஷ ஸரேஷ்டரான் பீஷ்மா ஒருவரே மகாமேருமலை
ரால் அசைவற்றுத் தோயத்துடன் கின்றார் சிசிரந் துவினுடைப்
புவில் அத்தியின் குமாரனான ஸொயன் கிரணங்களால் ஜலத்
த உறிஞ்சுவதுபோலக் கிரணங்களபோன்ற அம்புகளையுடைய

பீஷ்மா பாண்டவர்களால் பகைவாகளுடைய உயிரினை வாங்குகின்ற வராக நின்றார் மகாவிலலாளியான அந்நப பீஷ்மா வஜ்ரபாயான இந்திரன் அசுரர்களைக் கொல்லுவதுபோல யுத்தத்தில் பகைவர்களைக் கொன்றுகொண்டு அம்புக கூட்டங்களைப் பலபலவா தொடுத்தாரா பீஷ்மராலே கொல்லப்படும் அந்ந வீரர்கள் மிபலசாலியான அந்நபவேதனைவிட்டு ஒழிநூர்கள் பகைவர்களைத் தவிர்த்துச் செய்வதே! தன்னுடைய சேனையுடன் கூட்டத்தினின்றும் விடுபட்டதுபோல உமமுடைய ஸேனையுடையதெனினும் விடுபட்டதுபோல யுத்த பூமிகளில் மிகக் கருநாயிருக்கின்ற அந்நபவேதனை இவ்விதமாகக் கண்டு, பீஷ்மா ஒருவரே ஸந்தோஷமுள்ளவருபுஷ்டியுள்ளவருமாயிருந்தாரா அரசரே! தூயோதனனுக்குப் பயத்தைச் செய்வதில் முயற்சியுள்ளவரும், பாண்டவர்கள் வருத்தமடையுமபடி செய்கின்றவருமான பீஷ்மா நல்ல மஹாயுத்தத்தினை எவ்விதத்தாலும் விடமுடியாததான்! உயிரையும் பயத்தை விட்டுப் பாண்டவர்களுடைய சேனையுடன் சீழை தள்ளினால் வெல்லவல்லவர்களை அழிக்கும் ஸேனையுடையான சுவேதனையுடன் தேவவிரதரென்று பிரஸித்திபெற்ற உமமுடைய பிதாவா பீஷ்மா அவனை விரைந்து எதிர்த்தாரா அந்நபவேதனை பிதாமஹித அளவற்ற அம்புகூட்டத்தை நன்கு இறைத்தான் அவாறே பீஷ்மரும் சுவேதனமஹித அம்புகூட்டங்களை நன்கு இறைத்தாரா அவ்விருவரும் இரண்டு காண்களபோலும், மகாபாண்ட இரண்டு பெரிய யானைகளபோலும் காஜித்துக்கொண்டு புலிக்கொண்டபோல மிகுந்த பரபரப்புடன் ஒருவரோடொருவர் அழித்துக்கொண்டார்கள் பிறகு, புருஷ சிரேஷ்டர்களான அந்நப பீஷ்மா சுவேதனை இருவரும் ஒருவரைஒருவர் கொல்ல விரும்பி அதிரவர்களாலே அஸ்திரங்களைத் தடுத்ததுகொண்டு போராடிநின்றார்கள் மிகுந்த கோபங்கொண்ட சுவேதனை அம்புகளால் பாதுகாத்திராஸுயின் பாண்டவர்களுடைய ஸேனையைப் பீஷ்மா ஒரு பல்லிலேயே எரித்துவிட்டாரா பிறகு, சுவேதனால் பீஷ்மா தோல்புற்றதைக்கண்டு, பாண்டவர்கள் அதிக ஸந்தோஷமடைந்ததாக உமமுடைய புத்திரன் மனவருத்தமடைந்தான் பிறகு, தூரியன் எனன கோபமுற்று அரசர்களால் சூழப்பட்டுச் சைனியங்களுடன் சோனது யுத்தத்தில் பாண்டவசேனையை எதிர்த்து விரைந்துசென்றான் உமமுடைய புத்திரனாலே எவப்பட்டுவர்களான தூயுதவர்களுடைய, கிருபா, சலயன் இந்நாலவரும் பீஷ்மரை நாடி அரைப் பாதுகாத்தார்கள் தூரியோதனனைமுதன்மையாகக்கொண்டு எல்லா அரசர்களாலும் யுத்தத்தில் கொல்லப்படும் பாண்டவர்களை

யலேனைகளைக்கண்டு சுவேதன பீஷ்மரைவிட்டுவிட்டுக் காற்றா
 பலத்தாலே மரங்களை முறிப்பதுபோல உமது புத்திரனுடைய
 னையை வேகத்தால் நாசம்செய்தான் அரசரே ! விராடபுத்
 தன கோபமுண்டு உமது சேனையைத் துரத்தியடித்துவிட்டு, பீஷ்
 முயற்சியுள்ளவராக இருந்த இடத்திற்கு மறுபடியும் விரைவாக
 தான் மகாராஜரே ! அந்த யுத்தக்ளத்தில் கிட்டெருங்கியவா
 ம அம்புகளாலஜவலிக்கின்றவாசுளும் மகாபலசாலிகளும் மகாத
 களும் அனாதையான அனாதையான ஒருவரையொருவர் கொல்லவிரும்பி
 த்திரனும இரத்திரனுமபோல ஒருவரோடொருவர் போராடியிரு
 கள் சுவேதன விற்பிடித்து ஏழுபாணங்களால் பீஷ்மரை
 ததான் பிறகு பராகிரமசாலியான பீஷ்மா பராகிரமத்தை
 னியிட்டு மதயானையை மதயானைதடுப்பதுபோலப் பலத்தினால்
 த சுவேதனுடைய பராகிரமத்தைத் தடுத்ததா சுவேதன சந
 குமாரரான பீஷ்மரை அமிழ்ந்தகணுக்களுள்ள இருபத்தை
 அம்புகளால் மறுபடியும் அடித்தான் அது ஆசசரியமாயிருந்
 ததனுபுத்திரரான பீஷ்மா அப்பொழுது அவனைப் பத்துக்
 களால் திருப்பியடித்ததா அந்தப் பீஷ்மரால் அடிக்கப்பட்ட
 வானான் அந்த சுவேதன மலைபோல அசைவற்றுநின்றான் பிறகு
 ததிரியாகளை மகிழ்விக்கும் விராடபுத்திரனுன் சுவேதன யுத்தத்
 திற்குத் கோபங்கொண்டு விலலைவளைத்துப் பீஷ்மரை அடித்
 த பிறகு சுவேதன மிகஅட்டஹாஸம்செய்து இரண்டுக்கை
 பகளையும் நக்கிக்கொண்டு ஒன்பதுபாணங்களால் பீஷ்மருடைய
 லைப் பத்தாகத் துண்டாக்கினான் சிறகுகளுள்ள கூர்மை
 ன ஒரம்பை (விலலை) பூட்டி மகாதமாவான் பீஷ்மருடைய
 டிதுணிபிலுள்ள பீஷ்மரத்தையும் அறுத்துத்தள்ளினான்
 மரது கொடி கீழே விழுந்ததைப்பார்த்து உமது புத்திரர்கள்
 மரைக் கொல்லப்பட்டாரென்றும் சுவேதனுக்கு வசப்பட்டா
 ன்றும் எண்ணிலாகள் பரண்டவர்களும் ஸந்தோஷத்தை
 டந்து மிகுந்த உதஸாகத்துடன் சங்கங்களை ஊதினார்கள்
 கு மகாதமாவான் பீஷ்மருடைய பனைக்கொடி கீழே விழுந்
 தக்கண்டு துரியோதனன் கோபத்தினால் தன் சேனையை
 க்கி, 'நீங்கள் முயற்சிபுடன பீஷ்மரை நாற்புறமும் சூழ்ந்து
 ரண்டு காப்பாற்றுகள் நாற்புறத்திலுள்ளவர்களை அருகாம
 ருமே பீஷ்மா சுவேதனிடத்தினின்றும் மரணமடையவேண்
 ம சந்தனுகுமாரரான பீஷ்மா செளரியமுடையவா உங்க
 கு நான் உண்மையாகச்சொல்லுகிறேன்' என்று சொல்லி ஏவி
 ன துரியோதனராஜனுடைய வாரதையைக்கேட்டு மகாரதா
 விரைவாகச் சதுரங்கலேனையுடன் கங்காபுத்திரரான பீஷ்மரை

ரக்ஷிததாக்கள பாரதரே ! பாஹலீகன, கிருதவாமா, சலன,
 யன, ஜலஸநதன, விகாணன, சித்திரஸேனன, விவிமசதி இவா
 விரையவேணாடியகாலத்தில் அதிகவிசைவுடன் நானகு பக்கங்
 லும சூழநதுகொண்டுசுவேதனமீது மிகவுமநெருக்கமான சரம
 யைப் பொழிந்தாக்கள அளவிடமுடியாத பலததையுடையவத்
 மகாரதனுமான ஸவேதன மிகப் பரப்பபுடனும கோபத்தாடத்
 கைத்தோச்சியை வெளியிட்டுக்கொண்டு அவாக்கைக் கூடாமையு
 பாணங்களால் தடுத்தான, அந்த ஸவேதன, சிங்கம் யானைகளை
 தடுப்பதுபோலப் பெரியசரமாரியினாலே அவர்கள் அனைவரை
 தடுத்தப பீஷ்மருடைய விலலைத் துணிததான ராஜேந்திர
 பிறகு சந்தனுக்குமாரரான பீஷ்மா யுத்தத்தில் வேறுவி
 யெடுத்தாக கழுகிறகுக்குடன கூடியவைகளும் கூடாமையுள்ள
 கருமான அம்புகளாலே ஸவேதனை அடித்தார அரச்சரே ! பி
 ஸேனாபதியான ஸவேதன கோபமுற்று யத்தத்தில் எ
 ஜனங்களும் பாரததுக்கொண்டிருக்கும்பொழுதே இரும்புமயம்
 அனேக பாணங்களால் பீஷ்மரை அடித்தான பிறகு, எல்லா
 கருகளுளளும் சிறந்தவீரரான பீஷ்மா அப்பொழுது யுத்தத்
 ஸவேதனாலே தடுக்கப்பட்டாரென்பதைக் கண்டு துரியோ
 ராஜன் மிகப் வருத்தமடைந்தான உமமுடைய ஸைனி
 ளுடைய பெரிய ஒலியானது மிகப் பெரிதாகத் தோன்றிய
 ஸவேதனால தடுக்கப்பட்டவரும் அம்புகளால் மிகவும் காயப்ப
 தப்பட்டவரும் அவனுக்கு வசப்பட்டவரும் வீரருமான அந்
 பீஷ்மரைப்பார்த்து எல்லோரும் ஸவேதனால கொல்லப்பட
 ரென்றே எண்ணினார்கள் பிறகு உமமுடைய பிசாவான தேவ
 தா தமதுகொடி அறுக்கப்பட்டதையும் அப்படிப்பட்ட மே
 தடுக்கப்பட்டதையுங்கண்டு குரோதத்தை அடைந்தார ப
 ராஜரே ! உடனே பீஷ்மா ஸவேதனை லக்ஷயமவைத்துப் பலக
 களை எய்தார தேராளிகளிற சிறந்தவனான ஸவேதனும் யுத்
 தில் பீஷ்மருடைய அந்தக்கணைகளையும் தடுத்தும்றுபடியும் பல
 எனகிற பாணத்தினால் உமமுடைய பிதாவின் விலலைத் துணி
 தான அரச்சரே ! கங்காபுத்திரரான பீஷ்மா கோபமுண்டு வி
 எந்நதுவிட்டுப் பெரிதும் மிகப் பலமுள்ளதுமான வேறுவிலை
 கையிலெடுத்தது அதில் சாணைபிடிக்கப்பட்ட ஏழு பெரிய பா
 களைத் தொடுத்து நானகு பாணங்களாலே படைத்தலைவன
 ஸவேதனுடைய குதிரைகளையும் இரண்டு பாணங்களால் அ
 தொடியையும் ஏழாவதுபாணத்தினால் அவனஸாரதிபினுடைய
 யையும் அறுத்தார அதிக கோபங்கொண்டவனும் மிகுந்த
 சமமுடையவனும் மகாபலசாலியுமான ஸவேதன, குதிரைக

ரதியுங்கொல்லப்பட்டதேரினின்று கீழேகுதித்துக் கோபத்திற்
 டனப்பட்டவனும் மனக்கலக்கமுற்றவனுமான ரதிகாக்குள்ளு
 றந்தவனுள் சுவேதன தேரிழந்ததைக்கண்டு பீஷ்மா கூடமையுள்ள
 ரணமுகங்களால் நான்குபுறங்களிலும் அடித்தாரா பீஷ்ம
 டையவிலலினின்றுவிடுபட்ட அம்புகளாலே யுத்தத்தில் அடிக்
 பிழி அந்தச் சுவேதன விலலைத் தனதேரில் வைத்துவிட்டு ஸ்வாண
 யமான சக்தியைக் கையிலெடுத்தான் பிறகு அவன் பெருமூச்சு
 டிக்கொண்டு உக்கிரமானதும் மகாபயங்கரமானதும் காலத்தை
 மபோன்றதும் கோரமாயுள்ளதும் மிருதபுஷ்பினுடைய நாவைப்
 பானந்தமான சக்தியைக் கையிலெடுத்தது அப்பொழுது சந்தனு
 மாரரான பீஷ்மரைப்பார்த்து, 'அதிககோபங்கொண்டவரான
 இப்பொழுது நில்லும், என்னைப்பாரும், ஆண்பிள்ளையாயிரும
 னதுசொன்னான் பெரியவிலலாளியும் பராகரமசாலியும் அள
 டமுடியாதபலமுடையவனும் பாண்டவர்களுக்காகப் பகைவா
 னினமீது பராக்ரமத்தைவெளியிடுகின்றவனும் உமக்கு அனாத
 ததை வினைவிகளெண்ணுகொண்டவனுமான சுவேதன போக
 ளத்தில் பீஷ்மரைநோக்கி இவ்வாறுசொல்லிவிட்டுப் பிறகு ஸாப
 ததிறகுஒப்பானசக்தியை அவரமீது விடுத்தான் அரசரே! மிகக்
 காடியதும் யமதண்டம்போன்றதும் ஒளிபொருந்தியதும் சட்டை
 ரித்தபாம்புக்கு ஒப்பானதுமான சக்தியானது, சுவேதனுடைய
 கையினின்றுவிடுபட்டதைக்கண்டு உமதுபுத்திரர்கள் ஆ! ஆ! ஆ!
 னற பெரிய சத்தத்தைச் செய்தார்கள் அந்தச்சக்தியானது ஆகா
 த்தினின்று எரிநகூத்திரம் விழுவதுபோல விரைவாக விழ ஆரம்
 ததது வேரத்தே! உமதுபிதாவானதேவவரதா அப்பொழுது
 ரப்பறற்றவராகி ஆகாயத்தில் ஜவலிக்கின்றதும் ஜவாலைகளால்
 னகுஞ்சுழப்பட்டதுபோலிருக்கின்றதுமான அந்தச்சக்தியைப் பதி
 னமு பாணங்களால் அறுத்தாரா சிறந்தபொன்னால் அலங்கரிக்க
 ப்பட்ட அந்தரசக்தி, கூடமையுள்ள அம்புகளால் அறுக்கப்பட்ட
 தக்கண்டு உமமைச்சேரந்தவர்கள் எல்லோரும் பிறகு உரக்க ஆர
 மாரம்செய்தார்கள் விராட்புத்திரனானசுவேதனே சக்தி நாசம்
 ண்ணப்பட்டதைக்கண்டு மிருந்தகோபங்கொண்டு சாலத்தினால்
 டிக்கெட்டுச் செய்யத்தக்கதுஇன்னதென்பதை அறியவில்லை அரச
 ர! கோபமுண்டவனான விராட்புத்திரன் அட்டஹாஸம்செய்து
 கொண்டு பீஷ்மருடையவத்ததைக்கருதி மிகக்ஷங்கததுடன்சுதா
 த்ததைசுட்டுத்துக்கொண்டு கோபத்தில்கண்கள்சிவந்து காலத்தை
 ததைக் கையிலெகொண்ட யமனபோன்றவனாகி ஜலபரவாகமானது

மலையைத்தாக்குவதுபபோலப் பீஷ்மரைஎதிர்த்துத் தாக்கினான்
 பிரதாபசாலியான பீஷ்மா அந்த ஸ்வேதனுடையவேகம் தடுக்க
 தகாத்து எனறெண்ணி அந்த அடியினின்றும் தாம் தப்புவதற்கா
 உடனே பூமியில் குதித்துவிட்டார் கோபமீறின ஸ்வேதன தே
 னுன தனே ஸ்வரணபோல அந்தக்கதாபுத்ததைச்சுழறிப் பீஷ்ம
 டையதேரினமீது எறிந்தான் பீஷ்மரைநாசம்செய்வதில் நோக
 முள்ள அந்தக்கதாபுத்ததினாலே அந்தப்பீஷ்மருடையரதமானத்
 கொடிமரத்தோடும் ஸாரதியோடும் குதிரைகளோடும் ஏரக்காலே
 மெ தோச்சட்டங்களோடும் சாமபலாக்கப்பட்டது ரதிகாளு
 சிறந்தவரானபீஷ்மா ரத்ததைப்பிழந்ததுகண்டு சலயனமுதலான
 மஹாரதர்கள் ஒருங்குசேர்ந்து எதிர்த்துஒடிவந்தார்கள் பிற
 பீஷ்மா அட்டஹாஸம்செய்துகொண்டு வேறுதேரினமீதேறி விலை
 நாடுகளையிடுமபடிசெய்து கலங்கின்மனத்துடன் ஸ்வேதனை
 நோக்கி மெதுவாக எதிர்த்துவந்தார் இதனிடையில, 'பீஷ்மரே
 பீஷ்மரே! மிக்கபுஜபலமுள்ளவரே! விரைவாக (இவனைக்கொ
 வதில்) முயற்சிசெய்யும் எல்லாஉலகத்துக்கும் காரணபூதரானப
 மாத்மாவினாலே இவனைவெல்ல இதுதானகாலமென்று குறிப்பிட
 பட்டிருக்கிறது' என்று¹ ஆகாயத்தினின்றும்உச்சரிக்கப்பட்டது
 தேவஸம்பந்தம்பெற்றதும் தமக்குஹித்ததைச்செய்வதும் அரத்
 கௌரவம்பொருந்தியதுமான வாரதையைப் பீஷ்மா கேட்டனர்
 பீஷ்மா தேவதூதன்சொல்லிய இவ்வாரதையைக்கேட்டு மன
 மகிழ்ந்து அவனைக்கொல்லவில் மனததைச் செலுத்தினார் ரதிக
 களுள்சிறந்தவனும் ரத்ததைப்பிழந்துகாலாளாயிருக்கின்றவனுமான
 ஸ்வேதனைப்பார்த்து மஹாரதர்களான ஸாதயகி,பீமஸேனன், து
 பதகுமாரனான திருஷ்டதயுமனன், கேகயதேசத்தரசனான திருஷ்ட
 கேது, வீரமுடையவனான அபிமனபு இவர்கள் ஒருங்குசேர்ந்து
 அவனைக் காக்கஎண்ணுகொண்டு அந்தப்பீஷ்மருக்கெதிரில் வ
 தார்கள் இவ்வாறுவருகின்ற அந்தஎல்லாவீரர்களையும், அளவற
 பலமுள்ளபீஷ்மா, துரோணரோடும் சலயனோடும் கிருபரோடும்
 சேர்ந்து ஜலத்தினுடையவேகத்தை மலை தடுப்பதுபோலத் தடு
 தார் மிக்கபலசாலிகளான பாண்டவவீரர்களெல்லாம் தடுக்க
 பட்டவே ஸ்வேதன கத்தியைஉருவிக் கொண்டு பீஷ்மருடையவிலை
 வெட்டினான் அவர் வெட்டப்பட்ட அந்தவிலை பெற்றதுவிட்டுத்
 தேவதூதனுடைய வாரதையைக்கேட்டு ஸ்வேதனை விரைவாக
 கொல்லவில் மனததைச்செலுத்தினார் பிறகு விரைவாகஸுருசரி
 கின்ற உமமுடையபிதாவும், மகாரதருமானதேவவரதா வானவிற
 போனறஒளியுள்ள வேறுவிலை விரைவில்எடுத்தது கூணத்திறகு
 நாணேற்றினார் பரதசிரேஷ்டரே! உமமுடையபிதாவான காங்கே

பீமஸேனனை முதன்மையாகக்கொண்டவாகனும் புருஷஸ
ரஷ்டாகளுமான மகாரதர்களால் சூழப்பட்ட ஸேனாபதியான
நத பவேதனைக்கண்டு விரைவாக எதிர்த்துவந்தாரா பிறகு பிர
பசாலியும் மகாரதருமான பீஷ்மா தமமை எதிர்த்து வருகின்ற
னைத்தலைவனான பீமஸேனனை அறுபதுகணைகளால் அடித்தாரா
தர்களில் சிறந்தவரும் உமமுடைய பிதாவுமான தேவவந்தா
ராரில் அபிமனயுவை அபிமூர்த கணுகளுள்ள மூன்றுபாணங்க
ரால் அடித்தாரா பரதவம்சத்தில் தோன்றிய அரசர்களுக்கெல்லாம்
நாமஹரான அவர் யுத்தத்தில் ஸாதய்கியை நூறுபாணங்களா
ம திருஷ்டதயுமனை இரூபதுபாணங்களாலும் கேகயராஜ்குமா
ன ஐரதுபாணங்களாலும் அடித்தாரா உமமுடைய பிதாவான
நவவிரதா அந்தப் பெரிய வில்லாளிகளனைவரையும் கோரமான
ணங்களால் தடுத்தது சவேதனை நோக்கி எதிர்த்து ஓடினா
றகு, பலவாணை அவர் மிருதயுவுக்கு ஒப்பானதும் பெருங்கா
ய்களைச் செய்தற்குச் சாதனமாயிருப்பதும் உத்தமமானதும்
கைவர்களால்) நெருங்கமுடியாததுமான ஓரம்பை வில்லில்பூட்டி
ராகு இழுத்து சவேதனமீது விடுத்தாரா பிரமமாஸ்திரத்தோடு
ராகு சோககப்பட்டதும் சிறகுக்குள்ளதுமான அந்தப் பாணத்
தத் தேவர்களும் கந்தாவர்களும் பிசாசன்களும் உரகங்களும் ராக்ஷ
சர்களும் கண்டாடர்கள் அந்தப்பாணமானது அளவற்றவன்மை
ரால் அந்த சவேதனுடைய கவசத்தையுடைத்து மாறாபப்பிளந்
கொண்டும் பெரிய இடியோல ஜவலித்துக்கொண்டும் பூமியில்
ரவேசித்தது அஸ்தமயத்தை அடைகின்ற சூரியன் தன்னொளியை
டுத்ததுகொண்டே செல்லதுபோல அந்த அம்பானது அதிலே
ந்துடன் சவேதனுடைய தேகத்தினின்று உயிரைக் கவரந்து
நானடே சென்றது அவ்வாறு யுத்தங்கள்தில் பீஷ்மரால் கொல்
பபட்டு விழுந்திருக்கின்ற புருஷசிரேஷ்டனான அந்த சவேதனைப்
பியில் நழுவிவிழுந்த ஒரு மலையினுடைய கொடுமுடியையபோலக்
னடோம் அந்த யுத்தங்கள்திலிருந்த பாண்டவவீரர்களும்
காரதர்களான க்ஷத்திரியர்களும் மனவருத்தமுற்றனா உமது
ந்திரர்களும் கௌரவர்களும் எல்லாவிடத்திலும் ஸந்தோஷ
டைந்தார்கள். அரசரே! பிறகு துச்சாஸனன், சவேதன் கொல்
பபட்டதைக்கண்டு நாற்புறங்களிலும் கோரமான நான்குவித்
ரதய கோஷங்களோடும் கூத்தாடினான பெரிய வில்லாளியான
ந்தசவேதன் போரில் அதிகமாகப் பிரகாசிக்கின்ற பீஷ்மராலே
காலப்பட்டவுடனே சிசுண்டி முதலான பெரியவில்லாளிகளான

ரதிகாக்கள் மிக நடுங்கினா அரசரே! பிறகு தனஞ்சயனும் விருணிகுலத்தில் தோன்றிய ஸ்ரீகிருஷ்ணனும் ஸேனாபதி கொலைபடவே, எல்லாப்பக்கத்திலும் மௌள யுத்தத்தை நிறுத்தினார்களே! பாரதரே! பிறகு உமமுடைய படைகளுக்கும் பகைவார்களுடைய படைகளுக்கும் நோந்திருந்த யுத்தம் நிறுத்தப்பட்டது அடிகளே! உமமுடைய சேனையினுள்ளவர்களும் சத்தருசேனையினுள்ளவர்களும் காஜிக்ருமபொழுது மஹாரதிகாக்களும் பகைவார்களுடைய பிககசசெய்யுந் திறமையுடையவார்களும் பாரததாக்கள் (இரண்டரதிகாக்களுக்கும்) நடந்த தவருவயுத்தத்தினால் நோந்த கேடையமான (சுவேதனுடைய) வதத்தை நின்றது மிகுந்த மனவருத் முறையுத திருமபினாக்கள்' என்று கூறினான்

நாற்பத்தொன்பதாவது அத்யாயம்

பீஷ்ம வத பாஸம் (தோடீர்ச்சி)

(சங்குசுடைய யுக்ஷபீஷ்மர்)

சிருததராஷ்டிரன், 'ஐயனே! ஸேனாபதியான சுவேதனன் தத்தில் பகைவார்களால் கொல்லப்பட்டவுடன் சிறந்த வில்லார்களான பாஞ்சாலர்கள் பாண்டவார்களுடன் சேர்ந்து யாது செய்தனர்? ஸஞ்சய! யுத்தத்தில் ஸேனாபதியான சுவேதன் கொலைபட்டதையும் பகைவர்கள் அவனிமித்தம் முயன்றும் பயநமுடினதையும் கேட்கின்ற என்னுடைய மனத்தை ஐயமான உடைய வாக்யமானது பரீதியை அடையும்படி செய்கிறது என்குடைய கபடோபாயத்தை நின்றது ஸாதுஜனங்கள் (என்னிடத்தினின்று) அதிகமாக விலகுகிறார்கள் வீரரும் பிராயமுதிர்ந்தவமான அந்தப் பீஷ்மா அக்காலத்தில் அன்புள்ளவராக இருந்தாரன்றோ? புத்திசாலியான அவன் (என்) பிதாவினிடத்தில் எப்பொழுதும் விரோதம் பாராட்டிவந்தான் அவருடைய விரோத்தினாலுண்டான பயத்தினாலேயே அவன் முற்காலத்தில் பாண்டவர்களை அடுத்தது எல்லாப்பயத்தையும்விட்டுத் தூக்கத்தை அடைந்தவனான பாண்டவார்களுடைய பிரதாபத்தினால் (பிறார்களான) எவ்விதத்தாலும் பிரவேசிக்க முடியாத வாஸஸ்தலத்தை ஏற்படுத்திக் கொண்டு பகைவர்களை எப்பொழுதும் பீடித்துக்கொண்டு சிறந்தவிறுத்தியை அனுஷ்டித்துவந்தான் ஸஞ்சய! முற்காலத்தில் அந்த அரசர்களிடத்தில் எப்பொழுதுமே அதிகக்கெட்ட எண்ணுள்ளவனும் அதனால் யுதிஷ்டிரனிடத்தில் பகையுள்ளவனுமாயிருந்த

நதவேதன எவ்வாறு கொல்லப்பட்டான்? ஆசசரியம் ஸௌ
பு! என புத்திரன (ஸாதுககளால்) மிகவும் விலககப்பட்டவ
ன்னறே நான் மினைக்கிறேன் மேலும் அவன் அறபன்,
னிதருள மிக இழிவானவன் பீஷ்மராவது ஆசாரியரான
ரோணராவது கிருபராவது போசெய்வதற்கு எவ்விதத்
தலும் பிரியப்படவேயில்லை, காரதாரிக்கும் பிரியமில்லை, நானும்
ரியப்படவில்லை, அவ்வாறே, விருஷணிகுலத்திற பிறந்த ஸ்ரீவா
தேவரும் பாண்டுகுமாரனான தாமராஜனும் பீமனும் அாஜுன
ம புருஷஸரேஷ்டாகளான நகுல ஸஹதேவாகளும் பிரியப்பட
வயில்லை ஸஞ்சய! எப்பொழுதுமே புத்தம் செய்வதில் நோக்கங்
காண்டவனும் பாபியுமான துரியோதனன் எப்பொழுதும் என
லும் காரதாரியினலும் விதுரனாலும் ஜமதகினியினுடைய குமா
ரான பரசராமராலும் மகாத்மாவான வயாஸராலும் தடுக்கப்பட
ம கானன், ஸௌபலனான சகுனி, துசசாஸனன் இவர்களுடைய
ருத்தககிணங்கிப் பாண்டவர்களை மதிககவில்லை ஸஞ்சய! அந்த
வேதனுடைய நாசத்தினாலும் பீஷ்மருடைய விஜயத்தினாலும்
ந்த அாஜுன்னுக்குக் கொடுந்துயர் வந்துவிட்டதென்றே எண்
றுகிறேன் கிருஷ்ணனோடு கூடின பாரததன் மிகுந்த கோபங்
காண்டு புத்தத்தில் யாது செய்தான்? அப்பா! அாஜுன்னிடத்
னின்று எனக்கு உண்டான அதிக பயம் தணியவில்லை அந்தக்
ந்தீபுதரனான தனஞ்சயனோ மிகுந்த சூரன், மிகக் சுறுசுறுப்புள்ள
ன் அம்புகளால் பகைவார்களின் சரீரங்களை அழிப்பானென்று
ரன் எண்ணுகிறேன் உபேந்திரனுக்கு ஒப்பானவனும் பலத்தில்
கேந்திரனுக்கு ஒப்பானவனும் கோபமும் விருப்பமும் வீணாகாத
னுமான இரதிர குமாரனைப் பாரதது உங்களுக்கு மனம் எவ்வாறிருந்
து? ஸஞ்சய! அவ்வாறே வேதத்தை அறிந்தவனும் சூரனும் அக்
ரிகுமஸுவாயனுக்கும் ஸம்மான காரதியுடையவனும் ஐந்திராஸ
ரதத்தை யறிந்தவனும் அளவிடமுடியாத பலமுள்ளவனும் பகை
ராகளமீது எதிர்த்துச்செல்லுகிறவனும் புத்தத்தில் ஜயமபெறுப
னும் வஜ்ராயுதம்போன்ற மிகக்கொடிய அஸ்திரங்களைத் தொடுப
வனும் மகாரதனும் கத்தியைக் கையால் சுழற்றிக்கொண்டிருப்ப
ரனும் அட்டஹாஸம் செய்பவனும் சிறந்த அறிவுள்ளவனும் துருபத்
னுடைய புத்திரனும் பலசாலியுமான தருஷ்டதயுமன்ன, புத்தத்
தில் ஸவேதன் கொல்லப்பட்டவுடனே என்னசெய்தான்? முன்பு
சய்யப்பட்ட குற்றத்தினாலும் ஸௌபதியினுடைய வதத்தினாலும்
மிகப் பலசாலிகளான பாண்டவர்களுடைய மனமானது (கோபத்
தால்) மிகப் பொங்கியிருக்குமென்றே நான் எண்ணுகிறேன். துரி

யோதனனுடைய செய்கையினால் உணடுபண்ணப்பட்ட அப்பாடலவாகளுடைய கோபத்தைப் பகறகாலங்களிலும் இராககாலங்களிலும் நினைத்துக்கொண்டு மனம் ஆறுதலை அடையவில்லை ஸஞ்சயன் அந்த மகாயுத்தம் எவ்வாறு நடந்தது? அதை எல்லாம் எனக்கு சொல்' என்று வினவ, ஸஞ்சயன், 'அரசரே! ஸ்திரமாயிருந்த கேளும், உமமுடைய அநீதியானது பெரிது நீர் தூயோதன மீது குற்றஞ் சுமத்துவது தகாது உமது புத்தியானது வெள்ள போன பிறகு அனைபோடுவதுபோலிருக்கிறது வீடுபற்றியெரிய போது கிணறுவெட்டுவது எப்படியோ அப்படியே உமமுடைய புத்தி இருக்கிறது பெரும்பான்மையாகச் சென்றுபோன முற்பலோடு கூடின அதிக பயங்கரமான அந்தப்பகலில் உமமைச்சேர தவாகளுக்கும் சத்தாருக்களுக்கும் மறுபடியும் போரநடத்த விராடனுடைய சேனாதிபதியாயிருந்த ஸவேதன் கொல்லப்பட்டதையும் சலயன் கிருதவாமாவுடன் கூடி (ப போருக்கு) வந்து நித்தையும் கண்டு சங்கன, ஹவிஸினால் அகனி ஜவலிப்பதுபோல கோபத்தினால் மிகஜவலித்தான் பலசாலியான அந்தச் சங்கன போர்க்களத்தில் இரதிரனுடைய வில்லை ஒத்த தன்னுடைய பெர் வில்லை நானொலியிடும்படி செய்துகொண்டு மதரதேசாதிபதியான சலயனைக் கொல்ல நினைத்து அவனை எதிர்த்தான் சங்கன பெர் ரதக்கூட்டத்தால் நாற்புறமும் காககப்பட்டுச் சரமாரியை பொழிந்துகொண்டு சலயனுடைய ரத்தத்தைக் குறித்துச் சென்றான் வேந்தரே! எதிர்த்து வருகின்றவனும் மதயானையின் விகரம் போன்ற விகரமுடையவனுமான அந்தச் சங்கனைக்கண்டு மிருத்த வினுடைய கோரப்பலலின் நடுவை யடைந்தவனபோன்ற மதரரானைக் காப்பாற்றுவதற்கு மிருந்த ஆவல்கொண்டு உமமைச்சேரரவர்களான கோஸல் தேசாதிபதியான பிருகதபலன், மகததேசாதிபதியான ஜயதஸேனன், கௌரவந்தங்கியவனும் சலயபுத்திரமான ருகமரதன், அவந்திதேசாதிபதிகளான வந்தானுவந்தாகக் காமபோஜதேசாதிபதியான ஸுதக்ஷினன், பிருகதக்ஷத்திரயுடைய குமாரனும் வந்திதேசாதிபதியுமான ஜயதரதன் இரண்டு ரதிகளாகும் அவனை நாற்புறத்திலும் சூழ்ந்துகொண்டார்களானாவது தாங்களால் விசித்திரமானவைகளும் நானொலிபுடக்கடியவைகளுமான அந்த மகாதமாகளுடையவிறகள் மேகங்களின் மின்னல்களபோலக் காணப்பட்டன அவர்கள் வாஷாகாலத்தி காரறினால் அலைக்கப்பட்ட மேகங்கள் மலையினமீது ஜலத்தைப் பொழிவதுபோலச்சங்கனுடைய தலையில அமபுமழையைப்பொழி தாங்கள் பிறகு பெரிய வில்லாளியும் ஸேனாதிபதியுமான சங்க

காபமுண்டு நனகு தீடப்பபட்ட ஏழுபல்லங்களுலே அவாக
 டைய விறகனைவெட்டிக காஜிததான பிறகு மிகக புஜபலமுள்ளவ
 ன பீஷமா மேகமபோல வரிமமநாதமசெயது ஒருபனைமரத்தி
 னவுள்ள விலலை எடுத்தது யுத்தகளத்தில சங்கனை விரைவாக
 திராததார பிறகு முயற்சியுள்ளவரும் மஹா விலலாளியும் மஹா
 லசாலியுமான அநதபபீஷமரைப்பாராததுப பாண்டவசேனை
 னது, காற்றினவேகத்தால அடிக்கப்பட்ட ஓடம்போல மிக
 க்கமுற்றது பிறகு அாஜுனன, 'இந்தச சங்கனைப பீஷமரிடத
 னினது இப்பொழுது காப்பாற்றவேண்டும்' என்று எண்ணி மிக
 ரைந்து சங்கனுக்கு முன்னின்றான பிறகு யுத்தம் நடந்தது
 பாகங்களத்தில் போசெய்கிறவீரர்களுடைய மிகக பேரொலி
 னையிற்று (அங்குள்ள வீரர்கள்,) 'தேஜஸ தேஜஸோடு இவ
 ரு நன்றாகச் சோககைபெற்றது' என்று ஆசசரியத்தை அடைந
 ரர்கள் பரதார்களிற சிறந்தவரே! பிறகு சலயன கதாயுத்தத்தை
 கபிறகொண்டு பெரியரத்தத்தினின்று கீழேஇறங்கிச் சங்கனுடைய
 னகு குதிரைகளையும் கொன்றான அந்தச்சங்கன குதிரைகள்
 காலப்பட்டரத்தத்தினின்று கீழேகுதித்து விரைவாகக் கத்தியை
 படுத்திகொண்டு ஒடி அாஜுனனுடைய ரத்தத்தையடைந்து
 றுபடியும் மனததேறுதலை அடைந்தான பிறகு பீஷமருடைய
 ரத்தத்தினின்று பாண்டவகள் அதிலேகமாக வெளிப்பட்டன, அந்த
 மபுகளாலே ஆகாயமும் பூமியும் எல்லாப்பக்கங்களிலும் வியா
 ளகப்பட்டன பகைவர்களை அடிக்ரும் திறமையுடையவீரர்களுள்
 ரந்த பீஷமா, பாஞ்சாலாட்களையும் மாதஸயர்களுையும் கேகயர்களை
 ம பிரபத்திரகார்களையும் பாண்டவகளால் அடித்துத் தள்ளினா அர
 ரே! பீஷமா யுத்தத்தில் பாண்டுபுத்திரனை வவயஸாசியைவிட்டு
 டுப பாஞ்சாலதேசத்தரசனும சேனையினுல சூழப்பட்டவனும
 ரியமானசம்பந்தியுமான துருபதராஜனமீது அனேக அம்புகளை
 றைத்துக்கொண்டு அவனை எதிராததார பீஷமருடைய அம்பு
 ராலே எரிக்கப்பட்ட அந்த (த துருபதனுடைய) ஸேனைகள் சிசிர
 துவின முடிவில் காட்டுத்தீயினுல மிகவும் எரிக்கப்பட்டகாடுகள்
 பாலக காணப்பட்டன பீஷமா போரங்களத்தில் புகையிலலாத
 ருபபுப்போல நின்றா பாண்டவவீரர்கள் உச்சிப்போதில
 கஜவினுல தபிக்கச்செய்கின்ற சூரியனைப் பாரக்கமுடியாதது
 பாலப் பீஷமரைப் பாரக்கச் சகதியுள்ளவர்களாகவிலலை சூனிரி
 ல பீடிக்கப்பட்ட பக்கங்களபோல அநதப்பாண்டவவீரர்கள் பயத்
 றால் பீடிக்கப்பட்டு நான்கு பக்கங்களிலும் பாராததாரகள், ரக்ஷ
 ன அடையவில்லை அந்த யுதிஷ்டிரருடைய சேனையானது வரிம
 ததினால பிளக்கப்பட்டஇடையனுடைய வெள்ளைப் பசுப்போலக்

கனகாபுத்திரரான பீஷ்மருடைய அம்பினால் பீடிக்கப்பட்ட பாரதரே! பாண்டவஸைனியம் கொல்லப்படும் நன்கு அடிகப்படும் உதஸாகத்தைபிழந்தும் ஒடுமபொழுது அவற்றில் ஆ! எனனும் பேரொலி உண்டாயிற்று பிறகு எப்பொழுதும் வடமான விலையுடைய சந்தனுபுத்திரரான பீஷ்மா பற்களில் விதைக்கொண்ட ஸாபபங்களைப்போல ஜவலிக்கின்ற துனிகளுள் பாணங்களைப் பிரயோகித்தாரா பாரதரே! கடுமையானவிரதத்தை அனுஷ்டிக்கின்ற பீஷ்மா எல்லாத்திக்குக்களையும் அம்புகளால் ஒரே வழியுள்ளவைகளாகச் செய்துகொண்டு குறிப்பிட்டுக் குறிப்பிட்டுப் பாண்டவரதிகாக்களைக் கொன்றா பிறகு படைகள் நபுறங்களிலும் அடித்து நாசம்பண்ணப்பட்டிருக்கியனும் அஸ்தமகவே ஒன்றுமே அறியப்படவில்லை பரதாக்களிற சிறந்தவனே பெருமபோரில் பராகரமத்தால நன்கு விருத்தியடைகின்ற பீமரைக்கண்டு பாரததாக்கள் சேனைகளுடைய யுத்தத்தை நிறுத்தினார்கள்

முதல்நாள் யுத்தம் முடிந்தது

ஐம்பதாவது அதயாயம்

பீ ஷ் ம வ த பா வ ம (கோடீச்சி)

(கீருஷ்டத்யும்னன் கிரௌஞ்சவ்யூஹம் வதந்தது)

பரதாக்களிற சிறந்தவரே! அரசரே! சேனைகளுக்கு முதல்தான போரினுத்தமானது ஏற்படுத்தப்பட்டுப் பீஷ்மா போர் அதிகப்பரப்பரப்புடனும் துரியோதனன் ஸந்தோஷத்துடனு மிருக்கையில் தாமராஜா பீஷ்மருடைய விகரமத்தைப்பார்த்து (ததமததோலவியையும் நினைத்து அதிகதுக்கத்தோடு, விருஷணிகுலத்தி உதித்தவரும் ஜனாததனருமானஸ்ரீகிருஷ்ணரை எல்லா ஸகோதகர்களோடும் எல்லா அரசர்களோடும் விரைவிலடைந்து, கிருஷ்ணனே வெய்யிறகாலத்தில் உலாந்த காட்டைக்கொளுத்தும் நெருப்பை போல அம்புகளால் எனனுடைய சேனையைக்கொளுத்துகிறவரு சிறந்தவிலலாளியும் பயங்கரமான பராகரமமுள்ளவருமான பீமரைப் பாரும் அகனியானது ஹவிஸைப்பக்ஷிப்பதுபோல எனனுடைய படையை அடிககடி பக்ஷிக்கிறவரும் மஹாதமாவுமா இரதப்பீஷ்மரை எதிர்த்துப்பாரப்பதற்கு எவ்வாறு வல்லையுள்ளவர்களாவோம்? விலைக கையில் பிடித்தவரும் மிப்பலமுள்ளவருமான இரதப் புருஷசிசேஷ்டரைக் கண்டு யுத்தத்தில் பாணங்களால் அடிபட்ட (எனனுடைய) படையான

விட்டது புத்தத்தில் யமனையும் கோபன்கொண்ட வஜ்ர
 ணியான இந்திரனையும் பாசத்தைத்தரித்த வருணனை
 மகதாதரணன குபேரனையும் ஜபிககலாம மிகக தேஜஸுள்ள
 நம மிகக பலசாலியுமான பீஷ்மரையோ ஜபிகக இயலாது
 கசவரே! நான் எனனுடைய புத்திபின் குறைவினாலு, பீஷ்
 மரையடைந்து, இவ்வித நிலைமையை அடைந்திருக்கிறதும் தெப்ப
 லலாததுமான பீஷ்மராகிய ஆழ்ந்த ஜலத்தில் முழுகிவிட்
 டன விருஷணிருலத்தில் பிறந்தவரே! நான் கானகம் செல்
 வன் அங்கு ஜீவிப்பது எனக்கு மேனமை நான் இந்த அரசா
 ணப பீஷ்மராகிற மிருதபுவுக்குக் கொடுக்கப் பிரியப்படவில்லை
 ருஷணரே! பெரிய அஸ்தரங்களை அறிந்தவரான பீஷ்மா என
 டைய ஸேனையை நாசம் செய்வா நன்றாக ஜவலிக்கின்ற
 ருபுபை விரைவாக எதிர்த்தோடிவருகின்ற விட்டிலுப்புகள
 சத்தினபொருட்டே நாடுவதுபோல எனனுடைய படைகள்
 ஷ்மரை வந்து நாடுகின்றன சிறந்த பராக்ரமசாலியான நான்
 ஜய நிமித்தம் குறைவை அடைந்தேன் வீரர்களான எனனு
 டய தம்பியார்களும் பாணங்களால் பீடிகப்பட்டுத் துன்பப்படுத
 பட்டார்கள் எனனிமித்தமாக இவர்கள் ஸ்வேராதரவாத
 லயத்தினாலே ராஜ்யத்தினின்றும் சுகத்தினின்றும் நழுவிவிட்
 டார்கள் நான் உயிரையே பெரிதாக நினைக்கிறேன் அவையிர
 ண இப்பொழுது தூலபமாமிருக்கிறது கேசவரே! மிச்ச
 ளளவாழ்நாட்களில் கடுமையான தவம் புரியப்போகிறேன்
 நத மித்திரர்களை நான் இந்த புத்தத்தில் கொல்லப்போகிற
 லலை மிகக பலசாலியான பீஷ்மா அடிகளுக்கு திறமையுள்ளவா
 ளும் மிகக சிறப்புற்றவர்களுமான (வீரர்களுடைய) பலலாபிரம
 கங்களைச் சிறந்த அஸ்தரங்களால் ஓயாமல் நாசம் செய்கிறா
 ரதவரே! எதுசெய்தால் எனக்கு நன்மையோ அதைக் கால
 ரமதமின்றிச் சொல்லும் புத்தத்தில் ஸ்வயஸாசியை மதயஸ
 னைப்போலக் காண்கிறேன் மிகக புஜபலமுள்ள பீமன் ஒரு
 னே கூத்தரியதாமத்தை நினைத்துப் புஜபலம் ஒன்றினாலேயே
 திக வல்லமையோடு போராடுகிறான் மனவலிமிகக பீமஸே
 னன் தன் உதஸாகத்தங்குத தக்கபடி வீரர்களைக் கொல்லுந்
 திறமையுடைய கதாபுத்தத்தினாலே தோகள் குதிரைகள் காலாட்
 டா இவைகளுடைய வரிசைகளில் செய்யமுடியாத காரியத்தைச்
 செய்கிறான் வீரரே! தூறு வருஷங்கள் போர செய்தாலும்-
 ஜுவான் புத்தத்தினாலே பகைவா சேனையை நாசம் செய்வ
 றகு இவன் திறமையுடையவனாகான் உமக்கு நண்பனும் அஸ
 தரங்களை யறிந்தவனுமான இந்த அராஜுன்ன ஒருவன்தான்
 மாததன் அவனும் மஹாபலசாலியான பீஷ்மராலும் துரோ

னராலும் கொளுத்தப்படுகின்ற நமமை மிக உபேகைப்பண்ணுகின்ற அடிககடி பிரயோகிக்கப்படும் மஹாத்மாத்களான பீஷ்ம துரோணர்களுடைய திவ்யாஸ்திரங்கள் எல்லாக்ஷத்திரியர்களுடைய எரிககப்போகின்றன பீஷ்மருடைய பராக்ஷிரமத்தைப் பாருங்கால மிகப்பரப்புகளாவன அவர் எல்லா அரசர்களுடனாகூடி நிச்சயமாகவே நமமை நாசமசெய்வார் யோகோரவரே, காட்டுத்தியை மேகம் தணிப்பது போல யுத்தத்தில் பீஷ்மரை தணிக்கும் மஹாரதனை நீர் பாரும, கோவிந்தரே! உமமுடைய அருளினாலே பாண்டவர்கள் பகைவர்களைக் கொன்று தம் ரயத்தை மீண்டும் அடைந்து பந்துக்களோடு ஸந்தோஷிக்கப்போறார்கள்' என்று சொன்னார் பெரிய மனமுள்ள தாமபுத்ரா இவாறு சொல்லிவிட்டுப் பிறகு நெடுநேரம் கவலையுற்றுத் துக்கத்தால் பரஜனூதவறித் தியானம் செய்துகொண்டிருந்தார் பிறகோவிந்தர் அந்தத் தாமநந்தனரைச் சோகத்தால் பீடிக்கப்பட்டவரென்றும் துக்கத்தால் மனங்கலங்கியவரென்றும் அறிந்து பாண்டவர்களெல்லாரையும் ஸந்தோஷிக்கச் செய்துகொண்டு அந்த சமயத்தில் கூறலானார் 'பரதா'ரேஷ்டடே! நீர் துயரப்படாதி எல்லா உலகங்களிலும் விலலாளிகளென்று பரவித்திபெற்றவர்களும் சூரர்களுமான தம்பிமாராகையுடைய நீர் துக்கிக்கத்தகா அரசர்களுள் சிறந்தவரே! விரும்பியதைச் செய்பவனான நானு பெருங்கீர்த்தியுடையவனான ஸாதயகியும் இந்த விராடனும் துபதனும் பாஷதனான தருஷ்டத்யுமனனும் சேனைகளையுடைய இந்த அரசர்களும் உமமிடத்தில் பகதியுள்ளவர்களாகி உமதருளத்திபாராக்கிறோம் மிக்கபலமுள்ள இந்த தருபத் குமாரனான தருஷ்டத்யுமனனும் எப்பொழுதும் உமக்கு பரியததையும் நமையையும் செய்வதில் முயற்சியுள்ளவனாகி உமமுடைய ஸேனையாயிருக்கும் நிலைமையை அடைந்திருக்கின்றன சிகண்டியும் பீஷ்மருடைய நாசத்திற்குக் காரணமன்றோ? என்று கூறினார் பிறகு இந்த வாரததையைக் கேட்டுத் தாமராஜர் அந்தஸ்பையில் வாஸ்தேவா கேட்டுக்கொண்டிருக்கும்பொழுதே மஹாரதனான தருஷ்டத்யுமனை நோக்கி, 'தருஷ்டத்யுமனா! ஐயா! நான் உன் நோக்கிச் சொல்லுகிறதை நீ தெரிந்துகொள், நான் சொல்லுகின்ற அந்த வாரததையை நீ தாண்டக்கூடாது என்னுடைய ஸேபதியாயிருக்கின்ற நீ வாஸுதேவருக்கொப்பானவன புருஷரேஷ்டடே! முற்காலத்தில் ஸுபரமமணயா தேவர்களுக்கெப்பொழுதும் ஸேனாதிபதியாயிருந்ததுபோல நீயும் பாண்டவர்களுக்கு ஸேனாதிபதியாயிருக்கிறாய் நீ உன் பராக்ஷிரமத்தை வெளியிட்டுக் கௌரவர்களை நாசமசெய் புருஷர்களிற சிறந்த

ரா! நான் உன்னைப் பின்தொடரப்போகிறேன் பீமனும் அர
 னனும் இணைபிரியாதவர்களான மாதரீபுத்திரர்களும் கவசம்
 னடவர்களான தரௌபதிசுமாரர்களும் இன்னும் பிரதானாக
 ன அரசர்களும் உன்னைப் பின்தொடரப்போகின்றனர்' என்று
 ரினா பிறகு தருஷ்டத்யுமனன் எல்லாரையும் மிகமகிழ்வித்துக்
 காண்டு சொல்லலானான் 'பாரததரே! நான் முற்காலத்தில்
 தரால துரோணருக்கு யமனாக ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்
 கிறேன் அரசரே! போர்க்களத்தில் பீஷ்மரையும் கிருபரையும்
 திராணரையும் சலயனையும் ஜயதரதனையும் கொழுப்புள்ள எல்
 லாரையும் இப்பொழுது எதிர்த்துப்போர்புரியப் போகிறேன்'
 னான பிறகு, ராஜ்யுரேஷ்டனும் பகைவர்களை அழிப்பவனு
 ன பாரததன நல்லமுயற்சியுள்ளவனாயிருக்கையில் பெரிய வில்
 கையில்லாதவர்களுக்கும் புத்தத்தில் கொடியமதங்கொண்ட
 களுமான பாண்டவர்களாலே உரத்தவலிமமநாதம் செய்யப்பட
 து பிறகு, புதிஷ்டிரா ஸேனாபதியான அரதப்பாரதனை
 றக்கி, 'முற்காலத்தில் தேவாஸுரபுத்தத்தில் இருக்கஸ்திரி
 க்குசுசொல்லிய கரௌஞ்சாருணமென்கிற அரதவயுக் பகைவா
 ற எல்லாம் நாசம்செய்யும் தன்மையுள்ளது புத்தமுறைப்படி
 ர்படுத்தப்பட்டதும் பகைவர்களுடையபடையை நாசம்செய்வ
 ம இதற்குமுன்பாககப்படாததும் பரதவயுஹமாக ஏற்படுத
 டப்பட்டதுமான அரதகரௌஞ்சாருணவயுக்கதை அரசர்கள்
 னரவர்களோடு பாரக்கடும்' என்றுசொன்னான் இரதிரனால்
 ால்லப்பட்ட உபேரதிரனடேபால் அரசரான தாமநரதனராலே
 ால்லப்பட்ட தருஷ்டத்யுமனன் விடிந்தவுடனே, எல்லாச்சேனை
 ருக்கும் முன்னணியில் தனஞ்சயனை அமரத்தினன் இரதிர
 டைய கட்டையினாலே விவகாமாவினால் ஏற்படுத்தப்பட்டதும்
 ச்சரியகரமான துமமனத்திற்கினிய துமான அவனுடையகொடியா
 து ஸூராயனுடையவழியை அளவின்றது இரதிராபுத்ததின
 மபோன்றிறமுடைய கொடித்துணிகளால் அலங்கரிக்கப்பட்ட
 ம கந்தாவநகரம்போன்றதுமான அரததவஜமானது ஆகாயத்
 ல பறக்கின்றபட்சிபோலவே இருந்தது ரதமாகக்கங்களில் அக்
 ாடியானது நரத்தன்மசெய்கிறதுபோல விளங்கிற்று சிறந்த
 னமயமான அரதக்கொடியினாலே பாரததன் மிகப்பிரகாசித்
 ன சூரியனால் மஹாமேரு காரதியுள்ளதாவதுபோலக் காண்
 வததை வில்லாகக் கொண்ட அரஜுனனாலே அரதக்கொடியும்
 திக காரதியுடையதாகியது துருப்தராஜன் பெரியசேனையினால்

சூழப்பட்டு (அந்தவயூஹததுக்குத்) தலையானை அரசர்களால்
அந்தகருதிபோஜனம்சைத்யனுமாகிய இருவரும் அந்தகரெள
வயுகத்திற்கு இரண்டுணைகளாயினா பரதாசனிற சிறந்தவடு
தாசாணாகாகளும் பரபதராகளும் அநுபகாகளும் கிராதாகள
தாஸேரகாகளுடைய கூட்டங்களோடு வயூஹகரெளஞ்சத்தி
டைய கமுத்திலிருந்தார்கள் யுதிஷ்டிரா பட்சசராகளோடு
பெளண்டராகளோடும் பெளரவகாகளோடும் நிஷாதாகளோடு
சோரது அந்த வயூஹககிரெளஞ்சத்தினுடைய பின்பாகமாக
பீமஸேனனும் துருபத ராஜகுமாரனான தருஷ்டத்யுமனனும் ஆ
இருவரும் இரண்டுசிறகுகளானார்கள் பாரதரே! தரெளபதி
திராகள், அபிமனயு: மஹாரதனாஸ்தாயகி, பிசாசாகள், த
தாசு, குண்டலிஷாகள், புண்டராகள், மாருதாசு, தேனு
கள், தங்கணாகள், பரதங்கணாகள், ப்ராஹ்மலிகாசு, தித்திராசு
சோழாசு, பாண்டியாசு ஆகியஇரத்த தேசத்தாசு அ
வயூஹகரெளஞ்சத்தினுடைய வல்பபகத்ததுசசிறகுகளும்
ததை அடைந்தனா அகனிவேசாகளும் ஹ்ருணடாகளும் ம
வாகளும் தானபாரிக்ளும் சபராகளும் உதபஸாகளும் நாசு
களும் வதஸாகளும் நகுலஸஹ தேவாகளும் அந்தவயூஹகரெ
சத்தின் இடப்பகத்ததுசசிறகின் ஸ்தானத்தைஅடைந்து நின்
கள் அந்தவயூஹகரெளஞ்சத்தினுடைய இரண்டு சிறகுகளும்
னாயிரந தேராளிகளே அடக்கிக்கொண்டிருந்தன அவ்வாறே
னுடைய தலையும் லக்ஷ்மவீராகளே அடக்கிக்கொண்டிருந்த
பின்புறத்தில் ஓர் அரப்புத்ததிற்குமேல இருபதினாயிரம்படை
அடங்கியிருந்தன கமுத்தில் லக்ஷத்தெழுபதினாயிரம் படை
அடங்கியிருந்தன சிறகுகளின் முனைகளிலும் அடிப்புறங்களி
மத்தியிலும் யானைகள், நடகுகளும் மலைகளபோல (சைனியங்களால்
சூழப்பட்டுச் சென்றன விராடன் கேகயாகளோடுகூட அ
டைய இடைபரதேசத்தைப் பாதுகாத்ததான காகிராஜனும்
தேசத்தரசனும் முப்பதினாயிரம் தோகளோடு அந்தவயூஹ
லிருந்தார்கள் பரதகுலத்திலுதித்தவரே! அந்தப்பாண்டவா
இவ்விதம் இந்தமஹாவயூஹத்தை ஏற்படுத்திக் கவசயபூண்டு ஸ
யோதயத்தை எதிர்பார்த்துக்கொண்டு யுத்தத்திற்கு ஸஜ
யிருந்தார்கள் சூரியனுடையநிறம்போன்ற நிறமுடையவைக்
நிராமலமானவைகளும் பெரியவைகளுமான அவாகளுடைய
ளேசுக்குடைகள் யானைகளினமீதும் ரதங்களினமீதும் பிரகாசித்த

ஐம்பத்தோராவது அதயாயம்

பீஷ் ம வ த பாவம். (தோடீச்சி)

(பீஷ்மர் முதலியோர் எதிர்ணிவதுத்தது)

அரசரே! பாரதரே! பிறகு, உமது குமாரன, அளவற்ற
ராகிரமமுள்ள பாரததனால காககப்படுவதும் மிகக் கோரமான
ம உடைககு முடியாததுமான கரௌஞ்சவ்யுகததைப்பாரதது,
சாரியரான துரோணரையும் கிருபரையும் சலயனையும் அடைந்து,
ராமதத குமாரனையும் விகாணனையும் அரவததாமாவையும்
சசாஸனன முதலான தம்பியாகளனைவரையும் போருககாக வந
நகினற கணககிலடங்காத மறறசஞ்ஞராகளையும்¹ ஸந்தோஷ
டபுமபடி செய்துகொண்டு, அசசமயதகில பிளவரும் வாரத
நயைச சொல்லலாணை 'நீங்கள் அனைவரும் பறபல சஸ்தரங்க
த தரித்திருக்கின்றீர்கள், புத்தத்தில் ஸமாததங்கள் மகாரதாக
ன நீங்கள் ஒவ்வொருவருமே சேனைகளையுடைய பாண்டுபுத்தி
களை புத்தத்தில் கொலவதற்கு வல்லமையுடையவர்கள் அவ்வா
நகக, ஒருங்குகூடியிருக்கின்ற நீங்கள் அனைவரும் பாண்டவா
ர ஜபிகுமவிஷயத்தில் ஸந்தேகம் என்ன இருக்கிறது? பீஷ்ம
ல பாதுகாககப்படும் நமமுடைய சேனையானது கணககிலடங்
ததாயிருக்கிறது பீமனால் ரக்ஷிக்கப்பட்ட பரண்டவர்களுடைய
ந்தச சேனையானது சிறிதாயிருக்கிறது படைகளை முன்னிட
பார்களான ஸமஸ்தானாகளும் ரூரஸேனாகளும் வேதரிகாகளும்
தராகளும் ஆரோசகாகளும் திரிகாததாகளும் மதரகாகளும் யவ
களும் சதருஞ்சயனோடும் துசசாஸனனோடும் வீரனை விகாண
னும் நந்தோபநதகாகளோடும் சிதரஸேனனோடும் பாரிபதரகா
ளோடும் சோநது பீஷ்மரையே நான்குபுறங்களிலும் சூழ்ந்து
யிக்கடும்' என்றான பிறகு, பீஷ்மரும் துரோணரும் உமமு
ய புத்திராகளும் பாண்டவர்களை எதிர்த்து அடிக்கக்கூடிய
ரிதான வ்யுகததை ஏற்படுத்தினார்கள் பீஷ்மா பெரிய ஸேனை
ல நாற்புறமும் சூழப்பட்டு பெரிய ஸேனையை நன்கு நடத்
கொண்டு தேவராஜனபோலச சென்றா சிறந்த வில்லாளியும்
தாபசாலியுமான துரோணர் அவரைப் பின்தொடர்தார அரச
ர! ருநதலாகளோடும் தசாரணதேசத்த வீரர்களோடும் மாக
களோடும் விதாப்பர்களோடும் மேகலாகளோடும் காணப்பிரா
ணர்களோடும் எல்லா ஸனியங்கையுமுடையவர்களான கார

1 இரண்டுசொற்கள் விடப்பட்டன

தாராகளும் விரததேசத்து வீரர்களும் ஸௌவீரர்களும் களமும் வஸாதிகளும் யுத்தத்தில் விளங்குகின்ற பீஷ்மரைப் பதொடாந்தாரர்கள் சகுனியும் தன் சேனையுடன் தரோணை பாதுகாததான பிறகு, துரியோதனனுனைவன் தம்பியர்கள், பவாதகர்கள், விகாணர்கள், அம்பஷ்டர்கள், கோஸலர்கள், தரதாசகர்கள், க்ஷுத்தரர்கள், மால்வர்கள் ஆகிய இவர்களோடு சோமிகுந்த ஸந்தோஷத்துடன் ஸௌபலனுை சகுனியினுடைய கேயைப் பாதுகாததான பூரிஸரவஸும் சலனும் சலயனும் பூன பகதத்தனும் அவந்திதேச ராஜகுமாரர்களான விரதானுதர்களும் பீஷ்மருடைய இடப்பக்கத்தைப் பாதுகாததான ஸோமதததகுமாரனும் சசாமாவும் காமபோஜதேசாதிபதியஸுதசஷினனும் ஸ்ருதாயுவும் அசுபுதாயுவும் வலப்பக்கத்தில் றார்கள் அவ்வத்தாமாவும் கிருபரும் ஸாதவதனுை கிருதவயும் பெரியசேனையுடன் படையினுடையபின்பக்கத்திலிருந்து பறபல தேசங்களுக்குத் தலைவர்களான அரசர்களும் கேதுமாவஸுதானனும் காகிராஜ குமாரனுை அபிஷேகம் அந்த வயூகத்தடைய பின்புறத்தைக்காக்கின்றவர்களானார்கள் பரதகுலத்திற்பதவரே! பிறகு, உமமைச்சோந்தவர்களான அவர்கள் எல்லோயுத்தத்திற்கு உதஸாஹத்துடன் ஸந்தோஷத்துடன் சங்களை ஊதினார்கள் அவவாறே, சிங்கநாதங்களையும் செயதாமனக்களிப்புற அந்த வீரர்களுடைய (அவ்வொலியைக்) கேட்பிரதாபசாலியும் பிராயமுதிர்ந்தவரும் கௌரவர்களுக்குப் பமஹருமான பீஷ்மா வரிமமநாதத்தைச்செய்து சங்கத்தையும் முழக்கினா பிறகு, பக்கவர்களாலும் சங்கங்கள் ஊதப்பட்ட பேரிகைகளும் பலவிதமான காஞ்ளங்களும் ஆனகங்களும் அடிப்பட்டன அவ்வொலியானது நெருங்கினதாயிற்று பிறகு, ஸ்ணிறமுள்ள குதிரைகளையுடைய பெரிய தேரில் வீற்றிருக்கிருஷ்ணனும் தன்ஞ்சயனுமாகிய இருவரும் பொன்னாலும் மளாலும் இமைக்கப்பட்ட பாஞ்சஜனயம் தேவதத்தம் என இரண்டு உத்தம் சங்கங்களையும் முழக்கினார்கள் பயங்கரம் செய்கையையுடைய வருகோதரனும் பெண்ணடரமெனனும் பசங்கத்தை ஊதினா குந்திபுத்தரரான யுதிஷ்டிர மகாராஜா அரவியும் என்கிற சங்கத்தை ஊதினா நகுலனும் ஸஹதேவஸுதகோஷம் மணிபுஷ்பகம் எனனும் இரண்டுசங்கங்களையும் றார்கள் காகிராஜனும் சிபிதேசத்தரசனும் மகாரதனுை சிகையும் திருஷ்டதயுமன்னும் விராடனும் மகாரதனுை ஸாதயகி பாஞ்சாலதேசத்தரசர்களும் சிறந்த வில்லாளிகளான தரௌப

டைய ஐந்தாகுமாராகளும் எல்லோரும் ஒன்றுசேர்ந்து ஸ்ரீ
கங்கை முழக்கினார்கள், விரிமமநாதங்களைப் செய்தார்கள்
நதஸமயத்தில் அந்த வீரர்களாலே உண்டுபண்ணப்பட்டதும்
கப்பெரிதும் மிகநெருங்கியதுமான அந்தச்சபதமானது ஆகாயத்
தையும் பூமியையும் எதிரொலியிடும்படி செய்தது மகாராஜரே!
வவாறு இந்தக் கௌரவ பாண்டவவீரர்கள் மிகக் மனக்களிப்
புற ஒருவரை ஒருவர்தவிககச்செய்ய எண்ணாங்கொண்டு புத்தத்
தகு மறுபடியும் ஒன்றாகச்சேர்ந்தார்கள்' என்று கூறினான்

ஐம்பத்திரண்டாவது அத்யாயம்

பீஷ் ம வ த ப ர வ ம்: (தோடீச்சி)

(பீஷ்மாஜ்ஜுனீகளுடைய யுத்தம்)

திருநகராஷ்டிரன், 'இவ்வாறு நம்முடையஸேனைகளும் பிறரு
டையஸேனைகளும் அணிவகுக்கப்பட்டபோது, போரில்திறமை
ள்ள வீரர்களுள் சிறந்த அரசர்கள் எவ்வாறு போர்செய்தார்கள்?'
என்று வினவ, ஸஞ்சயன் கூறலானான் 'அவ்வாறு சேனைகள்
ணிவகுக்கப்பட்டபொழுது ஸன்னததமான அழகிய தவஜங்களை
டைய உமமைச்சேர்ந்தவீரர்கள் பாண்டவர்களோடு எவ்வாறு
பாபுரிந்தார்களென்பதைக் கேளும் அரசரே! கரையற்ற கடல்
பான்ற சேனையைப்பார்த்து உமது புத்திரனானதுரியோதனன்
வாகளினிடையில் நின்கொண்டு உமமைச்சேர்ந்தவர்களெல்
லாரையும்பார்த்து, 'கீவசமணிந்தவர்களான ரீதிகளைவரும் புத்
தம்செய்யுங்கள்' என்று சொன்னான் உயர எடுத்துக்கட்டப்பட்ட
வஜ்முள்ள அவர்களைவரும் உயிரைவிடத்துணிர்தவர்களாகி
னததைக் கருமாகச்செய்துகொண்டு பாண்டவர்களை எதிர்த்தாரா
ள் பிறகு, உமமைச்சேர்ந்தவர்களுக்கும் சத்துருவீரர்களுக்கும்
நெருங்கியதும் மயிரக்கூச்சத்தை உண்டுபண்ணக்கூடியதும் ஒன்
றுடொன்று எதிர்த்திருக்கின்ற ரதங்களோடும் யானைகளோடு
முன்னுமான போர் தொடங்கியது ரதிகர்களாலே விடப்பட்ட
வயும் ஸவாணமயமானகணுக்களுள்ளவையும் நனருகத் தீட்டப்
பட்டவையும் மழங்காதமுனைபுள்ளவையுமான பாண்டுகள் யானை
களினமீதும் குதிரைகளினமீதும் விழாதன அவ்வாறு போர்நடக்க
ையில் பெரியகைவனமையுள்ளவரும் பயங்கரமானபராகரம்முள்
வரும் கௌரவர்களுக்குப்பாட்டனாரும் முதியவருமானபீஷ்மா

கவசமணிநது விலகைகையிலெடுத்தது பகைவாபடையை எதிர்த
வந்து பகைவாகளை அலக்கியமசெய்து ஸுபததிராபுத்திரனா
அபிமனயு, பீமஸேனன், மகாரதனுனஸாதயகி, கேகயராஜன், வி
டன், பாஷதனுனதிருஷ்டதபுமன்ன ஆகிய இந்தவீரர்களி
மீதும் சைதயாகளினமீதும் மாதஸயாகளினமீதும் சரமாரிகளை
பொழிந்தாரா. பிறகு, அப்படிப்பட்டவீரர்கள் சோரது போரட
யும்பொழுது வயுகம் பிளக்கப்பட்டது படையிலிருந்தவாகளெ
லாருக்கும் பெரியபுத்தம் நோரதுவிட்டது பாண்டவசேனை
னுள்ள குதிரைவீரர்களும் ரதிகார்களும், சிறந்தகுதிரைகள் கொ
லப்பட்டவர்களும் நான்குபுறங்களிலும் சிதறியோடுகின்றதோ
படைகளுள்ளவார்களும்மானாகள் நரர.ரேஷ்டனு அராஜுனனே
மகாரதரானபீஷ்மரைப்பாராதுக கோபங்கொண்டு விருஷ
குலத்தில்தோன்றிய ஸ்ரீகிருஷ்ணரைநோக்கி, 'எவ்விடத்தில் பித்
மஹா இருக்கின்றாரோ அவ்விடத்திற்குச் செல்லும் துரியோத
னுக்கு நன்மை உண்டா'வதில் ஆவ்னுள்ள இந்தப்பீஷ்மா மிக்
கோபமுற்று நமதுசேனையை நிச்சயமாக நாசம்செய்வாரா ஜனா
தனரே! உறுதியானவிலகை கையில் கொண்டு பீஷ்மராலேகாக்க
பட்ட துரோணரும் கிருபரும் சலயனும் விகாணனும் துரியே
தனை முதலாக்ககொண்ட அவனதம்பியாக்களும் பாஞ்சாலாக்களை
கொலவாராகள் ஜனாததனரே! நான் (நமது) சையியங்களை
பாதுகாப்பதற்காகவே பீஷ்மரை வதமபண்ணப்போகிறேன்
எனறுகூறின வாலஸுதேவா அந்தஅராஜுனனைநோக்கி, 'தன
சய! நீ முயற்சியுள்ளவனாக இரு இத்தீர் யான் உன்னைப் பித்
மஹருடையரத்ததை அடையும்படி செய்வேன்' எனறுகூறின
ஸ்ரீவாலஸுதேவா இவ்வாறுசொல்லிப் பிறகு உலகத்திலபிரலித
பெற்ற அந்தர்த்ததைப் பீஷ்மருடைய ர்த்ததைக்குறித்து நடத்
னார, தீனாக்களை ரக்ஷிப்பவனும் ஸுஹருத்தகங்களுக்கு ஸந்தே
ஷத்தைவிருத்திபண்ணுகிறவனும் பாண்டுமாரனுமான அராஜ
னன், அசைந்துகொண்டிருக்கிற அனேகமகொடிச்சகிலைகளுள்ளது
கொக்குப்போல வெண்ணிறமுள்ள குதிரைகளுள்ளதும் உயர
துக்கிக்கட்டப்பட்ட மகா பயங்கரமாய்ச்சபதிகின்ற வானர
கொடியுள்ளதும் மேகத்தினுடைய இடிமுழக்கம்போன்ற ஒ
யுள்ளதும் அளவற்ற ஒளியுள்ளதுமான பெரியதேருடன் கெள
வார்களுடைய சேனையையும் சூரஸேனாக்களையும் அழித்தது
கொண்டு விரைவாகச்சென்றான் அவ்வாறு வேகத்தோடு வ
கின்றவனும் மதயானை போன்றவனும் புத்தத்தில் (பகைவ
களைப்) படியுடையும்படி செய்கின்றவனும் அம்புகளாலே சூ
களை அடிப்பவனுமான அராஜுனனைச் சந்தனுபுத்தரான பீஷ்ம

ஸந்தவனை முதன்மையாகக்கொண்ட கீழநாட்டுவீரர்களாலும்
ஸந்தவனாலும் கேசவர்களாலும் பாதுகாக்கப்பட்டு விரை
க எதிர்த்துவந்தாரா காண்டவத்தை விலலாக்கக்கொண்ட அர
ணனைக் கௌரவர்களுக்குப் பிதாமகரானபீஷ்மா, துரோணா,
ணன் இமழுவவையுந் தவிர வேறெந்தத் தோவீரன் எதிர்ப
நற்குத் தகுதிபுள்ளவன்? மகாராஜரே! பிறகு, ஸாவலோகமகா
ரான பீஷ்மா பாண்டுகுமாரனான அரஜுனனை எழுபத்தேழு
ராசங்களால் நன்கு அடித்தாரா துரோணா இருபத்தைநது
ணங்களாலும், கிருபா ஐம்பதுபாணங்களாலும், துரியோதனன்
றுபத்துநான்குபாணங்களாலும், சலயனும் ஸந்தவனும் ஒன்ப
நான்பது பாணங்களாலும், சகுனி ஐந்துபாணங்களாலும், விகா
ன் பத்துபல்லவங்களாலும் அடித்தார்களா பெரியவிலலைக்
கயிலகொண்டவனும் மிகக் கைவனமையுடையவனுமான அந்த
ராஜுனன் அவர்களால் விடப்பட்ட கூாமையான அம்புகளாலே
ன்குப்பக்கங்களிலும் அடிக்கப்பட்டும் மலைபோலத்தனபமடைய
லலை பரதாக்களிறுகிறந்தவரே! அளவிடமுடியாத பராகரம
ள்ளவனும் நரசுரேஷ்டனுமான அந்தக்கிரீடியானவன் பீஷ்மரை
ருபத்தைநதுபாணங்களாலும், கருபரை ஒன்பதுபாணங்களா
லும், துரோணரை அறுபதுபாணங்களாலும், விகாணனை மூன்று
பாணங்களாலும், சலயனைமூன்றுபாணங்களாலும், (துரியோதன்)
ரஜுனை ஐந்துபாணங்களாலும் திருப்பியடித்தானா அந்தத் தனஞ்
பனை, ஸாதயகியும் விராடனும் பராஷதனான திருஷ்டதயுமனனும்
ருபத்தராபுத்திரனான அபிமன்யுவும் தரௌபதிபுத்திராக்களும
ன்குப்பக்கங்களிலும் சூழ்ந்துகொண்டார்கள் பிறகு, பீஷ்மருக்
ப பிரியத்தைத்தேடுவதில் அதிகநாட்டுமுள்ளவரும் மகாவில்லா
யுமான துரோணரைப் பாஞ்சாலராஜகுமாரனான திருஷ்டதயும
ன் ஸோமகாக்களோடுகூடி எதிர்த்தானா அரசரே! ரதிகாக்களுள்
ரேஷ்டரான பீஷ்மரோ கூாமையுள்ள எண்பதுபாணங்களாலே
ரண்டவனை அடித்தாரா பிறகு, பாண்டவர்கள் அலறினார்கள்
ன்றுசோந்த அவர்களுடையசப்தத்தைக்கேட்டுப் பிரதாபசாலி
ரான அரஜுனன் அந்தவீரர்களுடையமத்தியில் மிக்கமனக்களிப
டன் புகுந்தான் மன்னரே! அந்தத்தனஞ்சயன் மஹாரதாக்க
ரான அந்தவீரர்களுக்கு நடுவிலென்று மகாரதர்களைக் குறி
வத்து விலலோடு விளையாடினான் அப்பொழுது, மகாரதனான
லகுனன் கொடியபடைகளால் க்ஷத்திரியர்களுடையதலைகளை
அறுத்துத் தோக்கின் நடுவிடங்களைச் சூன்யமாக்கச் செய்து
காண்டு ஸஞ்சாரம் செய்தான் பிறகு, ஜனங்களுக்கு நாதனான
துரியோதனராஜன் போரில் தனசேனை பாரததலால் பீடிக்கப்பட்டு

கின்றதைக்கண்டு பீஷ்மரைப்பார்த்தது, 'கங்காபுதரே ! பான் புத்திரனும பலசாலியுமான இந்த அாஜுனன கிருஷ்ணனோடு கூ றீரும ரதிகாளுளசிறந்த துரோணரும் ஜீவித்திருக்கும்பொழுட் முயற்சியுள்ள நமமுடைய எல்லாச் சேனைகளினவேரையும் அட கிருன அரசரே ! உமக்காகவே அஸ்தரஸநயாஸம்செய்தவனா காணாம, எனக்கு எப்பொழுதும் நன்மைசெய்ய விருப்பமுள் வனாக இருந்தும், இப்பொழுது, பாரததாக்கை எதிர்த்துப் பே புரியவில்லை பலகுன்ன கொல்லப்படுதற்குரிய உபாயத்தை செய்யும்' என்று கூறினான் அரசரே ! பிறகு, இவ்வாறு சொல் யதைக்கேட்ட உமதுபிதாவான தேவவரதா, 'கூத்திரியதா நிரதிகத்தகத்து' என்று சொல்லிவிட்டுப் பாரததனுடையரத் தை எதிர்த்துச் சென்றா வேந்தரே ! வெள்ளைக்குதிரைக் யுடைய அவவிருவரும் எதிர்த்ததைக்கண்டு அரசர்கள் உரத் துலிமமநாதம் செய்தார்கள், சங்கங்கையும் ஊதினார்கள் துரோ புத்திரரும் துரியோதனனும் உமது குமாரனான விகாணனும் யுத் தங்களத்தில் பீஷ்மரைச் சூழ்ந்துகொண்டு யுத்தத்திற்காககின்றாராக அவ்வாறே பாண்டவர்களெல்லாரும் தனஞ்சயனைச் சூழ்ந் கொண்டு பெரிதாகப் போர்புரியும்பொருட்டு நின்றார்கள் பிற யுத்தம் நடந்தது பீஷ்மரோ போர்க்களத்தில் ஒன்பதுபாண் களை எய்து அாஜுனனைத் துன்பமடையும்படிசெய்தாரா அரச னன் அந்நப பீஷ்மரை மாமஸ்தானங்களைப் பிளக்கின்ற பத்த களைகளால் திருப்பியடித்ததான் பிறகு, யுத்தத்தைக் கொண்ட பவனும் பாண்டுபுத்தரனுமான அாஜுனன் நன்கு தொடுக்கப்பட ஆயிரம்பாணங்களால் பீஷ்மரைத் திசைதெரியாமல் மறைத்தால் பிறகு சந்தனுபுத்திரரான பீஷ்மரும் அப்பொழுது அாஜுன் டைய சரக்கூட்டத்தைச் சரக்கூட்டத்தால் தடுத்தாரா அதிக எ தோஷத்தையடைந்தவர்களும் போரில் மகிழ்கின்றவர்களும் செ ததற்குப் பிரதிசெய்வதில் விருப்பமுள்ளவர்களான அவவி ரும் ஸம்மாகவே யுத்தம்செய்தனா பீஷ்மருடைய வில்லினிள், விடுபட்ட பாணஸூகங்கள் கூட்டங்கூட்டமாக அாஜுனன் டைய பாணங்களால் பிளக்கப்பட்டுச் சிதறினவைகளாகக்காண் பட்டன அவவிதமே நான்குபக்கங்களிலும் அாஜுனனால் விட படும அம்புக்கூட்டங்கள் பீஷ்மருடைய அம்புகளாலே அறுக்கப் பட்டுப் பூமியில் விழுந்தன அாஜுனன் கூர்மையுள்ள இருப தைந்து பாணங்களாலே பீஷ்மரை அடித்தான் பீஷ்மரு யுத்தத்தில் கூர்மையுள்ள பாணங்களால் பாரதத்தை அடித்தா அதிசபலசாலிகளும் பகைவர்களை அழிக்குந் திறமையை யுடை

ரகளுமான இருவரும், ஒருவா ஒருவருடைய குதிரைகளை
ம கொடிமரங்களையும் தோகளின் ஏரககாலகளைபும் தேருரு
களையும் நாசமசெயதுகொண்டு வினையாடினார்கள் மகாராஜரே!
பாரசெயபவர்களுள் சிறந்த பீஷமா, பிறகு கோபங்கொண்டு,
ரஸுதேவரை மூன்றுபாண்டங்களால் நடுமார்பில் அடித்தாரா
ரசரே! பீஷமருடைய வில்லினின்றிவிடுபட்ட அந்த அம்புகளால்
நகு அடிக்கப்பட்ட மதுஸூதனா யுத்தங்களத்தில் பூதநிருக்கிற
லாசமரம்போல் விளங்கினார் பிறகு, அராஜுனன், மாதவா மிகப்
ளக்கப்பட்டதைக்கண்டு அதிககோபங்கொண்டு பீஷமருடைய
ராதியைக் கூடையுள்ள அம்புகளால் பிளந்தான் ஒருவரை
பாருவா கொல்லவில்முயற்சியுள்ள அவவிருவீரரும் யுத்தத்தில்
புப்பொழுது ஒருவரையொருவா வஞ்சிக்கத்திறமையுள்ளவா
ளாகவில்லை அவவிருவீரர்களும் ஸாரதிகளுடைய ஸாமாத்தியத்
ராலும் சுறுசுறுப்பினாலும் விசித்திரமான மண்டலக்கதிகளையும் பல
ரான போக்குவரவுகளையும் காண்பித்தவர்கள் அரசரே! அவ
ருவரும் ஒருவரையொருவா அடிக்கும் ஐஷ்யத்தில் தஞ்ரத் ஸம்
த்தைச் சிந்திக்கின்றவர்களும் அடிக்கடி துன்பம் விளைவிக்ரும
மயத்தைத் தேடுவதிலேயே நோக்கமுள்ளவர்களுமாயிருந்தாரா
ள் மஹாரதர்களான அவவிருவீரர்களும் வலிமநாதத்தோடு
ங்கவாதயகோஷங்களையும் விறகளினின்றிண்டாகிற நானூலி
யையும் உண்டுபண்ணினார்கள் அவவிருவருடைய சங்கராதத்
ராலும் தேருருகளின் ஒலியாலும் விரைவாகப் பிளக்கப்பட்ட
மியானது நடுங்கியது, சப்தமுள்ளதும் ஆயிறந்து பர்தாக்களில்
ந்ரத்தவரே! அவவிருவருக்குமுள்ள தாரதமயத்தை ஒருவனவது
ரணவில்லை அவவிருவரும் பலசாலிகள், யுத்தத்தில் (எவ்வித்த
னாலும் பனைவர்களால்) அவமதிகமுடியாதவர்கள் ஒருவரோ
டாருவா ஒப்பானவர்கள் அவவிடத்தில் கௌரவர்கள் பீஷமரை
வஜ்ரத்தினால் மாதரம் அறிந்தகொண்டார்கள் அவவாறே
ரண்டுயுத்திரர்கள் பாரதத்தைக் கொடியினால் மாததிரம் அறிந்
ரர்கள் பாரதரே! யுத்தத்தில் அவவிருவீரர்களுடைய அவவித்
ரக்கிரமத்தையும் பாரதது எல்லாப் பிராணிகளும் ஆசசரி
யுத்தை அடைந்தன தாமத்தில் சிலைபெற்றிருக்கின்ற ஒருமனித
ரிடத்தில் பாவத்தை ஒருவனவது ஒருபொழுதும் எவ்வாறு
ராகக் முடியாதோ அவவாறே அந்தயுத்தரங்கத்தில் அவவிரு
ருக்குமே நேரக்கூடிய தவறுதலை ஒருவனும் காணமுடியவில்லை
யுத்தத்தில் அவவிருவீரர்களும் சரக்கட்டத்தினால் கண்ணுக்குப்
புலப்படாதவர்களானார்கள் மறுபடியும் அவவிருவரும் விரை
வில் பிரகாசமுள்ளவர்களானார்கள், அவவிடத்தில் கந்தாவா

களும் தேவர்களும் ரிஷிகளும் சாஸனங்களும் அவ்விருவருடை
பராகிரமத்தையும் கண்டு, 'புத்தத்தில் அதிக கோபமுள்ள
களும் மகாரதாக்களுமான இவ்விருவீரர்களும் தேவர்களோடும் அ
ரர்களோடும் கந்தாவர்களோடுகூடின (எல்லா) உலகங்களாலு
கூட எவ்விதத்தாலும் ஜயிக்கமுடியாதவர்கள் மிகவும் வியக்க
தக்க இந்த புத்தமானது உலகங்களில் ஆச்சரியகரமானது
இவ்வித புத்தங்கள் எவ்விதத்தாலும் உண்டாகா வில்லையும் ரத்
தையும் குதிரைகளை யுமுடையவரும் அம்புகளைப் போக்களத்தி
வாரியிறைக்கிறவருமான இந்தப் பீஷமா புத்திசாலியான பாரத்
னாலே புத்தத்தில் ஜயிப்பதற்கு முடியாதவா அவ்வாறே தேவ
ளாலும் புத்தத்தில் அணுகமுடியாதவனும் வில்லை கையிலிடித்
வலுமான இந்தப் பாண்டவனைப் பீஷமரும் புத்தத்தில் ஜயிப்
தற்குச் சகதியுள்ளவராகா இவ்வுலகமுள்ளவரையில் இவ்விரு
ருடைய புத்தமும் ஸமமாகவேயிருக்கும்' என்று ஒருவரோடொ
வா பேசிக்கொண்டார்கள் அரசரே! இவ்வாறு பீஷமாஜ
ருவரும் செய்யும் புத்தத்தைக் குறித்துச் சொல்லப்படும் புக்
மொழிகள் போக்களத்தில் ஆங்காங்குக்கேட்கப்பட்டன ப
தரே! அந்த இரண்டு வீரர்களும்சேர்ந்து சண்டையெய்துகாலத்தி
உமமுடைய புத்தவீரர்களும் பாண்டவர்களைச்சேர்ந்த புத்தவீ
களும் கூரிய முனைபுள்ள கத்திகளாலும் பளபளப்பான கோடா
களாலும் வேறு பல அம்புகளாலும் பலவித சஸ்தரங்களாலும் ஒ
வரையொருவா அப்பொழுது அடித்தார்கள் அவ்வாறு கோரமு
மிகக் பயங்கரமுமான அந்த புத்தம் நடக்கையில் இருநிறத்த
சேனைகளிலுமுள்ள சூரர்கள் ஒருவரையொருவா வெட்டினாக்க
அரசரே! துரோணருக்கும் திருஷ்டதபுமன்னுக்கும் பெரும்பே
நடந்தது' என்று கூறினான்

ஐம்பத்துமூன்றாவது அதியாயம்

பீ ஷ ம வ த பா வ ம (தோடர்ச்சி)

(துரோணருக்கும் தீருஷ்டதபுமன்னுக்கும் யுத்தம்)

திருதராஷ்டிரன், 'ஸஞ்சய! பெரியவில்லாளியான துரோண
பாஞ்சாலராஜபுத்தரனை தருஷ்டதபுமன்ன ஆகியபுத்தமுடற்சியுள்ள
இருவரும் எவ்வாறு எதிர்த்தார்கள்' அதனை எனக்குச் சொல்ல
யாக சந்தனுபுத்தரனப்பீஷமாபுத்தத்தில்பாண்டவனை மீருமையா

ரிதனுடைய வல்லமையைக்காட்டிலும் தெய்வமே சிறந்ததென்று
 ன நினைக்கிறேன் இது என்னுடைய எண்ணம் பீஷ்மரோ
 தத்தில் கோபங்கொண்டால் சராசரமான உலகங்களை நாசஞ்
 யவரா ஸ்ஞசய! அயிர்புத்தத்தில் பலத்தினால் பாண்டவனை
 ா அதிககிரமிககவில்லை” என்று கேட்க, ஸ்ஞசயன் சொல்ல
 னான்

‘ராஜரே! உறுதியுடனிருந்துகொண்டு அதிபயங்கரமான
 தபுத்ததை நீர் கேளும் பாண்டவர்கள் இரத்திரனோடுகூடிய
 வர்களாலும் ஜபிக்க முடியாதவர்கள் துரோணரோ கூமை
 ள்பாணங்களால் திருஷ்டதபுமனை அடித்து அவ்னுடைய
 ரதியையும் ஒரு பல்லத்தினால் அடித்துத் தோததடினின்று
 ழதள்ளினா துரோணா அதிககோபமுண்டு உத்தமமான நான்கு
 ணங்களால் திருஷ்டதபுமனனுடைய நான்கு குதிரைகளையும்
 னபுறுத்தினா பிறகு, வீரனான திருஷ்டதபுமனை சிரித்துக்
 ண்டு துரோணரைக் கூமையுள்ள தொண்ணூறு பாணங்
 ள் அடித்து, ‘நிலலும், நிலலும்’ என்றும் சொன்னான் பிறகு,
 ாவிடமுடியாத மனோதரியத்தைபுடையவரும் பிரதாபசாலியு
 ன பாரதவாஜா கோபங்கொண்டவனான திருஷ்டதபுமனை
 ட்டுகளால் மூடி, அவனை வதம்செய்யவேண்டுமென்கிற எண்ணத்
 றால் கோரமானதும் இரத்திரனுடைய வஜரபுத்ததுக்கு ஸமமான
 ாசமுள்ளதும் வேறான காலதண்டம்போன்றதுமான ஓரம்பைக்
 யிலெடுத்ததா பரதகுலத்தில் பிறந்தவரே! துரோணரால்
 ாரில் தொடுக்கப்பட்ட அந்தக் கணையைக்கண்டு எல்லா ஸைனி
 களிலும் பெரிய கூக்குரல் உண்டாயிற்று அந்தச்சமயத்தில்
 தபூமியில் குரனான திருஷ்டதபுமனை ஒருவனமாததிர்ம மலை
 ால் அசைவற்று நின்றான் ஆசசரியகரமான அவ்னுடைய ஆண
 ையை நாங்கள் கண்டோம் அவன் அவ்வாறு ஜவலித்துக்
 ண்டு தனனேநோக்கிவருகின்றதும் கோரஸவருபமுள்ளதும்
 ாக்கு மிருதபுவாயிருப்பதமான அந்த அம்பைத் துண்டித்துப்
 ரதவாஜரினமீது சரமாரியையும் பொழிந்தான் பிறகு, செயதற்
 யதும் திருஷ்டதபுமனனால் செய்யப்பட்டதுமான அச்செய்கை
 க்கண்டு பாஞ்சாலாக்களினவரும் பாண்டவர்களோடு சோந்
 துக் ஆரவாரித்தார்கள் பிறகு, பராகிரமசாலியான திருஷ்டத
 னனை துரோணரைக் கொல்லும் விருப்பத்துடன் மிக்க வேக
 ாள்தும் பொன்னாலும் வைரோயத்தினாலும் அலங்கரிக்கப்பட்ட
 ான சுகதியாபுத்ததை விடுத்தான் வேகமாக வருகின்றதும்

ஸவாணத்தினால் அலங்கரிக்கப்பட்டதுமான சகதியாயுதத்தைப் பாரதவாஜா யுதத்ததில் கிரிப்பவாபோலத் தோற்றிக்கொண்ட மூன்று துண்டாககிலா வேந்தரே! பிரதாபசாலியான திருஷ்டயுமன்ன தனது சகதியானது அழிக்கப்பட்டதுகண்டு துரோரினமீது சரமாரிகளைப் பொழிந்தான் பிறகு, மகாகீரத்திசாலியா துரோணா அந்த அம்பு மழையைத்தடுத்தது தருபதபுத்திரனுடை விலலை நடுவில் வெட்டினா அறுக்கப்பட்ட விலலையுடையவனும் மிகக் கோத்திபொருந்தியவனும் பலசாலியுமான அந்தத்திருஷ்டயுமன்ன மலைபோல உறுதியானதும் பெரிதுமான ஒரு சுதாயுதத்தை துரோணமீது பிரயோகித்தான் துரோணரைக்கொலுத்த எண்ணத்தோடு வேகமாக விடப்பட்ட அந்தக்கதாயுதமான விரைவாகச் சென்றது அத்தருணத்தில் துரோணா பொன்னு அலங்கரிக்கப்பட்ட அந்தக்கதாயுதத்தை லாகவத்தினாலே தம்மீதாக்காதபடி செயதுகொண்டா ஆசசரியகரமான அவருடைய ஆணமையை அப்பொழுது நாங்கள் கண்டோம் அவ்வாறு அந்தக் கதாயுதத்தை நாசம்செயதுவிட்டுப் பாஷத்தைக் குறித்து மிகுக் கூர்மையுள்ளவைகளும் துலையப்பட்டவைகளும் ஸவாணமயமாக கணுக்களுள்ளவைகளும் மிகவும் அச்சத்தைத் தருபவைகளும் பலலங்களைத் தொடுத்தார அந்த அம்புகள் யுதத்ததில் அவுடைய கவச்சத்தைப் பிளந்து ரகத்தத்தைப் பாணம்செய்தன பிறகு மகாரதனுள் திருஷ்டதயுமன்ன வேறு விலலை எடுத்தது யுதத்தத் பராகிரமத்தை வெளிப்படுத்தித் துரோணரை ஐந்துபாண்டாளால் அடித்தான் ராஜரே! ரகத்ததால் நனைக்கப்பட்டவர்களா அந்தப் புருஷஸரேஷ்டாக்களிருவரும் வஸந்தகாலத்தில் பூத்திருக்கின்ற இரண்டு பலாசவிருக்கூறுகளபோல விளங்கினார்கள் பிறகு படைமுகத்தில் கோபங்கொண்ட துரோணா பராகிரமத்தை வெளிப்படுத்தி மறுபடியும் தருபதகுமாரனுடைய விலலை அடித்தார அளவிடமுடியாத பராகிரமமுள்ள அவர், மேகம் நீர்த் தரையை மலையில் பொழிவதுபோல விலலறுபட்ட அந்த தருபதயுமன்னமீது வணங்கினகணுக்கையுடைய அம்புகளை வாஷத்தார பிறகு, ஒருபிறைக்கணையால் அவனுடைய ஸாரதியைத் தேடித் தட்டினின்று கீழேதள்ளினா பின்பு அவனுடைய நான்கு குதிரைகளையும் கூர்மையுள்ள நான்கு பாணங்களாலே அடித்த கீழேதள்ளி யுதத்தத்தில் சிங்கநாதம்செய்தார பிறகு, வேறொரு பலலத்தினாலே அவன் கையிலிருந்த விலலை வெட்டினா வில அடிபட்டு ரத்தத்தையும் குதிரைகளையும் ஸாரதியையும் பிழந்த அந்த

நுஷ்டதபும்னன கதாயுத்ததைதக கையிலெடுத்தது மிகக ஆண
மையை வெளியிடடுக்கொண்டு கீழே குதித்தான தேரின்னிறு
ழ இறங்குவதற்குள்ளாகவே அவனகதாயுத்ததைத துரோணா
ணங்களால் விரைவாகக கீழேதள்ளினா அது ஆசசரியமா
நுநதது வலியகைகனையுடையவனும் பலசாலியுமான திருஷ்டத
ம்னன, பிறகு, பெரிதும் காதியுள்ளதும் தூதுசநதிரபபிரதிமை
நுள்ள துமானகேடகததையும் பெரிதும் சிறந்ததுமானகததியை
மகையில் கொண்டு துரோணரை வதமசெய்யும்விருப்பத்தோடு
ட்டில் மாமஸத்தில் விருப்பமுள்ள ஒரு சிங்கம் மதங்கொண்டயா
யை எதிர்த்துவருவதுபோல வேகத்தோடு எதிர்த்தோடிலந்
ன துரோணா இந்தப்பராஷதனைச சரமாரியினால் தடுத்ததுவிட்
ரா அநதசசமயத்தில் ஆசசரியகரமான துரோணருடைய பௌ
ஷ்த்ததையும் சுறுசுறுப்பையும் அஸ்தரபபிரயோகத்திலுள்ளதிற
மையையும் கைவனமையையும் நாங்கள் கண்டோம் பிறகு, பலசாலி
யினும் தருஷ்டதபும்னன யுத்தத்தில் நடப்பதற்குச் சகதியற்றவ
னான துரோணராலேதடுக்கப்பட்ட மகாரதனான திருஷ்டதபும்
ன ஹஸ்தலாகவததுடன் கேடகத்தாலே அநத அம்புக்கூட்டங்
ளாத தடுத்தான பிறகு, மிககபுஜபலமுள்ளவனும் அதிகபல
லியுமானபீமன யுத்தத்தில் மிககபலசாலியான தருஷ்டதபும்ன
கரு உதவிசெய்யநினைத்தது விரைவாக அவனுக்கு எதிரில் வந
ன அரசரே! அவன துரோணரைக கூர்மையுள்ள ஏழுபாணங்
ரால் அடித்தான, அப்பொழுது பராஷதனையும் தனதேரின்மீது
ரைவாக ஏற்றிவைத்ததுகொண்டான பிறகு, துரியோதனன
பரியசேனைபுடன் கலிங்கனை துரோணரைககாப்பதற்காக் ஏவி
ன பிறகு, களிங்காகளுடைய அநதப்பெரியபடையானது உமது
மாரணுடைய ஆளுநரையினால் விரைவாகப் பீமனை எதிர்த்துச
ஈனறது பிறகு, தேராளிகளுடசிறந்ததுரோணரும் தருஷ்டதபும்
னை விட்டுவிட்டுக் கிழவாகளான விராடனையும் துருபதனையும்
த்தத்தில் எதிர்த்தார திருஷ்டதபும்னனும் போர்க்களத்தில்
மபுதரருக்கெதிரில் சென்றான பிறகு, யுத்தங்களத்தில் களிங்கா
ருக்கும் மகாபலசாலியான பீமனுக்கும் உலகத்திற்கு அதிக
சத்தையுண்டுபண்ணக்கூடியதும் பயங்கரமானதும் மயிராககூச
த்தை உண்டாக்குவதும் கைகலந்ததுமான போர் நடந்தேறி
து' என்றுகூறினான்

ஐம்பத்துநான்காவது அத்யாயம்

பீ ஷ ம வ த ப ர வ ம (தோடர்ச்சி)

(பீமஸேனன், களிங்கன்முதலானவர்களைக் கொன்றது)

திருத்தராஷ்டிரன், 'எனபுத்திரனால் ஏவப்பட்ட சேனா யான களிங்கன், ஆசசரியகரமான செய்கையும் மிககபலமுமுடையவனும் கதாபுத்ததோடு சஞ்சரிப்பவனும் வீரனும் காலதண்டைகையில்லாண்ட யமனபோன்றவனுமான பீமஸேனைச் சேனையோடு போர்ககளத்தில் எவ்வாறு எதிர்த்துப் போர்தான்?' என்றுகேட்க, ஸஞ்சயன் சொல்லலானான்

'ஓ! ராஜேந்திரே! உமமுடையபுத்திரனால் அவ்வாறு உடனையிடப்பட்ட மிககபலசாலியான அநதகளிங்கன் பெரியபலமுமுடையவனால் காககப்பட்டுப் பீமனுடைய ரத்ததைக்குறித்துச்சென்ற பாரதே! அவ்வாறு தன்னேநோக்கிவருகின்றதும் ரத்தங்களாது குதிரைகளாலும் யானைகளாலும் நெருங்கியதும் கையில்பிடிக்கப்பட்ட பெரிய ஆபுதங்கையுடையதுமான களிங்கர்களுடைய பெருமபடையையும் எதிர்த்துவருகின்ற நிஷாதாகளுக்குததவனால் கேதுமானையும் பீமஸேனன் சேதிதேசத்தவீரர்களே சோரது 1 எதிர்த்தான் பிறகு, அணிவகுக்கப்பட்டிருக்கிற வீரர்களினிடையிலுள்ள பீமனை அதிககோபங்கொண்டிருந்த கேதுமானென்னும் அரசனோடு சோரது போரில் எதிர்த்துச்சென்றான் ஓ! அரசே! கேதுமானென்னுமரசன் அனேக ஆயுதங்களுக்கான களிங்கர்களுடைய தோகளோடும் பதினாயிரமாயினளோடும் நிஷாதார்களோடும் சோரது போரில் பீமஸேனை நான்குபக்கங்களிலும் சூழ்ந்துகொண்டான் பீமஸேனை அனுஸரித்தவந்திருக்கின்ற சேதிதேசத்தார்களும் மரசதேசத்தார்களும் கருத்தேசத்தார்களும் புத்தத்தில் அரசர்களுடன் சோரது நிஷாதா எதிர்த்தார்கள் பிறகு, அரசரத்தைத்தரும் கொடியபோர்தொடங்கியது போரவீரர்கள் ஒருவரையொருவர் கொல்லுமவ்ருபத்தினால் தமமைச்சோரதவர்களைப் தாங்கள் அழியவில்லை பெரு அஸுரஸேனையோடு இரத்திரனாகுப போர் நடப்பதுபோலப் பீமனுக்குப் பக்கவாக்குடன் மிக்ககொடியபோர் நடந்தது பாரதே! ரணகளத்திலேபோரினின்ற அநதஸையித்தினுடைய மிபேரொலியானது முழங்குகின்றகடலினுடைய ஒலிபோல உ

1கடறியதுகடறலால் இரண்டுசொற்கள் விடப்பட்டன

ராகியது ராஜரே! அப்பொழுது யுத்த வீரர்கள் ஒருவரையொரு
 ர நன்கு இழுத்துக்கொண்டு (படைகளால்) நிறைக்கப்பட்ட யுத்த
 மி முழுமையும் முயலினுடைய சக்தம்போன்ற நிறமுள்ளதாகச்
 சயதாரர்கள் யுத்தவீரர்கள் கொல்லவேண்டுமென்கிற எண்
 ததிலுல தமமைச சோரதவர்களையும் பிறரையும் தெரிந்து
 காளளவிலை எவ்விதத்தாலும் ஜயிக்கமுடியாதவர்களான
 ராகள் தங்களைச் சோரத வீரர்களைத் தாங்களே கொன்றார்கள்
 ரசரே! குறைந்தவர்களான சேதிதேசத்துவீரர்களுக்கு மிகுந்
 வர்களான களிங்கர்களோடும் நிஷாதர்களோடும் மிகப் பெருஞ்
 னடை நடந்தது மிகப் பலசாலிகளான சேதிதேசத்துவீரா
 ர் சக்திக்கேற்றவாறு பெருந்ததை வெளியிடும் பீமஸேனனை
 டுவிட்டுத் திருமயிலாக்ஷ அல்லாறு சேதிநாட்டுவீரர்கள்
 ருமயியப்பொழுது களிங்கர்கள் கைத்திறத்தைக் காட்டிப் பீமஸே
 னமீது சரமாரியைப் பொழிந்தார்கள் மிகப் பலசாலியான
 மஸேனன தேரின் நடுவிலிருந்தும் அசையவில்லை, கூரிய அம்பு
 ளைக் களிங்கனுடைய சேனையினமீது வாரியிறைத்தான் சிறந்த
 லலாளியான காளிங்கனும் சகரதேவன என்ப பெயர்பெற்ற மகா
 னான அவனுடைய யுத்திரனும் பீமஸேனனை அம்புகளால் அடித்
 ார்கள் பிறகு, மிகப் புஜபலமுள்ள பீமன தன் தோளவலியைத்
 ணையாக்கக்கொண்டும் அழகிய விலை அசைத்துக்கொண்டும்
 ளிங்கனோடு போரா புரிந்தான் சகரதேவனோ பலகணைகளைத்
 தாடுத்து அவற்றால் பீமஸேனனுடைய குதிரைகளைக் கொன்றான்
 ரத் ரணங்கள் ததில் பகைவாக்கையழிகும் திறமையுள்ள பீமஸே
 ன தேரையிழந்ததைக் கண்டு, சகரதேவன் கூடாமையான அம்பு
 ள் இறைத்துக்கொண்டு எதிர்த்தோடி வந்தான் ராஜேந்திரரே!
 ாகாலத்தில் மேகம் மழையைப் பொழிவதுபோல மிகப் பல
 ள்ள சகரதேவன் பீமனமீது சரமாரிகளைப் பொழிந்தான் குதி
 ர்கள்கொல்லப்பட்ட தேரிலிருக்கும் மிகப் பலசாலியான பீம
 னனும் சகரதேவன்மீது முழுதும் எஃகிலாகிய கூரிய கதாயு
 தை எறிந்தான் கதையிலுல அடிக்கப்பட்ட களிங்கபுத்தரன் தேரி
 ன்று தவறி ஸாரதியோடு கூடவே பூமியில் விழுந்தான் களிங்
 களுக்குத் தலைவனான அரசன் தன் புத்திரன் கொல்லப்பட்ட
 துக்கண்டு பதினாயிரம் யானைகளாலும் நிஷாதர்களாலும் நாற்
 றத்திலும் சூழப்பட்டுப் பல ஆயிரக்கணக்கான ரதங்களோடு
 மனை நாற்றிசைகளிலும் சூழ்ந்துகொண்டான் பிறகு, பீமன
 க்கு வெகுமுள்ள பெரிய மஹாகதையை எறிந்துவிட்டுக் குரூர
 ன காரியத்தைச் செய்ய எண்ணிப் பயங்கரமான கத்தியைக்
 கயிலெடுத்தான் புருஷாரேஷ்டரே! ஸ்வாணமயமான நகர்த

திர பிம்பங்களாலும் அராததசநதிர பிம்பங்களாலும் நிறைக்கப்
பட்டதும காணையினுடைய தோலினால் செய்யப்பட்டதும் ஒப்பற்ற
மான கேடகத்தையும் கையிலெடுத்ததான பிறகு, களிங்கராஜ
கோபங்கொண்டு பீமஸேனனைக் கொல்ல எண்ணி விலலில் கட்டி
நாணகயிறறை உருவிக் கோரமான தும் ஸாப்பத்தினுடைய விஷ
திறகு ஒப்பான துமான ஒரு பாணத்தையெடுத்ததுத் தொடுத்த
பீமஸேனன்மீது விடுத்ததான அரசரே! விடப்பட்டதும் வே
தோடு வருகின்றதும் கூர்மையுள்ள துமான அந்த அம்பைப் பீ
ஸேனன் பெரிய கத்தியினால் இரண்டாகத் துண்டாடினான் பிற
காளிங்கன் யுத்தத்தில் பீமஸேனன்மீது கோபமுற்று அதிக உத
கத்தோடு பகைவாபடையை நடுங்கச்செய்துகொண்டு பெரியவரிட
நாதஞ் செய்தான், சாணையில் தீட்டப்பட்ட பதினான்கு தோம்
யுதங்களையும் விரைவாகப் பிரயோகித்தான் மிகக் புஜபலமுள்ள
பாண்டவன் பரபரப்பில்லாமல் அந்தத் தோமராயுதங்கள் தன்
படம் வருமுன், சிறந்த கத்தியினால் ஆகாய மாரக்கத்திலேயே அன
களை விரைவாகத் துண்டாடினான் ஆணமையில் சிறந்தவனான பீம
யுத்தங்களத்தில் பதினான்கு தோமரங்களுக்கும் அறுத்தெறிந்
டுப் பிறகு பாணுமானைக் குறித்து எதிர்த்துச் சென்றான் பா
மாஸே சரமாரியினால் பீமனைமூடி ஆகாயத்தை எதிரொலியிடு
படி செய்துகொண்டு உரக்க வலிமநாதம் செய்தான் பீமன் ம
யுத்தத்தில் அந்த வலிமநாதத்தைப் பொறுக்கவில்லை பிற
மிகக் ஆரவாரஞ் செய்யும் பீமஸேனன் பேரொலியோடு வலி
நாதஞ் செய்தான் பரதாக்கிற சிறந்தவரே! களிங்கனுடை
சேனையானது அந்த வலிமநாதத்தினாலேயே மிகநடுக்கமுற்று யு
த்தத்தில் பீமஸேனை ஒருமனிதனாக எண்ணவேயில்லை பிறகு, மிக
தோளவலிமையுள்ள பீமன் பேரொலியோடு வலிமநாதஞ் செய
கத்தியுடன் உத்தமமான யானையினுடைய இரண்டு தந்தங்களையு
பிடித்துக்கொண்டு வேகமாகத் துள்ளிக் கஜராஜனுடைய ¹ மு
கின்மீது ஏறினான் பிறகு, காளிங்கன் ஒரு சக்தியைப் பீமன்மீ
விடுத்ததான அந்தச் சக்தியைப் பீமன் பெரிய வாளினால் நடுவி
இரண்டு துண்டாக்கினான், பிறகு, பாணுமானையும் இரண்டு துண்டா
க்கினான் பகைவாக்கையழிப்பவனான அந்தப் பீமஸேனன் யா
மினமீதிருக்கும் போர்வீரனைக்கொன்று மிகக்கசுமையைத் தாங்க
கூடிய யானையின் பிடரில் கத்தியாலவெட்டினான் பிடாவெட்ட
பட்ட அந்தச்சிறந்த யானையானது விரிந் துவிவவேகத்தினால் நானு
பக்கத்திலும் இடிக்கப்படும் தாழ்வரைகளையுடைய மலைபோல ம்

1 'மத்யம்' என்பது மூலம்

லறிகொண்டு கீழேவிழுந்தது பாரதரே! பரதகுலத்திலுபிறந்தவ
ம கம்பீரமான ஸ்வபாவமுள்ளவனும் நல்லகவசமணிந்தவனு
கப்பீமன் கத்தியைக்கையில்லொண்டு அந்தயானையினின்று துள
க கீழேகுதித்தப பூமியில் கின்றான் அந்தப்பீமன் நான்குபக்கங்
களிலும் யானைகளை மடியும்படிசெய்துகொண்டு பலவிதமானபுத்த
தகளில் ஸஞ்சாரமசெய்தான் நாரபுறத்திலும்குறையும் அவ
டையகதியானது சுழற்றப்படும் கொள்ளிவட்டம்போலக்
ணைப்பட்டது பகைவர்களை அவமதிக்கிறவனும் இரத்தத்தினால்
னக்கப்பட்டவனும் பலத்தினால் அதிகரித்தவனும் மகாபலசாலி
ம மிகுந்த கோபங்கொண்டவனும் பகைவர்களுக்குப் பயத்தை
ருத்திபண்ணுகிறவனும் பிரளயகாலத்தில் எல்லாப் பிராணி
ளையும் அழிக்கிற யமனுக்கு ஒப்பானவனுமானபீமன் குதிரைகள்
னைகள் தோகள் காலாட்கள் ஆகிய இவர்களுடைய கூட்டங்
ள் நாசஞ்செய்கிறவனும் ரணகளத்தில் பகைவர்களினமீது
ருந்துபோல நான்குபக்கத்திலும் வட்டமிடுகின்றவனும் யானை
னமீதேறிப் போராடிகின்ற அவர்களுடைய சரீரங்களைபூம தலை
ளையும் கூரியமுனையுள்ளகத்தியினால் துண்டாக்குகின்றவனும்
காயமற்றவனும் கரலாளுமாயிருந்துகொண்டே அவர்களை மயங்
செய்தான் புத்திமயக்கமுற்ற அந்தப் பகைவர்கள் காஜித்துக்
கொண்டு பெருமபேரில் கத்தியுடன் மிகவேகமாகஸஞ்சரிகின்ற
ந்தப் பீமனைக்குறித்தே எதிர்த்தோடிவந்தார்கள் பலமுள்ளவ
ம் பகைவர்களை அடிக்கிறவனுமானபீமன் புத்தத்தில் தேராளிக
டைய தேரைச்சேர்ந்த ஏக்காலகளைபூம நுகத்தடிக்கையும
பட்டி ரதிகாக்கையுங்கொன்றான் பீமனேனன் அனேகவிதமான
ந்தமராகங்களில் சஞ்சரிகின்றவனாகக் காணப்பட்டான்
ண்டுபுத்திரனானபீமன் ¹ பரந்தம, ² ஆவித்தம, ³ உத்பரந்தம,
ஜபலுத்தம, ⁴ பரஸ்ருத்தம, ⁵ பலுத்தம, ⁶ ஸம்பாத்தம, ⁷ ஸமுதீரணம்
ன்கிற பலவிதமான கத்தி சுழற்றுமவகைகளையும் காண்பித்தான்
நாமகாபலசாலியான பாண்டவனாலே கத்திமுனையினால் வெட்
ண்டு மாமஸ்தானங்கள் பிளக்கப்பட்டு அலறிகொண்டு உயிர்
பாயக் கீழேவிழுந்தார்கள் பாரதரே! நந்தங்களும் அதிகைக்
னிகளும் அறுக்கப்பட்டுக் கும்பஸ்தலங்களும் பிளக்கப்பட்டுப்
பாவிர்களையிழந்த வேறுயானைகள் தங்கள் சேனைகளையே

1 வட்டமாகச் சுழற்றல் 2 நாரபுறத்திலும் பகைவர்கள் துன்பமடை
படி வீசுதல் 3 மேலாகச்சுழற்றதல் 4 நான்குபக்கங்களிலும் மேலாகச்
ற்றதல் 5 நோக்கீட்டல் 6 துள்ளும்படிசெய்தல் 7 நன்றாக லக்ஷயங்
ரில் தாக்குமபடி செய்தல் 8 நன்றாக வீசுதல்

கொன்றன, அவ்வாறே, பேரொலிகளை வெளியிட்டுக்கொண்டு பூமியிலும் வீழ்ந்தன. தோமரங்களும் மாவுத்தாக்களுடைய தலைகளுவிசித்திரமான மேலவிரிப்புக்களும் ஸவாணத்தால பிரகாசிக்கக்கூசைகளும் கழுத்தணிகளும் சக்திகளும் கொடிதனுணிகளும் உலக்கைகளும் அம்புப்பெட்டிகளும் யந்திரங்களும் விசித்திரமான விலலுகளும் பிண்டிபாலங்களும் நிராமலமான வேணுகளும் மாவெட்டிகளும் பறபலவிதமானமணிகளும் மத்தியிலதங்கத்தா இழைக்கப்பட்ட கத்திப்பிழிகளும் அறுக்கப்பட்டதையும் குதிகள விழுத்தப்பட்டுக் குதிரைக்காரர்களோடுகூடவே கீழே விவதையும் நாங்கள் கண்டோம் அரசரே! சரீரத்தினுடைய முபுறமும் கீழ்ப்புறமும் துதிகளையும் அறுக்கப்பட்டிக் கொல்பட்ட யானைகளாலே நன்றாக நான்குபக்கத்திலும் பரப்பப்பட்ட புத்த பூமியானது கீழே வீழ்ந்திருக்கின்ற மலைகளால்கூழப்பட்ட போலாயிறு மகாபலசாலியான பீமன் இவ்வாறு பெரியயானைகளை அடித்துவிட்டுக் குதிரைகளையும் அடித்தான் சிறந்தவர்களான குதிரைவீரர்களையும் புத்தத்தில் கீழேதள்ளினான் பாரதே! அந்நப பீமனுக்கும் அவாளுக்கும் அதிகோரமானபுத்தம் நடத்தது அந்நப பெரியபுத்தத்தில் கீழேதள்ளப்பட்ட கடிவாளங்களும் பூட்டாங்கயிறுகளும் பொன்னொளிவீசுகின்ற கச்சைகளும் யானையின்மேலவிரிப்புக்களும் ஈட்டிகளும் மிருகத் விலைமதிப்புள்ள ரிஷ்டியாபுத்தங்களும் கவசங்களும் கேட்கங்களும் விசித்திரமான விரிப்புக்களும் ஆங்காங்குக் காணப்பட்டன அந்நபபீமன்! பிண்டங்களாலும் விசித்திரமானயந்திரங்களாலும் பளபளப்பான சந்திரங்களாலும் புத்தபூமியைப் பறபலநிறமுள்ள புஷ்பங்களாலே வியாபிக்கப்பட்டதுபோலச் செய்தான்; மகாபலசாலியான பாவன துள்ளிச் சில தோவீரர்களைக் கத்தியினாலேவெட்டி அவர்களைக் கொடிமரங்களோடுகூடவே கீழேதள்ளினான் அடிக் புத்தரங்கத்தில் மேலேகிளம்புகிறவனும் திக்குகளில் ஓடுகின்றனும் கோத்திப்பொருந்தியவனும் விசித்திரமானகதிகளுடன் ஸ்சரிகுகிறவனுமான பீமனைக்கண்டு ஜனங்கள் ஆச்சரியமடைந்தார்கள் அந்நப பீமன் காலால் சிலரைக்கொன்றான், மற்றவர்களை விசேஷமாகக் கீழேதள்ளி நாசம் செய்தான், மற்றவர்களைக் கத்தியினாலே வெட்டினான், மற்றும் சிலரை வரிமமநாததனாலே பயமுறுத்தினான், இன்னும் சிலரைத் தொடையினிடதுண்டான் வேகத்தினாலே பூமியில் வீழ்த்தினான் சில இவனைப் பார்த்துப் பயத்தினாலேயே மரணமடைந்தனர் இ

று வேகமுள்ள களிங்காக்களுடைய அந்தப் பெருமபடையானது நகரத்திலே பீஷ்மரைச் சூழ்ந்துகொண்டு பீமனை எதிர்த்தது அவர்களுக்கில் ஓடிவந்தது பரதாக்களிற சிறந்தவரே! பிறகு, பீமனின் காளிங்கனுடைய ஸையங்களுக்கு முன்னிற்கின்ற ஸருபுவைக்கண்டு எதிர்த்தான் அவ்வாறு வருகின்ற பீமஸேனர்கண்டு அளவிடமுடியாத பராக்ரமமுள்ள காளிங்கன் ஒன்றாபாணங்களால் அவனது நடுமார்பிலடித்தான் காளிங்கனுடைய பாணத்தால் அடிக்கப்பட்ட பீமஸேனன் வேணுகம் என்கிற தத்தினால் துன்பப்படுத்தப்பட்ட பாணைபோலவும் விருத்திபாணப்பட்ட நெருப்புப்போலவும் கோபத்தினால் மிகஜலத்தினால் பிறகு, தோப்பாக்களை அசோகன் பொன்னால் அலங்கரிக்கப்பட்ட ரத்ததைக் கொண்டுவந்து பீமனை அதிலேறுமபடி செய்தான் பகைவாக்களை அழிப்பவனான கௌரதேயன் விரைவாகத் தத்தேரினமீதேறிக் காளிங்கனை எதிர்த்தோடி வந்து, 'நில, ' என்று சொன்னான் பிறகு, பலசாலியான ஸருதாபு மிகளாபமுற்றுக் கைத்தோசசியைக் காண்பித்துக்கொண்டு பீமனின் கூடையான கணைகளை எய்தான் மகாராஜரே! மகாபலசாலியின் களிங்கனாலே சிறந்த வில்லினின்று விடப்பட்ட கூரிய ஒன்றாபாணங்களாலே அடிக்கப்பட்ட அந்தப்பீமன் தடியினால் அடிக்கப்பட்ட ஸாபமபோல மிகப்பெரிய ஆரவாரம் செய்தான் பலசாலியின் உத்தமனும் புருதையின்புதலவனுமான பீமன் கோபநாணமே உறுதியானவில்லை வளைத்து உருக்குமயமான ஏழுபாணங்களால் களிங்கனைக் கொன்றான் மஹாபலசாலிகளும் களிங்கனுடைய சகரரக்ஷகர்களுமான ஸத்தியதேவனும் ஸதயனுமாகிய அவரையும் இரண்டு 1 க்ஷூரங்களாலே யமனுடைய வீட்டிற்கு வுப்பினான் பிறகு, அளவிடமுடியாத பலமுடைய பீமன் கூடையின் மூன்று நாராசங்களாலே கேதுமாரின் யுத்தத்தில் யமனுடைய வீட்டிற்கு வுப்பினான், பிறகு, களிங்காக்கள் ஸன்னத்தாக்களாகோபமுள்ள பீமனை அனேக ஆயிரக்கணக்கான படைகளோடு ருக்கச் சூழ்ந்துகொண்டார்கள் பிறகு, களிங்காக்கள் பீமஸேனன் சக்திகளையும் கதைகளையும் வாள்களையும் தோமரங்களையும் ரிஷ்டங்களையும் கோடாலிகளையும் இறைத்தார்கள் மகாபலசாலியானான், மிகுதியான அந்தக் கொடிய படைமாரியைத் தன்பலத்தால் தனது கதையைக் கையிலேடுத்தது அதிவேகத்தோடு எதிர்த்தது எழுதுவதுவீரர்களை யமனுடைய வீட்டிற்கு வுப்பினான் பகைக்களை அழிப்பவனான பீமன் மதுபடியும் இரண்டாயிரம் களிங்கனை யமலோகத்துக்கு அனுப்பினான் அது ஆச்சரியமாயிருந்

1 படாக்கத்தி,

தது இவ்வாறு அநதப பீமஸேனன போரககளத்தில் மகாரதரா
பீஷ்மரை அடிக்கடி பாரததுக களிங்காகளுடைய அநத ஸே-
களை விரைவாகப் பிளந்தான யுத்தகளத்தில் பாண்டவனா-
பாகாகள கொல்லப்பட்ட யானைகள் பாண்டுகளால் பீடிக்கப்பட-
அதிகமாகக் காஜிததுத தமஸேனைகளையே அடித்துக்கொல்-
காற்றிலுல சிதற அடிக்கப்பட்ட மேகங்களபோல ஸேனைகளில் ப-
ருமின்கும ஓடின பிறகு, மிகக் புஜபலமுள்ளவனும் நீண்ட கைக-
டையவனும் வானைக் கையிலிடித்தவனும் அளவற்ற ஊக்கமுள்-
வனும் மகாபலசாலியுமான் பீமன் பேரொலியுள்ள சங்கத-
உரக்கஊதிக சளிங்கப் பட்டயிலுள்ள எல்லாருடைய மனங்க-
பும் நடுங்கச் செய்தான சததுருக்களைத் தவிக்கச் செய்பவ-
களிங்காகளை மோகமும வந்து சூழ்ந்தது படைகளும் வாக-
களும் எல்லாஇடங்களிலும் நடுக்கமுற்றன போரககளத்-
தஜ்ஜராஜனபோல நான்குபக்கங்களிலும் பலவிதமான யுத்தக்-
ளோடு ஸஞ்சரிக்கின்றவனும் ஆங்காங்கு ஓடுகின்றவனும் அடிக-
மேலே துள்ளிக் குதிக்கின்றவனுமான் பீமனாலே களிங்களே-
களுக்கு மதிமயக்கமானது உணடுபண்ணப்பட்டது முத-
லாலே தடையற்றுக் கலக்கப்படும் பெரியதடாகம்போலக் கள்-
சேனையானது பீமஸேனனிடத்தினின்றனுண்டான பயத்தால்
நது மிக நடுக்கமுற்றது ஆச்சரியகரமான செய்கையுள்ள
னாலே காளிங்கனைச்சோந்த எல்லாயுத்தவீரர்களும் பயமு-
தப்பட்டு யுத்தத்தைவிட்டுத் திரும்பிக் கூட்டங் கூட்டமாக
கையில் பாண்டவ சேனாபதியான பாரஷதனான திருஷ்டத்-
னன், 'யுத்தமசெய்யுங்கள்' என்று தன்னுடையபடைகளைப்பா-
துக் கூட்டளையிட்டான சேனாபதியினுடையவாராததையைக்
டுச் சிகண்டியைத்தலைவனாகக்கொண்ட சேனைகூட்டங்கள் (ப-
வாகளை) அடிக்கும் திறமையுள்ள தோப்படைகளோடுகூட
பீமனையே தொடர்ந்துசென்றன பாண்டுபுத்தரான தாம்,
ரும் மேகம்போன்றநிறத்தையுடைய பெரியயானைப்படையே
பின்புறத்தில் அநதஸைனிகர்கள் அனைவரையும் அனுஸரித்த
இவ்வாறு தருஷ்டதபுமனன் தன்னுடையஎல்லாச்சேனைகளை
யுத்தமசெய்யும்படி ஏவிவிட்டுச் சிறந்தவீரர்களால் சூழப்ப-
வனாகப் பீமஸேனனுடைய பின்பக்கத்தைநாடி நின்றான் உ-
தில் பாஞ்சாலராஜனுக்கு உபிரைவிட்டாவது பிரியத்தைச்செ-
வன் பீமனையும் ஸாதயகியையும்விட வேறொருவனுமில்லை பகை-
களை அழிப்பவனும் உத்தமவீரர்களைக்கொல்லுகின்றவனுமான
தருஷ்டதபுமனன் களிங்கவீரர்களுடையமத்தியில் ஸஞ்சரித்

காண்டிருக்கிற மிகபுஜபலமுள்ள பீமஸேனனைப் பார்த்தான்
 புரட்சரே ! பகைவார்களைத் தவிக்கச் செய்வனான தருஷ்டத்யுமனன
 லவாறு காஜித்தான், ஸந்தோஷமுடையவனுமானான், சங்கத்தை
 ம ஊதினான், யுத்தத்தில் விரிமமராதததையும செய்தான் அந்
 பபீமஸேனன் புறநிறமானகுதிரையையுடைய தருஷ்டத்யுமனனு
 டைய ஸவாணத்தால் அலங்கரிக்கப்பட்டிருக்கிற ரத்ததிலுள்ள
 கோவிதாரககொடியைக்கண்டு மனத்தேறுதலையடைந்தான் அள
 டமுடியாதவல்லமைபுள்ள திருஷ்டத்யுமனன், களிங்காகளாலே
 ன்றாகள்திரித்துத் தாக்கப்பட்டபீமஸேனனைக்கண்டு யுத்தத்தில்
 புலனீக்காப்பாறுவதற்காக அவனுக்கு எதிராகச்சென்றான்
 தாரமாமனமுள்ளவாகளும் வீராகளுமான அந்தத்திருஷ்ட
 த்யுமனன் பீமனிருவரும் தூரத்தில் ஸாதயகியைக்கண்டு களிங்கா
 ளோடு போர்புரிந்தார்கள் ஜயசீலாகளுட்கிறநதவனும் புருஷ
 ஸரேஷ்டனுமான ஸாதயகி வேகமாக அவ்விடத்தில்சென்று பீம
 வக்கும் தருஷ்டத்யுமனனுக்கும் பின்முத்திலே நின்றான் கையில்
 றிபிடித்த அந்தஸாதயகி உக்கிரமானகாயத்தைச் செய்துவிட்டுப்
 யங்கரமான வடிவத்துடன் களிங்காக்களைப் பார்த்தான் அந்த
 தங்களத்தில் பீமன் களிங்காகளிடத்தினின்று உண்டானதும
 ராமஸங்களாலும் ரக்தங்களாலும் சேறுபட்டதும் ரக்தவெள்ளத்
 துண்டுகூடியதுமான ஒருநதியை உண்டுபண்ணினான் மஹாபவசா
 யான பீமஸேனன் களிங்கவீராகளுக்கும் பாண்டவவீராகளுக்கும்
 டையிலபெருகுகின்றதும் எவ்விதத்தாலும்தாண்டமுடியாதது
 ன அந்த ரகதந்தியைத் தாண்டினான் ராஜரே ! அவ்வாயுத்தம்
 சயகிற பீமஸேனனைக்கண்டு உமமைச்சோரத்வீராகள், 'கால
 ன பீமஸேனனருவதுடன் களிங்காக்களோடு யுத்தம்செய்கிறான்'
 ன்று அலறினார்கள் பிறகு, நான்குபக்கங்களிலும் அணிவகுக்கப்
 பட்டிருக்கிற சேனைகளையுடைய சந்தனுமுடரரானபீஷ்மா போர
 ளத்தில் அந்தச்சபதத்தைக்கேட்டு விரைவாகப் பீமனை எதிர்த்து
 ந்தாரா பொன்னுல அலங்கரிக்கப்பட்ட பீஷ்மருடைய அந்த
 தத்தை ஸாதயகி, பீமஸேனன், பாஷத்தனான்திருஷ்டத்யுமனன்
 திய மூவரும் எதிர்த்துவந்தார்கள் அவர்களின்வரும் ரணங்கள்த
 ல கவசாபுத்திரரான பீஷ்மரை விரைவாகச்சூழ்ந்துகொண்டு
 னமையோடு தொடுக்கப்பட்ட முழமுன்றுகொடிய அம்புகளாலே
 ஷ்மரை மூடினார்கள் உமமுடையபிதாவான பீஷ்மா அவ்வாறு
 றயற்கிசெய்கின்ற பெரிய வில்லாளிகளை முழமுன்றுபாணங்களால்
 ிருப்பியடித்தாரா பிறகு, ஆயிரக்கணக்கான அம்புகளாலே அந்த

மகாரதர்களைத் தடுத்தது ஸ்வாணமயமானகவசத்தையணிந்த பி
னுடையகுதிரைகளை அம்புகளால்கொன்றா குதிரைகளகொல்ல
பட்டதேரினமீது வீற்றிருக்கின்றவனும பிரதாபசாலியுமான பி
ஸேனன காங்கேயருடையரத்தத்தைக்குறித்தது ஒருசக்தியை விந
வாக எறிந்தான் உமமுடையபிதாவான தேவவரதா அந்தசசக்
தமபிடமவருவதற்குள் அதை மூன்றுதுண்டாககிணா அந்தசசக்
புத்தபூமியில் சிதறியது புருஷாரேஷ்டரே! பிறகு, பலசாலியா
பீமஸேனன எஃகிறாசெய்த மிகக்கூரிய ஒருபெரியகதாயுத்ததை
கையிலெடுத்துக்கொண்டு அந்தரத்தத்தினின்று விரைவாகததுள்ள
கீழேகுதித்தான் பிறகு, ஸாதயகியும் விரைவாகப் பீமனுக்குப் பி
யத்தைச்செய்யவேண்டுமெனகிற விருப்பத்தோடு காங்கேயருடை
ஸாரதியை விரைவாகக் கண்களால்அடித்துக் கீழேதள்ளினான்
தேராளிகளுட சிறந்த பீஷ்மரோ அந்த ஸாதிகொல்லப்பட
வுடனே காற்றைப்போலச் செல்லுகின்ற குதிரைகளாலே புத்
பூமியினின்று வேறிடத்திற்குக் கொண்டுபோகப்பட்டார் அரசு
பிறகு, பெரிய விரதமுள்ளபீஷ்மா விலகிப்போனவுடன், பீம
னன உலாந்த காட்டைக்கொளுத்துகிற பெருநெருப்புப்போ
அதிகமாக ஜவலித்தான் அவன் எல்லாக்காளிறகாகளைப்
கொன்றுவிட்டு ஸேனையின் மத்தியில் நின்று பரதாசன்
சிறந்தவரே! அப்படிப்பட்டபீமனை உமமைச்சோரவாகளுள் ஒ
வனாவது எதிராகச்சக்தியுள்ளவனாகவில்லை தேராளிகளுடசிறந்
திருஷ்டதபுமனன கீரத்திமாணன அந்தபுபீமனைத் தனதேரி
மீதேற்றிக்கொண்டு எல்லாச்சேனைகளும் பாரத்துக்கொண்டிரு
கும்பொழுதே வேறிடத்துக்குச் சென்றான் பரதாசனிறசிறந்
வரே! அந்தபபீமஸேனன பாஞ்சாலவீரர்களாலும் மதஸ்யதேசத்
வீரர்களாலும்புக்ழப்பட்டு தருஷ்டதபுமனைத் தழுவிக் கொண்
பிறகு ஸாதபகியிடம் சென்றான் பிறகு, உறுதியான வலிந்
புள்ளவனும் யதுகுலத்தில் பிறந்தவீரர்களுள் சிறந்தவனுமாக
ஸாதயகி திருஷ்டதபுமனன பாரத்துக்கொண்டிருக்கும்பொழு
பீமஸேனைநோக்கி அவன் சந்தோஷிக்கும்படி பின்வருமா
கூறலானான் 'பாக்யவிசேஷத்தினாலே களிங்கராஜனும் ராஜபு
திரனான கேதுமர்னும் களிங்கராஜகுமாரனான சகரதேவனும் ம
ற்ககளிங்கர்களும் புத்தத்தில் (உனனால) கொல்லப்பட்டார்கள்
யாணைகளாலும் குதிரைகளாலும் தோகளாலும் சூழப்பட்டது
மகாபுருஷர்களாலே நிரம்பியதும் தையமுடையவர்களால்
புத்தவீரர்களால் அடையப்பட்டதுமான களிங்கர்களுடைய பெரி
ஸேனாவழகமானது ஏகாகியான உனனால உன புஜபலத்தினால்

பத்தினுலும் அடிக்கப்பட்டது' என்றான். பகைவர்களை அழிக
திறமைபுள்ளவரே! நீண்டகைகளைபுடையவனான சினியினுடைய
பளத்திரன் இவ்வாறுசொல்லிவிட்டுத் தன் ரதத்தினின்று
நுஷ்டதபுமன்னுடைய) ரதத்தில் விரைவாகத்தாவிப் பாண்ட
ராக கட்டிக்கொண்டான் பிறகு, மகாரதனான ஸாதயகி மீண்டும
ரதத்தை அடைந்து பீமனுக்குப் பலத்தை விருத்திசெய்து
ரண்டு அதிகோபத்துடன் உமமைசேசாந்தவீரர்களை நாசம்
யதான

ஐம்பத்தைநதாவது அதயாயம்

பீஷ் ம வ த பாவ ம (தோடர்ச்சி)

(அர்ஜுனனுடைய யுத்தம்)

பரதகுலத்திற்பிறந்தவரே! பிறகு, அந்தப்பக்கலில்¹ பிற்பகு
தொடக்கத்தில், தேராளிகள் யானைகள் குதிரைகள் காலாட்
டகளை குதிரைக்காரர்கள் ஆகிய இவர்களுக்கு அதிகமானக்ஷம
னடாகவே, பாஞ்சாலராஜகுமாரனான திருஷ்டதபுமன்ன, அர
தாமா சலயன் மகாதமாவானகிருபா இந்தமூன்றுமகாரதாக
ராமு யுத்தத்திற்காக எதிர்த்தான் மிகப்பலசாலிபான அந்தப்
ஞ்சால ராஜகுமாரன் கூமைபுள்ள பத்துக்கணைகளால் உலகபர
த்திபெற்றவைகளான அரவத்தாமாவினுடைய குதிரைகளைக்
ரானறான வாகனங்கள் கொல்லப்பட்ட துரோணபுத்திரா,
கு சலயனுடைய ரதத்தினமீது விரைவாக ஏறித் திருஷ்டதபும
னமீது அம்புகளைப்பொழிந்தாரா பரதகுலத்தில் உதித்தவரே!
நுஷ்டதபுமன்ன அரவத்தாமாவைஎதிர்த்ததைக்கண்டு அபிமன
பும கூமைபுள்ளபாணங்களை இறைத்துக்கொண்டு விரைவாக
ராததுவந்தான் புருஷஸரேஷ்டனான அந்த அபிமனயு சலயனை
ருபத்தைந்து பாணங்களாலும் கிருபரை ஒன்பது பாணங்களா
ம அஸ்வத்தாமாவை எட்டுப் பாணங்களாலும் அடித்தான்
ற்கு, அஸ்வத்தாமா அபிமனயுவை ஒருபானத்தால் விரைவாக
டித்தான், பிறகு, சலயன் பத்துக்கணைகளாலும் கிருபா கூமை
ரான மூன்றுகணைகளாலும் அடித்தாராகள் உமமுடைய பௌத
ன லக்ஷ்மணன் (யுத்தமுனையில்) நீற்கின்ற அபிமனயுவை மிருத
க்கத்துடன் எதிர்த்தான் பின்பு, யுத்தம் நடந்தது சத்துரு
ரர்களை அழிப்பவனான லக்ஷ்மணன் அதிககோபப்பொருண்டு

1 ஸாதயகி 2 'அபராஹண' என்பது மூலம், பக்ல 18 நாழிகைக்கு
உல 24 - நாழிகைவரையிலுள்ள காலம்.

அபிமனயுவை அடித்தான் அது ஆசனியம்போலிருந்தது பர
களிறுகிறதவரே! கைதோர்தவனான அபிமனயுவும் அதிககோ
கொண்டு பிராதாவான லக்ஷ்மணனை ஐம்பதுபாணங்களால் அடி
தான் மகாராஜரே! லக்ஷ்மணனும் அபிமனயுவினுடையவிலை
பிடிக்குமிடத்தில் ஒருபாணத்தால் இரண்டாகத் துண்டாக்கின
பிறகு, எல்லா ஜனங்களும் கூச்சலிட்டார்கள் பகைவீரர்களை அடி
பவனான அபிமனயு, வெட்டப்பட்ட அந்த விலை எறிந்துவிட்டு
விசித்தரமாயும் மிகக் வேகமுள்ளதாய் இருக்கின்ற வேறுவிலைக
யிலெடுத்தான் புருஷோத்தமரேஷ்டர்களான அவநிருவரும் அ
டித்ததில் ஒருவரையொருவர் எதிர்த்துச் செய்வதற்குப் பி
செய்வதில் விருப்பத்துடன் கூரியசரங்களால் அடித்துக்கொ
டார்கள் பிறகு, பிரஜைகளுக்கெல்லாம் தலைவனும் அரசனும்
துரியோதனன் மகாரதனான தனபுத்திரன் உமமுடைய பெள
னான அபிமனயுவினுலே பீடிகைப்படுவதைக்கண்டு விரைவாக உ
விடம் சென்றான் உமது சூமாரன் அங்குத் திரும்பிவந்தவுட
எல்லா அரசர்களும் அனேக ரதங்களோடு அபிமனயுவை நாள்
புறங்களிலும் சூழ்ந்துகொண்டார்கள் வேரத்தரே! கிருஷ்ண
குசு சமமான பராகிரமமுடைய சூரனான அந்த அபிமனயு புத்
தில் எவ்விதத்தாலும் ஜபிக்கமுடியாத அப்படிப்பட்ட சூரர்கள்
சூழப்படும் மனவருத்தமடையவிலை பிறகு, தனஞ்சய
அந்தடித்ததில் தனபுத்திரனான அபிமனயு வீரர்களை எதிர்த்து
கண்டு அவனைக்காப்பதில் ஆவலோடு எதிரில் ஓடிவந்தான் பி
பீஷ்மரையும் துரோணரையும் முதன்மையாக்கக்கொண்ட அரசா
னான யுசோரது தோகனோடும் யானைகளோடும் குதிரைகளோ
அராஜுனனை எதிர்த்தார்கள், யானைகளாலும் குதிரைகளாலு
தோகளாலும் காலாட்படைகளாலும் விரைவாகத் தூற்றப்பட
பூமியிலுண்டான புழுதியானது சூரியனுடைய ரத்தத்தையடை
தாகக் காணப்பட்டது அப்படிப்பட்ட ஆயிரக்கணக்கான ய
களும் அனேக அரசர்களும் எவ்விதத்தாலும் அவனுடைய ப
மரக்கத்தையடைந்து எதிராகவிலை எல்லாப்பிரானிகளும்
றின திசைகள் இருள்டாந்தவையாயின கௌரவாசனனுடையப
கரமான கொடிய அநீதியானது நன்கு காணப்பட்டது பரதாட
டரே! அராஜுனனுடைய அம்புக்கூட்டங்களாலே ஆகாயமும்
குக்களும் பூமியும் சூரியனும் காணப்பட விலை தோகளும் ய
களும் அழிக்கப்பட்டன சிலதேராளிகள் போரில்கொல்லப்ப
குதிரைகளையுடையவர்களானாள் சில தோப்படைத்தலைவா

திவேகமாக ஓடுகின்ற ரதமுடையவாகளாகவும் காணப்பட்டாரா
 ர சில ரதிகாக்கள் தோகளை யிழந்தவாகளும் நான்குபக்கங்களி
 ம ஓடுகின்றவாகளும் தோள்வளைகளை யணிந்தகைகளாலே ஆயு
 வ்களைப் பிடித்தவாகளுமாக ஆங்காங்குக் காணப்பட்டார்கள் அர
 ரே ! அராஜுனனிடத்தினின்று உண்டான பயத்தினாலே குதிரை
 ராகளும் யானைவீரர்களும் முறையே குதிரைகளையும் யானைகளை
 ம இழந்து நான்குபக்கத்திலும் ஓடினார்கள் அரசர்கள், அராஜு
 னபாணங்களால் தோகளினின்றும் யானைகளினின்றும் குதி
 ரகளினின்றும் கீழேவிழந்தவாகளும் வீழ்த்தப்படுகின்றவா்களு
 ராகக் காணப்பட்டார்கள் அராஜுனன் ஆங்காங்கு யுத்தத்திற்
 ரக் எடுக்கப்பட்ட கைக்களையும் வாள்களையும் ஈட்டிகளையும் அம்
 பபெட்டிகளையும் பாணங்களையும் விறகளையும் அங்குசங்களையும்
 காடி-ததுணிகளையும் ஏந்திய முனிதா்களுடைய கைக்களைக் கொடிய
 ம்புகளாலே துணித்தான், பயங்கரமான தோற்றமுள்ளவனாக
 மிருந்தான் பரதகுலத்திற் பிறந்த ராஜரே ! அந்த யுத்தத்தில்
 மே (அறுததுத்தள்ளப்பட்ட) ஜவலிக்கின்ற ஈட்டிகள், உலககை
 ள், பிராஸங்கள், பிண்டிபாலங்கள், பாட்டரசுகத்திகள், கூமை
 ள்ள கோடாலிகள், தோமரங்கள், அடித்துத் தள்ளப்பட்ட
 பாற்கவசங்கள், தல்கங்கள், கேட்கங்கள், விசிறிகள், பொற்காம
 களுள்ள குடைகள், தாறுறுக்கோல்கள், பூட்டாங்கயிறுகள்,
 பாட்டைகள் ஆகிய இவற்றின் குவியல்கள் போரக்களத்தில்
 ஹைந்தனவாகக் காணப்பட்டன பாரதரே ! அந்தப் போரில்
 ராஜுன அராஜுனனை எவ்விதத்தாலாவது எதிராக்கக்கூடிய மனி
 தன் உமது படையில் ஒருவனும் இல்லை அரசரே ! ஏந்தளந்த மனி
 தன் யுத்தத்தில் பாரதனை எதிர்த்தாலே அந்த அந்த மனிதன்
 பாமையுள்ள பாணங்களால் பரலோகத்திற்கு அனுப்பப்பட்டான்
 மமைச்சோந்த அந்த யுத்தவீரர்கள் நாற்புறங்களிலும் ஓடும்
 பாழுது அராஜுனனும் வாஸுதேவரும் சிறந்த சங்கங்களை ஊதி
 னார்கள் அந்த ஸேனை முழுதும் தோல்வியடையும்படி செய்யப்
 பட்டதைக்கண்டு உமது பிதாவான் பீஷ்மா, யுத்தத்தில் சூரான
 னுரோணரை நோக்கிப் புன்னகையுடன் பின்வருமாறு வசனிக்
 லாலா 'வீரரே ! பலசாலியான இந்தப் பாண்டுயுத்திரன் கிருஷ்ண
 னோடு சோந்து (நமமுடைய) ஸ்னையங்களை நெருப்புப்போல
 ிரிகின்றான் இவனுடைய ரூபமானது காலனுக்கும் அந்தகனுக்
 கும் யமனுக்கும் ஒப்பாகக் காணப்படுதலால் இந்த அராஜுனன்
 யுத்தத்தில் எவ்விதத்தாலும் ஜயிக்கமுடியாதவன் இந்தப்பெரிய
 சேனையானது நமமால் திருப்பமுடியாதது இந்த ஸேனையானது

ஒன்றை ஒன்று பார்த்துக்கொண்டு நான்குபக்கங்களிலும்
கிறது நீ பாரும இதோ ஸ்ரீயாயனும் ஸாவலித்ததினது
எல்லாப் பிரானிகளுடைய கண்களையும் கவரகிறவனபோல
சிறந்ததான அஸ்திகிரியை நாடுகிறான் புருஷ ஸ்ரேஷ்டன்.
ஆதலால், இந்த ஸமயத்தில் யுத்தத்தை நிறுத்தவதே உக்
மென்று நான் எண்ணுகிறேன் களைத்தவர்களும் பயந்தவாக
மான நமமுடைய யுத்தவீரர்கள் எவ்வித்ததாலும் போராடியமா
டார்கள்' என்றனா அரசரே ! மஹாசுரரான பீஷ்மா ஆசா
ஸ்ரேஷ்டரான துரோணரைப் பார்த்து இவ்வாறு சொல்லிவிட்டு
பிறகு உமமைச்சோரத யுத்தவீரர்களை யுத்தத்தைவிட்டு ஒழிய
படி செயதார பிறகு, ரதங்களோடும் யானைகளோடும் தே
ளோடுங்கூடின பாஞ்சாலர்களும் பாண்டவர்களும் ஸோமக்
ளோடு ஜயத்தைப்பெற்று அடிக்கடி ஸிம்மநாதம் செய்தார்கள
தனஞ்சயன் முதலான மகாசுரர்கள் மனங்களிப்பற்று நான்கு
வாதயகோஷங்களால் எதிரொலியிடும்படி செய்துகொண்டு ப
றையைக் குறித்துச்சென்றார்கள் பரதகுலத்திற பிறந்தவமே
பிறகு, சூரியன் மறைந்த ஸந்தியாகாலம் வரவே, உமது சேனை
ளுக்கும் அந்தப் பாண்டவவீரர்களுக்கும் யுத்தம் நின்றது.

இரண்டாவதுநாள் யுத்தம் முடிந்தது

ஐம்பத்தாறாவது அத்யாயம்.

பீஷ்மவதபாவம் (கோடீச்சி)

(இருகிறதீதுச் சேனைகளும் அணிவதுக்கப்பட்டது)

பாரதரே! இரவுமுடிந்தவுடனே, சுந்தனுயுத்திரரான பீஷ்
அப்பொழுது திருமபவும் யுத்தத்திற்காகப் புறப்படுமபடி. சே
களைக் கட்டினையிட்டார கௌரவர்களுக்கெல்லாம் பிதாமஹரு
சுந்தனுயுத்திரருமான பீஷ்மா அப்பொழுது உமமுடைய யு
ரர்களுக்கு ஜயத்தை விருமபிப் பெரிதான கருடவயுகத்தை வ
படுத்தினார் உமது பிதாவான பீஷ்மா தாம் அந்த வயுக்கரு
னுடையமுகத்தில் நின்றார், துரோணரும் ஸாதவதனான கிருத
மாவும் இரண்டு கண்களாராக, கீர்த்திசாலிகளான அரவத்த
மாவும் கிருபரும் தலையாராக ஐயா! பிறகு, யுத்தத்தில் தரிகா
தர்களோடும் கேகயர்களோடும் வாடதானாகளோடுங் கூடின பூ
ஸரவஸ, சலன், சலயன், பகதத்தன், மதரகர்கள், ஸைந்தவர்கள்
, ஸௌவீரர்கள், பஞ்சசுரர்கள் ஆகிய இவர்கள் ஜயதரத்தினேடும்கூ
(அந்தவயுகத்தின்) கழுத்தில் அமர்த்தப்பெற்றனா, தூரியோத

ஜன பரிவாரங்களோடுகூடிய ஸ்ரேஷ்டதரர்களால் சூழப்பெற்று
 பூஹத்தின்) பின்புறத்திலிருந்தான் மஹாராஜரே! அவர்திதேசத்
 தரர்களாகியவிரதானுவிரதர்களும் சகாகளோடுகூடியகாமபோஜ-
 ம சூரஸேனாக்களும் (அதன்) வாலானாகள் கவசமபூண்ட மாக
 களும் களிங்காக்களும் தாஸேரகாக்களினகட்டங்களோடு வியூ-
 த்தின் வலப்புறத்தை அடைந்திருந்தார்கள் காகருசாக்களும்
 நஞ்சாக்களும் முண்டாக்களும் குண்டுவருஷாக்களும் பிருகதபல
 டிகூடி அதற்கு இடப்புறத்தில் நின்றார்கள் அந்தக்கௌரவ
 னை அணிவகுக்கப்பட்டது கண்டு பகைவாக்காவருததுபவ்ருண
 யஸாசி தருஷ்டதபுமன்னோடு யுத்தங்கள் ததில் தன்னைநியததை
 ரணிவகுத்தான் பீமஸேனன் பறபல ஆயுதத்திரளகளோடு
 யவாக்களும் பறபலதேசங்களில்தோன்றியவாக்களுமான அரசா
 ளாலசூழப்பட்டு, அரத்தசந்திரவடிவமாக அணிவகுக்கப்பட்டு
 பயங்கரமாயிருக்கின்ற அதன்வலப்பக்கத்துக்கொம்பை அடை
 பிரகாசித்தான் அவனுகுப்பின்புறத்தில் வீராடனும் மகார
 ன துருபதனும் இருந்தனர் அவாக்களுக்குப்பின் ரீலன் கறுத்த
 தங்களுள்ள வீரர்களுடன் நின்றான் மிக்கபலவாருண திருஷ்ட
 து ரீலனை அடுத்ததுநின்றான் பாரதரே! சேதிதேசத்துவீராக
 லும் காலயாக்களாலும் கருஷாக்களாலும் பெளரவாக்களாலும்
 பப்பட்ட திருஷ்டதபுமன்ன, சிகண்டி, பாஞ்சாலாக்கள், பிரபத
 ர்கள் ஆகிய இவர்கள் பெரியசேனையின் மத்தியத்தில் யுத்தம்
 யய நின்றார்கள் அவ்விடத்திலேயே தாமராஜரும் யானைப
 டயால சூழப்பட்டு நின்றான் மன்னரே! பிறகு, ஸாதயகியும்
 ரளபதி புதராகவேரும் பின்புறத்தில் நின்றார்கள் அவா
 நக்குப் பின்புறத்தில் சூரனன் அபிமனயு இருந்தான் அவ
 க்கப்புறத்தில் இராவான் நின்றான் மஹாராஜரே! அவ
 க்கும் அப்புறத்தில் பீமஸேனனுடைய குமாரனும் மகாரதாக்க
 ன கேகய வீரர்களுமாகிய எல்லோரும் அதன் இடவிலாப
 ததை அடுத்ததுநின்றார்கள் எல்லாஉலகங்களையும் ரக்ஷிக்கின்
 றான ஜனாததனரை ரக்ஷகராகவுடையவனும் ரதிகாக்களுள்
 ரஷ்டனுமான அந்தஅராஜுனன் அந்தவயுக்கந்திரனுடைய
 தக்கொம்பில் நின்றான் உமமுண்டயபுத்திராக்களைக் கொலவதின
 ாருட்டு அந்தக்கக்ஷியில்சோநதுகொண்டவாக்களும் பாண்டவா
 நும் இவ்வாறான இந்தப் பெரிய எதிரணியை அமைத்தார்கள்
 ர்கு, ஒருவரையொருவா கொல்லுகின்றவாக்களான உமமைச
 ாந்த படையிலுள்ளவாக்களுக்கும் மற்றவாக்களுக்கும் ஒருவரை
 ருவா எதிராக்கிற தேராளிகளுடனும் யானைகளுடனுங்கூடிய போர்.

நடக்க ஆரம்பித்தது அரசரே! பரஸபரம கொல்லுகிற அந்நகுதிரைக்கட்டங்களும் தேராளிகளுடைய கூட்டங்களும் ஆங்காங் விழுகின்றவைகளாகக் காணப்பட்டன ஓடுகின்றவைகளும் தன்தனியாக இடித்துக்கொள்ளுகின்றவைகளுமான ரதக்கட்டங்கடைய நெருங்கின ஒலியானது துந்துபிவாதயங்களினுடையசபங்களோடு சேர்ந்து ஒலித்தது பரதகுலத்தில் உதித்தவரே! உமுடைய படைவீரர்களுக்கும் அவர்களுக்கும்நடந்த மிகக்கைகளையுத்தத்தில் ஒருவரையொருவர் கொல்லுகின்றவர்களான வீரர்கடைய முழக்கமானது ஆகாயத்தை அளாவியது

ஐம்பத்தேழாவது அதயாயம்.

பீ ஷ் ம வ த பா வ ம (தோடீச்சி.)

(ஸங்குலபுத்தவீணம்.)

பாரதரே! பிறகு, உமமுடையபடைகளும் மறறவர்களுடையபடைகளும் அணிவருக்கப்பட்டிருக்கும்பொழுது தன்னஞ்சய உமது தேராளிகளுடையபடையைக் கொண்டுன அதிரதன அநதத்தன்னஞ்சயன புத்தத்தில் தோப்படையை அம்புகளால் பிசுதான புகம்முடியுங்காலத்துக் காலன்போன்ற அாஜுனன கொல்லப்படுகின்ற அநதக்கெளரவர்கள் புத்தத்தில்முயற்சியுனே பாண்டவர்களையெதிர்த்துப் போர்புரிந்தார்கள் அவர்கள் பிரகாசமானகோத்தியைவிருமபி மிருதபுவே புத்தத்தினின்று நிஸ்ததிப்பதற்குக் காரணமென்று எண்ணி ஒரேமனத்துடன் பாண்டவர்களுடைய சேனையைப் பலவாறாக நாசம்செய்தார்கள் அவர்களும் புத்தத்தில் (பகைவர்களை) நன்றாக எதிர்த்தார்கள் ஓடுகின்றவர்களும் அடிக்கப்பட்டவர்களும் நாற்புறங்களிலும் சுற்றிவருகின்றவர்களுமான பாண்டவர்களாலும் கௌரவர்களாலும் ஒன்றமே அறியப்படவில்லை அநதத்தருணத்தில் சூரியனை மறைக்கப் பெரும்புழுதி புத்தபூமியினின்றும் மேலேளமுந்ந்து அநதபூதபூமியில் ஒருங்குகூடியிருக்கின்றவீரர்கள் திசைகளையாவது திசைகோணங்களையாவது அறியவில்லை அரசரே! புத்தத்தில் தன்முதலான அடையாளத்தினாலும் ஸங்கேதங்களாலும் பெயராளாலும் கோத்திரங்களாலும் ஒருவரையொருவர் தெரிநகொண்ட வீரர்களுக்கு அப்பொழுது ஆங்காங்கு புத்தநடந்தது ஸதயஸந்தரான தரோணராலே காக்கப்பட்ட கௌரவபூகமானது அநதபுத்தத்தில் எவ்வித்ததாலும் உடைய

பயவிலலை அவ்வாறே, ஸவயஸாசியினாலும் பீமனாலும் நன்றா
பாதுகாக்கப்பட்ட பாண்டவாத்ருடைய பெரிய வயுகமானது
களவாகளால்) எவ்விதத்தாலும் உடைக்கப்படவில்லை அந்த
தத்தில் இரண்டுபடைகளிலும் ஒன்றோடொன்று எதிர்த்துப்
பாபுபிரிசுந் ரதங்களை யும யானைகளை யுமுடையவர்களான புத்த
ராகள படைமுகத்தினினதும் வெளியில் வந்து தாக்கி நன்றாகப்
பாபுபிரிசுந்ராகள பெருமபோரில் குதிரைக்காரராகள பளபளப்
பனரிஷ்டிகளாலும் ஈட்டிகளாலும் 1 குதிரைவீரர்களால் (குத்திக)
முதள்ளப்பட்டார்கள் அதிபயங்கரமான அந்த புத்தத்தில்
ராளி தேராளியை எதிர்த்துப் போனாலு அலங்கரிக்கப்பட்ட
மபுகளாலே புத்தபூமியில் அடித்துத் தள்ளினான் உமது
படியிலும் சத்தருவினபடையிலுமுள்ள யானையினமீதுள்ளவா
எதிர்த்துப் போபுபிரிசுந் யானைக்காரர்களை நாராசங்களை
ம பாண்டுகளாலும் தோழர்களும நான்கு பக்கத்திலும்
ராளினார்கள் ஒருவன் போரில் பாயந்து உத்தமமானயானையின்
தேறி (அதிலிருப்பவனுடைய) தலையிறைக கையால் பிடித்துத்
லையை 2 அறுத்தான் யானையினுடைய கொம்புமுனையினால்
பாபுபிரிசுக்கப்பட்ட மறவீரர்களை புத்தத்தில் எல்லாப்பக்கங்களி
ம பெருமுகசுஷ்டிகெதர்ண்டே உதிரத்தைக் கக்கினார்கள்
னையினுடைய கொம்பிலிருக்கின்றவனும புத்தத்தில் ஸமாத
னுமான ஒருவீரன் கஜசிகைதையையும் அஸ்திரங்கையும் அறிந்த
ரு வீரனாலே சக்தியினால் பிளக்கப்பட்டு அதிக நடுக்கமுற்றான்
ன்றற்கொன்று திங்கிழைப்பனவான காலாட்கூட்டங்கள் போரில்
சுந்த ஊக்கத்துடன் பிண்டிபாலங்களாலும் கோடாலிகளாலும்
லாடகளை வீழ்த்தின பரதாசுநிற சிறந்தவரே! புத்தத்தில்
ரண்டு சேனைகளிலும், தேராளியும், கஜபூதத்தியை எதிர்த்து
தனை நாசம்செய்தான் யானைக்காரனும் ரதிகாசுந்ர சிறந்
வனை அடித்துக் கீழேதள்ளினான் குதிரைமீதுள்ளவன் ஈட்டி
னால் ரதிகைக் கீழேதள்ளினான் ரதிகனும் குதிரைமீதுள்ள
னைப் போரில் தள்ளினான் காலாள் தேராளியையும், தேராளி
லாடையும் கூர்மையானசஸ்திரங்களுலே அடித்துத் தள்ளினா
ர, யானையினமீதுள்ளவர்கள் குதிரையினமீதுள்ளவர்களைத் தள
னார்கள், அப்பொழுது, குதிரையினமீதுள்ளவர்கள் யானையின
துள்ளவர்களைக் கீழேதள்ளினார்கள் அது ஆசசரியமாயிருந்

1 கூறியதுகூறலால் ஒருசொல் விடப்பட்டது

2 ஒருசொல் விடப்பட்டது

தது யானையினமீதுள்ள உததம் வீரர்களாலே ஆங்காங்கு
காலாட்கள் தள்ளப்பட்டவர்களாகக் காணப்பட்டார்கள் அவ
களாலும், யானையினமீதேறி யுததம் செய்பவர்களை தள்ளப்பட
வர்களாகக் காணப்பட்டார்கள் குதிரைக்காரர்களாலே காலா
கூட்டங்களும், காலாட்களாலே குதிரைக்காரர்களுடைய கூட்ட
களும், நூலுநூலுக்கும் ஆயிரமாயிரமாகவும் தள்ளப்பட்டன
களாகக் காணப்பட்டன பரதநரேஷ்டரே! முறிததுதள்ள
பட்டிருக்கின்ற கொடிமரங்களாலும் வீரர்களாலும் தோமரங்கள்
லும் ஈடிகளாலும் கதாயுதங்களாலும் பரிகளங்களாலும் கம்பன
களாலும் சகதிகளாலும் சிதரமான கவசங்களாலும் கண்பங்கள்
லும் அங்குசங்களாலும் நிராமலமாயிருக்கின்ற பட்டாக்கத்திகள்
லும் பொறகட்டுக்களுள்ள அம்புகளாலும் பெரிய சித்திரகம்பள
களாலும் சிறியகம்பளங்களாலும் மிக்க விலைபொருந்திய ஆட
ரோமகம்பளங்களாலும் அந்த யுத்தபூமியானது விசித்திரமா
மாலையினாலே சித்திரிக்கப்பட்டதுபோல விளங்கியது மகாயு
தத்தில் மாமஸத்தினாலும் ரகதத்தினாலும் சேயுள்ளதான யுத்
பூமியானது கீழேவீழ்ந்திருக்கின்ற மனிதர்களுடைய தேகங்கள்
லும், குதிரைகளினுடைய உடல்களாலும், யானைகளின் சரீரங்கள்
லும், நாடுவதற்கு இயலாததாகியது யுத்தபூமியில் உண்டான
புழுதியானது யுத்தத்தினுண்டான ரகதங்களால் நன்றாக நனைக்க
பட்டுத் தணிந்தது எல்லாததிசைகளும் மாசுற்றவையாயி
பாரதரே! எண்ணிறந்த தலையிலலா முண்டங்கள் உலகத்தினுடை
விராசத்திற்கு அறிகுறியாக நான்கு பக்கங்களிலும் எழுந்து கூ
தாடின மிக்ககொடியதும் அச்சத்தைத் தருவதுமான அந்
யுததம் நடக்குமளவில் ரதிகாக்கள் நாற்புறங்களிலும் ஒடுகின்றவ
களாகக் காணப்பட்டார்கள் பிறகு, லிமமத்திற்கொப்பபா
பராகரம்முள்ளவர்களும் யுத்தத்தில் ஒருவராலும் ஜயிக்கமுடிய
தவாகளுமான பீஷ்மரும் துரோணரும் லிந்த தோசாதிபதியால்
ஜயதரதனும் புருமித்திரனும் ஜயனும் போஜனும் சகுனியுட
கூடின சலயனும் அடிக்அடி பாண்டவர்களுடைய படைகளை
நாசம் செய்தார்களா அவ்வாறே, பீமஸேனனும் ராக்க
னான கடோதகசனும் ஸரதயகியும் சேகிதானனும் திரௌப
யுத்திராகளும் எல்லா அரசர்களோடு கூடின உமமைசரோந
வர்களையும் உமதுயுத்திராகளையும் யுகதரங்கத்தில் தேவாக
அஸுரர்களைத் துரத்தியதுபோலத் துரத்தினார்கள் அவ்வாறே
யுத்தத்தில் ஒருவரையொருவர் அடித்துக்கொள்ளும் கூத்
திரிய ஸரேஷ்டர்கள் ரகதத்தால் நனைக்கப்பட்டவர்களாகவு
கோரமுபிசுளாகவும் அஸுரர்களேபோல விளங்கினார்கள். இ

த்துச்சேனைகளிலுமுள்ள பிரதான வீரர்கள் சத்தருக்களை தது ஆகாயத்தில் விளங்கும் கிரகங்களபோலக் காணப்பட்டா பிறகு, உமது புத்திரனுன துரியோதனன ஆயிரம் ரதங்களோடு தத்தில் பாண்டு புத்திரனுன பீமஸேனையும் ராக்ஷஸனுன டாதகசனையும் எதிர்த்தான அவ்வாறே, பாண்டவர்கள் அனை நம் பெரியசேனையுடன் புத்தத்தில் முயற்சியுள்ளவார்களும் சத் ருக்களை அழிப்பவாளுமான துரோணரையும் பீஷ்மரையும் ரோத்தாக்கள் அாஜுன்ன கோபங்கொண்டு சிறந்த அரசாக்களை னகுப்பக்கங்களிலும் எதிர்த்தான அாஜுன்குமாரனும் ஸாத யும், ஸௌபலனுன சகுனியினுடைய ஸனியததை எதிர்த்துச் னரூர்கள் பிறகு, புத்தத்தில் விஜயத்தை விருட்புகின்றவாக ன உமமைச்சேனாதவார்களுக்கும் பிறருக்கும் மயிரக்கூச்சத்தை னடுபண்ணக்கூடிய புத்தமானது மறுபடியும் நடந்தது

ஐம்பத்தேட்டாவது அதயாயும்

பீஷ் ம வ த ப ர வ ம் (தோடீச்சி)

(அர்ஜுனன் முதலான வீரர்களுடைய யுத்தம்)

பிறகு, கோபங்கொண்டவர்களான அந்த அரசார்களும் புத் தில் பலகுனைப்பார்த்து அனேக ஆயிரக்கணக்கான ரதங்க ாடு நான்குபக்கங்களிலும் சுற்றிக்கொண்டார்கள் பாரதரே ! றகு, அந்தவீரர்கள் அனைவரும் அந்த அாஜுனனைத் தோக்கூட் ததால சூழ்ந்துகொண்டு அனேகஆயிரக்கணக்கான அம்புகளால பக்கத்திலும் தடுத்தார்கள் கோபங்கொண்ட கௌரவவீரா ா பலகுனனுடைய ரத்தத்தைக்குறிவைத்துப் பளபளப்புங்கூமை றுள்ள சக்திகளையும் கதாபுதங்களையும் பரிகள்களையும் ஈட்டிகளை ம் கோடாலிகளையும் முதகரங்களையும் உலக்கைகளையும் எறிந்தார ா விட்டிறழ்ச்சிகளுடைய கூட்டத்தைப்போல வருகின்ற அந ஈசஸ்திரவாஷத்தைப் பாராததன் பொன்னுல அலங்கரிக்கப்பட்ட ம்புகளாலே நாற்புறங்களிலும் தடுத்தான அந்தபுத்தகனத்தில் னிதார்களுடைய வல்லமைக்கு மேற்பட்டிருக்கின்ற அாஜுன டைய அந்தத்திறமையைக்கண்டு, அவனை, தேவார்களும் அஸு களும் கந்தாவர்களும் பிசாசார்களும் உரகார்களும் ராக்ஷஸா நம், 'நல்லது நல்லது' என்று புகழ்ந்தார்கள் - ஸாதயகியும் மினயுவுமாகிய இருவரும் பெரிதானஸேனையினால் சூழப்பட்டிரு

சகுனியுடன் கூடின சூரர்களான காந்தாரவீரர்களை யுத்தத்
 எதிர்த்தார்கள் அந்த யுத்தத்தில் சகுனியைச் சோதனவீரர்
 கோபங்கொண்டு பறபல ஆயுதங்களாலே விருஷணிகுலத்
 தோன்றிய ஸாதயகியினுடைய சிறந்த தேரை எள்ளளவு எ
 ளளவாகக் கோபத்தால் வெட்டியெறிந்தார்கள் பகைவாக
 வருத்துகிறவனான ஸாதயகியோ பயங்கரமான யுத்தம் நடந
 வருமதருணத்தில் தனதுதேரை இழந்து அபிமனயுவினுடை
 தேரில் விரைவாக ஏறினான் ஒரேரத்ததினமீதேறியவர்களா
 அவ்விருவரும் ஸௌபலனுடைய சேனையை அமிழ்ந்த கண
 களுள்ள கூமையான அம்புகளாலே விரைவாக நாசம் செய்த
 கள் அந்த யுத்தத்தில் முயற்சியுடையவர்களான துரோணா பி
 மா இருவரும், கூமையுள்ளவைகளும் கழுகுஇறகுகள் பூனை
 வைகளுமான அம்புகளாலே தாமராஜருடைய ஸேனையை நாச
 செய்தார்கள் பிறகு, ராஜாவான தாமரநதனரும் மாதாரீபுத்திர
 ளான ரகுலஸஹதேவர்களும், சேனையினுள்ளவர்களின் வரும் பா
 துக்கொண்டிருக்கும் பொழுதே, துரோணருடைய படையை நோ
 எதிர்த்து அருகிலிசென்றார்கள் முற்காலத்தில் அதிகபயங்கரமா
 தேவாஸுர யுத்தம் நடந்தது போல மயிரிசிலிரக்கச் செய்வதும், மி
 பெரியதும், கைகலந்ததுமான யுத்தமானது நடந்தேறியது பி
 ஸேனன் கடோதகசன் இவ்விருவரும் மிகவும் பெரிதான காரிய
 தைச் செய்தார்கள் பிறகு, துரியோதனன் அவ்விருவரை
 எதிர்த்து வந்து தடுத்தான் பாரதரே! கடோதகசன், பிதாவா
 பிமஸேனனைக் கடைபிடித்தும் மேலாகப் போராடியிருந்தான் ஆசனிய
 மான ஹிடிம்பாபுத்தரனுடைய அந்தப் பராக்ரமத்தை நான்கள் உ
 த் யுத்தத்தில் கண்டோம் பாண்டபுத்திரனான பிமஸேனனே மி
 கோபங்கொண்டு அட்டஹாஸஞ்செய்து ரோஷமுள்ள துரியோ
 னனை ஒருபாணத்தால் மார்பிலடித்தான் பிறகு, துரியோதனராஜ
 வலிமைபொருந்திய அந்த அடியினாலே துன்பமடைந்து ரத்
 தினமத்தியில் உட்கார்ந்தான், மூச்சையும் மடைந்தான் உ
 சரே! துரியோதனன் பிரஜைஞயிழந்ததை அறிந்து, அவனுடை
 ஸாரதியானவன் மிகவிரைவாக அவனைப் போர்க்களத்தினின்
 வேறிடத்திற்குக்கொண்டுபோனான் பிறகு, சேனையானது முற்
 அடிக் கப்பட்டது பிறகு, நான்கு பக்கங்களிலும் ஒடும் அந்
 கௌரவசேனையைப் பிமன் கூமையுள்ள அம்புகளால் அடித்த
 கொண்டு அதன்பின் புறத்தில் அதனுடன் கூடவே ஒடினான். து
 ணரும் காங்கேயரும் அந்தச் சேனையைப் பார்த்துக்கொண்டிரு
 கும்பொழுதே, தேராளிகளுள் சிறந்தவனான தருஷ்டதயும்

ம, பாண்டுபுத்திரரான தாமநந்தனரும் பகைவாக்குடைய
 டயை அழிகஞ்சுநதிறமைபொருந்திய கூமைபுள்ள பாணநக
 ல அடித்தார்கள ஓடுகின்ற உமது புத்திரனைச் சோநத
 தசசேனையை மகாரதர்களானபீஷ்மரும் துரோணரும் தடுபப
 குச சகதியுள்ளவாகளாகவிலலை பீஷ்மராலும் மிககபலசாலி
 ன துரோணராலும் தடுக்கப்படுகின்ற அநதசசேனையானது அவ
 நவரும் பாரததுக்கொண்டிருக்கும்பொழுதே ஓடிக்கொண்டே
 நந்தது பிறகு, ஆங்காங்கு ரதிகாக்க ஆயிரக்கணக்காக ஓடும
 ாழுது, ஒரேரத்ததினமீதேறியிருக்கின்ற அபிமன்யு ஸாதயகி
 நவரும் புத்தத்தில சஞ்சுனியிஹ்மையசேனையை நானகுபுறத்தி
 ம் நாசமசெய்தார்கள் அப்பொழுது, அநதஸாதயகி அபிமன்யு
 நவரும், அமாவாஸயைத்தினிய அடைந்து ஆகாயத்தில் சந்திர
 யாகளிருவரும் விளங்குவதுபோல விளங்கினா வேரதரே !
 ஐனனே, பிறகு, கோபமுற்று மேகமானது நீரத்தாரைகளைப்
 பாழிவதுபோல உமமுடைய சேனையினமீது சரமாரியைப் பொ
 த்தான. பிறகு, அநதபுத்தத்தில் பாரததனுடைய அம்புகளால்
 மசெய்யப்படும் கௌரவசேனையானது துக்கத்தினாலும் பயத
 லும் நடுக்கமுற்று ஓடியது அநதச சேன்கள் ஓடுவதைக்கண்டு
 ரியோதனனுக்கு நன்மைபுச்செய்வதில்விருப்பமுள்ளவாகளும்
 ாரதாக்குமான பீஷ்மரும் துரோணரும் பரபரப்புடன் தடுத
 ாகள் பிறகு, அரசனான துரியோதனன தேறுதல் அடைந்து
 னகுபக்கத்திலும் ஓடுகின்ற அநதஸனிபத்தைத் திருப்பினான
 ரதரே ! கூத்ததிரியர்களுள் மகாரதர்களான எவரெவர்கள் எந்த
 த இடத்தில் உமது சூழ்நீரைப் பாரததரர்களோ அவரவர்கள்
 நத அநத இடத்தில் திரும்பினோர்கள் திரும்பின்வர்களான அநத
 ராக்களைப் பாரதது அவாதுகைக்காட்டிலும் வேறியிருக்கின்ற
 றஜனங்களும் அனயோனயம் பகையோடும் லஜையோடுமிருந
 ாகள் அரசரே ! சந்திரோதய்காலத்தில் விருத்தியடைகின்ற
 லீனுடைய வேகம்போல் மறுபடியும் மீண்டுவருகின்ற அவாச
 க்கு வேகமுண்டாயிற்று அரசனான துரியோதனன புத்தத்தில்
 வாகள் திரும்பிவருவதைப்பாரதது விரைவாரச்ச சந்தனுமார
 ன பீஷ்மரையடைந்து, 'பாரதரே ! பிதர்மஹரே ! நான் உம
 மஹனா சொல்லுகிறேன், அதனை நீர் தெரிந்துகொள்ளும்
 ளரவரே ! நீரும் அஸ்தரங்களையறிந்தவாக்குள்ள உத்தமரும்
 திரையும மித்திரவாக்கங்கையுமுடையவருமான துரோணரும்
 ாவிலலாளியான கிருபரும் ஜீவித்திருக்கும்பொழுதே, சேனை

ஒடுகிறதென்பதை நான் தககதென்று எண்ணவில்லை யுத்தத்தி
உமகடும் துரோணருக்கும் துரோணபுத்திரருக்கும் கிருபருக்கு
எவவித்ததாலும் பாண்டவர்கள் தகுந்த எதிராளிகளென்று நா
எண்ணவில்லை பிதாமஹரே! வீரரே! பாண்டவர்களாலே ஓ
தச சேனை கொல்லப்படுவதை நீர்பொறுத்துக்கொண்டிருந்ததால்
அவர்களிடத்து அருளுள்ளவராகிறீர் இது நிச்சயம் அரசனே
முன்னரே சொன்னது ஆலோசிகருங்காலத்தில், 'யுத்தத்தில் பா
ண்டவர்களையும் தருஷ்டத்யும்னனையும் ஸாதயகியையும் நான் எதிர்
துப் போர்புரியேன்' என்று நீங்கள் எனக்குச் சொல்லியிரு
வேண்டும் தேவரீர், ஆசாரியர், கிருபர் ஆகிய உங்களுடை
வாராததையைக்கேட்டனரோ கானனோம் சொன்னது செய்யவே
டிய காரியத்தைப்பற்றி அப்பொழுதே நான் ஆலோசித்திரு
கிறேன் புருஷாரேஷ்டாகளே! உங்களிருவராலும் இந்த யுத்த
த்தில் நான் கைவிடத்தகாதவனாயின, தகக வல்லமையோடு நீங்கள்
போர்புரியவேண்டும்' என்று சொன்னான்

பீஷ்மா இந்தவாராததையைக் கேட்டு அடிக் கடி மிகநகைத்த
கோபத்தினால் இரண்டு கணங்களையும் புரட்டிவிழித்து உமமுடை
புத்திரனைப்பார்த்து, 'அரசனே! யுத்தத்தில் பாண்டவர்கள் இ
திரனுடனகூடினதேவர்களாலும் ஜயிக்கத்தகாதவர்களென்று ப
வாருக உண்மையாயும் ஹிதமாயுமுள்ளவாராததையை நான் உன்
க்கு கூறியிருக்கிறேன் பிராயமுதிராதவனும் வாழ்நாடக
சென்றவனுமான என்னாலே எது இப்பொழுது செய்யமுடியுமே
அதை எனக்கிக்குத்தககப்படி செய்யவேபோகிறேன் நீ பந்த
களுடன் இப்பொழுது பார அப்படிப்பட்ட நான் எல்லாஜன
களும் பாரத்துக்கொண்டிருக்கும்பொழுதே ஒருவனாயிருந்
தொண்டு ஸன்னியங்களுடனகூடின பாண்டவர்களைப் பந்தக்க
டனகூட இப்பொழுது தடுக்கப்போகிறேன்' என்று கூறினான்
பீஷ்மா இவ்வாறு சொல்லியவுடன், உமது புத்திரர்கள் ஸந்தே
ஷத்தோடு சங்கங்களை ஊதினார்கள், பேரிகைகளையும் மிகவு
அடித்தார்கள் வேந்தரே! பிறகு பாண்டவர்கள் பெரிதா
அந்த முழக்கத்தைக்கேட்டுச் சங்கங்களை ஊதினார்கள், பேரி
களையும் முரசங்ககளையும் அடித்தார்கள்' என்கூறினான்

ஐம்பத்தோனபதாவது அதயாயம்

பீஷ் ம வ த பாவம் (தோடர்ச்சி)

(தமது பிரதிஜ்ஞையையீழ்ச் கண்ணிராள் பீஷ்மனாக்
கோல்வச்சென்றும், அர்ஜுனத்தடுத்தும்.)

திருதராஷ்டிரன், 'ஸஞ்சய! பயங்கரமான அபபடிப்பட்ட
தமானது பீஷ்மராலேபிரதிஜ்ஞைபண்ணப்பட்டவனாவில், அதிக
கதையடைந்திருக்கின்ற எனபுத்திரனாலே கோபமுடைய,
பீஷ்மா அநதபுத்தத்தில் பாண்டவராகளின்விஷயத்தில்
செய்தாரா? ¹ அல்லது பாஞ்சாலாகளாவது பிதாமஹரான
மாவிஷயத்தில் யாதுசெய்தனா? அதை எனக்குச் சொல்'
றுவினவ, ஸஞ்சயன் சொல்லலானான்

'பாரதரே! அனறைக்குப் பெருமபானமையாக முற்பகல
ளது சூரியனும் மேற்றிசையை அடைந்து மகாதமாககளான
ண்டவாகளும் ஜயமபெற்று மகிழ்ந்திருக்கையில் எல்லாத தாம்
சஷங்கனையும்நிந்தவரான உமமுடையபிதாவானபீஷ்மா பெரி
பிணையினும் உமதுபுத்திராகளாலும் நான்குபக்கங்களிலும்
பெகப்பட்டு வேகமுள்ளகுதிரைகளோடு பாண்டவாக்குடைய
னையை எதிர்த்துச்சென்றாரா பாரதரே! பிறகு, உமது அரீதி
லே நமக்குப் பாண்டவாக்குடன் மயிரககூச்சதையுண்டு
ணக்கடிய கைகலந்த போர நடக்க ஆரம்பித்தது அநதபுத்
தில் சபதிக்கின்றவிறகன அடிககப்படுகின்றகையுறைகள் இவற
பெரியசபதமானது பினக்கப்படுகின்றமலைகளினுடையசபதம்
லத தோன்றியது அநதபுத்தரங்கத்தில் நாரபுறங்களிலும்,
, நிறுகிறேன், இவனைத்தெரிந்துகொள், திருமபு, உறுதியாக
உறுதியாயிருக்கிறேன், அடி' என்கிற சபதங்கள் கேட்கப்பட

கீழேவிழுகின்ற பொன்மயமானகவசங்களிலும் கிரீடங்களி
கொடிமரங்களிலும், மலைகளின்மீது கற்களவிழுந்தால் எவவித
சபதம் உண்டாகுமோ அவவிதசபதம் உண்டாயிற்று பிறகு,
யநூறுகவும் ஆயிரமாயிரமாகவும் விழுகின்ற தலைகளும் அலங்
கப்பட்டிருக்கின்றகைகளும் பூமியை அடைந்து துடித்தன
புருஷசிரேஷ்டர்களினதலைகள் அறுக்கப்பட்டன சிலா விற
க கையில் எடுத்தும் மற்ற ஆபுதங்களை ஏந்தியும் நின்றார்கள்
பு, உத்தமமானகுதிரைகள் மனிதர்கள் யானைகள் இவைகளி

1 பொருந்தாமையால் ஒருசொல் விடப்பட்டது

னுடைய சரீரத்தினின்று உண்டாகியதும் யானைகளுடைய அங்கங்களாகிற கற்களையுடையதும் பயங்கரமானதும் மாமஸங்களாரகதங்களுளும் சேறுள்ளதும் பரலோகமாகிறஸமுத்திரத்தநோக்கிச்செல்லுகின்றதும் கழுகுகளையும் நரிகளையும் ஆனந்திசெய்கின்றதும் மிகக்வேகமுள்ளதும் உதிரவெள்ளம்பெருகுகுதுமான ஒருநதியானது ஓட ஆரம்பித்தது பரதகுலத்திறழிமனனரே! உமதுபுத்திராகளுக்கும் பாண்டவாகளுக்கும் நடநபோன்றபுத்தம் ஜனங்களுளே பாராகப்பட்டதுமில்லை, கேட்பட்டதுமில்லை அநதபுத்தத்தில் தள்ளப்பட்டிருக்கிறபோகளுளும் மலையின்கொடுமுடிகளபோல விழுந்திருக்கின்ற கறுயானைகளாலும் சூழப்பட்ட அநதபுத்தபூமியில் ரதமசெல்வதவழியேயில்லை இறைநதிருக்கின்ற அழகியகவசங்களுளும் தபாகைகளாலும் அநதப்போககளும் சரதகாலத்திலுள்ள உயம்போல விளங்கியது கொழுப்புள்ளவாகளும் அம்புகள அதிகமாகப்பிளக்கப்பட்டவாக்குமான்சிலா (வெளியிலவந்தகின்ற) நரம்புகளுவியலகளை நன்றாக இழுத்துக்கொண்டே பயபவாகளாக புத்தத்தில் பண்கவாகளை எதிர்த்துச்சென்றார்கள அபுத்தத்தில் விழுகின்றமற்றவர்கள், 'ஐயர்! சகோதர! மிதபநதுவே!' என்கின்றேன்கித! மாமா! எனனைவிடாதே' என்று சலிட்டனா இன்னுமமற்றவர்கள், 'எனனை எதிர்த்துவா, இங்குவா' எனப்பயப்படுகிறாய்' என்கு நீ செல்வாய்? நான இருக்கிறேன் புத்தத்தில் நீ பயப்பட்டாதே' என்று கூச்சலிட்டவர்கள் அநதபுத்தத்தில் எப்பெபாழுதும் மண்டலாகாரமானவியேந்தியவரும் சந்தன்னுருமாரருமானபீஷ்மா பறகளிலவிஷமுஸாப்பங்கள்போல விளங்குகின்றமுனையுள்ள அம்புகளைத் தெர்தார பரதசிரேஷ்டரே! கடுமையான் விரதத்தைபுடைய பீஷ்மலலாததிக்குக்களையும் அம்புகளால் ஒரேவழியாகச் செகொண்டு பாண்டவார்களினதேராளிகளைக் குறிவைத்துக் கொற்றா அநதப்பீஷ்மா ரதமத்தியத்தில் நாததனமசெய்கின்றவவும கைபினதோச்சியைக்காண்பிக்கின்றவராகவும் கொள்ளிடம்போல ஆங்காங்குக் காணப்பட்டார புத்தத்தில் ஸருளுகளுடனகடினபாண்டவாக்கள் சூரரான அநதப பீஷ்மாஒருலாகவத்தினால் அனேகலக்ஷம்பீஷ்மராகக் கண்டார்கள் அபுத்தத்தில் பீஷ்மரை மாயையினாலே உண்டுபண்ணப்படருவங்களைபுடையவாபோலவே எல்லாஜனங்களும் என்றாகள ஜனங்கள் அநதப்பீஷ்மரைக் கிழக்குத்திக்ககண்டு மேற்குத்திசையிலும் கண்டனா, பிரபுவே! வாரே வடக்குத்திக்கிலுங்கண்டு மீண்டும் தெற்குத்திக்க

டாகர்கள் சூரரான அந்தக் காங்கேயா இவ்வாறாக யுத்தத்தில்
 னப்பட்டாரா பாண்டவர்களைச் சோநதவர்களுள் ஒருவன
 இவரைப் பார்ப்பதற்குச் சக்தியுள்ளவனாகவில்லை. பலகளை
 பீஷ்மருடைய விலலினின்று விடுபட்டுவருவதைமட்டுமே
 னடவர்கள் கண்டார்கள் யுத்தத்தில் செய்யத்தக்கதைச்
 சிறவரும் ஸேனையையழிப்பவரும் அமானுஷ்டரூபத்தோடு
 சரிப்பவரும் உமமுடைய பிதாவுமான பீஷ்மரைப் பார்த்து,
 த யுத்தத்தில் பலவிதமான மனிதர்கள் அதிகமாகச் கூச்சலிட
 கள் அரசர்கள் தெய்வத்தால் தூண்டப்பட்டு (பகைவா
) நோக்கி மிக்ககோபங்கொண்டிருக்கின்ற அசுனிபோன்ற
 மாமீது விட்டில் பூசிக்களபோல ஆயிரமாயிரமாக விராசத்
 பொருட்டு வீழ்ந்தார்கள் லாகவத்தினால் விரைவாகப்
 ாபுரிகின்ற அந்தப் பீஷ்மருடைய யுத்தத்தில் மனிதர்கள் யானை
 குதிரைகள் ஆகிய இவர்களின் சரீரங்களில் விழுகின்ற ஓரம்பா
 வீணைகவில்லை அந்தப் பீஷ்மர் நல்ல கூடாமைபுள்ள தும் இறகு
 கட்டியதுமான ஓரம்பினால் வஜராயுத்ததால் மலையைப் பிளப்
 போலக் கவசத்தால் மூடப்பட்டிருக்கின்ற யானையைப் பிளந்
 உமமுடைய பிதாவான பீஷ்மா கவசம்மூண்டு ஒன்றுசோந
 க்கின்ற இரண்டு மூன்று யானைவீரர்களையும் நன்குவிடப்பட்ட
 நாராசத்தால் கொன்றார் யுத்தத்தில் எந்தஎந்த மனிதன்
 ரேஷ்டரான பீஷ்மரை எதிர்த்து வந்தானோ அந்த அந்த
 தன் ஒரு முகூடத்தகாலத்தில் யுத்தபூமியில் வீழ்ந்திறந்ததை
 ர பார்த்தேன இவ்வாறு ஒப்பற்ற வீரரான பீஷ்மராலே
 லலப்படுகின்ற தாமராஜருடைய அந்தப் பெருமபடையானது
 ரம் விதமாகச் சிதற அடிக்கப்பட்டது, வாஸுதேவரும்
 ததனும் சிகண்டியும் பார்த்துக்கொண்டிருக்கும்பொழுதே
 ஷ்மருடைய) சரமாரியினாலே தவிரும்படி செய்யப்பட்டு
 ண்டவர்களுடைய) பெருமபடையானது மிக்கநடுக்கமுற்றது
 மருடைய பாண்டதால் நன்குபீடிக்கப்பட்டுஒழுகின்றமகாரதா
 அந்த வீரர்கள் முயற்சியைச் செய்தும் தடுப்பதற்குச் சக்தி
 றவர்களாயினா மகாராஜரே! மகேந்திரனுக்கு ஒப்பான
 யமுள்ள பீஷ்மராலே கொல்லப்படும் பெருஞ்சேனையானது
 லவியடைவிகப்பட்டது இருவர்கள் சோநது ஓடவில்லை
 திகளும் யானைகளும் குதிரைகளும் கொல்லப்பட்டுக் கொடி
 ம கூப்பங்களும் வீழ்த்தப்பட்ட பாண்டியுத்திரர்களுடைய
 னையானது ஹாஹாகாரத்துடன் மதிபுயங்கியதாயிற்று அந்த
 தத்தில் பிதா யுத்திரனைக் கொன்றான் அவ்வாறே, யுத்திரனும்
 ஈஸைக் கொன்றான், தெய்வத்தினாலே பலாத்காரமாகத்

தூண்டப்பட்டு மித்திரன பிரியமான மித்திரனைக்கொண்டு
 பாரதரே! பாண்டவருடைய படைபிலுள்ளவாகன்றி சிலா கல
 களையிழந்து விரித்தமயிரகளுடன் ஒடுகின்றவாகளாகக் கா
 பட்டார்கள் அதிகமாக நிலைதவறியிருக்கின்ற ரதயூதபதிக
 ளுடைய தீனஸவரத்துடன் கூடியதுமான பாண்டுபுத்திரனு
 அந்தச் சேனையானது அப்பொழுது பசுக்கட்டம்போல அ
 மாகச் சுழலுகின்றதாகக் காணப்பட்டது அதிகமாகத் த
 புறுத்தப்படுகின்ற சேனையைக்கண்டு யாதவநதனான ஸ்ரீகி
 ணா சிறந்த ரதத்தை நிறுத்திக்கொண்டு பிருதையின் புத்திர
 அாஜுனனைப் பார்த்தது, 'பாரதத! உன்னால் விருமப்பபட்டத
 காலம் இதோ வந்துவிட்டது நரஸுரேஷ்ட! நீ மோகத்த
 மதிமயக்கம்கொள்ளாதவனாயிருந்தால் புத்தஞ்செய் குருதிபு
 வீர! முன்பு அரசர்கள் சோந்திருக்கும் சமயத்தில், 'போ
 ளனை எதிராகும் பீஷ்மா துரோணா முதலான கௌரவ வீ
 ளனைவரையும் பந்துமிதராகளுடனே கொல்லப்போகிறேன்' எ
 நீ சொல்லிய வார்த்தையை நீ உண்மையாகச் செய் பண்கவா
 அழிப்பவனே! அாஜுன! உன்னுடைய படை ஆறுகாங்கு நா
 செயப்படுகின்றதைப் பார புதிஷ்டிரருடைய படைபில் அ
 கள் ஒடுவதைப் பார போக்களத்தில் வாயைத் திறந்துகொ
 டிருக்கும் யமன்போன்ற பீஷ்மரைக் கண்டு நமமுடைய சே
 ளுள்ளவர்கள் அனைவரும் பயத்தால் பீடிகப்பட்டு லிம
 லிடத்தினின்று பயந்த அலபயிருகங்குளப்போல அதிகமாக
 கின்றார்கள்' என்று கூறினா இவ்வாறு சொல்லியதைக்கே
 தனஞ்சயன் வாஸுதேவரைப் பார்த்தது, 'மாதவரே! பீஷ்மரிரு
 மிடத்திற்குக் குதிரைகளை ஒட்டிம் அந்த ஸேனாஸமுத்திரத்
 பிரவேசிக்கிறேன் பிராயமுதிர்ந்தவரும் ஒருவராலும் அவமதி
 முடியாதவரும் கௌரவர்களுக்குப் பிதாமகருமான பீஷ்ம
 அடித்துத்தள்ளப்போகிறேன்' என்று மறுமொழி கூறின
 அரசரே! பிறகு, எந்தவிடத்தில் பீஷ்மருடைய ரதமால்
 சூரியனைப்போலப் பாரக்கமுடியாததாயிருந்ததோ அவ்வி
 திற்கு மாதவா வெள்ளிப்போலப் பிரகாசிக்கின்ற குதிரை
 நடத்தினா குருசிரேஷ்டரே! பிறகு, புதிஷ்டிரருடைய பெ
 ஸேனை மறுபடியும் திரும்பிவந்ததையும் மிக்ககைவனமையு
 அாஜுனன் பீஷ்மரைக் கொல்வதற்கே போரில் முயற்சிசெய்
 வருவதையும் கண்டு பீஷ்மா லிமமம்போல அடிக்கடி காஜித்
 கொண்டு அாஜுன்னுடைய ரதத்தினமீது விரைவாகச் சரம்
 வையப் பெரிந்ததா குதிரைகளோடும் ஸாரதியோடுங்கூட அ
 அாஜுன்னுடைய தேரானது ஒரு க்ஷணத்தினுள் பெரியசரம்

ஒலமுடபட்டு கண்ணுக்குத் தோன்றாமலிருந்தது சிறந்தமுயற்
யையுடையவரான வாஸுதேவரோ பரபரப்பில்லாமல் தைரி
ததை அடைந்து பீஷ்மருடைய அம்புகளால் பிளக்கப்பட்ட
நதக்குதிரைகளை நடத்தினா பிறகு, பாரததன் மேகமபோலக்
காணிகின்ற திவ்யமான விலகைகளிலெடுத்தது மூன்றுபாணங்
களால் பீஷ்மருடைய விலகையறுத்துத்தள்ளினான் வில அறுக்கப்
பட்ட உமது பிதாவான அநதப பீஷ்மா மீண்டும் பெரி
யானவேறொருவிலலை எடுத்து ஒரிமைப்பொழுதுகளுளாகவே
யானேற்றி உடனே இரண்டுகைகளாலும் மேகமுழக்கமபோலப்
பொலி இடுமபடி அதனை நன்றாக இழுத்துவிட்டார் பிறகு, அந்
னான கோபங்கொண்டு அநதவிலலைபுறதுண்டாக்கினான் அநத
யாஜுனனுடைய அப்படிப்பட்ட லாகவத்தைக்கண்டு சந்தனு
த்திரா, 'பாரதத! நல்லது மஹாபாகுபலமுள்ளவனே! பாண்டு
நதன்! நல்லது, தனஞ்சய! இத்தகைய பெரியசெய்கையானது
னக்கேதற்குநதது மிகவும் பரிதிபடைக்கிறேன் எனனுடன்
ததமசெய' என்று புகழ்ந்தார் புத்தத்தில் யாஜுனனை இவ
யாறுபுகழ்ந்து பிறகு பெரிதான வேறொரு விலகைகளிலெடுத்தது
யரான அவர் பாரததனுடைய சத்தத்தைக்குறித்துக் கண்களைத்
தாடுததார் வாஸுதேவா குதிரைகளை நடத்துவதில் மிகக்
ற்றமையைக்காண்பித்துக்கொண்டும் அநதபபீஷ்மருடையபாணங்
ளை வீணாக்கசெய்துகொண்டும் அதிலாகவத்தோடு மண்டலக்கி
நடன் ஸஞ்சரித்தார் பாரதரே! பீஷ்மரோவெனில் அவ்வாறே
யாஸுதேவா தனஞ்சயன் இருவரையும் எல்லா அவயவங்களிலும்
யாமைபுள்ள பாணங்களால் மிகக் வலிமைபுடன் அடித்தார்
பீஷ்மருடைய பாணங்களால் அடிக்கப்பட்டநரசிரேஷ்டர்களான
புவவிருவரும் கொம்புகளால் கீறப்பட்டுக் காயத்துடன் கூடிய பர
யபுள்ள இரண்டுகைகளபோல விளங்கினார்கள் புத்தத்தில்
ருஷணாயுனர்களினமீது கோபமுற்றபீஷ்மா மீண்டும் அதிகப்
யரபபுடன் லக்ஷக்கணக்கான அம்புகளால் திரைகளைமூடினா
யாஜுனனும் பீஷ்மரிடத்தில் கோபங்கொண்டு (அம்புகளால்)
சைக்களைமூடினான் கோபமுற்றபீஷ்மா அப்பொழுது உரசக்
புட்டஹாஸஞ்செய்து கூாமையுள்ள அம்புகளால் அடிக்கடி அடித்
தக்கொண்டு கிருஷ்ணரையும் நடுங்கச்செய்தார் பிறகு, மிகப் பூ
லமுள்ள கண்ணபிரான புத்தத்தில் பீஷ்மருடைய பராகரமத்தை
யும் யாஜுனன் மெதுவாக புத்தமசெய்வதையும்கண்டு, சரமாரி
யை ஓயாமல் பொழிகின்றவரும் நடுப்பக்கையடைந்த சூரியனைப்
போலஇருந்திறத்துச்சேனைகளுக்கும் இடையிலிருந்து(படைவாக்கை)
க்களரிக்கின்றவரும் மிகவும் சிறப்புற்ற பாணபுத்திரருடைய

படைகளை அதிகமாகக் கொலலுகின்றவரும் யுதிஷ்டிரருடைய
சேனையில் பிரளயத்தைபுண்டுபண்ணுகிறவா போன்றவருமா,
பீஷ்மரைப் பொறுக்கவில்லை சதருவீரர்களையழிப்பவரும் ப
வானும் கேசவரும் அளவிடமுடியாத பலமுள்ளவருமான ப
வாஸுதேவா, 'யுதிஷ்டிரருடையசேனை இனியில்லை' எனறெண்
னா 'பீஷ்மா ஒருபக்கிலே தேவர்களுடும் அஸுரர்களுடும் யு
தத்தில் அழிப்பாரா படைகளையும் பரிவாரங்களையுமுடைய பாண்
புத்திரர்களை அழிப்பதில் ஐயம் என்ன இருக்கிறது? மஹாதப
வான பாண்டவனுடைய பெரியசேனை ஒழிகிறது இரதகௌரவ
களும், ஸோமகாகள் விரைவாகத் தோல்வியடைக்கப்பட்டதை
பார்த்துப் பிதாமஹரைக்கண்டு அவரைஸந்தோஷிக்கச்செய்
கொண்டு யுத்தத்தில் விரைவாக நான்குபக்கத்திலும் ஒழிகிறார்கள
நான பாண்டவனிடத்தம் கவசமணிந்து இப்பொழுது பீஷ்மரை
கொலலுகிறேன் மஹாதமாக்களான பாண்டவர்களுடைய இரத
பாரத்தை நீக்கப்போகிறேன் அராஜுனன் யுத்தத்தில் கூடா
யான அம்புகளால் அடிக்கப்பட்டாலும் பீஷ்மரிடத்திலுள்ள கௌ
வத்திலுல யுத்தத்தில் செய்யவேண்டியவிஷயத்தை அறியவில்லை
என்று எண்ணினா அவ்வாறு அநதவாஸுதேவா ஆலோசி
துக்கொண்டிருக்கும்பொழுதே, பிதாமஹா மிக்ககோபங்கொண்
அராஜுனனுடைய ரதத்தினமீது திருமபவும் கணைகளைத்தொடு
தார, அநதக்கணைகள் அதிகமாயிருப்பதினாலே எல்லாத்திசு
களும் நன்குமுடப்பட்டனவாயின ஆகாயமும் திசுக்களும் பூ
யும் கிரணங்களோடு பிரகாசிக்கின்ற சூரியனும் காணப்படவில்லை
நெருங்கினகாற்றும் வீசிற்று திசுக்களைத்தும் புதைபுடனகடி
கொந்தளிப்புறறவையாயின பிறகு, துரோணா, விகாணன், ஜய
ரதன், பூரிஸரவஸ, கிருதவாமா, கிருபா, சுருதாபு, அம்பஷ்ட
தேசாதிபதி, விரதானுவிரதாக்கள், ஸுதக்ஷினன், கீழநாடுவீர
கள், ஸௌவீரர்களுடையகூட்டங்கள், வஸாதிக்கள், க்ஷுத்தரகாக்கள்
மாலவர்கள் ஆகிய இவர்களனைவரும் அரச்சரான பீஷ்மருடையகட
டனைக்குக் கீழ்ப்படிந்து விரைவாக அராஜுனை எதிர்த்தார்கள்
அனேகலக்ஷக்கணக்கான குதிரைகளாலும் காலாட்படைகளாலும்
தோக்கூட்டங்களாலும் கஜபூதபதிகளாலும் அநத அராஜுனை
நான்குபுறங்களிலும் சூழப்படுகின்றதைச் சிநியின்பேரணன் ஸா
யகி கண்டான் பிறகு, காலாட்களாலும் யானைகளாலும் குதி
களாலும் தோக்களாலும் நான்குபக்கங்களிலும் எதிர்த்துப் போ
புரியப்பட்டவர்களும் சஸ்திரங்களைத் தூரிக்கின்றவீரர்களுள் உத
மாகளுமான் அராஜுனைப்பும் சண்ணபிரானையும் பாத்திச-சி

லததில் பிறநதவீராகளுள் உததமனுனஸாதயகி விரைவாக அவா
ருக்கு எதிரில் வந்தான உறுதியானவிலைக கையில் கொண்ட
புரந ஸாதயகி விரைவாகச் சததுருப்படைகளை எதிர்த்துவந்து
ருத்திரனுக்குப் பகைவனு இரத்திரனுக்கு விஷ்ணு உதவிசெய
துபோல அரஜுனனுக்கு உதவிசெய்தான் யுதிஷ்டிரருடைய
டையிலுள்ள யானைகள், குதிரைகள், தேர்கள், கொடிமரங்கள்
யுகிய இவற்றின் கூட்டங்கள் சிதறின பீஷ்மரால் பயமுறுத்தப்
பட்ட போர்வீரர்களெல்லாம் நான்குபக்கங்களிலும் ஓடினார்கள்
னிபுங்கவனு ஸாததியகியானவன் அநதப்படையைப்பார்த்து,
நத்ததியாகனே ! எங்கே போகப்போகிறீர்கள் ? முன்னோக
ராலே ஸாதுகளுடைய முன்னிலையில் இது தாமமென்று சொல்
பபட்டவிலை சிறநதவீராகனே ! உங்கள் பிரதிஜனையை விட்டு
பிரதிரைகள் உங்களுக்குரிய வீரதாமததைக் காப்பாற்றுவர்கள்
ன்றுசொன்னான் அவ்வாறு ராஜஸுரேஷ்டர்கள் எல்லாப்பக்கங்
களிலும் ஓடுகின்றதையும் அரஜுனன் மெதுவாக யுத்தம் செய
ன்றதையும் பீஷ்மா யுத்தத்தில் அஸாததியமாகப் பராகரமத்
ரால் விருத்தியடைகின்றதையும் எல்லாக்கொளரவார்களும்எதிர்த்து
யருகின்றதையும் பார்த்து, பொறுதவரும் மஹாபலசாலியும் தா
ராகாக்களையெல்லாம் காப்பவரும் இரத்திரனுடைய இனிய ஸகோ
ரருமான அநதக்கண்ணபிரான் மஹாகோத்திசாலியான ஸாத
யகியைப் புகழ்ந்து பின்வருமாறு வசனிககலாநா ‘சினிசுலததில்
சிறநத உததமவீர ! எவர்கள் போகிறார்களோ அவர்கள் போகட்
டும், எவர்களிருக்கிறார்களோ அவர்களும் செல்லட்டும், இப்பொ
ழுது யுத்தங்கள் ததில் ரதத்தினின்று எனனால் பீஷ்மரும் பரிவாரங்
ளுடன் கூடின துரோணரும் கிழேதள்ளப்படுவதைப்பாரா ஸாத
யக ! கோபிததுக்கொண்டுருக்கின்ற பாரததஸாந்தியான என்னி
தத்தினின்று இரத யுத்தங்களத்தில் கொளரவார்களுள் ஒருவனாவது
இப்பொழுது விடுபட்டமாட்டான் ஸாதயகியே ! ஆதலால், நான்
டக்கிரமான சகரததைக் கையிலேந்திப் பூரியவிரதமுள்ள பீஷ்ம
ருடைய உயிரைக் கவரப்போகிறேன் தேராளிகளுள் சிறநதவாக
ரான பீஷ்மரையும் துரோணரையும் பரிவாரங்களுடன் யுத்தத்
தில் கொன்று தனஞ்சயனுக்கும் தாமராஜருக்கும் பீமனுக்கும்
அஸ்வினீ யுத்திராக்கருக்கும் பிரீதியை உண்டுபண்ணப்போகிறேன்.
பீமனும், திருதராஷ்டிரயுத்திராக்களனைவரையும் இன்னும் அவர்கள்
பக்கத்தில் சோநத ராஜஸுரேஷ்டர்களைப்புகு கொன்று ஸநதோஷத்
துடன் யுதிஷ்டிரராஜரை ராஜ்யத்தையடையும்படி செய்யப்போகி
றேன்’ என்று சொன்னான் இவ்வாறு இரத வாரததையைச்
சொல்லவிட்டு மஹானுபாவரான அநதக கண்ணபிரான் கூடமை

யுள்ள தும் புராதனமுமான சகராயுதத்தைநினைத்ததா ஸுதாச
மென்னும் சகரமானது நினைத்தமாதிரித்திலேயே அவருடை
கைநுனியில் தானாகவே ஏறிகொண்டது நாராயணருடை
பாகுவாகிற காமபுள்ள தும் யுதத்தில் பிடிக்கப்பட்டிருக்கின்ற
மான அந்தச் சகரமாகிற பதம்மானது (முற்காலத்தில்)ஸ்ரீமநநா
யணருடைய நாபியிலுண்டானதும் பாலசூரியனுக்குஒப்பான வ
ணமுள்ள துமான ஆதிபதம்மபோல விளங்கியது அந்தக்கிருஷ்
ருடைய தேகமாகிற பெரிய தடாகத்திலுமுனைத்ததும் அவருடை
கையாகிற காமபுள்ள தும் வானபோலக் கூடமையானதுனிகளாக்
-அழகிய இழைகளுள்ள துமான அந்தச்சகரமாகிற பதம்மான
கிருஷ்ணருடையகோபமாகிற உதயகாலத்துஸுபாயனால் மலா
தப்பட்டு விளங்கியது பிறகு, மகாத்மாவும் வஸுதேவபுத்திர
மான கிருஷ்ணா நடு அழகியதும் சூரியனுடைய ஒளிபோன
ஒளி பொருந்தின தும்வஜராயுதம்போன்ற மகிமையுள்ள தும் கத
களை நுனிகளில் கொண்டதுமான சகரத்தைக் கையினால் எடு
துக் குதிரைகளை விட்டுவிட்டு ரத்தத்தினின்று துள்ளிக்குதித்த
காலடிகளாலே பூயிபை அதிரச்செய்துகொண்டு பீஷ்மரைநோக்
விரைந்து சென்றா யுதத்தில் இருக்கும் மதத்தினால் ஒன்
மறியாதவரும் காலமிஞ்சினவருமான பீஷ்மரை, (சத்தாருக்களை
அழிப்பவரும் உபேந்திரருமான அந்த ஸ்ரீவாஸுதேவா கோப
கொண்டு கஜயுதத்தையாக கொல்ல எண்ணிய லிமம்மபோ
ஸேனாமத்தியத்தில் எதிர்த்து ஓடிவந்து, தொங்குகிற பீதாமபர
துடன் ஆகாயத்தில் மின்னலோடுகூடிய மேகம்போல விளங்கின
சகரத்தைக்கையிலேந்தியவரும் உரக்கலிமம்நாதம்செய்கின்ற
ரும் கோபங்கொண்டவரும் உபேந்திரருமான ஸ்ரீவாஸுதே
ரைப்பார்த்து எல்லாப் பிராணிகளும் கௌரவர்களுக்கு அழி
நோந்ததுபோல எண்ணி அதிகமாக ஆரவாரித்தன சகரத்தை
கையிலேந்தியவரும் எல்லா உலகங்களுக்கும் அழிப்பவாபோன்ற
ரும் பீஷ்மரை எதிர்த்துப்பரிய்கின்றவரும் லோகநாதருமா
அந்த வாஸுதேவா பிராணிகளை எரிககப்போகிற (ஊழித்
திப்போல விளங்கினா அங்ங்னம் தம்மை எதிர்த்தவருகின்
வரும் கையில் சகரம் பிடித்தவருமான கண்ணபிராணைக்கண்
சந்தனுபுத்திரரான பீஷ்மா காண்டலம்மபோன்ற ஒளியுள்
அந்தப்பெரியவில்லை இரண்டுகைகளாலும் பரப்பப்பினறி அ
பொழுது இழுத்தார யுதத்தில் மயக்கமற்ற மனதையு
டைய பீஷ்மா முடிவற்ற பெளருஷத்துடன்கூடின கோவிந்
ரைப்பார்த்து, 'தேவநாதரே! ஜகந்நிவாஸரே! வாரும், வாரு
மாதவரே! சகரபாணிபு! உமக்கு வந்தனம் லோகநாதரே

பசரணயரே! புத்தத்தில் உத்தமமான ரதத்தினின்று என
 பலாதகாரமாயக கீழேதளனும் இப்பொழுது உமமால்
 லபபட்டாலுங்கூட எனக்கு இமமையிலும் மறுமையிலும்
 மயே அநதகாகளுக்கும் விருஷணிகளுக்கும் நாதரே!
 ர! நீர எதிர்த்துவந்ததால் முவுலகங்களாலும் நான் கௌரவப்
 தபபட்டவனாகிறேன்' என்று விஜ்ஞாபனம் செய்தார பிறகு,
 ண்டும் பருததுமிருக்கின்ற கைகளுள்ள பாரததனும் 'அதிக
 ததுடன் ரதத்தினின்று பாய்ந்து கீழேகுதித்து யதுக
 ர சிறந்தவீரரும் பருததுத்தொடங்கும் சிறந்த கைகளுள்ள
 மான ஸ்ரீஹரியைப் பின்தொடர்ந்து ஒழிக கைகளில் பிடித்
 கொண்டான் தேவதைகளுக்கெல்லாம் ஆதியானவரும் யோ
 மான ஸ்ரீவிஷ்ணுவானவர அப்பொழுது (அரஜுனனால்)
 கபபட்டு மிகுந்தகோபங்கொண்டு பெருங்காற்றானது ஒரு
 தைக்கொண்டுபோவதுபோல வேகத்தோடு அரஜுனனை
 நதுக்கொண்டே சென்றார அரசரே! பிருதையின புத்திரனை
 னானே, பீஷ்மருடைய பகததைக்குறித்து விரைவாக
 தது ஒடுகின்ற ஸ்ரீகிருஷ்ணபுதவாண்பு பலத்தினுலே இரண்டு
 களையுங் கடடிககொண்டு அதிபரயாஸத்தினுலே பததாவது
 யில் போகவொட்டாமல் பலாதகாரமாகத்தடுத்தான பொன்
 அலங்கரிக்கப்பட்ட மாஸையுடைய அரஜுனன் அவவாறு
 ன்ற கிருஷ்ணரை பரீதியுடன் ஸாஷ்டாங்கமாக வணங்கி,
 வரே! நீர கோபத்தை விலக்கவேண்டும் பாண்டவர்களுக்
 லாம் தேவரீரல்லவோ முககியுமானகதி? கேசவரே! புத்தி
 ளமீதும் ஸகோதரர்களமீதும் நான் ஆணையிடுகிறேன் பிர
 நஞ் செய்யப்பட்டபடி இநதக காரியத்தை நான் (செய்யாமல்)
 பபோகிறதில்லீ உபேந்திரரே! நான் உமமால் தூண்டப்பட்ட
 கௌரவர்களுக்கு நாசத்தை உண்டுபண்ணுவேன்' என்று
 னன் பிறகு, அநத அரஜுனனுடைய பிரதிஜ்ஞையையும் ஸந்
 ததையும்கேட்டு மனமகிழ்ந்த ஜனாரததனா கௌரவகிரேஷ்ட
 அரஜுனனுக்குப் பிரியத்தைச் செய்வதில் உறுதியாக
 று, சககரத்துடன் மறுபடியும் ரதத்தினமீதேறினா 1 பிறகு,
 மான பாஞ்சஜனயத்தின் ஓசையினுலே எல்லாத திகருக்களை
 எதிரொலியிடுமபடி செய்தார கழுத்திலுள்ள பொன்னணி,
 ம தோளவளைகளும் குண்டலங்களும் நிலைகுலைந்திருப்பவரும்
 தியடர்ந்த அழகிய தாமரைமலர்போன்ற கண்களையுடைய
 ம மாசற்ற பற்களையுடையவரும் சங்கததைக கையில் கொண்

1 பொருந்தாமையால் அதிகபாடமான இரண்டு நலோகங்கள் விடப்
 பன

உவருமான ஸ்ரீ வாஸுதேவரைப் பாரததுக கௌரவவீரர் அதிகமாக ஆரவாரித்ததாகன பிறகு, கௌரவர்களுடைய லாச சேனைகளிலும் மிருதங்கங்கள், பேரிவாதயங்கள், பண்கள் இவைகளுடைய நாதங்களும் தேருருளை நுனியினால் உபண்ணப்பட்ட சபதங்களும் துந்துபிவாதய கோஷங்களும் கிரமான வலிமநாதங்களும் தோன்றின இடிமுழக்கத்து ஒப்பான பாரததனுடைய காண்டவத்தின் ஒலியானது ஆகியதையும் திகுருக்களையும் அடைந்தது பாண்டவனுடைய வலனால் விடப்பட்ட மாசுற்ற பளபளப்பான பாணங்கள் எல்லா திகுருக்களிலும் சென்றன கௌரவர்களுக்கெல்லாம் அதிபதாரியோதனன அதிவேகத்துடன் பீஷ்மரோடும் பூரிஸ்ரவலோடும் சோரது கையில் பாணத்தை எடுத்தது உலாந்தகாட எரிக்க எண்ணாவகொண்ட அக்னிபோல அராஜுனனை எதிரவந்தான பிறகு, பூரிஸ்ரவஸ பொறகணுக்களுள்ள ஏழுபாகங்களை அராஜுனன்மீது விடுத்தான் துரியோதனனும் கௌரவேகமுள்ள தோமரத்தைப் பிரயோகித்தான் சலயனும் சரபுத்திரரான பீஷ்மரும் கதையையும் சகதியையும் பிரயோதனா அந்த அராஜுனன், பூரிஸ்ரவஸ விடுத்த சிறந்த ஏழுபாகங்களை ஏழுபாணங்களால் தடுத்தது கூடாமையான கூர்மரத்தினு துரியோதனன கையினால்வீசிய தோமரத்தையும் நாசம் செய்தான் பிறகு, வீரனான அந்த அராஜுனன் சாரதனவரால் உபட்டு மின்னலொளிபோல பிரகாசிக்கின்றதும் அதிவேகமாய் சிறந்தும் மங்களகரமுமான அந்தச்சகதியையும், மதரதேவபனது கையினால் விடப்பட்ட கதையையும் இரண்டு அம்புகள் அறுத்தான் பிறகு, ஆசசரியகரமானதும் மனத்தினால் எல்லா முடியாததுமான காண்டவமெனகிற விலலைக் கைகளால் திட்டிழுத்தது அதிகோரமானதும் ஆசசரியகரமாயிருப்பதுமானமே திராஸ்திரத்தை முறைப்படி ஆகாயத்தில் வெளிப்படுத்தித் துரியோதனன் பிறகு, மிக்கபலசாலியும் சிறந்த விலலைக் கைபிலேந்தியவ கிரீடமுடையவனுமான அராஜுனன் அந்த உத்தமமான அரத்தாலும் பளபளப்புடன் அக்னிபோலப் பிரகாசிக்கின்ற சரகடங்களாலும் எல்லாச சேனைகளையும் தடுத்தான் பாரததனுடைய விலலினின்று விடுபடும் அம்புகள், தோகளையும் கொடிமுனையும் விறகளையும் கைகளையும் அறுத்தது, பகைவர்களான அரசர் சிறந்தயானைகள் குதிரைகள் இவைகளின் உடலில் புகுந்தன உருமம் மாலைபும் அணிந்த அராஜுனன் நல்லமுனைகளுள்ள அகன்றாலே யுத்தத்தில் திகுருக்களையும் திக்கோணங்களையும் நிரவகாண்டவத்தின் ஒலியினாலே பகைவர்களுடையமனத்தையும் துருமபடி செய்தான் மிகவும்கோரமான அந்தயுத்தமானது

நடக்கையில் சங்கொலிகளும் தூதுபியொலிகளும் உக்கிர குதிரைகளினுடைய சபதங்களும் தேரொலிகளும் காண தினுடைய ஒலியினுலே மறைக்கப்பட்டன பிறகு, அந்தக் உவத்தின் ஒலியைக்கேட்டுச் சிறந்தபலமுள்ள வீரரடனமுத் உததமவீரர்களும் வீரனும் பாஞ்சாலநாட்டுத்தலைவனுமான தனும் அவ்விடம் வந்தனா எந்த எந்த இடத்தில் காண தினினறும் உண்டாகின்ற பேரொலியானது கேட்கப்படுகின்ற அந்த அந்த இடத்திலுள்ள உமமைச்சோந்த எல்லாச் சர்களும் வணக்கத்தையே அடைந்தன அவனுக்கு, விரோதி ஒருவனும் நேரில் வரவில்லை அரசரே! மிக்ககோரமான புத்தத்தில் தோகனோடும் குதிரைகளோடும் ஸாரதிகளோடுங் வீரர்கள் கொல்லப்பட்டார்கள் பெரிய கொடிகளையுடைய ளும் மங்களகரமான பொற்கச்சைகளையுடையவைகளுமான களும் நாராசங்க (மேலே) விழுவதனால் தவிக்குமபடி பப்பட்டன (வீரர்கள்) குந்திபுத்திரனான அாஜுன்னல கடிய முள்ளவைகளும் இறகுகளுள்ளவைகளும் நிராமலமானவைக் கூரிய முனையுள்ளவைகளுமான பலவககளாலே நனகு அடிக டிக கவசங்களும் சரீரங்களும் பிளக்கப்பட்டு உயிரையிழந்து வாக விழுந்தார்கள் புடைமுகங்களில் பெரியதவ்வுகளா ளர்கள் அறுக்கப்பட்டுப் போததுததள்ளப்பட்ட இரத்திரத ள்களபோலக் கீழேவிழுந்தன புத்தத்தில் காலாட்களு கூட்டங்களும் தோப்படைகளும் குதிரைகளும் யானை அாஜுன்ன தொடுக்கும் அம்புகளால் அடிபட்டு விரை உயிரையிழந்து அங்கங்களை ஒடுக்கிக்கொண்டு பூமியில் தன அரசரே! அப்பெரும்போரில் சிறந்த அந்த ஐந்தி ரத்தினால் (வீரர்கள்) கவசங்களும் உடல்களும் பிளக் டவர்களானாகள் பிறகு, சஸ்திரங்களால் காயப்படுத ட மனிதார்களுடைய தேக்கங்களினின்று பெருகுகின்ற ரக த ஜலமாகக்கொண்டதும் மனிதார்களுடைய மாமஸங்க துரையாக்கக்கொண்டதும் மரித்திருக்கிற யானைகள் குதி ளுடைய சரீரங்களாகிற கைகளுள்ளதும் அரசர்களுடைய ஜயம் அதிகமான மாமஸங்களுமாகிற சேறுள்ளதும் மயிர்கள ரதிருக்கும் மணடையோடுகளாகிற புலதரைகளுள்ளதும் சித் டுகின்ற பறபல கவசங்களாகிற அலைகளாலே வியாபிக்கப தும் அறுக்கப்பட்டிருக்கிற மனிதர்கள் குதிரைகள் யானை இவைகளின் எலும்புகளாகிற சுக்கானகற்களுள்ளதும் அதி முள்ளதும் பெரிய பிரவாகத்தையுடையதும் அநேகராக்க டங்களாலும் பூதங்களாலும் அடையப்பட்டதும் அபிரக கான சரீரக்குவியல்களை இழுத்துச்செலுகிறதும் மஹாகோர

மான் துமான் ஒருநதியானது அராஜுன்னல அநதயுத்தகளத்
கூரமையான் சரககூட்டங்களால் உண்டுபண்ணப்பட்டது
களாலும் ¹ கங்ககங்களாலும் செநநாயகளாலும் ² கருதரங்களால்
காககைகளாலும் ஊனுண்ணும் மிருகங்களினுடைய கூட்ட
ளாலும் சிவத்தைப்புலிகளாலும் அணுகப்பட்ட கரைகளுள்ள
கருமான் தும் பெரிதான் வைதரணீந்திபோல விளங்குவதும்
ஜுன்னுடைய அம்புகூட்டங்களால் உண்டுபண்ணப்பட்ட
மாமஸம், ஊனீர, ரகதம் இவைகளோடு பெருகுகின்றதும் மிகக்
கரமுமான் அநதரகதநதியை மனிதர்கள் கண்டார்கள் பிறகு,
குன்னலே சிறந்த வீரர்களழிக்கப்பட்ட கௌரவர்களுடைய
யைக்கண்டு அநதச சேதிதேசத்துவீரர்களும் பாஞ்சாலாக
கருஷாகளும் மசசதேசத்தார்களும் ஜயத்தை அடைவதில் ஸ
தர்களும் புருஷர்களுள் உத்தமவீரர்களுமான பாண்டவாக
ஆகிய அனைவரும் ஒன்றுசேர்ந்து கௌரவசேனையிலுள்ள
வீரர்களை மிக்கபயமடையும்படி செய்துகொண்டு உரக்க வ
நாதம் செய்தார்கள் பகைவர்களுக்குப் பயத்தை உண்டுபண்
கிற கிரீடியானவன் உத்தமவீரர்கள் கொல்லப்பட்ட படைக்
கண்டு மானகளுடைய பெருங்கூட்டங்களை விரிமமமானது
முடையசெய்வதுபோல ஸேனாதிபதிகளுடைய ஸேனையை
பயமுடையும்படி செய்தான் காண்டவத்தை வில்லாகக்கொ
அநத அராஜுன்னம் ஜனாத்தனரும் அதிக ஸநதோஷத்து
விரிமமநாதம் செய்தார்கள் பிறகு, பீஷ்மா, துரோணா, துரி
தனன், பாஹலிகன் இவர்களோடுகூடிய கௌரவர்கள் ஆயு
ளால் மிக்ககாயப்படுத்தப்பட்டமேனியுடன் சூரியனுடைய கி
கூட்டங்கள் மறைவதையும் சூரியனுடைய சிவப்பான் காரதிய
கூடிய ஸநதியையடைந்திருக்கின்ற ராதரியையும் பரவியிருக்க
தும் கொடியுதும் பொறுக்கமுடியாததும் யுகாரதகாலத்
ஒப்பானதுமான் அநத ஐந்திராஸ்திரத்தையும் கண்டு யு
தைவிட்டு ஒழுகார்கள் தன்னஞ்சயனும் உலகத்தில் சீரத்தினை
யசனையும் பெற்றுப் பகைவர்களைவென்று போமுடித்து
களோடும் ஸஹோதரர்களோடும் சேர்ந்து இரவில் சேனை
யிருக்குமிடத்தைக் குறித்துச் சென்றான் பிறகு, அநத
திரியின் தொடக்கத்தில் கௌரவர்களுடைய நெருங்கிய
கோரமான சபதமானது உண்டாகியது பாரதரே! 'அராஜு
யுத்தத்தில் பதினாயிரம் தேராளிகளையும் எழுதூறு யானைகளை
கொன்றான் அவ்வாறே, கீழ்நாட்டுவீரர்களும் எல்லா ஸேன

நுடையகூட்டங்களும் கஷ்டதரகாகளும் மாலவாகளும் அடித்
ததள்ளப்பட்டார்கள் வேறொருவன் எந்தக் காரியத்தைச்
செய்ய முடியாதோ அப்படிப்பட்டபெரிதானகாரியம் தனது
புல செய்யப்பட்டது ஸ்ருதாயு, அம்பஷ்டதேசாதிபதி, ராஜா
ரான தூயோதனன், தூமாஷ்ணன், சிதரஸேனன், துரோணா.
ருபா, ஜயதரதன், பாஹ்லீகன், பூரி ராவன், சலயன், சலன்,
ஷ்மா, நூற்றுக்கணக்காகக் கூடியிருக்கிற அனேகபுத்தவீரர்கள்
புகிய எல்லோரும் உலகத்தில் மகாரதனைன்று பிரஸித்திபெற்ற
ஹும் கோபங்கொண்டவனும் பிருத்தையின்புத்திரனுமான அாஜா.
ரனால் போரினிடையில் தனக்கவனமையால் ஜயிக்கப்பட்டா
ன்' என்றுசொல்லிக்கொண்டே உமமைச்சோரத எல்லாணைனி
ரகளும் ஸேனைதங்குமிடத்திற்குச் சென்றார்கள் கௌரவாகளு
டைய சேனையானது கிரீடியிலுலையமுறுத்தப்பட்ட எல்லாபுத்த
ராகளுடனும் நன்றாகஜவலிக்கின்ற ஆபிரகணக்காகான கொள்ளிக
ட்டைகளோடும் பிரகாசிக்கின்ற தீவட்டிகளுடனுங்கூடி வாஸ
தானத்தைக்குறித்துச் சென்றது

முன்றலதுநான் யுத்தம் முடிந்தது.

அம்பதாவது அதயாயம்

பீஷ் ம வ த ப ர வ ம் (தொடர்ச்சி)

(பீஷ்மாரீஜுனர்களுடைய யுத்தவாணம்.)

பாரதரே! மகாதமாவானபீஷ்மா, இரவுவிடிந்தவுடன், எல்
லாச் சேனைகளாலும் சூழப்பட்டுச் சத்தாருக்களைக்குறித்துக்
கோபங்கொண்டு பாரதர்களுடைய ஸேனைகளுக்குமுன்னே சென
ரா அந்தப்பீஷ்மதை துரோணா, தூரியோதனன், பாஹ்லீகா
கள், தூமாஷ்ணன், சிதரஸேனன், மிக்கபலசாலியானஜயதரதன்
ஹும் மற்றஅரசர்கள் ஆகிய எல்லோரும் நாற்புறங்களிலும்
(சூழ்ந்துகொண்டு) ஸேனாஸூழ்க்களோடு சென்றார்கள். மிகக்
மகிமை பொருந்தியவர்களும் மகாரதர்களும் காரதியுள்ளவர்களும்
மீயமுள்ளவர்களுமான ராஜசிரேஷ்டர்களாலே சூழப்பட்ட அர
தரானபீஷ்மா தேவர்களால்கூழப்பட்ட வஜரபாணியான இந்திரன்
போல் விளங்கினான் அந்தப்படைமுகத்தில் கட்டப்பட்டவை
களும் அடிக்அடி அசைக்கின்றவைகளும் நல்லசிவப்பும் மஞ்சளும்
சுறுப்பும் வெளுப்புமானிறுங்களால் விளங்குபவைகளும் பெரிய
பாணிகளினுடைய பிடிகளையடைந்தவைகளுமான் பெருங்கொடி
கள் விளங்கின பீஷ்மரால்காக்கப்பட்ட அச்சேனையின் து. மகா

ரதர்களாலும் யானைகளாலும் குதிரைகளாலும் நிறைந்து வாஷ்
காலத்தில் தோன்றியமேகங்களோடும் மின்னலோடும் இடிமுழக்கத்
தோடுகூடின ஆகாயம்போல விளங்கியது பிறகு, பிஷ்மரால்
ரக்ஷிக்கப்பட்டு மிக்க கடுமையுடனிருக்கின்ற அந்தக்கொளரவஸேனை
யானது அராஜுனனைக்குறித்து நதியினுடையபயங்கரமானவேகம்
போன்ற அதிவேகத்துடனே புத்தத்தில் நோக்கங்கொண்டு செல்
றது மஹாபலசாலியும் சிறந்த வானரத்தைக் கொடியாக்ககொண்
டவனுமான அராஜுனன், மறைக்கப்பட்டிருக்கிற பறபலவிதமான
பலத்தையுடையதும் தோகள், யானைகள், குதிரைகள், காலாட
கள் இவற்றின் கூட்டங்களாகிற சிறகுகளுள்ளதும் பெரியமேகம்
போன்றதுமான வயாளம் என்கிற அந்தக் கொளரவஸேனையின்வயு
ஹத்தைத் தூரத்திலிருந்தேகண்டான் அஸுரசேனைகளை ஜயி
ப்பதில் தேவராஜன் எவ்வாறு உறுதிபுள்ளவனோ அவ்வாறே ச
துருக்களுடைய படையைஜயிப்பதில் நரசிரேஷ்டனான அராஜுனன்
உறுதிபுள்ளவனாகித் தஞ்சைசமயத்தில் வெள்ளைக்குதிரைகள்மூட்ட
யதும் கொடியையுடையதுமான ரத்ததோடு புறப்பட்டான் நாராய
ணரோடு சோககைபெற்று அவராலரக்ஷிக்கப்பட்ட இந்திரனை
போலவும் சூரியனோடு சோககைபெற்ற சந்திரனைப்போலவும் மஹ
தமாவான் அராஜுனன் கேசவரோடுசோனது ஸேனாமுகத்தின்
விளங்கினான் உபகரணங்களோடுகூடியதும் உறையுள்ள அழகிய
பாரமரத்துடன் கூடியதும் யதுகுலத்தலைவரால் புத்தரங்கத்தில்
நடத்தப்படுகின்றதும் வானரக்கொடிகூடியதுமான ரத்தத்தைப்
பாரத்துக் கொளரவர்கள் உமது புத்திரர்களோடுகூடவே துன்பமுற்
றார்கள் நன்றாக அமைக்கப்பட்டதும் லோகங்களுள்மகாரதனுப்
ஆபுதங்களைக் கையிலாடுதவனுமான அராஜுனனாலரக்ஷிக்க
பட்டதும பதினாறுபிரமத்தங்கொண்டயானைகளால் வியாபிக்க
பட்டதுமான அந்த உத்தமமானவயுஹத்தை உமமைச்சோரதவா
கள் பாரததாரகன் கொளரவர்களுள்சிறந்தவரான தாமராஜராலே
முற்பகலில் ஏற்படுத்தப்பட்டவயுஹம்போல இப்புவியில் உண்டா
னதேயிலலை, மனிதர்களால் இதற்குமுன் பாரக்கப்பட்டதுமில்லை
கேட்கப்பட்டதுமில்லை பிறகு, தலைவர்களான பாஞ்சாலர்கள் முக்க
யர்களான சேதிதேசத்தாரகளுடன் கட்டளைப்படி சமீபத்தை நாடி
நின்றார்கள் பிறகு, ரணகந்தில் (ஸேனைத்தலைவனுடைய) கட்டளை
யினால் ஆயிரக்கணக்கான பேரிகைகள் அடிக்கப்பட்டு ஒலித்தன
எல்லாச்சேனைகளிலும் சங்கத்தின்ஒலிகளும் தூரயவாதயங்களின்
ஒசைகளும் வரிமமநாதத்தோடு முழங்கின பிறகு, வீரர்களாலே
நாணொலியிடும்படி செய்யப்பட்டவைகளும் பேரொலியுள்ளவைக

ம பாணங்களுடன் கூடியவைகளுமானவிறகள் ஒருகூணத்திற
ள பேர்வாததியங்களினுடைய ஒலிகளையும் பணவவாததியங்களி
ருடைய ஒலிகளையும் சங்கங்களினுடைய பேரொலிகளையும் மறைத
ன பிறகு, மஹானுபாவங்களான வீரர்கள், ஆகாயமானது
வவிதமான சங்கவாததியங்களினுடைய ஒலியினாலே நிரம்பியதும்
மியினின்று உயர எழுப்பப்பட்டு விரைவாகப் பரவுகின்ற புழுதிக
ட்டத்துடன் கூடினதுமாயிருப்பதை விளக்கமாகக்கண்டு, விரை
ராக எதிர்த்தார்கள் தேராளியானவன தேராளியினால் அடிக்கப்
பட்டு ஸாரதியோடும் குதிரைகளோடும் ரத்ததோடுங் கொடிமரத்
தாடும்விழுந்தான் யானையும் யானையால் அடிக்கப்பட்டுவிழுந்தது
ராலானும் காலாளால் அடிக்கப்பட்டு விழுந்தான் உத்தமமான
குதிரைக்கூட்டங்கள் சுழன்றுவருகின்ற சிறந்த குதிரைக்கூட்டங்
ளாலே அடிக்கப்படும் பயங்கரமானவைகளாகச் செய்யப்படும்
படிகளாலும் கத்திகளாலும் கொல்லப்படும் சுழன்றுகொண்டு
புச்சரியமானதோற்றத்ததுடன்விழுந்தன பொன்னாசெய்தநகைத்
ரக கூட்டங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்டவைகளும் சூரியனுடைய
ளிபோன்ற ஒளியையுடையவைகளுமான கவசங்கள் கோடாலிக
ராலும் ஈட்டிகளாலும் கத்திகளாலும் பிளக்கப்பட்டுப் பூமியில
விழுந்தன சில ரதிகாக்கள் யானைகளாலே கொம்புகளாலும் தேகத்
ன பின்புறத்தாலும் அடிக்கப்பட்டு ஸாரதியுடன் கூடவே விழுந்
ார்கள் உத்தமமானயானைகள் உத்தமமான யானையினாலும்
பாணங்களாலும் அடிக்கப்பட்டுப் பூமியில் விழுந்தன யானைக்கூட்
ங்களால் அதிவேகத்தோடு சிதற அடிக்கப்பட்டவர்களும் கொம்
களாலும் தேகத்தின் பின்புறத்தாலும் அடிக்கப்பட்டவர்களு
ரான குதிரைக்காரர்கள் யெளவனமுடையவர்களான காலாட்கள்
வர்களின் தினஸவரத்தைக்கேட்டு மனிதர்கள் விரைவாகத் துக்கம்
முடையதாகக் பரப்பப்பள்ள யானைகளையும் குதிரைகளையும்தோ
லையுமுடையதும் குதிரைக்காரர்களுக்கும் யெளவனமுள்ளவாக
ரான காலாட்களுக்கும் மிகக் நாசத்தையுண்டுபண்ணுகிறதுமான
புறதச் சமயத்தில் மகாரதர்களாலே நாற்புறத்திலும் சூழப்பட்ட
புறத் தவானரகொடியையுடைய அராஜுனனைத் தூரத்தினின்று
ராதது ஐரதூபனைகளை அடையாளமாகக்கொண்ட கொடியை
டையவரும் சிறந்த குதிரைகளுடைய வேகத்தினாலே ஆச்சரிய
ரமான வீயாமுள்ள ரத்ததையுடையவருமான பீஷ்மா, மகாஸ்தி
ங்களாலும் வஜ்ராயுதம்போன்றபாணங்களாலும் விளக்கமுதுகிற
அராஜுனனை எதிர்த்தோடிவந்தார அவ்வாறு இந்திரனுக்குச் சம்
ரான பிரபாவத்துடன் கூடின இந்திரபுத்திரனான அராஜுனனைக்

குறித்துத் துரோணரைத் தலைவராகக்கொண்ட கிருபாசாரியரு
 ஈலயனும் விவிமசுதியும் துரியோதனனும் ஸோமத்தத் குமாரனு
 விரைவாகச் சென்றார்கள் பிறகு, ஸாவாஸ்திரங்களையும் அறிநத
 னும் ஸவானத்தினால் விசித்திரமான கவசமணிந்தவனும் சூரனு
 அராஜுனபுத்திரனுமான அபிமனயுவானவன் ரதிகாக்களுடைய மு
 ப்பட்டியிலிருந்து அருகிலவந்து வேகமாக அவர்களைவிவரையு
 எதிர்த்தான் பொறுக்கமுடியாத செய்கையுள்ள அபிமனயு, அந்
 மகாரதாக்களுடைய மகாஸ்திரங்களை நாசம்செய்து, மகாமந்திரங்
 ளால் ஹோமம் செய்யப்பட்டதும், ஜவாலை கிளம்பியதும் யாகச
 லையை அடைந்துள்ள துமான அக்கினியைப்போலப்பிரகாசித்தான்
 பிறகு, அதிகபலத்துடன் கூடினபீஷ்மா புத்தகளைத்தில் சத்திருக்
 ளுடைய சக்தமாகிற ஜலத்தையும் நுரையையுமுடையந்தியை வின
 வாக உணடுபண்ணி அபிமனயுவைத்தாண்டி மகாரதனுள் அ
 ஜுனனைக்குறித்து எதிர்த்து விரைவாகச் சென்றா பிறகு, கிரீட
 தாரியான அராஜுனன் அற்புதமான விகரமத்துடன்கூடியது
 சாண்டவத்தினின்று விடுபட்டதும் சாணைக்கல்லில்தீட்டப்பட்ட
 மான விபாடங்கள் எனகிற பாணங்களுடைய கூட்டத்தால் பீஷ்
 ளுடைய மகாஸ்திரஸமுகத்தை அட்டஹாஸம் செய்துகொண்
 நாசம்செய்தான் தடையற்ற செய்கையுள்ளவனும் சிறந்த வா
 ரத்தைக் கொடியாக்கக்கொண்டவனும் மிகக் பலசாலியுமான 'அ
 ஜுனன் எல்லாவிவ்லானிகளுள்ளும் உத்தமரான அரதப் பீஷ்
 மினமீது பளபளப்புள்ள பாணஸமுகங்களையும் பலலங்களையு
 விரைவாக வர்ஷித்தான் அவவாறே, ஆகாயத்தில் பீஷ்மரால் அப
 த்பப்பட்டுச் சிதறின அராஜுனனுடைய மகாஸ்திரஸமுகத்தை உ
 மைச் சோந்தவர்கள் சூரியனாலே நாசம்செய்யப்பட்ட இருகோ
 போலக் கண்டார்கள் ஸதபுருஷர்களும் உத்தமர்களுமான பீ
 மரும் அராஜுனனுமாகிய இருவராலும் உணடுபண்ணப்பட்டது
 விற்களுடைய பயங்கரமான சபத்தத்துடன் கூடியதும் தைய
 தையுடையதுமான இவ்விதமான அநந்த தவநதுவயுத்தத்தை
 ஜனங்களும் கௌரவர்களும் ஸருஞ்சயாகளும் பாரத்தார்கள்

அறுபத்தோராவது அதயாயம்

பீஷ் ம வ த பாவம் (தோடர்ச்சி.)

(தீருஷ்டதீயுமன்ன் சலனுடையபுத்கிரணக் கோன்றது)

ஐயா! துரோணபுத்திரரும் பூரிஸரவஸும் சலயனும் சிதர
 னனும் சலனுடையபுத்திரனும் அபிமனயுவைச சூழரது
 ரணடனா ஒருசிககக்குடடி யானைகளோடு எதிர்த்து யுத்தம்
 பவதுபோல அபிமனயுவானவன் அதிகபராக்கிரமசாலிகளான
 துபுருஷ்சிரேஷ்டர்களோடு தனியே போராபுரிவதை ஜனங்கள்
 டாராகள தவறாமல் லக்ஷயத்தை அடிகுக்கும் திறமையுடனிருந்
 தால் செளரயத்திலும் பராக்கிரமத்திலும் அஸ்திரத்திலும் கைத்
 தாசசியிலும் அராஜனகுமாரனான அபிமனயுவுக்கு ஒருவனும்
 ராகவிலை அவவாறு போரில் வல்லமையுடையவெனியிடுகின்ற
 வம் பகைவர்களை அடக்குகிறவனும் மிகுந்தமுயற்சியுடையவனு
 ன் அபபடிப்பட்டபுத்திரனைக் கண்டு பிறகு அராஜனான லிமம்
 தம்செய்தான் ராஜேந்திரரே! அபபடிப்பட்ட கௌரவனை
 தைப்பீடிகுகிற உமமுடைய பௌத்திரனைக்கண்டு உமமைச
 ரந்தவர்கள் எல்லாபபகைகளிலும் சூழரதுதூண்டார்கள்
 துருக்களை தைதையமடையுச்செய்கின்ற அபிமனயுவானவன்
 ராயமுடையவனாகித் தேஜஸோடும் பலத்தோடும் கௌரவா
 டையசேனையை எதிர்த்தான் யுத்தங்கள்தில் பகைவர்களோடு
 டையிடுகின்ற அந்த அபிமனயுவினுடைய கைத்தோச்சி
 ிறிருமபெரியவிலலானது ஸூரயனுக்கு ஒப்பான ஒளியுள்ள
 கக காணப்பட்டது அந்த அபிமனயு துரோணபுத்திரரை ஒரு
 னாததாலும் சலயனை ஐரதுபரணங்களாலும் அடித்துப் பிறகு
 டுப்பாணங்களாலே சலனுடையபுத்திரனது கொடியையும்
 யுத்ததான் ஸோமத்தத்குமாரனாலே பிடியோக்கிக்கப்பட்டதும்
 ானமயமான தண்டமுள்ள தும் ஸாப்பத்திற்கு ஒப்பாகவினாகு
 துமான அபபடிப்பட்ட பெரியசக்தியை அபிமனயு கூடமை
 ன ஓரம்பிலை எதிர்த்து அடித்தான் பலனுகுமாரனான அவன்,
 தத்தில் மிகவேகமுள்ள பாணங்களைப்பிரயோகிக்கின்ற சல
 யடையவிலைக் கடியவேகமுள்ள ஒருபலத்தால் அறுத்தான்
 யன் நான்குபலலங்களாலே நான்கு குதிரைகளையும் அடித்தான்
 நந்தகோபமுள்ளவர்களான பூரிஸரவஸ, சலயன், துரோணபுத்
 ர, சலன், அவனுடையகுமாரன் இவர்களைவரும் அராஜன
 ாரனான அபிமனயுவினுடைய புஜபலத்தினது மிகுதியினால்

அவனை எதிர்த்துச் செல்லவில்லை ராஜேந்திரரே! பிறகு, தத்
வேதத்தை அறிந்தவர்களும் தலைமைபெற்றவர்களும் பகைவ
ளால் யுத்தத்திலுயிரிழந்துபோனவர்களுமான இருபத்தையாயி
தரிகாததவீரர்களும் கேகயர்களோடுகூடின மதரதேசத்துவீ
ர்களும் உமமுடையபுத்திரனால் ஏவப்பெற்று, கொல்லஎன்க
கொண்டவனும் புத்திரனுடன் கூடியவனுமான அராஜுனரீ
சூழ்ந்துகொண்டார்கள் பகைவர்களுடையகுபவரே! அபு
மூது நான்குபக்கங்களிலும்கூழப்பட்டுவார்களும் மகாரதாசு
பிதாபுத்திரர்களுமான அவலிருவரையும் ஸேனாபதியான பா
லராஜகுமாரன பார்த்தான பகைவர்களை வாட்டுகின்றவ
அனேக ஆயிரக்கணக்கானயானைகளாலும் தோக்கூட்டங்களா
குதிரைகளாலும் லக்ஷக்கணக்கானகாலாட்களாலும் சூழப்ப
வனும் புறநிறமுள்ளகுதிரைகளைபுடையவனும் சததுருவீராக
கொல்லுகிறவனுமான அந்ததருஷ்டதபுமன்னன் சதத்தினமீ
வில்லிலநாணொலியெழுப்பி மிகுந்தகோபத்தோடு ஸையத்
ஏவிகொண்டு அந்தமதரகர்களுடையபடையையும் கேகயா
பும எதிர்த்துச்சென்றான் கீததியுள்ளவனும் உறுதியானவி
புடையவனுமான அந்ததருஷ்டதபுமன்னனே பாதுகாக்கப்பட
தும் மிகுந்த பரபரப்புடன்கூடிய சதங்கையும் யானைகளையும்
ரைகளைபுமுடையதும் யுத்தமசெய்யப்போகின்றதுமான அந்
படையானது மிகவும் பிரகாசித்தது பாஞ்சாலகுலத்தைவிரு
செய்பவனான அந்தத்திருஷ்டதபுமன்னன், அராஜுனனை எதிர்த்
செல்லுகின்ற கருபரை மூன்றுபாணங்களாலே தோள்கூட்ட
அடித்தான் பிறகு, தருஷ்டதபுமன்னன் பத்துக்கணைகளால் ப
மதரகர்களைக்கொன்று கிருதவாமாவின் பினப்புறத்தைக்காக
யுத்தவீரனைப் பலலத்தினால் விரைவாகக் கொன்றான் பகை
களைத்தவிரக்கச்செய்பவனான அவன் மகாதமாவான் பெளர
டையபுத்திரனானதமனனை முனைப்பன்பப்பான் ஒருநாராசத்த
லே அடித்தான் பிறகு, சலனுடையபுத்திரன் யுத்தத்தில் கொ
மதங்கொண்ட தருஷ்டதபுமன்னனை முப்பதுபாணங்களால்டி
அவனுடையஸாரதியையும் பத்துபாணங்களால் அடித்தா
அவ்வாறு அதிகமாக அடிக்கப்பட்டவனும் மகாவில்லாளியு
திருஷ்டதபுமன்னன் இரண்டு கடைவாய்களையும் நககிக்கொ
மிகக்கூரமையுள்ள ஒருபலலத்தினனே அவனுடையவில்லை அடி
த்தான் அரசரே! பிறகு, அவன் இருபத்தைந்து பாணங்களை வி
வாக அவனமீது பிரயோகித்தான் இருபுறங்களிலுமுள்ள
சதிகளையும் குதிரைகளையும் கொன்றான் பரதாசுரிசிறந்தவ
குதிரைகள் கொல்லப்பட்டதேரிலிருக்கிற அந்தஸாமயமன

டையபுத்திரன் மிகக் பலசாலியான பாஞ்சால ராஜகுமாரனைப் பார்த்தான் புருஷசிசேஷனான அந்தஸாமமனியினுடையபுத்திரன் மிகக்கொடியதும் எஃகிறைசெய்ததுமான ஒரு சிறந்தகத்தி கையில் எடுத்துக்கொண்டு காலாளாகவே சத்திவீரனாகிற ருஷ்டதபுமனனைநோக்கி விரைவாக ஓடிவந்தான் பெரியஜலப வாகம்போலவருகின்றவனும் ஆகாயத்தினின்றிழைக்கின்ற ஸாப போன்றவனும் கேட்கத்தையும்சத்தியையும்சுழற்றுகின்றவனும் லத்தினால் அனுப்பப்பட்ட அந்தகன் போன்றவனும் சூரிய போல ஜவலிக்கின்றவனும் மதயானையின் விகரம்போன்ற சமத்தைபுடையவனுமான சலனுடைய புத்திரனை அந்த புத்த த்தில் பாண்டவர்களும் பாரஷதனை திருஷ்டதபுமனனும் ரத்தாரகன் சேனாதிபதியான பாஞ்சாலபுத்திரன் கோபமுற தனக்கெதிரியாகி விரைந்து ஓடிவருகின்றவனும் கூடாமையான தியைக் கையில்லகொண்டவனும் கேட்கத்தைக் கையில்லபிடித்தவ ம அம்பினும் அதிகவேகமுள்ளவனும் அவவிதமாகத் தன் ஸமீ தை அடைந்தவனுமான சலபுத்திரனது தலையைக் கதாபுத்த ல பிளந்தான் ராஜரே! கொல்லப்பட்டுக் கீழேவிழுகின்ற தஸாமமனிபுத்திரனுடைய கையினின்று கத்தியுடன்கூடிய லல்லஒளியுள்ள துமான -கேட்கமானது விரைவாகப் போக த்தில் விழுந்தது மகாபலசாலியும் பயங்கரமான விககிரம ளவனுமான பாஞ்சாலராஜபுத்திரன் கதையினுடைய நுனியி ல அவனை அடித்து மிகக் ஸந்தோஷத்தை அடைந்தான் மகா லாளியும் மகாரதனுமான அந்தரசலபுத்திரன் கொல்லப்பட்ட னே உமதுசேனையினின்று பெரிதான ஆரவாரம்தோன்றியது கு, சலன் தன்னுடைய புத்திரன் கொல்லப்பட்டதுகண்டு ரபங்கொண்டு புத்தத்தில் கொடியமதங்கொண்டவனான பாஞ லராஜகுமாரனை வேகத்தோடு எதிர்த்து ஓடிவந்தான் சூராம யுத்தத்தில் அதிகமதங்கொண்டவர்களும் அவவாறு புத்த த்தில் போராடியவதற்காக எதிர்த்திருப்பவர்களுமான அவ்விரு ரயும் எல்லா அரசர்களும் கௌரவர்களும் பாண்டவர்களும் ரடாரகன் பிறகு, சதனுருவீரர்களைக் கொல்லுகிறவனும் ரபங் கொண்டவனுமான சலன் வேணுகங்காளே மஹா நதை அடிப்பதுபோல மூன்றுபாணங்களாலே தருஷ்டதபும ன அடித்தான் அவ்வாறே, புத்தத்தில் ஸமாததனைசலயனும் ரபங்கொண்டு சூரனான தருஷ்டதபுமனை மாரபிலடித்தான் கு, புத்தம் நடந்தது' என்று கூறினான்

அறுபத்திரண்டாவது அதியாயம்

பீஷ்மவதபாவம் (தோடர்ச்சி)

(பீமஸேனன் முதலான வீரர்களுடைய யுத்தம்)

திருதராஷ்டிரன், 'ஸஞ்சய! எனபுத்திரனுடையசேனையான பாண்டிபுத்திரனுலே கொல்லப்படுதலால் முயற்சியைக்காட்டி உண்டே பெரிதென்று நான் எண்ணுகிறேன் அப்பா! எனனைச் சோந்தவர்களே எப்பொழுதும் கொல்லப்பட்டவர்களைச் சொல்லுகிறாய் பாண்டவர்களுையோ கவலையற்றவர்களாக மிகுந்த களிப்புள்ளவர்களாகவும் நித்தியம் சொல்லுகிறாய் ஸஞ்சய! எனனைச் சோந்தவர்களை விசேஷமாகக் கொல்லப்பட்டவர்களாகவும் அதிகமாக நாசம் அடைந்தவர்களாகவும் எப்பொழுதும் சொல்லுகிறாய் இப்பொழுது எனனைச் சோந்தவர்களை ஆனந்த அறவர்களும் கீழே தள்ளப்பட்டவர்களும் தள்ளப்படுகின்றவர்களும் கொல்லப்பட்டவர்களுமாகச் சொல்லுகிறாய் சகதிகரத்தக்கப்படி யுத்தம் செய்கின்றவர்களும் ஜயத்தைக்குறித்து முயற்சியுடையவர்களும் செய்கிறவர்களுமான கௌரவர்களைப் பாண்டவர்கள் ஜயிக்க ஜயிக்கிறார்கள் எனனைச் சோந்தவர்கள் நிச்சயமாகவே ஜயிப்படுகிறார்கள் அப்பா! அப்படிப்பட்டநானதிவரமானவைகளும் யோதனனால் உண்பண்ணப்பட்டவைகளும் பொறுக்கமுடியாதவைகளுமான பலதுக்கங்களை எப்பொழுதும் கேட்கப்போகிறேன் ஸஞ்சய! எந்த உபாயத்தினாலே எனனைச் சோந்தவர்கள் பாண்டவர்களைத் தோலவியடையச்செய்து யுத்தத்தில் விஜயம் அடைவார்களோ அந்தவுபாயத்தை யான் காணவில்லை' என சொன்னான்

ஸஞ்சயன், 'வேந்தரே! நீர் உறுதியுள்ளவராக மானிடத்தே களினுடைய நாசத்தையும் யான்கள், குதிரைகள், தோட இவைகளினுடைய நாசத்தையும் கேளும் பெரிய அரியாயம் முடையதே திருஷ்டத்யுமனனோ சலயனால் ஓனபதுபாசங்களால் பிடிக்கப்பட்டு மிகுந்தகோபமுண்டு மதரதேசாதிபதி எங்கு ஆயுதங்களால் அடித்தான் யுத்தத்தில் ஸமாததனால் யுனை விரைவாகத் தடுத்ததாகிய தருஷ்டத்யுமனனுடைய அறமான பராகரமத்தை நாங்கள் கண்டோம் அந்த யுத்தங்களது அப்பொழுது ரதிகாக்களான் அவ்விருவருக்கும் வேற்றுமையால் காணப்படவில்லை அவ்விருவருக்கும் ஒருமுக்கூத்தகாலம் தம் ஸமமாகநடந்தது மகாராஜரே! பிறகு, சலயன் துணததும் கூடாமையுள்ளதுமான பலததினாலே திருஷ்டத்யுமனனுடைய வில்லை அந்தயுத்தத்தில் அறுத்தான், பிறகு, யுத்தத்

ஷாகாலத்தில் மேகங்கள் மலையினமீது மழையைப் பொழிவது
 லவே திருஷ்டத்யுமனனைச் சரமாரியிலை முடினை திருஷ்ட-
 மனன பீடிககப்பட்டபொழுது, அபிமனபு கோபங்கொண்டு
 ரராஜனுடைய தேரைநோக்கி வேகத்துடன் எதிர்த்துவந்
 ன பிறகு, அதிககோபமுள்ளவனும் அளவிடமுடியாத பராக
 மமுடையவனுமான அபிமனபு மதரதேசாதிபனுடைய சத்ததை
 டிக கூமைபுள்ள அமபுகளாலே ருதாயனனுடைய புத்திரனை
 யனை அடித்தான் அரசரே! பிறகு, உமமைச் சோரதவர்கள்
 னகளத்தில் அராஜன புத்திரனைக் கையகப்படுத்த எண்ணங்
 ண்டு விரைவாக மதரராஜனுடைய சத்ததை நான்குபுறத்திலும்
 ழந்துநின்றார்கள் பாரதரே! உமக்கு மங்களம் தூயோதனன்
 காணன், துச்சாஸனன், விவிமசதி, தூமாஷணன், துஸஸஹன்,
 ரஸேனன், தூமுகன், ஸத்யவரதன், புருமிதரன் இவர்கள் மதர
 ரசாதிபதியினுடைய சத்ததைப் பாதுகாத்துக்கொண்டு புத்தத்
 ல நின்றார்கள் ரதிகாக்களான உமமுடைய அநதப்பததுக் குமாரா
 ள் மிகுந்தகோபங்கொண்ட பீமஸேனன், பராஷதனை திருஷ்ட-
 யுமனன், திரௌபதிபுத்திராக்களான ஐந்து உப்பாண்டவர்கள்,
 பிமனபு, மாதரிபுத்திராக்களான இருவாக்கள் இந்தப் பததுவீராக
 ம பறபலவித ஆயுதங்களைப் பிரயோகித்துக்கொண்டு எதிர்த்தாரா
 ள் அவ்விருதிருத்தினரும் மிக்க ஊக்கமுள்ளவர்களாகவும் ஒரு
 ரையொருவா, கொலவதில் விருப்பமுள்ளவர்களாகவும் எதிர்த்
 ப போராபுரிந்தார்கள் அரசரே! உமமுடைய தூராலோசனையை
 டியாகக்கொண்ட இந்த யுத்தத்தில் அநத வீரர்கள் எதிர்த்தாரா
 ள் மஹாபயங்கரமும் குரோதமுள்ள துமான அநதப்பதது
 களாகளின் போரநடக்கையில், உமமைச் சோரத் ஸேனையினும்
 கைவாபடைகளிலும் இருக்கிற தேராளிகள் இந்த யுத்தத்
 தப் பாரத்துக்கொண்டு நின்றார்கள் மஹாரதர்கள் பறபலவித
 யுதங்களைப் பிரயோகம் செயதுகொண்டும் ஒருவரையொருவா
 ராத்துக் காஜித்துக்கொண்டும் யுத்தம் செய்தார்கள் (அநத
 ராக்களைவரும்) அப்பொழுது ரோஷமுள்ளவர்களும் ஒருவரை
 ருவா கொல்லும் எண்ணமுள்ளவர்களும் ஒருவரைஒருவா அடி-
 றவர்களும் பரஸ்பரம்பகைபுள்ளவர்களாகப் போராபுரிந்தாரா
 ள் அநயோநயம் ஸபாததையால் ஞாதிகள் ஒருவரோடொருவா
 ராந்து மிகுந்தகோபமுள்ளவர்களாகி மஹாஸ்திரங்களைப் பிர
 யாகித்துக்கொண்டு எதிர்த்தார்கள் தூரியோதனனோ மிகுந்த
 காபங்கொண்டு கூமைபுள்ள நான்கு பாண்டுகளாலே திருஷ-
 த்யுமனனை மஹாயுத்தத்தில்¹ விரைவாக அடித்தான் அநத

புத்தத்தில் திருஷ்டத்யுமனனைத் தூமாஷ்ணனும், சிதரஸேனனு
தூமுகனும், துஸைஹனும், விவிமசதிபும், துசசாஸனனு
முறையே இருபதுபாணங்களாலும், ஐந்து பாணங்களாலும், ஒ
பது பாணங்களாலும், ஏழுபாணங்களாலும், ஐந்துபாணங்க
லும், மூன்றுபாணங்களாலும் அடித்தார்கள் ராஜேந்திரே,
சதருக்களைத் தடுக்கச் செய்கிறவனான தருஷ்டத்யுமனன், ஹ
லாகவத்தைக் காண்பித்துக்கொண்டு, ஒவ்வொருவரையும் இரு
தந்து இருபத்தைந்து பாணங்களால் திருப்பியடித்தான் ப
தரே! அபிமன்யு புத்தத்தில் ஸதயவரதனையும் புருமித்திரனைய
பத்துப்பத்துக் கணைகளால் அடித்தான் மாதாவினுடைய மன
திற்கு ஸந்தோஷத்தை உண்டுபண்ணுகின்றவர்களான மாதரிட
திராகள் புத்தத்தில் மாதலனான சலயனைக் கூடையுள்ள அ
களால் அடித்தார்கள் அது ஆசசரியமாயிருந்தது ம
ராஜரே! பிறகு, சலயன் ரதிகாக்களுள் சிறந்தவர்களும் செய்ததற்கு
பிரதிசெய்வதில் விருப்பமுள்ளவர்களுமான மருமானகளை அனே
பாணங்களினாலே அடித்தான் (கணைகளால்) மூடப்படுகி
அந்த மாதநிரிபுத்திராக்களிருவரும் அசையவில்லை பிறகு, ம
பலசாலியும் பாண்டுபுத்திரனுமான பீமஸேனன் தூரியோத
னைப்பார்த்து முடிவைபுண்டுபண்ண நினைந்து கதாயுதத்தை
கையில் எடுத்தான் கதாயுதத்தைக் கையில் எடுத்தவனும் கொ
முடியுடன் கூடின கைலாஸம்போன்றவனும் மிகக் புஜபலமு
வனுமான பீமஸேனைப் பார்த்து உடம்புடைய புத்திராக்கள் ப
தால் ஓடினார்கள் தூரியோதனனோ மிகுந்த கோபங்கொ
வேகமுள்ள பதினாபிரம யானைகளடங்கிய படைபுடன் மகதநாத
(புத்தத்திற்காச) ஏவினான் தூரியோதனராஜன், அந்த யானை
படையோடு மகதநாதனை முன்னிட்டுக்கொண்டு பீமஸேன
எதிர்த்துச் சென்றான் பீமன் தனனை எதிர்த்து வருகின்ற யானை
படையைப்பார்த்துக் கதையைக் கையில் கொண்டு வலிமமம்போ
உரக்கக் காஜித்துக்கொண்டு ரத்தத்தினின்று கீழே இறங்கினான்
பீமன் இருமபாலாகிய கனமான பெரிய கதையைக் சையி
எடுத்துக்கொண்டு வாயைத் திறந்துகொண்டிருக்கும் அந்தக்
போல யானைப்படையை எதிர்த்து வந்தான் நீண்டகைக்
புடைய பலசாலியான பீமஸேனன் கதையினாலே யானைகளை
கொன்றுகொண்டு வஜரத்துடன் கூடின இந்திரனபோல புத்தத்தி
ஸஞ்சரித்தான், பெரிதும் மனதையும் ஹருதயத்தையு
நடுவரச் செய்கின்றதுமான காஜிக்கின்ற பீமனுடைய அந்த
சபுத்ததினால் யானைகள் வெருண்டு ஒன்றுகூடி ஒன்றை ம
றென்று தாக்கின பிறகு, த்ரௌபதிபுத்திரர்கள், மகாரதனோ

சிமனபு, நகுலன், ஸஹதேவன், பாஷதனான திருஷ்டதபுமனன்
 ஸி இவர்கள் பீமஸேனனுடைய பின்புறத்தைப்பாதுகாக்கின்ற
 களாகவும் விரைவாக ஓடிவருகிறவர்களாகவும் மேகங்கள்
 க்குட்படங்களினமீது வாஷதாரைகளைப் பொழிவதுபோல
 னைகளினமீது அம்புமழையைப் பெரழிந்தார்கள் சததுருக்க
 டைய க்குட்படங்களைப்பிடிப்பவனும் பாண்டுவின்வம்சத்தில் உதித்
 டனும் நகுலபுத்திரனுமான சதாநீகன் யுத்தத்தில் கூடமையுள்ள
 ள்களாலும் கூடூரபரங்களாலும் துவையப்பட்ட பலலங்களா
 ம அஞ்சலிகள்களாலும் யானைகளினமீதேறிப் போராடிகின்ற
 ர்களுடைய தலைகளை அறுத்தான கீழேவிழுகின்ற தலைகளா
 ம அலங்கரிக்கப்பட்டதோள்களாலும் அங்குசங்களுடனகடின
 ள்களாலும் யுத்தபூமியானது கலமாரியுடனகடியது போலவிளங்
 து யானைகளினுடையபிடாதுளில் தலையறுபட்ட யானைவீரா
 மலையுச்சிகளில் கிளைகளொழிந்தமரங்களுபோலக் காணப்பட
 ர்கள் மஹாத்மாவும் பாஷதனுமான திருஷ்டதபுமனனாலே
 ான்று வீழ்த்தப்பட்டுக் கீழேவிழுகின்ற வேறுபெரியயானைகளை
 கண்டோம் பிறகு, அரசனான மகதநாதன் ஐராவதத்திற்கு
 பான ஒருயானையை ஸூபத்திராபுத்திரனான அபிமனபுவி
 டைய ரத்தத்தைக்குறித்து யுத்தத்தில் தூண்டினான் சதருவீரா
 ரக் கொல்லுகிற வீரனான ஸூபதராபுத்திரன் மகதநாதனுடைய
 ரியயானை தன்னை எதிர்த்துவருவதைக்கண்டு ஒருபாணத்தால
 டத்தான சதருபட்டணங்களை ஆடிக்கின்றஸவபாவமுடைய
 சிமனபுவானவன், யானையை நடத்திவருகின்ற அந்த மகதநாத
 டைய தலையை வெள்ளிககட்டுடனகடின ஒரு பலலத்தினாலே
 றத்தான பாண்டுபுத்திரனான பீமஸேனனும் அந்தயானைப்
 டயில் துழைந்துஇந்திரன் மலைகளைப் பிளப்பதுபோல யானை
 ர அடித்துக்கொண்டு யுத்தரங்கத்தில் ஸஞ்சரித்தான வஜ்ரத்
 ல அடிக்கப்பட்ட மலைகளைப்போல அந்த யுத்தங்களத்தில் பீம
 னனாலே ஒரே அடியினால் யானைகள் கொல்லப்படுவதைக் கண்
 ாம் அரசசேரீ தந்தங்கள் முறிந்தவைகளும் துதிகைகள் அறு
 டவைகளும் தொடைகளடிபட்டவைகளும் முதுகும் முது
 லும்பிண்டியும் ஒடிபட்டவைகளும் கொல்லப்பட்டவைகளும் பா
 ள்கள் போன்றவைகளுமான சிலயானைகளையும், காஜிக்கின்றவை
 ம துன்பமடைகின்றவைகளும் யுத்தத்தையடைந்து புறங்காட்டி
 கின்றவைகளுமான சிலயானைகளையும் அதிகமாக ஒடுகின்றவைக
 பயத்தினால் மிக நடுக்கமுற்றவைகளும் மிகுதியாகவிஷடை
 டுகின்றவைகளும் பீமஸேனனுடைய யுத்தமாராக்கங்களில் பா

வதன்களபோல விழுந்திருக்கின்றவைகளும் கொல்லப்பட்டன
 றும் துரைகளைக் கக்குகின்றவைகளுமான அனேக யானைகளையு
 நான்கண்டேன இன்னும் மறற்ப பெரியயானைகள் கும்பஸ்தை
 உடைநது உதிரத்தைக்கக்கிக்கொண்டுமடிகத் துடித்துக்கொண்டு
 பூமியிலிருக்கின்றமலைகளபோல புத்தபூமியையடைந்திருந்தன வெ
 முப்பினாலும் உதிரத்தாலும் பூசப்பட்ட அங்கங்கையுடையவன
 ஊனீரினாலும் மஜ்ஜைகளாலும் நனைக்கப்பட்டவனுமான பீம
 போரககளத்தில்தண்டபாணியான அந்தகனபோல ஸஞ்சாரமெ
 தான யானைகளினுடையரகதங்களால் நனைக்கப்பட்ட கதாயுத்
 தைக் கையில்கொண்டவனும் கோரநுபமுள்ளவனுமான பீ
 ஸேனன பிநாகமனனகிறவிலலைக் கையிலேந்திய பரமசிவனபோல
 பயங்கரனாயிருந்தான கோபங்கொண்ட பீமஸேனனாலே நன
 நாசமபண்ணப்படும் யானைகள் தூனபுறுத்தப்பட்டு உமமுடை
 சேனையை அடித்துக்கொண்டு விரைவாக ஓடின மகாவிலலாளிய
 யுத்தம் செய்கின்றவனும் வீரனுமான அந்தபபீமனை, வஜ்ரபா
 யான இரதிரனைத் தேவர்கள் காப்பதுபோல, அபிமன்யுமுதலா
 ரதிகாக்கப்பாதுகாததாரகன் 1யானையினுடையரகதங்களால் நனை
 கப்பட்ட கதாயுத்தத்தைக் கையில்கொண்ட பீமஸேனன யமன
 லப் பயங்கரனாகக் காணப்பட்டான் பாரதரே ! கதையோடுக
 ளல்லாததிகருகளிலும் ஸஞ்சரித்துப் போபுரிகின்ற பீமனை
 களத்தில் நாததனம்செய்கின்ற சங்கரரைப்போலக் கண்டோ
 மகாராஜரே ! யமதண்டத்திற்கு ஒப்பானதும் பெரியதும் இந்
 னுடைய வஜ்ராயுத்தத்திற்கு ஒப்பான ஒலியுள்ளதும் கோரமானத்
 பகைவர்களை ஹிமவரிகின்றதும் மயிரகளோடும் மஜ்ஜைகளோ
 கலந்துகொண்டிருக்கின்றதும் ரகத்ததால் நனகு பூசப்பட்டதுமா
 அந்தபபீமனுடைய கதாயுத்தத்தை, கோபங்கொண்டு ஜீவராசிகளை
 கொல்லுகின்ற ருத்திரருடைய பினுகத்தைப்போலக்கண்டோ
 இடையன் பச்சுக்கூட்டங்களைத் தடியினால் ஓட்டுவதுபோல
 பீமன் கதாயுத்தத்தினாலே யானைப்பூட்டையை ஓட்டினான் கதாயுத்
 தாலும் பாணங்களாலும் நான்குபக்கங்களிலும் அடிக்கப்பட்டு
 அந்த உமமுடையயானைகள் தமது படைகளையே அடித்துக்கொ
 ண்டு நான்குபக்கங்களிலும் ஓடின பீமன் பெருங்காற்று மே
 களைச் சிதறடிப்பதுபோல யானைகளைச் சின்னபின்னமாக உ
 தது மயானத்தில் சூலபாணியான ருத்திரா நிற்பதுபோல நெரு
 கின் யுத்தங்களில் நின்றான்

பொருந்தாமையால் ஒரு சொல் விடப்பட்டது

அறுபத்துமூன்றாவது அத்தியாயம்

பீஷ் ம வ த ப ர வ ம் (தோடர்ச்சி)

(ஸாத்யக்யும் பூரிஸாவஸும் போர்பூரிந்தது.)

அநதயானைப்படைகொல்லப்பட்டவுடன், உமமுடைய புத்திர
தாரியோதனன், 'பீமஸேனனைக்கொல்லுங்கள்' என்று எல்லா
னிகாக்களையும் ஏவினான் பிறகு, எல்லாப்படைகளும் உமது
நிரனுடைய கட்டளையினாலே, பயங்கரமான சபதங்களை வெளி
யாக காணிகிற பீமஸேனனை எதிர்த்தோடிவந்தான் எல்லையற்ற
தேவர்களாலும் மிகவும் ஸ்லோககமுடியாததும் பாவகாலத்
தொழுவதிரம்போல நான்குபக்கத்திலும் பொருகிவருகின்றதும்
வித்ததாலும் அக்கந்தை காணமுடியாததும் ரதங்களாலும்
நகளாலும் குதிரைகளாலும் நிரம்பியதும் சங்கங்களால் தூரதுபி
இவைகளின் சபதங்களால் நிரம்பியதும் எண்ணிறந்த ரதங்க
ளிடம் காலாட்படைகளோடு கூடியதும் புழுதியினால் நான்கு
பக்கங்களிலும் சூழப்பட்டதும் வேறொரு பெருங்கடல் போன்ற
நிலைதவறாமுடி செய்யமுடியாததுமான அந்த ஸேனஸமுத
ததைப் பீமஸேனன் கண்டபோலத் தடுத்தான் அரசரோ
தகளத்தில் மஹாபலசாலியும் பாண்டபுத்திரனுமான பீமஸேன
னைய ஆசசரியகரமானதும் மனிதசெய்கைக்கு மேற்பட்டது
யான அந்தசெய்கையை நாங்களுக்கெட்டாம் பீமஸேனன் யுத்தத்
தமுயற்சியுள்ளவர்களும், குதிரைகளையும் ரதங்களையும் யானைகளையு
டையவர்களும் எல்லா அரசர்களையும் பரப்பரப்பில்லாமலே
தயினாலே தடுத்தான் ரதிகாக்களுள் உத்தமனான அந்தப்பிமன்
த ஸேனியஸமூகங்களைக் கதையினால் தடுத்துக்கொண்டு கை
த அந்தயுத்தத்தில் மேருபரவதம்போல அசைவறுவிறின்றான்
ந்தஸங்கடகரமும் கேரரமும் அதயுகரமுமான அந்தக் காலத்
ஸஹோதரர்களும் புத்திரர்களும் பூர்ஷத்தனான திருஷ்டதயும்
யம் (பிரதிவிரதியன் முதலான) தரேளபதி புத்திரர்களும்
மனயுவும் பகைவர்களால் ஜயிக்கப்பட்டாவதுவான சிகண்டி
பயம்நோந்திருக்கின்ற ஸமயத்தில் மஹாபலசாலியான பீம
னனைவிட்டு விலகவில்லை பிறகு, பீமஸேனன் கூர்மையுள்ள
உருக்கினால் செய்யப்பட்டதும் கனமுள்ளதுமான பெரியகதை
யை கையில் எடுத்துக்கொண்டு தண்டபாணியான அந்தகன்
ல உமமுடைய யுத்தவீரர்களைக் குறித்து ஓடிவந்தான் பகை
ர அவமதிப்பவனும் பிரபுவான பாண்டவன், தோக்கட்டங்
யும் குதிரைக்கூட்டங்களையும் நாசம்செய்துகொண்டும் கைக்
ர வேகத்தாலும் தொடைகளின் வேகத்தாலும் தோக்கட்டங்

களை 1 இழுததுகொண்டும் யுகாந்தகாலத்தில் காலனபோ
கொன்றுகொண்டு புத்தபூமியில் உலாவினான் யானை கோ
காடுகளை அழிப்பதுபோலப் பீமன் கௌரவஸையங்களைக்
வாக நன்கு அடித்தான் ரதங்களினின்றும் ரதிகாக்களையும்
களினின்றும் யானைவீரர்களையும் குதிரைகளினின்றும் குத்
வீரர்களையும் பூமியில் காலாட்களையும் அடித்துத்தள்ளினான்
புஜபலமுள்ள பீமனேனன் உமமுடைய புத்திரனுடைய பன்
லிருக்கின்ற எல்லாவீரர்களையும் காற்றானது வலிமையினால் மரங்
ஒடிப்பதுபோலக் கதையினால் நாசஞ்செய்தான் யானைகளை
குதிரைகளையும் கீழேவிழும்படிசெய்கின்ற அந்தக்கதாபுதமா
மஜ்ஜையினாலும் ஊனீராலும் மாமஸங்களாலும் ரகத்தாலும்
ரூகப்பூசப்பட்டதும் மஹாபயங்கரமுமாகக் காணப்பட்டது
காங்குக கொல்லப்பட்டமனிதர்களாலும் யானைகளாலும் குத்
களாலும் புத்தபூமியானது மிருதபுவினுடைய இல்லத்திற்கு
பாயிற்று கோபங்கொண்டு ஜீவராசிகளை நாசம்செய்கின்ற
திரளுடைய பிணைமபோன்றதும் யமதண்டமபோன்றதும்
மாயிருக்கிறதும் இரதிரந்து வஜராயுத்ததிற்கு நிகரான
புள்ளதும் நாசஞ்செய்கிறதும் அச்சத்தை விளைவிப்பதும்
பீமனேனனுடைய கதாபுத்ததை அனைவரும் கண்டார்கள
புத்ததைச் சுழற்றுகின்ற மஹாபலசாலியான அந்தக் குரதீபு
னுடைய ரூபமானது யுகாந்தகாலத்தில் காலனுடைய வடி
போல மகாகேர்மமாக விளங்கியது அவவாறு பெரியஸேனை
அடிக்கடி துரத்திஅடிப்பவனும் மிருதபுவைப்போல வருகி
வனுமான பீமனைக்கண்டு எல்லோரும் துக்கமுள்ளவாகளானா
பார்த்தரே! பாண்டவன் கதையைக் கையில் எடுத்ததுகொண்டு
எந்த இடத்தில் பராக்கிறானோ அந்த அந்த இடத்தில் எல்ல
சேனைகளும் பிளக்கப்பட்டன, பலத்தினாலே ஸைநியங்களை
ரூகப் பிளக்கின்றவனும் அளவற்ற ஆற்றலுள்ளவனும் வான
திறந்துகொண்டிருக்கும் அந்தகனபோலச் சைனியங்களை விழு
கிறவனும் அவவாறு பயங்கரமான காரியத்தைச் செய்கி
வனும் கையில் பெரியகதாபுதம் பிடித்தவனுமான அந்தப்பீம
கண்டு பீஷ்மா மழையுடன்கூடின மேகம்போலச் சரமாரியி
(பீமனை) மூடிக்கொண்டு பெரிதான தேரொலியுடன் சூரி
போற் பிரகாசிக்கிற ரத்ததோடு விரைவாக அவனை எதிரா
வந்தார் மிக்க பாகுபலமுள்ள பீமன் மிருதகோபங்கொ
வாயைத் திறந்துகொண்டிருக்கும் அந்தகனபோல அங்கு

நகின்ற அந்தப் பீஷ்மரைக்கண்டு அவரை எதிர்த்தான் அந்த
ணத்தில் சினிசுலத்திலுமிருந்தவர்களுள் சிறந்தவீரனும் ஸ்தையந
மான ஸாதயகி உறுதியானவிலலினால் பகைவர்களை அடித்துக்
கொண்டும் உமதுபுத்திரனுடைய ஸைனியத்தை நடுங்கச்செய்து
கொண்டும் பிதாமஹரை எதிர்த்தான் பாரதரே! வெள்ளிப்போல
வருகிற குதிரைகளோடு வருகிறவனும், கூடாமையுள்ளவன்
ம நல்லகணுக்களுள்ளவைகளுமான அம்புகளை வாழ்க்கிற
மான அந்தஸாதயகியை அப்பொழுது உமமைச்சோரந
லா (வீராகருடைய) கூட்டங்களும் தாங்குகிறபதற்குச் சகதி
றவையாயின அப்பொழுது, அலம்புஸன என்கிற ராக்ஷஸன்
படிப்பட்ட ஸாதயகியைப் பததுப்பாணங்களுள் அடித்தான்
யினுடைய பேரணை ஸாதயகியும் நான்குபாணங்களால் அவ
ந்திருப்பியடித்துத் தேருடன் எதிர்த்துவந்தான் பகைவரினி
யில் நாற்புறங்களிலும் சமூனறுகொண்டும், குருபுகவர்களை
தரங்கத்தைவிட்டு ஓடடிக்கொண்டும், யுத்தத்தில் அடிக்கடி
மநாதம்செய்துகொண்டும் வருகின்ற வருஷணிவீரனான ஸாத
யககண்டு உமமுடைய யுத்தவீரர்கள், மேகங்கள் ஜலவேகந
ால் மலையை அடிப்பதுபோலச் சரமாரிகளைப் பொழிந்தார்கள்
லும், மத்தியானனகாலத்தில் நன்றாகப் பிரகாசிக்கின்ற சூரிய
ப்போல அவனை ஸஹிப்பதற்குச் சகதியற்றவர்களானார்கள்
தரே! அச்சேனையில் ஸோமத்ததனுடைய புத்திரனைத் தவிர
று ஒருவனேனும் துக்கத்தை அடையவில்லையென்பதில்லை
தரே! மகாத்மாவும் ஸோமத்ததனுக்குக் குமாரனுமான அந்
பூரிசரவஸ விலலைக்கையிலெடுத்துத் தன்னைச் சோரந் தனிகா
தரத்தப்படுவதுகண்டு ஸாதயகியை எதிர்த்துப் போரிட
மபி அவனை எதிர்த்தான்

அறுபத்துநான்காவது அதியாயம்

பீஷ் ம வ த பாவம் (தோடர்ச்சி)

அந் துரியோதனனுடைய தம்பிகள் எண்மரைக்கொன்றதும், கடோத்
கச்சிட்டுப்பயந்து கேளவர்கள் போரை நிறுத்தியதும்)

அரசரே! பிறகு, பூரிசரவஸ அதிகக்கொப்பன்கொண்டு வேணு
களாலே பெரியயானையை அடிப்பதுபோல ஒன்பதுபாணங்
களால் ஸாதயகியை அடித்தான் அளவிறதற்கரிய பராகிரம
ள்ள ஸாதயகியும் எல்லா ஜனங்களும் பார்த்துக்கொண்டிருக்கும்

போதே பதிவான கணுகளுடனகூடின அம்புகளால் கௌரவத் துதித்தான பிறகு, துரியோதனராஜன தம்பிகளால் சூழப்பயுத்தத்தில் முயற்சிபுடன பூரிசுவனை நாற்புறத்திலும் சூழகொண்டான அதிகபராகிரமமுள்ள பாண்டவர்களைவருயுத்தத்தில் வேகமுடையவனான அநதஸாதயகியை நான்குபக்திலும் சூழ்ந்துகொண்டுநின்றார்கள் பாரதரே! பீமஸேனமிகக்கோபங்கொண்டு கதையைஎடுத்துத் துரியோதனனமுதல் உமமுடையபுத்திரர்கள் எல்லோரையும் வளைத்துக்கொண்ட கோபமும் பொருமைபுமுள்ள உமமுடையபுத்திரனானநந்தக அனேகஆயிரக்கணக்கான ரதங்களோடு மகாபலசாலியான ஸேனனைக் கழுகிறகுகள் பூண்டவைகளும் சாணையில் தீட்டபடவைகளுமான ஆறுபாணங்களால் அடித்தான அரச்சரே! பொழுது துரியோதனன கோபங்கொண்டு கூமைபுள்ள ஒன்பாணங்களாலே மஹாரதனான பீமஸேனை மாப்பில் அடித்தா பிறகு, மிககபுஜபலமுள்ளவனும் அளவற்றதேகபலமுள்ளவனும் பீமன ரதங்களுட்கிறநந்த தனரத்தினமீதேறி விசோகனென தனஸாரதியையனோக்கி, 'மகாரதாக்களும் சூரர்களுமான இந் திருதராஷ்டிரகுமாரர்கள் ஒன்றுசேர்ந்து மிகுந்தகோபங்கொரு யுத்தரங்கத்தில் என்னையே கொல்வதற்கு முயன்றிருக்கின்ற பாகனே! இந்நபபோகங்கள் த்தில் இப்பொழுது நான ஸவேந்தரகளைப் பாராததலால் அனேகவருஷகாலங்களாக எண்ணப்பட்ட கின்ற நமமுடைய மனோரதவிருக்டம் (இப்பொழுதுதான்) பதோடு கூடியதாயிற்று அசோக! எந்தவிடத்தில் ரதங்க உருளைகளாலே துற்றப்பட்டபுழுதிகள் திசைகளினிடையில் ப ஸமுகங்களோடு ஆகாயத்தை நாடப்போகின்றனவோ அநதஇ தில் துரியோதன ராஜன தானே யுத்தஸன்னதத்தை நிறகிற அநதஇடத்திலேயே அதிகமதமுள்ளவாகளும் குலபுத்திரா மான இவனுடையபிராதாக்களும் யுத்தஸன்னததாகளாக நிற்கு கள் இவர்களை இப்பொழுது நீ பாராத்துக்கொண்டிருக்கையிலே நான கொல்லப்போகிறேன், ஸமசயமில்லை ஸாரதியே! ஆதல யுத்தத்திலுமுயற்சிபுள்ளவனாக என்குதிரைகளை இழுத்துநடத் என்று கட்டளையிட்டான

ராஜரே! பீமன இங்ஙனமகூறி, பின், உமதுபுத்தி நன்றாகத்தீட்டப்பட்டவைகளும் கூமைபுள்ளவைகளும் பெ னுல அலங்கரிக்கப்பட்டவைகளுமான அம்புகளால் அ தான நந்தகையும் மூன்று அம்புகளால் நடுமாயில் தான மகாபலமுள்ளவனான அநதப் பீமனைத் துரி தன்ன அறுபதுபாணங்களால் அடித்து மிகக்கூமைய

புற மூன்று பாணங்களினாலே விசோகனையும் அடித்தான
 ரசரே! துரியோதனன் நகைத்துக்கொண்டு மிகக்கூடையுள்ள
 னறுபல்லங்களாலே யுத்தத்தில் பிரகாசிக்கின்ற பீமனுடையவில
 கைபிடிக்குமிடத்தில் துண்டாக்கினை பரதாக்கிற சிறந்த
 ர! மஹாராஜரே! பீமஸேனன், ஸாரதியான் விசோகனை வில
 கையிறகொண்ட உமதுபுதரன் போரில் கூரியஅம்புகளால்
 நத்துவதுகண்டு அதனைப் பொருமல பரபரப்புடன் உமமுடைய
 மாரணைக கொல்வதற்காகத் திவ்யமானவிலலைக் கையிலெடுத்த
 ன பீமன் மிகுந்த கோபமூண்டு இறகுகள் பூண்ட சுஷ்ரபரம
 னகிற பாணத்தை விலலிற்பூட்டி அதனால் துரியோதனராஜனு
 டய சிறந்தவிலலைத் துண்டாக்கினை உமமுடைய புத்திரனான
 நத்த துரியோதனன் சினமிகுந்து அழககப்பட்ட (அந்த)
 லையெறிநதுவிட்டு மிகுந்தவேகமுள்ள வேறு விலலையெடுத்துக்
 லமிருதயுவுக்குச் சமமாக விளங்குகின்ற கோரமானபாணத்தை
 நனிலபூட்டி அதனாலே மிகுந்த கோபத்தோடு பீமஸேனை நடு
 ராபில் அடித்தான் நன்றாக அடிக்கப்பட்டவனுமவருத்தமுற்ற
 றுமான அந்தப் பீமன் தேரின் மத்தியில் உட்காராதான் ரத்த
 றாமத்தியில் உட்காராத அந்தப் பீமன் மூச்சுசையையடைந்தான்
 னப்பமுற்ற அந்தப் பீமனைப்பார்த்து அபிமனயுவை முதன்மை
 கவுடையவாகனும் சிறந்தவிலலாளிகளுமான பாண்டவர்களைச்
 றாத மஹாரதர்கள் பொறுக்கவிலலை பிறகு, அவர்கள் மிகுந்த
 ககத்துடன் உமது புத்திரனுடைய முடியில் உகரமான தேஜ
 ஁ள்ள சஸ்திரங்களினுடைய நெருங்கின மழையைப் பொழிந்
 றார்கள் பிறகு, பேராற்றலுள்ளவனும் பாண்டநாதனனுமான பீம
 றன்ன பிரஜைஞையுடையது, துரியோதனனை மூன்றம்புகளா
 ம திருமபவும் ஐந்துஅம்புகளாலும் அடித்துப் பொற்கட்டுக்க
 ள்ள இருபத்தைந்து பாணங்களால் சலயனை அடித்தான் அடிக
 டப்பட்டவனும் பெரியவிலலாளியுமான அந்தச்சலயன் யுத்தத்தை
 டு விலகினை பிறகு, ஸேனாபதி, ஸுஷேனன், ஜலஸந்தன்,
 ஁லோசனன், உதரன், பீமரதன், பீமன், வீரபாகு, அலோ
 பன், தாமுகன், துஷ்பரதாஷன், விவிதஸு, விகடன், ஸமன்
 னகிற உமது பதினான்குபுத்திரர்கள் பீமனை எதிர்த்தார்கள்.
 வர்கள் கோபத்தினால் கண்கள் மிகச்சிவந்து பலகணைகளைத்
 தாடுத்துக்கொண்டு ஒன்று சேர்ந்து பீமஸேனை எதிர்த்து ஒடி
 ந்து நன்கு அடித்தார்கள் மஹாபலமுள்ளவனும் வீரனும்
 கபுஜபலமுள்ளவனும் பாண்டநாதனனுமான பீமஸேனன் உம
 டைய புத்திரர்களைப்பார்த்து இரண்டு கடைவாய்களையும் நக்கிக்
 கொண்டு பசுக்களின் மத்தியில் செந்நாய் பரயவதுபோல்ப

பாயநது கருடனபோனற வேகததுடன் கூடாரபரத்தினுல னே
பதியினுடைய தலையை அறுத்தான நீண்டகைகளையுடையவளு
பீமன மனக்களிப்புடன் உரக்க அட்டஹாஸமசெயது 'மூன
பாணங்களால் ஜலஸந்தனைப்பிளநது யமலோகத்துக்கு அனு
னான பிறகு, ஸுஷேணனைபுகொண்டு மிருதயுஷினிடம் அத்
பிணை சந்திரனுக்கு ஒப்பானதும், குண்டலங்களால் அலங்க
கப்பட்டதும், தலைப்பாகையுடன் கூடியதுமான உக்கிரனுடை
தலையை ஒரு பலத்ததினிலே பூமியிலதளினினுன. புத்ததத்
வீரனாபாண்டவன எழுபது பாணங்களாலே குதிரைகளோடு
கொடியமரத்தோடும் ஸாரதியோடும் வீரபாகுவைப் பரலோ
திறகு அனுப்பினுன மன்னரே! பீமஸேனன நகைத்துக்கொண்
கொடியமதங்கொண்டவாகளும் உமமுடைய புத்திரர்களும்
பீமன பீமரதனிருவரையும் யமலோகத்தையடையும்படி
தான பிறகு, பீமன மகாபுத்தத்தில் எல்லாஸைனிகாக்க
பாரத்துக்கொண்டிருக்கும்பொழுது ஸுஷேணனையும் கூட
ப்ரத்தினுல யமனுடைய வீட்டிற்கு அனுப்பினுன அரசரே! உ
முடைய புத்திரர்களும் அங்கு மிச்சமாயிருந்தவர்களும் அரச
பீமஸேனனுடைய பராகிரமத்தைக் கண்டு அவனிடத்தின்
னுண்டான பயத்தினுல பீடிக்கப்பட்டும் மகாபலசாலியான அவ
அடிக்கப்பட்டும் திசைகளில் ஓடினார்கள் பிறகு, பீஷமா, ம
ரதாக்களெல்லாரையும் நோக்கி, 'கொடியவிலலைக் கையில்கொண்
இரதப் பீமன் புத்தத்தில் கோபங்கொண்டு சிறப்புடையவாக
யும் பிராயமுதிரந்தவாக்களையும் ஒன்றுசேர்ந்திருக்கின்ற சூராக
யும் மஹாரதாக்களான தாராதராஷ்டிராக்களையும் நாசம்செய்தல்
இவனைத் தாமதமின்றிப் பிடியுங்கள்' என்று கூறினா பிறகு, இ
வாறுசொல்லப்பட்ட தூயேர்தனனுடைய ஸைனிகாக்களைவரு
மிகவும்கோபங்கொண்டு மகாபலசாலியான பீமஸேனனைக்குறித்
எதிர்த்து ஓடிவந்தார்கள் அரசரே! பகத்ததனைவன ப
னிருக்குமிடத்திற்கு மதப்பெருக்குற்ற யானையுடன் விரைவ
எதிர்த்து வந்தான, புத்தம் செய்வதற்காக வரும்பொழுதே
மேகமானது சூரியனை மூடுவதுபோல, பீமஸேனை அம்புகளா
புத்தத்தில் கண்ணிற்குப் புலப்படாமல் செய்தான அபிமனயு
முதனமையாக்கக்கொண்டவர்களும் புத்தத்தில் தங்கள் புஜப
தையே துணையாக்கக்கொண்டவாளுமான மஹாரதாக்கள், பகத்
தன பீமனை அம்புகளால் அவ்வாறுமூடினதைப் பொறுக்கவில்
அவர்கள் இரதப்பகத்ததனைச் சரமாரியோடு நான்குபக்கத்தி
சூழ்ந்துகொண்டார்கள் அவர்கள் எல்லாபுக்கங்களிலும்

நத்னுடைய யானையையும் சரமாரியினால் பிளந்தார்கள். வேந்தர் ! அந்த எல்லா மகாரதர்களாலும் சஸ்திரவருஷத்தினால் அடிகப்பட்டதும், பறபல அடையாளமுள்ளவைகளும் மிகக் கூடமானவைகளுமான (அம்புகளாலே) பெரிய உதிரப்பெருக்குண்டுண்ணப்பட்டதுமான அந்த பராகஜயோதிஷ தேசத்தரசனுடையனையானது, சூரியனுடைய கிரணங்களாலே கோக்கப்பட்டரியமேகம்போல யுத்தத்தில் பாரபதற்கு அழகுள்ளதாயிருந்த பகதததனாலே தூண்டப்பட்டதும் மதஜலத்தைப்பெருக்க தனமையுள்ளதுமான (அந்த) யானையானது இரண்டுமடங்கு கத்தையடைந்த காலங்களாலே பூமியை நடுமுகுமபடிசெய்து ராண்டு காலஞ் அனுப்பப்பட்ட அந்தகனபோல அவர்களையையும் எதிர்த்து ஒடிவந்தது எல்லாமஹாரதர்களும் அந்தனையினுடைய மிகப்பெரிதான அந்த ரூபத்தைக் கண்டு (இது நவராலும்) ஸஹிக்கமுடியாததென்று எண்ணி மனஊக்கத்தை உடந்தனா மஹாராஜரே ! பிறகு, அரசன் கோபமுண்டு அமிழ்ந்து கக்களுள்ள அம்பினாலே பீமஸேனனை நடுமார்பில அடித்தான், மாரதனும் சிறந்தவில்லாளியுமான அந்தபீமன் அவ்வரசனா அதிகமாக அடக்கப்பட்டு மயக்கத்தால் மனநிலைதவறிக் கொடி, ததில் சாயந்தான் பிரதாபசாலியானபகதததன் பயந்தவாக் தன் அந்தப்பாண்டவவீரர்களையும் மூாசசையடைந்த பீமஸேனயும் கண்டு உரக்க லிமமநாதம்செய்தான் அரசரே ! பிறகு, கூஸனும கோரரூபமுள்ளவனுமான கதோதகசன், பீமன் அவநிலைமையை அடைந்ததைக்கண்டு மிக்ககோபமுண்டு அவனிடதிலேயே மறைந்தான் அந்தக்கதோதகசன் பயப்படுகிறவர்களுக் பயத்தை விருத்திபண்ணக்கூடிய குரூரமானமாயையைசயது அரை நிமிஷத்திற்குள் பயங்கரமானஉருவத்தைஅடைந்து மாயையினால் உண்டுபண்ணப்பட்ட ஐராவத்ததினமீது வீறநப்பவனாகக் காணப்பட்டான் அந்தயானையை மற்றுமுள்ளநீரக திக்கஜங்கள் பின்தொடர்ந்தன அஞ்சனம், வாமனம், நலாளிபொருந்திய மகாபதமம் ஆகிய மூன்று பெரியயானைகளிலும் ககர்களே வீற்றிருந்தனா (அந்தயானைகள்) உடலபருத்த மும், ங்களையும் மிகப்பெருக்கிக்கொண்டு தேஜஸும் வீரியமும் பலமுள்ளனவாகவும் மகாபலபராககிரமமுள்ளனவாகவும் காணபட்டன சத்துருக்களைத் தவிரக்கசெய்யவனான கதோதகசன்னையையுடைய பகதததனைக் கொல்லஎண்ணி அப்பொழுது யானையைத் தூண்டினான் மகாபலசாலிகளான அவ்வரசகாரால் தூண்டப்பட்ட நான்கு தந்தங்களுள்ள (அந்தயானைகளும்)

மற்றயானைகளும் நான்குதிகளுக்களினினும் மிகக் கோபத்தே பகதத்தனுடைய அநதயானையைக் கொம்புகளால் குத்தித் து புதுத்தின் அநதயானைகளால் துன்பமடைந்தும் பாணங்கள் அடிக் கப்பட்டு ம் வேதனையினால் தைநயமுற்ற அநத (ப பகத் தனுடைய) யானையானது இரத்தினனுடைய வஜராயுதத்தின் ஓ போன்ற ஒலியுடன் மிகப்பெரிதான ஒலியைச் செய்ந்து பாரத் தியேனையுத்திரனான கதோதசசனுடைய அம்புகளால் அடிக் பட்டு அலறுகின்ற அநதயானையானது உமது புத்திரனுடைய எல்லாச் சேனைகளையும் அடித்துக்கொண்டு ஸஞ்சரித்தது கா டுகின்ற அநதயானையினுடைய மிகக்கொடிய பயங்கரமான அ ஒலியைக்கேட்டு, பீஷமா, துரோணரையும் துரியோதனராஜ யும் பாரதது, 'இதோ, மஹா வில்லாளியான பகதத்தன் யு களத்தில் துராதமாவான் கதோதசசனோடு போர்செய்கிறா கஷ்டமான நிலைமையிலுமிருக்கிறான் ராக்ஷஸனோ பெரியமா யுடையவன் அநதப் பகதத்தராஜனோ அதிக கோபமுள்ளவ காலனுமமிருதபுஷ்பமபோன்ற அவ்விருவரும் யுத்தத்தில் எதி துப் போராடிகிறார்கள் ஸந்தோஷமுள்ள பாண்டவர்களுடைய பேரொலியும் கேட்கப்படுகிறது பயந்திருக்கின்ற யானையினுடைய மிகப்பெரிதான ரோதனரபுத்தமும் கேட்கப்படுகிறது உங்களு மங்கள்முண்டாகட்டும் பகதத்தராஜனை ரக்ஷிப்பதற்காக உ விடம் செல்லோம் யுத்தத்தில் காககப்படாவிடில் (அவன்) வி வில் உயிரை இழப்பான் மிகக்வீரமுடையவர்களே! அப்ப பட்ட நீங்கள் வேகமாகப் புறப்படுங்கள் நாம் ஏன் தாமதமா செல்லவேண்டும்? ரௌத்திரமானதும் மயிராகக் கசுத்ததை உ பண்ணக்கூடியதுமான பெரியயுத்தமல்லவோ நடந்தவருகின்ற, ஸேனாபதியான பகதத்தன் நம்மிடத்தில் பகதியுள்ளவன், மேலு 1 குலபுத்திரன், சூரன் (மனவறுதி)² தவறுதலாகளே! ந அநதப்பகதத்தனை ரக்ஷிக்கவேண்டும்' என்று மொழிந்தார் பி மருடைய அநதவாரத்தையைக்கேட்டு எல்லாமஹாரதர்களும் தத்தனைப்பாதுகாக்கவேண்டுமென்கிற எண்ணத்துடனே துரோ ரையும் பீஷமரையும் முன்னிட்டுக்கொண்டு அதிகவேகத்துடனே அநதப்பகதத்தனிருக்குமிடம் சென்றார்கள் செல்லுகின்ற அ களைப்பாரதது யுதிஷ்டிரரைத் தலைவராகக்கொண்ட பாஞ்சா கள், பாண்டவர்களுடன் சோரது பகைவர்களைப் பின்புறத்

1 பிறப்பினால் சிறந்தவன்

2 வேறு பாடம் கொள்ளப்பட்டது

வஸித துசசெனராகள பிறகு, பிரதாபமுடையவனான ராகு
நதிரன அநதசசெனியங்களைப்பாரதது இடிமுழக்கம்போலமிக
உரக்க வலிமநாதம்செய்தான் அநதக்கடோதகசனுடைய
கச்சபுதத்தைக்கேடும், போரபுரிக்கிற யானைக்ககண்டும்,
நனுக்குமாரரான பீஷ்மா திருமபவும் துரோணரைப்பாரததுப
வருமாறு சொல்லத்தொடங்கினான் 'துராதமாவான் ஹிடி-
மினபுதரனேடு யுததம்செய்வது எனக்கு விருப்பமாயிலை
நக்கடோதகசன பலமும் வீர்யமுமுள்ளவன், இப்பொழுது
விபுடனும் கூடினவன் வஜ்ராயுதமேந்திய இநதிரனே நேரிலவந
லும் இவனைப் போரினாலவெல்லவது முடியாது இவனே குறிதவ
ல ஆயுதப்பிரயோகம்செய்கின்றவன், நன்றாக அடிக்கின்றவன்
மா பகலமுழுவதும் பாஞ்சாலாகளாலும் பாண்டவாகளாலும்
ததுக்காயப்படுத்தப்பட்டவர்களும் களைத்திருக்கின்றவாகளும்
புடையவாகளுமாயிருக்கின்றோம் அப்படிப்பட்ட இநத
ஷ்ஸன் யுததத்தில் இப்பொழுது ஜயிக்கமுடியாதவன்
பனே அஸதமிககிறான் இரவில் யுததம்செய்யமுடியாது
லால், யுததத்தை நிறுத்துவோம் நானேத்தினம் பகைவா
ராடு போரபுரிவோம்' என்று கூறினான் பிதாமஹரானபீஷ்ம
டய வராததைதையுக்கேட்டுத் கடோதகசனிடத்தினின்று உண
ரப்பததினால் பீடிக்கப்பட்டகௌரவர்கள் அவ்வாறே உபாயத்
யுததத்தைவிட்டு விலகிவிட்டார்கள் பாரதரே! கௌரவா
திருமபியவுடனே பாண்டவர்கள் வெற்றியால் விளங்கிக
ண்டு பெரிய வலிமநாதத்தைச் செய்தார்கள், சங்கங்கையும்
னோகளை பரதாக்களிறுகிறதவரே! கடோதகசனை முன்னிட்டுக்
ண்டு பாண்டவர்களுக்கும் கௌரவர்களுக்கும் இவவிதமான
தமானது பகலமுழுவதும் நடந்தது அரசரே! பிறகு, பாண்ட
ளாலே தோலவியுடைவிக்கப்பட்டவர்களும் வெட்கமடைந்த
ளருமான கௌரவர்கள் இரவில் தங்களைஸனியம் தங்கியிருக்கு
ததை அடைந்தார்கள் பாண்டவர்களாலே சரீரத்தில் காயப்
தப்பட்டிருக்கின்ற மகாரதாக்களான பாண்டுபுத்திரர்கள் யுத
தில் மனம்குளிராது தங்களைஸனியம் தங்கியிருக்குமிடத்தை
டந்தார்கள் பகைவாக்களைவாடுகின்றவரே! பாண்டவாபடை
ள்ளவீரர்கள் பீமஸேனையும் கடோதகசனையும் முன்னிட்டு,
பொழுது, ஒருவரை ஒருவாபுகழ்கின்றவாக்களாகவும் அதிகஸந
ஷத்தோடு கூடியவாக்களாகவும் தூரயவாதயகோஷங்களோடு
ரல கோஷங்களை வெளியிடுகின்றவாக்களாகவும் சங்கவாதய
ஷங்களோடு வலிமநாதங்களைச்செய்கின்றவாக்களாகவும் அதிக

மாக அட்டஹாஸம் செய்கின்றவர்களாகவும் பெரும்பலமுள்ளவர்களாகவும் பூமியை நடுககச்செய்பவர்களாகவும் உமதுபுத்தனுடைய மாமஸ்தானங்களை வருத்துகின்றவர்களாகவும் இராமகாலத்தில் தங்களை பாசஹையையே அடைந்தார்கள் தூயோதராஜனோ ஸ்வேஹாதரவத்ததினாலுண்டானதுககத்தால் மெலிந்தகண்களில் நீர்த்துமபக கலக்கமுற்று ஒருமுகூததகாலம் சிந்திப்பலான தம்பியரினபிரிவால் வருந்தியவனும் சோகத்தால் மவாட்டமுற்றவனுமான தூரியோதனன் பாசஹைக்கு முறைபட எல்லாவித்யையும் செய்துவிட்டு ஆழ்ந்த ஆலோசனைசெய்தான் என்று கூறினான்

நான்காம் நாள் யுத்தம் முடிந்தது.

அறுபத்தைந்தாவது அத்யாயம்

- பீஷ்ம வ த ப ர வ ம (தோடர்ச்சி)

(பீஷ்மர் தூரியோதனனுக்கீது விருவோபாக்கியானதீதைக் கூறியது)

திருத்தராஷ்டிரன், 'ஸஞ்சய! தேவாக்களாலும் ஒருபோதும் செய்யமுடியாததான் பாண்டுகுமாரர்களுடைய செய்கைகளைக் கேட்டு எனக்கு மிகஅதிகமானபயமும் ஆச்சரியமும் உண்டாயி ஸஞ்சய! ஸூதரி எல்லாவிதத்தினாலும் எனபுத்திரர்களுக்கு நோ அவமானத்தைக்கேட்டு, 'எவ்விதமாக இது ஆகுமோ?' என்ன எனக்குப் பெரியகவலை உண்டாயிருக்கிறது ஸஞ்சய! வினாடையவாக்கியங்கள் நிச்சயமாக என்மனத்தை எரிககப்படுகின்றன தெய்வவசத்தால் யாவும் அவ்வாறே காணப்படுகின்ற எந்தகாரணத்தினால் பீஷ்மரை பரதானமாகக்கொண்டவாகக் க்ஷத்திரங்களை அநிந்தவார்களும் உத்தமர்களுமான எல்லாபேஷ்வீரர்களையும் பாண்டவர்களுடையவேஸைகளில் இருக்கின்றவீரர்களிடத்தின்போபாபுரிக்கிறார்கள்! ஐய! மஹாதமாக்களும் மபலசாலிகளுமானபாண்டிபுத்திரர்கள் யாதுகாரணத்தால் மெலத்தகாதவார்களானார்கள்? யாரால் அவர்களுக்கு அவ்வாறு உஅனிககப்பட்டது? எவ்விதஞானத்தை அவர்கள்டைந்திருக்கிறார்கள்? எதனால் ஆகாயத்தில் (நிலைபெற்றிருக்கிற) சக்ஷத்திரங்களுய்கூட்டங்கள்போல் அந்தப்பாண்டவர்கள் க்ஷயத்தையடைய விருக்கிறார்களோ அதையும் பாண்டவர்களாலே என்சேனை அகடி கொல்லப்படுவதையும் நான் ஸஹிக்கவில்லை மிக உமானதண்டமானது என்மீதே விழுகின்றது ஸஞ்சய! எந்தகாரணத்தால் பாண்டிபுத்திரர்கள் கொல்லத்தகாதவர்களாகவும்

திராகள கொல்லததககவாகளாகவும் ஆனாகளோ இவ
யமனைததையும் உணமையாக எனக்கு உரைததலவேண்டும.
களாலே நீரதுகின்ற ஒருமனிதன் பெரிதான் கடலினுடைய
கரையைப் பாரக்கமாட்டாமைபோல எவவிதத்தினாலும் இந்
துக்கத்தினுடைய அக்கரையை நான் காணவில்லை என புத
ர்களால் அதிபயங்கரமான துயரமானது நிச்சயமாக அடையப்
டுவிட்டதென்று எண்ணுகிறேன் எனபுத்திராகளனைவரையும்
ன கொல்லப்போகிறுன ஸமசயமில்லை எனபுத்திராகளை புத
தில் பாதுகாக்கத்தக்க வீரனை நான் காணவில்லை ஸஞ்சய!
புத்திராகளுக்கு நிச்சயமாகவே விநாசம் வந்துவிட்டது.
த! ஆதலால், கேட்கிறான்கு (முற்கூறிய விஷயங்களுக்கு)
ரணமும் விசேஷித்தது (பாண்டவார்களுடைய)வல்லமையுமாகிய
னததையும் உள்ளபடி சொல்வதற்கு நீ தகுந்தவனாக இருக்கி
போரில் தம் சேனைகள் புறங்காட்டி-ஒடுவதைக் கண்டு துரியோ
ரன், பிஷ்மா, துரோணா, கிருபா, சகுனி, ஜயதர்தன், மஹா
லாளியான துரோணபுத்திரா, மஹாபலசாலியான விகாணன்
ய இவர்கள் யாது செய்தனர்? பேரறிவாளனே! ஸஞ்சய! என
திராகள கவலைபுறற்றிருக்கும் அத்தருணத்தில் மஹாதமாகக்
ன அநதப பிஷ்மாமுதலியவர்களுக்கு எவ்விதமான நிச்சயம்
னடாயிருந்தது? என்று வினவ, ஸஞ்சயன் சொல்லலானான்

‘அரசரே! நீர் அவதானத்துடன்கேளும், கேட்டு மனத்தில்
றியுத்திக்கொள்ளும் ராஜரே! பாண்டவர்கள் மந்திரத்தினால்
யயக்கூடிய ஒன்றையும் செய்யவில்லை அவ்விதமான மாயை
யும் பிறாபயப்படக்கூடிய ஒருவிதமான செய்கையையும் அவா
வெளிப்படுத்தவதில்லை புத்தத்தில் சிறந்தவல்லமையுள்ள
வர்கள் நியாயத்தை மீறாமல் புத்தம் செய்கிறார்கள் பாரதரே!
பொழுதுமே பாரததாகள் பெரிய கீர்த்தியை விருமபித தா
தினாலேயே ஜீவோபாயமுதலான எல்லாக் காரியங்களையும்
மபிக்கிறார்கள் உத்தமமான மூய்யுடையவர்களும் மஹாபல
லிகளுமான அநதப்பாரததாகள் தாமத்தில் நிலைபெற்று புத்த
னினு திருமபுகிறதில்லை என்குத தாமமோ அங்கு ஜயம் அரச
ர! அதனால் பாரததாகள் புத்தத்தில் கொல்லத்தகாத்வா
நம் ஜயமுள்ளவர்களுமாக இருக்கிறார்கள் உமமுடையபுத்திரா
ளா கெட்ட எண்ணமுடையவர்கள், எப்பொழுதுமே பாவங்
ரில் பற்றுதலுள்ளவர்கள், கொடுந்தன்மையுள்ளவர்கள், இழி
ன தொழிலையுடையவர்கள் ஆதலால், புத்தத்தில் கஷ்ணிக
ராராகள் அரசரே! நீசாகளானமனிதர்களபோல உமமுடைய

புத்திரர்கள் இப்புவியில் பாண்டவர்களுக்கு அனேகமகொ
அபகாரங்களைச் செய்திருக்கின்றனா பாண்டவர்களுமுதவ
உமதுபுத்திரர்களாலசெய்யப்பட்ட அந்த எலவாககொடுஞ்செ
களையும் நினையாமல் பாண்டவர்கள் எப்பொழுதுமே தாமத
ஆதாரமாகக்கொண்டிருந்தார்கள் அரசரே! உமமுடையபு
ரர்கள் இந்தப்பாண்டவர்களை மதிப்பதில்லை எப்பொழுதும்
யப்படுகின்ற அவவிதப்பாவச்செயலைச்சேராத மிகப்பெரியசே
மானபயனுடை இப்பொழுது அடையப்படுவிட்டது ம
ராஜரே! அப்படிப்பட்ட நீர் புத்திரர்களோடும் மித்திரர்களோ
சேரந்து அந்தப்பலனை அனுபவியும் வேந்தரே! மித்திரவா
களாலதடுக்கப்படும் நீர் தெரிந்துகொள்ளவில்லை மேலும், வி
ராலும் பீஷ்மராலும் மஹாத்மாவானதுரோணராலும் அவவா
என்னாலும் அடிககடி நீர் தடுக்கப்பட்டிருந்தும் தெரிந்துகொ
வில்லை (சாகப்போகிற) மனிதன் பத்தியுமானஒளவுதத
எவ்வாறு உட்கொள்ளாரோ, அவவாரே, நீர் புத்திரர்களுடைய
அபிப்பிராயத்திற்கிணங்கி நன்மையும் பத்தியுமுமான (பீஷ்
முதலியோரின) சொல்லை ஏற்றுக்கொள்ளாமல் பாண்டவா
ஜபிக்கப்பட்டதாகவே எண்ணினீர் பரதஸரேஷ்டரே! பாண்ட
களுடையஜயத்தைப்பற்றி நீர் என்னைக் கேட்டலால் அந்தக்க
ணத்தைத் திருமபவும் உள்ளபடிகேளும் நான் கேட்டபடி அத
உமக்குச் சொல்வேன ஜநேஸ்வரரே! இவ்விஷயத்தைப்பற்றி
துரியோதனன் பிதாமஹரான் பீஷ்மரை நன்கு கேட்டனன்
குலத்தில்உதித்தவனுடை உமமுடையகுமாரன் மஹாரதர்கள்
தன்னுடைய பிராதாக்களனைவரும் புத்தத்தில் ஜயிக்கப்பட்ட
கண்டு சோகத்தினால் மிகமனமயங்கி இராக்காலத்தில் பேரறிவு
ரான பிதாமஹரை அடைந்து மிக்கவணக்கத்தோடு சொன்னன்
என்னிடத்தினின்று கேளும

துரியோதனன், 'பிதாமஹரே! நீரும் துரோணரும் காண்ட
கிருபரும் அஸ்வத்தாமாவும் ஹருதிக்குமாரனுக்கிருதவாமா
காமபோஜதேசாதிபதியான ஸுதக்ஷிணனும் பூரிஸ்ரவஸ
விகாணனும் வீரபசாலியானபகததனும் மகாரதர்களென
குலபுத்திரர்களென்றும் (புத்தத்தில்) சரீரத்தைவிடததுணி
வர்களென்றும் பிரவீரதிபெற்றிருக்கிறீர்கள் மூவுலகங்களை
(ஜயிப்பதற்கு) நீங்கள் போதுமானவல்லமையுடையவர்களென
என்னுடைய எண்ணம் பராகிரமத்தில் பாண்டவர்கள்
வரும் ஒன்றுசேராதாலும் (எங்களுக்கெதிரா) நிற்க
டார்கள் குறுதிபுத்திரர்கள் எதைப்பின்பற்றி ஒவ்வொ
க்ஷணத்திலும் நம்மை ஜயிக்கிறார்களென்னும் விஷயத்தில் எ

ஐயம் உண்டாயிருக்கிறது கேட்கின்ற எனக்கு அதனுடைய
 னமையை உரைக்கவேண்டும்' என்று வினவினான் பீஷ்மா,
 ஜனே ! குருகுலத்தில் பிறந்தவனே ! நான் சொல்வதைக்கேள்
 வாறு நான் உனக்குச்சொன்னேன் அப்படிப்பட்ட என
 டைய சொல்லீ நீ அனுஷ்டிக்கவில்லை பரதநிறிந்தவனே !
 ண்டவர்களோடு கூட ஸமாதானம் செய்யப்படலாம் பிரபுவே !
 படிச் செய்துகொள்வதை நான் பூமிக்கும் உனக்கும் க்ஷம
 ன்று எண்ணுகிறேன் 'ராஜனே ! பிரதாக்களோடு சோநது
 லாத துஷ்டர்களையும் வாட்டிக்கொண்டும் பந்துக்களை மகிழ்
 நதுக்கொண்டும் இந்தப் பூமியை ஸுகமாக அனுப்பிப்பாயாக'
 ற்று முன்னமே நான் உன்னிடத்தில் அலறினேன் ஐயனே !
 னவராதையை நீ கேட்கவில்லை பாண்டவர்களை நீ அவமதித்த
 ரப்பன் இதோ அடையப்பட்டுவிட்டது மிக்கபாருபலமுள்ள
 ன ! பிரபுவே ! சிறந்த செய்கைகளையுடைய அந்தப் பாண்ட
 கள் கொலலத்தகாதவர்களாயிருந்ததற்குக் காரணத்தைச்
 லலுகிறேன், என்னிடத்தினின்றுகேள் சாரங்கத்தை வில
 க்கக்கொண்ட ஸ்ரீகிருஷ்ணனாலே காக்கப்பட்டிருக்கின்ற எல்லாப்
 ண்டவர்களையும் வெல்க்கடியமனிதன் உலகங்களில் (இப்
 ரமுதம்) இல்லை, முன்னேயுமில்லை, இனி உண்டாகப்போகிறது
 லை அப்பா ! தாமஸ்களையுந் தவனே ! பிரமமநிஷ்டாக
 ன மஹாஷிகளாலே எனக்குச் சொல்லப்பட்டிருக்கிற புராதன
 ன கீதத்தை உளப்படுகேள்

முற்காலத்தில் தேவர்களும் எல்லாரிஷிகளும் ஒன்றுசோநது
 கமாதனபாவத்தத்தில் பரமமதேவரை அடைந்தனர்ராம் அவாக
 டைய மத்தியத்தில் வீற்றிருந்த பிரமமதேவா காரதியினால்
 லிக்கின்றதும் ஆகாயத்திலிருக்கின்றதும் உத்தமமுமான ஒரு
 னானத்தைக் கண்டனராம் அவா அந்த விமானத்தைத்
 னானத்தினால் அறிந்து நியமத்துடன் கைகளைக் குவித்துக்
 ண்டு மனமகிழ்ந்து அவவிமானத்தில் வீற்றிருக்கின்ற பரம
 ர்ஷரை நமஸ்காரம்செய்தாரா பிறகு, எல்லாரிஷிகளும் தேவர்
 நம் எழுந்திருந்த பிரமமதேவரைக்கண்டு பெரிதான் அவ்வாச
 யத்தைப்பார்த்துக் கைகளைக் குவித்துக்கொண்டு நின்றா
 ர, பிரமமவிததுக்களுள் சிறந்தவரும் உலகங்களைப் படைத்த
 நம் உத்தமமான தாமஸ்களையுந் தவருமான பிரமமதேவா,
 ரஸ்திரங்களில் கூறிய முறைப்படி அந்தப் புருஷரைப் பூஜித்
 ப பின்வருமாறு கூறலானா 'தேவரீ விஸ்வாவஸு, நீர
 லகத்தையே வடிவமாகக்கொண்டவா, தேவரீ விஸ்வேதேவா

கள், விஷுவகஸேனா, (நிதய ஸைமித்திககாமயருபங்களா
ஸமஸ்தகாமஸவருபி, ஜிதேந்திரியா தேவரீர் விபவேஸவர
ரீர் வாஸுதேவா ஆதலால், யோக ஸவருபியும் தேவ
மான தேவரீரை நான் சரணமடைகிறேன் விபவஸவருபே
மஹாதேவரே! தேவரீர் ஜயசீலராக விளங்கவேண்டும் உ
கனகங்குக்கு நனமையைப் பயப்பதில் பற்றுதலுள்ளவரே! ஸ்ரீ
ரீர் ஜயசீலராக விளங்கவேண்டும் யோகஸவரரே! உலக
களை வியாபித்திருக்கின்றவரே! ரீர் ஜயமடையவேண்டு
யோகஸவருபரே! பரமேஸ்வரரே! ரீர் ஜயமடையவேண்டு
தாமரைமல்லின நடுவிதழ்போல அகன்றிருக்கிற கண்களையுடைய
வரே! லோகேஸ்வரர்களுக்கெல்லாம் ஈசுவரரே! இறந்தகால
வருங்காலம், நிகழ்காலம் இவைகளுக்கெல்லாம் மனங்கள்க
ளான புத்திர பெளத்திரர்களை யுடையவரே! ரீர் ஜயமடை
வேண்டும் கணக்கற்ற குணங்களுக்கு ஆதாரமாயிருப்பவரே! எ
ல்லாவற்றிற்கும் முக்கியகதியாயிருப்பவரே! ரீர் ஜயசீலராக இ
தல வேண்டும் நாராயணரே! எவ்விதத்தாலும் கரைகாண மு
யாத மகிமையுடையவரே! சாரங்கமென்ற விலைத தரித்தவரே
ரீர் ஜயமடையவேண்டும் எல்லாக்குணங்களை யுமுடையவரே! உ
கத்தையே சரீரமாகக்கொண்டவரே! (பிறவிப்) பிணியற்றவரே
ரீர் பிரகாசிக்கவேண்டும் விபவேஸ்வரரே! மஹாபாகுபலமுள
வரே! உலகங்களுக்கு நனமையைப் பயப்பதில் பற்றுதலுள்ளவரே
ரீர் ஜயமுள்ளவராக இரும் ஆதிசேஷஸ்வருபரே! வராஹ மு
லிய உருவமாக அவதாரம் செய்தவரே! ஹரிகேசரே! விபு
ரீர் ஜயமடையவேண்டும் ஆதிசேஷனை வாஸஸ்தானமாகவு
யவரே! திருக்கங்களுக்கெல்லாம் நாதரே! உலகங்களுக்கெல்லாம்
இருப்பிடமாயிருப்பவரே! அளவிடமுடியாத ஸவருபத்துட
கூடியவரே! நாசமற்றவரே! பிரகாசமாகவும், அபரகாசமா
யிருப்பவரே! அமிதமான ஸ்தானங்களை யுடையவரே! இந்திரி
களை யடக்கின்றவரே! நற்செய்கையுள்ளவரே! கணக்கிடமுடிய
ஜீவாதமாகளுடைய ஸ்வபாவத்தை அறிந்தவரே! ஆழந்தஸ்வப
முடையவரே! வேண்டினவாகரு வேண்டியவற்றைக் கொடுக்க
றவரே! ரீர் ஜயமடையவேண்டும் முடிவற்றவரே! அறிந்தவரே
பிரம்மமே! நிதயமாயிருப்பவரே! பிராணிகளை விசேஷமா
போஷிக்கின்றவரே! செய்யவேண்டியகாரியங்களைச் செய்தவரே
பேரறிவாளரே! தாமதங்களை யறிந்தவரே! விஜயமுடையவரே
காண அரிதான ஸவருபமுடையவரே! ஸாவயோகஸவருபே
வயகதமாக அவதரிப்பவரே! பூதங்களுக்கெல்லாம் ஆதியாயிரு
ப்பவரே! உலகத்திலுள்ள தவங்களுக்கெல்லாம் ஈசரே! பிராணிக
ரக்ஷிப்பவரே! ரீர் ஜயமடையவேண்டும் தமமையேகாரணமா

ண்டவரே! மஹாபாக்யமுள்ளவரே! பிரளயகாலத்தில் (உலகத்தை) உபஸம்ஹாரம் செய்வதில் நோக்கமுள்ளவரே! பிரபஞ்சத்தை வெளிப்படுத்துவதில் நாட்டமுள்ளவரே! பிரமமமே! தனில் பரீதியுள்ளவரே! நீர் ஜயமடையவேண்டும் இயற்கைகளை வே படைப்பதில் பற்றுதலுள்ளவரே! அபிஷ்டங்களைப் பூர்த்தி செய்கின்றவரே! பரமேஸ்வரரே! மோக்ஷத்தை அளிப்பதற்குக் காரணமான ஸ்வரூபத்துடன் கூடியவரே! முகதாதம்ஸ்வரூபரே! யததைக் கொடுப்பவரே! பிரமமதேவருக்கும் நாதரே! வரே! பதம்நாபரே! மஹாபலமுள்ளவரே! பஞ்சபூதங்களை உருவாக்குவதாகக்கொண்டவரே! ஸதவஸ்வரூபரே! எப்பொழுதும் தேவரீர் ஜயமடைய வேண்டும் பூமிதேவி உமமுடைய ண்டொத்தங்கள், திருக்கள்ளூர் இரண்டுக்கைகள், ஆகாயம் உமது ஸ்ரீ, யான உமமுடைய மூர்த்தி, தேவர்கள் உடல், சந்திர சூரியர் இரண்டு கண்கள், தவமும் ஸதயமும் பலம், உமமுடைய யகை தாமஸ்வரூபமுடையது, அக்னியானது உமமுடைய ஜஸ, காற்று உமமுடைய சுவாஸம், ஜலம் உமமுடைய வோவை, ரவினிதேவர்கள் காதுகள் எப்பொழுதும் ஸரஸ்வதிதேவி உமமுடைய நாககு வேதங்கள் உமமிடத்திலுள்ள சிறந்த குணங்களாக கூறுவதில் நிலைபெற்றிருக்கின்றன இவ்வுலகம் உமமையே நரமித்திருக்கின்றது யோகங்களுக்கும் யோகிகளுக்கும்நாதரே! மது) பரிமாணமானது அளவிடமுடியாதது தேஜஸ்உம் பராகமமும் அவவாறே பகைவரை வாட்டுப்பவரே! உமமுடைய ஸததை நாம் அறியோம் தேவரே! விஷ்ணுவே! உமமுடைய பகையில் நாங்கள்னைவரும் பற்றுதலுடன் நியமங்களால் உமமையே உமமுடைய மஹேஸ்வரராகவும் பரமேஸ்வரராகவுமிருக்கின்ற தேவரீரை எப்பொழுதும் அர்ச்சிக்கிறோம் ரிஷிகள், தேவர்கள், கந்தாவார், யக்ஷர்கள், ராக்ஷஸர்கள், புன்னகர்கள், பிசாசுகள், மனிதர்கள், மிருகங்கள், பக்ஷிகள், ஸாப்பங்கள் ஆகிய இவர்கள் முதலாகப் பிடியில் என்னால் படைக்கப்பட்டிருக்கிற எல்லா வஸ்துக்களும் உமமுடைய அனுககிரகத்தினால் உண்டாயிருக்கின்றன பதம்நாபரே! சாலமான கண்களையுடையவரே! கிருஷ்ணரே! துக்கத்தைப் பராக்குறிவரே! எல்லாப்ராணிகளுக்கும் நீரே கதி, நீரே நாதர், நீரே ஜகத்குரு, தேவேசரே! உமமுடைய அனுககிரஹத்தினாலே எப்பொழுதும் தேவர்கள் ஸுகமுடையவர்களாயிருக்கின்றார்கள் நவரே! பூமியானது தேவரீருடைய அனுககிரஹத்தினாலே எப்பொழுதும் பயமற்றதாகியது விசாலாக்ஷரே! ஆதலால், தேவரீர்துவம்சத்தை விருத்திப்பண்ணுகிறவராகவேண்டும் ஸாவவயாரே! தாமததை (உலகத்தில்) நிலைநிறுத்தவதற்காவும் தைத்யர்

களை அழிப்பதற்காகவும் உலகத்தைத் தரிப்பதற்காகவும் என விண்ணப்பத்தை நிறைவேற்றதல் வேண்டும் விபுவே! வாஸுதேவரே! பரமரகஸ்யமான இந்த விஷயமானது தேவரீருடைய அனுககிரஹத்தினாலே எனனால் உள்ளபடி கானம்பண்ணப்பட்டது கிருஷ்ணரே! நீர் உமமுடைய ஸங்கல்பத்தினால் உமமுடைய ஸ்ரூபமான ஸங்காஷ்ணதேவரைத் தாமாகவே ஸ்ருஷ்டித்துப் புத்தரான பரதபுமனையும் தாமாகவே ஸ்ருஷ்டித்தீர் எவ்வளவு விஷ்ணுவென்றும் அழிவற்றவரென்றும் ஞானிகள் அறிகிறார்களே அந்த அநிருததரையும் பரதபுமன்ரிடமிருந்து நீர் உண்டுபண்ணினீர் அநிருததா உலகத்தைத் தரிக்கின்ற பிரமநாவான எனர் உண்டுபண்ணினார் அப்படிப்பட்டநான் வாஸுதேவஸ்வரூப தேவரீரால்தான் உண்டுபண்ணப்பட்டவஸ்யிருக்கிறேன் லோகநாதரே! ஆதலால், (வாஸுதேவா, ஸங்காஷ்ணா, பரதபுமன அநிருததா என) நான்குஸ்வரூபத்துடன் விளங்குகின்ற தேவரீர் நானாகவே வேண்டுகிறேன் விபுவே! தேவரீர் உமமைப் பலகூறுளாகப் பகுத்துக்கொண்டு மனிதத்தன்மையை அடைவீராக அந்மனுஷ்யாவதாரத்தில் எல்லா உலகங்களுக்கும் ஸுகத்தை உண்டுபண்ணுவதென்பொருட்டு அஸ்ரவத்ததைச் செய்து தமததையும் கீர்த்தியையும் அடைந்து பரதவஸ்வரூபத்தோடு கோககையடையப்போகிறீர் அளவிலடங்காத விகிரமதையுடையவரே! பரமாதம் ஸ்வரூபியான உமமை உலகத்தில் பிரம்மரிஷிகளும் தேவர்களும் (உமமிடம்) மனத்தைச்சோததவர்களா அவ்வவவிதமான நாமாக்களாலே கானம் செய்கிறார்கள் அழகிகைக்கீரையுடையவரே! எல்லாப் பூதஸங்கங்களும் உமமிடத்தில் நிபெற்றுள்ளன பிரம்மமணர்கள் தேவரீரை ஆதாரமாகக்கொண்டவரதென்றும் ஆதிமத்யாததங்களற்றவரென்றும் கரையறையோகமகிமையுடையவரென்றும் உலகத்திற்கு அணைபோன்றவரென்றும் சொல்லுகிறார்கள்' என்று கூறினார்

அறுபத்தாருவது அத்யாயம்

பீஷ் ம வ த பாவ ம (தோடீச்சி)

(விஸ்வோபாக்யானம்.)

பிறகு, ஆறுகுணங்களால் நிறைந்தவரும் தேவரும் லோகநாதர்களுக்கெல்லாமநாதருமான அந்தவாஸுதேவா இனப்பமாயுக்மபிரமாயுமுள்ளவாக்கினாலே பிரம்மதேவரைப்பார்த்து, 'உமமுடைய இந்த எல்லாவிருப்பமும் யோகமகிமையினால் எனனால்

றியப்பட்டது அது அவ்விதமேயாகும்' என்று மறுமொழி
 ாலலிவிட்டு, அவ்விதத்திலேயே அநதாததானம் அடைநதா
 பிறகு, தேவர்கள் ரிஷிகள் கந்தாவர்கள் ஆகியவர்களோரும்
 க வியப்புற்று அதிககுதாஹலததுடன் பிதாமஹரைப்பாராதது,
 புவே! பகவானுன் நீர் யாரைவணங்கி மகிமைப்பொருந்திய வாக்க
 களால் விரயத்தோடு துதித்தீர்? நாங்கள் அவரைக்குறித்துக்
 டகவிருப்பமுள்ளவர்களாயிருக்கிறோம்' என்று வேண்டினார்கள்
 வவாறு சொல்லியதைக்கேட்டு, ஷாட்குணயபரிபூரணரானபிதா
 றரும் எல்லாத் தேவர்களையும் பரமமரிஷிகளையும் கந்தாவர்களை
 ம் நோக்கி, 'தேவசிரேஷ்டாக்களே! எது ஸாவோததமமோ, எது
 நங்காலத்திலும் இருக்கக்கூடியதோ, இருக்கத்தக்கதோ, எது
 மப்பொருளோ, எது ப்ஞ்சபூதஸ்வரூபியோ, எது பிரபுவோ,
 து பரமமமோ, எது உததம்மான ஸ்தானமோ பிரஸன்னமர்ன்
 நதவஸ்துவோடு ஸமவாதம் செயதேன் 'ஐகநநாதரும் வர்ஸு
 நவரென்று பிரசித்திபெற்றவருமானதேவரீர் உலகத்தை அனுக
 றிப்பதற்காக மானிடவுலகத்தை அடைவீராக அஸ்ராகளைக்
 ாலவதினப்பொருட்டுத் தேவரீர் பூமியில் அவதாரமசெய்யும்'
 னது அவர் எனனூல வேண்டப்பட்டார் போரிலகொல்லப்பட்ட
 ததயர்கள் தானவர்கள் ராஷ்ஸர்கள் ஆகிய அனைவரும், கோர
 பிகளும் மஹாபலசரலிகளுமாக மனிதர்களிலவந்து தோன்றி
 ருக்கிறார்கள் உலகமனைததையும் தம்வசத்தில் வைத்துக்கொண்
 ருக்கிற பகவான் அவர்களைக் கொல்லுதற்பொருட்டு நரனோடு
 ரனிடப்பிறவியைப் பெற்றுப் பூதலத்தில் ஸஞ்சரிககப்போகிறார்
 ளவற்ற ஒளியுள்ளவர்களும் புராணாதரும் ரிஷிசிரேஷ்டாக்கு
 ான் நரநாராயணரிருவரும் ஒன்றுசேர்ந்து மனிதஉலகத்தில்
 றககப்போகிறார்கள் யுத்தத்தில் முயற்சியுடையவர்களான இவ
 ருவரும் ஒன்றுசேர்ந்ததேவர்களாலும் ஐயிக்கமுடியாதவர்கள்,
 டர்கள் இவர்களை நரநாராயணரிஷிகளென்று அறியவில்லை,
 லலர் உலகங்களுக்கும் பிரபுவான நான் அநதப்பகவானுக்கு
 டதலபுத்திரன் ஸாவலோகமஹேஸ்வரரான வர்ஸுதேவர் உங்க
 ால் அர்ச்சிக்கத்தக்கவா தேவசிரேஷ்டாக்களே! மகாவீரயமுள்ள
 ரும் சங்கம, சககரம், கதை இவைகளைத் தாங்கியவருமான இநதப
 கவான் மனிதரென்று ஒருபொழுதும் அலக்ஷ்யமபண்ணத்தக்கவ
 லலர் இது உததமமானரகஸ்யம் இது உததமமானபத்ம் இது
 ததமமானபரமமம் இது உததமமானகீர்த்தி இது அழிவற்றது,
 புபரகாசமானது இது சார்வதமானதேஜஸ் புருஷெனென்று

பெயருள்ளதாகக் கானமசெய்யப்படுவதும் அறியப்படாததும் உததமமானஒளி இதுதான் இதுதான் உததமமானஸ்து இது உததமமானஸத்தியமென்று விசுவகாமாவினால சொல்லப்பட்டிருக்கிறது அளவற்ற விகரமததையுடையவரும் பிரபுவும் வாஸுதேவா இந்திரேனோகூடின தேவர்களாலும் எல்லா உலகங்களாலும், 'இவா மனிதா' என்று அவமதிக்கத்தக்கவரல்ல இவரை ஸாமான்யமனிதரென்று சொல்லுகிறவன் அறிவிலலவன் இந்திரியங்களுக்கு அதிஷ்டாதாவான பரமாத்மாவை அபயமசெய்கிறவனை மனுஷ்யங்களில் அதமனென்று (விவேகிக் சொல்லுகிறார்கள்) யோகமகிமைபுடையவரும் மஹாத்மா மனிதசரீரத்தில் பிரவேசித்திருப்பவருமான ஸ்ரீவாஸுதேவ அவமதிப்பவனைத் தமோகுணமுள்ளவனென்று ஜனங்களெல்லாவார்கள தேவரும் சராசரஸ்வரூபியும் ஸ்ரீவதஸ்மனன்கிறமறு அடையாளமாகக்கொண்டவரும் நல்காரநதியுள்ளவரும் பதப்பருமான பரமாத்மாவை அறியாதவனைக் கற்றறிந்தவர்கள் தமோகுணமுடையவனென்று சொல்லுகிறார்கள். கிரீடத்தையும் கெடாதுபத்தையும் தரித்தவரும் மித்திரர்களுக்கு அபயம் அளிக்கிறவருமான மகாத்மாவை அவமதிக்கிறவன் கோரமான அநதகாரத்தில் முழுகுகிறான் தேவசிரேஷ்டர்களே! இவ்வாறு ததவாரத்தை உணர்ந்து உலகங்களிலுள்ள ஈசுவரர்களுக்கெல்லாம் ஈசுவரான வாஸுதேவா எல்லா உலகத்தார்களாலும் நமஸ்கரிக்கத்தக்கவா எல்லா உலகத்திற்கும் நாதனும் பரமமா என்று பிரவரிப்பெற்றவனுமான நான் அநதப்பரமாத்மாவினுடைய (ஜயேஷ் புதரன்' என்று மதுரமானவாக்கினால் மறுமொழிகூறினா

இவ்வாறு, அநதப்பகவான் முற்காலத்தில் ரிஷிகணங்களுடைய கூடின தேவர்களைப்பார்த்துச் சொல்லி எல்லாப்பிராணிகளை விட்டுவிட்டுத் தமமுடைய ஸ்தானத்திற்குச் சென்றா பிற தேவர்களும் கந்தாவர்களும் ரிஷிகளும் அபஸரஸ்களும் பரதேவரால் கானம்பண்ணப்பட்டிருக்கிற அநதகதையைக்கேட்பிரீதியடைந்து ஸ்வாககததையடைந்தார்கள் ஐயனே! வாஸுதேவரை ஸ்தோத்திரமசெய்கின்ற பிரமமகிஷ்டார்களான ரிஷிஸுடைய ஸபையில் புராதனமான இந்தவிஷயமானது என்னுடைய கேட்கப்பட்டது பரதாக்கிற சிறந்தவனே! ஜமதகனிருந்தான் பரசுராமா, புத்திமானான மாரக்கண்டேயா, வயாஸா, பரதா இவர்களிடமிருந்து நான் இவ்வாததத்தைக் கேட்கும் வாஸுதேவரே பிரபுவென்றும் அழிவற்றவரென்றும் மகாத்மாவென்றும் லோகங்களிலுள்ள ஈசுவரர்களுக்கெல்லாம் ஈசுவரனென்றும்

அறிந்தாமிருக்கிறேன் எல்லா உலகங்களுக்கும் பிதாவான மமதேவா எவருக்குப் புத்திரரோ அப்படிப்பட்ட இந்தவாஸுவா மனிதர்களாலே ஏன் அரசுசிக்கத்தக்கவரல்லா? ஏன் பூஜிக்கத்தக்கவரல்லா? ஐயனே! வேதங்களின் கரைக்கோக்கண்ட ரிஷிகளும் எனனாலும், 'வில்லாளியான அந்த வாஸுதேவரோடும் னாடவாகளோடும் நீ போராடியவேண்டாம்' என்று தடுக்கப்பட்டாய் அஜ்ஞானத்தினால் நீ உணமையை அறியவில்லை நீ அநிந்தரையும் பாண்டவனுன் அந்தத் தன்னஞ்சயனையும் பகைத்தல் உன்னைக் கொடியராக்ஷஸனென்று நான் எண்ணுகிறேன் விதிமே நீயும் தமோகுணத்தினால் மூடப்பட்டிருக்கிறாய் உனத்தவிர வேறொருதமனிதன் நரநாராயணஸ்வரூபிகளான தேவார்ப்பகைப்பான்? அரசனே! ஆதலால், உனக்கு நான் சொல்பிறேன் இவா சாஸுவதா, குறைவற்றவா, ஸாவலோகமயா, தியா, உலகத்தையடக்கியாளுகிறவா, பிராணிகளைப்போஷிக்கிறவா, இவவுலகத்தைத் தரிக்கின்றவா, ஸ்திரமாயிருப்பவா, சரங்களுக்குக் குருவும் பிரபுவுமாயிருக்கின்றவா, மூவுலகமாயும் தரிக்கின்றவா மேலும், ஈஸ்வரரே புத்தம் செய்பவா, ம, ஜயிப்பவா, ஸாவவஸ்துக்களுக்கும் மூலகாரணமாயிருக்கவா வேந்தே! தமவரினாலும் ராகத்தாலும் விடுபட்டவரான தப்பகவான ஸாவஸ்வரூபி எங்குக் கிருஷ்ணனோ அங்குத்தா எங்குத்தாமமோ அங்கு ஜயம். அரசனே! பாண்டுபுத்திரா அவருடைய மகிமையின் ஸம்பந்தத்தினாலும் ஆதமமயமான ராகத்தினாலும் தரிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் இவர்களுக்கு ஜய னடாகப்போகிறது இந்தப்பதவானுன் ஸ்ரீவாஸுதேவா எபாழுதுமே பாண்டவாளுடைய விஷயங்களில் சிரேயஸை ஸடுபண்ணக்கூடிய எண்ணத்தைக் கொண்டிருக்கிறா, மேலும், தத்தில இவர்களுடைய புலத்தையும் நியம் போஷிக்கிறா, மங்களினின்றும் ரக்ஷிக்கிறா பாரத! எவாவிஷயமாக என்னை கேட்கிறாயோ அப்படிப்பட்ட இந்தப் பகவான சாஸுவதா, னடப்பு முதலியவற்றை, வினையாட்டாகவுடையவா, எல்லா ஸயங்கனின் உருவமாயும் மங்களமாயும் இருப்பவா, வாஸுவரென்று அறியத்தக்கவா தங்கள் தங்களுக்கூரியகுணங்களால் சித்திபெற்றவர்களும் எப்பொழுதும் பகதியில் ஸடுபட்டிருக்கின்றாளுமான பிராமமணர்களாலும் க்ஷத்திரியர்களாலும் வைசியார்களாலும் சூத்திரர்களாலும் தத்தம் காமங்களாலே இந்தப்பகன உபாலிக்கப்படுகிறா, அரசுசிக்கப்படுகிறா இவா தவாபரத்தினமுடிவிலும் சலிபுகத்தின் தொடக்கத்திலும் ஸங்காஷண

ரால்¹ஸாதவததநதிரததில சொலஸ்பபட்டுள்ள முறைப்படி கா
செய்யப்பட்டிருக்கிறா வாஸுதேவருபியான இந்தக் கண
பிரான ஸமஸ்தமான தேவலோகங்களையும் மனுஷ்யலோகங்
யும் ஸமுத்திரமாகிற மேகலையையுடைய தவாரகாநகரியை
மனுஷ்ய லோகவாஸததையும் ஒவ்வொருபுகத்திலும் அடிக்
ஸருஷ்டி பண்ணுகிறா' என்று கூறினா

அறுபத்தேழாவது அத்யாயம்.

பீஷ்ம வ த ப ர வ ம. (தோடீச்சி.)

(பீஷ்மர், விஸுவோபாக்யானத்தில் வாஸுதேவருடையமகிமை
யையும் அவரைஅடுத்ததனால் யுதிஷ்டிராருக்குஜயமுண்டாதும்
என்பதையும் கூறியது)

துரியோதனன, 'வாஸுதேவா மஹாபூதஸவருபியெ
ளல்லா உலகங்களிலும் சொலஸ்பபடுகிறா பிதாமஹரே! அ
டைய ஆகமததையும் பிரதிஷ்டையையும் அறிவதற்கு நானவிர
கிறேன்' என்றுவினவ, பீஷ்மா சொல்லலானா

'பரதார்களிற சிறந்தவனே! வாஸுதேவா மஹாபூதஸவ
ளல்லாத தேவதைகளுக்கும் தேவா புண்டரீகாக்ஷரைக்காட்டி,
உயரதது காணப்படவில்லை ஐயா! இவ விஷயத்தைப்பற்
சொல்லிய ஜமதகனிபுத்திரரான பரசுராமரிடத்தினினும
ரிஷியான நாரதரிடத்தினினும கிருஷ்ணதவைபாயனரி
'தினினும நான கேட்டிருக்கிறேன் அவ்விதரும் தேவல
'தபோதனர்களான வால்கிலயாகளும் மாரககண்டேயரும்
'விரதாவிஷயத்தில் பெரிதான ஆசசாயத்தைச் சொல்லு
றாகள ஸாவபூதங்களுக்கும் ஆதியான பூதஸவருபியும் ம
மாவுமான புருஷோத்தமா ஜலம், காற்று, தேஜஸ் மூன்றை
படைத்தாரா ஸாவலோகோவரரும் பிரபுவும் மகாதமாவும
அந்தப் புருஷோத்தமா பூதேவியையும் ஸருஷ்டித்து ஜலத்
சயனம் செய்துகொண்டிருந்தாரா ஸாவதேவஸவருபியான
தத தேவா சயனத்தில் ஸுகமாகப் படுததுக்கொண்டவராக
முகத்தினினு அகனியையும் பிராணனிலிருந்து வாயுவை
ஸருஷ்டித்தாரா இந்த அசயுதா மனத்தினினு ஸாஸவத்
யும் வேதங்களையும் படைத்தாரா இவா ஆதியில் உலகங்களை

¹ பாருசராதிர ஆகமவீதியினுலே ஸ்ரீமநாராயணரைப் பூஜிக்கின
கள் ஸாதவதங்கள், அவர்களுக்கூரியதநதிரம் ஸாதவததநதிரம்

யிக்குடன தேவர்களையும் மோகத்தையும் மரணத்தையும்
 ணடுபண்ணினா இவா பிரஜைகளுடைய உதபத்திக்கும்
 ராயத்தாக்கும் காரணமாயிருப்பவா இவா தாமம், தாமத
 கயநிறத்வா, வரத்தைக் கொடுக்கின்றவா, ஸாவாபிஷ
 வர்களையும் அளிக்கின்றவா இவா காததா, காரியம்,
 தியானவஸதுககளுக்கெல்லாம் ஆதி, தமக்குத்தாமே பிரபுவா
 ருப்பவா ஜனாதனா முன்னமேயே இறந்தகாலத்தையும்
 நம்காலத்தையும் வருங்காலத்தையும் படைத்தாரா இரண்டு ஸந
 பாகாலங்களையும் ஸவாககங்களையும் ஆகாயத்தையும் நியமன்களை
 ம உணடுபண்ணினா கோவிரதா ரிஷிகளையும் தவத்தையும்
 டைத்தாரா மஹாத்மாவும் அழிவற்றவருமான பிரபுவானவர்
 லகத்தைப்படைத்தவரான பிரமமதேவனையும் எல்லாபூதந
 றுக்கும் முந்தினவரான ஸங்காஷணரையும் ஸருஷ்டித்தாரா அநி
 ராகள், தேவனும் அனந்தனென்று பேர்பெற்றவனுமான சேஷ
 ப படைத்தவரென்றும் அவரை அறிகிறார்கள் பிராணிகளையும்
 வதங்களோடுகூடின இந்தப்பூமியையும் யேரூஷிகிற மகாதேஜ
 ஁ள்ள பரமபுருஷரைப் பிராமமணாகள் தியானயோகத்தால
 றிகிறார்கள் பிரமமதேவருக்குப் பிதாவும் மகாத்மாவுமான புரு
 ஷாததமா, தமமுடைய - காணமலத்தினின்று உண்டானவனும்
 ககிரமான செய்கையுள்ளவனும் - உகரமரின் புத்தியுள்ளவனும்
 ரமமாவ்விடத்தினின்று வேதங்களை அபகரித்தவனும் கொடிய
 னுமான அநதமதுவென்கிற மஹாஸூரனையும் பிரமமதேவருக்
 ப பூஜையையச் செய்யவேண்டிக் கொன்றாரா ஐயனே! தேவா
 னும் அஸூரர்களும் மனுஷ்யர்களும் ரிஷிகளும் அநத மதுவைக்
 கானறதனால் ஜனாததனரை மதுஸூதனரென்று சொல்லுகின்
 னாரா மேலும், இந்தப்பிரபுவை வராஹரென்றும் நரஸிம்மரென
 ம திரிவிக்கிரமரென்றும் சொல்லுகிறார்கள் ஹரிஸவருபியான
 நதப்பகவான் எல்லாப்பிராணிகளையும் படைக்கின்றவா, போ
 ிக்கின்றவா புண்டரீகாக்ஷரிலும் சிறந்தவஸ்துவானது உலகத்
 ல உண்டானதுமில்லை, உண்டாகப்போகிறதுமில்லை ராஜனே!
 நதப்பகவான், முகத்தினின்று பிராமமணாகளையும் இரண்டு புஜந
 றினின்று க்ஷத்திரியர்களையும் தொடையினின்று வைவ்யாகளை
 ம இரணுகாலகளினின்று சூத்திரர்க்களையும் படைத்தாரா தவத்
 ல நிலைபெற்றவரும் காந்தியுள்ளவரும் எல்லாப்பிராணிகளுக்கும்
 தாரமானவரும் அமாவாஸையில பிரமமஞ்சரியாயும் பூரணிமை
 ல யோகருபியாயுமிருக்கின்றவருமான கேசவரை உபசரிக்கின்ற
 ன அதிகமான நன்மையை அடைவான் நராதிப! ரிஷிகள் ஹரு

ஷீகேசரைக கேசவரெனறும் உத்தமமான தேஜஸவருபி எனறு
எல்லா உலகங்களுக்கும் பிதாமஹரெனறும் சொல்லுகின்றனா
இந்த வாஸுதேவரை இவ்வாறு ஆசாரியரெனறும் பிதாவெனறு
குருவெனறும் அறிவாயாக கிருஷ்ணபகவான எவனவிஷயத்
தருணைபுரிவரோ அவனலை அழிவற்ற உலகங்கள் ஜபிக்கப்பட்ட
களே பயமஉண்டான இடத்தில் இந்தக்கேசவரை சரணம
பவனும் எப்பொழுதும் இவவுபாகயானத்தைப் படிப்பவனும்
மனிதன கேஷமமும் ஸுகமுமுள்ளவனாவான கிருஷ்ண
சரணமடையும் மனிதர்கள் மோகத்தை அடையார்கள ஜ
தனா, பெரும்பயத்தில் மூழ்கினவர்களை எப்பொழுதும் பாதுக
கிறா பரதகுலத்தில் பிறந்தவனே! வேந்தனே! அந்த யுத்
திரன் அந்தப்பரமபுருஷரை உண்மையாக அறிந்து மஹாதமா
கேசவரும் ஜகதிஸவரும் யோகங்களுக்கு ஈஸ்வரும் பிரபு
பிருககின்ற ஸ்ரீகிருஷ்ணனைச் சரணமடைந்திருக்கிறான்

அறுபத்தேட்டாவது அத்யாயம்.

பீ ஷ ம வ த பா வ ம் (தோடீச்சி.)

(பீஷமர், ரீஷிகள்சேய்தகிருஷ்ணஸ்தோத்திரத்தையும் வாஸுதே
பாண்டவர்களிடத்தன்புள்ளவராதலின் அவர்களுடம் ஸமாதா
னத்தோடிருக்கவேண்டுமென்பதையும் துரியோதன
னுக்குச் சொல்லியது.)

பரதகுலத்திற்பிறந்தவனே! முற்காலத்தில் பிரமமரிஷிக
லும் தேவர்களாலும் புவியிலசொல்லப்பட்டதும் வேதமந்தி
துடன் கூடினதுமான கிருஷ்ணஸ்தோத்திரத்தைக்கேள் அ
வது—உமமை நாரதரானவா, ஸாததியார்களுக்கும் பிரபு
றும் தேவதேவர்களுக்கெல்லாம் ஈஸ்வரரெனறும் உலகத்திலு
வஸதுக்களுடைய தத்துவத்தையறிந்தவரெனறும் சொல்
றா மாரகண்டேயரும் உமமை முன்னமே இருந்தவ
றும் இப்பொழுது இருக்கின்றவரெனறும் இனிமேலும் இ
பவரெனறும் யஜ்ஞங்களுக்கு யஜ்ஞமெனறும் தவங்களுக்
தவமெனறும் சொல்லுகிறா விஷ்ணுவே! பகவானுன் ப
வானவா தேவரீர், தேவர்களுக்கெல்லாம் தேவரெனறும் உ
டைய ரூபமானது புராதனமெனறும் ஸாவோததமமென
சொல்லுகிறா தேவரீர் வாஸுதேவா, அவவாறே, வஸ
களுக்கு அதிபனை இந்திரனை ஸதாபிததவா தேவாக

வதேவராயிருக்கிறீரென்று கிருஷ்ணதவைபாயனரும் சொல்லி
குகிரா முந்தியதான பிரஜாஸிருஷ்டியில் தக்ஷண ஸிருஷ்டி
தனாகச் சொல்லுகிறார்கள் அங்கிரஸ மகரிஷியானவா, அவ
தே உமமை எல்லாப்பிராணிகளுக்கும் ஸிருஷ்டிகாததராகச்
சான்றா தேவஸும அஸிதரும், ¹ அவயகதமானது உமமு
ய சரீரத்தினின்று உண்டானதென்றும், ² வயகதமானது உம
மயஉள்ளத்தில் நிலைபெற்றிருக்கிறதென்றும், தேவர்கள் உம
த்தினின்று உண்டானாகவென்றும் சொன்னார்கள் ஆகாயம்
முடைய சிரஸினிலே வியாபிக்கப்பட்டிருக்கிறது அவ்வாதே,
யும் உமமுடைய இரண்டு கைகளால் வியாபிக்கப்பட்டிருக்கிறது
லகங்களும் உமமுடைய வயிறு நீர் ஸந்தனபுருஷராயிருக்கி
தவத்தினிலே சிறந்தமஹிஷம்பெற்ற மனிதர்கள் இவ்நன்ம உம
அறிகின்றனர் ஆதமஸாக்ஷாதகாரத்தினால் திருபதியடைந
கின்ற ரிஷிகளுள் நீர் உத்தமராயிருக்கிறீர் மதுஸூதனரே !
ராவபாவமுடையவர்களும் புத்தங்களில் புறங்கொடாதவாக
ஸாவதாமங்களையும் பிரதானமாகவுடையவர்களுமான ராஜ
களுக்கெல்லாம் நீர் கதியாயிருக்கிறீர்—என்பது ஆறுகுணங்க
லுமநிறைந்தவரும் புருஷோத்தமருமான ஸ்ரீஹரியானவாயோக
ரிமையை அறிந்தவர்களின் ஸந்தருமாரா முதலியவர்களாலே
விதம் எப்பொழுதும் துதித்துப் பூஜிக்கப்படுகிறா ஐயனே !
ஈவருடைய (மகிமையானது) இதோ விரிவாகவும் சுருக்கமாக
உனக்கு உள்ளபடி நன்றாகக்கூறப்பட்டது நீ அதிகப்பிரீதியு
கேசவரைச் சரணமடைவாயாக' என்று கூறினார்

மஹாராஜரே ! உமமுடையகுமாரன பரிசுத்தமான இக்வதை
ககேட்டுக்கேசவரையும் மகாரதாக்களானபாண்டபுத்திரர்களை யும்
குமதித்தான மஹாராஜரே ! சந்தனுபுத்திரரானபீஷ்மா திரும்
ம அந்தத்துரியோதனனைப்பாராத்துப் பின்வருமாறு கூறலானார்
ரசனே ! நீ அந்த மஹாதமாவானகேசவருடைய பெருமையையும்
றுடையபெருமையையும் வினவி உள்ளபடி என்னிடமிருந்துகேட
ப வேந்தே ! மனிதரைக்காப்பவனே ! வீரர்களும் புத்தங்களில்
ருக்களாலஜயிக்கப்பட்டாதவர்களும் கொல்லத்தகாதவர்களுமான
ராராயணரிஷிகள் எதற்காக மனிதர்களில் வந்துதோன்றின
எப்பதையும், மேலும், பாண்டவர்கள் புத்தத்தில் ஒருவராலும்
ரல்லத்தகாதவர்களான தற்குரிய காரணத்தையும் நீ கேட்டறிந
பு ஸ்ரீகிருஷ்ணமூர்த்தி, புகழ்வுள்ளவர்களான பாண்டவர்களிடத்

¹ மூலபாகிருதி, அவ்வது பூதஸ் இக்ஷம்

² ஸ்தூல பிரபஞ்சம்

தில் உத்தியான பிரீதியுள்ளவராயிருக்கிறாரே? ராஜேந்திர!
லால், பாண்டவர்களோடு ஸமாதானம் உண்டாகவேண்டுமென
நான் சொல்லுகிறேன் நீ பலசாலிகளான பிரதாக்களோடு ஜி
திரியனாகிப் பூமியை அனுபவி தேவர்களான நரநாராயணர்
அவமதிததால் நீ நாசமடைவாய்' என்று சொன்னா மன்ன
இவ்வாறு சொல்லிவிட்டு உமதுபிதா பேசாமல் இருந்தார், அ
னையும் அனுப்பினார் தாமும் சயனத்தில் படுததுக்கொண்ட
பரதாக்களிறுகிறந்தவரே! அரசனும் மஹாதமாவான அவரை ந
கரித்துத் தனசேனைதங்கியிருக்கும்படிச் சென்றான், அவனியு
தும் வெண்ணிறமானபடுகையில் படுத்திருந்தான்

அறுபத்தொன்பதாவது அத்யாயம்

பீஷ் மவதபாவம் (தொடர்ச்சி.)

(கௌரவர் மகிவ்யுஹத்தையும் பாண்டவர் ஸயேனவ்யுஹத்தையும்
வதத்துப் போர்தொடங்கியது)

மஹாராஜரே! இரவுவிடிந்தவுடன் சூரியனஉதிக
இரண்டுபடைகளும் புத்தத்திறகாகவே எதிர்த்தன அவர்க
லோரும் ஒன்றுசேர்ந்து மிகக் கோபங்கொண்டு ஒருவரை
வா வெல்லக்கருதிப் போரில் ஒருவரையொருவர் நோக்கி
தது வந்தனர் ராஜரே! கோபமுள்ளவர்களும் நல்ல உத
முடையவர்களும் அடிகளுநிறமையுள்ளவர்களுமான பா
வர்களும் உமமுடைய துராலோசனையில் (நிலைபெற்ற) தா
ராஷ்டிரர்களும் இரண்டு வியூகங்களை ஏற்படுத்திக்கொண்டு பு
செய்யத் தொடங்கினார்கள் ராஜரே! பீஷ்மா மகவயுஹ
நான்குபுறங்களிலும் பாதுகாதத்தார் பாண்டவர்கள், அவ
தங்களுடைய (ஸயேன) வயூகத்தைப் பாதுகாததார்கள் அ
சத்துருவான புத்திஷ்டிரர், தெளமயருடைய வாரதத்தையினால்
ஸயேனமபோல அந்தவியூகத்தை அணிவகுத்துப் பகைவ
டைய மனங்களை நடுநடுக்கச் செய்தார் பாரதரே! அந்த
புத்திரருடைய) ஸயேனவயூகஅமைப்பானது யாகங்களில்
ரால் நன்கு அறியப்பட்டிருந்தது புத்திமாலான உமதுரு
டைய பெரியமகவயுஹமோ அவனாலும் எல்லாச் சேனைகள்
துரோணராலும் அப்பொழுது மைமதிகப்பட்டிருந்தது அ
பீஷ்மா அந்தமகவயுஹத்தை அனுஸரித்தார் மகாராஜரே!

ள உத்தமரும் உமககுப்பிதாவுமான அநத்தேவவிரதா பெரிய
ககட்டததால் குழப்பட்டு வெளிவந்தா தோவீராகளும்
டகளும் யானீவீராகளும் குதிரைவீராகளும் தாங்கள் இருக்க
ளடிய இடங்களில் நின்றனகொண்டு ஒருவரையொருவர் அனு
தார்கள் யுத்தத்தில் முயற்சியுள்ளவர்களான அவர்களைக்கண்டு
திசாலிகளான பாண்டவர்கள் பாயேன்வியூகத்தால் அணி
ததுக்கொண்டு யுத்தத்தில் ஸன்னத்தாக்களானாதுள் மிக்கபல
யான பீமேஸன்ன அநத பாயேன்வியூகத்தினமுத்தத்தில் பிரகா
ளான சிசுண்டியும் அவமதிக்க முடியாத பராஷதனானதிருஷ
மன்னும் இரண்டுகண்களாயினா வீரனும் ஸதயவிகிரமனும்
ஸாதயகியானவன் அநதவியூகத்தினுடைய தலைபில் இருந்
அப்பொழுது பார்த்தன் காரணவததை நர்ணுலிபிடும
சயதுகொண்டு அநதவியூகத்தினகமுத்தில் நின்றான் மகாத்
ம ஐசுவரயமுடையவனுன்ன தருபதன் யுத்திரனுடன்கூடி
யுத்ததாங்கத்தில் ஓர் அக்ஷேளஹிணிஸைனியத்தான அப்
முது (அதனுடைய) இடச்சிறதர்ணுன் ஓர் அக்ஷேளஹிணிக்ரு
ணைக்கேசயதேசத்தரதன் வலச்சிறகாணுன் தரொபதிபுத
களும் வீரயமுடையவனுன் அபிமனயுவும் பின்புறத்தில் நின்
ள ஐசுவரியமுடையவரும் வீரரும் - அழகியவிகிரமமுள்ள
யானபுதிஷ்டிரராஜா பிரதாக்களா ஹநகுலஸஹதேவாக்களோடு
ம அதற்குப் பின்புறத்தில் நின்றா பீமன் அப்பொழுது
ததில் மகரவியூகத்தினமுத்தத்தில் துழைந்து பீஷ்மரைத் தாது
ளத்தில் அம்புகளால் முடினான், பாரதரே! பிறகு, பீஷ்மா
யுத்தத்தில் பாண்டவர்களுடைய அணிவகுக்கப்பட்டிருக்கிற
யததை மோகிக்கச்செய்துகொண்டு மஹாஸ்திரங்களைப் பிர
தித்தார அப்பொழுது, சேனை நன்கு மோகம் அடையவே,
நசயன் விரைது யுத்தமுனையில் பீஷ்மரை ஆயிரம் அம்புக
ல துன்பமுறுமபடி அடித்தான் யுத்தத்தில் பீஷ்மரால்
பாக்கிக்கப்பட்ட அஸ்திரங்களைத் திருப்பியடித்தது உதஸாஹ
ள தன்புடையோடு தன்னுசயன் யுத்தத்தினபொருட்டு (ஸன்
நனாகி) அருகில் வந்தான் பிறகு, பலசாலிகளுள்ளசிறநத்
த மஹாரதனுமான துரியோதனராஜன் ஆரம்பத்தில் தன்
யின் கோரமானவதத்தைக்கண்டும் யுத்தத்தில் ஸஹோதரா
கு நோந்தவதத்தைநினைத்தும் துரோணரைநோக்கிப் பின்வரு
சொல்லலானான் - 'மாசறவரே! ஆசாரியரானநீர் எனக்கு
பாழுதும் ஹித்தத்தைதேடுவதில் விருப்பமுள்ளவர் நாடி

தேவரீரையும் பிதாமஹரானபீஷ்மரையும் அடுத்த யுத்தத் தேவர்களைக்கூட ஜயிப்பதற்கு விரும்புகின்றோம் ஸநே இலலை அவ்வாற்றுக, அலபமான வீரமும் பராகரமமுமு வாகளான பாண்டபுத்திரர்களை யுத்தத்திலஜயிப்பதில் ஸமெனன்? எவ்வாறு பாண்டவர்கள் கொல்லப்படுவார்களோ வாரூனஉபாயத்தை நீர் செயயவேண்டும் உமக்கு மன்களடாகு' என்றுசொன்னான் உமமுடையபுத்திரனாலே இவ் கொல்லப்பட்ட துரோணா, பிறகு, அரசனான அவனை அந்தஸ்திலபார்த்து அதிககோபங்கொண்டவாபோலப் பெருமூச்சுவி கொண்டு, 'அரசனே! நீ மூக்கன், பாண்டவர்களுடைய பகிரமத்தை நீ அறியவில்லை மஹாபலசாலிகளானபாண்டவ ஜயிப்பதற்கு ஸாததியப்பட்டாதவர்கள் நான் என பலத்தி வீரியத்திற்குமதக்கபடி உன்னுடையகாரியத்தைச் செய் என்றுகூறினா அரசரே! துரோணா உமதுபுத்திரனைப்பா இவ்வாறுசொல்லிவிட்டுச் சேனையைஅடைந்து, ஸாதயகிபா, கொண்டிருக்கும்பொழுதே, பாண்டவஸேனையைப் பிளந பாரதரே! பிறகு, ஸாதயகியோ துரோணரைத் தடுத்தான விருவருக்கும் கோரமாயும் பயங்கரமாபுமுள்ளயுத்தம் நடந பிரதாபசாலியான துரோணா நகைத்துக்கொண்டு யுத்த கோபத்துடன் ஸாதயகியைத் தோளபூட்டில் கூமைபுள்ளப களால் அடித்தாரா அரசரே! பிறகு, பீமஸேனன் கோபங்கொ விலலாளிகளுள் உத்தமரான் துரோணரிடத்தினின்று ஸாதயகி பாதுகாக்கண்ணித துரோணரை அடித்தான பிறகு, துரு மபீஷ்மரும் சலயனுமயுத்தத்தில் கோபங்கொண்டு பீமஸே அம்புகளால் மூடினார்கள் அப்பொழுது, மிகக்கோபமுண்ட மனயுடும் தரளபதிபுத்திரர்களும் ஆயுதங்களைக்கையிலஎடுத்து களான அவர்கள் அனைவரையும் கூமைபுள்ள அம்புகளால் தார்கள மிகுந்தகோபங்கொண்டிருக்கின்றவர்களும் மிக சாலிகளுமான் துரோணரும்பீஷ்மருமாகிய இருவரையும் மஹ தத்தில் பெரியவில்லைக கையிலதாங்கிய சிகண்டி எதிர்த்தான னைசிகண்டி நல்லபலமுள்ள தும் மேகத்தினஇடிமுழக்கமபே ஒலிபுள்ள துமான வில்லைக்கையிலபிடித்து விரைவாகச் சூர் அம்புகளால் மறைத்துக்கொண்டு (பாண்டகளை) வாஷித்த பரதகுலத்திற்பிறந்தவர்களுக்குப் பிதாமஹரானபீஷ்மா சிக யையநாடி அவனுடைய ஸ்திரீத்தனமையை நினைத்துக்கொண்டு னுடன் போரபுரியாமல் ஒழிந்தாரா மஹாராஜரே! பிறகு, துரோணா உமது புத்திரனாலே ஏவப்பட்டு அப்பொழுது பீஷ்ம பாதுகாத்துக்கொண்டு யுத்தத்தில் அந்தச்சிகண்டியை எ தோடினா. சிகண்டியோ யுகாந்தகாலத்து நெருப்புபு

விரமாயிருப்பவரும் சஸ்திரங்களைத் ததரிப்பவர்களுள் சிறந்தவரு
 ா துரோணரைப்பார்த்து மிகையுமுற்றவனாகி (அவரைவிட்டு)
 நினுன அரசரே! பிறகு, உமமுடையபுத்திரன மிகக்கூத்தியை
 மபிப பெருஞ்சேனையோடு பீஷ்மரையடைந்து அவரைப்பாது
 தான ராஜரே! அவ்வாறே, பாண்டவர்கள் தனஞ்சயனை முன
 டுகொண்டு ஜயத்தில் உறுதிபான எண்ணத்தாடன பீஷ்
 மயே எதிர்த்தார்கள யுத்தத்தில் ஜயத்தையும் அதிக ஆச்சரிய
 ான கீர்த்தியையும் விருமபுகின்ற பாண்டவர்களுக்குக் கௌர
 னோடு, தேவர்களுக்கு அஸுரர்களோடு யுத்தம் நடந்தது
 லக கோரமான யுத்தம் நடந்தது

எழுபதாவது அத்யாயம்.

பீஷ் ம வ த ப ர வ ம். (தொடர்ச்சி)

(ஸங்குதலயுத்தவர்களுள்)

அப்பொழுது, சந்தனுபுத்திரரான பீஷ்மா உமதுபுத்திராக
 பீமஸேனனிடமுண்டான பயத்தினின்று தாண்டுவிப்பதற்கு
 பமுள்ளவராகக் கைகலந்த சண்டைசெய்தார முககியாக
 ர சூரர்களுக்கு அழிவையுண்டுபண்ணக்கூடிய மஹாபயங்கர
 ர அந்தயுத்தமானது முற்பகலில் பாண்டவகௌரவ அரசராக
 நடந்தது மிகவும் பயங்கரமான அந்தஸங்குலயுத்தமானது
 கையில், ஆகாயத்தையளவும் நெருங்கிய பேரொலியானது
 னறியது காஜிக்கின்ற பெரியயானைகளாலும் கனைக்கின்ற
 ரைகளாலும் பேரிகைகள் சங்கங்கள் இவற்றின் ஒலிகளாலும்
 தரங்கமானது) வியாபிக்கப்பட்டது திறமைவாய்ந்தவர்களும்
 வலிமையுள்ளவர்களுமான அந்த வீரர்கள் போரபுரிவதில்
 கமுள்ளவர்களாகப் பசுகொட்டில்களில் பெரிய விருஷபங்
 காஜிப்பதுபோலக் காஜித்துக்கொண்டு வெற்றியின்பொருட்டு
 வரோடொருவா எதிர்த்தார்கள பரதாக்களிரசிறந்தவரே! யுத்த
 தில் கூாமையான பாண்டவர்களாலே வீழ்த்தப்படும் தலைகளி
 டய வாஷ்மானது ஆகாயத்தில் கலமாரிபோலத் தோன்றியது
 ராக்களிரசிறந்தவரே! குண்டலங்களைப் தலைப்பாகைகளைப் புரத்
 வைகளும் ஸவாணத்தால் பிரகாசிக்கின்றவைகளுமான தலைகள்
 தவைகளாகக் காணப்பட்டன பாண்டவகளால் சின்னபின்ன
 செய்ப்பட்டிருக்கிற சரீரங்களாலும் விற்களைப்பிடித்த கைக

ளாலும், ஹ்ஸ்தாபரணங்களுடன் கூடிய இன்னும் வேறு புஜங்களும் பூமியானது மறைக்கப்பட்டதாகியது அரசரே! கவசங்களும் முடப்பட்ட சரீரங்களாலும், நன்றாக அலங்கரிக்கப்பட்ட கைகளும், சந்திரனுக்கு ஒப்பானவைகளும் சிவந்த கடைகண உடையவைகளும் மங்களகரமாயுள்ளவைகளுமான முகங்களாயான களையான, குதிரைகள், மனிதர்கள் ஆகிய, இவர்களின் எழுப்புகளாலும் ஒரு முகூடத்தாலத்திறகுள பூமிமுழுதும் நுகப் பரப்பப்பட்டதாயிற்று மின்னலபோன்ற சஸ்திரங்களை டிரகாசிக்கின்றதும் நெருங்கியதும் மேகங்களபோன்ற புழுதிளதுமான அந்த யுத்தத்தில் ஆயுதங்களுடைய சபதமானது முழக்கத்திற்கொப்பாக இருந்தது பாரதரே! கைகலந்த மிக்ககொடியதும் ரகதவெள்ளம் நிரம்பியதுமான யுத்தமான கௌரவாக்கும பாண்டவாக்கும நடந்தது அச்சத்திற்கு மிகவிளைவிப்பதும் கொடியதும் கைகலந்ததும் மயிரக்கச்சு உண்டுபண்ணுவதுமான அந்த யுத்தத்தில் கெட்ட யுத்தமான கொண்டவர்களான க்ஷத்திரியர்கள் சரமாரிகளைப் பொழிந்தனர் பரதர்களிற் சிறந்தவரே! உமமைச சோரதவாக்குக எதிரிகளுக்கும் நடக்கும் அந்த யுத்தத்தில் யானைகள் சரமாமேல தவிக்கும்படி செய்யப்பட்டு வீரிட்டன கோர்பமுள்ளவாக்களைத் தாயமுள்ளவாக்களும் அளவற்ற பராக்ரமமுள்ளவாக்களும் வீரர்களுடைய விறகளில் பூட்டப்பட்ட நாணகயிதிகள் விரதங்களின் ஒலியினால் ஒன்றும் அறியப்படவில்லை எல்லாப் பத்தர்களிலும் ரகதவெள்ளத்தோடு கூடிய யுத்தத்தில் தலையிலாடங்களாள் நுகருகருது நிற்கவே, அரசர்கள் சத்தாருக்களைச் செய்வதில் முயற்சியுடன் போர்க்களத்தில் ஓடினார்கள் அதுதடந்த தேஜஸுள்ளவாக்களும் பரிகாயுதம்போன்ற கைகளை யுத்தவாக்களும் அந்தச் சூரர்கள் பாணங்களாலும் சக்திகளாலும் ததைகளாலும் கத்திகளாலும் யுத்தத்தில் ஒருவரை ஒருவா நுகர்கள் அந்த யுத்தபூமியில் பாணங்களால் அடிக்கப்பட்டவர்கள் அங்குசத்தினால் அடித்துத் தடுக்கப்பட்டாலும் அதனை யம் செய்யாமல் நான்கு பக்கங்களிலும் சுழன்றன குதிரைகொல்லப்பட்டிருக்கிற குதிரைவீரர்களை யுடையவைகளாகிப் புதுத் திக்ருக்களிலும் ஓடித்திரிந்தன உமமுடைய சேனையிற் பகைவருடைய சேனையிலுமுள்ள யுத்தவீரர்கள் பாணங்களால் குவத்தினால் மிகப் பிடிக்கப்பட்டு உயரத்தாளளிக கீழே உதாரர்கள் பாரதரே! பீஷ்மரும் பீமனும் எதிர்த்துப் போகையில் அந்த ரணங்களில் சிறந்த அங்கங்களை யுடைய குதிரைவிறகள், கதாயுதங்கள், பரிகங்கள், கைகள், தொடைகள், கால்

ஷணாகள, தோளவளைகள் இவைகளுடையகுவிபலகள் கூட்டம்
ட்டமாகக் காணப்பட்டன வேந்தரே! யுத்தத்தைவிட்டுத் திரும்
ரத்தைகளான குதிரைகள், பாணிகள், தோகள் இவைகளுடைய
ட்டங்களும் ஆங்காங்குக் காணப்பட்டன யுத்தஸமயம் வாயத்த
பாது கூத்திரியர்கள் கதைகளாலும் கத்திகளாலும் ஈட்டிகளா
டும் அழிமுநத கணுக்களுள்ள பாணங்களாலும் அந்தயுத்தகளைத்
ல ஒருவரையொருவர் அடித்துக்கொண்டார்கள் கைசசண்டை
ல் ஸமாததாக்களான இன்னும் மறவீரர்கள் இரும்பினால் செய்யப
ட்ட பரிசாயுதம்போன்ற கைகளால் யுத்தரங்கத்தில் பலவாறாக
ருவரையொருவர் தாக்கிக்கொண்டார்கள் அரசரே! உமமைச
சாரதவீரர்கள் பாண்டவர்களுடன்கூட முஷ்டிகளாலும் முழங்
ர்களாலும் உள்ளங்கைகளாலும் ஒருவரையொருவர் அடித்துக்
காண்டார்கள் ஜனேஸ்வரரே! ஆங்காங்கு, பூமியிலவிழுந்தவா
ளும் விழுமபடிசெய்விக்கப்படுகின்றவர்களும் விழுந்து பலவாறாகப்
பாடுகின்றவர்களும் வீரர்களாலே யுத்தம் கோரமாக ஆயிற்று
ந்தயுத்தத்தில் தோளவளை தோகையிழுந்தவர்களாகவும் உத்தம
ரனகத்திகளைக் கையில்கொண்டவர்களாகவும் ஒருவரையொருவர்
காலத்தில் விருப்பமுள்ளவர்களாகவும் ஒருவரையொருவர் எதிரா
தோடிவந்தார்கள் பிறகு, துரியோதனராஜன் கலிங்கதேசத்து
ரா பலராலேசுழப்பப்பட்டு யுத்தத்தில் பீஷ்மரைமுன்னிடிக்
காண்டு பாண்டவர்களை எதிர்த்தான் அவவாற்றே, எல்லாப்
பாண்டவர்களும் விருகோதனை நான்கு பக்கத்திலும் சூழ்ந்து
காண்டு வெகுண்டு பீஷ்மரை எதிர்த்தார்கள் பிறகு, யுத்தம்
டந்தது

எழுபத்தோராவது அத்யாயம்

பீஷ் ம.வ.த.பா.வம் (கோடர்ச்சி)

(ஸங்குலயுத்தவரிணைம்)

பீஷ்மரோடு எதிர்த்துநிற்கிற ஸ்வேறதரர்களையும் மறந்அர
ர்களையும் பார்த்து, தனஞ்சயன், ஆயுதங்களைக்கையிலெடுத்துக்
கொடியுத்திரரானபீஷ்மரை எதிர்த்தோடிவந்தான் பாஞ்சஜன
த்தினுடைய ஒசையையும் காண்டவம் என்னும் விலலினுடைய
லியயுடுகேட்டும் பார்த்ததுடையதவஜதைப்பார்த்தும் எங்க
னைவரையும் பயம் வந்தடைந்தது மஹாராஜரே! விமமத்தி
வடையுடையபோன்றவாழையுடையதும் ஆகாயத்தில் ஜவலிக்கின்ற

மலைபோனறதும் மரங்களில் தட்டுப்படாமல் உயரளமுநது நெரு
புப்போல பரகாசிக்கின்றதும் அனேக வாணங்கையுடையது
விசித்திரமானதும் திவ்யமானதும் வானரவடிவமுள்ளதுமா
காண்டுவததைவிலகக்கொண்ட அரஜுனனுடையகொடியை
கண்டோம் பரதகுலத்தில் உதித்தவரே! ஆகாயத்தில் மேகமத
யிலபிரகாசிக்கின்ற மின்னலபோல விளங்குகின்றதும் ஸ்வாணம்
மான பின்புறத்தையுடையதுமான காண்டுவததை யுத்தத்தி
நான கண்டேன் யுத்தவீரர்கள் மஹாயுத்தத்தில் ஸ்வாணமயமா
பின்புறத்துடனகூடிய காண்டுவததைக் கண்டார்கள் இந்நிர
போலப் பகைவாசன்களுகுளதிராகக்காஜிக்கின்றவனும் உமமுடை
ஸேனையை நாசம்செய்கின்றவனுமான அநத அரஜுனனுடை
மிகக்கோரமான கையுறையிலிருந்து உண்டாகிற் சபத்ததைய
அதிகமாகக் கேட்டோம் சண்டமாருதத்துடனகூடியதும் மின்
னுடனும் இடிமுழக்கத்துடனும்கூடியதுமான மேகம்போல எ
லாத்திககுக்களையும் நான்குபக்கங்களிலும் சரமாரிகளால் நிரப்
புக்கொண்டு தனஞ்சயன் பயங்கரமான அஸ்திரங்களோடு பீஷ்ம
எதிர்த்துச் சென்றான் அஸ்திரத்தினுலே மோகமடைந்தவர்
ளான நாங்கள் கிழக்குத்திசைகளையும் மேற்குத்திசைகளையும் அந்
தில்லை பரதாசுனிற் சிறந்தவரே! பயந்து நாற்றிசைகளிலும் ஏ
கின்றவர்களும் சிரமத்தையடைந்த வாகனங்களை உடையவாசன
கொல்லப்பட்ட குதிரைகளையுடையவர்களும் மண் ஊக்கதன்
இழந்தவாசனமான உமமுடைய யுத்தவீரர்கள் ஒருவரோடொ
வா சோகைகொபற்று உமது எல்லாக குமாரர்களோடும் பீஷ்
மரையே வந்தடைந்தார்கள் சந்தனுபுத்திரரான பீஷ்மர் யுத்த
தில் துன்பமுற்றவர்களான அவாசன்களுகு ரக்ஷகரானா ரதிகாசு
மிகப் பயந்து தோகளினின்று நழுவி விழுந்தார்கள் குதி
வீரர்களும் குதிரைகளினுடைய முதுகினின்று நழுவிவிழுந்தா
காலாட்களும் அவவாறே பூமியில் நிலைதவறினார்கள் பாரத
இடிமுழக்கம்போனற காண்டுவததினுடைய ஒலியைக் கேட்
எல்லாப் படைகளும் பயந்து நான்குபக்கங்களிலும் பதுங்கி
ராஜரே! பிறகு, கலிங்கதேசாதிபன், காமபோஜ தேசத்திலு
டானவைகளும் பெரியவைகளும் விரைவாகச் செல்லும் தன்
யுடையவைகளுமான குதிரைகளிலும் அனேக ஆயிரக்கணக்கா
கோபாசனாலும் பாலாசனான கோபாயனர்களாலும் மத்திர
சத்தது வீரர்களாலும் ஸௌவீரர்களாலும் காந்தாரர்களாலும்
காததார்களாலும் முக்கியர்களான எல்லாக காளிகர்களாலு
சூழப்பட்டான துச்சாஸனனை முதன்மையாகக்கொண்ட அ
னான் ஜயதரதனும் பறபல மனிதர்களுடைய கூட்டங்களோ

ல்லா அரசாகளோடுகூடியவனான உமமுடைய புத்திரனாலே
வப்பட்ட உத்தமர்களான பதினாலாயிரம் குதிரைவீரர்கள் சகு
பியைச் சூழ்ந்துகொண்டார்கள். பரதாசனிற சிறந்தவரே!
மரு, ஒன்றுசோநதுள்ள உமமைச் சோநதவர்களான அவாக
னைவரும் தனித்தனியாகப் புகுக்கப்பட்டிருக்கின்ற ரதங்களோ
ம வாகனங்களோடும் கூடியவர்களாக புத்தத்தில் அாஜுனனை
புத்ததாரகள் சேதிதேசத்துவீரர்களோடும் காசிதேசத்துவீராக
ளோடும் காலாட்படைகளோடும் ரதங்களோடும் கூடியவர்களும்,
ராஞ்சாலாசனாடனும் ஸருஞ்சயாசனாடனும் கூடியவர்களுமான
ருஷ்டதபுமனை முதனமையாகக்கொண்ட எல்லாப்பாண்டவா
ளும் ஒன்றுசோநது தாமப்புத்திரரால் ஏவப்பட்டு உமமைச்சோந
வாசனை புத்தத்தில் வருத்தினார்கள் ரதிகர்களாலும் யானைகளா
டும் குதிரைகளாலும் காலாட்படைகளாலும் தூற்றப்பட்டதும்
பரியமேகம்போன்றதுமான புழுதியானது புத்தத்தைப் பயங்கர
ரகச்செய்தது பீஷ்மா, தோமரங்களாலும் ஈடிகளாலும் நாரா
சங்களாலும் யானைகளாலும் குதிரைகளாலும் தோகளாலும் போ
ரிகின்றவீரர்களுடைய பெரும்படையோடுகூடி அாஜுனனோடு
திராத்துப் போர்புரிந்தாரா அவந்திதேசத்தரசன் காசிராஜ
னும், ஸைந்தவன் பீமஸூனனோடும் போர்புரிந்தாராகள் புதிஷ்
ரா, புத்திரர்களோடும் மிதர்களோடுகூடி, மதரதேசத்துவீரா
ளான சிறந்தவனும் கோத்திப்பொருந்தியவனுமானசலயனோடு போ
ரிந்தாரா விகாணன ஸஹதேவனோடும் சித்திரஸூனன சிகண்டி
பாடும் போர்புரிந்தாராகள் ராஜரே! முதஸ்யதேசத்துவீரர்கள் தூ
பாதனையும் சகுனியையும் நாடினார்கள் துருபதன், சேகிதா
ன், மகாரதனான ஸாதயகி இவர்கள் மஹாபலசாலியும் புத்திர
ரோடுகூடியவருமானதுரோணரை எதிர்த்தாராகள் கிருபரும கிரு
வாமாவும் திருஷ்டதபுமனை எதிர்த்தாராகள். இவ்வாறு, ஓடு
ன்றகுதிரைகளோடும்சமுலுகின்றயானைக்களோடும் ரதங்களோடும்
டியன ஸைனியங்கள் நாற்புறத்திலும் நனருக்புத்தங்களைச்செய
தற்காச நெருங்கின மேகமில்லாத ஆகாயத்தில் கடுமையான மின
ல்கள் உண்டாயின திசைகளும் புழுதியில்லமூடப்பட்டன இடி
டனகூடின பெரிதானவாலரசுத்திரமும் தோன்றியது பெருந
ரதமும் வீசியது புழுதிமழையும் பொழிந்தது ஆகாயத்தில் சூரி
ன் ஸைனியத்தினாலுண்டான புழுதியில்லமூடப்பட்டு மறைந
ரன் புழுதியிலே ஆகரமிக்கப்பட்டவைகளும் அஸ்திரஸமூகங்
ளால் பீடிக்கப்பட்டவைகளுமான எல்லாப்பிரானிகளுக்கும் மிக்க
திமயக்கம் உண்டாயிற்று வீரர்களுடையகைகளினின்று விடுபட்

டவைகளும், எல்லாகவசங்களையும் பிளக்கின்றவைகளுமான பாஸுமூஹங்களினுடைய கூட்டமானது நெருங்கியதாகியது பரதர்களிற்சிறந்தவரே! உத்தமமான கைகளாலே எடுக்கப்பட்டனையும் நகரத்திரங்குளபோல நிரமலமானகாரதியுள்ளவைகளுமான ஆயுதங்கள் ஆகாயத்தைப் பிரகாசமுள்ளதாகச்செய்தன பரதர்களிற்சிறந்தவரே! விசித்திரங்களும் பொறுப்புள்ளிகளானிரம்பினவைகளும் காளைகளினுடையதோல்களாலே செய்யப்பட்டவைகளான கேடகங்கள் எல்லாத்திசுக்குக்களிலும் கீழேவிழுந்தன சூர்யன்போலப்பிரகாசிக்கின்ற கத்திகளாலே நாரபுறங்களிலும் தளப்பட்ட உடல்களும் தலைகளும் எல்லாத்திசுக்குக்களிலும் காணப்பட்டன சக்கரங்களும் அச்சக்கட்டைகளும்¹ நீடங்களும் ஒடிக்கப்பட்டும் பெரியதலங்களும் வீழ்த்தப்பட்டும் குதிரைகள் அடிக்கப்பட்டும் பெரியதோகைகள் அங்கங்கே தரையில் விழுந்தன குதிரைகள் ஆயுதங்களால் புண்பட்டவையாகி ரதிகாக்கொல்லப்பட்டவுடனே ரதங்களை அங்கும் இங்கும் இழுத்துக்கொண்டு யுத்தமீயில் நான்குபக்கத்திலும் ஒடின பாரதரே! அம்பினால் அடித்துப் பிளக்கப்பட்ட தேகமுள்ளவையும் பூட்டப்பட்டவையுடையவையுமான் சிறந்தகுதிரைகள் ஆங்காங்கு துக்கத்தினால் இழுத்துச்சென்றன் வேந்தரே! ஸாரதிகளையும் குதிரைகளையும் ரதிகர்களையுமுடைய ரதங்கள் பலமுள்ள ஒரு யானையிலு அடிக்கப்பட்டவைகளாகக் காணப்பட்டன ஸௌஸமுகங்கு போரபுரியுங்காலத்தில் மதன்தொண்டயானையினுடைய மதஜை பெருக்கை மோரதுபாரத்து அனேகயானைகள் யானைகளால் யுத்தத்தில் அடிக்கப்பட்டன தோமரங்களோடு கூடியவர்களு உயிரைஇழந்து கீழேவிழுந்தவாகளுமான யானைப்பாகர்களாலு நாராசங்களால் அடிக்கப்பட்ட யானைகளாலும் யுத்தமீயியான் மறைக்கப்பட்டதாயிற்று படைக்கூட்டங்கள் போரபுரியுங்காலத்தில் (பாகங்களால்) தூண்டப்பட்ட உத்தமமானயானைகளால் கொல்லப்பட்ட யானைகள் யுத்தவீரர்களோடும் கொடிகளோடு யுத்தத்தில் கீழேவிழுந்தன மஹாராஜரே! தோகையினவாகுகளால் யுத்தத்தில் யானைகளால் பெரிய ஸாபமப்போன்ற துதிகைகளாலே பலாத்காரமாகப் பற்றிஇழுத்து நன்றாக ஒடிக்கப்பட்டவையாகக் காணப்பட்டன யானைகளாலே யுத்தரங்கத்தி சிதற அடிக்கப்பட்ட தோக்கூட்டங்களையுடைய ரதிகாக்கள் மயிர் பிடித்திழுக்கப்பட்டு மரத்தின்கிளைகளபோல முறித்துப் பொ

¹ ரதிகை தனைக்காடபாற்றிக்கொள்வதற்காக யுத்தத்தில் ஏறப் படுக்கொண்டிருக்கும் இடம்

யயப்பட்டார்கள் சிறந்தயானைகள், ரதங்களில் சோந்திருக்க
ற ரதங்களை இழுத்துக்கொண்டு எல்லாச்சபதங்களுடைய அதிக
மிகதவைகளாக எல்லாத்தகைகளிலும் சென்றன அவ்வாறு
ங்களை இழுக்கும் அந்த யானைகளினுடைய ரூபமானது (தம்
ர) நன்றாக ஒட்டிக்கொண்டிருக்கிற தாமரைக்கொடிகளுடைய
மிகததைத் தடாக்கங்களில் இழுக்கின்ற யானைகளினுடைய உரு
போலப் பிரகாசித்தது இவ்வாறு, அச்சமயத்தில் பெரிய
தமானது, குதிரைவீரர்களாலும், காலாட்படைகளாலும்,
ஜங்களையுடைய மஹாரதர்களாலும் நன்கு முடப்பட்ட
யிறது

எழுபத்திரண்டாவது அதியாயம் பீஷ்மவத் பாவம் (தோடீச்சி.)

(ஸங்கதலயுத்தவர்க்கு.)

அரசரே! சிணை மதஸ்யதேசாதிபதியான விராடனோடு
ரந்து சிறந்த வில்லாளியும் எவ்விதத்தாலும் ஜயிக்கமுடியாத
மான பீஷ்மரை விரைவாக நாடினான் தனஞ்சயன் துரோண
யும் கிருபரையும் மகாவில்லாளியும் மகாபூலசாலியுமான விகா
னயும் சூரர்களான இன்னும் மற்ற அநேக அரசாக்களையும் யுத
தில் எதிர்த்தான் ராஜசிசேஷ்டரே! யுத்தத்தில் பீமஸேனன்
ரியவிலையுடையவனும் மந்திரிகளையும் பந்துக்களையும் உடை
னுமான ஸைந்தவனையும் கீழ் நாட்டரசாக்களையும் தென்னாட்
சாக்களையும் பெரிய விலையுடையவனும் அதிக கோபமுடையவ
ம உமமுடைய புத்திரனுமான துரியோதனனையும் துஸஸஹனை
எதிர்த்தான் ஸ்ஹதேவன் பெரியவிலையுடையவர்களும்
க்கமுடியாதவர்களும் மகாரதர்களும் பிதாபுத்திரர்களுமான
னியையும் உலாக்ளையும் எதிர்த்தான் மகாராஜரே! உம
டைய புத்திரனாலே வஞ்சிக்கப்பட்டிருக்கிற மகாரதரான யுதிஷ்
ர யுத்தத்தில் யானைப்படையை எதிர்த்தார யுத்தத்தில் சூர
ர அலறுமபடி செய்கின்றவனும் மாதிரிபுத்திரனும் பாண்டுபுத்
னுமான நகுலன், திரிகாததாக்களுடைய படைகளோடு எதிர்த்
ன், ஸாதயகியும் சேகிதானனும் மகாரதனான அபிமனயும
ரப்புகொண்டு யுத்தத்தில் ஸாலவாக்களையும் கேகயாக்களையும்
ராததாரர்கள் (ஒருவராலும்) ஜயிக்கமுடியாதவர்களான திருஷ்ட
து, ராக்ஷஸனான கடோதகசன், ரதிகாக்களுள் சிறந்தவனும்
ல புத்திரனுமான சதானிகன் ஆகிய இவர்கள் உமது புத்திராக

ஞாண்டிய தோழ்ப்பாட்டைய புத்தத்தில் எதிர்த்தார்கள். மாஜு
 ஷேனுபுத்தியும் அளவிடமுடியாத பராகிரமமுள்ளவனும் மஹா
 கரலியுமான திருஷ்டத்தியுமுன்ன உகிரமானவையையுள்ள து
 ணைரோடு புத்தத்தில் எதிர்த்துப் போராடிருந்தான் இவ்வா
 கிறந்த-விவரங்களான, உமமைச் சோரந் இரதச் சூரர்கள்
 புத்தத்தில் பாண்டவர்களோடு நெருங்கி புத்தம்செய்தனர் சூரிய
 நடுப்பக்கலை அடைந்து ஆகாயமும் கலகமுற்றிருக்கும் நிலை
 யுடையவோடு வெள்ளவாகனம் பாண்டவர்களும் ஒருவரையொரு
 அடித்தார்கள் கொடிகளைப்பூண்டுவைகளும் பொன்னை சித்
 வேலை செய்யப்பட்ட உறுப்புக்களுள்ளவைகளும் கொடித்துண்
 னோடுகடியவைகளும் புலித்தோலால் மூடப்பட்டவைகளும்
 ரதங்கள் புத்தரங்கத்தில் பலவாறு ஸ்ருசரிப்பவைகளாக வி
 கின புத்தத்தில் ஒன்றுசோரது ஒருவரை ஒருவா ஜயிக்க எ
 ணைக்கொண்ட வீரர்களுடைய நெருங்கின ஒலியானது காலிகுகி
 வரிமமங்களுடைய ஒலிபோலத் தோன்றியது, சூரர்களான ஸ்ரு
 சயர்கள் கௌரவர்களோடுசோரது புத்தரங்கத்தில் எதைச்செ
 தார்களோ அப்படிப்பட்ட மிகக் பெருமகமானபுத்தத்தை உ
 சரிய்மார்க் அவ்விடத்தில் கண்டோம் சததுருத்களைத் தபிக்கசெ
 ப்ஸ்ரே ! வேந்தரே ! பிரயோகிக்கப்பட்டிருக்கின்ற அம்புகளா
 னானதுயக்கங்களும் மூடப்பட்டிருந்தமையால் ஆகாயத்தையாவ
 திககுக்களையர்வது சூரியனையர்வது திககுக்கொணங்கையாவ
 நான்கள் காண்விலலை (ஆயுதங்களை) பசயோகிக்கின்றவீர
 ளுடைய பளபளப்புள்ள முனையையுடைய சக்திகள் தோமரங்க
 துஷ்ப்பப்பட்ட பட்டாத்கத்திகள் இவற்றின் கருநெய்தல்கரு
 கொப்புன ஒளிகளும் விசித்திரமான கவசங்கள் பூஷணங்க
 இவற்றின் ஒளிகளும் கீர்த்தியினால் ஆகாயத்தையும் திககுக்களை
 மூலைத்திண்சுக்களையும் விளங்கச்செய்தன சர்ஜரே ! அப்பெரு
 கந்திரசூரியர்களுக்கு ஒப்பான ஒளியுடன்கூடிய அரசாக்களுடைய
 கீர்த்திகளால் புத்தபூமியின்து ஆங்காங்கு விளங்கியது போ
 களத்தில் வந்திருக்கின்ற தோக்கட்டங்களும் புருஷசிரேஷ்ட
 களும் ஆகாயத்தில் ஜோதிமண்டலங்கள்போல புத்தரங்கத்தி
 விளங்கினார்கள் தேராளிகளுட்கிறந்த பீஷமா மிருத கே
 முண்டு மஹாபலசாலியான் பீமஸேனை எல்லாச்சேனைகளு
 புரத்ததுகொண்டிருக்கும்பிழ்முதே எதிர்த்தா பிறகு, பீஷ
 ரால் தொடுக்கப்பட்டவைகளும் பொறகட்டுக்களுள்ளவைகளு
 எண்ணெயிட்டுக் காண்க்கல்லில் தீடப்பட்டவைகளும் மி
 கூரமையுள்ளவைகளும்பான் பாணங்கள் புத்தத்தில் பீமனை நே
 தாகித் துன்பத்தை உண்டாக்கின பரதகுலத்திற்பிற

ரே ! மிககபலசாலியானபீமஸேனன மகாவேகமுள்ள தும் கோபங்
காண்டஸாபபததிறகொப்பான துமான சுகதியாயுதத்தை அந்தப
ஷ்மரினமீது விடுத்தான் விரைவாகவருகின்றதும் ஸ்வாண்மய
ானதண்டமுள்ள தும் எவவிதததாலும் அணுகமுடியாததுமான
நதச்சீக்தியைப் பீஷ்மா யுத்தத்தில்- அபிமூர்தகணுக்கொள்ள
ம்புகளால் தண்டாக்கினான் . பாரதீரே ! பிறகு, துஷ்ஷததுழ
ரமைபுள்ள துமான வேறொருபல்லததினிலே பீமஸேனனுடைய
லலை இரண்டாகத் தண்டாக்கினான் . மஹாபலசாலியானபீமஸே
னே (பீஷ்மரால்) வெட்டப்பட்டவிலையெழிற துவிட்டு வேறொரு
ஸிலைஎடுத்தது அநேகபாணீங்களுக்குச் சந்தனுக்குமாரரணபீஷ்மரை
டித்ததான் மகாராஜரே ! பிறகு, -ஸாதயகியும் யுத்தகளத்தில்
மமுடையபிதாவானபீஷ்மரை விரைவாக அடைந்து காதுவறை
ல் இழுத்துவிட்டபட்டவைக்கும் சூர்மையுள்ளவைகளும் நனகு
ட்டபட்டவைகளும் முனைமமுங்குதன்வகளுமான அனேகஅம்பு
ராரிலே-அவரை அடித்தான் பிறகு, பீஷ்மா கூடாழம்புள்ள மிகக
பகசரமானஓர்மபை விஸ்ஹிபூட்டி விருஷணியீரனான ஸாதயகி
னுடையஸாரதியை சத்தினின்றும் கீழேவிழுமபடி செய்தான் .
ரசரே ! ரதததிலிருந்தஸரத்தி கொல்லப்பட்டபின், மனமுமகாற
ம்போன்ற வேகமுள்ள அவனுடையகுதிரைகள் மிககவேகத்
டன் அவவவவழியினால் ஓடின . பின்பு, எல்லவரப்படைகளினு
டையஒலியும் நெருதகமரத் உண்டாயிற்று மகாதமரக்களாண்
ரண்டவர்களும் ஹாஹாத்ரமம் செய்தார்கள் . 'யுயுதானனுடைய
தா' எவவிடத்திலிருக்கிறதோ அவ்விடத்தில் எதிர்த்தோடுங்களை
டிப்புகள் , குதிரைகளைத்தடுங்களை ; ஒடுங்களை' எனகிற நெருங்கின
ப்தம் உண்டாயிற்று இதனிடையில் சுந்தனுபுத்திரரானபீஷ்மா
ந்திரன்- அஸுரஸேனையைத் தொல்வதுபோலப் பாண்டவர்களை
ய அப்பொழுது வதஞ்செய்தான் . பீஷ்மராலே கொல்லப்படு
ன்ற அந்தப்பருஞ்சாலர்கள் ஸோமகாருடன்கூட யுத்தத்தில்
ததியை ஸதிரமாகச் செய்துகொண்டு பீஷ்மரையே எதிர்த்தோடி
ர்கள் திருஷ்டதயுமனைமுதன்மையாகக்கொண்ட பாரததா
ள உய்துபுத்திரனுடையஸேனையை, ஜயிக்கவேண்டுமெனகிற எண்
ரங்கொண்டு யுத்தகளத்தில் பீஷ்மரை எதிர்த்தார்கள் . ஷேஷத்
ர ! அவ்வாறே, பீஷ்மரையும் துஷோணரையும் முன்னிட்டவாக
ரான கொள்ளவர்கள் வேகத்தோடு (பாண்டவர்களை) எதிர்த்த
தாடினார்கள் . பிறகு யுத்தம் நடந்தது .

எழுபத்துமூன்றாவது அதியாயம்.

பீஷ்மவதபாவம். (தொடர்ச்சி.)

(யுத்தவர்ணனம்.)

பிறகு, மஹாரதனைவிராடன மஹாரதரானபீஷ்மன்
மூன்றுபாணங்களால் அடித்து அவருடையகுதிரைகளையும் மூன்
பாணங்களால் துன்புறுமபடிசெய்தான் உறுதியானவிலை
கையிலேந்தியவரும் கைப்பழக்கமுள்ளவரும் மஹாபலசாலிய
சந்தனுமஹாராஜகுமாரருமான பீஷ்மா பொற்கட்டுடனகூடி
பத்துக்கணைகளால் அவனைத் திருப்பியடித்ததா பயங்கரமா
விலையுடையவரும் மஹாரதரும் உறுதியான்கைகளுள்ளவருமா
அஸுவத்தாமா அராஜுனனை ஆறுபாணங்களால் நடுமார்பிலடி
தா பகைவர்களை வருத்திக் கொல்பவனான அராஜுனன் மிக
கூமையுள்ள அம்புகளாலே அவருடைய விலையுறுத்து அவன
யும் அடித்தான். அரசரே! வேகமுள்ளவரும் குரோத்ததாலவிரு
தியடைந்தவருமான அந்தஅஸுவத்தாமா யுத்தத்தில் அராஜுனன
வில முறிக்கப்பட்டதைப்பொருமல வேறுவிலைக கையிலெ
த்துக் கூமையுள்ள தொண்ணூறுபாணங்களாலே பலகுன்றி
அடித்து உத்தமமானஎழுபதுபாணங்களாலே வாஸுதேவரைய
அடித்ததா பிறகு, சத்துருக்களை அழிப்பவனும காணமவதன்
விலலாகக்கொண்டவனுமான அராஜுனன், கிருஷ்ணனுட
கோபத்தால் கண்களசிவந்து நீண்ட உஷ்ணமான பெருமூசன்
விட்டுக்கொண்டு அடிக்கடி மனக்கவலைபுற்று இடக்கையின்
விலை நன்றாக நெருக்கிப்பிடித்து மிகுந்தகோபத்தோடு கூண்
யுள்ளவைகளும் அமிழ்ந்த கணுக்களுள்ளவைகளும் பகைவாக
டையஉயிரைக் கவரும்திறமைபுள்ளவைகளும் கோரமானவைக்
மான அம்புகளைக்கையிலெடுத்ததான் பலசாலிகளுளசிறந்த அ
ராஜுனன் விரைவாகத் துரோணபுத்திரரை அம்புகளால் அடி
த்தான் அந்தஅம்புகள் அவருடைய கவசத்தைப்பிளந்து ரண்கள்
தில் அவரது ரகத்ததைப் பான்மசெய்தன அராஜுனனால் அ
வாறு பிளக்கப்படும் அவா துன்பமடையவிலை மன்னே
துரோணபுத்திரரும், தளர்ச்சியடையாமல் கணைகளைத் தொடுத்த
கொண்டு யுத்தத்தில் தம்முடைய மஹாவிரதத்தைப் பாதுகா
விருப்பமுள்ளவராக நின்றா அவா யுத்தரங்கத்தில் ஒன்றுசே
நூலர்களான கருஷ்ணாராஜுனரிருவரோடும் எதிர்த்ததாகிய பெர்
செய்யுளையேயே குருபுங்கவர்கள் புகழ்ந்தனர். அந்த அஸுவ

மாவோ துரோணரிடத்தினின்று எவ்விதத்தாலும் அடைய
யாததும் பிரயோகஸம்ஹாரங்களுடன் கூடியதுமான அஸ்
ஸமூகத்தைப்பெற்று எப்பொழுதும் பயமற்றவராக இருந்து
ண்பு படைகளில் போராபுரிந்தார பகைவர்களை வாட்செய
றவனும் தேராளிகளுட்சிறந்தவனும் வீரனுமான அாஜுன
பாரதவாஜ குமாரரான அஸ்வததாமாவைப்பற்றி, 'இவா
க்கு ஆசாரியபுத்திரா, துரோணருக்கும் பிரியமான குமாரா,
லும், பிராமமணா, எனனால் விசேஷமாகக் கௌரவிகததக்க
என்கிற எண்ணத்தைக்கொண்டு தயைபாராட்டி வந்தான்.
கு, வெண்மையான குதிரைகளைபுடையவனும் பராகிரமசாலி
ருந்திபுத்திரனுமான அாஜுனன் யுத்தத்தில் துரோணபுத்தி
ரவிட்டுவிட்டு உமம்மைச்சோரதவர்களை நாசம் செய்துகொண்டு
வந்து போராபுரிந்தான் தூயோதனன் கழுகிறகுகள் பூண்ட
களும் சாணையில் தீட்டப்பட்டவைகளும் பொறகட்டுள்ளவை
மான பத்துப்பாணங்களாலே மகாவில்லாளியான பீமஸே
ன அடித்ததான பீமஸேனனும் மிகுந்த கோபங்கொண்டு
ரைக்கவரக்கூடியதும் உறுதியுள்ளதும் விசித்திரமுமான ஒரு
லையும் கூாமையுள்ள பத்துப்பாணங்களைபும் கையிலெடுத்து
ந்த ஊக்கத்துடன் காதுவரையில் இழுத்து விடப்பட்டவைக
ம், கூாமையுள்ளவைகளும், வேகமுள்ளவைகளும், லக்ஷயத்தில்
ராகத் தாக்குகின்றவைகளுமான அம்புகளாலே குருராஜனை
ராலமான மாரபில் விரைவாக அடித்ததான அந்தத் தூரியோ
ரனுடைய மாரபில் பொன்னூலினால் கோக்கப்பட்டுள்ள ஒரு
ரியானது அம்புகளால் மறைக்கப்பட்டு, ஆகாயத்தில் கிரகங்க
ல் சூழப்பட்ட சூரியனபோல விளங்கியது ஒளியுள்ள உம
டைய புத்திரன் பீமஸேன்னால் அடிக்கப்பட்டவனாகி மதமிஞ்சிய
யானையானது நானொலியைப் பொறுத்துபோலப் பொறுக்க
லை மஹாராஜரே! பிறகு, ஸையத்தைப் பயப்படுத்தினிற
றம் மிகுந்த கோபமுண்டவனுமான தூயோதனன், தங்ககட்ட
களுள்ளவைகளும் சாணையில் தீட்டப்பட்டவைகளுமான அம்பு
ரால் பீமனை அடித்ததான போராபுரினிறவர்களும், யுத்தத்தில்
வரால் ஒருவா அதிகக் காயப்படுத்தப்பட்டவர்களும் மிகக்
சாலிகளுமான உமமுடைய புத்திராகளிருவரும் இரண்டு
வர்களுக்கு ஒப்பானவர்களாக விளங்கினார்கள். சத்துரு வீரா
கக்கொல்லுகின்றவனான அபிமனய நரசிரேஷ்டனை சித்திர
னைப்ப பத்துப்பாணங்களாலும், புருமிதரனை ஏழுபாணங்க
லும் அடித்ததான யுத்தத்தில் இரதிரனுக்கொப்பான வீரனாகிய

அந்த அபிமன்யு ஸத்யவிரதனை எழுபதுபாணங்களால் அடி-
யுத்தரங்கத்தில் நாததனஞ்செய்கிறவனபோல இருந்துகொ-
ள்கமக்குத் துன்பத்தை உண்டுபண்ணினான். அந்த அபிமன்யு-
சித்திரஸேனன் பத்துபாணங்களாலும் ஸத்யவிரதன் ஒரு-
பாணங்களாலும் புருமீததிரன் ஏழுபாணங்களாலும் - திரு-
அடித்தாரர்கள் அவ்வாறு அடிக்கப்பட்ட அரஜுனஞ்சுமாரசன்
தத்தைப் பெருக்கிக்கொண்டு பகைவர்களை நன்றாகத் தடுக்க-
திறமையுடையதும் பெரியதும் விசித்திரமாயுள்ள துமான, சித்-
ஸேனனுடைய விலலை அறுத்தான், அவனுடைய கவசத்தை
உடைத்து ஒருபாணத்தால் மார்பிலடித்தான் பிறகு, உமன்-
சோந்தவர்களும் வீரர்களும் மஹாரதர்களும் அந்த ராஜபு-
ரர்கள் யுத்தத்தில் மிகுந்த கோபமுள்ளவர்களாக ஓர்வாறுக்-
கூர்மையுள்ள அம்புகளாலே அபிமன்யுவை அடித்தார்கள் சிற-
அஸ்திரங்களை அறிந்தவனுன் அபிமன்யு அவர்களின் வரையு-
மையுள்ள அம்புகளாலே அடித்தான் அவனுடைய அச்செய-
யைப்பார்த்து உமது புத்திரர்கள், வெயிறகரலத்தில் கர-
உலாரதபெரும்புதரைக் கொளுத்தினிறதும் நன்றாக ஜவலிக-
றதுமான நெருப்பைப்போல யுத்தத்தில் ஸனையதெதக் கெ-
த்துகின்ற அந்த அபிமன்யுவை நான்குபக்கங்களிலும் சூழ்-
கொண்டனர், ஸூபதரபுத்திரனுள் அபிமன்யு உமது கே-
க்ளை நாசம் செய்துகொண்டு அதிகமாக விளங்கினான் அரசு-
உம்முடைய பெளத்திரனுன் லக்ஷ்மணன் அவனுடைய அந்-
செய்கையைப் பார்த்து, யுத்தத்தில் அபிமன்யுவை விரை-
எதிர்த்தான் அபிமன்யு மிக்ககோபமுண்டு கூரிய ஆறுபாண்-
களாலே நல்ல லக்ஷணங்களுள்ள லக்ஷ்மணனையும், மூன்று பாண்-
களால் அவன் ஸாரதியையும் அடித்தான். அச்சேர! அவ்வா-
லக்ஷ்மணனும் ஸூபததிரபுத்திரனைக் கூர்மையுள்ள பாண்-
களால் அடித்தான் மஹாராஜேர! அது ஆச்சரியமா பிருந்தது ம்
பலசாலியான் ஸூபதரபுத்திரன் கூர்மையுள்ள பாணங்களால்
அவனுடைய நான்கு குதிரைகளையும் ஸாரதியையும் கொ-
ள்வனையும் ஷிஷரவாக எதிர்த்துவிந்தான் பகைவர்களை அழி-
புன லக்ஷ்மணன், குதிரைகள், கொல்லப்பட்ட, ரதத்திலிரு-
கொண்டு மிகுந்தகோபத்துடன் ஸூபததிரபுத்திரனுடைய ர-
தைக்குறித்து உரு உத்தியாயுத்தத்தை எறிந்தான் விரை-
வருகின்றதும்கோர் சூபமுள்ளதும் எவ்விதத்தால் அணுசூ-
பரத்தும் ஸூபபத்திரனு ஓபபுரன் துமான அந்தரத்ததியாயுத்த-
அபிமன்யுவை அவன் கூர்மையுள்ள அம்புகளாலே அனுட்டாக்கினான்

கு, "கருபா.. அப்பொழுது லக்ஷ்மணனைத் தம் ரதத்திலேற்றிக்
கொண்டு எல்லாசகேனைகளும் பாரததுக்கொண்டிருக்கும்
முதே, புத்தரங்கத்தில் அவனை ரதத்தோடு வேறிடத்திற்குக்
கொண்டு சென்றா பிறகு, கைகலந்ததும் மஹாபயங்குரமுமான
த புத்தமரடக்கையிலு, (பகைவர்களைக்) கொல்ல- எண்ணங்
கண்ட வீரர்களை ஒருவரையொருவா வதமசெய்வதில் விருப்பத்
தனை எதிர்த்தாராகள மஹாவிலலாளிகளான உம்மைச சோரத்
களும் மஹாரதர்களான பாண்டவர்களும் புத்தத்தில்பிராணனை
ராமஞ்செய்துள்ளவர்களாகி ஒருவரையொருவர் கொன்றார்கள்
தத் தலைமயிரகளைபுடையவர்களும் கவசத்தை இழந்தவர்களும்
ரதையிழந்தவர்களும் அறுக்கப்பட்ட வீரகளைபுடையவர்களு
ரஸ்ருஞ்சயாகள் கௌரவர்களுடன்கூடக் கைகளால் மிகுந்த
தம் செய்தனர், பிறகு, நீண்டகைகளைபுடையவரும் மிகப்பல்
ளவருமான பீஷ்மா மிகுந்த கோபம்கொண்டவராக மஹாத்
களான பாண்டவர்களுடைய 'ஸேனையைத் திவயாஸ்தீரந
ல் அடித்தார அந்த புத்தத்தில் கொல்லப்பட்ட யானைவீரா
லும் யானைகளாலும் வீழ்த்தப்பட்ட மனிதர்களாலும் குதிரை
லும் சதிகார்களாலும் குதிரைவீரர்களாலும் பூமியானது பரப
பட்டது

எழுபத்துநான்காவது அதயாயம்

17 ஷ் ம வ த ப்ா வ ம் (தோடர்ச்சி.)

(பூர்ஸ்ரவஸ் ஸாந்யகீர்த்தித் துமாரீ பதீந்மஹாக் கோஷ்ரதமீ,
ஸாந்யகீக்தம் பூர்ஸ்ரவஸ்-கீதம் நடந்த யுத்தமும்)

அரசரே! பிறகு, மிகப் புஜபலமுள்ளவனும் புத்தத்தில்
பட்டம்தங்கொண்டவனுமான -ஸாத்யகி புத்தத்தில் பாரததைத்
திகைக்கடிய சிறந்த விலை நாணகயிறறையிழுத்து நண்பனு
தானைிடத்தினின்று முனபுகறறதும் ஆசசாயகரமானதும்
சுறுப்புடன் கூடியதுமான ஹஸ்தலாகவத்தை நன்றாகக் கர்ண
துக்கொண்டு கட்டுக்களுடன்கூடியவைகளும் ஸர்ப்பங்களுக்கு
பாணவைகளும், பாணங்களை, நன்றாகப் பிரயோகித்தான்
லே, நாணொலியிடுமபடி செய்துகின்றவனும் அனேக பாணங்களைப்
யாக்கிகின்றவனும், பின்னும் வேறுபாணங்களை எடுத்து
ளகயிறறில், பூட்டுகின்றவனும் இன்னும் அனேக பாணங்களைப்
யாக்கிகின்றவனும் புத்தத்தில் பகைவர்களைக் - கொல்லுகின்ற
மான அந்த ஸூரத்யகியினுடைய ரூபமானது, அதிகமாக வர்ஷ

தாரைகளைப் பொழிகின்ற மேகத்தினுடைய உருவம்போ
காணப்பட்டது பாரதரே! பிறகு, ராஜாவான துரியோதன
அவ்வாறு பராக்ரமத்தால் பிரகாசிக்கின்ற அந்த ஸாதயகினை
பார்த்து அவனை எதிர்ப்பதற்காகப் பதினாயிரம் தோகளை அக்
பிணை ஸத்தியமான விக்ரமத்துடன் கூடியவனும உத்
மான வில்லையுடையவனும வீரமுடையவனுமான ஸாதயகி,
யாஸ்திரதகினாலே சிறந்த வில்லாளிகளான அவர்கள் அனை
யும் கொன்றான கையில் விற்பிடித்த வீரனான அந்த ஸாத
யங்கரமான காரியத்தைச் செய்துவிட்டுப் பிறகு யுத்தத்
பூரிஸரவஸை நாடினான கௌரவர்களுக்குக் கோத்தியை விரு
பண்ணுகிறவனான அந்தப் பூரிஸரவஸை மிகுந்த கோபங்கொ
ய்யுத்தானாலே தள்ளப்பட்ட உமது சேனையைக் க
(அவனை) எதிர்த்து வந்தான மஹாராஜரே! அந்தப் பூரிஸர
இந்திராயுத்தத்திற்குச்சம்மான வாணமுள்ள மிகப்பெரியவி
நாணெலியிடுமபடி செய்து கைத்தோச்சியை ஆயிரம்மடங்க
காண்பித்துக்கொண்டு வஜராயுத்தத்திற்கு ஒப்பானவைகளும் எ
பங்களுக்கு ஒப்பானவைகளுமான அம்புகளைப் பிரயோகித்தா
அரசரே! அப்பொழுது ஸாதயகியினுடைய காலாட்கள் மிரு
வைப்போலத் தாக்குகின்ற அந்தப் பாணங்களை ஸஹிக்கவில்
அரசரே! அவர்கள் யுத்தத்தில் கெட்டமதங்கொண்ட ஸா
கியை விட்டுவிட்டு யுத்தரங்கத்தில் எல்லாப்பக்கங்களிலும்
னாகள் மஹாரதாக்களென்று மிக்க பரவிரதிபெற்றவாக
மிகப்பலசாலிகளும் விசித்திரமான கவசங்கள், ஆயுதங்கள், த
கள் இவைகையுடையவார்களுமான ஸாதயகியினுடைய பத
குமாரர்களும் மிகுந்த பரபரப்புடன் யுத்தத்தில் சிறந்த வில்ல
யும், பூபஸ்தம்பத்தைக் கொடியாக்கக்கொண்டவனுமான அ
டம் சென்று மஹாயுத்தத்தில் பின்வருமாறு வசனிககலானா
'ஓ! ஓ! குருவம்சத்திற பிறந்தவனே! மிக்க பலசாலியே!
எங்கள் அனைவருடனுமாவது தனித்தனியாவது யுத்தம்
எங்கையாவது நீ தோலவியடையும்படி செய்துவிட்டு யுத்தத்
கோத்தியை அடை அல்லது, நாங்களேனும் உன்னைத் தோ
அடையும்படிசெய்து எங்கள் பிதாவான ஸாதயகிக்குப்
தியை விருத்திபண்ணுகிறோம்' என்றார்கள் இவ்வாறு கு
ளாலே அப்பொழுது சொல்லப்பட்டவனும் மஹாபலசால்
வீரயத்தினால் புகழ்ச்சிபெற்றவனும் ஆணமையிற்சிறந்தவனும்
பூரிஸரவஸை, ஸன்னததாக்களாக நிற்கின்ற அந்த ஸாதயகியுத்
களைப்பார்த்து, 'சூரர்களே! நீங்கள்சொல்லும் இது நல்லவிஷய
இவ்வாறான எண்ணம் இப்பொழுது உங்களுக்கு இருந்தால்

னவரும் ஒன்றுசோதது முயற்சியுடன் யுத்தம் செய்யுங்கள்
 'தத்தில் உங்களை நான் கொல்வேன்' என்று கூறினான் இவ
 று சொல்லியதைக் கேட்டு, மஹாவிலலாளிகளும் மிகக் கூறு
 ப்புடையவர்களுமான அந்த வீரர்கள் பெரிதான அம்புமழை
 டு பகைவரைக்கொல்பவனான பூரிஸரவனை எதிர்த்து ஒடி
 தார்கள் மகாராஜரே! ஒருவனான பூரிஸரவன்க்கும் யுத்
 தில் ஒன்றுகூடினவர்களான அனேக வீரர்களுக்கும் பிற்பக
 கைகலந்த அவவிதமான சண்டை நடந்தது அரசரே!
 ஷாதாலத்தில் மேகங்கள் எவ்வாறு மேருபூவதத்தை (வாஷ
 ரகளுல) நீன்ககுமோ அவ்வாறு அவர்கள் ரதிகாக்களுள்
 தமனை பூரிஸரவனை அம்புகளால் நீந்ததனா மஹாரத
 ர பூரிஸரவன் அவர்களால் விடப்பட்டவைகளும் கோரலவருப
 ளைகளும் யமதண்டத்துக்கும் வஜராயுதத்துக்குமொப்பான
 திபுள்ளவைகளுமான புரணங்களைத் தன்னை வந்து நாடுவதற்
 பரபரப்பில்லாமலே விரைவாக அறுத்தெறிந்தான் ஸோம
 கனுடைய குமாரனான பூரிஸரவன் ஒருவனாக இருந்துகொண்டு
 தத்தில் அனேகாகளோடு பயமற்றவனபோல எதிர்த்துப்
 ராபுரிந்த அதிபுத்தமான பராகரமத்தை அவ்விடத்தில் நாங்கள்
 வரும் பாததோம் வேந்தரே! பதது-மஹாரதாக்களும்
 விதமான சரமாரியைப் பொழிந்துகொண்டு மிகக் புஜபல
 ள பூரிஸரவனைச் சூழ்ந்துகொண்டு (அவனைக்) கொல்ல ஆரம்
 தார்கள் பரதகுலத்திற்பிறந்தவரே! பிறகு, கோபங்கொண்
 னான ஸோமதத்தக்குமாரன் மகாரதாக்களான அவவீரர்களோடு
 ராபுரிந்துகொண்டு யுத்தத்தில் அவர்களுடைய விறகளை
 டுனான பரதசிரேஷ்டரே! பிறகு, அவன் விறகளைறுக்கப்
 - அந்த வீரர்களுடைய தலைகளைப் புதிவான கணுக்களுள்ள
 புகளாலே யுத்தத்தில் அறுத்தான் அரசரே! கொல்லப்
 - அந்த ஸாதயகிபுத்திரர்கள் இடியினால் முறிக்கப்பட்ட மரம்
 போலக் கீழே விழுந்தார்கள் மன்னரே! விருஷணிகுலத்
 தோன்றியவனும விரணுமான ஸாதயகி, மஹாபலசாலிக
 ன தன் புத்திரர்கள் யுத்தத்தில் கொல்லப்பட்டார்களென
 தக் கண்டு அட்டஹாஸஞ்செய்துகொண்டு பூரிஸரவனை
 ரத்தான மஹாபலசாலிகளும் மஹாரதாக்களுமான அவவிரு
 ம யுத்தத்தில் ஒருவா ஒருவருடைய ரதத்தை ரதத்தினால்
 தது ரதத்தில் பூட்டியிருக்கின்ற குதிரைகளையும் கொன்று
 தை இழந்தவார்களும் இதரில் யுத்தப்பரப்புள்ளவா்களு
 எதிர்த்தார்கள் பெரிய கத்தியைக் கையில் பிடித்தவா்களும்
 மமான கேடகத்தைத் தரித்தவா்களும் நரசிரேஷ்டா்களு
 ர அவவிருவரும் யுத்தத்தின் பொருட்டு ஸன்னததாக்களாக

நின்றுகொண்டு விளங்குகிறார்கள் மஹாரதனை விருகோத்ர
யுத்தத்தில் பூரிஸ்ரவணை கத்திச்சண்டையில் பிறரால் ஸஹிக
தகாதவன் என்று எண்ணி விரைவாக அவன் அருகில் வந்தா
ராஜரே! பிறகு, பீமஸேனன், மிக விரைந்து உத்தமமான க
யைக் கையில் தாங்கின ஸாதயகிகு எதிராக வந்து அப்பொழு
அவனைத் தன் தேரில் ஏறுமபடி செய்தான் அரசரே! உ
யுத்திரனும், யுத்தகளத்தில் எல்லா வில்லாளிகளும் பாரத
கொண்டிருக்கும்போதே பூரிஸ்ரவணை விரைவாகத் தன்
தன்மீதேறுமபடி செய்தான் அவ்விதமான் யுத்தம் நடக்
பொழுது பரபரப்புள்ள பாண்டவர்கள் மகாரதரான பீஷ்ம
எதிர்த்துப் போரிடாதார்கள் சூரியன் சிவந்த நிறமுடை
லுக்குகாலத்தில் தனஞ்சயன் விரைவாக இருபத்தையாயி
மஹாரதர்களைக் கொன்றான் பாரதனைக் கொல்லும் விஷ
தில் துரியோதனனால் கட்டளையிடப்பட்ட அந்த வீரர்கள், எ
டிஸ்பூசிகள் நெருப்பையடைந்து நாசமுறுவதுபோல
பொழுது அராஜனை அடைந்தே பாசமடைந்தார்கள் பிற
தனாவேதத்தில் திறமைபுள்ளவர்களான மதஸ்யதேசத்த
களும் கேகயர்களும் அப்பொழுது யுத்திரனோடுகூடின மஹா
னை பாரதனை நான்குபுறத்திலும் சூழ்ந்துகொண்டாக
இந்த ஸமயத்தில் சூரியன் அஸ்தமயத்தை அடையவே எல்
ஸனிபங்களுக்கும் மிகுந்த மயக்கம் உண்டாயிற்று மத
ராஜரே! களைப்புற்ற வீரர்களுடன்கூடின உமது பிதாவ
தேவவிரதா ஸந்தியாகாலத்தில் ஸனிசாக்களை யுத்தத்தைவி
ஒழியுமபடி செய்தாரா பாண்டவர்களுக்கும் கௌரவர்களுக்
பரஸ்பரம் நோந்த யுத்தத்தில் அந்த இருதிறத்துச் சேனைக்
மிகுந்த துன்பமடைந்து தமதம் இருப்பிடத்தை அடைந்த
பாரதரே! பிறகு, ஸருஞ்சயர்களுடன்கூடின பாண்டவர்க
கௌரவர்களும் தமச்சேனை தங்கியிருக்கும்பிடத்தை அடைந்து
விடத்தில் முறைப்படி தங்கியிருந்தார்கள்

ஐந்தாம் நாள் யுத்தம் முடிந்தது

எழுபத்தைந்தாவது அத்தியாயம்

பீ ஷ் ம வ த ப ர வ ம (தோடர்ச்சி)

(கௌரவர் கிரேஸ்தீசவயுஹந்தையுந் பரண்டவர் மகர்வ்யுஹந்தைய
வத்துப் போர் புரிந்தது)

வேந்தரே! கௌரவர்களும் பாண்டவர்களும் இனிதுபொரு
போக்கி அவ்விரவுசென்றவுடன் திருமபவும் யுத்தத்திற்குப்புறப்

ராகள் பாரதரே! பிறகு உமமுடையவையும், அவர்களுடைய வயுமான சோந்திருக்கின்ற உததமரதங்கள், வரித்தஞ்செய்யப ின்ற யானைகள், ஸன்னாஹத்துடன் கூடின காலாட்கள், குதி, ர்கள் இவற்றின் சபதமானது பெரிதாகத் தோன்றியது பார ேர! சனகங்கள் தூதுபிகள் இவற்றின் ஒலியானது நெருக்கமாக லாபபக்கத்திலும் தோன்றியது பிறகு, புதிஷ்டிரராஜா திருஷ த்யுமனனைப்பார்த்து, 'பாஞ்சால! சததுருக்களை நாசமசெய்யும் றமையுள்ள மகரவ்யூஹத்தை ஏற்படுத்தி' என்று சொன்னா ிகாசுருள் உததமனும் மகாரதனுமான திருஷ்டத்யுமனன் திருஷ்டிரரால் இவ்வாறு சொல்லப்பட்டு ரதிகாசுரே நோக்கி புத்த றைப்படி. கட்டளைபிட்டான் துருபதனும் பாண்டிபுத்திர ன் தனஞ்சயனும் அதனுடையுதலையானார்கள் மகாராஜரே! ஹதேவனும் மகாரதனுன் நகுலனும் (அதனுடைய) கண்களா ர்கள், மஹாபலசாலியான பீமஸேனன் முகமானான், ஸபதரா ததிரனுன் அபிமன்யு, திரௌபதிபுத்திரர்கள், ராக்ஷஸனுன் ேடாதகசன், ஸாதயகி, தாமராஜா இவர்கள் கழுத்தில நின்றா ள் மகாராஜரே! ஸேனாபதியான விராடன் பின்புறத்திலிருந ான் பெரியசேனையினால் சூழப்பட்ட திருஷ்டத்யுமனனும், ராதாக்களான ஐந்து தேகயதேரததுவீரர்களும் அதனுடைய டவிலாப்புறத்தையடைந்து, நின்றார்கள் புருஷ்சிரேஷ்டனான ருஷ்டகேதுவும் வியமுடையவனான சேகிதானனும் அதன் லபபக்கத்தையடைந்து வியூகத்தைக்காப்பதில் (ஸன்னததாக ர்க) நின்றார்கள் மஹாராஜரே! ஐசுவரியமுடையவர்களும் மஹா தாக்களுமான குருதிபோஜனும் சதாரீகனும் பெருமபடையினால் ுழப்பட்டு (அந்த வியூஹமகரத்தினுடைய) இரண்டு காலஸ்தா ாங்களில் நின்றார்கள் பிறகு, மஹாவிலலாளியும் ஸோமகா ளால் சூழப்பட்டவனும் பலசாலியுமான சிகண்டியும் இராவாணும் அந்த) வ்யூஹமகரத்தினுடைய வாலபக்கத்தில் நின்றா ள் பரதகுலத்திற்பிறந்த மஹாராஜரே! பாண்டவர்கள் லவ்வாறு பெரிதான் இந்த மகரவியூகத்தை ஏற்படுத்திக்கொண்டு வரமபூண்டு யானைகளோடும் குதிரைகளோடும் தோகளோடும் ளாலாட்களோடும் தூக்கிக்கட்டப்பட்ட கொடிகளோடும் குடைக ளோடும் தீட்டப்பட்டவைகளும் பண்பாப்புள்ளவைகளுமான சஸ திரைகளோடு கூடியவர்களாகிச் சூரிய உதயகாலத்தில் மீண்டும் புத்தத்தின்பொருட்டு விரைவாகக் கௌரவர்களை எதிர்த்துச் சொனரர்கள் அரசரே! அந்தப்பாண்டவசேனியம் அணிவருக கப்பட்டதைக்கண்டு உமமுடைய பிதாவான தேவவிரதா தம் சேனையைப் பெரிதானசிரௌஞ்சபசநியின் வபு வம்போல எதிரணி வகுத்தார ஜனேஸ்வரரே! பெரியவிலைகையில்கொண்ட பாரத

வாஜா அநதவயூஹகரௌஞ்சத்தினுடைய முகத்தில் விளா
 ஞா அபவததாமாவும் கிருபரும் இரண்டு கண்களாளுக
 பிறகு, நரசிசேஷுடனும் விற்பிடித்த எல்லா வீரர்களுள்ளும் சிற
 வனுமானகிருதவாமா காமபோஜாகளோடும் பாஹலிகாகளோ
 டும் சேரது (அநதவயூஹகரௌஞ்சத்தினுடைய) தலையில் நி
 றுன மஹாராஜரே! சூரஸூன தேசத்தரசனும் அனேக அரச
 களால் சூழப்பட்ட உம்முடைய குமாரனான துரியோதனனும்
 (அநதவயூஹகரௌஞ்சத்தினுடைய) கழுத்தில் நின்றார்கள
 பிற தேசத்து வீரர்களோடும் ஸௌவீரர்களோடும் கேகய
 ளோடும்கூடின பராகஜயோதிஷ தேசாதிபதியானவன் பெரு
 பண்டியினால் சூழப்பட்டவனாக (அநதவயூஹகரௌஞ்சத்
 தினுடைய) மார்பில் நின்றான் பெரிய விறகையுடையவர்களு
 காலாட்களுடன் கூடியவர்களான அவந்திதேசத்தரசர்களி
 வரும் (அநதவயூஹகரௌஞ்சத்தினுடைய) பின்புறத்தில் நின்ற
 கள பிரஸ்தலாதிபன்னஸாசாமா கவசமணிநது தன் சேர
 யோடு (அநதவயூஹகரௌஞ்சத்தினுடைய) இடப்பக்கத்தினுள்
 சிறகையடைநது நின்றான் பரதகுலத்திற்பிறந்தவரே! துஷா
 களும் யவனர்களும் சகாகளும் சூசபாகளோடு சேரது அநத
 யூஹகரௌஞ்சத்தினுடைய வலப்பக்கத்தையடைநது நின்றார்கள
 ஸுருதாயுடும் சதாயுடும் ஸோமத்ததகுமர்னும் ஒருவரை ஒரு
 காப்பவர்களாகி அநதவயூஹகரௌஞ்சத்தினுடைய இடைப்ப
 கத்தில் நின்றார்கள் மஹாராஜரே! பிறகு, கௌரவர்கள் பாண
 வர்களோடு யுத்தத்திற்காக் எதிர்த்தார்கள் சூரியன் உத
 மாகவே ஜனகையுமானது பெரிதாக நடக்க ஆரம்பித்ததுவிட்டது
 ராஜரே! அநதப்பெரியயுத்தத்தில் தேராளிகள் யானைகளை எதிர
 துச்சென்றார்கள் யானைகளை தேராளிகளை எதிர்த்தன தேரிலே
 யிருந்தவர்கள் குதிரையினமீதுள்ளவர்களை எதிர்த்தார்கள்
 குதிரையினமீதுள்ளவர்கள் தேரின்மீதுருந்தவர்களை எதிர்த்தா
 கள் ராஜரே! குதிரைக்காரர்கள் குதிரைக்காரர்களையும் தேரா
 களையும் எதிர்த்தார்கள் குதிரையினமீதுள்ளவர்கள் யானையின
 துள்ளவர்களையும் அவ்வாறே குதிரைவீரர்கள் ரதிகாக்கையு
 எதிர்த்தார்கள் (அநத மகா)- யுத்தத்தில் தேராளிகள் கோபா
 கொண்டவர்களாகக் காலாட்படைகளோடும் குதிரைக்காரர்கள
 காலாட்களோடும் ஒருவரோடொருவர் எதிர்த்துப் போராடி
 தார்கள் மீம்ஸேனனாலும் அராஜுனனாலும் நகுல ஸஹதேவ
 களாலும் இன்னும் மற்றமகாரதர்களாலும் பாதுகாக்கப்பட்ட
 பாண்டவசேனையானது நகத்திற்குள்ளகால இரவு விளங்குவது
 போல விளங்கியது அவ்வாறே, உம்முடையசேனையும் பீஷ்மா, கிரு

துரோணா, சலயன் துரியோதனன் முதலானவர்களாலே சூழப் பி ஐயோதிககிரகங்களால் ஆகாயம் விளங்குவதுபோல விளங்கு பராகிரமசாலியும் சூரதீபுத்திரனுமான பீமஸேனன் ராணரைககண்டு வேகமுள்ள குதிரைகளோடு அவருடைய னையை எதிர்த்து வந்தான் யுத்தத்தில் புகழ்ச்சிபெற்றவரும் பழமுள்ளவருமான துரோணரோ யுத்தத்தில் கோபங்கொண்டு மபுமயமான ஒன்பதுபாணங்களால் பீமனை மாமஸ்தானம் அடித்தாரா நையப்புடைக்கப்பட்டபீமன் பிறகு யுத்தத்தில் தவாஜருடையஸாரதியை யமனுடைய வாஸஸ்தானத்துக்கு வப்பினான் சிறந்தபிரதாபசாலியான பாரதவாஜா காமே ரைகளை நடத்திக்கொண்டு பஞ்சகருவியலைத் தீ எரிப்பது லப பாண்டவசேனையை நாசம்செய்தாரா துரோணராலும் மராலும் கொல்லப்பட்ட அந்தப்புருஷசிரேஷ்டர்களான ஞ்சயாகள் கேகயாகளுடன்கூட் ஒவ்வதில் நோக்கமுள்ளவா னாகள் அவவிதமாகவே பீமனாலும் அரஜுனனாலும் நான்கு ன்களிலும் காயப்படுத்தப்பட்ட உமமுடைய சேனையானது ததுடன்கூடின உத்தமஸ்திரீபோல ஆங்காங்கு மோஹமடைந் பரதகுலத்தில் பிறந்தவரே! அவவாறு உத்தமர்களான கள் நாசம்டையுங்காலத்தில் அவவிரண்டு வியூஹங்களும் டந்தன் உமமைச்சோந் தவாக்களுக்கும் பிறருக்கும் கோரமான லந்தயுத்தம் நடந்தது உமமைச்சோந்தவர்கள் எல்லோரும் ிசிசயமுடையவார்களாகப் பகைவாக்களுடன் செய்த அதுபுத் யுத்தத்தை நான்கள் கண்டோம் ராஜரே! மிகப்பலசாலி ன பாண்டவார்களும் கௌரவார்களும் அஸ்திரங்களை (அஸ்தி ளால்) தடுத்ததுகொண்டு ஒருவரோடொருவா போராடிநதாரா னனதுகூறினான்

எழுபத்தாறாவது அத்யாயம்

பீஷ் ம வ த பர் வ ம் (தொடர்ச்சி.)

(நீந்தராஷ்டிரன் தன் சேனைகளழிந்ததுகேட்டு வருந்தியது)

திருதராஷ்டிரன், 'ஸஞ்சய! இவ்வாறு அநேககுணங்களை யுடனும் இவ்வாறு பலவிதமாயுள்ளதும் சிறப்புற்றதும் சாஸ்தி ர்றசொல்லியபடி அணிவகுக்கப்பட்டதும் வீணாகாததும் மால் பரீதியோடு அடையப்பட்டதும் நமக்கு அதிகமாக ஷ்டத்தை எப்பொழுதும்வினைவிககின்றதும் மிகுந்தஸந்தோஷ

முள்ளதும் புத்தத்தில் பறந்துள்ளதும் பிரத்தியக்ஷமா
காணப்பட்ட வலிமையுடையதும் மிகவுமவயதுசெல்லாதது
அதிபாலயமில்லாததும் இளைக்காததும் பருக்காததும் வி
வாகக காரியங்களைச் செய்கின்றதும் உயாநதமனிதர்களா
நிறைந்ததும் கடல்போன்றதும் குறைவற்றதும் புத்தஸனனாக
னால்கையில் எடுக்கப்பட்ட அனேக சஸ்திரங்களையுடையதும்
திச்சுண்ணாடையிலும், கைச்சுண்ணாடையிலும், கதாபுத்தத்திலும் தோ
யுள்ளதுமான நமதுசேனையானது புத்தகளத்தில் ஈட்டிகள், ரி
கள், தோமரங்கள், இருமபுமயமானபரிகாபுதங்கள், பிணாடிபா
கள், சுகதிகள், உலகைகள், கம்பனங்கள், விறகள், கணபங்
விசித்திரமானசேஷபணியங்கள் ஆகிய இவைகளிலும் முஷ்டிபுத்
களிலும் மிகக்கிறமையுடையது, மேலும், விதையங்களில் (ஸாரதக்
பிரதயக்ஷமாகக் கண்டறிந்திருக்கிறது, புத்தத்தில் மிகுந்த உ
புடன்கூடியிருக்கிறது, எல்லாச் சஸ்திரக்கிரகணவிதைகளி
பூர்ணமானஸாமாதியமுடையது, யானைமுதலியவைகளினப்
புவதிலும் யானைமுதலியவைகளிலிருந்து ஐந்தாறுவதிலும் ம
யில் துள்ளுதலோடுகூடிய (தடையற்ற) ஸஞ்சாரத்திலும் நன
அடிப்பதிலும் (பகைவாக்களை) எதிர்ப்பதிலும் திரும்பிஒடுவதி
மிகத்தோசையுடையது, யானையேற்றங்களிலும் குதிரையேற்
களிலும் ரதாரோஹணங்களிலும் பலவாறு நன்றாகப் பரீக்ஷ
ணப்பட்டிருக்கின்றது, பரீக்ஷிசெய்து நியாயப்படி (தகு
வேதனத்தினால் நமமால் அநதநதஸ்தானத்தில் ஏற்படுத்தப்
பட்டிருக்கிறது, அப்படியின்றி, கோஷ்டியினாலும் உபகாரத்தினால்
உறவினமுறையினாலும் நடப்பினாலும் இழிகுலத்திற்பிறந்தவா
டைய அங்கீகாரங்களாலும் ஏற்படுத்தப்பட்டவிலை ஜனங்கள்
நிரம்பியதும் சிறந்ததும் ஸந்தோஷமடைந்த ஸம்பந்திகளோ
பந்துக்களோடுகூடியதும் உபகாரத்தையடைந்த ஜனங்கள்
நிறைந்ததும் புகழ்பெற்றதும் பெருந்தன்மையுள்ளதுமாயிருக்க
ிறது ஐயா! மேலும் நெருங்கியசுற்றத்தாரங்களாலும் பலவ
காணப்பட்ட செய்கைகளையுடையவாக்களுமே லோகபாலாக்கள
ஒப்பானவாக்களுமாயிருக்கின்ற முக்கியங்களான மனிதர்களா
காக்கப்பட்டும் உலகத்தில் பிரஸித்திபெற்றும்மிருக்கிறது பூர்
எல்லா ஜனங்களாலும் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டவாக்களும் வி
பத்தினாலே நம்மையடைந்திருப்பவாக்களும் படைகளையுடைய
ளும் காலாட்களையுடையவாக்களுமான அனேகக்ஷத்திரியர்கள்
காக்கப்பட்டதும் நதிகளாலே நான்குபுறத்திலும் நிரப்பப்பட
மகாஸமுத்திரமபோன்றதும் சிறகில்லாத பக்ஷிகளுக்கொப

ரகளாலும் யானைகளாலும் சூழப்பட்டதும் பலவித புத்தவீர
 ரகிற ஜலத்தோடுகூடியதும் பயங்கரமானதும் வாகனங்களாகிற
 ஸவரிசைகளையுடையதும் கேஷபணிகள், கத்திகள், கதைகள், சக
 ள், அம்புகள், ஈட்டிகள் இவைகளால் கிரம்பியதும் தவஜங்களால்
 பூஷணங்களாலும் நெருங்கியதும் சதகப்பட்டங்களால் நன்றாக
 றககப்பட்டதும்நான்குபக்கங்களிலும் ஒடுகின்ற குதிரைகளால்
 னடுபண்ணப்பட்ட காற்றுவேகத்தினால் அசைக்கப்பட்டதும்
 சயற்ற ஸமுத்திரமபோலப் பெரிதானதும் காலிககின்றதும்
 ராணராலும் பீஷ்மராலும் கிருதவாமாலினாலும் கிருபராலும்
 சாஸனாலும் ஜயதரதனமுதலானவர்களாலும் பகதததன
 மவிகாணாலும் துரோணபுத்திரராலும்ஸௌபலனாலும் பாஹ்லி
 றலும் மிககபலமுள்ளவாகளும் மகாதமாககளும் சிறந்தவீரர்களு
 னஜனங்களாலும்பாதுகாக்கப்பட்டதுமானஎன்னுடைய ஸைன
 ானது கொல்லப்பட்டதனால் தெய்வத்தையே இவ்விஷயத்தில்
 க்கியமென்றுஎண்ணுகிறேன் ஸஞ்சய! இவ்விதமான புத்தததை
 ரிதாகளேனும் ரிஷிகளேனும் மஹாபாக்கியசாலிகளான பூவ
 நஞ்சுர்களேனும் பூமியில் பாரததிருக்கமாட்டார்கள் ஆயுதங்களை
 ருதியாக்ககொண்ட இவ்விதமான சேனைத்திரளும் புத்தததில்
 கவர்களால் கொல்லப்படுமேயாயின நமது துரதிர்ஷ்டத்தைத்
 ரிர வேறென்ன இருக்கிறது? ஸஞ்சய! இவ்விதமான கோரமா
 ருக்கின்ற இந்த ஸைனயம் புத்தததில் பாண்டவர்களைக் கொல்
 மலிருந்தமையால் இது முழுமையும் எனக்கு விபரீதமாகத்
 ானதுகிறது ஸஞ்சய! நமமுடைய சேனை கொல்லப்பட்ட
 ரணத்தால் பாண்டவர்களுக்காகத் தேவர்களே அங்கு ஒன்று
 ாரந்து நிச்சயமாகப் போராபுரிகிறார்கள் விதுரனால் தினந்தோ
 ம ஹிதமாயும் பதயமாபுமுள்ளவாரத்தை சொல்லப்பட்டிருந்
 ம புத்திககுறைவுள்ள என புத்திரனை துரியோதனன் அதை
 றறுக்கொள்ளவில்லை ஐயா! விதுரனால் முனடி கண்டறியப்பட்ட
 து அவ்வாறே வந்தமையால் ஸாவஜ்ஞனை அந்த மகாதமாவி
 டைய புத்தியை யதாரததமென்று எண்ணுகிறேன் ஸஞ்சய!
 னறேனும் இது எவ்விதத்தாலும் இவ்வாறே ஆகும் தெய்வத்தி
 லேஎது முனடி எவ்விதமாகவேண்டுமென்று கட்டளையிடப்பட
 ருக்கிறதோ அதுஅவ்விதமே ஆகத்தக்கது, வேறுவிதமாகாது'
 னது கூறினான்

எழுபத்தேழாவது அத்யாயம்

பீ ஷ் ம வ த பா வ ம (தோடர்ச்சி)

பீமன், துதோணர் இருவருடைய பராக்ரமத்தையும் வர்ணித்தல்

ஸுஞ்சயன், 'அரசரே! உமமுடைய தோஷத்தினாலே வித்த துயரமானது உமமால் அடையப்பட்டது பரதாக்கறிசிறிதவரே! அரசரே! தாமஸாங்கசாயத்திற்குக் கர்ரணமாக எந் தோஷங்களைப் பராககிறீரோ அவ்வித தோஷங்களைத் துரித தனன பராககவிலலை உமமுடைய தோஷத்தினாலே முனடித் தச சூதாட்டமானது ஏற்பட்டது உமமுடைய தோஷத்தினாலேயே பாண்டவாக்களுடன் யுத்தம் நடக்க ஆரம்பித்தது ராஜே நீர் கொடுஞ்செய்கையைச் செயதீர் அதன பயனை நீரே பெருகு அனுபவியும் தனனாஸ செய்ப்பட்ட செய்கையான தனனாலேயே இமமையிலேனும் மறுமையிலேனும் அனுபவிக்கப் படுகிறது (வினைப்பயன்) உளளபடி உமமால் அடையப்பட்ட விட்டது ஆதலால், நீர் இரதப் பெரிய வியஸனத்தையடைந் ஸதிரமாயிருந்துகொண்டு, சொல்லுகின்ற என்னிடத்தினின்றும் அ யுத்தம் நடந்தவகையைக் கேளும் பிறகு, வீரனான பீமஸேன மிகக் கூடாமையுள்ள பாணங்களாலே பெருஞ்சேனையைப் பிளந் துரியோதனனுடைய இனைய ஸகோதரர்களனைவரையும் நாடின மஹாரதனான அவன், துச்சாஸனன், தூவிஷ்ணுன், துஸஸஹ தூமதன், ஜயன், ஜயதஸேனன், விகாணன், சிதரஸேனன், ஸு சனன், சாருசிதரன், ஸுவாமா, துஷ்காணன், காணன் இவாக்க யும் இன்னும் ஸமீபத்திலுள்ள கோபங்கொண்டிருக்கிற மற் கௌரவார்களையும் அனேகமகாரதாக்கையும் நோக்கிப் பிஷ்மராடு யுத்தத்தில் காக்கப்பட்ட பெருஞ்சேனையிலபிரவேசித்ததான் பிறு பிரவேசித்த அநதப் பீமஸேனனைக்கண்டு, 'அரசாக்களான நா இவனை உயிரோடு பிடிப்போம்' என்று சொன்னார்கள பிள்ள காலத்தில் குருரமான மஹாகிரஹங்களாலே சூரியன் சூழப்பட வதுபோல நிச்சயங்கொண்டவர்களான் அநதப் பிராதாக்களா அநதப்பராததன் சூழப்பட்டான் அவ்வாறு தேவாஸுரயுத்த தில் தானவாக்களை அடைந்த மகேந்திரனைப் பயம அணுகவிலலை யே அவ்வாறே (சத்தரு) ஸைனயத்தினுடைய மத்தியத்தை அடைந் பாணபிடித்திரனைப் பயம அணுகவிலலை பிரபுவே! பிறகு முயற் யுள்ளவர்களான லக்ஷக்கணக்கானரதிகாக்கள நான்குபக்கங்களிலு திவிரமான பாணங்களோடு ஸகாயமற்றவனாயிருக்கின்ற அநதப் பீ ஸேனனைச் சூழ்ந்துகொண்டார்கள, சூரனான அநதப் பீமன்கொ

ர்களை மதியாமல அவர்களுடைய சிறந்த வீரர்களையும் யாண்டும் குதிரைகளையும் தோகைகளையும் குதிரைக்காரர்களையும் புத்தில கொன்றான் அதிகமான மனோதைரியத்தையுடைய ஸேனன், தனனைப் பிடிக்க எண்ணுகொண்ட அவர்களைவடைய முயற்சியையும் அறிந்து, அவர்களெல்லோரையும் கொல்ல மனத்தைச் செலுத்தினான் பிறகு, பாண்டுபுத்திரனான ரதத்தை விட்டுவிட்டுக் கதாயுத்தத்தைக் கையிலெடுத்துக் காண்டு ஸாரதியை நோக்கி, 'பரிவாரங்களுடன் கூடின இந்தத் தராஷ்டிரகுமாரர்களை யான கொல்லுகிறவரையில் நீ இங்கு' என்று சொன்னான் பீமஸேனன் இவ்வாறு சொல்லிவிட்டுப் பரிய சேனையில் நுழைந்து கௌரவர்களுடைய மஹாஸமுதமபோன்ற அந்த ஸேனாஸூகத்தை நரசம்செய்தான் அவனால் யுத்தத்தினால் அடிக்கப்பட்ட பெரியுதேகத்துடன் கூடின சிறந்த வீரர்கள் மத்தகங்களும முதுகுகளும் உடல்களும் பிளக்கப் பட்டுத் தம்மீதேறியிருக்கின்ற யுத்தவீரர்களோடு யுத்தங்கள்தில் பந்தன போரவீரர்களேறிய நூற்றுக்கணக்கான தோகை யுத்தங்கள்தில் எள்ளளவெள்ளளவாக உடைக்கப்பட்டன குதிரைகளும் குதிரைக்காரர்களும் காலாட்களோடுகூட நரசம் செயப்பட்டார்கள் பிரளயகாலத்தில் எல்லாப் பிராணிகளையும் காணாததைக் கையில்கொண்ட அந்தகன் எதிர்ப்பதுபோல நவனான் பீமன் யுத்தத்தில் ஆநேக வீரர்களோடு எதிர்த்துப் பாராபுரிந்தானென்னும் பீமனுடைய ஆச்சரியக்ரமான விக்ரிவைத் தந்த இடத்தில் கண்டேனும் அவன் பிரவேசித்தவுடனே, தராஷ்டனான் திருஷ்டத்யுமனனும் பீமஸேனனிருந்தவிடத்திற்கு வரவாகத் துரோணன் விட்டுவிட்டுச் சென்றான் நரசிரேஷ்டன் திருஷ்டத்யுமனன் உம்மைச் சோந்தவர்களுடைய பெரிய சீனையைப் பிளந்துகொண்டு பீமஸேனனையிழந்துள்ள அவனுடைய ரதத்தை யுத்தத்தில் நாடினான் மஹாநாஸ்திரே! திருஷ்டத்யுமனன் யுத்தங்கள்தில் பீமஸேனனுடைய ஸாரதியான விசோனக் கண்டு மனமநொந்து பிரஜைஞயை இழந்து கண்ணீரால் கவும் மூடப்பட்டுப் பெருமூச்சுவிட்டுக்கொண்டு துக்கத்துடன், 'சோக! எனக்குப் பிராணன்களைக் காட்டிலும் பிரியமான மன எங்கே?' என்று (அவனைக்) கேட்டான் விசோகன் கைக்க குவித்துக்கொண்டு அந்தத் திருஷ்டத்யுமனைப் பார்த்து, 'ஸாலியும் பராகிரமசாலியுமான பாண்டுபுத்திரா எனனை வகு நிறுத்திவிட்டுத் திருதராஷ்டிரகுமாரர்களுடைய இந்தப் படையாகிய பெருங்கடலில் பிரவேசித்திருக்கிறா புருஷசிரேஷ்டரும் மஹாபலசாலியுமான அவா, 'ஸேவ! என்னைக் கொல்வதில் யற்சியுள்ளவர்களான இவர்களை இப்பொழுது யான கொல்லும்

ஷரையில் குதிரைகளை இழுத்து நிறுத்திக்கொண்டு ஒரு முகூர்த் காலம் எனனை எதிர்பாரத்திரு' என்று எனனைப் பார்த்துப் பிபுட்டன் இந்த வார்த்தையைச் சொல்லிவிட்டு, கதாயுத்ததைகளைக் கொண்டு அப்படிப்பட்ட கௌரவ ஸேனையை நோக்கி எதிராவிரைவாகச் சென்றார் பிறகு, கதையைக் கையில்கொண்டு விவாகசச்செல்லும் மஹாபலமுள்ள அவரைக்கண்டு எல்லா வகைகளுக்கும் அதிகமான சநதோஷம் உண்டாகியது அரசு அதிகமாகக் கைக்கலந்த பயங்கரமான அந்த யுத்தம் நடக்கக் உமது நண்பரான அவர் மகாவயூஹத்தைப்பிளந்தது (அதனுள் பிரவேசித்தார்' என்று கூறினான்

பிறகு, மிகக்வலிமையுள்ள பாரஷத்தன திருஷ்டத்யும்ன விசோகனுடைய வார்த்தையைக் கேட்டு யுத்தநங்கத்தின் நடு அவனைப் பார்த்துப் பின்வருமாறு மறுமொழி கூறலான 'யுத்தத்தில் பீமஸேனனைவிட்டுப் புரண்டவர்களோடு ஸநேஹத் இழந்து யான உயிரோடிருப்பதினால் (கொஞ்சமேனும்) பொழுது எனக்குப் பிரயோஜனமில்லை பீமன (சத்தாருஸமஹ ரூபமான) ஒருவழியை அடைந்திருந்து நானும் யுத்தங்கள்திலி கையில் பீமனைவிட்டு யான சென்றால் கூத்ததிரியாகன என எனன் சொல்லுவாராகன? எவன் ஸஹாயாகளை இழந்துவிடேக்ஷமத்தோடு வீட்டிற்குச் செல்லுவதே அவனுக்கு இந்திர முதனமையாக்கக்கொண்ட தேவர்கள்-கேக்ஷமத்தை உண்டுபண்கள அப்படிப்பட்ட ம்னிதன் ம்னிதர்களாலே எவ்விதத்தா தாண்டமுடியாததும் தெப்பயில்லாததுமான் ரௌரவநரகத் முழுகுவான் வலிமைமிகக் பீமன எனக்கு நண்பன், என ஸம்பந்தி, நம்மிடங்களில் அன்புள்ளவன், பகைவர்களை அழிப்பான் அவனிடத்தில் நானும் அன்புள்ளவன் ஆதலால், அப்படிப்பட்ட நான் எந்தவிடத்தில் அவனிருக்கிறானோ அங்குச் செல் போகிறேன் அஸுரர்களைக் கொல்லுகின்ற இந்திரனபோ சத்தாருக்களைக் கொல்லுகின்ற எனனைப் பார' என்றான் பிற வீரனான திருஷ்டத்யும்னன் இவ்வாறு சொல்லிவிட்டுச் சேனைய நடுவிற்புகுந்து கதாயுத்தத்தினாலே பொடியாக்கப்பட்ட யா களாலே (தெரிந்துகொண்டு) பீமஸேன்னுடைய மாரக்கங்க சென்றான் அந்தத் திருஷ்டத்யும்னன், சத்தாரு ஸேனை கொளுத்துகின்றவனும் காற்று மரங்களை ஒடிப்பதுபோ புலாதகாரமாக யுத்தத்தில் சத்தாருக்களை நாசமசெய்கி வனுமான் பீமனை அப்பொழுது கண்டான் யுத்தத்தில் (பீமஸேனனால்) கொல்லப்படுகின்ற அந்த ரதிகாக்களும் குதிரைகளாகளும் காலாட்களும் யானைகளும் மிகக் திளையவரத் வெள்ளியிட்டார்கள் விசித்திரயுத்தம் செய்கின்றவனும் ஸம்

யுமான பீமனால கொல்லப்படுகின்ற உமமுடைய படைவில் ஆர். எனனும் ஒலி மிகஉண்டாயிற்று பிறகு, அஸ்திரப்பயிற்சியுள்ள பாகளெல்லோரும் பீமனைச் சூழ்ந்துகொண்டு பயமுறுத்த சரமர். யப பொழிந்துகொண்டு நின்றார்கள் பகைவர்களைத்தாதுச் னறவனும் ஆயுததாரிகளுள் சிறந்தவனும் கோரமானவனும் ருக் ஒன்றுசேரக்கப்பட்ட ஸ்ரேணியத்தால் நான்கு பக்கங் லும் சூழப்பட்டவனும் பூண்டுபுத்திரனுமான பீமஸேனனை, ராகவீரனும் பலசரஸியுமான தருஷ்டதபுமனன் கண்டான் கு, அவன் பரணங்களுால் காயப்படுத்தப்பட்ட அங்கங்களை டயவனும் காலாளர்த நிறுக்கின்றவனும் சூரோதமாகிற விஷத், கக் கக்குகிறவனும் கதைகையுக் கையில் கொண்டவனும் பிரய் லத்தின் காலன்போல் விளங்குகின்றவனுமான பீமஸேனனைத் தறிகுகொண்டு அருகிறசென்றான் மிகக் பலசாலியான ருஷ்டதபுமனன் பீமனை நன்றாகத்தழுவி அவன் தேகத்தினமீது யந்திருக்கிற அம்புகளை விரைவாக வெளிப்படுத்தி (அவனை) த ரத்தத்தில் ஏற்றிக்கொண்டு சத்தாருக்களுடைய மத்தியில் வனைத் தேறுதலடையும்படி செய்தான்

அது அவனிதமிருக்கும்பொழுது, உமமுடைய புத்திரனா றியோதனனும் அதிவேகத்துடனே தன் பிராதாககளை வந டநது நடந்துவருகின்ற 1 ஸ்ருகுலமான அருத்தத்தத்தில் (அவா ளப்) பார்த்து, 'இதோ துராதமாவான் துன்பத்தருமாநன் பீம னனனோடு சோரத்திருக்கிறான் நரமனைவரும் பெரும்புடையு லனையெதிர்த்துப் போவேரம் அவன் உறுக்குடைய படைசெய தத்தின் பொருட்டு, விருமப் வேண்டாம்' என்று இவனித ன வாக்கியத்தை உரைத்தான் (துரியோதனனுடைய) அந்த ரக்கியத்தைக்கேட்டுப் புரூதவாகளான தாரத்தராஷ்டிரர்கள் ததோனான துரியோதனனுடைய கட்டளையினால் தூண்டப்பட்ட ர்களாக ஆயுதங்களைக் கையில் ஏடுத்துக்கொண்டு யுகசூயத்தில் ககிரமான தூமகேதுக்களுடோல் (திருஷ்டதபுமனனைக்) கொல தற்காக வெளிப்பட்டார்கள் அந்த வீரர்கள் அஸ்திரங்களையும் றத்தையும் கையில் பிடித்து வண்டியுருளைத்தின் ஒலிகளால் மியை நடுங்கும்படி செய்துகொண்டு மேகங்கள் வாஷ்தாரைகளை லையினமீது பொழிவதுபோல் அம்புகளைத் துருபதபுத்திரன் து வாஷித்தாரர்கள் யுத்தரங்கத்தில் விசித்திரமாக யுத்தம் சய்யும் ஸ்வபாவமுள்ள துருபதகுமாநன், அந்தப் பாணங்களை ிக்கடாமைபுள்ள பாணங்களால் துத்த தான் - துன்பம்ஷ்டயாம் ிருந்தான் - ராஜரே! மகாரதனும் உககிரமானவனும் யுவாஷுமா ருக்கிற அவன் பகைவர்களுக்கு எதிரில் பராக்ரமத்தினால் மிகப்

பிரதாசிக்ஷிணவாகனம் புத்தகங்களில் அவ்வாறாக நான்கு
கங்களிலும் நிற்கிறவாகனம் வீராகளுமான உமமுடைய குமா
களைக்கண்டு அவர்களைக் கொல்லண்ணங்கொண்டு புத்தத்
அஸ்ராகளினமீது மஹேந்திரன் எவ்வாறுகோபங்கொள்வா
அவ்வாறே உமமுடைய புத்திராகளினமீது அதிக கோபங்கொ
டவனாக மோஹஞ்ஞதிரத்தை ஸந்தானமசெய்ய ஆரம்பித்தா
வேந்தரே! பிறகு, மஹாபலசரலியும் செய்கையில் திறமையு
வனுமான அந்தத் துருபதராஜகுமாரன் அந்த புத்தத்தில் உப
படையினமீது அதிகமான பிரபாவமுள்ளதும் துரோணர
கொடுக்கப்பட்டதுமான பிரமோஹஞ்ஞதிரத்தைப் பிரயோ
தான பிறகு, புத்தத்திலுள்ள வீரர்கள் பிரமோஹஞ்ஞதிர
ஞ்ஞ புத்தியும் பலமும் கெடுக்கப்பட்டவர்களாகி மோஹம
தாரர்கள் உமது புத்திரர்கள் காலஞ்ஞ கவரப்பட்டவா
போலப் பிரஜஞ்ஞயிந்தது மோஹமடைந்ததைக் கௌர
வெல்லாரும் பாரததுக் குதிரைகளோடும் யானைகளோடும் ரத
ளோடும் கூடியவர்களாக நாஞ்ஞபக்கங்களிலும் ஓடினார்கள் அ
குந்திறமைபுள்ள வீரர்களுள் சிறந்த பீமன், இச்சமயத்திலே
அமிருதம்போல ருசியுள்ள ஜலத்தைக்குடித்து இளைப்பாறி ம
படியும் ஸனஞ்ஞசெய்துகொண்டு மிகக் கோபமுடையவன
புத்தத்தில் பேராபுரிந்தான் திருஷ்டத்யுமனனோடுகூடி (க
ரவஸேனையை) ஓடச்செய்தான் ராஜரே! சஸ்திரங்களைத் தறித்
வர்களுள் சிறந்தவரான துரோணர் இச்சமயத்தில் துருபத்
ஏதிர்த்து உக்கிரமான மூன்று பாணங்களால் அவனைத் து
மடையுமபடி அடித்தாரா அரசரே! பிறகு, துரோணராலே அ
மாக அடிக்கப்பட்ட அந்தத் துருபதராஜன், முனைவரத்
நினைத்துக்கொண்டு விலகிச்சென்றான் பிரதாபசாலியான து
ணர் துருபதனைஜயித்துச் சங்கத்தை முழக்கினா அவருடை
சங்கதவனியைக்கேட்டு எல்லாஸோமகர்களும் மிகப்பயந்தா
பிறகு, சஸ்திரதாரிகளுடசிறந்தவரும் காரதியுள்ளவருமான து
ணர் பிரமோஹஞ்ஞதிரத்திலுள்ள புத்தத்தில் உமது குமாராக
மயங்கியிருப்பதைக் கேட்டாரா பிறகு, துரோணர் வி
வுடன் புத்தரங்கத்தினினது (உமமுடைய குமாரர்கள் இரு
மிடத்தை) நோக்கி வந்தாரா மிகக் வில்லாளியும் பிரதாபசா
யும் மகாரதருமான துரோணர் அந்தப் பெரும் போரில் ஸ
ரித்துக்கொண்டிருக்கிற திருஷ்டத்யுமனையும் பீமனையும் மய
மடைந்திருக்கிற உமமுடைய புத்திரர்களையும் கண்டாரா பிற
துரோணர் - பிரஜஞ்ஞஸ்திரத்தை எடுத்ததுப் பிரயோகஞ்ஞசெய்

ஒருசொல் விடப்பட்டது

ராகுஸ்திரத்தை நாசம் செய்தாரா பிறகு, மகாரதர்களான முடைய புத்திரர்கள் மீண்டும் உயிர்பெற்றெழுந்து ரணகளத் துயிகள்கண்ணங்கொண்டு மதுபடியும் புத்தத்திறகாக முயன கள் பிறகு, புதிஷ்டிரா தமது படைகளை அழைத்து, 'அபி யுவை முதனமையாகக்கொண்ட வீரர்களான பன்னிரண்டு கர்கள் கவசம்பூண்டு பீமதருஷ்டதபுமனாகளின் வழியை தகளத்தில் வல்லமையுடன் தொடர்ந்து செல்லட்டும், அவ ரவருடைய விருததாரதத்தையும் நன்றாக அறிந்துகொள்ளு ட, எனமனம் கலக்கமுற்றிருக்கிறது புத்தத்தில் பீமஸேனன் ஷ்டதபுமனன் இவர்களுடைய விருததாரதத்தை அறியவேண் கேகிரமாக புத்தத்தில் ரதங்களாகிற ஸமுததிரத்தில் பிர சியுங்கள் நீங்கள் அதிக வல்லமையுடன் செல்லவேண்டுமென ர எனனுடைய எண்ணம்' என்று கூறினா இவ்வாறு அனு கொடுக்கப்பட்டவர்களும் திறமையுடன் போரூரியும் தன்மை டையவர்களும் சூரர்களும் தமது சகதியில் நம்பிக்கையுள்ளவா நுமான அந்த எல்லா வீரர்களும், 'இவ்விதமே செய்கிறோம்' ருறு சொல்லிவிட்டு, சூரியன் உச்சிப்பொழுதை அடைந்திருக் ம சமயத்தில் புறப்பட்டார்கள் கேகயர்களும் திரௌபதி ராரர்களும் வீரமுடையவனான திருஷ்டதபுமனனும் அபிமன வ முன்னிட்டுக்கொண்டு பெரிய சேனையினால் சூழப்பட்டவா ரானார்கள் அவர்கள் புத்தத்தில் பகைவர்களைத் துன்பஞ்செய்யும் மையுள்ள ஸஞ்சீமுகம் எனனும் விபூகத்தை ஏறப்பித்திக ராண்டு புத்தத்தில் 'கௌரவர்களுடைய அந்தத் தோப டையைப் பிளந்தார்கள் எதிர்த்து வருகின்றவர்களும் சிறந்த லாளிசரும் அபிமனயுவை முதனமையாகக்கொண்டவர்களு ன அந்த வீரர்களைப் பீமஸேனனிடத்தினின்று உண்டான ததால் ஆக்கிரமிக்கப்பட்டும் திருஷ்டதபுமனனால் அதிகமாக மயக்கமடையும்படி செயலிக்கப்பட்டிருக்கின்ற உமமுடைய லையானது தடுப்பதற்குச் சகதியற்றதாகி மத்ததோடும் மயக் தோடுகூடின மனத்தைபுடைய ஒரு புவதிபோல வழியில் ருந்து நற்குலத்திற பிறந்தவர்களும் மஹாவிலலாளிகளும் வானத்தால் சித்திரவேலை செய்யப்பட்ட கொடிகளையுடையவா நுமான அந்த வீரர்கள் திருஷ்டதபுமனனையும் பீமஸேனனையும், துகாக்க எண்ணி எதிர்த்து ஒடிவந்தார்கள் சிறந்த விலலாளி, ரான அவவிருவரும் அபிமனயுவை முதனமையாகக் கொண்ட வர்களைக் கண்டு சந்தோஷத்துடன் உமது ஸேனையைக் கொல ரர்களானார்கள் பாஞ்சால ராஜகுமாரனும் வீரனுமான தருஷ் தபுமனன் அம்புகளிலும் அஸ்திரங்களிலும் ஸமாததரும் எல்லா கதைகளிலும் கரைகண்டவரும் விரைவாகத் தன்னை எதிர்த்து

வருகின்றவரும் தனஞ்ஞவுமான துரோணரைப் பார்த்து உம் புத்திரர்களைக் கொல்லுவதில் பிரியப்படவில்லை பிறகு, திருஷ்டத்யுமனன் மிருத கோபங்கொண்டவனாகப் பீமனைக் கோரஜனுடைய தேரின்மீதேற்றிக்கொண்டு பாணங்களிலும் அஸ்திரங்களிலும் முழுதும் தோச்சிபெற்றவரான துரோணரைத் திரை ஒடினான் பிரதாபசாலியும் பகைவர்களை அழிப்பவருமான துரோணா-கோபங்கொண்டு விரைவாகத் தம்மையெதிர்த்துவந்து திருஷ்டத்யுமனனுடைய வில்லை ஓரம்பிஞ்சல் துண்டாகக்கி ராஜவான துரியோதனன் தமக்களித்தவரும் அன்னத்தை நினைத்து துரியோதனனுக்கு நன்மையைச் செய்வதற்காக திருஷ்டத்யுமனன்மீது நூற்றுக்கணக்கான வேறுபாணங்களையும் பிரயோகித்தாரா சத்ததுருவீரர்களைக்கொல்லுகின்ற த்ருஷ்டத்யுமனன், பிற வேறு வில்லைகளைப்பிடுங்கித் தங்கக்கட்டுக்களுடனகூடியனையும் சாணியில் தீட்டப்பட்டவையுமான இருபது பாணங்களால் துரோணரை அடுத்ததான பகைவர்களை அழிகும் திறமையுள்ள துரோணா அந்த த்ருஷ்டத்யுமனனுடைய வில்லை மறுபடியும் துண்டாகக்கி உத்தமமான நான்கு பாணங்களாலே அவனுடைய நான்குகுதிரைகளையும் சீக்கிரமர்க்க கோரமானயமனுடைய ஸ்தானத்திற்கு அனுப்பி ஒருபாணத்தினாலே அவனுடைய ஸ்தானமையும் மிருதபுவினிடத்தில் அனுப்பினான் - மகாரதனும் மிகப் பலமுள்ளவனுமான அந்தத் திருஷ்டத்யுமனன் குதிரைகள் கொல்லப்பட்ட ரத்தத்தினின்று விரைவாகத் துள்ளிக் குதித்து அபிமயுவினுடைய மகாரத்தின்மீதேறினான் பிறகு, பீமஸேனன் திருஷ்டத்யுமனனும் பார்த்துக்கொண்டிருக்கும்பொழுதே ரதாளோடும் யானைகளோடும் குதிரைகளோடுகூடின (பாண்டவருடைய) சேனையானது நடுக்கமுற்றது அவ்வற்ற தேஜஸுள்ளவரான துரோணராலே மிகவும் தோஷியடைவிக் கப்பட்டுள் அச்சேனையைக் கண்டு அந்த மஹாரதாக்களையும அத்தைத்தப்பதற்குச் சக்தியற்றவர்களானார்கள் துரோணரால் கூடையுள்ள அம்புகளாலே கொல்லப்படுகின்ற அந்தச் சேனையானது கட்டப்பட்ட ஸமுத்திரமபோல அங்குமிங்கும் சுழன்றது பாரததேவபாண்டவசேனை அவ்வாறிருப்பதைக் கண்டு உமமுடைய சேனமனக்களிப்புற்றது மிக்ககோபங்கொண்டவரும் சத்ததுருக்களுடைய பட்டையைத் தடுக்கச்செய்கின்றவருமான ஆசாரியரைக்கண் நூற்புறங்களிலுமுள்ள யுத்தவீரர்கள், 'நல்லது, நல்லது' என்ன ஸ்தோத்திரம் செய்தார்கள்

எழுபத்தேட்டாவது அதயாயம்.

பீஷ் ம வ த பாவம் (தொடர்ச்சி)

(ஸங்குலயுத்தவர்ணம்.)

பிறகு, துரியோதனராஜன மோகநதெளிந்து பிரஜைஞ
டைந்து (ஜயத்தினின்று) நமுவாதவனான பீமனை மறுபடியும் சர
ரிகளைப்பொழிந்து தடுத்ததான பிறகு, மஹாரதர்களான உம
டைய குமாரர்கள் ஒன்றுசேர்ந்து முயற்சியுடன் யுத்தநகரத்
ல பீமனை எதிர்த்துப் போர்புரிந்தார்கள் மிகக் பாருபலமுள்ள
மஸேனனும் யுத்தநகரத்தில் மீண்டு தனத்ததை அடைந்து
தனமீதேறிகொண்டு எவ்விடத்தில் உமமுடைய குமாரனிருந்
றனோ அவ்விடம் சென்றான் பீமன் மிகக் வேகமுள்ளதும் பகை
ர்களுடைய உயிரை வாங்கக்கூடியதும் உறுதியுள்ளதுமான வில
க் கையிற்பிடித்து நானேற்றி யுத்தத்தில் உமமுடைய குமா
ரப் பாண்டுகளால் பிளந்தான் பிறகு, ராஜாவான துரியோ
னன் மகாபலசாலியான பீமஸேனனை மிகக் கூர்மையுள்ள
ராசத்தினால் மாம ஸ்தானத்தில் நன்றாக அடித்தான் பெரி
னவிலக்கை கையில்லக்கொண்ட அந்தப் பீமன் சிறந்த விலலை
டையவனான உமதுபுத்திரனாலே மிக அடிக்கப்பட்டிருக்க கோபத்
தால் கண்கள் மிகச் சிவந்து விலலை வேகத்துடன் வளைத்து
முத்துத் துரியோதனனை மூன்று பாண்டுகளினால் இரண்டுகைகளி
ம் மார்பிலுமடித்தான் துரியோதனராஜன் அந்த ரணகளத்
ல (தனமீது பாய்ந்திருக்கிற மூன்று பாண்டுகளாலே மூன்று)
கரங்களோடுகூடிய பாவந்தராஜன் போல விளங்கினான் யுத்தத்
ல கோபங்கொண்டு பரஸ்பரம் அடித்துக்கொள்ளுகின்ற அவ
ருவரையுங் கண்டு உயிரையழிக்கத் துணிந்தவர்களும் சூரர்களு
ரான துரியோதனனுடைய இளைய ஸகோதரர்களேவரும் பயங்
மான செய்கையுள்ள பீமஸேனனை நிககிரகிக்கும் விஷயத்தில்
நதிய ஆலோசனையை நினைத்துக்கொண்டு ஸ்திரமான நிச்சயத்
ட்டனை (பீமனை) நிககிரகிக்க ஆரம்பித்தார்கள் யுத்தத்தில்
னை நோக்கி வருகின்ற அவர்களை மிகப் பலசாலியான பீம
னனன், ஒரு யானை பகையுள்ள யானைகளை எதிர்ப்பதுபோல
கிரத்தான மிகக் கோத்திப்பாருநதியவனும் தேஜஸவியுமான
மஸேனன் மிகக் கோபங்கொண்டு உமமுடைய புத்திரனை சித்
ரஸேனனை நாராசத்தால் அடித்தான் பீமன் தங்கக்கட்டுக்க
டன் கூடியவைகளும் நன்றாகத் தீட்டப்பட்டவைகளுமான பல
த பாண்டுகளாலே இன்னும்மற்ற உமமுடைய பிள்ளைகளைப்பூ
தத்தில் அடித்தான் பின்பு, உமமுடைய புத்திரர்களால் குழப்
ட்ட பீமஸேனனைக் கண்டு அபிமானபுவை முதன்மையாகக்

கொண்ட அநதப பன்னிரண்டு மஹாரதர்கள் தாமராஜரால் ஏற்பட்டுப் பீமஸேனைப் பின்தொடர்ந்து மகாபலசாலிகளான உமுடைய புத்திரர்களை எதிர்த்து வந்தார்கள். ரதத்தின்மீது கின்றவர்களும் செளரயமுடையவர்களும் சூரியனுக்கும் அக்கினுக்கும் ஒப்பான தேஜஸுள்ளவர்களும் மகாவிலலாளிகளும் பிரகாசகின்றவர்களும் ஸ்ரீயினால் வரிக் கப்பட்டவர்களும் மகாயுத்தத்தில் விளங்குகின்றவர்களும் பொன்மயமான கிரீடங்களாலே அதிகம் ஜவலிக்கின்றவர்களுமான அவர்களின்வரையும் கண்டு மஹாபலசாலிகளான உம்முடைய புத்திரர்கள் பேரர்களைத்தலை பீமவிட்டு விலகினார்கள் சூர்திபுத்திரன், உயிரோடு தப்பிப்பேறி விட்டாசனென்று அவர்களைப்பற்றிப் சொறுககவில்லை மறுபடியும் அவன் பின்தொடர்ந்து உமது புத்திரர்களின்வரையும் பீமத்தான் பிறகு, அபிமன்யு யுத்தத்தில் பீமஸேனனோடு சோகம்பெற்றான் எல்லாக் கேகயர்களும் திரௌபதிபுத்திரர்களுடையுமனனோடு சோரதர்கள் யுத்தத்தில் கோபங்கொண்டு அவர்களைக்கண்டு தூரியோதனன் முதலான உம்முடைய ஸையத்திலுள்ள மகாரதர்கள் விற்களைக் கையில் பிடித்து மிகக் குமுள்ள குதிரைகளோடு அநதரதிகர்களிருக்குமிடம் சென்றாக 1 அபரணை கர்லத்தில் பலசாலிகளான் உம்முடைய புத்திரர்களுக்கும் சத்தருக்களுக்கும் பெரிய யுத்தம் நடந்தது அமன்யு அம்மகாயுத்தத்தில் விகாணனுடைய குதிரைகளைக் கொண்டு, பிறகு, இருபத்தைந்து க்ஷுத்தரபாணங்களால் அவிகாணனையும் அடித்தான், யாந்தரே! மகாரதனை விகாணனே குதிரைகள் கொல்லப்பட்ட சத்ததை விட்டுவிட்டு, சித்திரஸேனுடைய ரதத்தின்மீதேறிக்கொண்டு யுத்தத்தில் போராபுரிநதான் அது ஆசசரியமாக இருந்தது ஒரே ரதத்திலிருக்கின்றவர்களுடைய குலத்தை விருத்திபண்ணுகின்றவர்களும் ஸகோதரர்களுமான அவிருவரையும் அரஜுனகுமாரன் சரமாரியினால் மூடினான் சித்திரஸேனனும் விகாணனும் அரஜுனகுமாரனை அபிமன்யுவிட இரும்பினாலாகிய ஐந்தாபாணங்களால் அடித்தார்கள் அமன்யுவோ மகாமேருவைப்போல அசைவற்று நின்றான் சாஸனன் யுத்தத்தில் ஐந்து கேகயர்களை எதிர்த்துப் போராபுரிநதான் அது ஆசசரியமாயிருந்தது வேந்தரே! திரௌபதி குமாரர்கள் யுத்தத்தில் கோபங்கொண்டு ஸாபமப்போல அம்புகளால் உமது குமாரனை தூரியோதனனைத் தடுத்தார்கள் உமது புத்திரனை தூததாஷ்டனும் திரௌபதி குதிரைகளைக் கூடாமையுள்ள அம்புகளாலே யுத்தத்தில் தன்

ரியாக அடித்தான் அவர்களால் அடிககப்பட்டு இரத்தத்தால்
 ஈருக நனைக்கப்பட்ட தூததாஷன், பலவித தாதுக்களையுடைய
 நவிகளோடுகூடிய ஒரு மலைபோல விளங்கினான் பலவானு
 டமரும யுத்தரங்கத்தில் பாண்டவர்களுடைய ஸேனையை இடை
 ர பசுக்கூட்டங்களைத் துரத்துவதுபோலத் துரத்தினான் பிறகு,
 ஸனியத்திற்குத் தென்பக்கத்தில் சததுருக்களைக் கொல்லுகின்ற
 ரத்தனுடைய காண்டவத்தினின்று உண்டாகும் ஓசையானது
 ான்றியது கௌரவபாண்டவஸனியங்களில் எல்லாப் பக
 களிலும் அந்த யுத்தத்தில் தலையிலா முண்டங்கள் எழுந்
 ர புருஷ ரேஷ்டர்கள் ரத்தமாகிற் ஜலமும் அம்புகளாகிற்
 லகளும் யானைகளாகிற் திட்டுக்களும் குதிரைகளாகிற் அலைகள
 ாள சேனையாகிற் ஸமுத்திரத்தை ரதங்களாகிற் கப்பல்களாலே
 ண்டினார்கள் கைகள்றுக்கப்பட்டவர்களும் கவசமிழந்தவா
 டும் தேக்கத்தையிழந்தவர்களும் நரசிரேஷ்டர்கள் நூறு
 றுகவும் ஆயிரமாயிரமாகவும் அந்த ரணங்களில் விழுந்தவா
 ராகக் காணப்பட்டார்கள் தெரல்லப்படும் ரத்தவெள்ளத்
 ல நனைக்கப்பட்டிருக்கின்ற மதங்கொண்ட யானைகளாலே
 ரத் யுத்தத் துரியானது பாவதங்களால் நிறைக்கப்பட்டதுபோல
 ாங்கியது அந்த ரணங்களில் உமமுடைய சேனையிலும் அந்தப்
 ண்டவர்களுடைய சேனையிலும் யுத்தத்தை விரும்பாதவனாக
 நவனுமே இல்லை என்கிற இந்த ஆச்சரியத்தை அந்த யுத்தத்
 ல பாராததோம் உமமைக்கோரத் வீரர்கள் யுத்தத்தில் ஜயத்
 தயும் பெரிய கோத்திழையும் விரும்பிப் பாண்டவர்களுடன் இவ
 று போரா புரிந்தார்கள்

எழுபத்தொன்பதாவது அத்யாயம்

பீஷ்மவதபாவம் (தோடர்க்சி)

(ஸங்குலயுத்தவரிணம்)

பிறகு, ராஜாவான துரியோதனன் யுத்தத்தில் பரபரப்புடன்
 ரியன் சிவந்திருக்கும்மனவில, பீமனைக் கொல்லவேண்டுமென்று
 ண்ணி எதிர்த்தோடிவந்தான் அவவாறு தன்னை எதிர்த்து
 ருக்கின்றவனும் திடமான வைரத்துடன் கூடியவனும் புருஷ
 ரேஷ்டனாக விளங்குகின்றவனுமான துரியோதனனைக் கண்டு
 மஸேனன் மிகுந்த கோபங்கொண்டு இந்த வாரததையை
 ரைக்கலானான்.

‘அனேக வருஷகாலமாக என்னுடைய வேண்டப்பட்ட அகசர் இப்பொழுது வந்துவிட்டது நீ யுத்தத்தைவிட்டு விலகாமல் பாயாயின் இப்பொழுது உன்னைக் கொல்வேன் இப்பொழுது கொல்லப்பட்டாயாகில் சூரதியினுடைய கிலேசத்தையும் வாஸ்துகத்தையும் திரௌபதியினுடைய துன்பத்தையும் போ செயவேன் காரதாரியின் புத்திர! முற்காலத்தில் நீ பொருடையுடையவனாகிப் பாண்டவர்களை அவமதித்த பாவத்தினுடைய (பயனாக இந்த) வயுஸனமானது வந்துவிட்டது, பாரா முற்காலத்தில் காணன் ஸௌபலனான் சகுனி இவர்களின் அபிப்பிராயத்தைக் குறித்து இணங்கிப் பாண்டவர்களை மதியர்மல ஆசையினால் இடப்படி செய்தாயல்லவோ? (ஸமாதானத்தை) வேண்டின கிருணரை நீ அறியாமையால் அவமதித்ததனாலும் ஸந்தோஷமுள்ளனபோல உலுகனுகளுக்கு கட்டியிட்டதனாலும் உன்னை மதிக்கவாக்கங்களோடும் பந்துவாக்கங்களோடும் யான் கொல்லப்பேரேன் முற்காலத்தில் (எங்கள் விஷயத்தில்) எந்தப் பாவத்தைச் செய்தாயோ அந்தப் பாவச்செயலை நான் இப்பொழுது தணிக்கப்போகிறேன்’ என்றான் இவவாறு சொல்லித் கோபமுண்டு கேமான விலலை இழுத்து அடிக்கடி சுழற்றிக் கொடிய உருவமுள்ளவைகளும் பெரிய வஜராயுத்ததிறகுச் சம்மான ஒளிபொருந்தியவைகளும் ஜவலிக்கின்ற அகனியினுடைய ஜவாலபோன்றவைகளும் இடிகொப்பான்வைகளும் நேரில்போய்த் தாக்குகின்றவைகளான இருபத்தாறு கணைகளைத் தொடுத்த துரியோதனனும் விரைவாக விடுதலையின் இரண்டம்புகளால் அவனுடைய விலை அறுத்துப் பின்னும் இரண்டுசரங்களாலே அவன் ஸாரதியைக் கொன்று நான்கு பாணங்களாலே வேகமுள்ள அவனது குதிகளை யும் யமலோகத்திற்கனுப்பினான் பகைவர்களை அடக்கின்ற அந்தப் பீமன் யுத்தத்தில் நன்றாக இழுத்துவிடப்பட்ட இரண்பாணங்களாலே அந்தத் துரியோதனராஜனுடைய குடையை அறுத்து ஆறுபாணங்களாலே ஜவலிக்கின்ற உத்தமமான அவனுடைய கொடியையும் அறுத்தான் அவன் கொடியை அறுத்துவிட்டு உமமுடைய புத்திரன் பாரததுக்கொண்டிருக்கும்பொழுது பெரிய வரிமமநாதம் செய்தான் பல்வித ரதனங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்ட ரதத்தினின் றி கரந்தியுடனகூடின அந்த தவஜமான மேகத்தினின்றும் மின்னல்விழுவதுபோலப் பூமியில் விரைவாக விழுத்து எல்லா அரசர்களும், ஜவலிக்கின்ற தாம சூரியனுகொப்பானும் மங்களகரமான துமான குருராஜனுடைய மணிமயமான உலககொடி அறுத்துக் கீழேதள்ளப்பட்டதைக் கண்டார்கள் பிறமகாரதனான பீமஸேனன் மந்தஹாஸத்துடன் வேணுகங்களால்

ரியயானையை அடிப்பதுபோலப் பததுககளைகளால் வீரனான யோதனனை யுத்தத்தில் அடித்தான் பீமஸேனனாலே யுத்தத்தின் நன்கு அடித்துத் துன்புறுத்தப்பட்ட அநத்தனிரியோதனனாகத்தினால் அறிவழிந்து ரதமத்தியில் உட்காரநான் பிறகு, ராளிகளுடசிறந்தவனும் மிககபலசாலியுமான வலிந்துதேசத்தின் தனனைச் சோதமனிதாகளாலே சூழப்பட்டுத் துரியோதரனுடைய பின்புறத்தைப் பற்றிக்கொண்டான். வேரதரே! காகளுடசிறந்தவரான கிருபா பிரஜைஞயிழந்தவனும் கொடுமரபமுள்ளவனும் உமதுகுமாரனுமான துரியோதனனைத் தமது தினமீதேற்றிவைத்துக்கொண்டான் பிறகு, ஜயதரதன் பீமனைக் களணணி அனேக ஆயிரக்கணக்கான ரதங்களாலே அவனைச் சூழுகொண்டு திசைதெரியாமல் மறைத்தான் அரசரே! பிறகு, நஷ்டகேதுவும் வீரயமுடையவனான அபிமனயுவும கேகயாகளும் ஸரபதிபுத்திராகளும் உமதுபுத்திராகளைத் தாதுப போரிந்தாராகள சித்திரஸேனன், ஸுசித்திரன், சித்திராங்கன், சித்திரதாசனன், சாருசித்திரன், ஸுசாரு, நந்தோபநந்தகாகள கிய இரத ஸுகுமாராகளும் கீர்த்திசாலிகளுமான எட்டுமகாவிலாளிகள் அபிமனயுவின் ரதத்தை நான்குபக்கங்களிலும் சூழ்ந்து காண்டார்கள் பிறகு, மிகமடுதலையுடைய அபிமனயு ரமையுள்ளவைகளும் பதிவானகண்களுள்ளவைகளும் வஜராதத்திற்கும் மிருதயுவுக்கும் ஒப்பானவைகளும் விசித்திரமான யுத்தங்களோடு வெளிப்படுகின்றவைகளுமான ஐந்துபாணங்களாலே ஒவ்வொருவரையும் விரைவாத அடித்தான் அவர்களெல்லாரும் கோபங்கொண்டு ரதிகாளுடசிறந்த ஸுபத்திராபுத்தினமீது மேகங்கள் மகாமேருவினமீது பொழிவதுபோலக் கூமைள்ள அம்புகளாலே வாஷித்தாராகள அஸ்தரத்தில் பபிறியுள்ளனும் யுத்தத்தில் கொடிய மதங்கொண்டவனுமான அந அபிமனயுவானவன் யுத்தத்தில் பீடிககப்பட்டு, தேவாஸுயுத்தத்தில் ஜரபாணியான மகேந்திரன் அஸுரர்களை நடுங்குமபடி அடித்தது பால் உமமைச்சோரதவர்களை நடுங்குமபடி அடித்தான் பிறகு, திக்சிரேஷ்டனான அபிமனயு அரசர்தரும் உருவமுள்ளவைகளும் ராபங்களாகொப்பானவைகளுமான பதினான்குபலவங்களைக் கொணமீது விடுத்தான் வீரயமுடையவனான அந அபிமனயு யுத்தத்தில் நாததன்மசெய்கின்றவனபோலிருந்துகொண்டு அநக்களைகளாலே விகாணனுடைய ரதத்தினின்று கொடியையும் ராகளையும் குதிரைகளையும் வீழ்த்தினான் மகாபலசாலியான அபிமனயு மறுபடியுங்கொப்பங்கொண்டு துவையப்பட்டவைகளும்

முனைமழுங்காதவைகளும் சாணையிலதிட்டப்பட்டவைகளும் வேறு அம்புகளை விகாணனமீது பிரயோகமசெய்தான கமுகி களைபுடையவைகளும் ஜவலிக்கின்ற ஸாப்பங்கள்போன்றவைக ளுமான அந்த அம்புகள் விகாணையடைந்து அவனதேகத்தை பிளந்துகொண்டு பூமியில் பிரவேசித்தன பொன்னாலாகியகட ளுளும் முனைகளுமுள்ளவைகளும் விகாணனுடைய சகத்ததாலநீ கப்பட்டவைகளுமான அந்த அம்புகள் சகத்ததைக்ககக்குகின்ற களபோல புத்தபூமியில் காணப்பட்டன விகாணனபிளக்கப்பட தைக்கண்டு அவனுடையமற்றஸகோதரர்கள் அபிமனயுவை முந மையாகக்கொண்ட சதிகாக்களேநோக்கி புத்தத்தில் எதிர்த்து வி வாசச சென்றார்கள் புத்தத்தில் கெட்டமதங்கொண்டவர்கள் அந்த விகாணனுடையஸகோதரர்கள் சூரியன்போல விளங்குகி ல் அந்த சதிகாக்களையும் இன்னும் மற்றமகாரதாக்களையும் பரப் புடனெதிர்த்து புத்தத்தில் ஒருவரை ஒருவர் அடித்தார்கள் தூமுகனுனவன் ஏழுபாணங்களால் ஸ்ருதகாமாவை அடித் தவஜத்தை ஒருபாணத்தால் அறுத்து ஏழுபாணங்களால் ப னுடையஸாரதியையும்அடித்துப் பொற்கவசங்களால்முடப்பட்ட வைகளும் காற்றின்வேகம்போன்ற வேகமுள்ளவைகளுமான ப னுடையகுதிரைகளையும்பொருது ஆறுபாணங்களால் அவ ஸாரதியையும்நாடிக கீழேதள்ளினான் குதிரைகள்கொல்லப்பட ரத்ததிலிருக்கும் மகாரதனுன் அந்தஸ்ருதகாமா அதிகேகோ கொண்டி ஜவலிக்கின்ற பெரிய தூமகேதுவைப்போன்ற சகதி புத்ததை விடுத்தான் தன்னுடையதேஜலினால்விளங்குகின்ற ப தசசகதியானது கீததிமானுன் தூமுகனுடைய கிராமலமான சத்தைபுடைத்துப் பூமியைப்பிளந்துகொண்டு சென்றது பிரபு தூமுகன் புத்தத்தில் துன்பமடைந்து நிலைதவறினவனாகி அந் தேரில் உட்காராதான் தூமுகன் நினைவுதப்பியதைக்கண் அவனுடையபிராதரீக்களனைவரும் நான்குபுறங்களிலும் அவனை சூழ்ந்துகொண்டார்கள் மகாரதனுன்ஸூதஸோமன் அந்தபுத் தரங்கத்தில் தூமுகன்தேரிழந்ததுகண்டு எல்லாஸைனிகாக்கு பார்த்துக்கொண்டிருக்கும்பொழுதே அவனைத் தன்ரத்ததில் தேற்றிவைத்துக்கொண்டான் வீரனுன்ஸ்ருதகீததியும், கீரத் தானும் உமமுடையபுத்திரனுமானஜயதஸேனனைக் கொல்லக்கரு புத்தத்தில் எதிர்த்தான் உமமுடைய குமாரனுன் ஜயதஸே னன் புன்னகைசெய்துகொண்டு நான்கயிறறைபிழுத்ததுவிடுகி ல் அந்தஸ்ருதகீததியினுடைய பேரொலிபுடனகூடின விலலை மி டுடாமைபுள்ள கூதுரபரத்தினிலே புத்தத்தில் விரைவாகத்து டாகுகினுன் விலஅறுக்கப்பட்ட அந்த ஸகோதரனுன் ஸ்ருத

தியைக்கண்டு தேஜஸவியான சதாநீகன வரிமமமபோல அடிக்கடி
 ஜிததுககொண்டு ஜயதஸேனனை எதிர்த்து வந்தான சதா
 னே யுத்தத்தில் உறுதியானவிலை நானொலியிடும்படி. செயது
 காண்டு ஜயதஸேனனைப் பத்துக்கணைகளால் விரைவாகத் துன்ப
 மும்படி. அடித்தான், மதப்பெருக்குக்கொண்ட யானைபோல
 கப்பெரியகாஜனை செயதான பிறகு, சதாநீகன எல்லாகவசன
 ளும் உடைக்குந்திறமையுள்ள மிக்ககூமையான னேரோ அம்
 னாலே ஜயதஸேனனை மார்பில் அதிகமாக அடித்தான் அவன்
 வவாறிருக்குமளவில், ஸகோதரனான ஜயதஸேனனுடைய பக
 ரதிலிருக்கின்றவனும் கோபமுண்டவனுமான துஷ்காணன சதா
 னனை லக்ஷயமவைத்து, தீட்டப்பட்டவைகளும் கூாமையுள்ளவை
 னும் ஸாப்பங்களுக்கொப்பானவைகளுமான அம்புகளைப் பிர
 பாகித்து நகுலகுமாரனுடையவிலை யுத்தத்தில் துண்டாகி
 ன பிறகு, மகாபலசாலியான சதாநீகன பெருஞ்செய்கைக்குத்
 தக சிறந்த வேறொருவிலை எடுத்துக் கோரமான அம்புகளைப் பூட்
 ப பிராதாவுக்கெதிரில் நிற்கின்ற துஷ்காணனை, 'நில,நில' என்று
 வி (குரோதத்தால்) ஜவலிக்கின்ற ஸாப்பங்களைப்போலுள்ள
 ாமையான பாணங்களை அந்தத் துஷ்காணனமீது தொடுத்தான்
 ரகு, சதாநீகன யுத்தநகத்தில் அந்தத் துஷ்காணனுடைய
 லை ஒரு பாணத்தாலும் ஸாரதியை இரண்டுபாணங்களாலும்
 டித்து அவனையும் ஏழுபாணங்களாலே விரைவாக அடித்து
 னேவேகமபோன்ற வேகமுள்ளவைகளும் பலவித நிறமுள்ள
 வகளும் காற்றின் வேகமபோன்ற வேகமுள்ளவைகளுமான அந்
 த் துஷ்காணனுடைய குதிரைகளனைத்தையும் கூாமையுள்ள
 னனிரண்டுபாணங்களால் விரைவாக அடித்தான் பிறகு, நகுல
 மாரன கோபங்கொண்டு நன்கு பூட்டப்பட்டதும் விரைவாகத்
 ரக்கும தனமையுடையதுமான வேறொரு பலத்ததினாலே துஷ்
 ணனை மார்பில் மிக்க துன்பமுமும்படி அடித்தான் பிறகு,
 வன் வஜராயுத்ததினாலடிக்கப்பட்ட மரம்போலப் பூமியில் விழுந்
 றான் துஷ்காணன துன்பமுற்றதைக்கண்டு ஐந்து மஹாரதர்கள்
 தாநீகனைக் கொல்ல எண்ணி நான்கு பக்கங்களிலும் சூழ்ந்து
 காண்டார்கள் அம்புக்கூட்டங்களால் மறைக்கப்படுகின்றவனும்
 ததியுள்ளவனுமான சதாநீகனை ஸகோதரர்களான ஐந்துகேச
 ர்கள் மிகுந்த கோபங்கொண்டு எதிர்த்தோடினார்கள் அந்தக்
 நகயர்கள் எதிர்த்து வருவதைப்பார்த்து மகாரதர்களான உம்
 டைய புத்திரர்கள் பெரியயானைகள் யானைகளை எதிர்ப்பதுபோல

எதிர்த்தாராகள் புகழ்பெற்றவர்களும் ஸ்வேஹாதாராகளுமான முகன, தூஜயன், புவாவான் தூமாஷ்ணன், சததுருஞ்சயன், துருஸ்ஹன் இவர்களைவரும் கோபங்கொண்டு கேகயாக ஓன்று சேர்ந்து எதிர்த்தாராகள் அம்புகளையும் விறகளையும் கையிலகொண்டவர்களும் விசித்திரமான கவசங்களையும் கெடிகளையுமுடையவர்களான அநதவீரர்கள் பலவித வாணங்களால் விசித்திரமாயிருக்கின்ற கொடித்தூணிகளாலே அலங்கரிக்கப்பட்டவைகளும் நகரங்களுக்கொப்பானவைகளும் மனோவேகம்போல வேகமுள்ள குதிரைகளையுடையவைகளான ரதங்களோடு வண்டிகள் காட்டினின்று வேறுகாட்டில் துழைவதுபோலச் சத்த ஸைனயத்தில் நுழைந்தாராகள் பரஸ்பரம் அடித்துக்கொள்கின்றவர்களும் அன்னியோன்யம் அபராதிகளுமான அநத வீரர்களுக்கு அதிகக்கைகலந்ததும் அனயோன்யம் எதிராகின்ற ரதங்களோடும் யானைகளோடும் கூடினதும் மகாபயங்கரமானதும் யானையுடைய ராஜயத்தை விருத்திபண்ணக்கூடியதுமான யுத்தமான நடந்தது வேந்தரே! சூரியன் ஒரு முகூர்த்தகாலத்திற்கு அஸ்தமிக்கவே மகாபயங்கரமான யுத்தத்தை (எல்லா வீரர்களுமே) செய்தாராகள் தேராளிகளும் குதிரைக்காரர்களும், ஆயிரம் ஆயிரமாகச் சிதற அடிக்கப்பட்டாராகள் பிறகு, சந்தனுபுத்திரராரீஷ்மா கோபங்கொண்டு பதிவானகணுக்களுள்ள அம்புகளால் மகாதமாக்களான அவர்களுடைய அநதஸேனையை நாசமடைந்தாரா பாஞ்சாலர்களுடைய படைகளையும் அம்புகளாலே யுலோகத்திற்கணுப்பினூ சிறந்த வில்லாளியான ரீஷ்மா பாணவர்களுடைய ஸேனையை இவ்வாறு பிளந்து ஸைனியங்களை யுத்தத்தினின்று நிறுத்தித் தம் ஸைனியம் தங்கியிருக்கும்படித்திறஞ்சென்றாரா வீரர்களான திருஷ்டத்யுமனனும் பீமனும் அமிழ்கணுக்களுள்ள அம்புகளாலே கௌரவர்களுடைய படைகளை நாசம் செய்தாராகள் தாமராஜரும், திருஷ்டத்யுமனனையும் பீமனையும் பார்த்து அவர்களை உச்சிமோந்த மிக்க ஸந்தோமடைந்து தமது ஸேனை தங்கியிருக்கும்படித்தைக் குறித்துச் சென்றாரா அராஜனனும் வாஸுதேவரும் கௌரவர்களுடைய ஸேனையைக் கொன்றும் பாணங்களால் துரத்தியடித்தும் பாசறைநோக்கிச் சென்றார்கள்

ஆடுவதுள்ள யுத்தம் முடிந்தது.

எண்பதாவது அதயாயம்

பீஷ் ம வ த பாவம் (தோடீச்சி)

(பீஷ்மருக்தம் துரியோதனனுக்கும் நடந்த ஸம்வாதம்)

மஹாராஜரே ! ஒருவருக்கொருவா தீவகிழைத்தவர்களான தக்ஷத்திரியர்கள் ரகத்ததினால் நனைக்கப்பட்டுத் தங்கள் தங்கள் உடைய பாசறைகளையே அடைந்தார்கள் இளைப்பாறி முறைப்படி வரையொருவா பூஜித்து மீண்டும் போப்புரியக்கருதி புத்தம் பவதற்கு ஸன்னததாகளாகக் காணப்பட்டார்கள் ராஜரே ! கு, உமமுடைய குமாரன் மனக்கவலைபினால் கவரப்பட்டவனாக மிகக் உதிரப்பெருக்கினால் நனைக்கப்பட்ட அங்கங்களுள்ளவ லும் பிதாமஹரை அடைந்து இவ்வாறு வினவினான் 'கோத்தி லிகளான அந்தப் பாண்டவர்கள் உகரமானவைகளும் பயங்கர னவைகளும் அணிவருக்கப்பட்டவைகளும் சிறந்த பல கொடி க்களுள்ளவைகளுமான ஸ்னிபங்களைப் பிளந்தும் சூரர்களைக் காளும் புத்தத்தில் நமமனைவரையும்மோகிக்கச்செய்து வெற்றி றறு மிகக் சந்தோஷமடைந்தார்கள் மிருதபுவுக்கு ஒப்பான த மகரவபூகத்தினுள்புகுந்து யமதண்டங்களப்போல விளங்கு ற கொடிய அம்புகளால் பீமனால் யான புத்தத்தில் அடிக்கப் டேன அரசரே ! கோபங்கொண்டிருக்கின்ற அந்தப் பீம னன் கோபமுற்றது கண்டு பயமிஞ்சியநான் இப்பொழுதும் தத்தில் ஆறுதலை அடையவில்லை ஸத்தியஸந்தரே ! உமமுடைய னுக்கிரகத்தினாலே ஜயத்தை அடைவதற்கும் பாண்டவர்களைக் லவதற்கும் நான் விருமபுகிறேன்' என்றான் இவ்வாறு அந்தத் றியோதனனால் சொல்லப்பட்டவரும் மஹாதமாவும் துயரமற்ற ம உதாரமான மனமுள்ளவரும் ஆயுத்தாரிகளுட்கிறந்தவரும் காபுத்திரருமான பீஷ்மா மிகநகைத்துத் துரியோதனன் துக் திறகு ஆளப்பட்டிருப்பதை அறிந்து அவனை நோக்கிப் பின்வரு று மறுமொழி சொல்லலானான் 'ராஜபுத்திர !' நான் அதிக பறசியோடு உன்னுடைய ஸேனையில் பிரவேசித்து எல்லாவகை லும் உனக்கு விஜயத்தையும் ஸங்கத்தைபுறவொடுக்க விருமபு றன் உன் நிமித்தமாக என்ஸவருப்பத்தை நான் மறைக்க லை புத்தத்தில் பாண்டவர்களுக்கு உதவிசெய்கின்றவர்களா ம சிரமத்தைப் பொறுக்கின்றவர்களாகவும் இருந்துகொண்டு ாஷமாகிற விஷத்தைக் கக்குகிறவர்களும் பயங்கரமான ஸவபாவ டையவர்களும் கோத்திபொருந்தியவர்களும் மிகக் சூரர்களும் ஸ்திரீயங்களில் பாண்டித்தியமுள்ளவர்களுமான அநேக மஹா-

ரதாசன இதோ நிற்கின்றார்கள வியததினல காவனகொண்ட
கனம் உனனல வைரம் உண்டுபண்ணப்பட்டவாகனமான பா
டவாகன இப்புவியில் யாரால விரைவில் ஜயிக்கத்தருநவாகன
ராஜனே ! வீர ! யான எல்லாவிதத்தினலும் உயிரை இழந்தாவ
இவாகனே எதிர்த்துப் போராபுரியப்போகிறேன யுத்தத்தில் உல
காக எனனுடைய உயிரானது இப்பொழுது காப்பாற்றத்த
தன்று தேவர்களோடும் அஸுரர்களோடுங்கூடன எல்லா
கனங்களும் உன்னிமித்தமாக எரிப்பேன அவ்வாற்றுகக, இந்
சத்தருஸேனையை எரிப்பதில் ஸந்தேகமெனன ? அந்தப் பாண
வாகனே யான எதிர்த்துப் போராபுரியப் போகிறேன உனக
எல்லாவிதமான விருப்பத்தைபும நான செய்கிறேன' என்றா

பிரஸித்திபெற்ற ஸுரியோதனன உமது பிதாவினுடை
வாராததையைக்கேட்டுப் பிரீதியுள்ள மனத்தைபுடையவனான
பிறகு, மகிழ்ச்சியுற்று எல்லாப்படைகளையும் எல்லா அரசாக்களையு
'(யுத்தத்திற்குப்) புறப்படுங்கள்' என்றுசொன்னான் அவனுடை
கட்டையினாலே அந்தஸேனையக பதிஸுயிரககணககான யான
ளோடும் குதிரைகளோடும் காலாட்படைகளோடும் ரதங்களோடு
விரைவாக வெளிப்பட்டன அரசரே ! உமமுடைய அந்தப் பெர்
ஸனையினகள் மிகுந்த உதஸாகமுள்ளவைகளாகவும் பறபலவ்
ஆயுதங்களையுடையவைகளாகவும் யானைகளையும் குதிரைகளையு
காலாட்களையுமுடையவைகளாகவும் யுத்தத்தில் நிலைபெற்றவை
ளாகவும் விளங்கின வேந்தரே ! சஸ்திரங்களையும் அஸ்திரங்க
யும் அறிந்த உத்தமாகளானபோரவீரர்களாலே உமமுடையபன
களுடைய கூட்டங்கள் அடையப்பட்டிருந்தன யுத்தமுறைப்ப
ந்தத்தப்பட்டு யுத்தரங்கத்தில் ஸஞ்சரிககின்ற தோப்படைகள
லும் காலாட்படைகளாலும் யானைக்கூட்டங்களாலும் குதிரை
கூட்டங்களாலும் உண்டுபண்ணப்பட்டதும் பாலஞரியனுடை
நிறம்போன்றதுமான (பூமியிலுள்ள) புழுகியானது ஞரியகிரண
களை மறைத்துக்கொண்டு விளங்கியது அரசரே ! அந்த யுத்த
தில் தோகளிலும் யானைகளிலுமிருக்கின்றவைகளும் காற்றிலு
அலைக்கப்படுகின்றவைகளும் நாற்புறமும் சுழல்கின்றவைகளு
பலவித அடையாளங்களுள்ளவைகளுமான கொடித்தூணிக
மேகங்களோடுகூடன மின்னல்கள ஆகாயத்தில்விளங்குவதுபோ
விளங்கின மிகுதியான யானைக்கூட்டங்கள் நன்றாக யுத்தத்தி
ஏவப்பட்டு நாற்புறங்களிலும் விளங்கின விறகளை
னெலியிடுமபடி செய்கின்ற அரசாக்களுடைய மிக்க கொடி
நெருங்கிய சபதமானது அப்பொழுது ஆதிபுத்ததில் தே

எங்களாலும் பெரிய அஸூரககூட்டங்களாலும் கடையப்படு
பாறகடலினுடைய சபதம்போலத் தோன்றியது உககிர
ன யானைகளையுடையதும் பலவித உருவமும் நிறமுமுள்ளதும்
க கோபமுண்டதும் சததுருக்களுடைய ஸைனியங்களைக்
காலனுகின்றதுமான உமது புத்திரனுடைய ஸேனையானது
பொழுது யுகாரதகாலத்தில் மேகககூட்டத்திற்கு ஒப்பாக
நகியது

எண்பத்தோராவது அதயாயம்

பீஷ் ம வ த ப ர வ ம (தோடர்ச்சி)

(பீஷ்மர் துரியோதனனை மகிழ்வித்ததும், அரசர்கள் துவந்துவ
யுத்தத்திற்காகச் சேர்ந்ததும், அர்ஜுனனுடைய
பராக்ரமமும்)

பரதகுலத்திற்பிறந்தவர்களுடைய சிறந்த கங்காபுத்திரர் உமது
திரைககுறித்தது நல்ல உதஸாகத்தை உண்டுபண்ணுகூடிய
ததையைப் பின்வருமாறு கூறலானான் 'ராஜனே! யான,
ரோணா, சலயன், ஸாதவதனன் கிருதவாமா, அவததாமா,
காணன், பகததன், ஸௌபலனன் சகுனி, அவந்திதேசாதிபா
ரான விரதானுவிரதர்கள், தனது வீரர்களோடுகூடிய பாஹ
ன், பலசாலியான திரிகாததராஜன், எவவிததாலும் (ஒருவ
லும்) ஜயிக்கமுடியாதவனான மகததேசாதிபன், பிருகதபலன்,
காஸலதேசாதிபதி, சிதரஸேனன், விவிமசதி, உனது ஸஹோ
கர்களோடு கூடிய கிருபா ஆகிய நாங்கள் உனைப் பின்தொடரு
மும் பெரியதவஜன்களையுடைய அழகிய அனேக ஆயிரக்கணக்க
ன ரதங்களும், நல்லதேசங்களிலுண்டானவைகளும் குதிரைவீரா
ராலே ஏறப்படடி நுகுகின்றவைகளும் குதிரைகளும், மத்ததி
லே அடங்காதவைகளும் மதப்பெருகருக்கொண்ட களனங்களை
முக்களையுமுடையவைகளும் சிறந்த யானைகளும், புத்தத்
த செளரயமுள்ளவர்களும் பறபல ஆயுதங்களையுடையவர்களும்
பலதேசத்தினுண்டானவர்களும் காலாட்களும் உன்னிமித்த
க யுத்தம்செய்வதற்கு முயற்சியுடனிருக்கின்றார்கள் உன்னிமித்த
க உயிரையுமிழ்க்கத்தனின்றவர்களான இவர்களும், இன்னும்
பற அனைவரும் யுத்தத்தில் தேவர்களையும் ஜயிப்பதற்கு வல்
மையுடையவர்களென்பது என்னுடைய எண்ணம் எப்பொழு
மே எனலை உனக்கு ஹிதமானது அவசயம் சொல்லத்தக

கீது வாஸுதேவரை ஸஹாயமாகக்கொண்டவாகளும் மீதி
திரனுககொப்பான விககிரமமுள்ளவாகளுமான பாண்டவாக
இந்திரனுடனகூடிய தேவர்களாலும் ஜயிப்பதற்கு முடியாத
கள யான எவ்விதத்தாலும் உன்னுடைய வராததை
அனுஷ்டிககப்போகிறேன் பாண்டவாகளையாவது யுத்தத்தி
யான ஜயிப்பேன், அல்லது, பாண்டவாகளாவது எனனை ஜயி
பார்கள' என்று சொன்னான்

பீஷ்மா இவ்வுண்ம சொல்லிவிட்டு, மங்களத்தைபுண்புண்பு
கிறதும்வீரயததுடன்கூடியதுமான விசயங்கரணிகளாகிற ஒஷ்தி
இவ்வுண்மககு கொடுத்ததா அப்பொழுது சலயங்கள் நீங்கினவ
னான நன்றாகப்பொழுதுவிடிந்தவுடன், வயுஹம் ஏற்படுத்தவத்
ஸமாததரும் சிறந்த வீரயமுடையவரும் புருஷாகளுள் சிரேஷ்ட
மான பீஷ்மா, பறபலசஸ்திரங்களால் நெருங்கியதும், பிரதா
களான யுத்தவீரர்களாலே நிறைந்ததும், யானைகளாலும் காலாட
ளாலும் அனேக ஆயிரக்கணக்கான ரதங்களாலும் நான்குபுறங்க
லும் சூழப்பட்டதும், ரிஷ்டிகளையும் தோமரங்களையும் கையி
கொண்ட பெரிய குதிரைவீரர்களுடைய கூட்டங்களால் நிறை
திருக்கின்றதுமான மண்டலவியூகத்தைத் தாமே தமதுசேனைய
கொண்டு அணிவகுத்ததா ஒவ்வொரு யானை இருக்குமிடத்திலு
எவவேழுதோகளும, ஒவ்வொருதேருள்ள இடத்திலும் எவவே
குதிரைகளும், ஒவ்வொரு குதிரையுள்ள இடத்திலும் பப்பத்
விலலாளிகளும், ஒவ்வொருவிலலாளியுள்ள இடத்திலும் பப்பத்
கேடகக்காரர்களுமாக இவ்வண்ணம் பீஷ்மரால் அணிவகுக்கப்ப
டும கவசம்பூண்டும யுத்தத்தில் அவரால் காககப்படும ஸேனாவய
மானது பெரும்போருக்கு வித்தமாயிருந்தது பதினாயிரம்குதி
களும், பதினாயிரமயானைகளும், பதினாயிரம்தோசளும், கவசமண்
தவர்களும் சூரர்களுமான சித்திரஸேனன் முதலான உமமுடை
யுத்திரர்களும் பிதாமஹரைப பாதுகாததாரகள் அந்தச் சூர
ளால் காதகப்படுகின்றவர்களும் அந்தப் பீஷ்மரால் சங்கிகப்ப
கின்றவர்களும் மகாபலசாலிகளும் அந்த அச்சங்கள் யுத்தஸ
னத்தார்களாகக் காணப்பட்டார்கள் துரியோதனன் கவசமணிந
ரத்ததினமேலேறிக் காந்தியுடன் கூடியவனாக ஸவாககத்தில் இ
திரனபோல யுத்தத்தில் விளங்கினான் பிறகு, உமது யுத்திரா
ளுடைய பெரியசபதமும் ரதங்களுடையஒலியும் நான்குவிதவா
யங்களுடைய மிகக் முழக்கமும் தோன்றின் பீஷ்மரால் யுத்த
கத்தில் மேற்குமுக்கமாக அணிவகுக்கப்பட்டதும் பகைவார்களா
உடைக்கமுடியாததும் சத்தானுக்களை நாசஞ்செய்கின்றதும் பண

கீளால நாடமுடியாததுமான கௌரவாகளுடையமண்டலாகார
 ன அநதப்பெரியவயுகமானது போககளத்தில நான்குபக்கங
 ிலும் விளங்கியது யுதிஷ்டிரமகாராஜா ஒருவராலும் ஐயிக்க
 டயாத அநதமண்டலாகாரமான வியூகத்தைப்பாராத்து, பிறகு,
 ம வஜ்ரவயுகத்தை ஏற்படுத்தினா அவ்வாறு படைகள்
 னிவகுககப்பட்டபொழுது அநதஅநதஇடங்களில் நிலைபெற்றி
 ிகின்ற எல்லாத்திகாக்களும் குதிரைவீரர்களும் ஸிமமநாதமசெய
 ாகள பிறகு, ஒருவரைவிடஒருவா (அதிக) செளயமுள்ளவா
 நம் யுத்தத்தை விரும்புகின்றவர்களும் (பண்கலாகளை) அடிகசும்
 ாமையுள்ளவர்களுமான வீரர்கள் ஸையங்களைபுடையவாக
 ிகி (சத்தருவினாலே ஏற்படுத்தப்பட்ட) வியூகத்தைப்பிளக்க எண்
 னகொண்டு புறப்பட்டார்கள் துரோணர் மசசுதேசாதிபதியான
 ாடனையும், துரோணபுத்திரர் சிகண்டியையும் எதிர்த்தார்கள்
 ியோதனராஜன தானே தருஷ்டதயுமனைக்குறித்து ஸமீபத்
 ல் ஓடிவந்தான் நகுலஸ்கந்தேவிரிவரும மத்திரதேசாதிபனை
 லயனை எதிர்த்தார்கள் அவநதிதேசாதிபதிகளானவிரதானு
 ிதர்கள் யுத்தானனை எதிர்த்தோடிவந்தார்கள் மற்ற மன்னரை
 நம் யுத்தத்தில் தனஞ்சயனை எதிர்த்துப் போபுரிநதார்கள்
 மையுள்ளபீமஸேனன் யுத்தத்தில்செல்லுகின்ற கருதவாமாவை
 ித்திரஸேனனையும் விகாணனையும் தாமாஷணனையும் எதிர்த
 ன அராஜுனகுமாரன் யுத்தத்தில் உமதுகுமாரர்களைஎதிர்த
 ப் போபுரிநதான் மகாவில்லாளியான பிராகஜயோதிஷ்
 ிசத்தரசனானவன் ராக்ஷஸ்சிரேஷ்டனாகடோதகசனை, ஒருமத
 னையானது மற்றொருமதயானையெதிர்ப்பதுபோல வேகத்து
 ன எதிர்த்து ஓடினான் யுத்தத்தில் கோபங்கொண்டவனான
 லம்பஸனன்கிறராக்ஷஸன் சேனைகளைபுடையவனும் யுத்தத்தில்
 ாடியமதங்கொண்டவனுமான ஸாதயகியை அப்பொழுது எதிர
 துசசென்றான் பூரிஸரவஸானவன் யுத்தத்தில் முயற்சியுடன்
 ருஷ்டகேதுவோடு பேநாபுரிநதான் தாமபுத்திரரானயுதிஷ்டிரா
 ஜாவானஸருதாயுலை எதிர்த்தார சேகிதானன் யுத்தத்தில்
 ருபரை எதிர்த்துப் போபுரிநதான் மற்றவர்கள் முயற்சியுடன்
 காரதரானபீஷ்மரையே எதிர்த்தார்கள் பிறகு சகதிகள்,
 தாமரங்கள், நாராசங்கள், கதைகள், பரிகங்கள் ஆகியஇவை
 ள்கையில்கொண்ட அநதஅரசுக்கட்டங்கள் தனஞ்சயனைச
 முநதுகொண்டன பிறகு, அராஜுன்ன மிருநதகோபத்துடன்
 ருஷணரைப்பாராத்து, 'மாதவரே! வயுகங்களை அறிந்தவரும மிக

கபலசாலியுமான கங்காபுத்திரராலே அணிவகுக்கப்பட்ட திராஷ்டிரபுத்திரனுடைய சேனைகளை புத்தத்தில் பாரும மாதவ்யுத்தத்தில் விருப்பமுள்ளவாகளும் சூரர்களும் கவசமணிந்த களமான இவர்களைப் பாரும கேசவரே! பிரதாக்களுடனகூப திரிகாததராஜனைப் பாரும ஜனாததனரே! யதுகிரேஷ்டபுத்தரங்கத்தில் எவர்கள் எனனுடன் புத்தமசெய்ய விருப்பமுற்றுககிருர்களோ அபபடிப்பட்ட இவர்களை நீர பார்த்துக்கொண்டிருக்கும்பொழுதே நான் நாசமசெய்யப்போகிறேன்' எனச் சொன்னான் கௌரவேயன் இவ்வாறு சொல்லிவிட்டு நாண்கயிறு உருவிக்கொண்டு ராஜாக்களுடைய கூட்டங்களினமீது சரங்களைப் பொழிந்தான் பெரியவிலைக்கையிலதாங்கின அவர்களுமேகங்கள் வாஷாகாலத்தில் தடாகத்தை நீர்த்தாரைகளால் நிரவதுபோல அந்த அராஜனை அம்புமழைகளால் நிரப்பினான் மகாபுத்தத்தில் அம்புகளால் மூடப்படும்¹ கிருஷ்ணாஜுனரி வரைபுகண்டு உம்முடைய ஸ்ரீமதில் பெரிய கூக்குரல் உண்டியிற்று அவ்வித நிலைமையடைந்திருக்கின்ற கிருஷ்ணாஜு இருவரைபுகண்டு தேவர்களும் தேவரிஷிகளும் உரகளும் காவர்களும் அதிக ஆச்சரியமடைந்தார்கள் அரசரே! பிறகு, ஜுனன் கோபங்கொண்டு ஐந்திராஸ்திரத்தைப் பிரயோகித்தார் அந்தபுத்தத்தில் பகைவர்களால் விடப்படும் ஆயுதவருஷத்தை புகூட்டங்களாலே தடுத்ததற்கிய விஜயனுடைய அபபுத்தம் பராக்ரமத்தைக் கண்டோம் ராஜரே! அந்தபுத்தத்தில் பிள்க்படாதவன் ஒருவனாவது இல்லை ஐயா! பார்த்தான் ஆயிரக்கணக்கான அவவரசர்களையும் குதிரைகளையும் யானைகளையும் மற்றவர்களையும் இரண்டுபாண்டங்களிலும் மூன்றுபாண்டங்களாலும் அத்தான் பார்த்தாலே அடக்கப்படுகின்ற அவர்கள் சந்தனுபுத்தரான பீஷ்மரை அடைந்தார்கள் ஆழந்ததான் (பார்த்தனாகிற லில்) முழுகுகின்றவர்களுக்குப் பீஷ்மா அப்பொழுது தெப்பனார வந்துதாக்குகின்ற அந்தப்பாண்டவ வீரர்களாலே உடச்சேனையானது மிகவும் நாசஞ்செய்யப்பட்டு, காற்றுகளால் பெருகடலபோலக் கொந்தளிப்புற்றது

எண்பத்திரண்டாவது அத்யாயம்

பீ ஷ ம வ த ப ர வ ம (தோடர்ச்சி)

(துரோணர் சங்கனைக்கொன்றதும், துவந் துவயுத்தழம்)

புத்தம் தொடங்கி ஸாசாமாதிரும்பவே மகாபலசாலியான
 ண்டவனாலே வீரர்கள் தோலவியடைவிககப்படும் சமுத்திரம்
 பானற உமமுடைய சேனையானது விரைவாகக் கலங்கும்படி
 சயப்பட்டும கங்காபுத்திரரான பீஷ்மரும் விஜயனை நோக்கி
 ரைவாக எதிர்த்துச் சென்றபொழுது துரியோதனராஜன் புத்
 ததில் பார்த்தனுடைய விககிரமத்தைக்கண்டு விரைவாக அந்த
 லலா அரசாங்கருக்கும் எதிரில் வந்து அவர்களுக்கு முன்னிலை
 ல எல்லா ஸைனியங்களுக்கும் மத்தியில் சூரனும் மகாபலசாலியு
 ண ஸாசாமாவை மிகவும் ஸந்தோஷிக்கச் செய்துகொண்டு பின்
 ருமாறு சொல்லலானான் 'இதோ கௌரவசிரேஷ்டரும் சந
 னு குமாரருமான பீஷ்மா எல்லாவிதத்தாலும் உயிரைவிடத்
 ணிரந்து தனஞ்சயனை எதிர்த்துப் போராடிய விருப்பமுள்ளவரா
 ருக்கிறார் எல்லா ஸைனியங்களுடனும் அராஜனை எதிர்த
 ட்ச செல்லுகின்றவரும் வீரமுள்ளவரும் பரதகுலத்தில் தோன்றி
 வரும் பிதாமஹருமான பீஷ்மரை நீங்கள் ¹ அனைவரும் போரில்
 க்கமுயற்சியுடன் காகக்கடவீர்' என்று சொன்னான் அரசாங்
 நடைய அந்தச் சேனைகளெல்லாம், 'அவ்வாறே ஆகட்டும்' என்று
 ஸாலலிவிட்டுப் பிதாமஹரை அடைந்தன பிறகு, (புத்தத்
 தற்குப்) புறப்பட்டவரும் மஹாபலசாலியும் சந்தனுபுத்திரரு
 ண பீஷ்மா புத்தத்தில் தம்மை நோக்கி வருகின்றவனும் பரத்
 தலத்திற் பிறந்தவனுமான அராஜனை விரைவாக எதிர்த்தார்
 வளனை நிறமுள்ள பெரிய குதிரைகளைபுடையதும் பயங்கரமான
 ணைக்கொடியுள்ளதும் மேகமுழக்கம்போன்ற மிகக் சபதமுள
 ணதும் அதிகமாகப் பிரகாசிக்கின்றதுமான பெரியதேருடன் புத்த
 ண்கத்தில் எல்லா ஸைனியங்களுடைய ஸம்பத்திலும் வருகின்ற
 ரீடியான தனஞ்சயனைக்கண்டு கௌரவசேனையில் பயத்தால்
 ணருங்கினசபதம் உண்டாகியது கௌரவவீரர்கள் கடிவாளங்க
 ளக் கையிலிடித்தவரும் வேறு சூரியனபோன்றவருமான வாஸு
 தேவரைக்கண்டு நடுப்பக்கை அடைந்திருக்கின்ற சூரியனை எவ்வாறு
 ணாக்க முடியாதோ அவ்வாறே புத்தரங்கத்தில் அவரைப் பாக்
 ட்ச சக்தியற்றவர்களானார்கள் அவ்வாறே, வெண்மையான

குதிரைகளையுடையவரும் வெண்ணிறமான விலலைக் கையிலவா
யவரும் சந்தனுபுத்திரருமான பீஷ்மரை உதிகின்ற வெண்ண
முள்ள ஜயோதிககிரகத்தைப்போலப் பாண்டவர்கள் பாரக்
சகதியற்றவர்களானார்கள் அந்தப்பீஷ்மா ஸகோதரர்களோடு
புத்திரர்களோடுங்கூடின் மஹாபலசாலிகளான திரிகாதத
ளாலும், இன்னும்மற்ற மகாரதர்களாலும் நாற்புறங்களிலும் சூழ்
பட்டார் துரோணசாராய மச்சராஜனான் விராடனை யுத்தத்தி
ஒருபாணத்தால் அடித்து அவனுடைய கொடியையும் ஒரு பாண்
தால் அறுத்து விலலையும் மற்றொரு பாணத்தால் அறுத்தா
ஸேனாதிபதியான விராடன் வெட்டப்பட்ட அந்தவிலலை யெறிந்
விட்டு வேகத்தோடு உறுதியானதும் பெரும்போரைச்செய்தறந்
தக்கதுமான வேறுவிலலையும் ஸாபமப்போல 1 ஜவலிக்கின்ற அட
களையுங் கையிலெடுத்தது துரோணரை மூன்று பாணங்களாலு
அவருடைய குதிரைகளை நான்கு பாணங்களாலும், தவஜதை
ஒரு பாணத்தாலும், ஸாரதியை ஐந்து பாணங்களாலும், வில்
ஒரு பாணத்தாலும் அடித்தான் அச்சமயத்தில் பிராமமணே
தமரான துரோணர் கோபங்கொண்டார் அவர் பதிவானகளு
களுள்ள எட்டுப்பாணங்களாலே அவனுடைய குதிரைகளையும் ஒ
பாணத்தினாலே அவனுடைய ஸாரதியையும் கொன்றார் ரதிக
ளுள் உத்தமனான விராடன் ஸாரதியையும் குதிரைகளையும் இழந்
ரத்தத்தினின்று துள்ளிக் குதித்து விரைவாகத் தன் புத்திரனுடை
ரத்தத்தினமீதேறினான் பிறகு, பிதாவும் புத்திரனுமாகிய இருவரும்
ஒரு தேரிலிருந்துகொண்டு பெரிதான் அம்புமழையினாலே து
ணரைப் பலத்தால் தடுத்தார்கள் பிறகு, 2 துரோணர் கோப
கொண்டு ஸாபமப்போன்ற ஓரம்பைச் சங்களைக் குறித்து யுத்த
தில் விரைவாகத் தொடுத்தார் அந்தப்பாணமானது அவனுடை
ஹருதயத்தைப்பிளந்தது யுத்தத்தில் ரகத்ததைப் பாணம்செய்
ரகத்தத்தினால் நனைந்த சிறந்த சிறகுகளுடன் பூமியை அடைந்தது
துரோணருடைய அம்பினாலே அடிக்கப்பட்ட சங்களை யுத்தத்தி
விரைவாக விலலையும், பாணங்களையும் நழுவிவிட்டுப் பிதா
னுடைய அருகிலேயே விழுந்தான் அந்தக்குமாரன் கொல்ல
பட்டதைக்கண்டு விராடன் திறந்தவாயையுடைய அந்தகனபோ
யுத்தத்தில் (பிரகாசிக்கின்ற) துரோணரை விட்டுவிட்டு
பயத்தால் ஓடினான் பிறகு, துரோணர் யுத்தத்தில் நூ
நூறுகளும் ஆயிரம் ஆயிரமாகவும் பாண்டவர்களுடை
பெருஞ்சேனையை விரைவாகப்பிளந்தார் சிகண்டியோ யு
த்தத்தில் துரோணபுத்திரரை எதிர்த்து விரைவாகச் செல்

1 ஒருசொல் விடப்பட்டது

2 ஒருசொல் விடப்பட்டது

ற மூன்று பாணங்களாலே புருவங்களினிடையில் அடித்தான
கசிரேஷ்டரான அந்த அடவத்தாமா நெற்றியில் பொத்திருக்
ற மூன்று பாணங்களாலே பொன்மயமான உயரந்த மூன்று
முடிக்களாலே மகாமேரு விளங்குவதுபோல விளங்கினா
கு, கோபங்கொண்ட அடவத்தாமா அரை கிமிஷத்திற்குள்
னக அம்புகளாலே சிகண்டியினுடைய தவஜத்தையும் ஸாரதி
யும் குதிரைகளையும் ஆயுதங்களையும் அறுத்து யுத்தரங்கத்தில்
த விழுமபடி செய்தார ரதிகாக்களுள் உத்தமனும் பகைவா
த தபிக்கச் செய்கின்றவனுமான அந்தச் சிகண்டி கோபங்
கொண்டு குதிரைகள் கொல்லப்பட்ட ரத்தத்தினின்று கீழே துள
குதித்து நன்றாயுத தீட்டப்பட்டுப் பளபளப்பான ஒருவாளை
கேட்கத்தையும் கையில் எடுத்தன்கொண்டு பருந்துபோல
ட்டமிட்டான கத்தியுடன் யுத்தத்தில் ஸஞ்சரிக்கின்ற அந்தச்
சிகண்டிக்குத் துன்பம் விளைவிகக்கக்கூடிய ஸமயத்தைத் துரோண
திரா காணவில்லை! அது ஓர் ஆச்சரியமாயிருந்தது பிறகு,
நிக கோபமுள்ள துரோணபுத்திரா சிகண்டியின்மீது யுத்தத்தில்
லாயிரம் பாணங்களைப் பிரயோகித்தார பலசாலிகளுள் சிறந்
துண சிகண்டி யுத்தத்தில் வருகின்ற மிக்ககொடிய அந்தச் சர
ரியைக் கூாமையான முனையுள்ளவாளால் விலக்கினுன் பிறகு,
துரோணபுத்திரா, அனேக சந்திரபிம்பங்களை அலங்காரமாகக்
கொண்டதும் மனத்திற்குரியதும் நிரமலமானதுமான சிகண்டியி
னுடைய கேட்கத்தையும் கத்தியையும் கூாமையுள்ள பாணங்
களாலே யுத்தத்தில் பலவாறாகத் துண்டித்து அவனையும் அடித்
தா சிகண்டியோ பிறகு அந்த அடவத்தாமாலினால் பாணங்
களால் துண்டிக்கப்பட்ட கத்தியை ஜவலிக்கின்ற ஸாபபம்போல
நரவாகச் சுழற்றி எறிந்தான் வேகத்துடன் வருகின்றதும்
புதித்தியைப்போன்ற ஒளிபொருந்தியதுமான அந்தக்கத்தியைத்
துரோணபுத்திரா போரகங்கள்தில் ஹஸ்தலாகவத்தைக் காணாதித்
த துண்டித்தார, உருக்குமயமான அனேக பாணங்களால் சிகண்
டியையும் அடித்தார கூாமையுள்ள அம்புகளாலே மிகவும் அடிக்
பட்டுள்ள சிகண்டி மிக்கவல்லமையுள்ள ஸாதயகியினுடைய
யத்தில் விரைவாக ஏறிக்கொண்டான் பலசாலிகளுட்சிறந்த
தயகியும் மிருந்தகோபத்துடன் யுத்தத்தில் குரூரனான அலம
நன்னெனும் ராக்ஷஸனைக் கூாமையுள்ள அம்புகளால் அடித்
தன பிறகு ராக்ஷஸேந்திரனான அலமபுனை யுத்தத்தில் அராத
திரபாணத்தால் அந்த ஸாதயகியினுடைய விலலைத் துண்டாக்
வனையும் அம்புகளாலே அடித்தான் மேலும், ராக்ஷஸர்களுக்

குரிய மாயையை வெளிப்படுத்திச் சரமாரிகளையும் பொழிந்தார். அந்த யுத்தத்தில் ஸாதயகியின் அதபுதமான பராக்ரமத்தை நான்கள கண்டோம் யுத்தத்தில் கூடையுள்ள பாணங்களாலே ஹ்ரலிககப்படும் ஸாததியகியானவன் பரபரப்பற்றவனாகி ஐந்திரா திரத்தைப் பிரயோகித்தான் புகழ்பெற்றவனான ஸாதயகியினு விஜயனிடத்தினின்று அடையப்பட்ட ஐந்திராஸ்திரமானது அ பொழுது ராக்ஷஸனுடைய அவவிதமான மாயையைச் சரமபக் கச் செய்தது வாஷாகாலத்தில் மேகம் நீர்த்தாரைகளை மலையி மீது வாஷிப்பதுபோல ஸாதயகி அலம்புஸன்மீது நான்குபக்க களிலும் வேறு அம்புகளையும் வாரி இறைத்தான் கிரத்தியுள் அந்த ஸாதயகியினால் அவ்வாறு பீடிககப்பட்ட அவ்வரக்க யுத்தரங்கத்தில் பயத்தினாலே அவனை விட்டுவிட்டு ஒடினான். இரத்திரனும் ஜயிக்கத்தகாதவனான அந்த அலம்புஸனை, சிநியி டைய பௌத்திரனான ஸாதயகியானவன் ஜயித்துவிட்டு உமபை சோரத¹ யுத்தவீரர்கள் பார்த்துக்கொண்டிருக்கும்பொழுட் பலக்க லிமமநாதம் செய்தான் உண்மையான ஆற்றலுள்ள அவ் கூடையுள்ள அனேக அம்புகளாலே உமமைச் சோரதவாகளையு அடித்தான் அவர்கள் பயத்தால் பீடிககப்பட்டு ஒடிவிட்டார்கள். இச்சமயத்தில் பலசாலியும் துருபதனுடைய குமாரனுமான திரு டதபுமன்னராஜாவான் உமமுடையபுத்திரனைக் கணுக்களப்பதிவா அம்புகளால் மறைத்தான் திருஷ்டதபுமன்னால் அம்புகளா ழுடப்படும் உமமுடைய புத்திரனான அந்தத் தூயோதன துனபத்தை அடையவில்லை பின்பு தூரியோதனன் அறுபு பாணங்களாலும் முப்பது பாணங்களாலும் திருஷ்டதபு னனை யுத்தத்தில் விரைவாக அடித்தான் அது ஆச்சரியமாயிரு தது ஸேனாபதியும் மகாபலசாலியுமான திருஷ்டதபுமன்ன கோபங்கொண்டு தூரியோதனனுடைய வில்லையும் அறுத்து நான குதிரைகளையும் சீக்கிரமாகக் கொண்டு மிக்க கூடையுள்ள ஏ பாணங்களாலே அவனையும் துன்பமுறுமபடி விரைவாக அடி தான் மிக்க புஜபலமுள்ளவனும் பலசாலியுமான அந்தத் தூ யோதனன் குதிரைகள் கொல்லப்பட்ட ரத்தத்தினின்று குதி துக் கத்தியைக் கையில் எடுத்துக்கொண்டு காலாளாகவே தருஷ்டதபுமன்னைக் குறித்து விரைவாக ஒடிவந்தான் அந னிடத்தில் அன்புள்ளவனும் மகாபலசாலியுமான சகுனி அந னைநாடி எல்லா உலகத்துக்கும் அரசனான அந்தத் தூரியே தனைத் தன் ரத்தத்தின்மீதேறுமபடி செய்தான் பிறகு சத்தனுரவீரர்களைக்கொல்லுகின்ற தருஷ்டதபுமன்ன தூரியே தனராஜனைத் தோலவியடையச்செய்து இரத்திரன் அஸூர

கொலவதுபோல உமது படையை நாசம் செய்தான் மகா
தனுன கிருதவாமா, மஹாமேகம் சூரியனை மறைப்பதுபோலப்
பாக்களத்தில் அம்புகளால் அந்தப் பீமனை மூடினான் பிறகு,
பாரில் பகைவர்களை வாட்டும் தன்மையுடைய பீமஸேனன்
குரத கோபங்கொண்டு அட்டஹாஸம்செய்து கிருதவாமாவின்
து அம்புகளைப் பிடியோகம் செய்தான் அதிரதனும் சஸ்திரங்
கள் அறிந்தவனுமான கிருதவாமா அவைகளால் அடிக்கப்பட்டும்
பக்கமுறவில்லை, பீமனையும், அவன் கூமையான அம்புகளாலே
டித்தான் மகாதனுன பீமஸேனன் அவனுடைய நான்கு
திரைகளையும் கொண்டு ஸாரதியையும் நன்றாக அலங்கரிக்கப்
பட்ட தவஜததையும் கீழே தள்ளினான் சத்தருவீரர்களை
ழிப்பவனான பீமஸேனன் பலவித அம்புகளாலே கிருதவாமாவி
டைய தேகத்தை நிரப்பினான் துளைக்கப்பட்ட எல்லா அங்கங்
ளையுமுடைய கிருதவாமா முட்களால் நிறைந்த முள்ளம்மன்றி
பால் விளங்கினான் பிறகு, குதிரைகள் கொல்லப்பட்ட கிருத
வாமா, உமது புத்திரன் பாரததுக்கொண்டிருக்கும்பொழுதே,
மது மைத்தானனான சஞ்ஞியினுடைய ரத்தத்தைக் குறித்து விரை
யாக ஓடினான் பீமஸேனனும் மிகுரத கோபங்கொண்டு உமது
ஸனியத்தின் பக்கத்தில் ஓடிவந்தான், தண்டத்தைக் கையில்
நாண்ட யமன்போலக் கோபங்கொண்டு (கௌரவஸனியத்தை)
சம செய்தான்' என்று கூறினான்

எண்பத்துமூன்றுவது அத்யாயம்,

பீஷ் ம வ த ப ர வ ம் (தொடர்ச்சி)

(தீவந்து யுத்தவரிணம்)

திருதராஷ்டிரன், 'ஸஞ்சய! பாண்டவர்களுக்கு நமது
ராகளுடன் நடந்த அனேக விசித்திரமான சதிகாக்குடைய
வந்துவ யுத்தங்களைச் சொல்லுகின்றவனான உன்னிடமிருந்து
ன் கேட்டேன் ஸஞ்சய! என்னைச் சோரத வஸது ஒன்றுவது
நதோஷமுள்ள தாயிருந்ததென்று நீ சொல்லவில்லை எப்
பாழுதும் பாண்டுபுத்திரர்கள் ஸந்தோஷமுள்ளவர்களென்றும்
நாலவி அடையாதவர்களென்றும் நன்கு புகழ்கிறாய் ஸூத்!
ன்னைச் சோரத வீரர்களை யுத்தத்தில் ஜயிக்கப்படுகின்றவர்களாக
ம் மனோதைரியத்தை இழந்தவர்களாகவும் பராகிரமத்தை
ழந்தவர்களாகவும் சொல்லுகிறாய் இது தெய்வச் செயலே,
மசயமில்லை' என்று கூறினான்

ஸஞ்சயன, ‘புருஷ கிரேஷ்டரே! உமமைச சோரத வ
கள வல்லமையுடன் அதிக பெளருஷத்தை வெளியிட்டுக்கொள்
சகதிகேரற்படியும் ஊக்கத்திற்குத்தகுந்தபடியும் யுத்தரங்
தில் போரா புரிகுறாகள் தேவரதியான கங்கையினுடைய
யுள்ள திராததமானது மகோத்தியின் ஸமீபத்தை அடைந்து உப
யிருக்கும் நிலைமையை அடைவதுபோல உமமைச சோரத வீர
ருடைய அந்த ஆணமையானது வீரர்களான பாண்டிபுத்திராக
நெருங்கி யுத்தத்தில் வீணுகின்றது சகதிகுத்தககபடி யுத்
தைச் செய்பவர்களும் செய்யமுடியாத காரியத்தைச் செய்கி
வாசருமான கௌரவர்களினமீது தோஷத்தைச் சொல்வது
நீரா தகுந்தவரல்லீரா புத்திராகளுடன் கூடின உமமுனை
தோஷத்தினாலே மிகக் பெரிதும் யமனுடைய தேசத்தை விரு
பணுகின்றதும் கொடியதுமான பூமியினுடைய கூடியமான
நோரதுவிட்டது உமது குற்றத்தினாலே உண்டானதைப்ப
நீரா துக்கிக்கத்தக்கவரல்லீரா அரசர்கள் எல்லாவிதத்தினு
டுப்பொழுதும் உயிரைக் காப்பாற்றவில்லை ஸவாகத்தை அ
வதில் ஆவலுள்ளவர்களான அரசர்கள் யுத்தத்தில் புறையசா
ருக்குரிய உலகங்களை விரும்பிச் சேனையில் துழைந்து எப்பொ
தும் யுத்தம் செய்கின்றனா முற்பகலில் ஜனங்களுக்கு நா
உண்டாகியது தேவாஸாபுத்தமபோன்றதான அதனை ஒ
மனமுடையவராயிருந்து நீரா கேளும் யுத்தத்தில் கொழுப்பு
வர்களும் பெரிய விலகை கையில் தாங்கினவர்களும் பெ
சேனையையுடையவர்களும் மிகக் பலசாலிகளும் அவர்திதே
தரசர்களான விரதானுவிரதர்கள் யுதாமனயுவை நோக்கி
தத்திற்காக எதிர்த்துச் சென்றார்கள் அவர்களுக்கு மிக
பெரிய மயிரக்கூச்சத்தை உண்டுபண்ணக்கூடிய யுத்தம் நடந்த
யுதாமனயும் மிகுந்த கோபம் மூண்டு கூரமையுள்ளவைக
அமிழ்ந்த கணுக்களுள்ளவைகளான அம்புகளாலே தேவ
ருடைய ரூபம்போன்ற ரூபமுடையவாசரும் ஸ்வேஹாதராக
மான விரதானுவிரதர்களை விரைவாக அடித்தான் விசித்திரம்
யுத்தம் செய்யும் தன்மையுள்ளவர்களான அவவிருவரும் யுத்
தில் யுதாமனயுவைத் திருமபி அடித்தார்கள் அரசரே! பகை
களைக் கொல்வதற்கு முயற்சிசெய்கின்றவர்களும் செயததற்கு
பிரதிசெய்வதில் விருப்பமுள்ளவர்களும் போரா புரிகின்றவா
மான அவர்களுக்கு வேற்றுமையொன்றும் காணப்படவில்
பிறகு, யுதாமனயுவானவன் நான்கு பாணங்களாலே அனுவி
னுடைய நான்கு குதிரைகளையும் யமலோகத்திற்கனுப்பின
மேலும், யுதாமனயு மிகக் கூரமையுள்ள இரண்டு பலலங்களால்

தததில் அநத அனுவிநதனுடைய விலலையும் கொடியையும்
 வததான அது ஆசசரியமாயிருநதது பிறகு, அனுவிநதன
 றனுடைய ரதததை இழநது, சிறநததும் பெரியகாரியங்களைச்
 யயததககதும் உததமமுமான விலலை கையில் எடுத்தக
 றண்டு விநதனுடைய ரதததினமீதேறினன ஒரே ரதததின
 ற ஏறியிருக்கின்றவாகளும் வீராகளும் ரதிகாகளுள் உததமாகளு
 ன் அநத அவநதிராஜகுமாராகள மகாதமாவான யுதாமனயு
 மீது யுததததில் விரைவாகப் பாணங்களைப் பிரயோகித்தார
 அவவிருவராலும் விடப்பட்டவைகளும் மிகுநத வேகமுள்ள
 களும் பொனனூல அலங்கரிக்கப்பட்டவைகளுமான அம்புகள
 றியனுடைய வழியை அடைநது ஆகாயத்தை மறைத்தன
 றாமனயு யுததததில் கோபங்கொண்டு மகாரதாகளும் பிராதாக
 றமான விநதானுவிநதாகளினமீது சரமாரியைப் பொழிநது
 ரதியையும் வீழ்த்தினன அநத ஸாஸ்திரியிரையிழநது கீழே
 ழநதவுடனே, தேரானது மிகவெருண்ட சூதிரைகளையுடைய
 கித திகடுகளில் ஓடியது யஜஞஸேனகுமாரனும் பிரபுமான்
 றாமனயு அவவிருவரையும் ஜயித்தது ஆணமையை வெளியிட்டு
 றண்டு உமமுடைய சேனையை விரைவாக நாசம் செயதான
 றதததில் கொல்லப்படுகின்ற உமது அநதப் பெரியசேனையானது
 றததைப் பாணஞ்செய்த ஒரு மனிதனபோலப் பலவித வேகங்
 றச் செய்தது மகாபலசாலியும் ராசஸ்சிரேஷ்டனுமான
 றியம்பாபுத்திரன், ஸூரியனபோலப் பிரகாசிக்கின்றதும் கொடி
 றன்கூடியதுமான ரதததோடு பகதததனை எதிர்த்தான பிறகு,
 றாகஜயோதிஷதேசததரசன் பெரிய யானையினமீதேறி முற
 லததில் தாசகாஸுரயுததததில் வஜரததைத் தரித்த இரதிரன்
 றகாசித்ததுபோலப் பிரகாசித்தான அவவிடத்தில் ஒன்றுகூடி
 ருக்கின்ற தேவர்களும் கந்தாவர்களும் ரிஷிகளும் ஹரிடிம்பா
 ரதிரனுக்கும் பகதததனுக்குமுள்ள வித்தியாஸத்தைக் காண
 லலை தேவர்களுக்கெல்லாம் நாதனான இரதிரன் எவ்வாறு
 ஸுராகளைப் பயமடையுமபடி செயதானே அவவாறே பகததத
 ஜன் யுததததில் பாண்டவர்களை ஒடுமபடிஅடித்தான அநதப்
 கததததனாலே எல்லாத திகடுகளிலும் துரத்தியடிக்கப்படுகின்ற
 றண்டவர்கள் தங்கள் படைகளுள் ஒரு ரக்ஷகையும் அடைய
 லலை அநத யுததகளதில் பீமஸேனகுமாரன் மாததிரம்
 தரிசுருநததை நான்கள் கண்டோம் மறற மகரதாகள் மனோ
 தரியத்தை இழநது ஓடிவிட்டார்கள் பாண்டவர்களுடைய
 ஸனியங்கள் மறுபடியும் திருமயிலநதவுடனே யுததரங்கததில்
 மது படைபினுடைய கோரமான சபதமானது தோன்றியது

பிறகு, கடோதகசன மேகம மகாமேருகிரியை வாஷ்தாரைகள் மூடுவதுபோல மகாயுத்தத்தில் பகததனை அம்புகளாலே ஞான பகததன் ராக்ஷஸனுடைய வில்லினின்றும்விடுபட்டு வருவது அந்த அம்புகளை நாசஞ்செய்து பீமஸேனபுத்திரனை யுத்தத்தில் எல்லா மாமஸ்தானங்களிலும் விரைவாக அடித்தான். ராஜஸேனதிரனுன கடோதகசன பிளக்கப்படுகின்ற மலைபோல, வான கணுக்களுள்ள அனேக அம்புகளாலே அடிக்கப்பட்டு வருத்தமடையவில்லை பிராகஜ்யோதிஷதேசத்தரசன கோகொண்டு பதினான்கு தோமராயுதங்களை அந்தக் கடோதகமீது பிரயோகித்தான் ராக்ஷஸனுன கடோதகசன யுத்தத்தில் அவைகளைத் துண்டாக்கினான் மிகக் பாருபலமுள்ள கடோதகசன அந்தத் தோமராயுதங்களைக் கூடாமையான பாணங்கள் அறுத்துக் கழுகிறகுள பூண்ட எழுபது பாணங்களாலே பகததனையும் அடித்தான் பிறகு, - பிராகஜ்யோதிஷதேசத்தரசன் அட்டஹாஸத்துடன் கூடியவனாகி அம்புகளால் அவனது நான்கு திரைகளையும் யுத்தபூமியில் தள்ளினான் குதிரைகள் கொல்லப்பட்ட ரத்தத்தில் வீற்றிருக்கின்ற பிரதாபசர்லியான அந்த ராஜஸேனதிரன் பிராகஜ்யோதிஷாதிபதியினுடைய யானையின்பின் வேகத்துடன் ஒரு சகதியை எறிந்தான் விரைவாக வருகின்ற தும பொறகரம்புள்ள தும நல்ல வேகமுடையதுமான அந்தச் சகையுத்ததைப் பகததன் மூன்றாகத் துண்டாக்கினான் அப்பூமியில் சித்தியது சகதியாயுதம் நாசம் செய்யப்பட்டன, கண்டு ஹரிமபாபுத்திரன், முற்காலத்தில் இரதிரனுடைய யுத்தினின்றும் அஸூரசிரேஷ்டனுன நமசி எவ்வாறு பயந்தேனானோ அவ்வாறு பயந்தோடினான் யுத்தத்தில் சௌரயமுடையவனும் விக்ரமமுள்ளவனும் பிரசித்தமான பெளருஷத்தையுடையவனும் யுத்தத்தில் யமனாலும் வருணனாலும் ஜயிக்கமுடியாதவனும் வீரனுமான அந்தக் கடோதகசனைப் பகததன் தோல்வியுடையபடி செய்து யானையுடன் கூடியவனாகிப் பாண்டவசேனையை, காடையான தாமரை ஓட்டையை அழித்துக்கொண்டு ஸஞ்சரிப்பதுபோல அழித்தான் மதரதேசத்தரசனுன சலயனோ நகுல ஸகதேவர்களோடு போராபரிவதற்காக எதிர்த்தான், ஸகோதரீபுத்திராகுலபாண்டுநந்தனாகளுமான நகுலஸகதேவர்களை அம்புக்கூட்டங்களால் மூடினான் ஸஹதேவனோ யுத்தத்தில் (தன்னோடு போர் நடவதற்காக) அருகிலவந்திருக்கின்ற மாதவனுன சலயனைக் கண்டு மேகம் சூரியனை மறைப்பதுபோல அம்புக்கூட்டத்தால் தடுதான் பாணஸமூகத்தால் மூடப்படுகின்ற சலயன் மிக்கஸந்தோமுடையவனான அவவீருவர்களுக்கும், மாதாவான மாத

பித்தமாகச் சலயனமீது ஒப்பற்றபிரீதிபுண்டாயிருந்தது பிறகு, மாரதனுள் சலயன் அட்டஹாஸஞ்செய்துகொண்டு யுத்தத்தில் நலனுடையகொடியை அறுத்தது ஓரம்பினால் அவன் விலகியும் றுத்தான் பிறகு, சலயன், விலகியுபட்ட நகுலனை (அம்பு ரால்) மூடினான் அந்த நகுலனை யுத்தத்தில் அடித்துவிட்டு வனுடையஸாரதியையும் தள்ளினான் பிறகு, மகாரதனுள்சல யர், பலாதகாரமாக, நகுலனுடைய நான்குகுதிரைகளையும் நான்கு ரதபாணங்களாலே யுத்தத்தில் அடித்து யமனுடையவீட்டிற்கு னுப்பினான் பிறகு, மகாரதனுள் நகுலன் குதிரைகளிறந்தரத்த னின்று விரைவாக இறங்கி, கோத்தி பொருந்திய பிராதாவான் தேவனுடையரத்ததினமீது ஏறினான் யுத்தத்திலுராகளும் ரரத்தத்தில் வீற்றிருப்பவர்களுமான அவவிருவரும் திடமான மகளையிழுத்து ஒருகூண்டத்திற்குள் மதராஜனுடையரத்ததை ரவாகமூடினார்கள் ஸகோதரீபுத்திரர்களான நகுல ஸகதே களால் பதிவானகணுக்கள்ளுள் அனேக அம்புகளாலேமூடப் பினிற அந்தப்புருஷசிரேஷ்டனுள்சலயன் மலைபோல அசை யுறு நின்றான், மேலும், அட்டஹாஸத்துடன் அந்தச்சஸ்திரவா ததையும் நாசஞ்செய்தான் வீரயமுடையவனுள்ஸஹதேவன் ரகு ஓரம்பைக்கையிலெடுத்தது கோபத்துடன் மதராஜனைக் கறித்து விடுத்தான் கருடனுக்கும் காற்றுக்கும்ஒப்பானவேக டைய அந்த அம்பானது ஸகதேவனால் தொடுக்கப்பட்டவுடனே யனுடையதேகத்தைப்பிளந்துகொண்டு பூமியில் விழுந்தது ராருக அடிக்கப்பட்டுத் துன்பத்தையடைந்த மகாரதனுள் அர சலயன் தோடுவினிலேயே உட்காரந்து மூர்ச்சையடைந்தான் நலஸகதேவர்களால் யுத்தத்தில் நன்கு அடிக்கப்பட்டு (ரத்தத்தில்) றியும்பங்கிவீழ்ந்த அந்தமத்திரராஜனை ஸாரதியானவன் யுத்த கத்தில் பார்த்து ரத்ததோடு (அவனை) வேறிடத்திற்குக் காண்டுசென்றான் திருதராஷ்டிரபுத்திரர்கள் அனைவரும் புறங டடிஒடுகின்ற மதராஜனுடைய, ரத்ததைக்கண்டு மனவருத்த றறு, 'இது இனிஇல்லை' என்று எண்ணினார்கள் மஹாரதா ரான மாதரீபுத்திரர்கள் யுத்தத்தில் மாதலனைஜயித்து மகிழ்ந்து கங்களை ஊதினார்கள், வலிமமந்தத்தைபுஞ்செய்தார்கள் ஸந தாஷ்முற்ற அவவிருவரும் உமமுடையஸைனியத்தைக்குறித்து, ரவர்களான இரதிரன் உபேந்திரன் இருவரும் அஸுரசேனை பக்குறித்து எதிர்த்துச்செல்வதுபோல எதிர்த்துநின்றார்கள்.

எண்பத்துநான்காவது அத்யாயம்

பீ ஷ ம வ த ப ா வ ம (தோடீர்ச்சி)

(யுதிஷ்டிராஹிமூதலாவரீகளுடைய யுத்தம்)

பிறகு, யுதிஷ்டிரராஜா, சூரியன் நடுப்பக்கலையடைந்திருக்க
பொழுது, சுருதாயுவை லக்ஷ்யமவைத்துக் குதிரைகளை ஒட்டி
பிறகு, அவர், பகைவர்களை அடக்குகிறவனான சுருதாயுவை
கணுக்கள் பதிவாபுள்ள கூமையான ஒன்பதுபாணங்களால்
விரைந்து அடித்தாரா மஹாவீரலாளியும் அரசனுமான அ
சுருதாயு, தாமபுத்திரரால் தொடுக்கப்படும் அம்புகளைத் தடுத்த
யுத்தத்தில் அவராய்ந்து ஏழுகளைத் தொடுத்தான் அந்த அ
கள் அவருடைய கவசத்தையுடையது மஹாதமாவான அவருடை
தேகத்திலுள்ள பிராணைகளைத் தேடுகின்றவைபோல யுத்தத்தி
இரத்தத்தைப் பானம்செய்தன மஹாபலசாலியான அந்த
தாயுவினால் அதிகமாக அடிக்கப்பட்ட பாணடுபுத்திரரோ கோட
கொண்டு யுத்தத்தில் வராஹகாணமன்கிற பாணத்தினால் அ
னானசுருதாயுவை மார்பிலடித்தாரா பிறகு, தேவானிகளுட்கிற
வரான தாமநந்தனா மிக்கபலசாலியான சுருதாயுவினுடை
கொடியை வேறொருபலத்தினாலே (அறுத்து) ரத்தத்தினி
பூமியில் விரைவாகத் தள்ளினா கொடிவிழுந்ததைக்கண்டு அ
னான சுருதாயு பாண்டுநந்தனரைக் கூமையுள்ள ஏழுபாண
களால் அடித்தான் பிறகு, தாமபுத்திரரான யுதிஷ்டிரா யுகா
காலத்தில் பிராணிகளை எரிககறினந்த தீயைப்போலக் கோட
தால் நன்குஜவலித்தாரா பாணடுபுத்திரா கோபமுற்றதைக்க
தேவர்களும் கந்தாவர்களும் ராக்ஷஸர்களும்மனத்தில்துன்பமடை
தார்கள், உலகமும் மன்குழப்பமுற்றது மிக்ககோபங்கொண்
யுதிஷ்டிரராஜா இப்பொழுது மூவுலகங்களையும் எரிககப்போகிற
எனனும் இஃது எல்லாப்பிராணிகளுக்கும் மனத்தில்தோன்றிய
அப்பொழுது, யுதிஷ்டிரா கோபங்கொண்டிருக்கையில், ரிஷிகளு
தேவர்களும் உலகங்களுக்கு (அனிஷ்டம்) தணிவதின்பொருட்டு
பெரிய ஆசீர்வாதத்தைச் செய்தார்கள் கோபமுண்ட அந்தத்தா
நந்தனரும், இரண்டுகடைவாய்களையும் நக்கிக்கொண்டு தம
ரத்தை யுகாந்தகாலத்திலுள்ள சூரியன்போலக் கோரமாக
தரித்தாரா பிறகு, உமமுடையபடைகளெல்லாம் அந்தயுத்த
த்தில் உயிரைப்பற்றி ஆசையற்றவைகளாயின மிக்கபுகை
யுடைய தாமநந்தனா தாரியத்தினால் அந்தக்கோபத்தையடக்க

நதாயுவினுடைய பெரியவிலகை கைப்பிடி உள்ள இடத்தில்
 ரு அறுததாரா பிறகு, தாமராஜா விலஅறுக்கப்பட்ட சுருதா
 வ எல்லாச்சேனைகளும் பாரததுக்கொண்டிருக்கும்பொழுதே
 தத்தில் நாராசத்தினால் நடுமாரபில பிளந்தாரா அதிகபலசாலி
 ன தாமநந்தனா மஹாதமாவான் அந்தச் சுருதாயுவினுடைய
 நிரைக்கை யுத்தத்தில் அம்புகளால் விரைவாகக்கொண்டு ஸாரதி
 யும் அப்படியே கொன்றா அப்பொழுது சுருதாயு குதிரை
 கொல்லப்பட்ட ரத்ததைவிட்டு இந்த அரசருடைய ஆணை
 பக கண்டு யுத்தத்தில் விரைவாக ஒடினா சிறந்த வில்லாளி
 ன அந்தபருதாயு யுத்தத்தில் தாமபுத்திரரால் ஜயிக்கப்பட்ட
 ன துரியோதனனுடைய சைனியம் முழுவதும் புறங்காட்டி ஒடி
 த தாமபுத்திரரான யுதிஷ்டிரா இவ்வாறு (சுருதாயுவை)
 தித்து வாயைத்திறந்துகொண்டிருக்கும் காலன்போலிருந்து
 ண்டு உமமுடைய சேனைகளைக்கொன்றா விருஷணிகுலத்தில்
 ரந்த சேகிதானனோ ரதிகாக்களுள் சிறந்தவரான கிருபரை எல்லா
 ஸனியங்களும் பாரததுக்கொண்டிருக்கும்பொழுதே அம்பு
 ரால்முடினா சரதவாலுடையகுமாரரானகிருபரும் யுத்தத்தில்
 ரந்த அம்புகளை (அம்புகளால்) தடுத்தது யுத்தத்தில் முயற்சியுள்ள
 கிதானனைப் பாணங்களால் அடித்தாரா பிறகு, யுத்தத்தில் ஹஸ
 வாகவமுள்ள கிருபாசாரியா வேறொருபல்லத்தினுலே சேகிதான
 டைய விலகை அறுத்து அவனுடையஸாரதியையும் தள்ளினா
 வா சேகிதானனுடைய குதிரைகளைபுறக்கொண்டு இருபக்கத்திலு
 ள்ள ஸாரதிகளைபுற கொன்றா ஸாதவதன தேரினினு விரை
 க இறங்கி ஒருகதையைக் கையிலெடுத்தான் கதையைத் தரித்த
 களுள் உத்தமனான அந்தச் சேகிதானன் வீராகளைக்கொல்லும
 னமையுள்ள அந்தக் கதையினுலே கிருபருடைய குதிரைகளைக்
 னான்று ஸாரதியையும் தள்ளினான் கௌதமா பூமியில் நின்று
 ண்டு சேகிதானன்மீது பதினாறுமபுகளை விடுத்தாரா அந்த அம்பு
 ர சேகிதானனைப் பிளந்துகொண்டு பூமியில் பிரவேசித்தன
 ரு, சேகிதானன் கோப்பங்கொண்டு விருத்திரனுடையவத்தத்தில்
 ராசகங்கொண்ட புரந்தரனபோலக் கிருபருடையவத்தத்தையே
 ரும்பி அந்தக்கதையை மறுபடியும் எறிந்தான் வருகின்றதும்
 ளப்பன்புள்ளதும் ரதனங்களால் நடுவில்இழைக்கப்பட்டதுமான
 நதப் பெரிய கதாயுத்தத்தைக் கிருபா அனேக் ஆயிரக்கணக்கான
 மபுகளாலே தடுத்தாரா சேகிதானன், பிறகு, கோபத்தால் கத
 யை உருவிக் கொண்டு அதிகலாகவத்துடனே கிருபாசாரிய
 டைய பக்கத்தை நோக்கி ஒடிவந்தான் கிருபரும் விலகை

எறிரதுவிட்டு மிருத ஜாகரதைபுடன் கத்தியைக் கையிலெடுத்துக் கொண்டு அதிகவேகத்துடனே அவனுடையபக்கத்தில் ஓடிதாரா பலமுள்ளவாகளும், உததமமான கத்தியைக் கையிலையவாகளுமான அவவிருவரும், மிகக்கூமையுள்ள கத்திகளா ஒருவரையொருவா வெட்டிக்கொண்டார்கள் பிறகு, புருஷசிண்டார்களான அவவிருவரும் கத்தியின்வேகத்தால் அடிக்கப்பட்டு லாபபிராணிகளாலும் அடையப்பட்டிருக்கிற பூமியை அடையுத்தம் செயததினால் மயக்கமடைந்தவர்களும் மூாசசையித்தளாசசியடைந்த அங்கங்கையுடையவாகளுமானார்கள் பிறயுத்தத்தில் கெட்டமதங்கொண்ட பீமஸேனன், அந்தநிலைமை அடைந்திருக்கின்ற சேகிதானனைக்கண்டு நேசத்தினால் வேதோடு அவனுககெதிராக ஓடிவந்து எல்லாசசைனியங்களும் பாதுகொண்டிருக்கும்பொழுதே அவனைத் தன் ரத்தத்தினமீது ஏவைத்துக்கொண்டான் அவவாறே, உமமுடைய மைத்துனனாகுரனுமான சகுனி ரதிகாகளுள் உததமரான கிருபரை விரைவாதன் ரத்தத்தில் ஏற்றிவைத்துக்கொண்டான் பிறகு, மிக்க வலலையுள்ள திருஷ்டகேது கோபங்கொண்டு ஸோமத்ததகுமாரனை தொண்ணூறுபாணங்களாலே மாரபில் விரைவாக அடித்தாஸோமத்ததகுமாரன் மாரபில் தைத்திருக்கின்ற அந்தப் பாணங்களாலே, சூரியன் உச்சிப்போதில் கிரணங்களாலே பிரகாசிப்போல, அதிகமாகப்பிரகாசித்தான் பூரி ஸர்வஸோ, யுத்தரங்கத்திமகாரதனை திருஷ்டகேதுவை, உததமமான பாணங்களாலே ஸாரதியையும் குதிரைகளையும் கொன்று தேரையும் இழக்கசெய்தான், அவன் தேரிழந்ததையும் அவனதுகுதிரைகளும் ஸாரதியை கொல்லப்பட்டதையும்கண்டு யுத்தத்தில் பெரிய அம்புமழையிலு அவனை மூடினான் உறுதியானமனமுள்ள திருஷ்டகேது, அந்தரத்ததைவிட்டுச் சதாரீக்னுடைய ரத்தத்தினமீதேறினான் ரதிகளான சித்திரஸேனனும் விகாணனும் தூமாஷ்ணனும் பெருகவசங்களை அணிந்து ஸம்பத்திராயுத்திரனை அபிமனயுள்ளதிதத்து ஓடினார்கள் பிறகு, வாதம் பித்தம் கபம் என்னும் மூரோடு சரீரத்திற்கு யுத்தம் எவ்வாறுநேருமோ அவவாறே அமனயுவுக்கு அம் மூவர்களோடு கோரமாயுத்தமடைந்தது புருசிசேஷ்டனான அபிமனயுவானவன் பெரும்போரில் உமது குடாராகளை ரத்தங்களையிழந்தவர்களாகசெய்து அப்பொழுது பீமடைய வாராததையை நினைத்துக்கொண்டு அவர்களைத் தான்கொல்லிலலை பிறகு, யானைகளினமீதும் குதிரைகளினமீதும் ரத்தத்தினமீதும் ஏறிச்செல்லுகிற அனேகநூற்றுக்கணக்கான அரசர்களோடு

முப்பட்டவரும், தேவர்களாலும் நெருங்கமுடியாதவரும், உமது மாராக்களைக் காப்பாற்றுவதற்காக, பாலனும் தனியாயிருப்பவ ம மகாரதனுமான அபிமன்யுவை லக்ஷ்யமவைத்து விரைவாக நுகின்றவருமான பீஷ்மரைக்கண்டு, சூரநிபுத்திரனான அர்ஜு ன், வாஸுதேவரைப்பார்த்து, 'ஹருஷ்கேசரே! ரதங்கள் மிகுதி யிருக்குமிடத்திற்குக் குதிரைகளை ஓட்டும் மாதவரே! சௌய ளளவாகளும் அஸ்திரவிததையில் பாண்டித்ய முள்ளவர்களும் ரதத்தில் அடங்காத மதங்கொண்டவர்களுமான இவர்களைவ ம் நமமுடைய சேனைஷ்யுக் கொல்லாவண்ணம் (நமமுடைய திரைகளை) நடத்தும்' என்று சொன்னான் அளவுகடந்தபராக மமுள்ள அர்ஜுனன் இவவாறுசொல்ல, அந்த வாஸுதேவா ரணமையான குதிரைகளோடுகூடின (அந்த) ரதத்தை புத்தத் ல ஓட்டினான் அர்ஜுனன் புத்தத்தில் கோபங்கொண்டு உம மச சோரதவர்களை லக்ஷ்யமவைத்துப் புறப்பட்ட காரணத்தி லே உமமுடைய ஸ்ணியத்தில் பெரிய ஆரவாரம் உண்டாயிற்று அர்ஜுனன், பீஷ்மரை ரக்ஷிக்கின்ற அந்த அரசர்களைநாடி ஸுசா வைப்பார்த்துப் பின்வருமாறு வசனத்தை உரைக்கலானான் னனை நான் போரவீரர்களுள் மிகச் சிறந்தவனென்றும் பூவ பரியென்றும் அறிவேன் - அநியாயச் செய்கையினுடைய மிகக் கடியபயனுள்ளது இப்பொழுது உன்னால் அடையப்பட்டது, பா னமரித்தவர்களாள் உன் பிதாமகர்களை இப்பொழுது உனக்குக் கணபிக்கப்போகிறேன் - என்றான் இவவாறு சொல்லுகின்றவ ம பகைவர்களை அழிக்கின்றவனுமான அந்த அர்ஜுனனுடைய நுரமான வாரதனையைக் கேட்டு ரதபூதபதியான ஸுசாமா னவன் அர்ஜுனனைப் பார்த்து நல்லதையோ கெட்டதையோ றறையும் சொல்லவில்லை - மஹாரதனான ஸுசாமா அநேக ரசாக்களால் சூழப்பட்டவனாக வீரனான அர்ஜுனனை எதிர்த்து து முன்புறத்திலும் பின்புறத்திலும் இரண்டு விலாப்பக்கங்களி ம எல்லாப் பக்கங்களிலும் உமது புத்திரர்களுடனேசோரது புத் தத்தில் அவனைச் சூழ்ந்துகொண்டு மேகங்கள் சூரியனை மூடுவது மால் அம்புகளால் மூடினான் பிறகு, புத்தகளத்தில் உமமைச் சோரதவர்களுக்கும் பாண்டவர்களுக்கும் ரகத வெள்ளத்துடன் டின் மிகப் பெரியபுத்தம் நடந்தது

எண்பத்தைந்தாவது அத்யாயம்

பீ ஷ ம வ த ப ர வ ம (தொடர்ச்சி)

(ஸங்குதபுத்தவர்க்கும்)

பலசாலியான அநதத் தனஞ்சயன அமபுகளால் அடிகு
பட்டவனாகிக காலால் மிதிககப்பட்ட ஸாபபமபோலப் பெருமூ
விட்டுக்கொண்டு புத்தத்தில் மஹாரதாக்களுடைய பாணங்களை
பாணத்தால் பலாதகாரமாகத் துண்டாக்கி அவாக்களுடைய க
களைபும் வெட்டி எறிந்தான் மஹாதமாவான அரஜுன
அவர்கள் மிச்சமில்லாமல் நாசமடையவேண்டுமென்றெண்ணி
தத்தில் வீரமுடையவர்களான அநத் அரசாக்களுடைய அப்படி
பட்டவிறகளை ஒரு க்ஷணத்தில் துண்டித்துச் சரங்களால் (அவ
ளனைவரையும்) ஒரே ஸமயத்தில் அடித்தான் இரத்திர புத்தர
புத்தத்தில் அடிககப்படும் அநத் அரசர்கள் சகத்ததினால் நன
பூசப்படும் சரீரம் பிளக்கப்படும் தலைகள் கிழேவிழத்தப
டும் கவசங்களும் சரீரங்களும் அறுக்கப்படும் உயிரை இழந
விழநதார்கள் பாரததனுடைய பலத்தினாலே அவமதிக்கப்பட
வர்களும் விசித்திர ரூபமுள்ளவாக்களுமான மன்னர்கள் பூமி
அடைந்தவர்களாக ஒரே ஸமயத்தில் நாசமடைந்தார்கள் போ
கொல்லப்பட்ட அநத் ராஜபுத்திரர்களைக்கண்டு திரிகாததராஜ
ரத்ததோடு விரைவாகச்சென்றான் பிறகு, அநதரதிகாக்களுடைய
பின்புறத்தைப் பாதுகாக்கின்ற வேறு முப்பத்திரண்டு வேந்தர்
பாரததனை எதிர்த்துவந்து அவனைச் சூழ்ந்துகொண்டு, பெ
சபத்ததுடன் கூடின விறகளை நானொலியிடுமபடியெய்து, மேகந
நீரத்தாரைக்கீழ் மலையில் பொழிவதுபோல் அமபுமயமான வெ
மழையைப் பாரததன்மீது பொழிந்தார்கள் தனஞ்சயன சரக்க
டங்களின் மாரியால் நனகு பீடிககப்பட்டுக் கோபங்கொண்டு எ
னையிட்டுத் தீட்டப்பட்ட அறுபது பாணங்களாலே அநதப்
புறம் காக்கின்ற வீரர்களையும் கொன்றான் கீர்த்திமாநான் அர
னன் புத்தரங்கத்தில் அநதரதிகாக்களை ஜயித்து மனக்களிப்படை
தான் பிறகு, அரஜுனன் சேனைகளை நாசம் செய்துவிட்டுப் பி
மரைக் கொல்லச்சென்றான் திரிகாததராஜன் மஹாபலசாலியா
அரஜுனனாலே அவர்கள் கொல்லப்பட்டதைக் கண்டு புத்தத்தி
அநத் அரசாக்களை முனவிட்டுக்கொண்டு பாரததனைக் கொ
தின்பொருட்டு விரைவாகச் சென்றான் அஸ்திரதாரிகளுடைய
அரஜுனன் ஸுசாமாவினால் எதிரக்கப்பட்டதைக் கண்டு, சிக

புறைய முதனமையாகக்கொண்ட அநதவீரர்கள் கூாமையான ஆயுதங்களைக் கையில்கொண்டு அராஜுனனுடைய ரதத்தைக் காகக்கொடுத்தி அதனை நோக்கி வந்துசேராதார்கள் வில்லாளியான பாரததனும் திரிகாதத ராஜனோடு கூடிய அநத வீர புருஷர்கள் தனனை எதிர்த்துவருவதுகண்டு கானாவதத்தினின்று விடுபடும கூாமையான பாணங்களாலே யுத்தத்தில் அவர்களை நாசஞ்செய்து பீஷ்மரை நோக்கிச்செல்ல ஏண்ணித துரியோதனனையும் ஸைந்த வன முதலான அரசார்களையும் பாரததான வீரனும் முடிவற்ற வீரமுடையவனும் பெரிய பிரதாபமுள்ளவனும் பயங்கரமான பலமுள்ளவனும் உதாரமனமுள்ளவனும் அம்புகளையும் வில்லையும் கையில் கொண்டவனுமான தனஞ்சயன நன்றாக எதிராக்கின்ற வீரர்களை நாலாபக்கத்திலும் தடுத்தபு பலத்தோடு ஒரு முகூர்த்த காலம் யுத்தம்செய்து துரியோதன ராஜனையும் ஜயதரதன முதலான அரசார்களையும் விட்டுவிட்டுப் பிறகு கங்கா புத்திரரான பீஷ்மரை நோக்கிச் சென்றான் அநதப் பீஷ்மரும் யுத்தத்தில் அஸ்தங்கனில் நல்ல பயிற்சியுள்ளவர்களும் (பலத்தினால்) மிகக் மேனமைப் பற்றவர்களுமான பாண்டவசேனையிலுள்ள சதிராக்களைக்கண்டு யுத்த முனையில் (அவர்களை) விட்டுவிட்டுப், பிருத்தையின்புத்திரனான அராஜுனனையே வேகத்தோடு மறுபடியும் எதிர்த்துவந்தனா யுத்திகபலசாலியும் மஹாதமாவும் முடிவற்ற கோத்திபெற்றவருமான யுத்திஷ்டிரரும் கோபமுண்டவராக விரைவுடனே யுத்தத்தில் மககுப பாகமாகக் கிடைத்திருக்கிற மதரராஜனுஞ்சலையினைவிட்டு விட்டு மாதரிபுத்திரர்களோடும் பீமனோடும் சேர்ந்து யுத்தம் செய்தினை பொருட்டுச் சந்தனுபுத்திரரான பீஷ்மரை அடைந்தாற்பலவிதமாக யுத்தம் செய்யும் ஸாமாத்தியமுடையவரும் மஹாமாவும் கங்காபுத்திரரும் சந்தனுகுமாரருமான அநதப் பீஷ்மரஹாரதிகர்களுடசிறந்த பாண்டு புத்திராக ஸ்னைவராலும் ஒன்று சாரந்து (ஆயுதங்களைப்) பிரயோகித்தும் (சிறிதும்) துன்பமுறும்பு செய்யப்படவில்லை பிறகு, ஸத்தியஸந்தனும் அத்யுகிரமான ஸமுடையவனும் நல்ல மனமுள்ளவனும் அரசனுமான ஜயதரதன யுத்தத்தில் (சத்தருக்களிடம்) வந்து அநத மஹாரதர்களுடைய நகனைத் தன்னுடைய சிறந்தவில்லினால் பலாத்காரமாக அறுத்தான யுத்தத்தில் கோபங்கொண்டவனும் சோபமாகிற விஷ்ணுவனும் மிகக் உறுதியுள்ளவனுமான துரியோதனன நெருப்ப போலப் பிரகாசிக்கின்ற அம்புகளாலே யுத்திஷ்டிரரையும் பீம ஸனையும் நகுலஸஹதேவர்களையும் அராஜுனனையும் மாதவரை ம அடித்தான மிகவும் விருத்தியடைந்திருக்கின்ற கோபத்தை டையவைகளும் ஒன்றுசேர்ந்தவைகளுமான அஸுரக்கூட்டங்கள்

ளால் தேவர்கள் எவ்வாறு அடிக்கப்பட்டார்களோ அவ்வாறு கிருபராலும் சலயனாலும் சலனாலும் அந்நகரமே சித்திரனே னாலும் புத்தத்தில் அம்புகளால் அவர்கள் அடிக்கப்பட்டார்களோ பழண்ட மஹாதமாவான யுதிஷ்டிரராஜா, பீஷ்மரால் புத்தத்தில் சிகண்டியினுடைய ஆபுதங்கள் அறுக்கப்பட்டதுகண்டு சேனைப் பாரததுக கோபத்துடன் கூறலானார்

‘சிகண்டியே ! ‘நிரமலமான சூரியனுடைய வானம்போல் வானமுடைய பாணஸமூகங்களாலே மஹாவித்தத்துடன் கூடி அந்தப் பீஷ்மரை நான் கொல்லுவேனா ஸதயமாகச் சொல்கிறேன்’ என்று நீ உனபிதாவுக்கு முன்னிலையில் என்னைப் பாரததுக சொல்லிப் பிரதிஜ্ঞைஞ்செய்தாய் நீ பீஷ்மரைக் கொல்லா யால் அவ்விதமான பிரதிஜ்ஞையைப் பயனுள்ளதாகச் செய்வில்லை ! நீ இந்த புத்தத்தில் வீணா பிரதிஜ்ஞையைச் செய்தவனாகா உனக்குரிய தாமததையும் குலத்தையும் தீர்த்தியையும் காப்பாற்றிக் கொள் பயங்கரமான வேகமுள்ளவரும் அதுபுகிரமா வேகமுள்ள பாணஸமூகங்களாலே என்னுடைய சேனைக் கூட மனைத்தையும் ஒரு கணத்தில் தவிர்த்துக்கொள்வரும் காலத்தா ஏற்படுத்தப்பட்ட காலன்போன்றவருமான பீஷ்மரைப் பாரததுகப்பட்ட வில்லையுடையவனும் புத்தத்தில் விருப்பமில்லா வனும் புத்தத்தில் சந்தனுபுத்திரனான பீஷ்மரால் தோல்வி அடைக்கப்பட்டவனுமாகிப் பரததுக்களையும் ஸ்வேந்தரர்களை யுமீழ், நீ எவ்விதம் செல்லப்போகிறாய் ? இவ்வண்ணமிருப்பது உனக்குத் தகாதது துருபதகுமார ! முடிவற்ற வீர்யத்துடன் கூடின அந்த பீஷ்மரையும் முறிய அடிக்கப்பட்டு இவ்வாறாக ஓடுகின்ற சேனையும் பாரதது நிச்சயமாக நீயநதுகொண்டிருக்கிறாய் அதனால், உன் முகத்தினுடைய தேஜஸ் சந்தோஷமினமையைக் காட்டுகிறது வீரனானதுகத் தொடங்கப்பட்டிருக்கிற மஹாபுத்தத்தில் வீரபுருஷனைத் தனஞ்சயன் பின்புறத்தில் நிறுத்திக் கால பூமியில் பீஷ்மரைக் காட்டிலும் பிரலித்திப்பெற்றவனான நீ எப்படிப் பயத்தை இப்பொழுது பாராட்டலாம் ?’ என்றார் மஹாபலசாஸீயான அந்தச் சிகண்டியன்வன் கொடுமையானதும் பிரதிஜ்ஞைத்வறியதைத் தெரிவிப்பதமான தாமரராஜனுடைய வார்த்தையைக்கேட்டு நிரந்தையை நிக்நது பீஷ்மருடைய வத்ததினப்பொருட்டு மிகவிநந்தான அதிமான வேகத்துடனே பீஷ்மரைநோக்கி வருகின்ற அந்தச் சிகண்டியைச் சலயன் கோரமானதும் எவ்விதத்தாலும் ஜயிக் முடியாததுமான அஸ்திரத்தினுலே துடித்தான மஹேந்திரனுடைய ஒப்பான பிரபாவதையுடைய அந்தத் துருபதகுமாரனுடன்

பிரயோகிக்கப்பட்டதும் ஊழித தீபபோன்ற ஒளியுள்ளது
 அஸ்திரத்தைக் கணமும் புத்தி மயக்கத்தை அடையாமல்
 விரிய விலகை கையிற் பிடித்து அம்புகளாலே அந்த அஸ்திரத்
 தைத் தடுத்ததுகொண்டு அவ்விடத்திலேயே நின்றான், பிறகு,
 ஊழி அந்த அஸ்திரத்தைத் தடுக்கக்கூடியதும் உக்கிரமுமான
 பெருநு வாருணஸ்திரத்தை எடுத்தான் வாருணஸ்திரத்தினால்
 அக்கப்படும் அந்த ஆகனேயாஸ்திரத்தை ஆகாயத்திலிருக்கின்ற
 சுவாகளும் அசாகளும் கண்டார்கள் மஹாத்மாவும் வீரருமான
 ஜம்ரோ, அஜமீதுடைய குலத்தில் தோன்றியவரும் பாண்டு
 மாரருமான யுதிஷ்டிர ராஜருடைய ஆசசரியகரமான விலகைபுங்
 கையையும் அறுத்து விரிமமநாதம் செய்தார் பிறகு, யுதிஷ்டிரா
 யமடைந்திருப்பதைக்கண்டு, பீமஸேனன் பாணத்துடன் கூடின
 ஸலைப்போட்டுவிட்டுக் கதையைக் கையிலெடுத்ததுகொண்டு
 பதரதனைக் குறித்து யுத்தரங்கத்தில் காலால நடந்தே எதிர்த
 ச்சென்றான் வேகத்துடன் வருகின்றவனும் கதையை ஏந்திய
 னுமான அந்தப் பீமஸேனனை ஜயதரதன் கோரமானவைகளும்
 மதனாடம்போன்றவைகளும் கூடாமையான ஐரந்நு பானாங்
 ராலே எல்லாப் பக்கங்களிலும் அடித்தான் பலமுள்ளவனும்
 ரோத்ததால் மூடப்பட்ட மனமுள்ளவனுமான அந்தப் பீமஸே
 ன பாணங்களைக் கவனியாமல் (புலத்தில்) நன்றாக ஒப்புக்கொள்
 ப்பட்டிருக்கிற விரதராஜனுடைய குதிரைகளை யுத்தத்தில் நாற்
 களினிலும் அடித்தான் பிறகு, நிக்ரிலலாத பிரபாவத்தைபுடை
 யனும் தேவராஜனபோன்றவனுமான உமமுடைய குமாரன்,
 மஸேனனைப் பார்த்து அவனைக் கொல்வதின்பொருட்டு அஸ்தி
 ரத்தைக் கையிலெடுத்து ரத்தத்துடன் விரைவாக எதிர்த்துவந்தான்
 பதரதன் பீமனிடத்தினின்றனுண்டான பயத்தினால் மயக்கமுற்ற
 னமுள்ளவனாகி அங்கு யுத்தம் செய்வதினின்றிப் பயந்து குதிரை
 ர நாசம்செய்யப்பட்ட அந்தரத்தை விட்டுவிட்டுச் சஞ்சியுடன்
 ருராஜனிருக்குமிடம் சென்றான் பிறகு, பீமனும் விரைவாக விரிம
 நாதம்செய்து ஜயதரதனை வெருட்டிக் கதாயுத்தத்துடன் எதிர்த்தான்
 பீமனாலே யமதனாடம்போன்ற அந்தக் கதாயுதம் தூக்கப்
 பட்டது கண்டு, நாற்புறத்திலுமுள்ள அந்தக் கௌரவாக்களைவரும்
 ருருங்கியதும் நன்றாக அடிப்பதும் அதிபயங்கரமானதும் புத்தி
 பக்கத்தை யுணடுபண்ணக்கூடியதுமான அந்த யுத்தத்தில் கதாயு
 தத்தினுடைய உக்கிரமான வீழ்ச்சியை விலக்கிக்கொள்ள எண்ணி
 மது புத்திரனைவிட்டுவிட்டாராக பிறகு, மயங்காத மனமுள்ள
 தரஸேனன் பெரிய கதாயுதம் எதிரில் வருகின்றதைக்கண்டு யுத்த

ததில் ரதத்தைவிட்டுவிட்டுக் காலாளாகவே கத்தியையும் பெரிதே
கேட்கத்தையுந் கையில்கொண்டு மலையினுடைய துணியினிற்
குதிககின்ற ஸ்ரீமம்மபோலத் துள்ளி வேறோரிடத்தை அந்
தான அந்தக் கதாபுதமும், புத்தத்தில மிகக் ஆச்சரியகரமாயு
ரதத்தையடைந்து குதிரைகளையும் ஸாரதியையுமுடைய அ
ரதத்தை நாசம்செய்து, ஜவலிககின்ற பெரிய எரிநகத்திரம் ஆ
யத்தினின்று நழுவிப் பூமியில் விழுவதுபோல, பூமியில் வி
தது மிகக் பெரிய ஆச்சரியகரமாயுள்ள உமது புத்திரனு
அவ்விதச் செளரயத்தைக்கண்டு உமமைச்சோரநவாகளனைவ
மிருந்த ஸந்தோஷமடைந்து ஸ்ரீமம்நாதம் செய்தாராகள ந
பகவத்களிலும் ஒன்றுக்கடிப் புகழவும் புகழ்நதாராகள

எண்பத்தாருவது அதயாயம்

பீ ஷ ம வ த பா வ ம் (தொடர்ச்சி)

(ஸங்கதல் யுக்தவரீணாம்)

ரதத்தை பிழநதவனும் கோத்திசாலியுமான அந்தச் சித்ர
னை உமது புத்திரனுன் விகாணன் தன் ரதத்தில் ஏற்றிவைத்
கொண்டான் கைகலந்த அந்த ஸங்குல புத்தம் அவ்வாறு நட
வருமளவில், சந்தனுபுத்திரரான பீஷமா விரைவாக புதிஷ்டி
எதிர்த்து ஸம்பத்தில் நெருங்கினான் பிறகு, ரதங்களோடும் ய
களோடும் குதிரைகளோடும் கூடின ஸங்குசயாகள் மிகக் ந
முற்றார்கள், புதிஷ்டிரரை மிருதபுவினுடைய வாயை அடைந
ரெனவும் எண்ணினார்கள் குருவம்சத்திலுதித்தவரும் பி
மான புதிஷ்டிரரும், நகுல ஸஹதேவர்களோடும், பெரிய வில்
கையிறகொண்டவரும் புருஷ சிரேஷ்டரும் சந்தனுபுத்திரரும்
பீஷமரைக் குறித்துச் சென்றான் பிறகு, பாண்டவா புத்தத்
ஆயிரம் பாண்டகளை நன்கு தொடுத்ததுகொண்டு மேகம் ரூப
மூலவதுபோலப் பீஷமரை நன்கு மூடினான் அந்த புதிஷ்டிர
னாறுநூறுகளும் ஆயிரம் ஆயிரமாகவும் நன்கு தொடுக்கப்
புத்தத் திரைகளோப் பீஷமா ஏற்றுகொண்டான் பீஷம
விடப்படும் அம்புத் திரைகள் ஆகாயத்தில் பகல்களுடைய
பகல்களபோலக் காணப்பட்டன புத்தத்தில சந்தனுபுத்திர
பீஷமா அரை நிமிஷத்திற்குள் குந்தி புத்திரரைப் பாண்ட
தால் கண்ணிற்குப் புலப்படாதபடி செய்தான் பிறகு, ராஜாவ
புதிஷ்டிரர் கோபங்கொண்டு மஹாபலசாலியான பீஷமா

பபத்திற்கு ஒப்பான ஒரு நாராசத்தைப் பிரயோகித்தாரா
தத்தில் அவருடைய விலலினின்று விடுபட்ட அந்த
ராசமானது தமமைவந்த நாவேதற்குள் மகாரதரான பீஷ்மா
தனை ஒரு க்ஷ-ரபரத்தினால் துண்டாக்கினான் பீஷ்மா
ரக்கணத்தில் காலனுக்கு ஒப்பான அந்த நாராசத்தை
றுத்துக் கௌரவேந்திரரான புதிஷ்டிரருடைய பொன்னணிகள்
ட்ட குதிரைகளையும் கொன்றான் தாமராஜனுடைய புத்திர
ன புதிஷ்டிரா குதிரைகள் கொல்லப்பட்ட ரதத்தைவிட்டு
றாபலசாலியான நகுலனுடைய ரதத்தில் விரைவாக ஏறிக்
காண்டான் சததுருபட்டணங்களை ஐயிக்கின்ற பீஷ்மா மிகுந்த
ராபமுண்டு யுத்தத்தில், அப்பொழுது, நகுலஸஹதேவர்களை
டி அவர்களை அம்புகளால் மூடினான் பீஷ்மருடைய பாணத்
ல அவ்விருவரும் மிகப் பீடிக்கப்பட்டது கண்டு தாம
ஜா பீஷ்மரைக் கொல்லவேண்டுமென்கிற எண்ணத்தால் அதிக
லையுற்றான் பிறகு, புதிஷ்டிரா தமக்கு விதேயர்களான அந்த
ரசார்களையும் ஸநேகிதர்களுடைய கூட்டங்களையும் பார்த்து,
ந்தனுபுத்திரரான பீஷ்முரை நீங்கள்னைவரும் கொல்லுங்கள்
ன்று ஏவினான் பிறகு, அந்த அரசரனைவரும் பாரததருடைய
ரதத்தையேக் கேட்டுப் பெரிய தோககூட்டத்தோடு பிதாமஹ
ரச சூழ்நதகொண்டார்கள் உமமுடைய பிதாவான தேவ
ரதா (வீரர்களால்) நான்கு பக்கங்களிலும் சூழப்பட்டவராகத்
துலினால் மகாரதர்களைத் தள்ளி விளையாடினான் கால்டில மிரு
களினுடைய மத்தியத்தில் பிரவேசித்துச் சிங்கக்கூட்டி எவ
று ஸஞ்சரிகளுக்குமோ அவ்வாறு யுத்தத்தில் ஸஞ்சரித்துக்கொண்
ருக்கிற அந்தப் பீஷ்முரைப் பாரததர்கள் பாரததர்கள் யுத்
த்தில் வீரர்களை அடட்டுகின்றவரும் அம்புகளால் பயப்படுத்து
ரவருமான பீஷ்மரைக் கண்டு லிமமத்தைக்கண்ட மான கூட்
ங்கள்போல எல்லோரும் நடுங்கினார்கள் பாரதரே! உலாந்த
ட்டைக்கொளுத்த விருப்பமுள்ளதும் காற்றுடன் கூடினது
ன நெருப்பினுடைய கதி எவ்விதமோ அவ்விதம் பரதசிரேஷ்ட
ன பீஷ்மருடைய கதியை யுத்தத்தில் க்ஷத்திரியர்கள் கண்டார்
ர பீஷ்மா யுத்தத்தில் தோவீரர்களுடைய தலைகளை, பகருவ
ன பனம்பழங்களை ஸமாததனான ஒரு மனிதன் பனைமரங்களி
ன்று அடித்துத் தள்ளுவதுபோல அடித்துத் தள்ளினான் விழு
ன்ற கற்களுடைய சபதம்போலப் பூதலத்தில் விழுகின்ற தலைக்
ரலே நெருங்கின சபதமானது உண்டாயிற்று அவ்வாறு மிகக்
ருக்கமுற்றதும் பயங்கரமுமான அந்த யுத்தம் நடக்கையில் எல்
லாணைகாக்களுக்குமே பெரிதான கைகலந்த யுத்தம் நடந்தது
ந்தவயூஹங்கள் உடைந்திருக்கையில் க்ஷத்திரியர்கள் பரஸ்பரம்

புத்தததுக்காக ஒருவரையொருவா அழைத்ததுகொண்டு நின
கள் சிகண்டியோ பரதகுலத்தில் பிறந்தவர்களுக்குப் பிதாம
ரான பீஷ்மரை வேகத்தோடு எதிர்த்து ஒடிவந்து, 'நிலனும்
லும்' என்று சொன்னான் பிறகு, பீஷ்மா புத்ததத்தில் அந்
சிகண்டியை அலக்ஷ்யம் செய்து அவனுடைய ஸ்திரீதனமை
நினைந்து ஸருஞ்சயாகளை நோக்கிக் கோபங்கொண்டு சென்ற
ஸருஞ்சயாகளோ, பிறகு, மஹா புத்ததத்தில் ஸந்தோஷமுள்ள
ரான பீஷ்மரைக்கண்டு சங்கதவனிகளையும் பறபல லிமமநா
களையும் செயதாரகள் சூரியன் மேற்குத் திசையைநாடி இ
கவே, பிறகு, ஒன்றோடொன்று எதிர்த்துத் தாக்குகின்ற ரத
னோடும் யாண்களோடுங் கூடின போர தொடங்கியது பிற
பாஞ்சரால் குமாரனான திருஷ்டதபுமன்னும் மஹாரதனான ஸ
யகிபும் சகதிகள் தோமரங்களுடைய வாஷங்கனால சததுரு ஸை
யத்தை அதிகமாகத் துன்பமடையச்செய்து புத்ததத்தில் உமடை
சோரதவர்களை அனேக சஸ்திரங்களால் அடித்தார்கள் புத்த
தில் அடிக்கப்படுகின்ற உமமைச் சோரதவர்களான அநத வீராக
புத்ததத்தில் உத்தமமான புத்ததியைச் செலுத்தி புத்தததை விட
விலகவில்லை உமமைச் சோரதவர்கள் புத்ததத்தில் உதஸாஹ
திற்குத் தக்கபடி (பகைவாக்களைக்) கொன்றார்கள் மஹாத
வான தருஷ்டதபுமன்னாலே புத்ததத்தில் அடிக்கப்படுகின்ற மஹ
பலசாலிகளான உமமைச் சோரத புத்ததவீரர்களுக்கு அத்தருண்
தில் பெரிதான புத்ததம் நடந்தது உமமைச் சோரத வீர
ருடைய கோரமான அநததவனியைக் கேட்டு மஹாரதாக்கள்
அவாநி தேசத்தரசர்களுமர்ன் விரதானுவிரதாக்கள் தருஷ்டதபு
மன்ன எதிர்த்து வந்தார்கள் மஹாரதாக்களான அவலிருவரு
விரைவுடன் அவனுடைய குதிரைகளைக் கொண்டு சரமாரியின
அவனை மூடினார்கள் பிறகு, மஹாபலசாலியான தருஷ்ட
புமன்ன ரத்தத்தினின்று வேகமாகத் துள்ளிக் குதித்து மகாத
வான ஸாதயகியினுடைய ரத்தத்தில் விரைவாக ஏறினான்
பிறகு, புதிஷ்டிரராஜா பெரிய சேனையினால் சூழப்பட்டுச் ச
துருக்களைத் தடுக்கச் செய்கின்றவர்களும் கோபங் கொண்டவ
களும் அவாநி தேசத்தரசர்களுமான விரதானு விரதாக்க
புத்ததத்தில் எதிர்த்தார அவவாறே, உமமுடைய புத்ததிரனு
எல்லாவிதமான முயற்சியோடும் விரதானுவிரதாக்களை புத்த
தில் சூழ்ந்து நின்றான் கூத்ததிரியாக்களுள் சிரேஷ்டனான அ
ஜுன்னும் கோபங்கொண்டவனாகி புத்ததத்தில் வஜ்ராயுதத்தை
கையிற்கொண்ட இரதிரனானவன் அஸுரர்களோடு போர புர்
தது போல கூத்ததிரியாக்களோடு போரபுரிந்தான் உமமுடை
புத்ததிரனுக்குப் பிரியத்தைச் செய்கின்ற துரோணரோ புத்தததி

பாபங்கொண்டு நெருப்பானது பஞ்சுக்குவியலை எரிப்பதுபோல
 லாப பாஞ்சாலாகனையும் எரித்தாரா தூயோதனனைத் தலைவ
 க்கொண்ட உமமுடைய புத்திரர்கள் சனகனத்தில பீஷ்மரைச்
 ந்துகொண்டு பாண்டவர்களுடன் போாபுரிநதாரகன பிறகு,
 யோதனராஜன், சூரியன் செந்நிறமுடையவனாகையில், உம
 ச சோநதவாகனனைவரையும் பார்த்து, 'விரைவு செய்யுங்கள்'
 ருறு சொன்னான் அவர்கள் (ஒருவராலும்) செய்யமுடியாத
 ரியத்தைச் செய்துகொண்டு அவ்வாறு போாபுரியச் சூரியனும்
 லதகிரியையடைந்து பிரகாசியாமலிருக்க ஒருகூண்டத்திறகுள்
 வின தொடக்கத்தில் இரத்த வெள்ளத்தினால் அலைமோதுகின்ற
 ரிகசுட்டங்களால் சூழப்பட்டிருப்பதுமான கோர
 ன நதியானது பெருங் ஆரம்பித்துவிட்டது கோரமான அந்த
 தமானது அம்மக்கள்கமான் குள்ளநரிகளாலும் பயங்கரமான
 தத்தை வெளியிடுகின்ற பூதங்களுடைய கட்டங்களாலும்
 ருங்கியதாயிற்று ராக்ஷஸர்களும் பிசாசுங்களும் மாமஸந
 ரப் புஜிகின்ற மஹ ஜநதுக்களும் தூதுதூறுகளும் ஆயிரமாயிர
 கவும் எல்லாப்பக்கங்களிலும் காணப்பட்டன பிறகு, அாஜு
 ன காலாட்படைகளையுடைய ஸ்சாமரவை முதன்மையாகக்
 ண்ட அந்த அரசாக்கை ஸ்ரீஸுமத்தியத்தில் ஜயித்தது தன்
 னை தங்கியிருக்குமிடத்தைக்குறித்துச் சென்றான் அவவாறே,
 ருகுலத்தில் பிறந்த புதிஷ்டி ராஜரும் இரண்டு ஸ்ரீஹாதார
 டன் இரவில் சேனையினால் சூழப்பட்டுத் தமசேனை தங்கியிருக்கு
 ம் சென்றா பீமஸேனனும் தூயோதனனை முதன்மையாகக்
 ண்ட ரதிகாக்கை புத்தத்தில் ஜயித்து, பிறகு, தன்சேனை
 கியிருக்குமிடத்தைக் குறித்துச் சென்றான் தூயோதன ராஜ
 ம மஹாபுத்தத்தில் சந்தனு புத்தரான பீஷ்மரைச் சூழ்ந்து
 ண்டு விரைவாகத் தன் சேனை தங்கியிருக்குமிடத்தைக் குறித்
 த் சென்றான் துரோணர், துரோணபுத்திரர், கிருபா, சலயன்,
 தவதனன் கருதவாமா இவர்கள் எல்லா ஸ்ரீஸுமத்தையும
 னகு பக்கங்களிலும் சூழ்ந்துகொண்டு படைவீட்டுக்குப் போய்ச்
 ாந்தார்கள் அவ்வாறே, ஸ்ரீதயகியும் பாஷதனன் தருஷ்டத்
 ண்ணும் புத்தத்தில் பேராவீரர்களைச் சூழ்ந்துகொண்டு தங்க
 டைய படைவீட்டை நாடினார்கள் இராககாலத்தில் இவ்வாறு
 ருறு கூடியிருக்கின்ற உமமைச்சோநதவர்களான இரத்த வீரர்
 நம் பாண்டவர்களும் (தங்கன்தங்களுடைய படைவீடுகளை
 ராகிச்) சென்றனர் பிறகு, பாண்டவர்களும் அவ்வாறே
 ண்வர்களும் தத்தம்பாசறையை அடைந்து ஒருவரை ஒருவர்
 பசரித்துக் கொண்டு வலிந்ததாரகள் பிறகு, புகழ்பெற்ற சூரர்கள்
 லோரும் சேனைகளுக்குப் பாதுகாவலை ஏற்படுத்திச் சாஸ்திரங்

களில் சொல்லியபடி காவற்படைகளை அமைத்து உடலிலதை
ருகரும் ஆயுதங்களைப்பிடுங்கிப் பறபலஜலங்களால் ஸநானம்செ
மங்களாசீர்வசனங்கள் செயப்பெறதும் வந்திகளால் ஸதே
திரம் பண்ணப்படும் ஹைதீதவனியோடும் நான்குவித் வா
கோஷத்தோடும் உல்லாஸமாகப் பொழுதுபோக்கினார்கள்
முகூததகாலம், அதுமுழுவதும் ஸவாககத்திற்கொப்பாக இ
தது மஹாரதர்கள் அவ்விடத்தில் யுத்தவிஷயமான வாராத
ஒன்றையும் பேசவில்லை அவ்விடத்தில் களைத்திருக்கின்ற ஜன
ளோடு கூடியவையும் யானைகளாலும் குதிரைகளாலும் நெருந
வையும் நன்றாக உறங்குகின்றவையுமான அநத்திருத்தித்ததுசே
களும் இராககாலத்தில் பாரப்பதற்கு ரமணியமாயிருந்தன.

ஏழாவது, நாள் யுத்தம் முடிந்தது

எண்பத்தேழாவது அதயாயம்

பீ ஷ ம வ த ப ர வ ம் (தோடீச்சி)

(இரண்டுசேனைகளும் அணிவதத்து எகிர்த்தது)

வேந்தரே! அரசர்களும் கௌரவர்களும் பாண்டவா
ஸுகமாக நிறைசெய்து அனறிரவுசென்றதும் மீண்டும் யு
திறகாகப் புறப்பட்டார்கள் பிறகு, யுத்தத்திற்காகப் புற
கின்ற அநத்திரணடுசேனைகளிலும், கரைகடந்து பொங்கிவரு
இரணடுகடல்களில் ஒலீஉண்டாவதுபோலப் பேரொலியு
பிறறு, பிறகு, தூயோத்தனராஜன், சிதரஸேனன், விவிம
ரதிகர்களுள்கிரஷ்டரான பீஷமா, பிராமமணரான பாரதவ
இவர்கள் ஒன்றுசேர்ந்து மிகுந்தமுயற்சியுள்ளவாகளாகிக் க
பூண்டவர்களான பாண்டவர்களைநோக்கிக் கௌரவர்களு
பெருமபடையை அணிவகுப்பதின்பொருட்டு (தருந்தஒழு
ளைச்) செயதனா பிறகு, உமதுபிதாவும் சந்தனுக்குமாரரும்
பீஷமா கடலபோலப் பயங்கரமானதும் அதன் அலைகளும்
முமபோன்ற குதிரைகளையும் யானைகளையும்முடையதுமான கூ
ஹத்தை ஏற்படுத்தி மாளவர்களோடும் தென்னாட்டரசர்கள
டும் அவந்திதேசத்தவீரர்களோடும் எல்லாஸனியத்திற்கும்
னிலையில்சென்றா பிறகு, பிரதாபசாலியான பாரதவாஜா பு
தர்களோடும் பாரதர்களோடும் கூடாத்திரகமாலவர்களோடும்
தப்பீஷமரை அடுத்ததுமின்றா பிரதாபமுடையவனுன பகதத

1 இவர்கள் ஒரு ஜாதியா, பரதவமசத்தாலலா

தாக்களோடும் களிங்காக்களோடும் ¹பிசாசாக்களோடுங்கூடி மிருத பறியுடன் துரோணரையடுத்த நின்று பிறகு, கோஸல சாதிபதியான பிருஹதபலன் மேகலாக்களோடும் குருவிந்தாக ாடும் திரிபுரவாஸிகளான வீரர்களோடும் பிராகஜயோதிஷ சாதிபதியைடுத்து நின்று பிரஸ்தல தேசாதிபதியான கிகாததராஜன் அனேககாம்போஜாக்களோடும் ஆயிரக்கணக்கான பனாக்களோடும் பிருக்தபலையடுத்து நின்று சூரரும் அதி பகமுடையவருமான் துரோணபுத்திரரோ லிமமநாதத்தினாலே ியை எதிரொலி இடுமபடி² செய்துகொண்டு திரிகாததராஜனை னுஸரித்துச் சென்றா அவ்வாறே, தூயோதனராஜன் அப்பொ ழுதம்பிமார்களால் சூழப்பட்டு எல்லாச் சேனையுடனுங்கூடித் துரோணபுத்திரரை அடுத்துச்சென்றான் பிறகு, சரதவானுடைய மாரரான கிருபாசாரியரும் தூரியோதனனை அனுசரித்துச் சென் இவ்வாறு, இந்த மஹாவயூஹமானது கடலபோலச்சென்றது கில கொடிகளும் வெண்குடைகளும் விசித்திரமான தோளவளை நம் சிறந்தவிறகளும் விளங்கின மஹாரதரான யுதிஷ்டிரா உம மச சோந்த வீரர்களுடைய அந்த மஹாவயூஹத்தைப் பாராத ச சேனாபதியான பராஷதனைக் குறித்து, 'மஹா வில்லாளியே! மாரத! சூரனே! ஒழுங்குபடுத்தப்பட்டுள்ள ஸமுத்திரம ான்ற ஸேனாவயூஹத்தைப் பார - சீக்கிரமாக யுத்தத்திறகாக திரணி வசூகக வேண்டும்' என்று விரைவாகச் சொன்னா பிறகு, நானான் அந்தத் திருஷ்டதய்யுமன்ன, சததுரு வயூகத்தை அழிக கூடிய திறமைபுள்ள தும் மிகக் பயங்கரமுமான ² சிருங்காடகம் னற வயூகத்தை ஏற்படுத்தினான் பீமஸேனனும் மஹாரதனான் தயகியும் அனேக ஆயிரக்கணக்கான தோக்களோடும் குதிரைக ாடும் காலாட படைக்களோடும் இரண்டு சிருங்குகளிலும் நின் ற்கள் நரசுரேஷ்டனும் கிருஷ்ணனை ஸாரதியாக்ககொண்டவனு ன் அராஜனான நாபிஸ்தானத்தில் நின்று. யுதிஷ்டிர ராஜரும் தரீ புத்திரர்களான பாண்டவர்களும் மத்தியில் நின்றார்கள் பரிய வில்லைக் கையில் தாங்கினவர்களும் வயூஹ சாஸ்திரத்தில் மாததாக்களுமான மற்ற அரசர்கள் னையையங்களுடன் கூடியவா ாக அந்த வயூகத்தை நிரப்பினார்கள் சூரர்களும் ஜயத்தில் ருப்பமுள்ளவாக்களுமான பாண்டவர்கள் இவ்வாறு இந்த மஹா யூகத்தை ஏற்படுத்திக்கொண்டு யுத்தம் செய்யக்கருதி ரணகளத் ல் நின்றார்கள் ஸபஷ்டமாகக் கேட்கப்படுகின்ற பேரிகைமுழுக

1 சில தேசத்தவா , 2 ஈறச்சதி வீதிபோன்றது

கனகளோடுகூடின சங்கதவனிகளாலும் வரிமமநாதங்களா த
தோளதடடுகிற தவனிகளாலும் இரைநதகூசலகளாலும் எல்ல
பககனகளிலும் திசைகள் எதிரொலியிடுமபடி செய்ப்பட்ட
பிறகு, அநதச சூராகள யுத்தத்தில் ஒருவரையொருவா ந
இமைகொட்டாமல் ஒருவரை ஒருவா பாரததாரகன அநதயு
வீராகள மனத்தினாலேயே யுத்தமசெய்தாரகன பிறகு, அவா
பராஸபரமஅழைத்துச சரீரங்களாலும் பேராபுரிநதாரகன ப
பரம வதமசெய்கின்றவாகளான உமமைசசோநதவாகளுக்கும
துரு வீரர்களுக்கும் கொடியபயங்கரமானயுத்தம் பிறகு நநத
யுத்தத்தில் கூாமையானநாராசன்கள, திறநதவாய்நகூடிய ப
கரமான ஸாபநகனபோலக கூட்டகூட்டமாக வநதுவிழநத
எண்ணெயிட்டுத் தீட்டப்பட்டவைகளும் பளபளப்புள்ளவைகள்
மிகக்கூாமையுள்ளவைகளுமான சக்தியாயுதங்கள் மேகங்கள்
ருநது பிரகாசிக்கின்ற மின்னலகனபோலப் பிரகாசித்துக்கொண்
விழநதன நிரமலமான பட்டங்கள்ரல் கட்டப்பட்டவைகளு
பொன்னுல அலங்கரிக்கப்பட்டவைகளும் அநத யுத்தரங்கத்தி
விழுகின்றவைகளும் மன்களகரமானவைகளுமான கதாயுதங்க
மலைகளின கொடுமுடிகளுக்கு ஒப்பாக்க காணப்பட்டன நிரப்
மான ஆகாயத்திற்கு ஒப்பாயுள்ள நீண்ட பட்டாககத்திகளு
(அங்கு) காணப்பட்டன எருதுகளுடைய தோலகளினுல செ
யப்பட்டவைகளும் அனேக சநதிரபபிரதிமைகளுள்ளவைகளுமா
கேடகன்களும் யுத்த ரங்கத்தில் எல்லாபககனகளிலும் தள
பட்டவைகளாக விளங்கின் யுத்த ரங்கத்தில் ஒன்றோடொன்
சண்ணை செய்கின்ற அநத் இருசேனைகளும் யுத்த முயற்சியுட்
கூடின தேவாஸூர சேனைகளபோல விளங்கின் அநதக கௌ
பாண்டவ வீராகள யுத்தத்தில் லானகுபககத்திலும் அநயோநய
எதிராத்தாரகன மஹாயுத்தத்தில் ரதங்கள் ரதிகார்களாலே வி
வாக ஓட்டப்பட்டன ராஜ்சிரேஷ்டாகள (தத்தம் ரதங்களின்)ரு
தடிகளால் (சத்தரு ரதங்களின்) துகத்தடிகளை மோதுமபடிசெய
கொண்டு யுத்தம் செய்தாரகன யுத்தம்செய்கின்ற யானைகளுடை
தநதவகளில் ஒன்றோடொன்று உரைவதினுல புகையுடன் கூடி
நெருப்பு எல்லாத திக்குககளிலும் உண்டாயிற்று பராஸங்களா
அடிககப்பட்டு நாற்புறங்களிலும் விழுகின்ற கில யானைவீராக
மலைபுச்சியினின்று கீழேவிழுகின்ற மரங்களபோலக காணப்ப
டாகள காலாடபடைகளும் ஒன்றையொன்றெதிராத்துத் துண்ட
செய்கின்றவைகளாகக்காணப்பட்டன விசித்திரரூபங்களைத்தரித்

கனம் சூராகனும் நகன்களாலும் ஈடிகளாலும் போர்புரிக்கின்ற கனமான அந்தக் கௌரவபாண்டவ ஸ்ரீமணிகாகள யுத்தத்தில் ரூக எதிர்த்துத்தாக்கிக் கோரமான நானாவித் அஸ்திரங்களால் ஸ்பரம யமனுடைய வரஸஸ்தானத்தை அடையும்படி செய்தாரா பிறகு, சந்தனுபுத்திரரான பீஷ்மா ரத்ததினுடைய சபத்ததி லே (திகருக்களை) எதிரொலியிடுமபடி செய்துகொண்டும் விலலி டைய ஓசையினால் பாண்டவர்களை மோகமடையச்செய்து ாண்டும் யுத்தரங்கத்தில் (பாண்டவவீரர்களை) எதிர்த்து வந்தாரா ரஷ்டதயுமனை முதனமையாக்கக்கொண்ட பாண்டவ ரதிகாக ம பயங்கரமானசபத்தத்தை வெளியிட்டுக்கொண்டு முயற்சியுடன் துருஸேனையை எதிர்த்தார்கள் பிறகு, உமமுடைய மனிதாக க்கும் அவர்களுடைய மனிதாகளுக்கும் குதிரைகளுக்கும் ரதந நக்கும் யானைகளுக்கும் பரஸ்பரம் ஸங்குலமான யுத்தம் நடக்க ரம்பித்தது

எண்பத்தேட்டாவது அத்யாயம்.

பீஷ் ம வ த பாவம் (தோடீச்சி.)

(பீமஸேனன், ஸுநாபன் முதலான எண்மரைக்கொன்றது)

யுத்தத்தில் கோபங்கொண்டு நான்கு பக்கங்களிலும் தபிக்கச் செய்கின்ற பீஷ்மரைப் பாண்டவர்கள் தபிக்கச்செய்கின்ற சூரிய ப போலப் பாப்பத்தற்குச் சக்தியற்றவர்களானார்கள் பிறகு, ஸ்லாச சேனைகளும் கூடமையான அம்புகளாலே அடிக்கின்ற ஷ்மரைத் தாம்புத்திரருடைய ஆஜனையினாலே விரைவாக எதிர்த ன யுத்தத்தில் புகழ்ச்சிபெற்ற அந்தப்பீஷ்மரோ ஸ்ருஞ்சபாக ராடுகூடின ஸோமகாக்கையும் சிறந்த விலலாளிகளான பாஞ்சா ர்களையும் அம்புகளினால் அடித்துத் தள்ளினா பீஷ்மராலே தம் பண்ணப்படுகின்ற அந்தப் பாஞ்சாலர்கள் பாண்டவாக ராடுகூட மரணப்பயத்தைவிட்டு விரைவாகப் பீஷ்மரையே எதிர்த ரர்கள் வீரரும் சந்தனுபுத்திரருமான அந்தப்பீஷ்மா யுத்தத் ல் அந்த ரதிகாக்களுடைய கைகளைபுர தலைகளையும் விரைவாக றுத்ததார உமமுடைய பிதாவான தேவவரதா ரதிகாக்களை தத்தை இழந்தவர்களாகச் செய்தாரா குதிரைவீரர்களுடைய லைகள் குதிரைகளினமீதிருந்து கீழே விழாதன பீஷ்மருடைய ஸ்திரத்தினால் நாசம்பண்ணப்பட்டுப் பாகாக்கையிழந்து பாவ ன்களபோல விழுகதிருக்கின்ற யானைகளைக் கண்டோம் பாண வர்களுள் மஹாபலசாலியும் ரதிகாக்களுள் சிறந்தவனுமான பீம

ஸௌனணைதகவிர வேறு ஒரு மனிதனாவது அந்த இடத்தில் இருக்கவில்லை அந்தப் பீமஸேனனோ பீஷ்மரை எதிர்த்து அவரை அடபுகளால் மூடினான் பிறகு, பீஷ்மருக்கும் பீமனுக்கும் யுத்தம் நேரத்திருக்கும் சமயத்தில், கோரமானதும் கேரூபமுள்ளதும் பயங்கரமுமான எல்லாப் படைவீரர்களுடைய பேரொலியும் தோன்றியது அவ்வாறே, பாண்டவர்கள் மகிழ்ச்சியுடன் ஸிம்மநாதம் செய்தனர் பிறகு, யுத்தத்தில் வீரர்கள் நம்மடையும்போது, தூயோதனராஜன் ஸ்ஹோதரர்களால் சூழப்பட்டவனாகப் பீஷ்மரைப் பார்த்துக்காத்தான் ரதிகாக்களுள் சித்தவனான பீமனோ பீஷ்மருடைய ஸாரதியைக் கொன்றான், அந்த பீஷ்மருடைய ரதமானது நாண்பக்கங்களிலும் செல்லும் குதிரைகளை யுடையதாக ஒடிக்கொண்டிருக்கையில், ஸ்நாபனுடைய தலையை ஓரம்பினாலே சீக்கிரமாகத் துண்டாக்கினான் மிக்கக் கூர்மையுள்ள க்ஷூரபரமேனனும் பாணத்தினாலே அவன் அடிக்கப்பட்டு பூமியில் விழுந்தான் மஹாரதனான உமமுடைய அந்தக்குமாரன் கொல்லப்படவே யுத்தத்தில் சூரர்களான ஏழுஸ்கோதரர்களும் யுத்தங்களில் பொறுக்கவில்லை ஆச்சரியகரமான ஸனனாகத்தூடகூடியவர்களும் விசித்திரமான கவசமணிந்தவர்களும் தவஜதன் யுடையவர்களும் யுத்தம்செய்வதில் விருப்பமுள்ளவர்களும் பகைகளை அடிக்கின்றவர்களுமான ஆதித்யகேது, பஹ்வாசி, குண்டாரன், மஹோதரன், அபராஜிதன், பணடிகன், எவவிதத்திலும் ஜயிக்கமுடியாதவனான விசாலாக்கன் இரத ஏழுபோகளு யுத்தத்தில் பாண்டவனை எதிர்த்து ஒடிவந்தார்கள் மஹோதரனோ, விருத்திரசத்தருவான இந்திரன் நமுகியை எவ்வாறு அடித்தானோ அவ்வாறே வஜராயுதம்போன்ற ஒன்பதுபாணங்களால் யுத்தத்தில் பீமனையடித்தான் ஆதித்யகேது, பஹ்வாசு குண்டாரன், விசாலாக்கன் ஆகிய இவர்கள் பீமனை முறையே எப்பது பாணங்களாலும் ஐந்து பாணங்களாலும் தொண்ணூறு பாணங்களாலும் ஐந்துபாணங்களாலும் அடித்தார்கள் மஹாராஜே! பராஜயம் அடையும்படி செய்கின்றவனான அபராஜிதன் மஹாரதனும் மிக்கபலசாலியுமான பீமஸேனனை அனேக அடபுகளாலே மூடினான் யுத்தத்தில் பணடிகனும் அந்தப் பீமனின் மீது மூன்று பாணங்களைப் பிரயோகித்தான் அந்தப் பீமன் ரதங்களில் சத்திருக்களால் உணடுபண்ப்பட்ட அந்தத் துன்பத்தைப் பொறுக்கவில்லை பகைவர்களை அழிக்ஞர் திறமையுடையனான பீமன் இடக்கையினால் விலலை அழுத்திப் பிடித்துக் கொச்சம் வளைந்திருக்கின்ற கணுக்களுள்ள ஓரம்பினாலே யுத்தத்தி டமது குமாரனான அபராஜிதனுடைய நல்ல மூக்குடனகூடி

தலையை அறுத்தான பீமனாலே அறுக்கப்பட்ட அபராஜிதனுடைய தலையானது பூமியிலிழந்தது பிறகு, பீமன எல்லா ஜனங்களும் பார்த்துக்கொண்டிருக்கும்பொழுதே மஹாரதனை குண்டதாரனை வேறொரு பலலத்தினால் மிருதயுலோகத்திற்கு அனுப்பினான் பிறகு, அளவிடமுடியாத பலத்தைபுடைய பீமன ஓரம்பை விலலிறகூட்டி புத்தரங்கத்தில் பண்புதகனமீது பிரயோகித்தான அந்த அம்பு காலனால் ஏவப்பட்ட ஒரு ஸாப்பமானது ஒருமனிதனைக்கொன்றுவிட்டு எவ்வாறு பூமியில் பிரவேசிக்குமோ அவ்வாறே பண்புதகனைக் கொன்றுவிட்டுப் பூமியில் விரைவாகப் பிரவேசித்தது பின்னும், தளாச்சியடையாத தையமுள்ளவனான பீமன முர்தினகிலேசத்தை நினைத்துக்கொண்டு மூன்றம்புகளாலே விசாலாக்ஷனுடைய தலையை அறுத்துப் பூமியில் தள்ளினான் பீமன நெருத்த விலலாளியான மஹோதரனை நடுமார்பில் நாராசத்தினால் அடித்தான அந்த மஹோதரன புத்தத்தில் கொல்லப்பட்டுப் பூமியில் விழுந்தான பீமன புத்தத்தில் ஒருபாணத்தினாலே ஆதிதயசேதுவினுடைய கொடியை அறுத்துவிட்டு மிக்க கூர்மையுள்ள பலலத்தினாலே அவன் தலையும் அறுத்தான பிறகு, பீமன மிருநத கோபங்கொண்டு சிறிது வகைநகனுகளுள்ள ஓரம்பினாலே பஹுவாசியை அடித்து யமனுடைய வீட்டிற்கனுப்பினான் பிறகு, உமமுடைய மற்றக் குமாரர்கள் ஸபையில் சொன்ன பீமனுடைய வராததையை உண்மையெனநெண்ணி வேகமாக ஓடிவரர்கள் பிறகு, துரியோதனராஜன், பிராதாககளுடைய துயரத்தினால் பீடிக்கப்பட்டு, உமனுமச்சோந்த புத்த - வீரர்களைப் பார்த்து, இரத்தப் பீமனைக் கொல்லுங்கள்' என்று சொன்னான் இவ்வாறு, நந்த விலலாளிகளான இந்த உமது புத்திரர்கள் பிராதாககள் கொல்லப்பட்டதைப் பார்த்து, 'பேரறிவாளான விதுரா முன்பு நிதமும குற்றமற்றதுமான எந்த வராததையைச் சொன்னாரோ அவை தாசியான அந்த மஹானுபாவருடைய அந்த வரணத்தினால் இத்தோ நன்றாக அடையப்பட்டுவிட்டது' என்று அந்த வசந்தத்தை நன்றாக நினைத்தார்கள் யுதாரத்தமானதும் மகிமைதங்கி துமான முன்னமே சொல்லப்பட்ட அந்த வராததையை நீராபத்தையும் மோகத்தையும் அடைந்து புத்திரர்களிடத்திலுள்ள பிரீதியினாலே நினையாமலிருந்துவிட்டா மிக்க புஜபலமுள்ள னுய பலசாலியுமான பாண்டவன், கௌரவர்களைக் கொல்லுதலால், உமது புத்திரகளுடைய வத்ததின்பொருட்டு நிச்சயமாகத் தானறியிருக்கிறான் பிறகு, துயோதனராஜன் புத்தத்தில் பீஷ் வரையடைந்து அதிகமான துக்கத்தால் ஆகரமிகப்பட்டு மிகவுருன்பமுறதுப் பின்வருமாறு புலம்பலானான்.

‘யுத்தத்தில் பீமஸேனனாலே சூரர்களான எனனுடைய சகோதரர்கள் கொல்லப்பட்டார்கள், அவ்வாறே, முயற்சியெய்தாமற்ற எல்லா ஸைனிகர்களும் கொல்லப்படுகிறார்கள் தேவரீ! நடுநிலைமையிலிருந்துகொண்டு எப்பொழுதும் எம்மை உபேகிப்பண்ணுகிறீர் அவ்விதமான யான கெட்ட வழியை அடைந்துவிட்டேன எனனுடைய இந்தத் துரதிாஷ்டத்தைப் பாரும’ என்றான் இந்தக் கொடிய வாரதையைக்கேட்டு உமமுடைய பிள்ளையான பீஷ்மா கண்களில் நீர் ததுமபத தூயோதனனைப்பாராத், ‘அப்பா! முன்பு எனனாலும் துரோணராலும் விதூரனாலும் கழிவுகூல புகழ்ப்பட்டவளான காரதாரியினாலும் இந்த விஷயம் உண்கப்பட்டது அதை நீ தெரிந்துகொள்ளவில்லை பணகவாக அழிப்பவனே! எனனால முன்னமே சபதம் செய்யப்பட்டிருந்தது யுத்தத்தில் நானாவது அனறி ஆசாராயரான துரோணராவ எவ்விதத்தாலும் எவத்தககவாகளல்லா துரியோதன! நா உனக்கு இவ்விஷயத்தை ஸத்யமாக உரைக்கிறேன் பீமன யுத்தத்தில் தாராதராஷ்டிரர்களுள் எவனெவனைப் பாராப்படுவான்வனை யுத்தத்தில் நிச்சயம் கொல்லப்போகிறான் அப்படிப்பட்ட நீ உறுதியாயிருந்துகொண்டு யுத்தத்தில் திடமான புத்தியை செலுத்தி ஸவாககத்தை முக்கியமாக அடையத்தக்க கதியெ றெண்ணிப் பார்த்தார்களென ரணகளத்தில் புத்தம்செய் பாண வர்கள் இரதிரனுடன் கூடின தேவரீ! சூரர்களாலும் ஜயிக்க முயாதவர்கள் பாரத! ஆதலால், யுத்தத்தில் ஸதிரமான எண்ணை வைத்து யுத்தம்செய்’ என்று கூறினார்’ என்றான்

எண்பத்தொன்பதாவது அத்யாயம்

பீஷ் ம வ த பார வ ம (தோடர்ச்சி)

(தீருதராஷ்டிரன் புத்திரர்களுடைய வத்தத்தைக் கேட்டுத் துக்கித்தது)

திருதராஷ்டிரன், ‘ஸஞ்சய! ஒருவனாலே எனனுடைய அனேக புத்திரர்கள் கொல்லப்பட்டதைக்கண்டு யுத்தத்தில் பீஷ்மரும் துரோணரும் கிருபரும் என்ன செய்தார்கள்? ஸஞ்சய! நாதோறும் என புத்திரர்கள் கூடியமடைகிறார்கள் எல்லாவிதத்தாலும் என புத்திரர்களைத் தெய்வத்தால் மிகவும் கெடுக்கப்பட்டவர்களென்றே நான் எண்ணுகிறேன் எனனுடைய எல்லாப் புத்திரர்களும் வெல்லப்பெறுகிறார்களெயன்றி வெறியைப்பெறவில்லை ஐயா! பின்வாங்காத சூரர்களான பீஷ்ம துரோணர், மஹாத்மாவானகிருபா, ஸோமத்தத் சூமாரன்

ஞான பகதத்தன், அஃவத்தாமா, மற்றுமுள்ளுராகள் ஆகிய பாகனுகுகிடையிலிருந்தும் என்னுடைய சூமாராகள் யுத்தத்தில் அல்லப்படுதலால் துரதருஷ்டத்தைத்தவிர வேறு என்ன இருக்கக்கூடு ? மந்தனன தூயோதனன முனபுசொல்லப்பட்டதை நியவிலலை ஐயனே ! எப்பொழுதும் நன்மையை விளைவிக்க ண்டுமென்கிற எண்ணத்தோடு என்னாலும் பீஷ்மராலும் விதர லும் காரதாரியினாலும் முனபு தடுக்கப்பட்டும் தூபபுத்தியுள்ள யோதனன மோகத்தினாலே தெரிந்துகொள்ளவில்லை அத டைய பயன இதோ வந்துவிட்டது பீமஸேனன மிருத ராபுகொண்டு புத்தியிலலாத எனபிள்ளைகளை யுத்தத்தில் நா ாறுமயமனுடைய வீட்டிற்கு அனுப்புகிறகாரணத்தினால், விதர டைய மிகச் சிறந்த அந்தவாக்கியமானது இப்பொழுது பஸ்தது ட்டது 'பிரபுவே ! சூதாட்டத்தினின்றும் பிளையைத் தடு ண்டவாக்களுக்குத் துரோகம் செய்யாதே' என்று அப்பொழுது ரககப்பட்ட வாராதையை நான்தெரிந்துகொள்ளவில்லை அந்த த விஷயத்தையே உரைக்கின்றவார்களும் ன்மையைத் தேடுவ ல் விருப்பமுள்ளவாக்குமான ஸஹருத்தகங்களுடைய வாக்கி தை, சாகப்போகிறவன் பத்தியமான ஒளவுத்ததை எவ்வாறு றுக்கொள்ளானோ அவ்வாறே முற்காலத்தில் நான் கேட்க லை நன்றாக எடுத்துரைக்கப்பட்ட அந்தவசனமானது இதோ துவிட்டது விதரன், துரோணா, பீஷ்மா, ஹிதத்தைத்தேடு ல முயற்சியுள்ள மற்றவர்கள் ஆகிய இவர்களுடைய பத்திய ன வாராதையை அனுஷ்டிக்காமல் கௌரவர்கள் நாசமடை ார்கள் ஸஞ்சய ! அப்படிப்பட்ட இந்தவிஷயம் முந்தியேசென்று ட்டது ஆதலால், எவ்வாறு யுத்தமநடந்ததோ அதை உள்ளபடி ரக்கு உரைப்பாயாக' என்று வினவ, ஸஞ்சயன் சொல்ல ன்ன

'ராஜரே ! மத்தியான்காலத்தில் மிகவும் அதிக பயங்கரமா ள்ளதும் உலகங்களுக்கு க்ஷயத்தை உண்டுபண்ணுகின்றதுமான தமானது நடந்தது சொல்லுகின்ற எனரிடத்தினின்று தைக்கேளும் பிறகு, எல்லாச் சேனைகளும் தாமபுத்திரருடைய ளையினால் பீஷ்மரையே கொல்லவிரும்பிப் பரப்பப்பட்டன ராததுசின்றன திருஷ்டதபுமனன், சிகண்டி, மகாரதனா தயகி இவர்கள் ஸைனியங்களுடன் கூடியவார்களாகப் பீஷ் மரையே எதிர்த்தார்கள் விராடனும் துருபதனும் எல்லா ஸோ ராகளோடுகூடி யுத்தத்தில் மஹாரதரான பீஷ்மரையே எதிர்த ரர்கள் கேசயர்கள், திருஷ்டகேது, கவச்சமணிநதவனா குந்தி ராஜன் இவர்கள் ஸைனியங்களுடன் சோரது பீஷ்மரையே

எதிர்த்தார்கள அரஜுனன், தரௌபதி குமாரர்கள், வீரமுன
சேகிதானன் ஆகிய இவர்களெல்லோரும் துரியோதனனால் உ
டனாக யிடப்பட்ட எல்லா அரசர்களுடும் எதிர்த்தார்கள் அ
வாறே, குரணன் அபிமனயபும மஹாரதனான ஹிடிம்பாபுத்திரன்
அதிக குரோதமுள்ளவனான பீமஸேனனும் கௌரவர்களை எதி
தோடினார்கள் ¹ மூன்று வகுப்பாகப் பிரிந்திருக்கின்ற பாண்ட
வீரர்களாலே யுத்தத்தில கௌரவர்கள் கொல்லப்பட்டார்கள் அ
வாறே, கௌரவர்களாலும் யுத்தத்தில் சததுருககள் கொல்லப்
பட்டார்கள் ரதிகாசனாள் சிறந்த துரோணரோ அதிககோபமுன
ஸருஞ்சயாகளுடன் கூடின ஸோமகர்களை யமனுடைய வீட்டிற்
அனுப்ப நேர்க்கன்கொண்டு எதிர்த்தோடினார் வில்லாளியா
துரோணராலே யுத்தத்தில் கொல்லப்படுகின்றவர்களும் மஹா
சாலிகளுமான ஸருஞ்சயாகளுக்கு அந்த ரணங்கள்தில் பெரு
போர் நடந்தது துரோணராலே அந்த யுத்தரங்கத்தில் கொ
ல்லப்பட்டுப் புரளுகிற அனேகக்ஷத்திரியர்கள் வியாதிபிணை வரு
தப்படும் மனிதர்களபோலக் காணப்பட்டார்கள் கூக்குரலிடு
வர்களும் ரோதனம் செய்கிறவர்களும் உரக்கக்கத்துகிறவர்க
ளான யுத்தவீரர்களுடைய சபதமானது பசியிணை வருந்துகி
மனிதர்களுடைய சபதம்போல ஓயவில்லாமற்கேட்டது அவ்வாடு
மிகப் பலசாலியான பீமஸேனன் கோபங் கொண்டு வேரு
கூலன்போலக் கௌரவர்களுக்கு கோரமான துன்பத்தைச் செ
தான அந்த மஹாயுத்தத்தில் ஒன்றல்லோன்று கொல்லப்படு
ஸையனங்களிடத்தினின்று ரகதவெள்ளத்தோடு பெருகு
கோரமான நதியானது தோன்றியது கோரரூபமுள்ள தும் பெர்
மான அந்தக் கௌரவ பாண்டவயுத்தமானது யமனுடைய ர
யத்தை விருத்திபண்ணுவதாயிற்று பிறகு, பீமன்கோபங்கொ
யுத்தத்தில் விசேஷித்து வேகத்துடன் யானைப்படையை
(அதனை) மிருதயுவினிடத்துக்கு அனுப்பினான் அந்தரண்களத்
பீமனால் யானைகள் நாராசன்களால் அடக்கப்பட்டு விழுந்தன, உ
டன, சிதறின, திக்குக்களில் எல்லாப்பக்கத்திலும் நிலைதவ
சுற்றின துதிகளை அறுபட்டவைகளும் அங்கங்கள் அறுபட்ட
சளுமானபெரிய யானைகள் பயந்த அனநிறபக்ஷிகளபோல உ
றிகொண்டு பூமியில் விழுந்தன பிறகு, நகுலனும் ஸஹதேவனும்
குதிரைப்படையை எதிர்த்தார்கள் பொன்னாலாகிய தலையெ
காரங்களுடும் மற்ற ஆபரணங்களுடும் மேல் விரிப்புக்களுட

¹ அபிமனயு கடோதக்ஷன பீமஸேனன் இம்மூவருடனும் மூன்றுக
மாக ஸேனைகள் பிரிந்துசென்றபடியால் மூன்று வகுப்பு.

ணிரத அநதக குதிரைகள் தூறுதூறுகவும் ஆயிரம் ஆயிரமாக
ம கொல்லப்படுகின்றவைகளாகக் காணப்பட்டன விழுகின்ற
திரைகளாலே யுத்தபூயி பரப்பப்பட்டது யுத்தபூயியானது
பல ரூபங்களை யுடையவைகளும் நாககையிழந்தவைகளும் பெரு
சுச் விடுகின்றவைகளும் கத்துகின்றவைகளும் உயிரை யிழந்தவை
நமான குதிரைகளாலே விளங்கியது அரஜுனனால் யுத்தத்தில்
கொல்லப்படும் அரசர்களாலே ஆங்காங்கு யுத்தபூயி பயங்கரமாக
ளங்கியது ஒடிக்கப்பட்டிருக்கிற ரதங்களாலும் தவஜங்களா
ம அறுக்கப்பட்டும் ஒடிக்கப்பட்டிருக்கிற பெரிய ஆயுதங்களா
ம சாமரங்களாலும் விசிறிகளாலும் மிக்க ஒளி பொருந்தின
டைகளாலும் மாலைகளாலும் பொன்னுபரணங்களாலும் தோள
ளகளாலும் குண்டலங்களுடன்கூடின தலைகளாலும் புரட்டித்
தாளப்பட்டிருக்கிற தலைப்பாகைகளாலும் எல்லாப் பக்கங்களிலு
ள்ள கொடித்துணிகளாலும் மங்களகரமான அணடை மரங்க
ராலும் கட்டுக்கயிறுகளாலும் குதிரைகளைக் கட்டும் கயிறுகளா
ம நிரப்பப்பட்ட யுத்த பூயியானது வஸந்தகாலத்தில் புஷ்பங்
கால இறைக்கப்பட்ட பூயிபோல விளங்கியது சந்தனு புத்திர
ன பீஷ்மரும் சதிகாசனா உததமரான துரோணரும் அவ்வத்
தமாவும் கிருபரும் கிருதவாமாவும் இன்னும் மற்றப் போர்வீரா
ரும் கோபத்துடன் இருக்கும் ஸமயத்தில், பாண்டவர்களைச் சோந
வர்களுக்கும் இவ்வாறே நாசமுண்டாகியது, உம்மைச் சோந
வர்களுக்கும் நாசமுண்டாயிற்று

தோண்ணுருவது அத்யாயம்.

பீஷ் ம வ த ப ர வ ம். (தோடீச்சி.)

(இராவார் சதனியினுடைய சகோதரர்களைக் கொன்றதும்,
அல்புஸன் இராவானைக் கொன்றதும்)

மஹாராஜே! பயங்கரமும் சிறந்த வீரர்களுக்கு நாசத்தை
ண்டுபண்ணுகிறதமான யுத்தம் அவ்வாறு நடக்கையில், செல்
ப பெருக்குள்ளவனும் ஸுபல புத்திரனுமான சகுனியானவன்
பாண்டவர்களை நன்றாக எதிர்த்து வந்தான் பகைவீரர்களைக்
காலலுக்கின்றவனும் ஸாதவத வம்சத்தைச் சோந்தவனுமான
ருதவாமாவும் அவ்வாறே யுத்தத்தில் பாண்டவர்களுடைய
சீனையை எதிர்த்தான் பிறகு, அரஜுனனுக்குப் புத்திரனும்
ஸசாலியும் அதிக ஊக்கமுள்ளவனும் சத்தருக்களைத் தபிக்கச்
சயப்பவனும் காரந்தியுள்ளவனும் சிறந்த வீரமுடையவனும் புத்தி
ரலியான பாரததனாலே நாகராஜனுடைய கன்னிகையினிடத்தில்

உண்டானவனுமான இராவான, காமபோஜ தேசத்தில் தோ
றிய குதிரைகளுள் சிறந்தவைகளும் நதீஜம் மஹீஜம் எனபன
ளும் ஆரட்ட தேசத்திலும் விரிந்து தேசத்திலும் வளையுதேர
லும் பிறந்தவைகளும் வெண்ணிறமுள்ளவைகளும் மலைகளில் வ
கின்றவைகளுமான குதிரைகளுடைய பெரும்படைகளாலும்
திரி தேசத்தில் தோன்றியவைகளும் ¹ பொன்னுல அலங்காரிக
பட்டவைகளும் நல்ல கவசமுள்ளவைகளும் நன்றாகப் பழக
பட்டவைகளும் காற்றுப்போன்ற வேகமுள்ளவைகளும் சிறந்த
களுமான இன்னும் மற்ற அனேகம் குதிரைகளாலும் சூழப்பட
சத்துரு சேனையை எதிர்த்தான் கருடனூல பாததா கொல
பட்டிருக்கும் தருணத்தில் இரக்கப்பட்டதக்கவளும் பேதைமை
றவளும் புத்திரனில்லாதவளுமான அந்த உலாபிகையான
மஹாதமாவான ஜார்வதநாகனூலே அராஜுன்னுகுக் கொடுக்க
பட்டான் பாரததன் மனமதனுக்கு உடனப்பட்டவளான அவ
யும் ² காராயாததமாகக் கைக்கொண்டான் இவ்வாறு இ
அராஜுன புத்திரனான் இராவான ³ பரக்ஷத்திரத்தில் உ
பண்ணப்பட்டான் அவன், அராஜுன்னிடத்திலுள்ள தவே
தினூல துராதமாவான அரவஸேனனென்னும் சிறிய தகப்ப
விலக்குண்டு, தாயான உலாபிகையினூல ரக்ஷிக்கப்பட்டு நாக
தத்தில் வளர்ந்தான் உண்மையான பராகரம்முள்ளவனும் நா
களுள் சிரேஷ்டனுமான இந்த இராவான, அராஜுன்ன ஸவா
லோகம் சென்றிருக்கிறுனென்பதைக்கேட்டு ஆகாயத்தில் கிள
விரைவாக இந்திரலோகம் சென்றான் மிகக் புஜபலமுள்ளவ
உறுதியான வலிமையுள்ளவனுமான அந்த இராவான மனக்க
யற்றுப் பிதாவை அடைந்து வணக்கத்துடன் கைகூப்பி நமஸ
ரம் செய்தான் மகாதமாவான அராஜுன்னிடத்தில், 'பிரபு
யான இராவான, உங்களுக்கு மங்களமுண்டாகவேண்டும் நா
உங்களுடைய புதல்வன்' என்று தன்னைத் தெரிவித்துக்கொ
டான், தன் தாயோடு அவனுக்கு நேசமுண்டான விதத்தை மு
தும் தெரிவித்தான் அஃதனைத்தையும் நடந்தபடி பாண்ட
நினைத்துக்கொண்டான் பாரததனும், குணங்ளால் தனக்கு
பான புத்திரனைக் கட்டிக்கொண்டு பிரீதியுடன் தேவராஜனுடன்
அரண்மனைக்கு அழைத்துச் சென்றான் மிகக்கைவனமையுள்ள அ
இராவான தேவலோகத்தில் அராஜுன்னுல அப்பொழுது தன்

¹ இரண்டு சொற்கள் விடப்பட்டன

- ² 'பாப்யாததம்' என்பது வேறுபாடும்

³ பிறன் மனை

ய கராயத்தை உதேசித்துப் பிரீதியுடன் கட்டளையிடப்படா
 ன நரசிசேஷுடனும் புலிகஞ்சசமமான விககிரமமுள்ளவனுமான
 வனும் அரஜுனனைநோக்கி, 'மாசற்றவரே! நான் இருக்கிறேன்
 ன உங்களுக்குக் கிங்கரனாகவும் புத்திரனாகவுமிருக்கிறேன் நீ
 ன எல்லா விதத்தாலும் என்னைநோக்கிக் கட்டளையிடலாம
 ன உங்களுக்கு எந்தவிருப்பத்தை நிறைவேற்றவேண்டும்? நீ
 ன எந்தஅபிஷ்டத்தை இச்சிக்கிறீர்கள்?' என்று அப்பொழுது
 சானனான இந்திரசுமாரனான அரஜுனன புத்திரனான அந்த
 ராவாணை அன்புடன் கட்டிக்கொண்டு அவனைநோக்கி, '(பகை
 களுடைய) காவததையழிப்பவனே! (என்காரியங்களைப்) பிரீதி
 பாடு செய்யக்கடவாய், (என்னிடம்) அன்போடிருக்கக்கடவாய்
 தத்சமயம் நோந்தபொழுது நீ எமக்கு உதவிசெய்யவேண்டும்'
 னறு மறுமொழிகூறினான இராவனும், 'அவ்வாறே ஆகட்டும்'
 னறுசொல்லி யுத்தகாலத்தில் இங்குவந்தான், விருமபத்தக
 றமுடையவைகளும் வேகமுள்ளவைகளுமான குதிரைகளாலே
 ழுப்பட்டவனாக விளங்கினான் ஸவாணபரணங்களையுடையவைக
 ம பறபலநிறமுள்ளவைகளும் மனோவேகம்போன்ற வேகமுள்ள
 வகளுமான அந்தககுதிரைகள் பெருங்கடலில் அன்னப்பறவை
 ர்போல (யுத்தகாலத்தில்) விரைவாகத் துள்ளிக் குதித்தன அந்
 தகுதிரைகள் மனோவேகம்போன்ற வேகமுள்ளவைகளான உமது
 திரைக்கூட்டங்களைநாடி மார்புகளோடுமார்புகளையும் மூக்குக்க
 ளாடுமூக்குக்களையும் ஒன்றோடொன்று போதிக்கொண்டும்
 திகவேகத்தால் அடிக்கப்படும் விரைவாக யுத்தபூமியில் விழ்ந
 ன அந்தக் குதிரைக்கூட்டங்கள் ஒன்றோடொன்று' அவ்வாறு
 மாதி) விழுவதனால், கருடன் பறக்குங்காலத்தில் கேட்கப்படுவது
 பாலக் கோரமானசபதம் கேட்கப்பட்டது அவ்வாறே, உம
 டைய குதிரைவீரர்கள் எதிர்த்து யுத்தத்தில் ஒருவரை ஒருவர்
 கானறார்கள் கைகலந்து மிகநெருங்கியுத்தம் அவ்வாறு
 டக்கையில், இருதிருத்தசேசனையிலுமுள்ள குதிரைக்கூட்டங்கள்
 லலாப்பச்சுங்கனிலும் உயிரையிழந்தன ஒருவரைஒருவர் வெட
 க்கொள்ளுகின்ற சூரர்கள் பாணங்களை இழந்தும் குதிரைகள்
 காலலப்படும் சிரமத்தினால் மிகவருத்தப்படும் நாசத்தை
 டைந்தார்கள் பிறகு, குதிரைப்படையிந்த சிறிதுமிருந்திருக்
 ம்பொழுது, சூரர்களான வெளபலனுடைய இளையஸஹோதரா
 ள காற்றுப்போல வேகமாகத்தாக்குகின்றவைகளும் வேகத்தில்
 றறுகுகொப்பானவைகளும் பலத்தினால் நிறைந்தவைகளும்
 பளவனமுள்ளவைகளுமான உத்தமமான குதிரைகளினமீதேறிச்

கொண்டு புத்தமுனையில் வெளிப்பட்டார்கள் பலத்தினுலநினை தவாகளும் ஸன்னொஹமுடையவாகளும் புத்தத்தில் ஸாமாதத் முடையவாகளும் பயங்கரமானருபத்தைபுடையவாகளும் மஹாட்சாலிகளுமான கஜன, கவாக்ஷன, விருஷ்கன, சாமவான, ஆயன, சுகனளனனும் இந்த அறுவா சகுனியினும் அதிகபலமுள்ள தங்களைச்சோந்த புத்தவீரர்களாலும்கூழப்பட்டுப் பெரும்படை நின்ற வெளிப்பட்டார்கள் அதிகமானபலமுள்ளவாகளும் உபத்தைவிருமபுகின்றவாகளும் புத்தத்தில்கெட்டமதங்கொண்ட களுமான அந்தக்காரதாரவீரர்கள் ஸவாககத்தைவிரும்பி ஸந்தேஷத்தான அப்பொழுது ஜயிக்கமுடியாத பாண்டவசேனைமை பிளந்துகொண்டு பிரவேசித்தார்கள் புகுகின்ற அந்தக்காரதாரவீரர்களைக்கண்டு அப்பொழுது வீரயவானான இராவானும் புத்தத்தில் விசித்திரமான குதிரைகளினமீதிருக்கின்ற தனனைச்சோந்தவீரர்களைப்பார்த்து, 'துணைவீரர்களுடனும் வாகனங்களுடனும் கூடின தூயோதனனைச்சோந்த இந்த புத்தவீரர்களைவரைய புத்தத்தில் கொலலத்தக்க உபாயத்தை நீங்கள் செய்யவேண்டுமென்றுகட்டளையிட்டான இராவானுடைய அந்த புத்தவீரர்களைவரும், 'அந்நமமே செய்கிறோம்' என்றுசொல்லிவிட்டு, பவர்களால் புத்தத்தில் ஜயிக்கமுடியாததான அந்தக்காரதாரருடையபடையை நாசமசெய்தார்கள் புத்தத்தில் (இராவாடைய) படையினுலே நாசஞ்செய்யப்பட்டிருக்கிற அந்தப்பனையக்கண்டு ஸுபலனுடைய புத்திரர்களைவரும் புத்தத்த்கோபங்கொண்டு இராவானுக்கெதிரிற் சென்று நான்குபக்கங்களும் சூழ்ந்துகொண்டார்கள் அந்தச்சூரர்கள் ஒருவரைஒருவருணடிபும கூமையானாடிகளாலே (இராவானை) குத்திய மிகுந்தகூழப்பத்தை உண்டுபண்ணிக்கொண்டு நாற்புறங்களிலு விரைவாக ஓடினார்கள் பிறகு, வேணுகமளனகிற ஆயுதங்களால் அடிக்கப்பட்டயானைபோல மிக்கபலசாலிகளான சூரர்களால் கூமையுள்ளாடிகளால் பிளக்கப்பட்டவனும் பெருகுகின்ற புத்ததால் நனைக்கப்பட்டவனும் மாபிலும் முதுகிலும் இரண்டிலாவிலும் அனேகாக்களாலேமிகவும் அடிக்கப்பட்டவனும் ஒருவகத்தனித்திருப்பவனுமான இராவான தைரியத்தால் வருத்த அடையவில்லை சததுருபட்டணங்களைஜயிப்பவனுான இராவானு மிகுந்தகோபங்கொண்டு புத்தத்தில் கூமையான அம்புகளால் அவாக்களைவரையும் அடித்து மோகிக்கச்செய்தான சததுருக்கத் அடக்குபவனான இராவான பலத்தினுல தனசரீரத்தினின்று ஈட்களைப்பிடுகிக்கொண்டு ரணகளத்தில் அந்தாடிகளாலே

ஸ்பலபலாகளை அடித்ததான கூரமையான கத்தியை உருவிப்பிடித்த
க கேட்கத்தையும் எடுத்ததுகொண்டு காலாளாகவே யுத்தத்தில்
ஸ்பல புத்திரர்களைக் கொல்ல எண்ணி விரைவாக எதிர்த்துவந்
த பிறகு, மீண்டுமவநிருக்கின்ற பிராணையுடையவர்களான
நத ஸ்பலபுத்திரர்களைவரும் கோபத்தால் ஆகரமிக்கப்பட்ட
ர்களாக இராவாண நோக்கி எதிர்த்தோடினார்கள் இராவாணும்
கத்தில் கத்தியினால் கைத்தோச்சியைத் தேவர்களும் மனிதாச
ம காணச்செய்துகொண்டு எதிர்த்தான பிறகு, வேகமாகச் செல்
கின்ற குதிரைகளோடு ஸ்ருசரிக்கின்ற அந்த ஸ்பல புத்திராக
ளைவரும் லாகவததுடனே ஸ்ருசரிக்கின்ற இராவாணுக்குத் துன
ததை விளைவிக்கக்கூடிய ஸமயத்தை அடையவில்லை பிறகு, ரண
த்தில் ஆகாயத்தினின்று குதித்துப் பூமியிலிருக்கின்ற இராவாண
ஸ்பலபலாகளெல்லோரும் அதிகமாகச் சூழ்ந்துகொண்டு பிடிப்ப
ற்குத் தொடங்கினார்கள் பிறகு, சத்தாருக்களை நாசம்செய்கின்ற
ன இராவான கத்தியைக் கையில்கொண்டு தன்னருகில் வந்த
ர்களும் அஸ்திரங்களைக் கையில்கொண்டவாசுருமான அந்தக்
ந்தர வீரர்களுடைய அவயவங்களையும் எல்லாருடைய ஆயுதங்
களையும் அலங்கரிக்கப்பட்ட கைகளையும் அறுத்ததான (அங்குள்ள
ரர்கள்) அங்கங்கள் அறுக்கப்பட்டு உயிரையிழந்து பூமியில்
முந்தார்கள் பலவாறாக உடல் முழுதும் மிகவும் வெட்டப்பட்ட
ருஷ்களே வீரர்களை வெட்டுகிறவனும் மிகவும் பயங்கரனுமான
ந்த இராவானிடத்தினின்று விடுபட்டான பிறகு, கீழே விழுந்
ருக்கின்ற அவர்களைவரையுங் கண்டு பயந்தவனான துரியோத
ன மிருந்த கோபங்கொண்டு கொடிய உருவமுள்ளவனும் பெரிய
ல்கை கையில் ஏந்தியவனும் மாயாவிடும் பகைவாக்களைத் துன்பஞ்
செய்கின்றவனும் முன்பு பகாஸ்ரீனக்கொன்றதலை பீமஸேன
ர்க்கு வைரியும் ராக்ஷஸனுமான ¹ ஆராயுநருங்கியை நோக்கி,
வனருகில் ஓடி, 'வீர! பலமுள்ளவனும் மாயையையுடையவனு
ான இந்த அரஜுன குமாரனான இராவான எனக்கு அப்பிரிய
ான காரியஞ் செய்வதற்காக எனக்குப் பலக் குறைவை உண்டு
ண்ணிவிட்டான், பார ஐயனே! நீயும் இஷ்டப்படி ஸ்ருசரிக
ன்ற ஸபாவமுடையவனாகவும் மாயா சாஸ்திரத்திலும் ஸமாதத்
ற்கவும் பாரத்தன னுண்டுபண்ணப்பட்ட விரோதத்தையுடையவ
ற்கவுமிருக்கிறாய் ஆதலால், இவனை நீ யுத்தத்தில் கொல்' என்று
றினான கோரமான தோற்றத்தையுடைய ராக்ஷஸன், 'அவ
ரேறே ஆகட்டும்' என்று ஒப்புக்கொண்டு யெளவனமுள்ள இரா
வானிருக்குமிடத்திற்கு வரிமமநாதத்தோடு சென்றான் அந்த

1 இவனே அலம்புனன்

ஆராய்ச்சிருங்கி யுத்தத்தில் ஸமாததாசனம் பளபளப்பான ஈடகளைக் கொண்டு போர்புரிகின்றவர்களும் வீரர்களும் சததுருகக் நன்றாக அடிக்கின்ற தன்மையுடையவர்களும் ஒன்று சேர்ந்தவர்களான தன் சேனையிலுள்ள போரவீரர்களால் சூழப்பட்டவரு மரித்ததுபோக மிச்சமிருக்கின்ற சிறந்த இரண்டாயிரம் குதிரைகளுடன் சோரது யுத்தத்தில் மஹா பலசாலியான இராவாணை கொல்லக் கருதி அவனை எதிர்த்தான் பராக்கிரமசாலியும் பகைகளை அழிக்கின்றவனுமான இராவானும் மிகுந்த கோபங்கொண்டவனாகத் தன்னைக் கொல்ல எண்ணுகொண்டவனான ராக்ஷஸன் விரைவாக எதிர்த்தான் அவ்வாறு, இராவான் தன்னை எதிர்த்தவருவது கண்டு, பிறகு, மிகக் பலசாலியான ராக்ஷஸன் விரைமாயையை வெளிப்படுத்தவதற்குத் தொடங்கினான் பயங்கரமான உருவமுள்ளவர்களும் சூலங்களையும் கத்திகளையும் தரித்தவர்களான ராக்ஷஸர்களாலே நன்கு ஏற்ப்பட்டிருப்பவைகளும் மாயமயங்களுமான (இராவானுக்கு எவ்வளவு குதிரைகளுண்டோ) அவளவு குதிரைகளே அந்த ராக்ஷஸனால் உண்டுபண்ணப்பட்ட மிகக் கோபமுள்ளவைகளும் நன்றாக அடிக்கும் திறமையுடையவளுமான அந்த இரண்டாயிரம் குதிரைகளும் (இராவாடைய குதிரைகளை) எதிர்த்து அதிகேகிரத்தில் ஒன்றை யொன்றையமலோகத்தை அடையும்படி செய்தன அச்சேனை கொல்லப்பட்டவுடன், யுத்தத்தில் கொடிய மதங்கொண்டவர்களான அவ்ளரிருவரும் விருத்திரனும் இந்திரனும்போல யுத்தத்தில் எதிர்த்து நின்றார்கள் பிறகு, யுத்தத்தில் கெட்ட மதங்கொண்டவனு எதிர்த்தோடியிருக்கின்றவனுமான ராக்ஷஸனைக்கண்டு மஹா பலசாலியான இராவானும் மிகுந்த பரபரப்புடன் எதிர்த்து ஒடினான் கெட்ட மதமுள்ளவனான இராவானும் ரணகளத்தில் ஸம்பீதன அடைந்தவனான அந்த ஆராய்ச்சிருங்கியினுடைய ஜவலிக்கின்ற வீலையும் கேட்கத்தையும் கவசத்தையும் வாளினால் துண்டாக்கினான் அந்த ஆராய்ச்சிருங்கியானவன் வில் அறுக்கப்பட்டதைக் கண்ட அதிககோபங்கொண்டஇராவாணை மாயையினால்மோகிக்கச்செய்து கொண்டு வேகத்துடன் ஆகாயத்தில் கிளம்பினான் பிறகு, எல்லாமாயங்களையும் அழிந்தவனும் தன்னிஷ்டப்படி ரூபத்தை யெடுத்துக்கொள்ளும் சகதியுடையவனும் அணுக முடியாதவனுமான இராவானும் ஆகாயத்தில் கிளம்பி ராக்ஷஸனை மாயைகளால் மோகிக்கச்செய்து அம்புகளாலே அவனுடைய அவயவங்களை பிளந்தான் அவ்வாறாக அந்த ராக்ஷஸ ஸரேஷ்டன் அப்களால் வெட்டப்பட்டு (உயிரை விழாதும்) மறுபடியும் மறுபடியுந் தோன்றினான், யௌவனத்தையும் அடைந்தான்

நத ராக்ஷஸர்களுக்கு மாயையும் இஷ்டப்படி வயதையும் ரூபதையும் எடுப்பதும் இயற்கையானவை இவ்வாறு அந்த ராக்ஷஸுடைய அங்கம் அதுக்க அதுக்க (மறுபடியும் மறுபடியும்) உண்மையிற்று மிக்க கோபங்கொண்ட இராவானும் மஹா பலசாலியான அந்த ராக்ஷஸனுள் ஆராய்நுங்கியைக் கூர்மையுள்ள காடாலியினுலே அடிக்கடி வெட்டினான் பலசாலியான அந்த ராவானுலே மரமபோல வெட்டப்படுகின்ற வீரனான அந்த ராக்ஷஸன் கோரமாகச் சபதித்தான் அந்தச் சபதமானது என மருங்கியதாயிற்று கோடாலியினுல வெட்டப்பட்ட ராக்ஷஸன் அதிகமாக சக்தத்தைப் பெருக்கினான் பிறகு, பலசாலியானவன் கோபங்கொண்டான், புத்தத்தில் வேகத்தையும் வெளிப்பாட்டான் பிறகு, ஆராய்நுங்கியானவன் புத்தத்தில் பலசாலியான சத்தருவைப்பாராதது வீரனும் புகழ்பெற்றவனும் அரண் குமாரனுமான அவனை புத்தமுனையில் மததியில் அங்குள்ள னைவரும் பார்த்துக்கொண்டிருக்கும் பொழுதே கோரமான வரிய உருவங்கொண்டு பிடிக்க ஆரம்பித்தான் துராதமாவான ராக்ஷஸனுடைய அந்தமாயையைக் கண்டு இராவானும் மிகுந்த கோபங்கொண்டு மாயையை உண்டுபண்ண ஆரம்பித்தான் சபததால் ஆகரமிக்கப்பட்டவனும் புத்தத்தில் திருமபாதவனுன் அந்த இராவானுடைய தாயின் வம்சம் அவனை வந்தடைந்து அந்த இராவான் அனைக் நாகங்களாலே புத்தத்தில் சூழப்பட்டவனாகச் சிறந்த உடலுள்ள நாகராஜனுள் அனந்தனபோல கவும் பெரிதான ரூபத்தைத் தரித்தான் பிறகு, பலவிதமான கங்களாலே ராக்ஷஸனை மூடினான் ஸாப்பங்களாலே மூடப்பட்ட அந்த ராக்ஷஸுரேஷ்டனோ தியானம்செய்து கருடனுடைய பதையடைந்து ஸாப்பங்களைப் பக்ஷித்தான் இராவானுடைய தாயின் வம்சமானது மாயையினுல பக்ஷிக்கப்படும்பொழுது ராக்ஷஸன் மோகித்திருக்கின்ற இராவானைக் கத்தியால் வெட்டிக் கொண்டவன்களோடும் கிரீடத்தோடுங் கூடியதும் தாமரைப் புஷ்பத்தற்கும் சந்திரனுக்கும் ஒப்பான ஒளிபொருந்தியதுமான அவனுடைய தலையைப் பூமியில் தள்ளினான் வீரனான அந்த அரண் குமாரன் ராக்ஷஸனுல கொல்லப்பட்டவுடன், அரசனோடு புன் தாராததராஷ்டிரர்கள் துயா நீங்கினவராயினா பயங்கரமாயும் பெரிதாயுமிருக்கின்ற அப்படிப்பட்ட புத்தத்தில் மறுபடியும் இரண்டு சேனைகளும் (புத்தத்தின் பொருட்டு) கோரமாக மிக திரித்தன வேந்தரே! உமமுடைய சேனைகளுக்கும் அந்தப் பாண்டவ வீரர்களுக்கும் கைகலந்து நடந்துவரும் அந்தச் சண்டியில் ஒன்றோடொன்று சோந்திருக்கின்ற யானைகளும் குதிரைகளும் காலாட்களும் யானைகளால் கொல்லப்பட்டன புத்தத்தில்

பூட்டப்பட்டிருக்கிற குதிரைகளும் யானைகளும் அந்த யுத்தத்தி
காலாட்களால் நாசம் செய்யப்பட்டன அவ்வாறே, காலா
களும் தோக்கூட்டங்களும் அனேகம் குதிரைகளும் ரதிகாக்களா
நாசம்செய்யப்பட்டன அராஜனும தன்னுடைய ஓளரஸ
திரண இராவான கொல்லப்பட்டானென்பதை அறியாமல் யு
தத்தில் சூரர்களும் பீஷ்மரை சக்ஷிக்கின்றவர்களுடான அ
அரசர்களைக் கொன்றான அவ்வாறே, உமமைச்சோரதவாக
ஆயிரக்கணக்கான ஸருஞ்சயாகளும் யுத்தத்தில் பிராணைக
ஹோமம் செய்பவர்களாக ஒருவரையொருவர் அடித்துக்கொ
டார்கள் விரிந்த கூந்தலுடையவர்களும் கவசத்தையிழந்த
களும் ரதங்களையிழந்தவர்களும் விற்கின்றதுகூப்பட்டவர்களும
அந்த வீரர்கள் ஒன்றுகூடி ஒருவரோடொருவர் கைகளால் பே
புரிந்தார்கள் சத்துருக்களைத் தபிக்கச்செய்கின்ற பீஷ்மா
யுத்தத்தில் பாண்டவர்களுடைய சேனையை நடுங்கச்செய்துகொ
உயிரிழைக்கைப் பிளக்கின்ற அம்புகளாலே மஹாரதர்களை அடி
தார அந்தப் பீஷ்மரால் யுதிஷ்டிரருடைய சேனையில் அனே
மணிதாசன் கொல்லப்பட்டார்கள் அவ்வாறே, யானைகள்
குதிரை வீரர்களும் தேராளிகளும் குதிரைகளும் கொல்லப்பட
னா அந்த யுத்தத்தில் இந்நிரனுடைய பராக்ஷிமத்தைப் போ
அத்யாச்சரியகரமாயுள்ள பீஷ்மருடைய பராக்ஷிமத்தை நாங்க
கண்டோம் அவ்வாறே, பீமஸேனன் தருஷ்டதயுமனன் வ
லாளியான ஸாத்யகி இவர்களுடைய யுத்தமானது ரணகளத்த
பயங்கரமாக நடந்தது துரோணருடைய பராக்ஷிமத்தை
கண்டு பாண்டவர்கள் பயத்தை அடைந்தார்கள் யுத்தத்தி
துரோணரால் அடிக்கப்படுகின்ற வீரர்கள், 'துரோணா ஒருவ
யுத்தத்தில் எல்லாச்சேனைகளையும் கொல்வதற்குச் சகதியுள்ளவ
அவ்வாற்றிருக்க, பூமியிலுள்ள சூரர்களாலும் யுத்தவீரர்களுடை
கூட்டங்களாலும் சூழப்பட்டிருக்கின்ற இந்தத் துரோணா
துரு வீரர்களை ஜயிப்பதில் யாது ஸந்தேகம்?' என்று சொன்ன
கள் அவ்வாறு பயங்கரமான யுத்தம் நடந்துவருமளவில், இரண
ஸேனைகளிலும் சூரர்கள் ஒருவரையொருவர் பொறுக்கவில்
வில்லாளிகளான உமமைச்சோரத் வீரர்களும் பாண்டவ வீ
களும் கோபத்துடன் சர்ச்சுஸார்களாலும் பூதங்களாலும் ஆவே
கப்பட்டவை போன்ற பெரிய ஸைனியங்களுடன் சோரது பே
புரிந்தார்கள் தேவாஸூர யுத்தம் போல விளங்குகின்ற அ
யுத்தத்தில் யுத்தவீரர்களுள் தன் உயிரைக் காப்பாற்றிக் கொ
நினைப்பவன் ஒருவனையும் நாங்கள் காணவில்லை' என்று கூறினா

தோண்ணுற்றோராவது அதயாயம

பீஷ் ம வ த ப ர வ ம (தோடர்ச்சி)

(துரியோதனனுக்கும் கதோதகசனுக்கும் யுத்தம்)

திருதராஷ்டிரன், 'ஸஞ்சய! இராவான கொல்லப்பட்டது கண்டு மஹாரதர்களான பாரததாசுகள் யுத்தத்தில் யாதுசெய்தனர்? தனை எனக்குச் சொல்லவாயாக' என்றுவினவ, ஸஞ்சயன சாலல்லானான்

'அரசரே! யுத்தத்தில் இராவான கொல்லப்பட்டது கண்டு, மஸேனனுடைய குமாரனான கதோதகசனென்கிற ராக்ஷஸன் கபபெரிதான சபதத்துடன் காஜித்தான காஜிக்கின்ற அரதக தோதகசனுடைய சபதத்தினால் ஸமுதரத்தை ஆடையாக உடை தும மலைகளோடும் காடுகளோடும் கூடினதுமான பூமியானது பபொழுது மிகவும் நடுக்கமுற்றது அரதஸமயத்தில் அரதச பதத்தினால் எதிரொலியிடும்படி செய்யப்பட்டிருக்கிற ஆகாயமும் லலாத திகடுகளும் திகடோணங்களும் விரைவாக நடுக்கமுற்றன. கபபெரிய அரத ஒலியைக்கேட்டு உமது ஸனையத்துக்குத் தாடைகளை அசைக்கமுடியாம லிருந்ததும் நடுக்கமும் வெயர் வயு முண்டாயின உமமைச் சோந்தவர்கள் அனைவருமே வாடிய னத்துடன் சிங்கத்தினிடமிருந்து பயந்த யானைகள்போல மிக டுங்கினார்கள் ராக்ஷஸன் இடிபோலப் பெரியலிமமராதம் செய்து வலிக்கின்ற சூலத்தைக் கையிலெடுத்தது அதிக பயங்கரமான பத்தை ஏற்படுத்திக்கொண்டு மிகக்கோபமுண்டவனாகவும்¹ கால ர்க்கும்² அரதகனாக்கும்³ யமனாக்கும் ஒப்பானவனாகவும் பறபல யுத்தங்களை ஏந்திய ராக்ஷஸ சிரேஷ்டர்களால் சூழப்பட்டவனாக ம் (உமது ஸேனாவீரர்களை) நரபுறங்களிலும் துன்பஞ்செய்தான் திராது வருகின்றவனும் மிகக் கோபங்கொண்டவனும் பயங்கர ன தோற்றமுடையவனுமான அரதக கதோதகசனைக் கண்டு டுவுண்டத்தினின்று உண்டான பயத்தினாலே கௌரவஸேனை பருமபாலும் யுத்தத்தில் விருப்பமற்றதாகச் செய்யப்பட்டது றகு, துரியோதனராஜன் பெரிதான விலலைக் கையிலேந்தி லிம மபோல அடிக்கடி காஜித்துக்கொண்டு கதோதகசனுடைய அரு ல ஒடினான் துரியோதனனுக்குப் பின்புறத்தில் மதப்பெருக

சாரதிபாவம் சுசுசு-ம பகம குறிப்பிற காண்க 2 முடிவைச்செய்வன

குள்ளவைகளும் மலைகளுக்கு ஒப்பானவைகளுமான பதினாயிர யானைகளோடு வங்கதேசாதிபன் தானே தொடர்ந்து சென்றான் யானைப்படையினால் சூழப்பட்டுத் தன்னை நோக்கி வருகின்ற உ முடைய புத்திரனை அந்தத் தூயோதனைக்க கண்டு அந்த ராச ஸன் கோபங்கொண்டான் பிறகு, ராக்ஷஸர்களுக்கும் தூயே தன்னுடைய சேனைக்கும் கைகலந்ததும் மயிராக கூசரத்தைபுண் பண்ணுவதுமான பெரும்போர் நடந்தது மேகக்கூட்டம்போல தோன்றின் யானைப்படையைக்கண்டு மிகுந்த கோபங்கொண் ண ராக்ஷஸர்கள் மின்னலுடன் கூடிய மேகங்களபோலச் சூழ்ந் து களைக் கையில் ஏந்திப் பறப்பலவித் லிமமநாதங்களை வெளியிட்டு கொண்டு எதிர்த்து ஓடினார்கள் அந்த வீரர்கள் அம்புகளாலு சகதிகளாலும் ரிஷ்டிகளாலும் நாராசங்களாலும், யானையின் தேறிப் போர்புரிகின்ற வீரர்களை நாசஞ் செய்துகொண்டு பிண் பாலங்களாலும் சூலங்களாலும் உலக்கைகளாலும் கோடாலிகள் லும் பாவதங்களுடைய கொடுமுடிகளாலும் விருகூதங்களாலு பெரியயானைகளை அடித்தார்கள் ராக்ஷஸர்களாலே வதமசெய்ய படுகின்றவைகளும் மத்தகம் பிளக்கப்பெற்றவைகளும் ரகத்ததை சொரிகின்றவைகளும் உடலிளக்கப்பட்டவைகளுமான யானை களை நாங்கள் கண்டோம் யானையினமீதேறிப் போர்புரிகின் அந்த புத்தவீரர்கள் அடிக்கப்பட்டு நாசமடையும்போது துரியே தன்ன கோபத்திற்கு வசப்பட்டுத் தன்னுயிரையிழக்கத் துணிந் த ராக்ஷஸர்களை எதிர்த்து விரைவாக ஓடினான் சிறந்த வில்லாட யான் தூயோதனை அரக்கர்களினமீது கூாமையான அம்புகளை பிரயோகித்து அந்த புத்தத்திலுள்ள பிரதானாக்காரன ராக்ஷஸ களையும் கொன்றான் மஹா பலசாலியும் உமது சூமாரனுமார் தூயோதனை மிகுந்த கோபங்கொண்டு நான்கு பாணங்கொடு வேகவான், மகாரௌதரன், விதபுஜ்ஜிஹவன், பிரமாதி என்கி, நான்கு ராக்ஷஸர்களையும் கொன்றான் பிறகு, அளவிட முடியா மனோதைரியத்தை புடையவனும் பரதகுலத்திற பிறந்தவீரர்களுக் உத்தமனுமான தூயோதனை அரக்கர்களுடைய படையை சூறித்து ஒருவராலும் நாடமுடியாத சரமாரியைப் பொழிந்தான் அதிக பலமுள்ளவனான பீமஸேனனுடைய சூமாரன் உமது புத்தி னுடைய அந்தப் பெரிய செய்கையைக்கண்டு மிக்க கோபத்தோ விளங்கினான் அந்தக்கடோதகசன் இரதிரனுடைய வஜ்ராயுதத்தி ருச் சமமான ஒளிபொருந்திய பெரியவில்லை நான்குவிடிலும்பு செய்துகொண்டு பகைவர்களை அழிப்பவனான தூயோதனை

ரககி விரைவாக ஓடிவந்தான் உமதுபுத்திரனான தூயோதனன, தாதுவருகின்றவனும் காலத்தினாலே ஸருஷ்டிககப்பட்ட அநத ரப்போலிருக்கின்றவனுமான அநதககடோதகசனீபபாததுச தும (பயததால்) மனவருததமடையவிலலை பிறகு, கொடுந மையுள்ளவனும் சிவந்தகணகளை புடையவனுமான அநதக டாதகசன கோபங்கொண்டு தூயோதனனே நோக்கிப் பின்வரு று சொல்லலானான் 'மிகக்கொடியவனான உனனாலே எவாகள டுங்காலமகாட்டில் ஓடப்பட்டார்களோ அப்படிப்பட்டபிதாக டின விஷயத்திலும் மாதாவின விஷயத்திலும் கடனாளியாகா ந்ததலை நான் இப்பொழுது அடையப்போகிறேன் ராஜனே! டெட்டவனே! குலத்தில் இழிந்தவனே! அநதப்பாண்டவர்கள் டமான சூதாட்டத்தில் தோல்வியடைவிககப்பட்டதும், ஒரே டதிரம தரித்தவனும் வீட்டுக்கு விலககாயிருப்பவனும் தருபத டுகுமாரியுமான கிருஷ்ணையானவள உனனால் சபைக்குகொணா ர்பலவாறு துன்புறுத்தப்பட்டதும், உனக்குப் பிரியததைச் செய டில் விருப்பமுள்ள துஷ்டனான ஜயதரதன் ஆஸரமத்தில் வவிக ராற அவளை என பிதாககளை அலக்ஷயமசெயது அபகரித்ததும், டுமுள்ளனவுமான அவமானங்களுடைய முடிவை, நீ புத்தததை ட்டு விலகாமலிருந்தால், இன்று அடையப்போகிறேன்' என்றான ட்டிம்பாபுத்திரன இவவாறு சொல்லிப் பெரியவிலலை நானொலி யது பறகளால் உதட்டைக்கடித்து இரண்டுகடைவாயத்தையும் கிககொண்டு காரகாலத்தில் மேகமானது மழைத்தாரைகளை டலபினமீது பொழிவதுபோலப் பெரியசரமாரியைத் தூரியோ டனமீது பொழிந்தான்

தோண்ணுற்றிரண்டாவது அதயாயம்

பீஷ் ம வ த பா வ ம (தோடீச்சி)

(கடோதீக்கசனுடைய யுத்தம்)

பிறகு, அஸுரர்களாலும் தாங்கமுடியாத அநதசசரமாரியை டுகிரேஷ்டனான தூரியோதனன, பெரியயானையானது வாஷதா ரயைத் தாங்குவதுபோல புத்ததத்தில் தாங்கினான் பிறகு, கோப குந்தவனும் ஸாப்பம்போலப் பெருமூச்சுவிடுகின்றவனுமான உம டையபுத்திரன மிகஐயமுறறு, தீட்டப்பட்ட கூமையான இரு கதைநது நாராசங்களைக் கடோதகசனமீதுவிடுத்தான் அநத ராசங்கள் கந்தமா தனபருவத்திலுள்ள கோபங்கொண்ட ஸாப

பங்களபோல அநதராக்ஷஸ்சிரேஷ்டனமீது விரைவாகவிழுநத அநதராக்ஷஸன் அவைகளால் அடிக்கப்பட்டு மதப்பெருக கொண்ட யானைபோல ரகதத்தைப் பெருக்கிக்கொண்டு துரிதனைக் கொல்லக்கருதினான் மிக்கபுஜபலமுள்ள அநதராக்ஷமலைகளையும் பிளக்குநதிறமையுடையதும் நன்றாகஜவலிக்கின்ற, பெரிதான தூமகேதுவைப்போலப் பிரகாசிக்கின்றதும் ஜவகின்ற வஜராயுதம்போன்றதுமான ஒருபெரிய சக்தியைக்கொண்டு எடுத்து உமமுடையபுத்திரனைக்கொல்லக்கருதி எதிர்த்துவந்தா அநதசசக்தியாயுதம் எடுக்கப்பட்டதுகண்டு வங்கதேசாதிபதியவன் மலைபோன்றயானையை ராக்ஷஸனைக்குறித்து விரைந்து இன்ன அவன் பலமுள்ளதும் யுத்தத்திலவிரைவாகச்செல்லும் பாவமுள்ளதுமான சிறந்தயானையினால் துரியோதனனுடைய மிருக்கிறவழியைத் தடுத்துக்கொண்டான் அநத வங்கதேசத்தின் யானையினால் உமது புத்திரனுடைய¹ ரகதத்தையும் துரிதான புத்திமானான் வங்கராஜனாலே மராககம் தடுக்கப்பட்டனகண்டு கோபத்தினால் சிவந்தகண்களையுடைய கதோதகசன் என்கப்பட்ட அநதப்பெரிபசக்தியை அநத யானையினமீது எதிர்த்தான் கதோதகசனுடைய கையினின்று விடுபட்ட மதசக்தியினால் அடிக்கப்பட்ட அநத யானை ரகதத்தைப் பெருக்க கொண்டு கீழே விழுநது உயிரையும் இழநதது பிற யானை கீழேவிழுநதவுடனே, பலசாலியான வங்கதேசாதிபவேகத்தோடு துள்ளிக்கொதித்துப் பூமியில் நின்றான் துரியோதனனும் உத்தமமான யானை கீழேவிழுநததையும் ஸைனிய ராசமபண்ணப்பட்டதையும் கண்டு அதிகமனவருத்தமடைந்தான் அநதக கதோதகசனுடைய பராகிரமத்தைக்கண் எதிர்த்துப் போராபுரிவதற்குச் சக்தியற்ற துரியோதனராஜன் வேண்டிய சமயம் நோந்திருநதும் கூத்திரியதாமதத்தையும் தஞ்ஞாள் அதி கௌரவத்தையும் முன்னிட்டு மலைபோல அசைவற நின்றான் அவன் அதிககோபன்கொண்டு ஊழித்தீப்போன்றொயுள்ள கூர்மையான பாணத்தை ஸந்தானஞ்செய்து கோரமாக அநதராக்ஷஸனமீது பிரயோகித்ததான் மிக்க உறுதியுள்ளவனாகதோதகசன் இநதிரனுடைய வஜராயுதம்போலப் பிரகாசிக்கின்றதும் தன்னோக்கிவருகின்றதுமான அநதப்பாணத்தைப்பாரதலாகவத்தினால் அதனைத் தன்மீது பாயாமாஸிருக்குமபடி செய்கொண்டான் கோபத்தினால் கண்கள் மிகச்சிவந்த அநதககதோதகசன் யுகாரந்தகாலத்து மேகம்போல மறுபடியும் உக்கிரமாகக் காஜித்து ஸைனியங்களைப் பயமடையுமபடி செய்தான் பயம்

அந்த ராக்ஷஸனுடைய அந்தப் பயங்கரமான ஒலியைக் கேட்டு சந்தனு புத்திரரான பீஷ்மா ஆசாரியரை அடைந்து அல்லலாறா

‘ராக்ஷஸனால் உண்டுபண்ணப்பட்ட பயங்கரமான இந்தச் சமமானது கேட்கப்படுதலால் ஹிடிம்பாபுத்திரனான கதோதன நிசசயமாகத் துரியோதனராஜனோடு போராடுகிறான் இந்தக் க்ஷண யுத்தத்தில் ஒரு பிராணியினாலும் ஜயிக்கப்படத்தக்காத அரசனைக் காப்பாற்றுவதற்காக அவ்விடம் செல்லுங்கள் என்று மனங்களும் ராக்ஷஸனால் மிகப் பீடிக்கப்பட்ட மிகப் பலமுள்ள துரியோதனனைக்குறித்து விரைவாக ஒடுங்கள் எத்தனை நகளைத் தப்பிக்கச் செய்கின்றவர்களே! நமமனைவருக்கும் இது நேரே முக்கியமான காரியம்?’ என்றா பிதாமஹருடைய வாரதையைக் கேட்டு மஹாரதர்களான துரோணா, ஸோமதத்தன, ஹலிகன, ஜயதரதன, கிருபா, பூரி ராவஸ, சலயன, அவந்திதேசதசன, பிருகதபலன, அரவததாமா, விகாணன, சிதரஸேனன, மிமசதி, மற்றும் அவர்களைத் தொடாந்து வந்திருக்கிறவர்கள் அந்நேக ஆயிரக்கணக்கான ரதிகாக்கள், கதோதகசூல எதிராகப் பட்டிருக்கிற உமமுடைய புத்திரனான துரியோதனனைப் பாதுகாக்க எண்ணித் துரியோதனனிருக்கிறவிடத்திற்கு அதிவேகமாகச் சென்றார்கள் அவ்மதிக்க முடியாததும் மஹாரதர்களால் பாதுகாக்கப்பட்டதும் தனனைக்கொல்லவதற்காக வருகின்றதுமான அந்தச் சனையைக் கண்டு மிகப் புஜபலமுள்ள ராக்ஷஸ சிரேஷ்டன் பெரிய மலைக் கையில் பிடித்து, சூலங்களுமும் உலகங்களுமும் கையில் நாண்டவர்களும் பறபல ஆயுதங்களைப்பூட்டிவாங்குமான பந்துகாராலே சூழப்பெற்று மைநாதம் என்கிற மலைபோல அசைவற்று நின்ற பிறகு, ராக்ஷஸர்களுள் முக்கியனான கதோதகசூலுக்கும் துரியோதனனுடைய சேனைக்கும் கைகலந்ததும் மயிரக் கூச்சத்தையுண்டுபண்ணக்கூடியதுமான போர் நடந்தது சபதிக்கின்ற மகளுடைய ஒலியானது எரிக் கப்படுகின்ற மூங்கில்களுடைய சபமபோல யுத்தத்தில் எங்கும் நெருங்கினதாகக் கேட்கப்பட்டது அந்த வீரர்களுடைய கவசங்களில் போடப்படும் ஆயுதங்களின் மீயானது பிளக்கப்படுகின்ற மலைகளின் ஒலிபோல உண்டாகியது ராகளுடைய கைகளால் பிரயோகிக்கப்படும் தோமரங்களுடைய பமானது ஆகாயத்தில் ஸஞ்சரிக்கின்ற ஸாப்பங்களுடைய ரூபம் மாலாயிற்று பிறகு, தோளவலி யமைந்த ராக்ஷஸ ஸிரேஷ்டன் பாபமூண்டு மிகவும் பெரியவிலவில் நானொலியெழுப்பிப் பயங்கரமான சபத்ததுடன் காஜித்துக்கொண்டு ஓர் அரத்தசந்திர பாணத்

தினல ஆசாயருடைய விலலை அறுத்தான் ஒரு பலலத்தினு
 ஸோமத்ததனுடைய கொடியையும் நாசமசெய்து விமமநா
 செய்தான் பாஹலிகளை மூன்று பாணங்களாலும், கிருப
 ஒரு பாணத்தாலும், சித்திரஸேனனை மூன்று பாணங்களால்
 மாபில திருப்பியடித்தான் பின்பு, விகாணனை அணுகிக் க
 வரையில் நன்கு இழுத்தது விடப்பட்டதும் மிகுந்த கவனத்துட
 லக்ஷியத்தை நோக்கி விடப்பட்டதுமான ஒரு பாணத்தினு
 தோட்பூட்டில் அடித்தான் அந்த விகாணன் ரகத்ததால்
 கும நனைக்கப்பட்டுத் தனனுடைய ரத்ததின மத்தியிலேயே
 காராதான் பிறகு, அளத்தற்கரிய பலமுள்ள கடோதக
 மிகுந்தகோபங்கொண்டு மறுபடியும் பூரிசுவலினமீது பதினை
 பாணங்களைப் பிரயோகித்தான் அவைகள் அவனுடைய
 ரத்தை உடைத்துக்கொண்டு பூமியில் விசரவாகப் பிரவேசித்த
 கடோதகசனானவன், விவிமசதி அரவத்தாமா இவாகளின் ஸா
 களையும் அடித்தான் அவ்விருவரும் குதிரைகளுடைய கடிவா
 களை நழுவவிட்டுத் தோத்தட்டிலேயே சாயந்தாராகள் ராக்ஷஸே
 திரன் ஓர் அரத்தசந்திரபாணத்தாலே விரிஞ்சராஜனுடைய பெ
 னை அலங்கரிக்கப்பட்ட பன்றிகொடியையறுத்து இரண்ட
 தான் அரத்தசந்திரபாணத்தினுலே அவனுடைய விலலையும்
 தான் பிறகு, அவன் கோபத்தால் கண்கள் சிவந்தானானருநாரா
 களாலே மிகுந்த தையமுள்ளவனான அவநதிதேசத்தரசனுடை
 நான்கு குதிரைகளையும் கொன்றான் காதுவரையிலும் நன்கு
 இழுத்ததுவிடப்பட்டதும் துவைந்ததும் கூடையுள்ள துமான
 பாணத்தினுலே ராஜபுத்திரனை பிருகதபலனையும் பிளந்தான்
 தப் பிருகதபலன் நன்றாக அடிக்கப்பட்டுத் துன்பத்தையடைந்
 தேரின் நடுவிலேயே உட்காராதான் தேரிலிருக்கிற ராக்ஷஸே
 ரன் அதிகமான கோபாவேசங்கொண்டு ஸாப்பங்களுக்கு ஒப்பா
 வைகளும் தீட்டப்பட்டவைகளும் கூடையுள்ளவைகளும்
 பாணங்களைச் சலயனமீது விடுத்தான் அந்த அம்புகள் புத்தத்
 ஸமாததனான சலயனைப் பிளந்தன

தோண்ணாற்றமுன்றாவது அதயாயம்.

பீஷ்மவதபாவம் (தோடீச்சி)

(ஸங்குலயுத்தம்)

ராக்ஷஸனான கடோதகசன் புத்தரங்கத்தில் உமமைச்சோ
 அனைவரையும் புறங்காட்டியோடுமபடி அடித்துக் கொல்லவினைந்
 துரியோதனனுக்கு ஸமீபத்தில் ஓடிவந்தான் அவன் துரியோத

பீஷ் விவைவாக எதிர்த்துவருவது கண்டு யுத்தத்தில் கெட்ட
வகொண்டவர்களான உமமைச் சோரத் வீரர்கள் அவனைக்
ரல்லக கருதி எதிர்த்தோடினார்கள் மகாரதர்கள் ஒரு பீஷ்
உயரமுள்ள விறகனை நானொலியிடும்படி செய்துகொண்டும
மநாதம் செய்துகொண்டும வரிமமக கூட்டங்களைப்போல ராக்ஷ
ஒருவனை எதிர்த்து ஒடினார்கள் பிறகு, அந்த வீரர்கள் சரத்
த்தில் மேகங்கள் பாலத்தில் நீர்த்தாரைகளைப் பொழிவது
ல ராக்ஷஸன்மீது சரமாரியை எல்லாப்பக்கங்களிலும்பொழிந
கள் வேணுகமென்கிற ஆயுதத்தினாலே அடிக்கப்பட்ட யானை
ல நன்றாக அடிக்கப்பட்டுத் துன்பத்தையடைந்த அந்த ராக்ஷ
ர, அப்பொழுது, கருடனைப்போல ஆகாயத்தில் கிளம்பி எங்கும
சரித்தான பயங்கரமான சபத்தையுடைய அந்த ராக்ஷ
சரத்தகால மேகம்போலத் திக்குக்களையும் ஆகாயத்தையும்
சூக்கோணங்களையும் எதிரொலியிடும்படி செய்துகொண்டு
வந்து காஜித்தான அவனுடைய அந்தச் சபத்தையெகேட்டு
ஷ்டிரராஜா பகைவர்களை அடக்குகிறவனுன் பீமனைப்பார்த்து,
ஜிககின்ற இந்தக் கடோற்குச்சனுடைய பயங்கரமானசப்தம்
டகப்படுத்தலால் இந்தராக்ஷஸன் மகாரதர்களான தாரத்தராஷ்
ர்களோடு போர்புரிகிறுன்னென்பது திண்ணம் அந்த ராக்ஷஸ
கவனுன் கடோற்குச்சன் தனியே மிகப் பெரிய காரியத்தைச்
பகிறுன்னென்று நான் எண்ணுகிறேன் பிதாமஹரோ மிருத
பவகொண்டு பாஞ்சாலர்களைக் கெடுவதற்கு முயற்சிசெய
ககின்றாரா அந்தப்பாஞ்சாலர்களைக் கீர்ப்பதற்காகப் பலருள்ள
கவர்களோடு போர்புரிகிறுன் மிகக் கைவன்மையுள்ளவனே!
பீஷத்தில் நோர்திருக்கிற இந்த இரண்டு காரியத்தையும் அறிந்து
சல அதிக சந்தேகநிலைமையிலிருக்கின்ற ஹிடிமபாபுத்திரனை
வி' என்று கூறினார்

பீமஸேனன் பிரதாவினுடைய வாரத்தையெகேட்டு விரை
எல்லா அரசர்களுக்கும் வரிமமநாதத்தினால் பயமடையச்
பதுகொண்டு பாவகாலத்தில் ஸமுத்திரமப்போல அதிவேகத்
டன் சென்றான் அந்தப் பீமஸேனை ஸத்தியத்திருதியும் யுத்
தில் துஷ்டமதவகொண்ட ஸௌசித்தியும் ஸரேணிமானும்
ஸாதானமும் காரியனுடைய புத்திரனுன் அபிபூஷம் பின்
ராதாரதர்கள் அபிமனயுவைத் தலைவனாகக்கொண்ட மகா
ர்களான திரௌபதிபுத்திரர்களும் வல்லமையுள்ளவனுன் சுத்தர
வனும் சுத்தரதாமாவும் தன் ஸையத்தாடன் கூடியவனும்
நாபதேசாதிபதியுமான நீலனும் பெரிய தோக்கூட்டத்தோடு
டிமபாபுத்திரனும் ராக்ஷஸேந்திரனுமான கடோற்குச்சனைச்

சூழ்நதுகொண்டு எப்பொழுதும் மதமுள்ளவைகளும் அடிக்
தன்மைபுள்ளவைகளுமான ஆறாயிரம் யானைகளோடு பாதுக
தார்கள அவர்கள் பெரிய வரிமமநாதத்தாலும் சக்கரத்த
துனியினினுண்டாகும் சபத்ததாலும் குதிரைகளுமபுகள்
ஒலிகளாலும் பூமியை நடுங்கும்படி செயதுகொண்டு வந்த
கள் அங்ஙனம் வருகின்ற அந்த வீரர்களுடைய அவவித்
தத்தைக்கேட்டு உமமுடைய சேனையானது பீமஸேனனிட
னினுண்டான பயத்தால் மனக்கவலைபுற்று நிறமமாறியிருக்கி
முகங்களோடு கடுமையாகக் கண்டித்துப் புத்தத்தினினும திருமபிய
பிறகு, அந்த புத்தங்கள்தில் மகாபலசாலிகளும் புத்தங்க
புறங்காட்டாதவாசனமான பாண்டவ வீரர்களுக்கும் உமன
சோந்த கௌரவவீரர்களுக்கும் புத்தம் நடந்தது மகாரதா
பறபலவித ஆபுதங்களைப் பிரயோகித்துக்கொண்டும் ஒருவ
யொருவா எதிர்த்தும் ஒருவரோடொருவா கைகலந்தும் மகாப
கரமாயும் பயந்தவர்களுக்குப் பயத்தை உண்டுபண்ணக்கூடியத
முள்ள போரைச் செய்தார்கள் அந்த புத்தத்தில் குதிரை
குதிரைகளோடு எதிர்த்தன காலாட்கள் காலாட்களோ
தேராளிகள் தேராளிகளோடும் யானைகள் யானைகளோடும் எதி
துப் போராபுரிந்தனர் புத்தங்கத்திலுள்ள வீரர்கள் (ஐயத்த
விருமபி ஒருவரையொருவா எதிர்த்தார்கள் (அவவிருதிற்
வீரர்களும்) ஒருவரோடொருவா எதிர்த்துப் போராபுரிந்த
உடனே பெருந்தூளியானது விரைவாகத்தோன்றியது யானை
குதிரைகள், தோகள், காலாட்கள் இவர்களினுடைய பாதங்க
லும் சக்கரத்தின் துனிகளாலும் நன்றாக எழுப்பப்பட்டதும் பு
நிறமானதும் சிவப்புநிறமுள்ள துமான கொடிய புழுதியானது யு
பூமியை நன்றாகச் சூழ்நதுகொண்டது தம்மவரென்றும் பன
ரென்றும் ஒருவரை ஒருவா அறியவில்லை தகப்பன பிள்ளை
அறியவில்லை அவ்வாறே, புத்திரனும் பிதாவை அறியவில்லை ப
வாறு வரம்புகடந்ததும் மயிரக்கூச்சத்தை உண்டுபண்ணக்கூடிய
மான அந்த புத்தத்தில் சஸ்திரங்கள் காண்கின்ற மனிதர்
இவர்களின் மிக்க பேரொலியானது ¹ பரேதங்களுடைய தவ
போல உண்டாயிற்று அவ்விடத்தில் யானைகள் குதிரைகள் ப
தர்கள் இவற்றின் சகத்ததினாலும் நரம்புகளாலும் அலைமோது
றதும் மயிரங்களாகி பாசிக்கொத்துக்களோடும் புலதரைகளோ
கூடியதுமான (பெரிய சகத்) நதியானது, பெருக ஆரம்பித்த
மனிதர்களுடைய உடல்களிலிருந்து புத்தத்தில் விழுகின்றதலை
டைய பெரிய சபதமானது கீழேவிழுகின்ற கற்களுடைய சபத்

¹ ஒருவகைப் பிசாசுகள்

ாலக கேட்கப்பட்டது தலையையிழந்த மனிதர்களாலும் சரீரங்க
 வகப்பட்ட யானைகளாலும் உடல்கள் பிளக்கப்பட்ட குதிரை
 ாலும் பூமி வியாபிக்கப்பட்டதாகியது யுத்தத்தின்பொருட்டு
 பறச்செய்கின்ற மகாரதர்கள் பறபலவிதமான சஸ்திரங்களைப்
 யோகித்துக்கொண்டு ஒருவரையொருவர் எதிர்த்து வந்தா
 குதிரையின் மீதுள்ள வீரர்களாலே தூண்டப்பட்ட குதிரை
 (எதிரியின்) குதிரைகளை யுத்தத்தில் எதிர்த்து ஒன்றை ஒன்று
 க்கிக்கொண்டு உயிரையிழந்து விழுந்தன மனிதர்கள் மிகுந்த
 ரபத்தினால் சிவந்த கண்களையுடையவர்களாக மனிதர்களை
 ராதது மாரபுகளால் மாரபுகளில் மேதி ஒருவரையொரு
 வதஞ் செய்தார்கள் பகைவர்களை எதிர்த்துத் தடுக்குந
 மையுள்ளவர்களான யானைப்பூக்கர்களாலே தூண்டப்பட்ட
 னைகள் யுத்தத்தில் (எதிரியினுடைய) யானைகளையே கொம்பின்
 னிகளால் குத்தி நாசஞ் செய்தன மேலே தோன்றியிருக்
 ற ரகதவெள்ளத்தை யுடையவைகளும் கொடிகளால் அலங்க
 கப்பட்டவைகளுமான அந்த யானைகள் ஒன்றோடொன்று
 றகை பெற்று மின்னல்களுடன் கூடின மேகங்களபோலக்
 ணப்பட்டன சில யானைகள் கொம்பின் துணிகளாலே பிளக்கப
 ட்டுமே தோமரங்களாலே மத்தகங்கள் உடைக்கப்பட்டும் காஜிக
 ற மேகங்களபோலக் காஜித்துக்கொண்டு எதிர்த்தோடி வந
 ற கைகலந்த அந்த யுத்தத்தில் சில யானைகள் துதிகைகள்
 ணடாக அறுக்கப்பட்டும் சில யானைகள் சரீரங்கள் அறுக்கப
 ட்டும் சிறகுகளறுபட்ட மலைகள்போலக் கீழே விழுந்தன சில
 ததமமான யானைகள் எதிரியின் யானைகளாலே விலாப்புறங்க
 ல பிளக்கப்பட்டு, மலைகள் அதிகமாகத் தாதுகளை பெருக
 வதுபோல அதிகமாக ரகதத்தைச் சொரிந்தன மற்றும் சில
 னைகள் நாராசங்களாலும் தோமரங்களாலும் அடக்கப்பட்டு
 மமீதுள்ள வீரர்களை இழந்து) வீரிட்டுக்கொண்டு கொடுமுடி
 ள யிழந்த மலைகள்போலச் சததுருயானைகளை எதிர்த்தோடின
 ல யானைகள் சினமிகுந்து மத்ததினால் மதிமயங்கித் தடையறு
 க்தரங்கத்தில் நூறுநூறுகத் தோகளைபும குதிரைகளையும்
 லாடபடைகளையும் அடித்தன அவ்வாறே, குதிரைகள் குதி
 ரககாரர்களால் ஈடடிகளாலும் தோமரங்களாலும் அடக்கப்பட்
 த திசைகளைக் கலங்கச்செய்துகொண்டு அவ்வவழியினாலே
 திரத்தன நற்குலத்திற பிறந்தவார்களும் சரீரத்தை யுத்தத்தில்
 முக்கத் துணிந்தவாருமான ரதிகர்கள் ரதிகார்களோடு அதிக
 றான சுகதியைகைக்கொண்டு பயமற்றுக் காரியங்களைச் செய்தார்

கள போரிலவல்ல அரசர்கள் புகழையாவது அல்லது ஸ்ரீ
கதையாவது அடைய விருமபி ஸ்வயம்வரத்தில் செய்வதுமே
புத்தத்தில் ஒருவரை ஒருவா அடித்துக்கொண்டார்கள் மயிரக
சத்தை புண்டுபண்ணக்கூடிய அவ்வித புத்தம் அவ்வாறு நட
யில் தூயோதனனுடைய பெரிய சேனையானது புத்தத்
விருப்பமற்றதாகச் செயலிக்கப்பட்டு விரைவாக ஓடியது

தோண்ணுற்றநான்காவது அதயாயம்

பீ ஷ ம வ த ப ா வ ம (தோடீச்சி)

(கடோத்சகன் யுத்தம்)

தனனுடைய சைனியம் கொல்லப்பட்டதைக்கண்டு
யோதனராஜன் மிக்க கோபங்கொண்டு பகைவரைப்பிடிக்கும்
ஸேனையைக் குறித்துத் தானே நேரில் எதிர்த்து வந்து இர
னுடைய வஜராயுதத்திற்கு ஒப்பான சபதத்தையுடைய மீ
பெரிய விலைக் கையிற் பிடித்துப் பெரிய சர்மாரியைப் பா
வனமீது பொழிந்தான் கோபத்தையுடைய துரியோதனன் மீ
கூமையுள்ளதும் இறகுகள் கட்டியதுமான ஓர் அரத்தச்சந
பாணத்தையும் ஸந்தானம் செய்து பீமஸேனனுடைய விலை
துண்டாக்கினான் அந்த ஸமயத்தை நன்றாகப் பார்த்து ம
ரதனுள் துரியோதனன் விரைந்து மலைகளையும் பிளக்குந் திற
யுள்ள கூமையான ஓர் அம்பை விலலிற் பூட்டினான், அந்த அ
னலே பீமஸேனை மார்பிலடித்தான் நன்றாக அடிக்கப்பட்ட
னும பராக்ரமசாலியுமான அந்தப் பீமஸேனை துன்பத்
அடைந்து இரண்டு கடைவாய்களையும் நக்கிக்கொண்டு பொன்
அலங்கரிக்கப்பட்ட கொடிமரத்தை நன்றாகப் பிடித்துக்கொ
டான அவ்வாறு, நல்ல மனநிலையை இழந்திருக்கிற பீம
னனைக் கண்டு கடோத்சகன் எரிககப்போகின்ற தீயைப்போ
கோபத்தினால் நன்றாக ஜவலித்தான் அபிமனயுவை முதன்
யாகக்கொண்ட பாண்டவசேனையிலுள்ள மஹாரதர்கள் தூ
தனராஜனைக் கூவி அழைத்துக்கொண்டு பரபரப்புடன் எதிர்த்
ஒடிவந்தார்கள் கோபங்கொண்டு அதிகப் பரபரப்புடன் வருகி
அந்தப் பாண்டவ வீரர்களைக் கண்டு துரோணர் உமதுசே
லுள்ள மஹாரதர்களை நோக்கி 'நீங்கள் விரைவாகச் செல்லுங்க
உங்களுக்கு மங்களம் வியஸனமாகிற ஸமுத்திரத்தில் மூழ்கி அ
ஸந்தேஹத்தை அடைந்திருக்கின்ற அரசனைக் காப்பாற்றுங்க
இதோ பாண்டவ சேனையிலுள்ள மஹாரதர்கள் கோபங்கொ

பரியவிலலை கையிறகொண்டவர்களாகவும் பற்பலவித சஸ்திரங்
 னை 1 பரயோகிகளினறவர்களாகவும் பயங்கரமான சபதங்களை
 வளியிட்டுக்கொண்டு காஜிகளினறவர்களாகவும் அரசாகளைப் பயம
 டயச்செய்கின்றவர்களாகவும் பீமஸேனனை முன்னிட்டுக்கொண்டு
 திரியோதனனை எதிர்த்துவந்தாவிட்டார்கள்' என்று கூறினா
 டசாரியருடைய அந்த வாரததையைக்கேட்டு பூரிஸ்ரவஸை
 மதனமையாகக்கொண்ட உமமைச்சோரந்த வீரர்கள் பாண்டவாக
 னுடைய சேனையை எதிர்த்தார்கள் கிருபா, பூரிஸ்ரவஸ, சலயன்,
 ரோணபுத்திரா, விவிமசதி, சிதரஸேனன், விகாணன், ஸைந்த
 ன, பிருஹதபலன், சிறந்த வில்லாளிகளான அவந்திதேச ராஜ
 மாராகளான விரதாணுவிரதர்கள் ஆகிய இவர்கள் தூயோ
 னனை நாற்புறங்களிலும் சூழ்ந்துகொண்டார்கள் ஒருவரை
 யாருவா கொல்லவில் விருப்பங்கொண்டவர்களான அந்தப் பாண்
 வர்களும் கௌரவாசனும் இருபதடி அளவில் நெருங்கிச்சென்று
 பாரபுரிந்தனர் மிகக் புஜபலமுள்ள பாரதவாஜா இவ்வாறுசொல்லி
 ட்டுப் பெரிய விலலை நானொலிசெய்து, பிறகு, இருபத்தாறு
 ணங்களைப் பீமன்மீது வீசித்தா கைவன்மைமிகக் துரோணா
 ரிககாலத்தில் மேகமானது நீரத்தாரைகளை மலையினமீது பொழி
 துபோல அம்புகளை விரைவாக மறுபடியும் பீமன்மீது இறைத
 ரா மஹா பலசாலியும் சிறந்த வில்லாளியுமான பீமஸேனன்
 ரைந்து பத்துப்பாணங்களாலே இட விலாப்புறத்தில் அந்தத்
 ரோணரைத் திருப்பியடித்தான் நன்றாக அடிக்கப்பட்டவரும்
 னபமடைந்தவரும் பிராயமுதிர்ந்தவருமான துரோணா பரஜை
 பிபி உடனே தேரின நடுவில் உட்காரந்தார ஆசாரியர் மிகக்
 னபமுற்றொரென்பதைக் கண்டு தூரியோதனராஜனும் துரோண
 திரரும் மிகக் கோபங்கொண்டு பீமஸேனனைத் தாங்களே
 திரத்தார்கள் எதிர்த்துவருகின்றவர்களும் காலனுகரும் அந்தக்
 க்கும் யமனுக்கும் ஒப்பானவர்களுமான அவ்விருவரையும்
 ராத்தது மிகக் புஜபலமுள்ள பீமஸேனன் கதையைத் தவரையுடன்
 ட்த்துக்கொண்டு ரத்ததினினு வேகமாகக் குதித்து யமதண்டம்
 பானற அந்தப் பெரிய கதையை ஒங்கிக்கொண்டு யுத்தரங்கத்
 ல் மலைபோல அசைவற்று நின்றான் கதாயுத்தத்தைத் தூக்கிக்
 காண்டு ஒரு கொடுமுடியையுடைய கைலாஸம்போல நிற்கின்ற
 ந்தப் பீமஸேனனைக் கண்டு தூரியோதனனும் அவ்வத்தாமாவும்
 னறு சோரது எதிர்த்தோடினார்கள் ஒன்று சோரது எதிர்த்து
 ருகின்றவர்களும் பரப்பப்பள்ளவர்களும் பலசாலிகளுள் உத்தமா
 னுமான அவ்விருவரையும் தவரையுடன் கூடிவவனான் பீமஸே

னன வேகத்துடன் எதிர்த்தான எதிர்த்துவருகின்றவனும் மி
 கோபங்கொண்டவனும் பயங்கரமான தோற்றமுள்ளவனுமா
 அந்தப் பீமனைக் கண்டு கெளரவசேனையிலுள்ள மஹாரதா
 கவிரவாக எதிர்த்தார்களா பாரதவாஜரை முதன்மையாக
 கொண்ட எல்லாக் கெளரவ வீரர்களும் பீமஸேனனைக் கொ
 வேண்டுமென்கிற எண்ணத்தினால் எல்லோரும் ஒன்றுகூடி ந
 புறங்களிலும் பாண்டவனைப் பீடித்துக்கொண்டு பறபலவித் ச
 ரங்கனைப் பீமனுடைய மார்பில் பிரயோகித்தார்கள் துன்புறுத்த
 படுகின்றவனும் ஸம்சயத்தையடைந்திருக்கின்றவனும் மஹா
 னுமான அந்தப் பீமஸேனனைக்கண்டு அபிமானபூவைத் தலை
 கக்கொண்ட பாண்டவசேனையிலுள்ள மஹாரதர்கள் இழத்த
 கரிய உயிரை இழந்தாவது பாதுகாக்க வெண்ணிப் பீமஸே
 னுக்கு எதிரில் ஒடிவந்தார்கள் சூரனும் பீமனிடத்து அன்பு
 நண்பனும்காராமேகம்போன்ற வடிவமுள்ளவனும் அநுபதேச
 பதியுமான நீலன் அதிக கோபங்கொண்டு துரோண புத்திர
 எதிர்த்தான சிறந்த வில்லாளியான அந்த நீலன் எப்பொழுது
 துரோண புத்திரரோடு விரோதம் பாராட்டுகிறவன் முற்கால
 தில் இருந்திரன் ஒருவராலும் ஜயிக்கமுடியாதவனும் தேவர்களு
 குப் பயத்தை உண்டுபண்ணுகிறவனும் கோபங்கொண்டு தன்
 தாபத்தினால் மூவுலகையும் பயமடையச்செய்தவனுமான வி
 சித்தியென்கிற அஸுரனை அடித்ததுபோலப் பெரிய வில்லி
 நாடுணுலி எழுப்பித் துரோண புத்திரரை ஒரு பாணத்தா
 அடித்ததான் 1 நீலனாலே நன்கு தொடுக்கப்பட்ட அம்பினால் பி
 கப்பட்டவரும் மேலே பெருகுகின்ற ரகதவெள்ளத்தோடு கூடி
 வரும் கோபமுள்ளவரும் புக்திசாலிகளுள் உத்தமருமான அ
 நுவததாமா இருதிரனுடைய வஜராயுதத்திற்கு ஒப்பான சப
 தோடு கூடின ஆசசாயகரமான வில்லை நாடுணுலிசெய்துகொண்
 நீலனை அழிக்க நினைந்தாரா பிறகு, அநுவததாமா பளபளப்பு
 வைகளும் சிறப்பினால் சாணையில் தீட்டப்பட்டவைகளும் ப
 லங்களை ஸந்தானம்செய்து அவனுடைய நான்கு குதிரைகளைப்
 கொண்டு கொடிமரத்தையும் கீழே தள்ளி ஒரு பலத்தினு
 அவன் ஸாரதியையும் அடித்துத் தோத்தட்டினின்று கீழே விழ
 படிசெய்தாரா ஏழாவது பலத்தினுலே நீலனையும் மார்பிலடி
 தார நன்றாக அடிக்கப்பட்ட அந்த நீலன் துன்பமுற்று ரத்மத்
 யில் உட்காராதான் பாவதம்போன்றவனும் மோகமடைந்தவ
 னுமான நீலராஜனைக் கண்டு கடோதகசன மிக்க கோபங்கொண்ட
 னைவுமூர்ச்சைகளால் சூழப்பட்டவனாகவும் புத்தத்தில் பிரகாசி

னற துரோண புத்திரரை விரைவாக எதிர்த்துவிடினான் அவ
 ருடே, யுத்தத்தில் கெட்டமதன்கொண்ட இன்னும் சிலராகு
 றார்கள் துரோண புத்திரரை எதிர்த்தார்கள் புஜபலமமிக்க
 னும் வீரனுமான பீமஸேனன் கறுத்த மைபோன்றநிறமுடைய
 லனைத் தன் ரதத்தில் ஏற்றிக்கொண்டு தூயோதனனுக்கு
 ருகிலவந்தான் பராகிரமசாலியான அஸ்வத்தாமா கோர
 னன் தோற்றமுள்ள ராக்ஷஸனுை கடோதகசனைப் பார்த்து
 ரைந்து எதிர்த்துவிடினான் அஸ்வத்தாமா மிகுந்த கோப
 றறு, கடோதகசனுக்குமுன் கோபத்துடன் செலலுகின்ற
 ர்களாக முன்னிலையிலிருந்த அச்சந்தருந்தோற்றமுள்ள ராக்ஷ
 ர்களே அடித்தாரா துரோணபுத்திரருடைய விலலினின்று
 ிபட்ட அம்புகளால் அவ்வரக்காக்கள் தோற்கச்செய்யப்பட
 துக்கண்டு பெரிய தேகத்தை யுடையவனும் பீமஸேனனுடைய
 துதிருமான கடோதகசன் கோபம்கொண்டான் பிறகு மாயா
 பான் ராக்ஷஸேந்திரன் யுத்தத்தில் துரோணபுத்திரரை மயங்கும்
 ட்செய்துகொண்டு கொடியதும் மிக்கபயங்கரமுமானமாயையை
 வளிப்படுத்தினான் பிறகு, உமமைச் சோந்தவர்களனைவரும்
 டோதகசனுடையமாயையினாலே புறங்காட்டியோடுமபடி செய
 பட்டார்கள் அறுக்கப்பட்டவர்களும் யுத்தபூமியில் புரளுகின்
 வர்களும் தளர்ச்சிபுற்றவர்களும் ரகத்ததால் நனைக்கப்பட்ட
 ர்களுமான வீரர்கள் ஒருவரையொருவர் பார்த்துக்கொண்டு
 ரோணரையும் துரியோதனனையும் சலயனையும் அஸ்வத்தாமா
 வயும் பார்த்தார்கள் சிறந்தவிலலாளிகளும் பிரதானாளு
 னன் கௌரவ ரதிகாக்களல்லோரும் பெருமபாலும் நாசம்
 செய்யப்பட்டார்கள் யானைகளும் கொல்லப்பட்டன குதிரை
 றும் குதிரைவீரர்களும் ஆயிரக்கணக்காக அறுக்கப்பட்டார்கள்
 தைக்கண்டு உமதுணையிம் பாசறையை நோக்கி ஓடிற்று
 ததம்செய்யுங்கள், ஓடாதீர்கள், இது கடோதகசனால் விடப்
 ட ராக்ஷஸ ஸம்பந்தம்பெற்ற மாயை' என்று நாணும் பீஷ்மரும்
 ரைந்து அலறிக்கொண்டிருக்கும்பொழுதே (உமதுசேனை) அதிக
 மாகம்கொண்டு நிலைபெற்றவிலலை பயந்தவர்களான அவர்கள்,
 சாலலுகின்ற எங்கள் வாரததையை நம்பவில்லை அந்தக்
 களரவர்கள் வேகமாக ஓடுவதைக்கண்டு பாண்டவர்கள் ஐயத்தை
 டைந்து கடோதகசனோடுசோந்து விரிமநாதஞ் செய்தனா
 ற்குதுறதுபிகளுடைய கோஷங்கள் பலபக்கங்களிலும் அதிகமாகக்
 ட்டகப்பட்டன இவ்வாறு மகாபலசாலியான ஹிடிம்பா புத்
 ரனாலே உமமுடைய ஸனையிம்னைத்தும் தோற்கச்செய்யப்பட
 ச சூரியாஸ்தமனஸமயத்தில் திருக்களில் ஓடின

தோண்ணூற்றைநாவது அத்யாயம்
பீஷ்மவதபாவம் (தோடர்ச்சி)

(பத்தித்தர்மதலானவர்களின் யுத்தம்)

பகைவரை வாடும் துரியோதனன பெரிய அரதயுத்தத்தி
ராசுஸனாலே தனக்குண்டான தோலவியை அப்பொழு
பொறுக்கவில்லை துரியோதனன பீஷ்மரை அடைந்து வணக்க
துடன் நமஸ்கரித்து அவரிடம் விருத்தநாத முழுமையும் உள்ளப
சொல்லத் தொடங்கினான் பகைவர்களால் அவமதிக்கத் தகா
துரியோதனன அடக்கடி பெருமூச்சுவிட்டுக்கொண்டு கடுமைய
னுடையஜயத்தையும் தன்னுடைய அபஜயத்தையும் தெரிவி
தான துரியோதனன, அப்பொழுது கௌரவர்களுக்குப் பிதாம
ரான பீஷ்மரைப் பார்த்து, 'பிதாமஹரே! பிரபுவே! உமமைய
துரோணரையும் ஆதாரமாகக் கொண்டு பாண்டவர்களுடன் கே
மான சண்டையானது என்னால் தொடங்கப்பட்டது பகை
களைத் தவிர்த்துச் செய்வவரே! நல்லபிரவித்திபெற்றிருக்கிற என்
டைய பதினோ அசௌக்யம் ஸனியம்கள் உமமுடைய க
டையிலே என்னுடன் கட்டுப்பட்டிருக்கின்றன பரதவம்சத்தி
பிறந்தவர்களுள் சிறந்தவரே! அப்படிப்பட்ட நான் யுத்தத்தி
கடுமையான எதிர்த்துப் பீமஸேனனை முதன்மையாகக் கொண்
பாண்டவர்களால் ஜயிக்கப்பட்டேன் பகைவர்களைத் தவிர
செய்வவரே! உலாந்தமரத்தை நெருப்பு எரிப்பதுபோல அந்த
தோலவி என அங்கங்களை எரிகின்றது மஹாபாக்யமுள்ளவ
பகைவர்களைத் தவிர்த்துச் செய்வவரே! பிதாமஹரே! ஆதலா
பிறரால் அவமதிக்க முடியாத உமமை அடுத்தது உமமுடைய அ
ரஹத்தினால் அந்த நீசனாராசுஸனைநானே கொல்வதற்கு விரு
புகிறேன் எனக்கு அதனைச் செய்வதற்கு நீ தகுதியுள்ளவ
யிருக்கிறீர்' என்று வேண்டிக்கொண்டான் ராஜாவான துரியோ
தனனுடைய இந்த வார்த்தையைக்கேட்டுச் சந்தனுபுத்தரான பீ
மா துரியோதனனை நோக்கி இந்த வாக்கியத்தை உரைக்கலானான்
'ராஜனே! கௌரவ! மஹாராஜனே! பகைவரை வா
பவனே! நீ ந்தருதுகொள்ள வேண்டியதைப்பற்றி நான் சொ
லும் வார்த்தையைக்கேள் சத்தருக்களை அடக்குகிறவனே
அப்பா! எல்லா நிலைமைகளிலும் நீ உன் தேகத்தைப் பா
காகச் வேண்டும் தோஷமற்றவனே! எப்பொழுதுமே த
ராஜனே நீ போர்புரிய வேண்டும் அல்லது, அராஜன
டாவது நகுலஹதேவர்களோடாவது பீமஸேனனோடாவ
இன்னும் மற்ற அரசர்களோடாவது நீ போர்புரியவேண்டும்

பொழுதும் அரசன் அரசனையே எதிர்த்துச் செல்லுகிறான். நே! நீ துராதமாவான ஹிம்மபாபுத்திரனோடு போராடியது நான், துரோணா, கிருபா, அஸ்வதாமா, ஸாதவதனன் தவாமா, சலயன், விருஷ்ணேனன், மஹாரதனுவிசானன், சாஸனனை முதன்மையாகக்கொண்ட உன்னுடைய மற்றத்தமர்கள் ஆகிய நாங்கள் உன்னிமித்தமாக மஹாபலசாலியான தராசுஸனை எதிர்த்துப் போராடியபோகிறோம். பயங்கர அநதராசுஸனை திரைவிஷயத்தில் உனக்கு அதிகமான சக்திபாபம் இருந்தால் யுத்தத்தில் இரத்திரனாகு மைனன பபகத்ததராஜன் கெட்டபுத்தியுடையவனான அநதக்கடோதனோடு போராடிவதின்பொருட்டு யுத்தநகத்ததைக்குறித்து 'மம்' என்றா. வாககியுட்களை உரைப்பதில் விசேஷஸாமாத முடையவரான பீஷ்மா துரியோதனராஜனைப் பார்த்து இவ்வுமாததிரம் சொல்லிவிட்டுப் பிறகு அரசர்களுள் சிறந்தவனையோ தன்னுக்கெதிரில் பகத்ததனைப்பார்த்து, 'மஹாராஜனே! ரைவாகசசெல் எல்லாவிலலாளிகளும் பார்த்துக்கொண்டிருப்பொழுது யுத்தத்தில் கெட்டமதவகொண்டவனும் குரூராயசெய்கையுடையவனும் ஹிம்மபாபுத்திரனுமான ராசுஸனை, காலத்தில் இரத்திரன் தாரகாஸுரனை எதிர்த்ததுபோல உயற்சியுடன் யுத்தத்தில் எதிர்ப்படியாத பகைவர்களை வாட்டுவனே! உன்னிடத்தில் திவ்யமான அஸ்திரங்கள் இருக்கின்றன சிரமமும் உன்னிடத்தில் இருக்கிறது உனக்கு முற்காலத்தில் எனக்கேவாகளோடு யுத்தமநோந்தனுண்டு ராஜா ரேஷ்டனே! யுத்தத்தில் நீ ஒருவனை அவனை எதிர்த்துப் போராடியும் வலிமப்பொருந்தியவன் நீ உன்னுடைய சேனையினால் சூழப்பட்ட கசசெல் ராசுஸனுரேஷ்டனைக்கொல்' என்று கூறினா. ஸுதிபதியான பீஷ்மருடைய இரத்தவநாததையைக்கேட்டுப் பக்தன் வமிமநாதமசெய்துகொண்டு பகைவர்களைநோக்கி விரை எதிர்த்துச் சென்றான் காஜிககினறமேகம்போல வமிமநாததன் வருகின்ற அநதபபகத்ததனைக்கண்டு பாண்டவசேனையினம்ஹாரதர்களான பீமஸேனன், அபிமனயு, ராசுஸனை பாதசகன், திரௌபதிபுத்திரர்கள், ஸத்யதருதி, கூத்தரதேவன், நிகேசாதிபதியான வஸுதானன், தசாரணதேசத்தரசன் பிவர்கள் மிக்ககோபங்கொண்டு பகத்ததனை எதிர்த்தார்கள் நத்ததனும் அவர்களை ஸுபரதீகம் என்கிறயானையோடு விரை நெருங்கிவந்தான் பிறகு, பாண்டவர்களுக்குப் பகத்ததது மமனுடையராஜ்யத்தை விருத்திபண்ணக்கூடியதும் கொடிய

தும் பயங்கரமுமான போர நடந்தது ரதிகாக்களால் விடப்பட வைகளும் பயங்கரமானவேகமுள்ளவைகளும் நல்லகூடமையு ளவைகளுமான அநதப்பாணங்கள் யாணைகளினமீதும் ரதங்கல மீதும் விழுந்தன நல்ல மதப்பெருக்குக கொண்டவைகளும் ப களால் நனகு பழக்கப்பட்டவைகளுமான பெரியயாணைகள் ஒன யொன்று எதிர்த்துப் பயமற்றவைகள்போலக் கடுமப்போட தன் மதத்தினுலே மதிமயங்கிய பெரியயாணைகள் மஹாபுத்தத் ரோஷாவேசம் கொண்டு உலகக்கைகள்போன்ற தந்தங்களா ஒன்றைமற்றொன்று தாக்கிக் கொம்பினதுனிகளால் பிளந்த ஈட்டிகளைக்கையில்லகொண்டவீரர்களாலே ஏற்பட்டவைகளும் ரங்களைத் தலையின் அணிகளாகக் கொண்டவைகளுமான குத் தகள் குதிரைவீரர்களாலே தூண்டப்பட்டு ஒன்றைமற்றொன்று வ வாகக்கொன்றன காலாட்படைகளும் காலாட்படைகளினுண் கூட்டங்களாலே சக்திகளாலும் தோமரங்களாலும் அடிக்கப்பட அப்பொழுது தூறுதூறுகளும் ஆயிரமாயிரமாகவும் புத்ததூய் விழுந்தன ரதிகாக்களும் புத்தத்ததில் காணிகளாலும் நாளீகநக லும் தோமரங்களாலும் நானாவிதமான ரதங்களைபும் வீரர்களை நரசஞ்செய்து லிமிமநாதம் செயதாரர்கள் மயிரக்கூச்சத்தை உ பண்ணுகின்ற அநத புத்தம் அவ்வாறு நடக்கும்பொழுது ம விலலாளியான பகதத்தன் நாற்புறங்களிலும் ஜலத்தைப்பெரு கின்ற மலைபோல ஏழுவிதங்களாக மதஜலத்தைப் பெருக்கிக்கெ டிருக்கின்ற மதங்கொண்ட யாணையோடு பீமஸேனனை எதிர்த்த தான ஐராவதத்தினமீது வீற்றிருக்கும் இரதிரன் நீராதக் களைப் பொழிவதுபோல ஸம்பரதிகமன்கிற யாணையின் சிரந வீற்றிருக்கும் பகதத்தன் ஆயிரம் அம்புகளைப் பீமஸேனன் வாரி இறைத்ததான வாஷாகாலத்திலமேகம் பாவத்தத்தினமீது தாரைகளைப் பொழிவதுபோலப் பகதத்தராஜன் பீமனைச் ச ரைகளால் அடித்ததான மஹாவிலலாளியும் மிகுந்தகோபநலெ டவனும் அதிகப்பரப்பபுள்ளவனுமான பீமஸேனனே தூற கணக்குக்கு அதிகப்பட்டிருக்கின்ற பாதரசக்காக்களைச் சரம ளால் அடித்ததான அவர்கள் கொல்லப்படுவதைக்கண்டு பிர சாலியான பகதத்தன் கோபமூண்டு பீமஸேனனுடையரத்தக் குறித்துத் தன்கிறந்தயாணையைத் தூண்டினான் பகதத்தனலு டப்பட்ட அநதயாணையானது நாணகயிறறினின்று இழுத்துப் பட்ட பாணமபோலச் சத்துருக்களை அடக்குகிறவனுன் பீமே னைக்குறித்து வேகத்துடனே ஓடியது எதிர்த்துவருகின்ற யாணையைக்கண்டு, பீமஸேனனை முதன்மையாக்கக்கொண்ட

சேனையிலுள்ள மஹாரதர்கள் வேகத்தோடு அதனை எதிர்த்து
 கள மஹாபலசாலிகளான கேகயதேசத்து வீரர்கள், அபி
 யு, திரௌபதி புத்திரர்கள், சூரனும் தசரண தேசாதிபதியு
 ரு கூத்திரதேவன், சேதிதேசத்தரசன், திருஷ்டகேது இவா
 ராலோரும கோபங்கொண்டு தேவஸம்பந்தம்பெற்ற உத்தம
 ரு அஸ்திரங்களை எல்லா விதத்தினாலும் வெளிப்படுத்திக
 ண்டு அந்த ஒரு யானையை எல்லாப் பக்கங்களிலும் சூழ
 கொண்டார்கள் அநேக வீரர்களாலே அம்புகளால் அடிக
 ட்டு ரகத வெள்ளம் பெருகுகின்ற அந்த மகா கஜமானது
 தக்களால் விசித்திரமாக விளங்குகின்ற சிறந்த மலைபோல
 நகியது தசரண தேசாதிபதியும் மலைபோன்ற யானை
 மீதேறிக் கொண்டு பகதத்தனுடைய யானையை எதிர்த்து
 னான யுத்தத்தில் தனனை எதிர்த்து வருகின்ற அந்த
 னையை ஸுபரதிக் மெனகிற கஜபதியும் ஸமுத்திரத்தைக் கரை
 ப்பது போலத் தடுத்தது மிகக் தையுமுள்ள தசரணதேசா
 தியினுடைய பெரிய யானையானது ஸுபரதிகத்தால் தடுக்கப்
 டது கண்டு உமமுடைய ஸைனியங்கள், 'நல்லது, நல்லது'
 று புகழ்ந்தன பிறகு, பிராகஜயோதிஷ தேசாதிபதியான
 கோபங்கொண்டு அந்தயானைக்கெதிரில் பதினான்குதோமரங்
 ப பிரயோகித்தான் அந்தத் தோமரங்கள் பொன்னுல
 றங்களிக்கப்பட்ட அந்த யானையினது சூழப்பலத்தினால் மீதுள்ள
 சத்தைப் பிளந்து புறநில பாம்புகள் நுழைவதுபோல விரை
 க (கூழப்பலத்தில) நுழைந்தன நன்றாக அடிக்கப்பட்டதும்
 ர்பமுற்றதுமான அந்தயானையானது மத்தத்தையிழந்து வேக
 ள பிராகஜயோதிஷாதிபதியினுடைய யானையிடத்தினின்று
 மபிப் பயங்கரமாகப் பிளறிக்கொண்டு, காற்று வேகத்தால்
 களை ஒடிப்பதுபோலத் தனது ஸைனியத்தையே அடித்துக்
 ண்டு விரைவாக ஓடியது அந்த யானையானது தோல்வியடை
 கப் பட்டிருக்கையில் பாண்டவ ஸேனையிலுள்ள மகாரதர்கள்
 ரிய சிம்மநாதரு செய்துகொண்டு யுத்தத்தின் பொருட்டே
 றனத்தார்களாக நின்றார்கள், பிறகு, பறப்ப பாண்டங்களையும் பற
 சஸ்திரங்களையும் இறைத்துக்கொண்டும் பீமனை முன்னிட்டிக
 ண்டும் பகதத்தனுடைய அருகில் ஓடிவந்தார்கள் எதிர்த்து
 கின்றவார்களும் கோபமுடையவார்களும் பொருமைபுள்ளவா
 டுமான அந்தப் பாண்டவ வீரர்களுடைய கோரமான சபத்த
 க கேட்டு மஹாவிலலாளியான பகதத்தன் பயமின்றிக் கோபத்
 ன தனயானையைத் தூண்டினான் அங்குசத்தினாலும் கடடை
 லாலும் யுத்தத்தில் தூண்டப்பட்ட அந்த உத்தமமான யானை

யானது அந்தக் க்ஷணத்தில் ஊழித்தீபபோலாகியது மிகுந்த மூண்ட அந்தப் பகத்ததனுடைய யானையுத்தரங்கத்தில் அங்கும ஓடிக்கொண்டு தூற்றுக்கணக்காகவும் ஆயிரக்கணக்காகத் தோக்கட்டங்களையும் யானைகளையும் குதிரைகளையும் குதிரைகளையும் காலாட்களையும் நசுக்கிற்று அந்தயானையினால் நன்கு கலகசப்படும் பெரிய பாண்டவ சேனையானது நெருப்பில் போடப்பட்ட தோலபோலக் குறைவடைந்தது புத்திசாலியான பகதனால் தனசேனை நாசம்பண்ணப்பட்டதைக் கண்டு கடோதக மிகுந்த கோபங்கொண்டு பகத்ததனை எதிர்த்து அருகில் வந்த விகார ரூபத்தைபுடையவனும் கொடுந்தன்மையுள்ளவனும் லிகினிற வாயையுடையவனும் ஜவலிகினிற கண்களுள்ளவன் மஹாபலசாலியுமான கடோதகசன் மிக்கபயங்கரமான வத்தை எடுத்ததுக்கொண்டு கோபத்தால் ஜவலிகினிறவனே மலைகளையும்பிளக்குந்திறமையுள்ள நிராமலமான சூலத்தைஎடு யானையைக்கொல்லக்கருதி ஏறிந்தான் நெருப்புப்பொற் றைய கூட்டங்களாலே நான்குபக்கங்களிலும் சூழப்பட்ட விரைவாகவருகின்றதுமான அந்தச்சூலத்தைக்கண்டு பிராகஜ் திஷ் தேசத்தரசன் வேகமுள்ளவனாக அழகியதும் கூடாமையு தும் மிக்கபயங்கரமுமான ஓர் ஆத்தசந்திரபாணத்தைப் பிரக்ஞசெய்து அந்தப்பாணத்தினாலே அந்தப்பெரியசூலத்தைத் தாக்கினான் இரண்டாகவெட்டப்பட்டதும் பொன்னால் அடரிக்கப்பட்டுள்ளதுமான சூலம், இந்திரனால் பிரயோகிக்கப்பட ஆகாயத்தையடைந்தது கீழேவிழும் பெரியவஜராயுதம்போலக் கீழிருந்தது பகத்ததராஜன் சூலம் இரண்டாக அறுக்கப்பட்ட கீழேவிழுந்ததுகண்டு பொன்மயமான தண்டத்துடன் கூடிய அக்ஷிஜவாலே போன்றதுமான ஒரு பெரிய சகதியைக் கெடுத்தது அதை ராக்ஷஸன்மீது பரயோகித்தது, 'நில், நில்' என்று சொன்னான் இடிபோல ஆகாயமாகக்கத்தில் வருகின்ற தச்சகதியைக்கண்டு ராக்ஷஸன் விரைவாகக்கிளம்பி அதனைக் கெடுத்தபிறிக்கொண்டு விமிமநாதன் செய்தான் ராக்ஷஸன் விரை பகத்ததராஜன் பாரத்துக் கொண்டிருக்கும்பொழுதே, சகதிக்கீழித்தது முழங்காலில்வைத்து இரண்டாக முறித்ததான் அது சரியமாக இருந்தது பலசாலியான ராக்ஷஸன்செய்த அச்செய்யைக்கண்டு ஆகாயத்திலுள்ள தேவர்களும் கந்தாவர்களும் களும் ஆச்சரியமடைந்ததாகள் பீமஸேனனை முதன்மைய கொண்ட பாண்டவர்களும், 'நல்லது, நல்லது' என்கிற சொற்கள் ஒலியினால் பூயியை எதிரொலியிட்டுச் செய்ததாகள் ஸந்தே

டைந்தவர்களும் மஹாபலசாலிகளுமான பாண்டவர்களுடைய புரதப பெரிய வமிமநாதத்தைக்கேட்டு, பெரிதானவிலைகைகையிலந்தியவனும் சிறந்தபிரதாபமுடையவனுமானபகதத்தன பொரு ல இந்திரனுடைய வஜராயுதம்போலப் பிரகாசிக்கின்ற பெரிய லைலை நானொலிசெய்து பாண்டவசேனையிலுள்ள மகாரதர்களை விரைவாக எதிர்த்துவந்தான் அந்தப்பகதத்தன, பனபளப்புள்ள வர்களும் கூடாமைபுள்ளவைகளும் அகனிபோலப் பிரகாசிக் கின்றவைகளுமான நாராசங்களைப்பிரயோகித்துக்கொண்டு, பீமனை புருபாணத்தாலும் ராக்ஷஸனை ஒன்பதுபாணங்களாலும் அபிமன வை மூன்றுபாணங்களாலும் கேகயர்கள் ஐவரையும் ஐந்து பாணங்களாலும் அடித்தான் அந்தப்பகதத்தன காதுவரையில் ன்றுகஇழுத்ததுவிடப்பட்டதும் வணங்கின்கணுக்களுள்ள துமான வரம்பினுலே யுத்தத்தில் கூத்திரேதேவனுடையவல்கையைப் பிளந்தான் அம்புகளுடன்கூடின உத்தமமான அவனுடையவில் லானது விரைவாகக் கீழேவிழுந்தது பிறகு, திரௌபதிபுத்திரா ள் ஐந்துபோகளையும் அந்தப்பகதத்தன ஐந்துபாணங்களால் அடித்தான், பீமஸேனனுடையகுதிரைகளையும் குரோதத்தாலே கொன்றான், கூடாமைபுள்ள மூன்று அம்புகளாலே, வமிமபுரமான அவனதுகொடியையும் அறுத்து வேறுமூன்றுபாணங்களாலே அவ னுடைய ஸாரதியையும் பிளந்தான் யுத்தத்தில் பகதத்தனால் நன ராக அடக்கப்பட்ட அந்த (ஸாரதியான) விசோகன் துன்பமுற்று தமத்தியத்தில் உட்காராதான் பிறகு, நீண்டகைகையுடையவனும் ரதத்தை இழந்தவனும் ரதிகாக்களுள் உத்தமனுமானபீமன் கதை யாக, கையிலெடுத்தது வேகத்தோடு உத்தமமானரதத்தினின்று கீழேகுதித்தான் கையில்தூக்கப்பட்டகதாயுத்ததையுடையவனும் கொடுமுடியுடன்கூடின மலைபோன்றவனுமான அப்பீமனைக்கண்டு உமமைச்சோரதவாக்களுக்குக் கோரமானபயமுண்டாயிற்று இந்தச் சமயத்தில் கிருஷ்ணனை ஸாரதியாகக்கொண்ட பாணநிரதனனை அராஜனன், எல்லாவிடங்களிலும் சத்தாருக்களை நாசஞ்செய்து கொண்டு, புருஷ்சிரேஷ்டர்களும் மகாபலசாலிகளும் தகப்பனபிள ன்களுமான பீமன் கடோதகசன் இருவரும் பிராகஜ்யோதிஷாதி பதியோடு சண்டைசெய்துகொண்டிருக்கிறஇடத்திற்கு வந்துசோந தான் பாண்டவன், போராபுரிக்கின்றமகாரதர்களான பிராதாக களைக்கண்டு விரைந்து அம்புகளை இறைத்துக்கொண்டு அங்குப் போராபுரிந்தான் பிறகு, மகாரதனை துரியோதனராஜன் ரதங் களாலும் யானைகளாலும் குதிரைகளாலும் நெருங்கிப்பிடுக்கின்ற சேனையைப் பூப்பூப்புடன விரைவாகத்தூண்டினை, விரைவாக

வருகின்ற கௌரவர்களுடைய அநதபபெருமபடையப்பாண புத்திரனான அர்ஜுனன வேகத்தோடு எதிர்த்தான பகதததனு யுத்தத்தில் அநத யானையினாலே பாண்டவசேனையை அடித்து கொண்டு யுதிஷ்டிரருக்கு அருகிலவந்தான பகதததனுக்குப் பா சாலாகளோடும் பாண்டவாகளோடும் ஆயுதங்களைக்கையி கொண்ட கேகயாகளோடும் அபபொழுது மிகப்பெரிதான போ நடந்தது பீமனேனனும், யுத்தத்தில் அநதக்கிருஷ்ணாஜுனரி, வருக்கும் இராவானுடைய பெரியவதத்தை நடந்தபடிசொன்னான்.

தோண்ணுற்றருவது அதயாயம்

பீஷ்மவதபாவம் (தோடர்ச்சி)

(பீமன் துரியோதனனுடைய ஸ்கோதர் சிலரைக் கொன்றது)

அர்ஜுனன, தனபுத்திரனான இராவான கொல்லப்பட தைக்கேட்டு அதிகதுக்கத்தினால் ஆகாயக்கப்பட்டவனாக ஸாபப போலப் பெருமூச்சுவிட்டுக்கொண்டு, யுத்தநகத்தில்வாஸுதே ரைப்பார்த்து இவ்விதமானவார்த்தையைச்சொன்னான் 'பேர வாளரும் மகாபுத்திமானுமானவிதூர கௌரவர்களுக்கும் பா டவர்களுக்கும் நேரும் இந்தக்கோரமானாசத்தை முன்னே றிச்சயமாக அறிந்திருக்கிறா ஆதலால், அநதவிதூர திருதர டிரராஜரை யுத்தத்தினின்று தடுத்தார மதுஸூதனரே! மற அனேகவீரர்கள் யுத்தத்தில் கௌரவர்களால் கொல்லப்பட்டா கள் அவவாரே, நமமாலும் யுத்தத்தில் கௌரவர்கள் கொல்ல பட்டார்கள் நரஸரேஷ்டரே! பொருளுக்காக இழிவானதொழி செய்யப்படுகிறது பொருளுக்காக இவ்விதமான ஞாநிகளி நாசமசெய்யப்படுதலால் அபபொருளை நிரதிககவேண்டும் ஞா களைக்கொன்று செலவமபடைத்தலைக்காட்டிலும் வறுமையி னு மரணமடைதலே மேலானது கிருஷ்ணரே! ஒன்று சோந்திரு கின்ற ஞாநிகளைக்கொன்றுவிட்டு எதை அடையப்போகிறோம் துரியோதனனுடைய அபராதத்தினாலும் ஸுபலபுத்திரனான சந னியினுடைய தோஷத்தினாலும் காணனுடைய துராலோசனை யினாலும் கூத்ததிரியர்கள் நாசமடைகிறார்கள் மதுஸூதனரே மிக்கபுஜபலமுள்ளவரே! யுதிஷ்டிரராஜா, துரியோதனை(சசம தானவிஷயமாக) வேண்டினது நல்லகாயமென்றே நான் இ பொழுது எண்ணுகிறேன் தூபபுத்தியுள்ள ஸுயோதன பர்தி ராஜயததையாவது ஐந்துகிராமங்களுயாவது கொடுக்க

லலை ரூராகளும் புத்தபூமியில் படுத்திருக்கின்றவர்களுமான
 ஷத்திரியர்களைக்கண்டு எனனை நான் மிகவும் நிரந்திகுக்கொள
 நகிறேன் ஷத்திரியனுடையபிழைப்பை நிரந்திக்கவேண்டும் (அநி
 ராயமாகப் பந்துக்கள் இறந்துபோவார்கள் என்கிறதருணியினால்
 நான் போர்புரியாமல் இருப்பேனாயின்) இந்தக்ஷத்திரியர்கள் புத்
 தத்தில் எனனை அசுரத்தென்னு எனனுவார்கள் மதுஸூதனரே!
 தற்காலவே நான் புத்தத்தை அங்கீகரித்தேன் துரியோதன
 வடைய சேனையைக்குறித்து நீ விரைவாகக் குதிரைகளைஒட்டும்
 ரைகாண்பதற்கு அரிதான புத்தமாகிறஸமுத்திரத்தை நான் கை
 ளால் தாண்டப்போகிறேன் மாதவரே! ஓரிடத்திலாவது இந்தக்
 காலமானது 1 வீணாகுவதற்குத் தகுதியுள்ளதன்று' என்றான
 மாதத்தன் இவ்வாறுசொல்ல, சத்தருவீரர்களை அழிக்கிறவரான
 வீகேசுவா, வெண்மைநிறமுள்ளவைகளும் காற்றைப்போன்ற வேக
 மடையவைகளுமான அந்தக்குதிரைகளை நடத்தினா பிறகு, பாவ
 லத்தில் காற்றினால் அதிகவேகமாக அலைக்கப்பட்ட ஸமுத்திரத்
 தனுடையஒலிபோல உமதுணைனியத்தினுடைய பேரொலிஉண்டா
 யது பீஷ்மருக்குப் பாண்டவர்களோடு பிற்பகலில் மேகத்தினிடி
 மழக்கம்போன்றமுழக்கத்தையுடையபுத்தமான துண்டெபற்றது
 பிறகு, உமமுடையகுமாரர்கள், வஸுகுகள் இந்திரனைச்சூழுவது
 பால,புத்தரங்கத்தில் துரோணரைசூழ்ந்துகொண்டுபீமேஸனை
 திராத்தாவந்தார்கள் சந்தனுபுத்திரரான பீஷ்மரும் ரதிகாக்களுள்
 ததமரான கிருபரும் பகதத்தனும் ஸுசாமாவும் அராஜனை
 திராத்து அவன் அருகில் வந்தார்கள் ஹாததிகயனும் பாஹலி
 னும் ஸாதயகியை எதிராத்தார்கள் அம்பஷ்டராஜன் அபிமன்யு
 ல எதிராத்தான் மிகுந்திருக்கின்ற மற்றவர்கள் மகாரதர்களான
 மற்றவர்களையே எதிராத்தார்கள் பிறகு, கொடிய பயங்கரமான
 புத்தம் நடந்தது பீமேஸனனோ, உமதுபுத்திரர்களைப்பாராத்து புத்
 தத்தில் கோபங்கொண்டு ஹவிலினிலே அகனி ஜவலிப்பதுபோல
 வலித்தான் மேகங்கள் காரகாலத்தில் மலையைமூடுவதுபோல
 உமமுடையபுத்திரர்கள் பீமனை அம்புகளால் மூடினார்கள் உம
 மடையபுத்தலவர்களாலே (அம்புகளால்) பலவாறு மூடப்படுகின்ற
 தனும் இரண்டுக்கூடவாய்களையும் நக்கிக்கொள்ளுகின்றவனும் புலி
 போன்றகாவமுடையவனும் அகன்றமார்புள்ளவனும் வீரனுமான
 அந்தப்பீமன் அதிககோபங்கொண்டு மிக்ககூடமைப்புள்ளதும் நன
 டுக்கப் பிரயோகிக்கப்பட்டதுமான க்ஷுரபரத்தினிலே அந்த மகா

புத்தத்தில் துரியோதனராஜனை அடித்தான துரியோதனன் பொறிகளகலங்கினவனான, அராவித துவைவந்தவேறெருபலலத் துலே, வலிமமம் பலகருறைவுள்ள மாணககொலவதுபோல, குண்டலியைக் கீழேதள்ளினான் பிறகு, பீமஸேனன் உமமுடையபுத்திராகளைக் கொலவதினபொருட்டு மிகக்கூடாமைபுள்ளவைகளுசாணையில தீட்டப்பட்டவைகளுமான ஏழுபாணங்களை ஸந்தான செய்தான திடமானவிலலைக் கையிறகொண்ட பீமஸேனனானு, தொடுக்கப்பட்ட அநதபபாணங்கள், சிறந்தமகாரதாக்களாயுள்ள உமுடையபுத்திராக்களான அநாதிருஷ்டி, குண்டபேதி, விராஜன் தீபதலோசனன், தீரக்கபாகு, ஸுபாகு, மகரதவஜன் ஆகிய இவர்களை ரதங்களினின்று கீழேதள்ளின கீழேவிழுகின்ற அநதவீராகவஸந்தகாலத்தில் நிறைந்தபுஷ்பங்களோடு கீழேவிழுகின்றபலாசமரங்களபோல விளங்கினார்கள் பிறகு, மகாபுத்தத்தில் மிருகதிருக்கின்ற உமதுகுமாரர்கள் மகாபலசாலியான அநத பீமஸேனனைக் காலனைப்போலஎண்ணி ஒடிவிட்டார்கள் துரோணரோ புத்தத்தில் உமதுகுமாரர்களைக் கொளுத்துகின்ற வீரனாக பீமனமீது, மலையினமீது மேகமான துரீரத்தாரைகளைப்பொழிவதுபோல, நான்குபக்கங்களிலும் அம்புகளை வாரிஇறைத்தார துரோணராலேதடுக்கப்படும் பீமன் உமமுடையகுமாரர்களைக் கொளுத்தலுல குரதீபுத்திரனுடைய ஆண்மையை அநதபுத்தத்தில் ஆசரியமாகக்கண்டோம் ஆகாயத்தினின்றும் விழுகின்றமழையை பெரியகாளை தாங்குவதுபோலப் பீமன் துரோணரால தொடுக்கப்பட்டசரமாரியைத் தாங்கினான் விருகோதரன் அநதபுத்தத்தில் உமதுபுத்திரர்களைக்கொன்றும் துரோணரைத்தடுத்தும் ஆசையத்தைச் செய்தான மகாபலமுள்ளபுலி மிருகங்களினமீது பாரந்து விளையாடுவதுபோல, அராஜுன்னுக்கு மூத்தவனான பீமஸேனன் வீரர்களான உமமுடைய புத்திராக்களினமீதுபாயந்து போவிளையாட்டைச்செய்தான பக்ககளுடையமத்தியிலிருக்கின்ற ஒருபக்கங்களைஒட்டுவதுபோல, விருகோதரன் புத்தரங்கத்தில் பிரசுசித்து உமமுடையகுமாரர்களை நன்றாக ஒட்டினான் மஹாரதர்களான பீஷ்மா பகததன் துரோணர் ஆகிய இவர்கள், புத்தத்திவேகமுள்ளவனும் பாண்டுநதன்னுமான அராஜுனனைத் தடுத்தார்கள் அதிரதனான அநத அராஜுன்ன புத்தத்தில் அவர்களுடைய அஸ்திரங்களை அஸ்திரங்களால் தடுத்த உமதுகையங்களிலுள்ள உத்தமவீரர்களை யமனித்திறகு அனுப்பினான் அபிமனயுவோ உலகத்தில் பிரவிர்த்திபெற்றவனும் ரதிகாக்குஞ்சிறந்தவனுமான அம்பஷ்டராஜனை அம்புகளால் ரத்தன

நத்வனஞ்செய்தான ரதததையிழந்தவனும மஹாபலசர்லியு
 ன அம்பஷ்டராஜன கோத்திமானான ஸுபத்திராபுத்திரனாலே
 ககப்பட்டு ரதத்தினின்று விரைவாகக் கீழேகுதித்து மிக்கபலி-
 லியான ஸுபத்திராபுத்திரனமீது யுத்தத்தில் கத்தியைஎறிந்து
 ரத்திகயனுடைய ரத்ததினமீதேறிககொண்டான் - தனனை
 ககிவருகின்ற கத்தியை, யுத்தமாகக்கத்தில் ஸமாததனும் சத
 வீராகளையுழிப்பவனுமான ஸுபத்திராபுத்திரன, லாகவத்தி
 கீழேவிழுமபடிசெய்தான அப்பொழுது, ரணகளத்தில் அபி
 யுவினாலே கத்தியானது வீணாகச்செய்யப்பட்டதைக்கண்டு,
 லது, நலலது' எனகிற ஸைனிகாக்களுடைய பெரியசபதமான து
 னறியது திருஷ்டதயுமனை முதனமையாகக்கொண்டபண்க
 கள உமதுஸைனியத்தோடு போராபுரிநதாரகள் அவவாரே,
 மைச்சோரதவாகளெல்லோரும் பாண்டவஸைனியத்தை
 ரத்துப் போராபுரிநதாரகள் ஒருவரைஒருவா கிடமாக அடிக்
 றவாகளும் ஒருவராலும் செய்யமுடியாத காரியத்தைச்செய
 றவாகளுமான உமமைச்சோரதவாகளுக்கும் பிறருக்கும்
 சமயத்தில் பெரிதான் யுத்தம் நடந்தது அக்கங்காரண
 ண்டவாகளான சூரர்கள் யுத்தத்தில் ஒருவரையொருவா
 ரபிடித்துக்கொண்டு நகங்களாலும் பறகளாலும் கைகளுத்
 களாலும் முழங்காலிடுகளாலும் (கன்னத்தில்) அறைதல
 னாலும் கத்திகளாலும் நன்றாக யுத்தஞ்செய்யப்பழக்கப்
 ட கைகளாலும் போராபுரிநதாரகள் வீரர்கள் தக்க ஸமயம்
 பகப்பெற்று ஒருவரையொருவா யமலோகத்துக்கு அனுப
 ர்கள் பிதா புத்திரனைக் கொன்றன, அவவாரே, புதல
 யம் பிதாவைக்கொன்றன அந்தயுத்தரங்கத்தில் மனிதர்கள்
 ணமருளைநதவாகளாகப் போராபுரிநதாரகள் யுத்தத்தில்
 லலப்படடிருக்கின்ற வீரர்களுடைய விழுந்திருக்கின்ற
 ணமயமான பின்புறத்தையுடைய அழகியவிறகளும், விலை
 றப்பெற்றபூஷணங்களும் பொனவெள்ளிக் கட்டுக்களுள்ளவை
 ம கூடையுள்ளவைகளும் எண்ணெயிட்டுத் தீட்டப்பட்ட
 களும் சட்டையுரித்தபாம்புகள்போன்றவைகளுமான அம்புக
 , தந்தப்பிடுகளுள்ள பொனனால் அலங்கரிக்கப்பட்ட கத்தி
 ம், கீழேவிழுந்திருக்கின்றவைகளும் பொனனால் அலங்கரிக்கப்
 டவைகளுமான விலலாளிகளுடைய கேடகங்களும், பொனனால்
 திரவேலைசெய்யப்பட்டவைகளும் பொனனால் அலங்கரிக்கப்
 டவைகளும் நன்கு முறிக்கப்பட்டவைகளுமான ஈடிகளும்,
 ணமயமான தடிகளும், பொனனால் ஒளிரகின்ற சகதிகளும்,
 ழவிழுந்திருக்கின்ற 1 கவசங்களும், பெரியஉலகைகளும், பரி

காயுதங்களும், பட்டாக்கத்திகளும், பிண்டிபாலங்களும், பெ
 னுல அலங்காரிககப்பட்ட ஆச்சரியகரமான பலவிதவிறகளும்,
 விதவிரிப்புகளும், சாமரங்களும், விகிரிகளும் பிரகாசித்தன
 பலவிதசஸ்திரங்களோபபிடித்துக்கொண்டு கீழேவிழுந்து உயின்
 ழநதமகாரதர்கள் உயிருடனகடிய மனிதர்களபோலவே கா
 பட்டார்கள் அநதபுத்தபூமியில் மனிதர்கள் கதாயுத்ததி
 உடலநொறுக்கப்பட்டவர்களும் உலகைகளாலே தலைகள் பி
 கப்பட்டவர்களும் யானைகளாலும் குதிரைகளாலும் தோ
 லும் பொடிபண்ணப் பட்டவர்களுமாகப் பூமியில் படுததார
 அப்பொழுது, போர்க்களமானது, அறுத்துத்தள்ளப்பட்ட மலை
 போன்ற குதிரைகள், மனிதர்கள், யானைகள் இவைகளினச
 களால் மூடப்பட்டதாக விளங்கியது புத்தபூமியானது, போ
 விழுந்திருக்கின்றசக்திகளாலும் ரிஷடிகளாலும் அம்புகளா
 தோமரங்களாலும் நீண்டகத்திகளாலும் பட்டஸங்களாலும் ஈ
 களாலும் அவஸகநதங்களாலும் கோடாலிகளாலும் பரிகள
 லும் பிண்டிபாலங்களாலும் சதகனிகளாலும் சஸ்திரங்க
 அறுக்கப்பட்டிருக்கிற தேகங்களாலும் என்கும் நன்றாகப்பர
 பட்டது சபதமற்றவர்களும் மெதுவாகச் சபதிகின்றவாக
 இரத்தவெள்ளத்தால் நனைக்கப்பட்டவர்களுமான உயிரைய்
 தவர்களால் ரண்களமானது நிரப்பப்பட்டுவிளங்கியது பல
 களும் காளைகளுடைய கண்போன்ற கண்களையுடையவர்களு
 வீரர்களுடைய அறுத்துத்தள்ளப்பட்டவைகளான கையுறை
 யுடையவைகளும் தோளவளைகளை யுடையவைகளும் சந்த
 குழம்பினால் நனைக்கப்பட்டவைகளும்நீன் கைகளாலும் யா
 துதிகைகளுக்கு ஒப்பான தொடைகளாலும் உத்தமமான சி
 ரத்தினங்களையுடையவைகளும் குண்டலங்களை அணிந்தவை
 மான தலைகளாலும் புத்தபூமியானது விளங்கியது மகத்த
 நான்குபக்கங்களிலும் பூசப்பட்டவைகளும் நார்புறங்களி
 இறைக்கப்பட்டவைகளுமான பொற்கவசங்களாலே புத்த
 அடங்கினஜவாலையுள்ள நெருப்புக்களால் விளங்குவதுபோல
 விளங்கிற்று புரட்டித்தள்ளப்பட்ட அம்புப்பெட்டிகளாலும் வீ
 திருக்கின்ற விறகளாலும் எல்லாப்பக்கங்களிலும் சிதற அடி
 பட்டவைகளும் பொற்கணுக்களுள்ளவைகளுமான அம்புகளா
 எல்லா இடங்களிலும் உடைக்கப்பட்டவைகளும் கிண்கிணித்
 களால் அலங்காரிக்கப்பட்டவைகளுமான தோகளாலும் பா
 களால் அடிக்கப்பட்டுத் தொங்கின்றாக்குக்களுடன் உ
 னைக்கக்கூகின்ற குதிரைகளாலும் அச்சமரங்களாலும் கொ
 னுணிகளாலும் அம்புக்கூடுகளாலும் கொடிமரங்களாலும் 6

ககப்பட்ட வெணமையான பெரியவீரர்களுடைய மகாசங்கு
 ாலும் துதிகையிழந்து கீழே படுத்திருக்கின்ற யானைகளாலும்
 றந்திருக்கிற அந்த யுத்தபூமியானது பறபல அலங்காரங்களால்
 றகரிககப்பட்ட நல்ல யௌவனமுடைய ஒரு ஸ்திரீயைப்போல
 றகியது அங்கு உயிருடனிருப்பவைகளும் அதிகமான வேதனை
 றவைகளும் துதிகைகளால் சபததையும் அடிககடி நீர்த்
 ிகளையும் விடுகின்றவைகளுமான வேறு யானைகளாலே அந்த
 க பூமியானது அருவிப் பெருக்கையுடைய மலைகளால் விளங்கு
 போல விளங்கியது பறபல நிறமுள்ள கம்பளங்களாலும் யானை
 ளுடைய மேலவிரிப்புக்களாலும் வைரோயங்களும் ரதனங்களு
 ழத்த பிடிக்குடன கீழே விழுந்திருக்கிற மங்களகரமான
 லவடிகளாலும் நாலு பக்கங்களிலும் விழுந்திருக்கின்ற சிறந்த
 னகளுடைய மணிகளாலும் கிழிக்கப்பட்ட பலவிதமான விரிப்
 ளாலும் 1 பறபல வடிவமுள்ள கண்ட பூஷணங்களாலும் பொற்
 றங்களாலும் பல்வாறு அறுக்கப்பட்ட யந்திரங்களாலும் பொன்
 றாகிய தோமரங்களாலும் யுத்தபூமி ஆங்காங்கு அதிகமாகப் பிர
 தத்து புழுதிகளாலே கோரோசனை நிறமுள்ளவைகளும்
 னனூல மறைக்கப்பட்டவைகளுமான குதிரைகளுடைய கவ
 ளாலும் அறுக்கப்பட்டிக கீழே விழுந்திருக்கின்ற தோளவளை
 ளள் குதிரைவீரர்களுடைய கைகளாலும் பளபளப்புள்ளவைக்
 கூடையுள்ளவைகளுமான ஈடிகளாலும் மாசுற்ற ரிஷடிகளா
 ஆங்காங்கு புரட்டித்தள்ளப்பட்ட விசித்திரமான தலைப்பாகை
 ளும் பொன்னால் அலங்கரிககப்பட்ட விசித்திரமான சரங்க
 வாஷங்களாலும் குதிரைகளின் மேலவிரிப்புக்களாலும் மிதிச
 ட்ட கம்பளங்களாலும் மிகுவிலைபெற்ற விசித்திரமான அரசாத
 ரூடாமணிகளாலும் புரண்டு கிடக்கின்ற குடைகளாலும் சாம
 ளாலும் விசிறிகளாலும் தாமரைமலர்போலவும் சந்திரனபோல
 பிரகாசிக்கின்றவைகளும் அழகிய குண்டலங்களை யுடையவை
 ம நன்றாக ஒழுங்குபடுத்தப்பட்டிருக்கின்ற மீசைகளையுடைய
 களும் நன்றாக அலங்கரிககப்பட்டவைகளும் அறுத்துத் தள்
 பட்டவைகளும் ஸவாணத்தினால் விளங்குகின்ற குண்டலங்களை
 ரிந்தவைகளுமான வீரர்களுடைய முகங்களாலும் யுத்த பூமி
 ாது கரஹங்களாலும் நகந்திரங்களாலும் நிறைந்த ஆகாயம்
 லாகியது உமமுடையதும் சத்துருக்களுடையதுமான இரத்
 னடு டெரியசேனைகளும் ஒன்றோடொன்று தாக்கி இவ்வாறு
 த யுத்தரங்கத்தில் அடிககப்பட்டன அவர்கள் தோல்வியடை

விககப்படும் அடிககப்படும் களைப்புறறிருககுமளவில் இ தொடங்கியது பிறகு, அந்த இரவில் உதவி வீரர்களை நாட காணவில்லை பிறகு, கௌரவர்களும் பாண்டவர்களும் படை யுத்தத்தை விட்டு ஒழியும்படி செயதாராகள் கோரமாயும் ரெ ராகாரமாயும் மிகப் பயங்கரமாயுமுள்ள மாலைக்காலம் வந்தது கௌரவ பாண்டவர்கள் (தமமவர்களுடன்) சோரனு யுத்தத் திறுததி அவவிராககாலத்தில் சென்று தத்தம் பாசறை அடைந்தார்கள்

எட்டாவது நாள் யுத்தம் முடிந்தது

தோண்ணுறறேழாவது அதயாயம்

பீ ஷ் ம வ த ப ா வ ம (தோடீச்சி)

(கரீனன், பீஷ்மர் உயுதமேடாந்நந்தால் தான் பாண்டவர்களை ஐய நாடும் மோல்லியதும், துரியோதனன் கரீனனுக்குப் போர் புரிய அனுமதி கொடுத்தும்படி பீஷ்மரிடம் வேண்டியதும்)

பிறகு, துரியோதனராஜன், ஸுபல புத்திரனுள் சகுனி, முடைய புத்திரனுள் துச்சாஸனன், பிறரால் ஐயிககமுடிய ஸுதபுத்திரன் ஆகிய இவர்கள் ஒன்றுகூடி யுத்தத்தில் ஸைன் களுடன் பாண்டு புத்திரர்களை எவ்வாறு ஐயிககலாமென்று வெ வதற்கு விரும்பப்படடிருக்கிற மந்திராலோசனையைச் செய் கள் பிறகு, துரியோதனராஜன் அந்த மந்திரிகளனைவரை பார்த்து, ஸுதபுத்திரனையும் மஹாபலசாலியான சகுனியை அழைத்துச் சொல்லலானான் ‘துரோணா, பீஷ்மா, கிருபா, யன். ஸோமதத்த குமாரனுள் பூரிபவஸ ஆகிய இவர்கள் ப டவர்களை யுத்தத்தில் பீடிக்கவில்லை என்ன காரணமோ ய அறியேன் கொல்லப்படாமலிருக்கின்ற அந்தப் பாண்ட களோ எனனுடைய சேனையை நாசம் செய்கின்றனர் கா அப்படிப்பட்ட யான யுத்தத்தில் பலவகுறைந்தவனும் தங்கள் குறைந்தவனுமாகிறேன் ராதையின் புத்திரரே நானும் பார்த்துக்கொண்டிருக்கும்பொழுதே, துரோண கெதிரில் வீரர்களான என்னுடையதம்பியர்கள் பீமஸேன் கொல்லப்பட்டார்கள் தேவர்களாலும் வதம் செய்யத்தக ஶ்ரர்களான பாண்டவர்களால் வஞ்சிக்கப்பட்டு (பிராண்) சயத்தையடைந்திருக்கின்ற அப்படிப்பட்ட யான எவ்வ யுத்தத்தை நன்றாகச் செயவேன்?’ என்றான் மஹாராஜ ஸுதபுத்திரனுள் காணன் அந்தத் துரியோதன ராஜர்

ராதது, 'பரதஸுரேஷ்ட! நீ துககப்படவேண்டாம் யான் உனது பபிரியததைச் செய்யப்போகிறேன் சந்தனுபுத்திரரான பீஷ்மா ஹாபுத்தத்தினினும் விரைவாக விலகிப்போகட்டும் பாரத! ஹாபுத்திரரான பீஷ்மா யுத்தத்தினினும் திருமபி ஆபுத்ததைக் மேவைத்தவுடனே யான் எல்லா ஸோமகாகருடனுமகடின ராததாக்களை, யுத்தத்தில், பீமன பாரததுக் கொண்டிருக்கும் பாமுதே, கொல்லப் போகிறேன் ராஜனே! நான் உன்னிடத் தில் உண்மையாகச் சபதம் செய்கிறேன் அந்தப் பீஷ்மா பாண வாகனினமீது எப்பொழுதும் தயை பாராட்டுகிறாரல்லவா? பீஷ் மா யுத்தத்தில் இந்த மகாரதாக்களான பாண்டவாக்களை ஜயிப்பதற் றுச் சுகதியற்றவரா? அவா யுத்தத்தில் நல்ல அபிமானமுள்ளவா, எப்பொழுதும் யுத்தத்தில் பிரீதியுள்ளவா ஐயா! அவா ஒன்று சாந்த பாண்டவாக்களை யுத்தத்தில் எவ்வாறு ஜயிப்பாரா? பாரத! புரதநீ இவ்விடத்தினினும் பீஷ்மருடைய பாசறையைவிரைவாக புடைசுது பிராரத்தித்து ஆசாரயரும் பிராயம் முதிர்ந்தவருமான புரதப் பீஷ்மரை ஆபுத்ததைக் கீழேவைக்கும்படிசெய் ராஜனே! பீஷ்மா சஸ்திரங்களைக் கீழேவைத்தவுடனே யுத்தரங்கத்தில் என ருவனாலேயே பாண்டவாக்கள் மிதரவாக்கங்களோடும் பந்துக்க ளாடுஞ் சோரது கொல்லப்படுவதை நீ பாா' என்று கூறினான், அவ்வாறு காணனால் சொல்லப்பட்ட உமமுடைய புத்திரனான துரி யாதனன், அவ்விடத்தில், பிரதாவான துச்சாஸனனேநோக்கி, துச்சாஸன்! ஒவ்வொரு யாததிரையிலும் எல்லாம் எல்லா இடத் திலும் ஸன்னததமாகும்படி எல்லாவற்றையும் சீக்கிரமாக ஒழுங்கு செய்து' என்று சொன்னான் துரியோதனராகுன இவ்நன்ம சாலஸிக காணனேநோக்கி, 'பகைவாக்களை அழிப்பவனாகிய காண்! தோ நான் புருஷ்சிரேஷ்டரானபீஷ்மரிடம் சென்று, நீ யுத்தம் செய்யும் விஷயத்தில் அவரை அனுமதி கொடுக்கும்படி செய்து, பிறகு, விரைவாக உன்னிடம் வந்துசேருவேன் பீஷ்மா யுத்தத்தை ிட்டு விலகிப்போனவுடன், யுத்தத்தில்; நீ பாண்டவாக்களை அடிப் பாய்' என்று கூறினான்

- வேந்தரே! பிறகு, உமமுடையபுத்திரன் தேவாக்களோடுசேர்ந்த ஸகேந்திரனபோல அந்தசசகோதரர்களோடு விரைவாக அவ்விடத் தினினுள் வெளியிலுறப்பட்டான் புலிபோன்ற வனமையுள்ள புரத ராஜ்சிரேஷ்டனை அப்பொழுது ஸகோதரனான துச்சாஸனன் விரைவாகக் குதிசையினமீது ஏறுமபடிசெய்தான் தோளவகை னையும் கிரீடத்தையும் சிறந்த ஹஸ்தாபரணங்களைபுழுடையவனும, வாகக்கத்தில் - செல்லுகிறவனுமான அந்தத்துரியோதனன் - மிகு

விளங்கினான் மஞ்சிஷ்டாபுஷ்பத்திறகுழப்பான தும்பொனபோன நிறமுடைய தும் சிரேஷ்டமான தும் நறுமணம்பொருந்திய தும் அசுர தனத்தாலபூசப்பட்டவனும் சுததமானவஸ்திரங்களை உடுத்த வனும் வரிமம்மபோல அழகியநடையுள்ளவனுமான அநந்த தயோதனன் ஆகாயத்தில் மாசுற்றஒளியுள்ளசூரியனபோல விளங்கினான் பீஷ்மருடைய பாசறையை நோக்கிச் செல்லுகின்ற புருஷ சிரேஷ்டனான அநந்த துரியோதனனை உலகமனைத்திலும் விலலாகக் கொண்டு பிரவீதிப்பெற்றவாகளும் பெரியவிலலைக்கையிலே நயவாகளும்மான தம்பிமாகளும், மஹாவிலலாளிகளான தேவர்களும் இரதிரனைத் தொடர்ந்ததுபோலப் பின்தொடர்ந்தார்கள் சில குதிரைகளினமீதும் சிலா யானைகளினமீதும் சிலா ரதங்களினமீதும் ஏறிக்கொண்டு நான்குபக்கத்திலும் நரசிரேஷ்டனான தயோதனனைச் சூழ்ந்துகொண்டார்கள் நகங்களாலும் ஈடிகளாலும் போரபுரியும் ஸவபாவமுள்ளகாலாட்கள் விரைந்து சிறந்த விலாளியும் மகாரதனுமான் துரியோதனனைச் சூழ்ந்துகொண்டார்கள் சினேகிதர்கள் அரண்மனைப்பாதுகாப்பதற்காகச் சஸ்திரங்களைக்கையில்லகொண்டு ஒன்றுகூடி ஸவாக்கலோகத்தில் இரதிரனை ரக்ஷிப்பதற்காகத் தேவர்கள் தோன்றினதுபோலத் தோன்றினார்கள் கௌரவர்களுள் மஹாபலசாலியான அநந்த அர்சன கௌரவர்களால் பூஜிக்கப்படுகிறவனும் இடைவெளியற்று ஸகோதரர்களால் பின்தொடர்ந்து சூழப்பட்டவனுமாகிக் கீததிமாறான பீஷ்மருடைய வாஸஸ்தானத்தைக்கூறித்துச் சென்றான் ஸமந்தனான அவன் அநந்தஸமயத்தில் யானைத்துதிகளைப் போன்றது மங்களகரமான தும் எல்லாச்சத்தருக்களையும் அழிகஞ் திறையுள்ள துமான தனவலக்கையை நன்றாக மேலேதுக்கி எல்லாத்திருக்களிலும் (தனனைக்கூறித்து) உயரஎடுக்கப்பட்டிருக்கிற மனிதருடைய அஞ்சலிபந்தங்களை ஏற்றுக்கொண்டு பறப்பலதேசவாலி ருடைய மதுரமான ஸதோத்திரவாக்குக்களையும் கேட்டான் பெரிய கீததியுள்ளவனும் எல்லா அர்சர்களுக்கும் தலைவனுமான அவன் ஸூதார்களாலும் மாகதார்களாலும் ஸதோத்திரமபண்ணப்பட்டு அவர்களைவரையும் ஸனமானித்தான் அவ்விடத்தில் சுந்ததைத்தால் நனைக்கப்பட்டவைகளும் நாற்புறங்களிலும் நன்றாக ஜவலிக்கின்றவைகளும் பொன்னாற்செய்தவைகளுமான தீவாதிகளோடு கிங்கராகள் மகாராஜனைச் சுற்றினின்றார்கள் அநந்த ஸவாணதீபங்களாலே நான்குபக்கங்களிலும் சூழப்பட்டு ஜவலிக்கின்ற அநந்த அர்சன பிரகாசிக்கின்றமகாகிரகங்களோடு

கூன சந்திரனபோலப் பிரகாசித்தான சட்டையும் தலைப்
பாகையும் தரித்தவாகனும் பிரம்பினால் சுரசுரப்பான உள்ளங்கை
நையுடையவாகனும் கிங்கராகள் எல்லாத் திகளுக்களிலும்
நங்களை மெதுவாகவிலக்கினார்கள் பிறகு, ஜனநாதனான தூரியோ
ன ராஜன் பீஷ்மருடைய மங்களகரமான இருப்பிடத்தை
டைந்து குதிரையினின்று கீழேயிறங்கிப் பீஷ்மரை அடுத்தப
றகு அவரை நமஸ்கரித்துப் பொன்னாற்செய்ததும் ஸாவதித்ததி
லும் மங்களகரமான தும் சிறந்த விரிப்பினால் மூடப்பட்டதமான
ததம்மான ராஜாஸனத்தில் உட்காராது கைகளைக் குவித்
தக்கொண்டு பாஷ்பத்தினால் குரல் தடுமாறக் கண்களில் நீர் ததும்
ப பீஷ்மரை நோக்கிப் பின்வருமாறு கூறலானான்

‘சத்தருக்களை அழிகுரு திறமையுடையவரே! நாங்கள் தேவ
ரை ஆதாரமாகக்கொண்டு இந்திரனுடன் கூடின தேவாஸுரர்களை
நகர புத்தத்தில் ஜயிப்பதற்கு உதஸாகமுள்ளவர்களாவோம்
புவவாற்றுகக், மிதரவாக்கங்களைபும்பரிவாரங்களைபும்பநதுக்களைபு
ருடைய வீரர்களான பாண்டவர்களை ஜயிப்பதில் ஸந்தேகமென்ன
ருக்கிறது? கங்காபுத்திரரே! பிரபுவே! ஆதலால், என விஷ்பத்
ல நீர் கருணை புரியவேண்டும் இந்திரன் அஸுரர்களை வதம்
சயவதுபோல வீரர்களான பாண்டவர்களை வதம்செய்யும் பரத்
லத்திலுத்தித்தவரே! மிக்க புஜபலமுள்ளவரே! ‘ஸோமகாகளோ
ம் கேகயாகளோடும் கருசாகளோடுங் கூடின பாஞ்சாலர்களை
ரான கொலவேன்’ என்று முன்னமேயே தேவரீரால் சொல்லப்
பட்டிருக்கிறது பாரதரே! தேவரீருடைய வசனம் யதார்த்தமா
வே ஆகட்டும் ஒன்றுசோந்திருக்கின்ற பாண்டவர்களையும் சிறந்த
ல்லாளிகளான ஸோமகாக்களையும் நீர் வதம்செய்யும் ஸத்திய
ராகையுடையவராகக் கடவீர் அரசரே! பிரபுவே! தயையி
றலோ அல்லது என்னிடத்திலுள்ள பகையினாலோ அல்லது என
வடைய பாகயக்குறைவினாலோ தேவரீர் பாண்டவர்களை ரக்ஷிக்கி
ர புத்தத்தில் பிரகாசிக்கின்ற காணானுக்கு புத்தம் செய்வதின
பாருட்டுத் தேவரீர் அனுமதிக்கொடுக்கவேண்டும் அவன் நண்பா
ளோடும் பரிவாரங்களோடும் பநதுக்களோடுங் கூடின பாண்ட
ர்களை ஜயிப்பான்’ என்று வேண்டினான் உம்முடைய புத்திரனான
தூரியோதனராஜன் ஸதய பராக்ரமரான பீஷ்மரைப் பார்த்து
புவவாறு சொல்லிவிட்டுப் பின் ஒன்றும் சொல்லாமலிருந்தான்.

தோண்ணுறறெட்டாவது அதயாயம்
பீஷ்ம வ த பாவம் (தோடீச்சீ)

(பீஷ்மர் தூயோதனனுக்கு அர்ஜுனனுடைய திறமையையும் பாண்டவ
கள் ஒருவராலும் ஜயிக்கத்தக்காதவர்க ளென்பதையும் சொல்லிச்
சிகண்டியைத்தவிர மற்றப்பாஞ்சாலீழதலியவர்களைக்
கோலவநாகப் பிரகீஜ்ஜை செய்தது)

உமமுடைய புத்திரனாலே வாககுககளாகிற இருப்புமுடி
களாலே அடிகசப்பட்டவரும் உதாரமானவருமான பீஷ்மா, து
கததால் அடிகசப்பட்டு, அப்பிரியததையாவது பிரியததையாவது
அனுவளவேனும் சொல்லவில்லை அவர் நெடுமகாலம் தியான
செய்து துககததையும் ரோஷத்தைபுமுடையவரும் துரியோத
னுடைய வாககாகிற சலாகையினாலே நனறாகக் குததப்பட்டவரு
மகாநாகம்போலப் பெருமூச்சுவிடுகிறவருமாகிக் கணகளை உருட
விழித்ததுத தேவாஸுரகநதாவாகளுடன் கூடின உலகத்தை
கோபததால் எரிககின்றவாபோலவும் வேறொரு காலனபோலவும்
உமது புத்திரனைப்பாரததுப் பின்வருமாறு நனமொழி கூ
லாரா

‘துரியோதன ! சகதிகுத தககபடி முயற்சிசெய்கின்றவனு
உனக்குப் பிரியததைச் செய்கின்றவனும் உனக்குப் பிரியததை
தேமே விருப்பத்தினுல புததத்தில் பிராணனை ஹோமம்செய்கின்ற
வனுமான எனனை ஏன இவ்வாறு வாககுககளாகிற சலயங்களா
அறுக்கிறாய் ? சூரனா பாண்டவன புததத்தில் இரதிரனைத் தோ
வியடையச்செய்து காண்டவ வனத்தில் அக்கினியைத் திருபு
யடையும்படி செயததே போதுமான நிதாசனம் மிகக் புஜப
முள்ளவனே ! பாண்டுமாரன கநதாவாகளாலே கவரப்பட்ட
உனனைப் பராககிரமத்தினாலே விடுவித்ததே போதுமான நிதா
னம் பிரபுவே ! சூரர்களான உன ஸகோதரர்களும் ஸூத புத்தி
னா காணனும் ஓட¹ அப்பொழுது விராட நகரத்தில் ஒன்றுகூட
யிருக்கின்ற நமமனைவரையும் பாரததன் ஒருவனாகவே ஜயித்ததே
போதுமான நிதாசனம் புததத்தில் பரப்பபுள்ள துரோணை
யும் எனனையும் புததநகரத்தில் ஜயித்தது வஸ்திரங்களை அந்
அர்ஜுனன கவரநததே போதுமான நிதாசனம் அவ்வாறே
சிறந்த வில்லாளியான துரோண புத்திரரையும் கருபரையு
கோக்கிரஹணத்தில் அவன முன்பு ஜயித்ததே போதுமான
நிதாசனம் எப்பொழுதும், தானே வீர புருஷன் என

1 இரட்டித்தலால் சில சொற்கள் விடப்பட்டன

கங்காரமுடைய காணனைத் தோலவியடையச் செய்து உத்தரை
கு வஸ்திரத்தைக் கொடுத்ததே போதுமான நிதாசனம் இந்நிர
லும் ஜயிக்கத்தகாதவர்களான நிவாதகவசாகளை யுத்தத்தில் பா
தன ஜயித்ததே போதுமான நிதாசனம் ஜகதரக்ஷகரும் சங்க
ரங்கனையும் கதையைபுரதரித்தவரும் வாஸுதேவரும் முடிவற்ற
ந்திகளை யுடையவரும் ஆகக்ல அழித்தல் இரணயினையு செயப
ரும் ஸாவேஸவரும் தேவதேவரும் பரமாத்மாவும் சாவதரு
ரான ஸ்ரீமந்நாராயணரை ரக்ஷகராகவுடையவனும் யுத்தத்தில்
வகுமுடையவனுமான பாண்டவனை எவன் ஜயிக்க வல்லமையுட
வன்? ராஜனே! நாநதாரீபுத்திர! மகரிஷிகளாலே பலவாறு நீ
சாலலப்பட்டிருக்கிறாய் ஸுயோதன! நீயோ அஜநானத
லை, 'இது சொல்லத்தக்கது, இது சொல்லத்தகாதது' என
தை அறியவில்லை காநதாரீபுத்திர! சாகப்போகின்ற ஒருமனிதன்
வவாறு எல்லாமரங்களையும் ஸவாண மயமாகக் காண்பானே,
வவானே, நீயும் எல்லாவஸ்துகளையும் விபரீதமாகக் காண்கிறாய்
ருஞ்சயாகளோடு சோநத பாண்டவர்களோடு நீயாகவே பெரிய
வரத்தை உண்டுபண்ணிக்கொண்டாய் இப்பொழுது நீ அவா
ளோடு யுத்தரங்கத்தில் சண்டைசெய் நாம் பாராக்கிறோம் நீ ஆண
மத்தனமுள்ளவனாயிரு பாண்டவர்கள் இந்நிரனுடன் கூடின
தவர்களாலேகூட ஜயிக்கமுடியாதவர்கள் நரசிரேஷ்ட! நானே
கண்டியைத்தவிர ஒன்றுகூடியிருக்கின்ற ஸோமகர்களையும் எல
ரப பாஞ்சாலர்களையும் கொல்லப் போகிறேன் அவர்களாலே
ன யுத்தரங்கத்தில் கொல்லப்பட்டு யமனிடம் செல்வேன்.
ல்லது, அவர்களுையாவது யுத்தத்தில்கொன்று உனக்குப்பிரீதியை
ரான செயவேன் சிகண்டி ராஜகிருகத்தில் முன்பு ஸதிரீயாகப்
றந்தவன், வரதானத்தினாலே ஆண்பிள்ளை ஆனவன் ஆகை
ரல, அப்படிப்பட்ட இவன் சிகண்டினி யென்கிற ஸதிரீயே பாரத!
றகாலத்தில் பிரமமதேவராலே சிகண்டினி என்கிற ஸதிரீயாக
ருஷ்டிக்கப்பட்ட அநதச சிகண்டியைப் பிராணன் போலும
ரான வதம் செய்யமாட்டேன் காநதாரி புத்திர! ஸுகமாகத்
ரங்கு நானேத்தினம் ஜனங்கள் பூமியுள்ளவரையில் சொல்லிக்
காண்டிருக்கத்தக்க மாஹ்யுத்தத்தை நான் செய்யப்போகிறேன்'
னது கூறினா இப்படிச் சொல்லக் கேட்ட உமமுடைய புத்தி
ன குருவை முடியிலை வணங்கிவிட்டு தன்னிருப்பிடம் சென்
ன பிறகு, பகைவார்களுக்கு நாசத்தை உண்டுபண்ணுகின்ற
ரீயோதன ராஜன் வந்தது மகாஜனங்களை விட்டு விரைவாகத்
னனுடைய இருப்பிடத்தை அடைந்தான் அரசன் ஸந்தோஷ
ள்ளவனாக அவவிரவைக் கழித்தான். அவன், மதுராள் விடிந்த

வுடன, காலையில் எழுந்தது, 'சேனையை ஒன்று சேருங்கள், பெருமூது பீஷ்மா யுத்தரங்கத்தில் கோபங்கொண்டு ஸோம தனாக கொல்லப் போகிறார்' என்று அரசர்களுக்குக் கட்டளையிட்டு, பீஷ்மா ராத்திரியில் பல்வாறான துரியோதனனுடைய அந்தப் புலம்பலைக் கேட்டு அதைத் தமக்கு அவமதிப்புப் பேரெண்ணி அதிக ஒழிவையடைந்து பராதினத் தன்மையை நிர்த்துக்கொண்டு யுத்த ரங்கத்தில் அாஜுனனோடு போர் புரவிருப்பி நெடுநேரம் ஆலோசித்தார்

காங்கேயசால எண்ணப்பட்ட அந்த விஷயத்தைத் துரியோதன இறங்கித்ததால் அறிந்து துச்சாஸனனைப்பார்த்து, 'துச்சாஸன பீஷ்மரைப் பாதுகாக்கின்ற ரதங்கள் விரைவாகப் பூட்டப்படலாம் இருபத்திரண்டு படைகளை முழுதும் ஏவு அநேக வாகடங்களாக விருமபியிருந்த ஸையங்களுடன் கூடின பாண்டவருடைய வதமும ராஜ்யத்தின் வரவும் இதோ நோந்துவிட்டேன்' என்று அந்த யுத்தத்தில் பீஷ்மரை நான்கு பக்கங்களிலும் காப்படு முக்கியமான காரியமென்று நான் எண்ணுகிறேன் அவர் பாதுகாக்கப்பட்டால் நமக்கு ஸஹாயமாவார், யுத்தத்தில் பாண்டவர்களுக்கும் கொல்வார் பரிசுத்தமான சித்தமுள்ள பீஷ்மா என்பதே நோக்கி, 'ராஜனே! நான் சிகண்டியைக் கொல்ல மாட்டேன்' என்று என்னில், அவன் முன்னமே ஸ்திரீயாகப் பிறந்தவன் அக்கண்ணத்திலுள் அவன் என்னுள் யுத்தத்தில் விலகப்பட்டதக்கவல்லவனாகப் பாருபலமுள்ளவனே! யான் பிதாவுக்குப் பிரியத்தைச் செய்யும் எண்ணத்தினாலே ஐயாவரியத்திலுள் நிரம்பிய ராஜ்யத்தையுள் ஸ்திரீகளையும் முன்பு விட்டேனென்கிற விஷயத்தை உலகத்தார் அறிவார்கள் நரசிரேஷ்ட! யான் யுத்தத்தில் ஒருபொழுதும் ஸ்திரீயைக் கொல்லமாட்டேன் ஸ்திரீயாக முந்தியிருந்தவனையும் எவ்வகத்தாலும் கொல்லமாட்டேன் இதை ஸத்யமாக உனக்குச் சொல்லுகிறேன் ராஜனே! இந்தச் சிகண்டியானவன் முன்பு ஸ்திரீயாகப் பிறந்தவனென்பதை நீ கேட்டிருக்கலாம் இவன் முன்பு சிகண்டியாகப் பிறந்த விஷயமனைத்தையும் யுத்தத்திற்கு முந்தி நான் சொல்லியிருக்கிறேன் பாரத! சிகண்டியானவன்கன்னிகையாகப் பிறந்து பிறகு புருஷனானவன் அவன் யுத்தச் செயதால் அவனுக்கு எதிரில் எவ்விதத்தாலும் யான் பாண்டவர்களைப் பிரயோகிக்க மாட்டேன் அப்பா! யுத்தத்தில் பாண்டவர்களுக்கு ஜயத்தைவிருமபி யுத்தமுனையில் வந்திருக்கின்ற மர எல்லா அரசர்களுக்கும் கொல்லப்போகிறேன்' என்று சொல்

ருக்கிரா பரதசிரேஷ்ட ! சாஸ்திரங்களை அறிந்தவரான
 ஹதேயா இவ்வாறு என்னைப் பார்த்துச் சொல்லி யிருத்
 தால் எல்லாவிதத்தினாலும் அந்த யுத்தங்கள்தில் அவ
 றுடையரக்ஷணமே முக்கியமென்று நான் எண்ணுகிறேன் பாது
 ககப்படாமலிருந்தால் லிமமத்தைக்கூடச் செநநாய கொன்று
 ம் செநநாயபோன்ற சிகண்டியினுலே பீஷ்மரை மஹாயுத
 தில் வதமடையும்படி செய்யாமலிருப்போமாக மாதுலனான
 னியும் சலயனும் கிருபரும் துரோணரும் விவிமசுதிபும் முயற்சி
 ன கங்காபுத்திரரை ரக்ஷிக்கவேண்டும் அவா காககப்பட்டால்
 ம நிச்சயம்' என்று கூறினான் அவாகளெல்லோரும் இவ
 றுறான துரியோனனுடைய வாராததையைக்கேட்டு அப்பொழுது
 ழமரை ரதஸமுஹத்தினுல நார்புறத்திலும் சூழ்ந்துகொண்
 றாகள் உமமுடைய புத்திரர்களும் பூயியையும் ஆகாயத்தை
 றடுங்கச் செய்துகொண்டும் பாண்டவர்களைக் கலங்கச்செய்து
 றாண்டும் காங்கேயரைச் சூழ்ந்துகொண்டு ஸந்தோஷத்துடனே
 னறார்கள அமமகாரதர்கள் கவசமூண்டு யுத்தஸன்னத்த
 ன ரதங்களோடும் யானைகளோடும் யுத்தரங்கத்தில் பீஷ்மரைச்
 றந்து நின்றார்கள் தேவாஸுரயுத்தத்தில் வஜ்ரத்தைக் கையில்
 றகின் இந்திரனைத் தேவர்கள் பாதுகாதத்துபோலவே அவாக
 னவரும் மகாரதரான அந்தப் பீஷ்மரைப் பாதுகாத்துக்
 றாண்டு நின்றார்கள் பிறகு, துரியோதனராஜன் மறுபடியும்
 ர பிராதாலைநோக்கி, 'துச்சாஸன ! யுதாமனயு உத்தமௌஜஸ
 றவரும் அரஜுனனுடைய இடவலப்பக்கங்களிலுள்ள ஸைனி
 களை ரக்ஷிக்கின்றார்கள் அரஜுனனும் சிகண்டியினுடைய இட
 பக்கங்களிலுள்ள ஸைனியங்களை ரக்ஷிக்கின்றான் பாரதத்
 லே பாதுகாககப்படுகின்றவனும் நமமால் அவ்வாறு உபேக்ஷிக
 பட்டவனுமான அந்தச்சிகண்டி பீஷ்மரைக் கொல்லாமலிருக்
 தக்க காரியத்தைச் செய்' என்று கட்டளையிட்டான் பிராதா
 றுடைய அந்த வாராததையைக்கேட்டு உமது புத்திரனான துச்
 ஸன்ன பீஷ்மரை முன்னிடிகொண்டு ஸைனியத்துடன்
 னறான தோக்கூட்டங்களாலே சூழப்படயிருக்கின்ற பீஷ்
 மர்கண்டு ரதிகாக்களுள் சிரேஷ்டனான அரஜுன்ன திருஷ்டத்
 னனைப்பார்த்து, 'ராஜனே! பாஞ்சாலய! புருஷசிரேஷ்டனான
 ண்டியைப் பீஷ்மருக்கெதிரில் இப்பொழுது நிறுத்து யான
 லனை நிச்சயமாகப் பாதுகாக்கிறேன்' என்று சொன்னான்

சுருதி

தோண்ணுறரென்பதாவது அதயாயம்
பீ ஷ ம வ த ப ர வ ம (தோடீச்சி)

(கௌவபாண்டவசேனைகள் அணிவதுக்கப்பட்டு
ஒன்றைஒன்றுஎதிர்த்தது)

பிறகு, சந்தனு புத்திரரான பீஷமா சேனையுடன் புறப்
படா, ஸாவதோபத்திரமென்கிறபெரிதான்வயூஹத்தைபும தம்
ஏற்படுத்திக்கொண்டா கிருபா, கிருதவாமா, மகாரதன
சைபயன், சகுனி, வீரதூதேசாதிபதியான ஜயதரன், க
போஜ தேசாதிபதியான ஸுதக்ஷிணன் ஆகிய இவர்களு
லோரும் பீஷமரோடும் உமது புத்திரர்களோடும் எல்லா னை
யங்களுக்கும் முந்தி அந்தவயூகமுகத்தில் நின்றார்கள் கவ
பூண்டவர்களான துரோணரும் பூரிஸ்ரவஸும் சலயனும் பக
தனும் வயூஹத்தினுடைய வலப்பக்கத்தை அடைந்து நின்றா
அஸ்வத்தாமாவும் ஸோமதத்தனும் மஹாரதர்களான அவ
தேசத்தரசரிருவரும் பெரிய சேனையுடன் அந்தவயூகத்தினு
இடப்பக்கத்தைப் பாதுகாத்தார்கள் துரியோதன் தரிக
தர்களால் சூழப்பட்டு வயூகத்தினுடைய மத்தியில பாண்டவா
லக்ஷியம் வைத்துக்கொண்டு நின்றான் ரதிக்சிசேஷ்டனான அ
ஸனும் மகாரதனான சுருதாபுஸும் கவசமபூண்டு வயூகத்தினு
எல்லா ஸைனியங்களுக்கும் பின்முதலில் நின்றார்கள் உம
சோரதவர்கள் அப்பொழுது இவ்வாறு வயூகத்தை ஏற்படுத்த
கொண்டு, ஜவலிக்கின்ற அக்கினிக்ளபோல, ஸன்னத்தர்களா
காணப்பட்டார்கள் பிறகு, புதிஷ்டிரராஜா, பீமஸேனன், அர
னன், மாதரீபுத்திரர்களான நகுல ஸகதேவர்கள் ஆகிய இவா
கவசமபூண்டு வயூகத்தினுள்ள எல்லா ஸைனியங்களுக்கும் மு
னிலையில் நின்றார்கள் சத்தருக்களின் படையை அழிக்கின்ற
களான திருஷ்டதபுமனனும் விராடனும் மகாரதனான ஸாத
பும பெருமபடையோடு நின்றார்கள் சிகண்டியும் அாஜுனன
ராக்ஷஸனான கடுமாதகசனும் தோளவலிமைமிஞ்ரத சேகித
னும் வீரமுடையவனான சூரதிபோஜனும் பெருமபடையி
சூழப்பட்டு புத்தத்தில் நின்றார்கள் மகாவிலலாளியான
மனபும மகாபலவானான துருபதனும் பெரியவிலலை கைய
தாங்கிய புத்தானனும் வீரமுடைய புதாமனபும பிரத
களான கேகயாகனும் புத்தத்தினபொருட்டுக் கவசமபூண்டு
றனர் இவ்வாறு, சூரர்களான அந்தப் பாண்டவார்களும் புத்
தில் கவசமணிந்து பெரிதான் கௌரவவயூகத்திற்கேற்றபடி ஒ
ராலும் ஜயிக்கமுடியாத எதிரணிவகுத்துக்கொண்டு புத்

மாக நின்றார்கள் உமமைச்சோரநத அரக்கரும் யுத்தத்தில் பறையுள்ளவர்களாகி சேனையோடு பீஷ்மரைமுன்னிட்டுக் காண்டு யுத்தரங்கத்தில் பாண்டவர்களை எதிர்த்தார்கள் பீஷ்மனை முதனமையாகக்கொண்ட பாண்டவர்கள் பீஷ்மரோடு திராதுப போர்புரிய எண்ணிப் போரில் வெற்றியை விரும்பி மமநாதங்களுமும் கிலகிலாசபதங்களுமும் சங்கங்களுமும் கிரகசாதயங்களுமும் பசுவன்கொம்பினால் செய்திருக்கின்ற வாதயங்களும் பேரீவாதயங்களுமும் மிருதங்கங்களுமும் பணவங்களுமும் சித்தங்களுமும் மற்ற வாதயங்களுமும் ஒலியிடுமபடி செய்து காணும் பயங்கரமான சபதங்களை வெளியிட்டுக்கொண்டும் நகவர்களை எதிர்த்தார்கள் பேரீவாதயங்கள், மிருதங்கங்கள், சங்கங்கள், தூதுபிவாதயங்கள் இவைகளினுடைய சபதங்களாலும் ரத்தலிமமநாதங்களாலும் பற்பலவிதமான கூத்தாட்டுக்களாலும் நாங்களும் பரதிதவனிசெய்துகொண்டு பரபரப்புடனும் திகைப்பததுடனும் அதிகவேகமாக அவர்களை எதிர்த்தோம் பபொழுது, பெரிதானகைகலரதசண்டை நோரத்தது பிறகு, (நோரங்கள்) ஒருவரையொருவர எதிர்த்துச்சென்று யுத்தம் செய்தார்கள் பிறகு, பெரியசபதத்தினால் பூமியானது நடுக்கமுற்றது பூமிகளும் அதிகோரமாகச்சபதித்துக்கொண்டு அங்குமிங்கும் லைந்தன காரதியுடன் உதித்தசூரியனும் காரதியற்றவனான பிறகு மிகப்பெரியபயத்தை வெளியிட்டுக்கொண்டு நெருங்கிச் சிறந்து கொடியஉருவமுள்ளவர்கள், நோரத்திருக்கின்ற பெரிய நாதத்ததை வெளியிட்டுக்கொண்டு, பயங்கரமான ஒலியுடன் பபொழுது ஊனையிட்டன திகடுக்கள் ஜவலித்தன மணமாரி பாழிந்தது அவ்வாறே, ரகத்ததோடுகலரத எழும்புமழை பாழிந்தது அழுகின்ற வாகனங்களின் கண்களினின்று ஜலம் பீழ்வரத்தது அவைகள் மனத்தில் அதிகமாகக்கவலையுற்றது ஜலங்களையும் பெருக்கின மனிதர்களைப் பசுபிக்கின்றவர்களும் பயங்கரமாகக் காண்கின்றவர்களும் ராக்ஷஸர்களுடைய இன்ன டத்தினின்று உண்டாகின்றன என்று காணமுடியாத உரத்தசபங்கள் கேட்கப்பட்டன நரிகளுடைய கூட்டங்களும் கரகைகளும் எதிரிலவருகின்றவைகளாகக் காணப்பட்டன அந்தயுத்தத்தில் நாய்களும் பற்பலவிதஒலிகளோடு சூலைக்கின்றவைகளாகக் காணப்பட்டன ஜவலிக்கின்றபெரியதூமகேதுக்கள் சூரியனது தாக்கிப் பெரிய பயத்தை வெளிப்படுத்திக்கொண்டு விரைவாகப் பூமியில் விழுந்தன பிறகு, அதிகமாகவிருத்தியடைந்திருக்கின்ற அந்தயுத்தத்தில் அந்தப்பாண்டவன் தாராததராஷ்டிரன் ஒருவருடைய பெரும்படைகளும் காற்றினால் நன்றாக அலைக்கப்

பட்டிருக்கின்ற காடுகளேபோலச் சங்கங்கள் மிருதங்கங்களுடையச் சங்கங்களால் நடுக்கமுற்றன அரசர்கள், யானைகள், குதிரைகள் இவர்களால் நெருங்கியவைகளும் அம்மங்கள்கரமான முகூர்த்தத்தில் புறப்பட்டவைகளுமான சேனைகளுடைய நெருங்கியச் சபதமானது காற்றினால்கலக்கப்பட்ட ஸமுத்திரங்களுடைய சபத போலத் தோன்றியது

நூறுவது அத்யாயம்

பீ ஷ ம வ த பா வ ம (தோடீச்சி)

(அலம்புஸ், கிரேபதீபுத்ரீகளோடு போர் புரிந்து அபிமன்யுவை எதிர்த்தது)

தேராளிகளுட்கிறந்தவனும் தேஜஸுடையவனுமான அமனயு மஞ்சளநிறமுள்ள சிறந்தகுதிரைகளோடு மேகம் வாஷ்தாலைக் கோப பொழிவதுபோலச் சரமாரிகளைப்பொழிந்துகொண்டு டெதான துரியோதனனபடையை எதிர்த்துச்சென்றான் புத்தத்தி கோபங்கொண்டவனும் சததுருக்களை அழிக்கிறவனும் பலஆயுத களுள்ளவனும் குறைவற்றதான சேனைக்கடலில் பிரவேசிக்கின்றவனுமான அபிமன்யுவை உமமைச்சோரத் வீரர்கள் புத்தத்தி தடுப்பதற்குக்கூடச் சகதியற்றவர்களானார்கள், அந்த அபிமன் வினால புத்தத்தில் தொடுக்கப்பட்டவைகளும் சததுருக்களை அழி கின்றவைகளுமான அம்புகள் சூரர்களான க்ஷத்ரியர்களை யம டைய வாஸஸ்தானத்திற்கு அனுப்பின ஸுபத்திராபுத்திர புத்தத்தில் கோபங்கொண்டு யமதண்டம் போன்றவைகளு கொடியவைகளும் ஜவலிக்கின்றஸாபமபோன்றவைகளுமான அ புகளைத் தொடுத்தான் அவன் ரதங்களையும் ரதிகாங்களையும் கு ளைகளையும் குதிரைவீரர்களையும் யானைகளையும் யானைமீதேறியிரு கின்றவர்களையும் விரைவாகப் பிளந்தான் ரணகளத்தில் அப டிப்பட்ட பெரிபகாரியத்தைச் செய்கின்ற அபிமன்யுவினுடைய செயல்களை அரசர்கள் ஸந்தோஷமுள்ளவர்களாகப்பூஜித்ததாகப் பலகுனகுமாரனைப் புகழவும்புகழ்ந்தார்கள் ஸுபத்திரையின் பு திரனான அபிமன்யு, காற்றானது பஞ்சகக்குவியல்களை ஆகாயத்தி னானகுபகங்களிலும் பறக்கும்படி செய்வதுபோல அக்கௌர ஸனியங்களைப்பறக்கும்படி அடித்தான் அந்த அபிமன்யுவினுடைய துரத்தப்படுகின்ற உமதுபடைகள் சேற்றில்அமிழ்ந்த யானை க போல ரக்ஷிப்பவனை அடையவில்லை அபிமன்யு உமமுடைய எ லாச சேனைகளையும் துரத்திவிட்டுப் புகையிலாத நெருபுட

பால விளங்குகொண்டு நின்றான காலனாலே தூண்டப்பட்ட
 டி-றபூசகிகள எரிக்கின்ற தீயைப்பொறுத்தபோல உமமைச
 றந்த வீரர்கள் சத்தாருக்களை அழிக்கின்ற அபிமன்யுவைப்
 பாறுக்கவில்லை அடிக்கின்றவனும் பெரியவில்லை கையிற
 பாண்டவனும் பாண்டவர்களுள் மகாரதனுமான அபிமன்யு
 லலாச சத்தாருக்களுக்கும் வஜ்ராயுதத்தையுடைய இரதிரன்
 றாலக காணப்பட்டான் பொன்மயமான பின்புறமுள்ள தும்
 ற்குக்களில் ஸஞ்சரிக்கின்றதுமான அந்த அபிமன்யுவினுடைய
 லலானது மேகங்களில் பிரகாசிக்கின்ற மின்னலபோல விளங்
 புது யுத்தரங்கத்தில் கூடாமுள்ளவைகளும் துவைந்தவை
 நுமான அம்புகள் பூததமரங்களடங்க கானகத்தினின்ற வண்
 னங்களபோல வெளியிலஸஞ்சரித்தன பொன்னாலாகிய உறுப
 களுள்ள ரத்ததோடு ஸஞ்சரிக்கின்றவனும் மகா பலசாலியு
 ன் அந்த அபிமன்யுவுக்கு அவகாசத்தை ஜனங்கள் காண்
 லலை மகாவிலாஸரியான அபிமன்யுவானவன் கிருபா, துரோ
 ஶா, துரோணபுத்திரா, பருகதபலன், ஸைந்தவன் ஆகிய இவா
 ஶா மோகிக்கச்செய்துகொண்டு லாகவத்தோடு நன்றாக ஸஞ
 ததான உமமுடையஸனியத்தாளிக்கின்ற இந்த அபிமன்யு
 னுடையவில்லைச சூரியமண்டலத்திற்கு ஒப்பாக மண்டலாகாரமா
 செய்யப்பட்டதாகவே நாங்கள் கண்டோம் பகைவர்களை மிக
 ம் தபிக்கச்செய்கின்றவனும் அதிகவேகமுள்ளவனுமான அந்த
 பிமன்யுவைக்கண்டு சூரர்களானக்ஷத்திரியர்கள் அவனுடைய
 யகைகளாலே இவவுலகத்தை இரண்டு அாஜனாகையுடைய
 க எண்ணினார்கள் அவனால் அடிக்கப்படும் அந்தப்பெரிய
 ரதசேனையானது மதங்கொண்டஸ்திரீபோல ஆங்காங்கு சுழன்
 ற இந்திரன் மயனைஜயித்து மித்திரர்களை ஸந்தோஷிக்கச்
 செய்துபோல, அபிமன்யு மகாஸனியத்தை ஒடுமபடியடித்தும்
 ஶாரதர்களை நடுங்கும்படியெய்தும் மித்திரர்களை ஆனந்தமடையும்
 செய்தான அந்த அபிமன்யுவினுலே யுத்தத்தில் துரத்தப்
 பட்ட உமமுடையசேனையோடே மேககாஜிபோலக் கோரமாக
 லறின பாவகாலத்தில் காற்றினால் அதிகமாக அலைக்கப்பட்டு
 கத்தாடனகடின ஸமுத்திரத்தினுடைய சபத்ததைப்போலக்
 ஶாரமான உமதுஸனையத்தினுடைய அந்தச்சபத்ததைக்கேட்டு
 ப்பொழுது தூயோதனன் ரிஸயகிருங்குமாரனான அலம்புல
 பபாரத்துப் பின்வருமாறு கூறலானான்

‘இரண்டாவதுபலகுன்னபோன்ற இந்த அபிமன்யு, விருத்திரன்
 வசேனையைத் துரத்தவதுபோலக் கோபத்தினால் நமமுடைய

சேனையை ஓட்டுகிறான் அப்படிப்பட்ட அபிமனயுக்கு எல்விததைகளிலுங் கரைகண்டவனும் ராக்ஷஸர்களுள் சிரேஷ்டமான உன்னைத்தவிர வேறுகிறந்தமருந்து இருக்கிறதாக யுத்தத்தில் நான் காணவில்லை' ஆதலால், விரைவாகச் சென்று அந்த னுன் அபிமனயுவை யுத்தத்தில் ஸமஹாரமசெய பீஷ்மா துண்ணாடுவாக்களை முதனமையாக்கக்கொண்ட நாங்கள் அாஜுனனை கொல்லோம்' என்றான் இவ்வாறு சொல்லியதைக்கேட்டு, பசாலியும் பிரதாபசாலியுமான அந்தராக்ஷஸேந்திரன் வாஷாகாலத்தில் மேகமபோல உரசுக வரிமமநாதஞ்செயதுகொண்டு உமது பிரதானுடைய ஆஜனாபிஸூலே யுத்தரங்கத்தில் விரைவாகச் சென்றான் அந்த அலம்புஸனுடைய பெரியசபத்தினிலே பாண்டகளுடைய பெரிய சேனையானது காற்றினால் அலைக்கப்பட்ட கம்போல எங்கும் நிலையற்றதாயிற்று அனேகவீரர்கள் அவனுடைய சபத்தினால் பயப்படுத்தப்பட்டுப் பிரியமான பிராணநீயிழந்து யுத்த பூமியில் விழுந்தார்களா அாஜுனகுமாரனான அபிமனயுஸந்தோஷத்தோடு அம்புடன்கூடின விலலை கையிலெடுத்து மத்தியத்தில் நாததனம் செய்கின்றவன்போல இருந்துகொள்ள ராக்ஷஸனை எதிர்த்தோடினான் பிறகு, அந்த ராக்ஷஸன், கோகொண்டு, யுத்தத்தில் அாஜுனகுமாரனை எதிர்த்து, அவன் சபத்திலிருந்து அவனுடைய சேனையைத் துரத்தினான் அவன் வதம்பண்ணப்படுகின்ற அந்தப் பாண்டவர்களுடைய பெரிய சேனையை லக்ஷ்யம் வைத்து, தேவர்களுடைய சேனையைப் படை என்கிற அஸுரன் எதிர்த்ததுபோல, ராக்ஷஸன் யுத்தத்தில் எதிர்த்தான் கோரூபமுள்ள ராக்ஷஸனாலே, யுத்தரங்கத்திலிருந்து கொல்லப்படுகின்ற அசைசனியத்திற்கு நாசம் உண்டாகிய பிறகு, ராக்ஷஸன் தன் பராக்ஷிரமத்தை வெளிப்படுத்திக்கொள்ள அவ்விதமான பாண்டவர்களுடைய பெரிய சேனையை ஆய்ந்து அம்புகளாலே யுத்தரங்கத்தில் துரத்தினான் அந்தப் பாண்டகளுடைய படையானது கொடிய உருவமுள்ள அரசுகளால் போய் அடிக்கப்பட்டுப் பயந்தோடியது யானை தாமரை ஓடையை நான் செய்வதுபோல, யுத்தத்தில் அவ்வரசுகள் பாண்டவசேனையினை அடித்துப் பிறகு ரணங்களத்தில் மகாபலசாலிகளானதிடெப்பிபுத்திரர்களை எதிர்த்தான் மகாவிலலாளிகளும் சத்தன்களை அடிகுமம் திறமையுள்ளவர்களுமான அந்தத்திரேளா குமாரர்கள் கோபங்கொண்டு ஐந்து ஜயோதிக் கிரஹங்கள் யானை நாடுவதுபோல யுத்தத்தில் ராக்ஷஸனை லக்ஷ்யம் வைத்து விரைவாக ஓடினார்கள் கோரமானயுகமுடிவில் ஐந்து கங்களால் சந்திரன் பீடிக்கப்படுவதுபோல ராக்ஷஸோத்த

ரிய சாலிகளான அவர்களால் பீடிக்கப்பட்டான பிறகு, பல
லியான பிரதிவிந்தியன கூரமையுள்ளவைகளும் முழுமையும்
லாகங்களாலானவைகளும் முனைமழுங்காதவைகளுமான அம்பு
ரால் ராக்ஷஸனை விரைவாக அடித்தான் அவர்களால் கவசம்
க்கப்பட்ட ராக்ஷஸனிரேஷ்டன் சூரியனுடைய கிரணங்களால்
சமீகப்பட்ட பெரியமேகம்போல விளங்கினான் பொற்கடிக
ள்ளவைகளும் தேகத்தில் நன்றாகப் பாயந்திருக்கின்றவைகளு
ன் அம்புகளாலே அந்த ஆராய்ச்சிருங்கியானவன் பிரகாசிக
ர சிகரங்களுடனகூடின மலைபோல விளங்கினான் பிறகு,
ரதாக்களான திரௌபதி குமாராகனாவரும் மகாபுத்தத்தில்
க்ஷஸராஜனைப் பொன்னால் அலங்கரிக்கப்பட்ட கூரமையான
ணங்களால் அடித்தாராகள் கோபம் மூட்டப்பட்ட ஸாபபவ
போன்ற கோரமான அம்புகளாலே நன்றாகப் பிளக்கப்பட்ட
த அலம்புஸன் நாகராஜனபோல மிகக் கோபங்கொண்டான்
வும் அடிக்கப்பட்ட அந்த அலம்புஸன் அந்த மகாரதர்களாலே
க்கப்பட்ட ஒரு முகூர்த்தகாலம் தொடர்ச்சியாக மூர்ச்சை
தநதிருந்தான் பிறகு, பிரஜைகளுடனது, கோபத்தினாலே
ண்டு மடங்காக விருத்திபண்ணப்பட்ட பராக்ஷிரமத்தாடன்
புகளாலே அவர்களுடைய கொடிமரங்களையும் விறகையும்
யத்தான் மகாரதனுன் அலம்புஸன் தேரினருகில நாதத்
செய்கின்றவன் போலவும் சிரிப்புள்ளவன் போலவும் ஓவ
ராவரையும் ஐவரது பாணங்களால் அடித்தான் மகா
சாலியும் கோபமுள்ளவனும்தான் ராக்ஷஸன் விரைவுடனும்
க பரபரப்புடனும் அம்மகாதமாககளுடைய குதிரைகளைக்
ரானரூன் மிகப் பரபரப்புள்ள அரசுக்கன் மிகக் கூரமையுள்ள
களும் பற்பல வடிவமுள்ளவைகளுமான அம்புகளாலே
றறுக்கணக்காகவும் ஆயிரத்தணக்காகவும் மறுபடியும் அவா
ரப் பிளந்தான் அந்த யுத்தத்தில் ராக்ஷஸன் மகாவிலலாளி
ர ரத்தத்தையிழந்தவர்களாகச்செய்து அவர்களைக் கொல்லக்
தி வேகத்தோடு ஓடினான் துராதமாவான் அவ்வரசுகளுல்
ராகள் யுத்தத்தில் பீடிக்கப்படுவதைக்கண்டு அராஜன் குமா
யுத்தத்தில் ராக்ஷஸனை எதிர்த்து அருகில் ஓடிவந்தான் அவ
நவருக்கும், விருத்திரனுக்கும் இரத்திரனுக்கும் யுத்தம் நோந்தது
ரால் யுத்தம் நோந்தது அந்த யுத்தத்தை உம்மைச் சோந்த
களனைவரும் மகாரதர்களான் பாண்டவர்களும் பாரததாரகள்
மாராஜரே! மகா யுத்தத்தில் ஒன்று சேர்ந்தவர்களும் ஒருவா
தாருவா கோபத்தால் ஜவலிக்கின்றவர்களும் மகா பலசாலி
நம் குரோதத்தினால் நன்றாகச்சிவந்திருக்கின்ற கண்களையுடைய
களும் போரில் காலாகனிககு ஒப்பானவர்களுமான அவயிரு

வரும் குரோதமுள்ள ஸாபங்கள் போலக் கண்களால் ஒருவா ஒருவா பார்த்துக்கொண்டாகள முற்காலத்தில் தேவாஸ்யுத்தத்தில் இரதிரனுகும் சம்பரனுகும் போரோநததுபே அவ்விருவருக்கும் கோரமானதும் தொடக்கத்திலேயே குருநயிருப்பதுமான போரோநதது ' என்று கூறினான்

ஹரேராவது அத்யாயம்

பீ ஷ் ம வ த பா வ ம் (தோடீச்சி)

(அபிமன்யு அலம்புஸனை வேன்றது)

திருதராஷ்டிரன், 'ஸஞ்சய! மகாரதர்களை வதஞ்செய்கின்ற ஹும் புத்தத்தில் சூரனுமான அரஜுன குமாரனை அலம்புஸன் எவ்வாறு புத்தத்தில் எதிர்த்துப் போர்புரிந்தான்? சத்தரு வீசுகளை நாசம்செய்வனான் அபிமன்யுவும் அலம்புஸனை புத்தத்தில் எவ்வாறு எதிர்த்துப் போர்புரிந்தான்? அவற்றை நடந்தவனானானகருசு சொல்லவேண்டும் ஸஞ்சய! தனஞ்சயனும் புத்தத்தில் எனனுடைய ஸனிபங்களில் என்னசெய்தான்? ரதிகாக்களுள் நடந்தவனான பீமனும் ராக்ஷஸனான கதோதகசனும் நகுலஸஹதேவர்களும் மகாரதனான ஸாத்யகியும் என்ன செய்தார்கள்? இவ்வுன்னகரு உண்மையாகச்சொல் நீ ஸமாததனுயிருக்கிறாய்' என வினவ, ஸஞ்சயன் சொல்லலானான்

'ராக்ஷஸேநதிரனுகும் ஸுபத்திரா புத்திரனுகும் நடந்ததும் ஸந்தோஷகரமானதும் மயிரக்கூச்சத்தைஉண்டுபண்ணக்கூடியதுமான புத்தத்தை உமக்கு யான் சொல்லப்போகிறேன் புத்தத்தில் பாண்டவர்களான அரஜுனனும் பீமஸேனனும் நகுலஸஹதேவர்களும் எவ்வாறு பரக்கிரமத்தை வெளிப்படுத்தினார்களோ அவ்வாறே பீஷ்மரையும் துரோணரையும் முதனமையாகக் கொண்ட உமமைச்சோரநவாகளெல்லாரும் பயமின்றி அறபுத்திலிசிதரமுமான செய்கைகளைச்செய்தார்கள் அலம்புஸனோ புத்தத்தில் மகாரதனான அபிமன்யுவை அடக்கடி வெருட்டி மயிபெரிய வலிமமநாதஞ்செய்துகொண்டு வேகத்தோடு அவனை எதிர்த்தோடி, 'நில, நில,' என்றும் சொன்னான் அபிமன்யுவும் வேகத்தோடு வலிமமமபோல அடக்கடி காஜிததுக்கொண்டு மகாவல்லாரியும் தன் பிதாவுக்கு அதயநதம் வைரியுமான ஆராய்சிருநாயைப்பார்த்து எதிர்த்தோடிவந்தான் பிறகு, சிறந்தரதிகாக்களான ரராக்ஷஸர்களிருவரும் தவரையுடன் தேவாஸுரர்கள் போல

பிரதமர்களால் யுத்தத்தில் (பரஸ்பரம்) எதிர்த்தார்கள் ராக்கூஸை
 ரஷ்டானை அலம்புஸுனோ மாயாவி, பலகுனபுத்திரனோ திவய
 ன அஸ்திரங்களுடன் கூடியவன் பிறகு, அராஜுனகுமாரனான
 சிமனபுவானவன் கூமைபுள்ள மூன்றுபாணங்களாலே ஆராயு
 நங்கியை யுத்தத்திலடித்துத் திருமபவும் ஐந்துபாணங்களால்
 யுத்ததான் அலம்புஸுனும் மிகக் கோபங்கொண்டு பெரியயானை
 யுத்தத்தோற்றங்களாலே அடிப்பதுபோல அராஜுனகுமாரனை ஒரு
 பாணங்களால் வேகத்துடன் மார்பிலடித்தான் பிறகு, கார
 களை விரைந்தெய்யும் தன்மையுடைய ராக்கூஸை அராஜுன
 டைய குமாரனை அனேகபாணங்களால் யுத்தத்தில் துன்பமுறும்
 அடித்தான் பிறகு, அபிமனபு கோபங்கொண்டு கூமைபுள்ள
 வகளும பதிவான கணுக்களுள்ளவைகளுமான ஒன்பதுபாணங்
 டாலே ராக்கூஸைந்திரனை விசாலமான மார்பைப்பிளந்தான் அந்த
 மடிகள் அவனுடைய சரீரத்தை விரைவாகப் பிளந்துகொண்டு
 மஸ்தானங்களில் பிரவேசித்தன அந்த அம்மடிகளாலே எல்லா
 வகளும பிளக்கப்பட்ட அந்த ராக்கூஸைந்திரன் பூததபலாச
 ன்கள் அடர்திருக்கும் மலைபோல விளங்கினான் மகா பலசாலி
 ன் அந்த ராக்கூஸைச்சேஷ்டன் பொன்மயமான கணுக்களுள்ள
 மடிகளைத் தொடுத்துக்கொண்டு ஜவாலையுடன் கூடின பாவதம
 ல விளங்கினான் பிறகு, கோபமும் பொறுமையுமுள்ள அலம்
 பனவன் மகேந்திரனுக்கு ஒப்பான அராஜுனகுமாரனை அம்பு
 டாலே மூடினான் அந்த ராக்கூஸினாலே தொடுக்கப்பட்டவை
 நம் யமதண்டம்போன்றவைகளும் கூமைபுள்ளவைகளுமான
 னங்கள் அபிமனபுவைப்பிளந்துகொண்டு பூமியில் பிரவேசித்
 த அவ்வாறே, அபிமனபுவினாலே தொடுக்கப்பட்டவைகளும்
 னனைகளுள்ளவைகளுமான அம்மடிகள் அலம்புஸுனைப்பிளந்து
 ன்ற பூமியில் பிரவேசித்தன ஸூபத்திராபுத்திரனோ யுத்தரங்
 தில் ராக்கூஸை எதிர்த்துக் கணுக்கள் பதிவாயுள்ள அம்மடிக
 லே யுத்தத்தில் பலன் என்கிற அஸுரனை இரத்திரன் புறங்காட்
 செய்ததுபோல (அவனைப்) புறங்காட்டச் செய்தான். சததுரு
 துல ரணங்களத்தில் ஹிமலிக்கப்பட்டு யுத்தத்தில் நோக்கமற்
 ரக்கின்ற ராக்கூஸை சததுருக்களை வதஞ்செய்யுந் திறமையுள்ள
 னம்மயமான மகாமாயையை வெளியிட்டான் பிறகு, அவர்கள்
 லோரும் இருனால் மூடப்பட்டவர்களானார்கள் ரணங்களத்தில்
 ண்டவனோவீரர்கள் அபிமனபுவையாவது தங்களைச் சோந்த
 களையாவது பிறர்களை யாவது காணவில்லை குருநந்தனான
 சிமனபுவும் அந்தக்கொடியபேரிருளைக்கண்டு அதயுகரமான
 ஸகராஸ்திரத்தை வெளியிட்டான். பிறகு, உலகமனைத்தும்

பிரகாசமாயிற்று அபிமனயு துராதமாவான அநத ராக்ஷ
னுடைய அவலிதமான மாயையை நாசஞ்செய்தான மகா வீ
முடையவனும புருஷ சிரேஷ்டனுமான அபிமனயு மிருததகோட
கொண்டு ராக்ஷஸேந்திரனை யுத்தத்தில் கணுக்களபதிவான அ
புகளாலே மறைத்தான அவவாரே, அநத ராக்ஷஸனால் இனது
வேறான அனேகமாயைகள் வெளியிடப்பட்டன எல்லா அஸ்தி
களையும் அநிந்தவனும அளவிடமுடியாத வல்லமையுள்ளவனுமா
அபிமனயு அமமாயைகளைத் தைத்யம் தடுத்தான பிறகு, த
மாயை அழியப்பெற்றவனும அமபுகளால் துன்பஞ்செய்யப்பட
கின்றவனுமான அநதராக்ஷஸன் அவவிடத்திலே ரதத்தைவிட
அதிக பயத்தால் ஓடினான் மாயா யுத்தம் செய்யும் தன்மையுள்
அநதராக்ஷஸன் விரைவாக் ஜயிக்கப்பட்டவுடனே, அராஜுனகுட
ரன் யுத்தத்தில் உமது ஸைன்யத்தை, மத்தத்தினால் மூடப்ப
சிறந்த காட்டானையானது தாமரைகளால் நிறைந்த ஓடை
நாசம் செய்வதுபோல மிகநாசஞ்செய்தான பிறகு, சந்தனுட
திரரான பீஷ்மா ஓடுகின்ற சேனையைக்கண்டு அபிமனயு
பெரிதானசரமாரியினால் நான்குபக்கங்களிலும் வளைத்துக்கொ
டா மகாரதாக்களின் அனேக தாராதராஷ்டிரங்கள் யுத்தத்தி
ஸகாயமற்ற அநதவீரனை எல்லாப்பக்கங்களிலும் சூழ்ந்துகொண்
அமபுகளால் திடமாகப்பிளந்தாங்கள் ரதிகாக்களுள் வீரனும் பி
வையொத்த பராக்ரமமுள்ளவனும் விக்ரமத்தினாலும் பலத
னாலும் வாஸுதேவருக்கொப்பானவனும் எல்லாச் சஸ்திரதார்
ருள்ளும் சிறந்தவனுமான அநத அபிமனயுவானவன், பிதாவா
அராஜுனன் மாதுலரான ஸ்ரீகிருஷ்ணன் இருவரையும்போலப் ப
வித காரியங்களை யுத்தத்தில் செய்தான பிறகு, யுத்திராணி
செல்ல விரும்பமுள்ளவனும் மிகக் கோபமுள்ளவனும் வீரனுமா
தனஞ்சயன் உமமுடைய ஸைனிகாக்களை நாசம்செய்துகொண்
யுத்தத்தில் பீஷ்மரை எதிர்த்தான உமமுடைய பிதாவான பீ
மா, ராகு சூரியனை எதிர்ப்பதுபோல, யுத்தத்தில் அராஜுனை
எதிர்த்தார பிறகு, ரதங்களைபும் யானைகளையும் குதிரைகளை
முடைய உமமுடையயுத்திராக்கள் யுத்தத்தில் பீஷ்மரைச் சூழ்ந்
கொண்டு நாற்புறங்களிலும் பாதுகாததாரங்கள் அவவாரே, பா
டவார்களும் மகா யுத்தத்தின்பொருட்டு ஸைன்யத்தாக்களாகவு
கவசமணிந்தவாக்களாகவு மிருந்துகொண்டு அராஜுனனை நாற்புற
களிலும்சூழ்ந்து பாதுகாததாரங்கள் பிறகு, கிருபா, பீஷ்மருக்கெ
ரில் நிற்கின்ற அராஜுனனை இருபத்தைநதுபாணங்களால் நிறை
தார பிறகு, ஸாதயகியானவன் பாண்டவனுக்குப் பிரியத்தை
செய்யஎண்ணி ஒருபுலி யானையை எதிர்ப்பதுபோலக்கூடாமையுள்

மபுகளாலே அநதக்கிருப்பரை எதிர்த்து அடித்தான கிருபரும
ரைவுடன் மிகச்சினந்து கழுகிறகுகளபூண்ட ஒன்பதுபாணங்க
ல ஸாதயகியை மாபிலடித்தார பிறகு, ஸாதயகியும் கோபந
ாண்டு அதிகவேகத்துடன் விலலைவளைத்துக் கெளதமரின்
பிரைவாங்கக கூடிய ஒருபாணத்தை விரைவாக ஸந்தானமசெய
ன வேகத்துடன் வருகின்றதும் இரத்திரனுடைய வஜராயுதம
ானற ஒளிபொருந்தியதுமான அநதப்பாணத்தை அதிககோப
ள்ள துரோணபுத்திரர குரோதத்தினால் இரண்டாக அறுத்தார
காக்களுட சிறந்த ஸாதயகி, பிறகு, கெளதமரைவிட்டுவிட்டு, ராகு
காயத்தில் சந்திரனை எதிர்த்து வருவதுபோல, யுத்தரங்கத்தில்
ரோணபுத்திரரை எதிர்த்துவந்தான துரோணபுத்திரர் அநத
தயகியினுடையவிலலை இரண்டாக அறுத்து அறுக்கப்பட்ட
லையுடைய அவனை அமபுகளாலடித்தார அநத ஸாதயகி சத
க்களை ஸமஹரிகஞ்சுந்திரமைபொருந்தியதும் காரிய பாரத்தை
ஹிக்கத்தக்கதுமான வேறுஒருவிலலை கையிலெடுத்தது அறுபது
ணங்களால் துரோணபுத்திரரை இரண்டுகைகளிலும் மாபிலும்
டித்தான அடிக்கப்பட்டதுரோணபுத்திரர் துன்பமுற்று ஒரு
கூத்த காலம் மூாசசையடைந்து கொடிமரத்தைப் பிடித்துக்
ாண்டு தேரினிடையில் உட்காரந்தார பிறகு, பிரதாபசாலி
ன துரோண புத்திரர் மீண்டும் பிரஜைஞயடைந்து கோபந
ாண்டு யுத்தத்தில் ஸாதயகியை நாராசத்தால் அடித்தார
நத நாராசமானது வஸந்த காலத்தில் பலமுள்ள ஒரு பாம்புக
ட்டி வளையில் புகுவதுபோல ஸாதயகியைப் பிளந்துகொண்டு
மியில் பிரவேசித்தது பிறகு, துரோணபுத்திரர் வேறொரு பல
த்தினாலே யுத்தத்தில் ஸாதயகியினுடைய உத்தமமானதவஜத்
தயறுத்து வரிமமநாதம் செய்தார, மற்படியும், வாஷா காலத்
ல மேகம் சூரியனை மறைப்பதுபோலக் கோரமான அம்புக
ாலே ஸாதயகியை மூடினா ஸாதயகியும் அநத அம்புத்திரனை
சஞ்செயதுவிட்டுப் பாணஸமூகங்களைப் பலவாறு துரோண
த்திரர்மீது விரைவாக இறைத்தான சத்துருவீரர்களைக்கொல்லு
றவனுன ஸாதயகி மேகமண்டலத்தினின்று விடுபட்ட சூரியன
னங்களைத் தப்பிக்கச் செய்வதுபோல அவ்வத்தாமாவைத் தவிக
மபடி செயதுவிட்டான மிகப் பலசாலியான ஸாதயகி மறு
டியும் அதிக முயற்சியுடன் ஆயிரக்கணக்கான அம்புகளாலே
ரோண புத்திரரை மூடினான், வரிமமநாதமும் செய்தான ராகு
னால் சந்திரன் கவரப்பட்டது போல ஸாதயகியினாலே தமது
த்திரன் கவரப்பட்டது கண்டு பிரதாபசாலியான துரோணா
ாதயகியை எதிர்த்து வந்தார துரோணர், விருஷணிகுலத்திற்-

பிறந்தஸ்தாயகியினால் மிகவுமபீடிக்கப்பட்ட தமது புத்திரன் பாதுகாக்கண்ணி அந்த மகாயுத்தத்தில் மிக்க காமையுள்ள அபினால் ஸாதயகியை அடித்தாரா ஸாதயகியோ யுத்தத்தில் மகாராண குருபுத்திரரைவிட்டுவிட்டு, முழுதும் உலோகத்தாற்செய்திருபது பாணங்களால் துரோணரை அடித்தான் அளவற்ற மஹைதரியமுடையவனும் சத்துருக்களைத் தபிக்கச்செய்கின்றவனும் மகாரதனுமான அரஜுனன் கோபங்கொண்டு அந்தஸமயத்தில் துரோணரைக்குறித்து யுத்தத்தில் எதிர்த்துவந்தான் பிற ஆசாயத்தில் புதனும் சுககிரனும் எதிர்ப்பதுபோல, துரோணர்பாரததனும் மகாயுத்தத்தில் ஒருவரோடொருவர் எதிர்த்தார்கள் என்றுகூறினான்

நூற்றிரண்டாவது அத்யாயம்

பீ ஷ ம வ த ப ா வ ம் (தோடீச்சி.)

(துரோணரீஜுனீகளின்யுத்தமும் பீமசேனனதுபராக்ரமமும்)

திருதராஷ்டிரன், ‘மகாவிலலாளிபான் துரோணரும் பாண்டவனான தனஞ்சயனுமாகிய இரண்டு புருஷசிரேஷ்டர்களும் முயற்சியுடன் யுத்தத்தில் எவ்வாறு எதிர்த்தார்கள்? புத்திரசாயான துரோணருக்கு எப்பொழுதுமே அரஜுனனிடம் பிரமுணம் ஸஞ்சய! அரஜுனனுக்கும் எப்பொழுதுமே யுத்தத்தில் ஆசாயரிடத்தில் பிரியமுண்டு அதிகாரமும் யுத்தத்தில் உதஸாமுடையவர்களும் வரிமமம்போலக் கொழுத்தவர்களும் முயற்சியுடையவர்களும் அந்தத் துரோணரும் அரஜுனனும் எவ்வாறு எதிர்த்தார்கள்?’ என்று வினவ, ஸஞ்சயன் சொல்லானான்

‘அரசே! துரோணர் யுத்தத்தில் பாரதனைத் தமக்கு பிரியனென்று எண்ணவில்லை பாரததனும் கூத்ததிரிய தாமதனை முன்னிட்டு யுத்தத்தில் துரோணரை ஆசாயராக எண்ணவில்லை கூத்ததிரியர்கள் யுத்தத்தில் (ஸநேகத்தினாலாவது கௌரவத்தினாலாவது) ஒருவரை யொருவர் விட்டுவிடவில்லை, பிதாகளோடும் பிரதாக்களோடும் வரமயுகடந்து யுத்தஞ்செய்கிறார்கள் பாரதே! யுத்தங்களில் துரோணர் பாரதனை மூன்று பாணங்களால் அடிக்கப்பட்டார் பாரததனுடைய விலகினின்று விடுபட்ட அந்தப் பாணங்களைத் துரோணர் யுத்தத்திலக்காயம் செய்யவில்லை பாரதனை சமாரியினாலே மறுபடியும் யுத்தத்தில் துரோணரை மூடினான். துரோணர் கானக

லபற்றிய மிக்கநெருப்புப்போல ரோஷத்தினால் நன்றாக ஜவலித
 ர பிறகு, துரோணா பதிவான கணுக்களுள்ள அம்புகளாலே
 ராஜுண்ணை புத்தத்தில் அதிசீக்கிரத்தில் மூடினா பிறகு, துரி
 பாதனராஜன் புத்தத்தில் துரோணரைப் பின்தொடர்ந்து பாது
 க்குமப்பொருட்டு ஸுசாமாவை ஏவினான் திரிகாததராஜனும
 பாபங்கொண்டு விலலை நன்றாக வளைத்து உருக்குமுட்களை துனி
 லகொண்ட பாணங்களாலே புத்தத்தில் பாததனை மூடினான்
 வவிருவர்களாலும் விடப்படும் அம்புகள் சரத்காலத்தில் ஆகா
 த்தில் ஸஞ்சரிக்கின்ற அன்னப்பறவைகள்போல ஆகாயத்தில்
 ளங்கின் அந்த அம்புகள் அராஜுண்ணை அடைந்து ருசியுள்ள
 றங்களின் மிகுதியால் வீணாதமரத்தில் பக்ஷிகள் பிரவேசிப
 துபோல நான்கு பக்கங்களிலும் அவனதேகத்தில் பிரவேசித்
 த ரதிகாக்களுள் சிரேஷ்டனான அராஜுன்னோ புத்தத்தில் மிக்க
 ஜித்துப் புத்திரர்களோடு கூடின திரிகாததராஜனை அம்புகளால்
 புத்ததான் யுகாந்தகாலத்தில் காலனால் துன்பஞ்செய்யப்படுதல்
 மால்ப பார்த்ததனால் துன்பஞ்செய்யப்படுகிற அந்தவீரர்கள்
 பிரை இழப்பதில் நிச்சயங்கொண்டு பாண்டவரீனயே எதிர்த்து
 வந்து ரத்ததின்மீது சரமாரியைப் பொழிந்தார்கள் பிறகு, நாற்
 றங்களினின்றும் வருகின்ற அந்தச் சரமாரியை, மலையானது
 ரஷ்டாரையைத் தடுப்பதுபோல அராஜுன்ன சரவாஷ்டங்களால்
 த்ததான் அனேக புத்தவீரர்களாலே விடப்பட்டதும் ஒருவரா
 ம நெருங்க முடியாததுமான சரமாரியை, காற்று மேகக்கூட்டங்
 ளத் தடுப்பதுபோல அராஜுன்ன ஒருவனாகவேயிருந்து தடுத்த
 ச்சிய அவனுடைய அற்புதமான கைத்தோச்சியை நாங்கள் அந்த
 கத்தத்தில் கண்டோம் பாததனுடைய அந்தச் செய்கையினாலே
 தவர்களும் தானவர்களும் ஸந்தோஷமடைந்தார்கள் பிறகு,
 ராஜுன்ன புத்தத்தில் கோபங்கொண்டு படைமுகத்தில் திரிகாத
 ர்களைக் குறித்து வாயவயாஸ்திரத்தைப் பிரயோகித்தான் பிறகு,
 ருற்று ஆகாயத்தைக் கலங்கச்செய்துகொண்டும் விருக்ஷஸமூகங்
 ளைக் கீழே தள்ளிக்கொண்டும் ஸைனிகாக்களை நாசஞ்செய்து
 காண்டும் தோன்றியது பிறகு, துரோணா மிக்க பயங்கரமான
 ரயவயாஸ்திரத்தைக் கண்டு அதற்குப் பகையும் கோரமுமான
 சலாஸ்திரத்தைப் பிரயோகித்தார புத்தத்தில் துரோணரால்
 ந்த அஸ்திரம் விடப்பட்டவுடனே காற்றுத்தணிந்தது பததுத
 க்குக்களும் தெளிந்தன பிறகு, வீரனான பாண்டுபுத்திரன் திரி
 ரத்தனைச் சோந்த ரதிகாக்களுடைய கூட்டங்களை புத்தத்தில் உத
 ராகத்தை இழந்தவைகளாகவும் புறங்காட்டி ஒடுகின்றவைகளாக
 ம பராகிரமத்தை இழந்தவைகளாகவும் செய்தான் பிறகு, துரி

யோதனனும், ரதிகாகளுள் சிரேஷ்டரான கிருபரும், அஸ்வத்தர்
 வும், சலயனும், காமபோஜ தேசாதிபதியான ஸுதக்ஷிணனும்
 அவர்தி தேசாதிபதிகளான விரதானுவிரதர்களும், தன்
 தேசத்து வீரர்களோடுகூடின பாஹலீகாஜனும் பெரியதோக்க
 டத்தோடு பாரததனுடையதிசைகளை நாற்புறங்களிலும் சூழ்ந்
 கொண்டார்கள் அந்தப்பகத்ததனும் மஹாபலசாலியான சுரு
 யுஷும் யாணைப்படையோடு பீமனுடைய திசைகளைச் சூழ்ந்துகொ
 டார்கள் வேந்தரே! பூரிஸரவஸும் சலனும் ஸுபலனுடைய
 திரணு சகுனியும் பளபளப்புள்ளவைகளும் கூர்மையுள்ளவைகளும்
 மான அம்புகளாலே மாதரீபுத்திரர்களைத் தடுத்தார்கள் பி
 மரோ யுத்தத்தில் படைகளோடுகூடின கௌரவர்களே
 யுதிஷ்டிரரைவந்தடைந்து நாற்புறங்களிலும் சூழ்ந்துகொண்டா
 தனையெதிர்த்துவருகின்ற யாணைப்படையைக்கண்டு பிருதாப
 திரனும் செந்நாயினுடலபோன்ற உடலுடையவனும் வீரது
 ரதிகாகளுள் சிறந்தவனுமானபீமன் காட்டில் வலிமமம்பே
 மஹாயுத்தத்தில் இரண்டுகடைவாய்களையும் அடிக்கடி நக்
 கொண்டி கதாயுத்தத்தைக்கையிலெடுத்தது ரத்தினின்று வி
 வாககருதித்து உமமுடைய ஸைரிகாக்கைப் பயமுறுத்தினான்
 பிறகு, கதாயுத்தத்தைக் கையிற்கொண்ட அந்தப் பீமனைக்கண்
 யாணைமீதேறியிருக்கின்ற அந்தவீரர்கள் யுத்தத்தில் முயற்சியுட
 அவனை எல்லாப் பக்கங்களிலும் சூழ்ந்துகொண்டார்கள் யா
 களின் நடுவிலிருக்கின்ற அந்தப்பாண்டவன் பெரியமேகமண்
 லத்தினுடைய நடுவிலிருக்கிற சூரியன்போல விளங்கினான் பா
 டவசிரேஷ்டனை பீமன் தொடர்ச்சியாயிருக்கின்ற ஒப்பந்
 பெரிய மேகமண்டலத்தைக் காற்றாந்து சிதறடிப்பதுபோல
 கதாயுத்தத்தினால் யாணைப்படையை நாசம் செய்தான் பலசா
 யான பீமஸேனனால் யுத்தத்தில் கொல்லப்படும் அந்த யாணைக்
 காலிகுகின்ற மேகங்களபோல அல்பின் அந்தயுத்தமுநீயி
 யாணைகளால் கொம்புகளால் பலவாறாகப் பிளக்கப்பட்டபீம
 னுத்த அசோகவிருக்ஷத்திற்கு ஒப்பாக விளங்கினான் பாண்டவ
 பிறகு, கதாயுத்தத்தினால் யாணைவீரர்களுடைய அம்புமழையை நாச
 செய்து காற்றுவேகம்போன்ற வேகத்தோடு யுத்தத்தில் ஸஞ்சரி
 தான கொம்பினால் அவயவங்கள் கீறப்பட்ட பீமன் யாணைக்
 டைய கொம்புகளால் மிகத் துன்புறுத்தப்பட்டு யாணையை
 கொம்பில் பிடித்து, பிறகு, அதனைக் கொம்பிழந்ததாகச் செ
 தான பீமன் அந்தத் தந்தத்தினாலேயே கால தண்டத்தை
 கையில்கொண்ட யமன்போல யுத்தத்தில் யாணையை மத்தக்
 தில் அடித்துக் கீழே தள்ளினான் உதிரத்தால் நனைக்கப்பட

நாயுத்ததை கையிலதரித்தவனும் மேலேபடிநதிருக்கின்ற மாம
ததினாலும் ஊனீராலும் பிரகாசிக்கின்றவனுமான பீமன் சக்தத்,
ஹல தேகமனைத்தும் பூசப்பட்ட ருத்திராபோலக காணப்பட
ன இவ்வாறு கொல்லப்படுகின்றவைகளும் மாண்டவைபோக
சுந்திருக்கின்றவைகளும் அந்தப் பெரியயானைகள் தமஸைனி
ரதையே நாசஞ்செய்துகொண்டு திகழுக்களில் வேகமாக ஓடின
னகு பக்கங்களிலும் ஓடுகின்ற அந்தப் பெரியயானைகளால் துரி
ராதனனுடைய ஸைநியமுழுமையும் மறுபடியும் யுத்தத்தையிட
ப புறங்காட்டி ஓடியது

நூறுமுனருவது அதயாயம்

பீஷ் ம வ த ப ர வ ம் (தோடீச்சி)

(ஸங்குல யுத்த வர்ணனம்)

பீஷ்மருக்கு ஸோமகாக்களோடு மத்தியானனகாலத்தில் லோ
களுக்கு நாசத்தை உண்டுபண்ணக்கூடிய பயங்கரமான யுத்தம்
அந்தது தேராளிகளுட சிறந்த காங்கேயர் பாண்டவாருடைய
னையை நூறு நூறுகளும் ஆயிரமாயிரமாகவும் கூடாமையான
மபுகளாலே நாசஞ்செய்தார் வரிமமமானது மிருகங்களுடைய
ட்டத்தை அடைந்து அடிப்பதுபோல, உமமுஷ்டய பிதாவான
ஷமா அசசனியத்தை அடித்தார் திருஷ்டத்யுமனனும்
கணடியும் விராடனும் அவ்வாறே துருபதனும் மஹாரதரான
ஷ்மரையடைந்து யுத்தத்தில் பாணங்களாலே அவரை அடித்தார்
ர பிறகு, பீஷ்மா திருஷ்டத்யுமனனையும் விராடனையும் மும்
ன்று பாணங்களால் அடித்தது துருபதனமீதும் நாராசத்தைப்
யோகித்தார் பகைவாக்களை அழிக்கிற அந்தப் பீஷ்மராலே
டிககப்பட்ட பெரியவில்லாளிகள் காலால் மிதிககப்பட்ட ஸாப்
களபோல யுத்தத்தில் கோபத்தையடைந்தார்கள் சிகண்டி
னவன பரதகுலத்திற்பிறந்த அரசர்களுக்குப் பிதாமகரான
ஷ்மரைப் பாணங்களால் அடித்தான் விரதமதவருத் பீஷ்மா
நதச் சிகண்டியைப் பெண்தனமையுள்ளவனென்று மனத்தினால்
ணணி அவன்மீது அம்பு தொடுக்கவில்லை திருஷ்டத்யுமனனோ
ன்களத்தில் குரோதத்தினால் அகனிபோல ஜவலித்துக்கொண்டு
தாமகரை மூன்றுபாணங்களாலே இரண்டுகைகளிலும் மார்பிலும்
டித்தான் துருபதன் இருபத்தைந்து பாணங்களாலும் விராடன்
ததுப் பாணங்களாலும் சிகண்டி இருபத்தைந்து பாணங்களா
ம் பீஷ்மரை அடித்தார்கள் மிகுதியாக அடிககப்பட்டு சக்தப்

பிரவாஹததால முழுதும் நனைக்கப்பட்ட அநதப பீஷமா வசந்
காலத்தில் புஷ்பங்களிறைந்த சிவந்த அசோகவிருக்டம் பே
விளங்கினா காங்கேயா அநதப பாண்டவ ஸேனாவீரர்களை மு
மூன்றுபாணங்களால் திருப்பியடித்தது ஒருபல்லத்திலை துருட்
னுடைய விலலையும் அறுத்ததா அநதத துருபதன வேறுவிலை
கையிலெடுத்தது பீஷமரை ஐந்துபாணங்களால் அடித்து புத்
முனையில் மிகக் கூர்மையுள்ள மூன்றுபாணங்களாலே அவருடை
ஸாரதியையும் அடித்தான் புதிஷ்டிரருடைய ஆஜனையிலு
பீமன், திரௌபதியின் ஐந்துபுதலவாகள், பிரதாக்களான ஐந்
கேயராஜபுத்திரர்கள், ஸாதவதனான் ஸாதயகி இவர்கள் அனை
ரும் பீஷமரை எதிர்த்தார்கள் பீஷமரைக் காப்பதில் முய
யுள்ள உமமைச் சோந்த எல்லா வீரர்களும் ஸைனியங்களுட்
எதிரிகளிடத்தினின்று (அவரை) சக்ஷித்துக்கொள்வது என்ற க
யத்தின்பொருட்டு புத்தத்தில் திருஷ்டதபுமன்னன் முதலான வீ
கர்களையும் பாண்டவசேனையையும் எதிர்த்தார்கள் அநத புத்
தில் உமமுடைய வீரர்களுக்கும் சத்தரு வீரர்களுக்கும் மனித
ருக்கும் குதிரைகளுக்கும் தேராளிகளுக்கும் யானைகளுக்கும் ப
னுடைய ராஷ்டிரத்தை விருத்திபண்ணுகின்ற மிகப்பெரிய ஸைந
புத்தம் நடந்தது ரதிகன் ரதிகனை எதிர்த்து அவனை யமலோ
திறகு அனுப்பினை அவவாறே மனிதர்கள், யானைகள், குதிரை
கள், குதிரைவீரர்கள் ஆகிய இவர்கள் சத்தருக்களபடையிலுள்
மனிதர்களையும் யானைகளையும் குதிரைகளையும் குதிரைக்காரர்க
ளையும் எதிர்த்து யமலோகத்திறகு அனுப்பினார்கள் அரசரே! வீ
கன் பதிவான் கணுக்களுள்ள அம்புகளாலும் பயங்கரமாகவும் ப
பல விதமாகவுயிருக்கின்ற அம்புகளாலும் ஆங்காங்கு பகை
களைப் பரலோகத்திறகு அனுப்பினார்கள் ரதங்கனோ ரதிகாக்கள்
இழக்கப்பட்டவைகளாகவும் ஸாரதிகள் கொல்லப்பட்டவை
களாகவும் மிக ஓடுகின்ற குதிரைகளையுடையவைகளாகவும் புத்
பூமியில் நான்கு திசைகளிலும் ஓடின புத்தத்தில் தோக்
அரோக மனிதர்களையும் குதிரைகளையும் அடித்துக்கொண்டு க
றுப்போன்றவைகளும் ¹ கந்தாவநகரங்களுக்கு ஒப்பானவ
களுமாகக் காணப்பட்டன கவசமணிந்தவார்களும் காந்தியுள்
வார்களும் குண்டலங்களையும் தலைப்பாகைகளையும் முடையவாரு

1 காற்றினால் ஆகாயத்தில் பலவடிவங்களாக அமையும் மேகவரி
கள், ஆகாயத்தில் வீசித்திரமாகத்தோன்றும் கிரமெனதும் அது உறப
மெனதும் கடறுவர் வராகமிகிரா, ஸ்ரீ வாலமிகிராமாயணம் புத்தகாண்
107 - வது ஸாகம் முதலக்ஷேரகம் கோவிந்தராஜ்ய வியாக்யானம்.

ரானனாலாகிய தோளவனாகளை அணிந்தவர்களும் தேவகுமாரர்களுக்கு ஒப்பானவர்களும் செளரயவிஷயத்தில் யுத்தத்தில் இந்தியர்களுக்கு ஒப்பானவர்களும் ஐரவரியத்தினாலும் நீதியினாலும் நறையே குபேரனையும் பிருஹஸ்பதியையும் ஜயித்தவர்களும் ஸ்ரீ ஜனகருக்கும் தலைவர்களும் சூரகருமான எல்லார்களும் ரதத்தை இழந்து ஆங்காங்கு ஸாதாரண மனிதர்களால் ஓடுவதைக்கண்டோம் யானைகளும் சிறந்த பாகங்களால் விடபட்டுத் தங்களுடைய சேனைகளையே அடித்துக்கொண்டும் பலமுறு அலறிகொண்டும் கீழே விழுந்தன கேடகங்களோடும் சேதமடைந்த சாமரங்களோடும் கொடித்துணிகளோடும் வெண்கலங்களோடும் பொற்காமபுள்ளவைகளும் நார்புறங்களிலும் சிதறவைகளுமான ¹ சாமரங்களோடும் ஓடுகிறவைகளும் நீருண்டவர்கள்கு ஒப்பானவைகளும் -மேககாஜனீபோன்ற ஒலியுள்ளவர்களுமான யானைகள் திசைகளதோறும் காணப்பட்டன. மது வீரர்களுக்கும் பகைவார்களுக்கும் நடந்த அந்த ஸங்குல யுத்தத்தில் யானைமீதுள்ள வீரர்கள் யானைகளால் விடுபட்டு ஓடுகிறவர்களாகக் காணப்பட்டார்கள் (அவ்வாறே) பறபல தேசவரிகுண்டானவைகளும் பொன்னால் அலங்கரிக்கப்பட்டவைகளும் கத்தத்தில் காற்றுப்போன்றவைகளுமான குதிரைகளை தூறுதூறும் ஆயிரமாயிரமாகவும் கண்டேன் அவ்வாறே, அந்த யுத்தநிகழ்வுக்கு குதிரைகள் கொல்லப்பட்டவர்களும் கத்திகளைக் கையிற்பிடித்தவர்களும் நான்குபக்கங்களிலும் ஓடுகின்றவர்களும் பகைவார்களால் ஓடப்படுகின்றவர்களுமான குதிரைவீரர்களைக் கண்டோம் ஒரு யானை மகாயுத்தத்தில் ஓடுகின்ற மற்றொரு யானை பத தாக்கிப் பலத்தினால் காலாடபடையையும் குதிரைகளையும் அடித்துக்கொண்டு சென்றது யுத்தத்தில் யானையானது ரதங்களப்பொடியாகியது போரக்களத்தில் ரதங்களும் பூமியில் விழுந்திருக்கின்ற குதிரைகளை அவற்றினமீதே அரைத்தன ² குதிரைகளும் மனிதர்களை (கருளம்புகளால்) துவைத்தன அந்த ஸைனிகள் இப்படிப் பலவிதமாக ஒன்றையொன்று அடித்தன ³ அவற்று ரௌதர ஸவருபமாயும் மஹாபயங்கரமாயுமுள்ள அந்த யுத்தம் நடக்கும்போது கோரருபமானதும் ரகத்ததாலும் நரம்புகளால் அலைமோதுகின்றதும் எலும்புக்கூட்டங்களால் நெருங்கியதும் வலித்ததாலும் ஒருவராலும் நெருங்கமுடியாததும் யமனுடைய

1 இது இரட்டிக்கிறது 'தோமரா' எனத் பாடக்கொள்வா சிலர்.

2 வேறு பாடம்.

3 அதிக பாடமான அரைஸலோகம் விடப்பட்டது

ராஜ்யத்தை விருத்திபண்ணுகின்றதும் மயிரகளாகிற பாசிகளெ
துக்களும் புல்தரைகளுமுள்ளதும் ரதங்களாகிற மடுக்களுள்ளதும்
அம்புகளாகிற நீரரசுமூல்களுள்ளதும் குதிரைகளாகிற மீன்களுள்
தும் தலைகளாகிற கற்களால் வியாபிக்கப்பட்டதும் யானைகளால்
முதலைகளால் சூழப்பட்டதும் கவசங்கள் தலைப்பாகைகளால்
துரைக்கூட்டங்களுள்ளதும் விறகளும் வேகமுள்ள கத்திகளுமா
ஆமைகளால் நிறைந்ததும் சங்கங்களாகிற 1 முதலைகளினுடைய
கூட்டங்களால் வியாபிக்கப்பட்டதும் குடைகளாகிற 2 ஆமைகளினு
யும் ரதங்களாகிற தெப்பங்களையுமுடையதும் கொடித்துண்டுக
ளுள்ள தவஜங்களாகிற மரங்களால் நிறைந்ததும் மனிதர்களால்
கரைகளை இடித்துத்தள்ளுகின்றதும் மாமஸுமதினனும் (கழுகுடு
லான) பக்ஷிகளாகிற அன்னப்பறவைகளால் சூழப்பட்டதுமா
ரகதநதி பெருக ஆரம்பித்தது அரசரே! நூரங்களும் மகாரதாக்க
மான அனேக கூத்திரியர்கள் அநத நதியை ரதங்கள் யானை
குதிரைகளாகிற தெப்பங்களாலே பயமின்றித் தாண்டினார்கள்
வைதரணீநதியானது இறந்தவர்களை யமனுடைய பட்டணத்தை
குறித்துக் கொண்டுபோவதுபோல யுத்தத்தில் பயந்த மயக்கந்
தவர்களை அநத நதியானது அடித்துக்கொண்டு சென்றது. உ
தப்பேராகளத்தில் கூத்திரியர்கள் அநதப் பெரிய அனாதத்
தைக் கண்டு, 'அரசர்கள் துரியோதனனுடைய அரியாயத்தினு
நாசம் அடைகிறார்கள் குணசாலிகளான பாண்டு புத்திரர்களிட
தில் பாபாதமாவும் பேராசையினால் மதிமயக்கங்கொண்டவ
மான திருதராஷ்டிரராஜன் எவ்வாறு துவேஷம்கொண்டான்
என்று அலறினா இவ்வாறு, பாண்டவர்களுடைய ஸதோத்திர
துடன் கூடியவைகளும் உமது புத்திரர்களுக்கு மிக்க பயங்கரமா
வைகளுமான ஒருவரோடொருவர் சொல்லிக்கொள்ளும் பலவ்
வாரததைகள் கேட்கப்பட்டன பாரதரே! பிறகு, எல்லா யுத்
வீரர்களாலும் சொல்லப்பட்ட அநத வாரததைகளைக் கேட
எல்லா உலகங்களுக்குந் தீங்கிழைப்பவனும் உமமுடைய குமார
மான துரியோதனன் பீஷ்மரையும் துரோணரையும் கிருபரையு
சுலயனையும் பார்த்து, 'அகங்காரத்தைவிட்டு நீங்கள் யுத்தம் செ
யுங்கள் ஏன் கால விளம்பம் செய்கின்றீர்கள்?' என்று சொ
ன்ன இவ்வாறு துரியோதனனால் ஏவப்பட்ட அரசர்களைவரு
போப்புநதரர்கள் பிறகு, பாண்டவர்களுடன் கௌரவர்களுக்கு
போரடந்தது அரசரே! முற்காலத்தில் மகாதமாகளாலே
தடுக்கப்படும் குதாட்டத்தாலுண்டான அதிகோரமான அனா

தை அப்பொழுது தடுக்காமையினுடைய அபிப்பிராயமான பல
க இதைப் பாரும வேந்தரே! படைகளையும் உதவிவீரர்களையு
டைய பாண்டுபுத்திரர்கள் யுத்தத்தில் உயிரைக் காப்பாற்றவில்லை
ளரவார்களும் யுத்தத்தில் உயிரைக் காப்பாற்றவில்லை புருஷ
ரஷ்டரே! இக்காரணத்தினாலும் தெய்வவசத்தாலும் உமது
நீதியாலும் கோரமான ஜனநாசமானது நேரத்திருக்கின்றது

நூற்றுநான்காவது அத்யாயம்

பீஷ் ம வ த ப ர வ ம் (தொடர்ச்சி)

(ஸங்குலயுத்தவர்களை)

நரசிரேஷ்டனான அர்ஜுனன், ஸாசாமாவுடன் யுத்தத்திற்கு
திருக்கிற அந்த அரசர்களைக் கூடையுள்ள பாணங்களாலே
மனுடைய வீட்டிற்கு அனுப்பினான் பிறகு, ஸாசாமாவும் யுத்
தில் பாணங்களாலே பாரதனை அடித்து எழுபது பாணங்க
ல வாஸுதேவரையும் மறுபடியும் ஒன்பது பாணங்களால் பா
தையும் அடித்தான் மகாரதனான இரதிரபுத்திரன் பாணக்கூட்
ததால் அவனைத் தடுத்தது யுத்தத்தில் ஸாசாமாவின படைபி
ள்ள போர்வீரர்களை யமனுடைய வீட்டிற்கு அனுப்பினான் அர
ஜுனன்! மகாரதர்களான அந்த வீரர்கள் யுகார்த காலத்தில் கால
லே பீடிகப்படுவதுபோல அர்ஜுனனால் பீடிகப்பட்டு யுத்தத்
தப்பயந்து ஓடினார்கள் சிலா குதிரைகளையும் சிலா ரதங்களையும்
யா யானைகளையும் விட்டுவிட்டு எல்லாத் திக்குகளிலும் ஓடினா
ர், குதிரைகள் யானைகள் ரதங்கள் இவைகளின் மீதேறிக்கொண்டு
க்க விரைவுடன் ஓடினார்கள் பாரதரே! பெருமப்போரில் காலாட்
டைகளும் சஸ்திரங்களை எறிந்துவிட்டு அபேகையிலல்லாமல் அவ
வவழியினால் ஓடின ஓடுகின்ற அந்த யுத்தவீரர்கள் திரிகாதத்
தசாதிபதியான ஸாசாமாவினாலும் அவ்வாறே மற்றச் சிறந்த அரச
ர்களாலும் பலவாறு தடுக்கப்பட்டும் யுத்தத்தில் நிலைபெறவில்லை
வவாறு அந்தச் சேனை ஓடுவதைக்கண்டு உம்முடைய புத்திரனை
ரியோதனன் எல்லாப் படைகளுக்கும் முன்னின்று யுத்தத்தில்
ஷ்மரை முன்னிட்டுக்கொண்டு எல்லாவிதமான முயற்சியோடும
ர்ஜுனனுக்கருகில் எதிர்த்துவந்தான் வேந்தரே! யுத்தத்தில்
ரிகாதத்தேசாதிபதியான ஸாசாமாவினுடைய உயிரைக் காப்ப
ரகாகத் துரியோதனன் ஒருவனே தம்பியரனைவருடனும் சோரது
லவித பாணங்களை இறைத்துக்கொண்டு நின்றான், மற்ற மனிதர்

கள ஓடிவிட்டனா அவ்வாறே, பாண்டவர்களும் கவசமூண்டு எ
லாவிதமான முயற்சியுடனும் பீஷ்மரிருக்குமிடத்திற்கு அாஜு
னைக காப்பதற்காகச் சென்றார்கள் காண்டவத்தை விலலா
கொண்ட அாஜுனனுடைய கோரமான விரியத்தை புத்தத்தி
அநிரதவர்களாயிருந்தும், பாண்டவர்கள் ஹாஹாகாரத்தால்
உண்டுபண்ணப்பட்ட உதஸாகத்தோடு எல்லாப்பக்கங்களிலு
பீஷ்மரைச் சூழ்ந்தார்கள் பிறகு, பனைமரத்தைக் கொடியா
கொண்ட சூரரான பீஷ்மா பாண்டவர்களுடைய சேனையை புத்
தரங்கத்தில் பதிவான கணுக்களுள்ள அம்புகளாலே மறைத்தா
மகாராஜரே! பிறகு, எல்லாக் கௌரவர்களும் ஒன்றுகூடி, சூரிய
உச்சியை அடைந்திருக்கும் ஸமயத்தில், பாண்டவர்களுடன் பே
புரிந்தார்கள் சூரனான ஸாத்யகியானவன ஐந்து பாண்டுகளால்
கிருதலாமாவையடித்து ஆயிரக்கணக்கான பாண்டுகளை இறை
துக்ககொண்டு புத்தத்தில் நின்றான் துருபதராஜனும் கூாமையுள்
அம்புகளால் துரோணரை அடித்து மறுபடி எழுபதுபாண்டுகளால்
அடித்து அவருடைய ஸாரதியையும் ஐந்து பாண்டுகளால் அடி
த்தான் பீமஸேனனோ தனக்குப் பிரபிதாமகனான பாஹல்
ராஜனை அடித்து, காட்டில் புலிபோல உரக்க வலிமமநாதருசெ
த்தான் சூரனான அாஜுன புத்திரன் சித்திரஸேனனாலே அரே
பாண்டுகளால் அடிக்கப்பட்டு ஆயிரக்கணக்காகப் பாண்டுகள்
இறைதுக்ககொண்டு புத்தபூமியில் நின்றான் அாஜுனபுத்திரனு
புத்தத்தில் சித்தரசேனனை மூன்று பாண்டுகளால் அடித்தான் பு
த்தத்தில் எதிர்த்த சிரேஷ்டர்களான அவவிருவரும் ஆகாயத்தி
சோரதிருக்கின்ற மஹாகோரருபிகளான புத்தனும் சனியும்போ
வளங்கிலாகள் சத்துருவீரர்களைக் கொல்பவனும் சிறந்த ப
முடையவனுமான ஸுபத்திராபுத்திரன் அந்தச் சித்திரஸேன
டைய நான்கு குதிரைகளையும் ஸாரதியையும் ஒன்பது பாண்ட
களால் அடித்து வலிமமநாதருசெய்தான் அரசரே! மகார
னான அந்தச் சித்திரஸேனன் குதிரைகள் கொல்லப்பட்ட ரத்
தினினு விசைவரக்க குதித்துத் தூமுகனுடைய ரத்ததி
விசைவரக் ஏறினான் பரக்கிரமசாலியான துரோணரு
விசைவரது பதிவான கணுக்களுள்ள அம்புகளாலே துருபதனை
பிளந்து அவனது ஸாரதியையும் அடித்தாரா பிறகு, துருப
ராஜன் ஸேனாமுகத்தில் ஹிமவிக்ஷப்பட்டுப் பூாவவைரத்தை
நினைத்துக்கொண்டு வேகமுள்ள குதிரைகளோடு புத்தரங்கத்தை
விட்டோடினான் பீமஸேனனோ பாஹலீகராஜனை எல்லாச் சே
களும் பார்த்துக்கொண்டிருக்கும்பொழுதே ஒரு முகூடத்தி
குள் குதிரைகளையும் ஸாரதியையும் ரத்தத்தையும் இழந்தவனாக

சயதான மகாராஜரே ! புருஷசிரேஷ்டனான பாஹ்லீகன அதிக
 ான பிராணஸம்சயத்தை அடைந்து அந்த மஹாயுத்தத்தில் பர
 ரப்புடன் அந்தரத்ததினின்று குதித்து லக்ஷ்மணனுடையரத்த
 ல விரைவாக எறினான் ஸாத்தயகியானவன் பெரிதான போரக
 ளத்தில் பலவித அம்புகளாலே கிருதவாமாவைத்தடுத்ததுபிதா
 கரான பீஷ்மரை நாடினான் அந்தஸாத்தயகி பெரியவிலலை அசைத்
 தக்கொண்டு பரதகுலோத்தமரான பீஷ்மரைக் கூமைபுள்ளவை
 றும் ரோமங்களைக்கூடச் சேதிகஞ் திறமையுள்ளவைகளுமான
 புதுபதுபாணங்களால் அடித்துத் தேநீரின்மீது நாததனம்செய
 ன்றவன்போலக் காணப்பட்டான் பிறகு, பிதாமகரான பீஷ்மா
 ருத் ஸாத்தயகியினமீது பொன்னால் அலங்கரிக்கப்பட்டதும் மிக்க
 வகுமுள்ளதும் பெண்ணைமபோன்றதும் மங்களகரமானதும்
 ரும்பிறைசெய்ததுமான பெரியசக்கதியைப்பிரயோகித்ததார மகா
 ராத்திமானான ஸாத்தயகி தன்னை நோக்கி விரைவாக வருகின்றதும்
 ருதபுலுக்கொப்பானதும் எவவித்ததாலும் ஜயிசக முடியாதது
 ான அந்தச் சகதியை லாகவத்தினாலே தன்மீது தாக்காமல்
 மே விழுமபடிசெய்தான மகாபயங்கரமான அந்தச்சகதியாயுத்
 ானது ஸாத்தயகியை அடையாமல் அதிக ஒளியுடனகடின பெரிய
 உறகைபோலப் பூமியினமீது விழுந்தது அரசரே ! பிறகு, ஸாத்
 கியோ பொன்னாற் பிரகாசிக்கின்ற தன்னுடையசகதியை வேக
 ராகக் கையிலெடுத்ததுபிதாமஹருடைய ரத்ததைக்குறித்து
 றிந்தான மகாயுத்தத்தில் ஸாத்தயகியினுடைய புஜத்தினுடைய
 வகத்தினாலே நன்றாக எறியப்பட்ட அந்தச் சகதியாயுதமானது
 ருமணிதனைக்குறித்துக் காலராதிரி வருவதுபோல (பீஷ்மரைக்
 றித்து) வேகத்தோடு எதிரிலவந்தது பாரதரான பீஷ்மா
 ரைவாகவருகின்ற அந்தச் சகதியாயுத்ததை மிக்க கூமைபுள்ள
 ரண்டு கூர்மரங்களாலே இரண்டாகவெட்டினார் அந்தச்சகதி
 மியில் சிதறியது பகைவர்களை அழிகஞ் திறமையுடையவரும்
 காபங்கொண்டவருமான காங்கேயர் சகதியைத் துண்டாக்கி
 ராத்தயகியை ஒன்பதுபாணங்களாலே மார்பிலடித்து அட்டஹா
 ளு செய்தார் பிறகு, பாண்டவர்கள் ரதங்கடையும் யானைகளையும்
 திரைகளையுமுடையவர்களாக ஸாத்தயகியை ரக்ஷிக்கவேண்டிய
 றகாக யுத்தத்தில் பீஷ்மரைச் சூழ்ந்துகொண்டார்கள பிறகு,
 தத்தில் வெற்றியில் விருப்பமுள்ள பாண்டவர்களுக்கும் கௌ
 வர்களுக்கும் மயிர பொடிக்கத்தக்க கைகலந்த யுத்தம் நடக்க
 டுமபித்தது

நூற்றைநதாவது அதயாயம்

பீஷ்மவதபாவம் (தோடர்ச்சி)

(யுகிஷ்டிராமுதலானவர்களுடைய யுத்தவர்ணம்)

மகாராஜரே ! வாஷாகாலத்தில் ஆகாயத்தில் மேகங்களா
சூழப்பட்ட சூரியனைப்போல யுத்தகளத்தில் பாண்டவர்களா
நான்கு பக்கங்களிலும் சூழப்பட்டும் கோபங்கொண்டுமிருக்கின
பீஷ்மரைக்கண்டு தூயோதனன துச்சாஸனனைநோக்கி, 'பரத
களிற் சிறந்தவனே ! சூரரும் மகிமைதங்கிய விலலை கையிலதா
கியவரும் சூரர்களை அழிப்பவருமான இரதப் பீஷ்மா நாலுபக்க
களிலும் சூரர்களான பாண்டவர்களால் சூழப்பட்டிருக்கிற
மகாதமாவான அரதப் பீஷ்மருடைய ரக்ஷணமானது உன்ன
செய்யத்தக்கது நமக்குப் பாட்டனான பீஷ்மா யுத்தத்தி
பாதுகாக்கப்படுவாராயின் முயற்சியுடையவாகளான பாஞ்சா
களைப் பாண்டவர்களுடன் யுத்தத்தில் கொலவார இரதயுத்த
தில் பீஷ்மரைப் பாதுகாப்பதே நமக்கு முக்கியமான காரியமென
எண்ணுகிறேன் பெரிய விரதமுள்ளவரும் மகாவில்லாளியுமா
இரதப் பீஷ்மா நமக்கு ரக்ஷகா நீ யுத்தத்தில் ஒருவராலும் செய
முடியாத காரியத்தைச் செய்கின்ற பிதாமஹரை எல்லா ஸை
யங்களோடும் சோரது சூழ்ந்துகொண்டு பாதுகாக்கவேண்டு
என்று கூறினான் இவ்வாறு சொல்லியதைக்கேட்ட உமது புத்தி
னான் அரதத் துச்சாஸனன் யுத்தகளத்தில் பெரிய ஸைனியத்தா
சூழப்பெற்றுப் பீஷ்மரை நான்குபக்கங்களிலும் சூழ்ந்துகின்ற
பிறகு, லக்ஷ்ம குதிரைகளுக்கும் (தலைவனும்) ஸுபலபுத்திரனுமா
சகுனியானவன் (யுத்தம்செய்வதில்) பழக்கப்பட்டவர்களும் யு
த்தத்தில் ஸமாததாக்களுமான புருஷசிசுரேஷ்டர்களோடு கூடினவ
களும் நிரமலமான ஈடிகளைக் கையிற்கொண்டவர்களும் ரிஷ
கையுமே தோமரங்கையுந் தரித்தவர்களும் கொழுப்புடையவா
ளும் மிகக் வேகமுடையவர்களும் வல்லமையுடையவர்களும்
1 காலாட்களோடுகூடிப் புருஷசிசுரேஷ்டர்களான நகுலன், ஸ
தேவன், பாண்டுபுத்திரரான தாமராஜா ஆகிய இவர்களை நான்கு
பக்கத்திலும் வளைத்து எதிர்த்தான் பிறகு, தூரியோதனராஜன்
பாண்டவர்களைத் தடுப்பதற்காகச் சூரர்களான பதினாபிரமகுதின
வீரர்களை அனுப்பினான் வேந்தரே ! அதிலேகமுள்ளவைகளு
யுத்தத்தில்புருஷதலைவரும் பக்ஷிகளைப்போல விரைவாகச்செலு

1 பதாநிநாம்' என்று பாட்டுகொள்ளப்பட்டது

றவைகளுமான குதிரைகளினுடைய குளம்புகளால் அடிக்கப்
பெய்யுமாறு நடுக்கமுற்றது, சபதிககவும சபதித்தது மலை
எரிககப்படுகின்ற பெரிய மூங்கிலடாந்த காட்டினுடைய சப
போலக் குதிரைகளுடைய மிகவும் பெரிதான குளப்படிச் சப
ானது அப்பொழுது கேட்கப்பட்டது அந்த யுத்தங்கள்தில்
விச செல்லுகின்ற குதிரைகளாலே உணடுபண்ப்பட்ட
ரும் புழுதியானது சூரியனுடைய சதததையடைந்து சூரியனை
றத்தது அதிலேகததுடன் பிரவேசிக்கின்ற அன்னப்பறவை
ராலே பெரிய தடாகம் கலக்கப்படுவது போலச் சிறந்த வேக
ரான அந்தக் குதிரைகளாலே பாண்டவசேனையானது கலக்கப்
பட்டது கண்களின்ற குதிரைகளினுடைய சபத்ததினாலே ஒன்
ம் அறியப்படவில்லை அவ்வொலியினால், (வேறு) பேரொலியும்
மங்கப்பட்டு மறைந்தது மஹாராஜரே! பிறகு, யுதிஷ்டிரராஜ
மாதரீபுத்திரர்களான நஞல் ஸகதேவர்களும், ரண்கள்தில்
ரைக்காராகளுடைய வேகத்தை, வாஷாகாலத்தில் மிகநிரம்பி
ம் பெளரணமாவியில் கொந்தளிப்புற்றதுமான மகோத்தியி
ரைய ஜலத்தின வேகத்தைக் கரைதடுப்பதுபோலப் பலத்தால்
த்தாராகள் பிறகு, அந்த(ப்பாண்டவ)ரதிகாக்க கணுக்கள் பதி
ன அம்புகளாலே ¹ குதிரை வீரர்களுடைய தலைகளை அறுத்தார்
மகாராஜரே! உறுதியான விலலை கையில் தாங்கிய வீரா
ராலே அடிக்கப்பட்ட அந்தக் குதிரை வீரர்கள் யானைகளாலே
க்கப்பட்ட மஹா கஜங்கள் மலையிலுள்ள குகையில் விழுவது
ரால் விழுவதாராகள் அந்தக் குதிரைவீரர்களும் பத்துத் திசைகளி
ல் ஸஞ்சரித்துக்கொண்டு மிக்க கூமைப்புள்ள ஈடிகளாலும்
வக்கள் பதிந்திருக்கும் அம்புகளாலும் வீரர்களுடைய முடிகளை
வத்தெறிந்தாராகள் ரிஷ்டிகளாலே அடிக்கப்பட்ட குதிரைவீரா
ன தலைகள் பெரிய மரங்களினின்று பழங்களை உதிரவதுபோல
ரந்தன மன்னரே! ஆங்காங்கு நாசஞ்செய்யப்பட்ட குதிரை
ரகளோடு கூடின குதிரைகள் எல்லா விடங்களிலும் கீழே
ந்தவைகளும் கீழே வீழ்த்தப்பட்டவைகளுமாகக் காணப்பட
பிராணனைக் காப்பாற்றுவதில் நோக்கங்கொண்ட மானகள்
மத்தைக்கண்டு பயந்து ஒடுவதுபோல வதஞ்செய்யப்படுகின்ற
ரைகள் பயத்தால் பீடிக்கப்பட்டு எங்கும் ஒடின மகாராஜரே!
ண்டவர்கள் மகாயுத்தத்தில் சத்தாருக்களை ஜயித்துச் சங்கங்களை
நனாகள் யுத்தத்தில் பேரீவாததியங்களையும் அடித்தாராகள்,
கு, துரியோதனன் சேனை தோல்விடைவிகப்பட்டதைக்

¹ ஒரு சொல் விடப்பட்டது

கண்டு மனநதளானது மதரராஜனைப் பார்த்து, 'மகாபாகு முள்ளவரே! பிரபுவே! மூத்தோனான இந்தப் பாண்டுபுத்திரகுல ஸஹதேவர்களோடு கூடி, நீங்கள் பார்த்துக்கொண்டிருக்கப் பொழுதே, யுத்தத்தில் சேனையை ஓடச்செய்கிறான் மிகப் புது முள்ளவரே! ஸமுத்திரத்தைக் கரை தடுப்பதுபோல இவனைத் தடுப்பீராக நீர் பகைவார்களால் தாங்குதற்கு மிக அரிய வல்ல யுள்ளவரென்று கேட்டிருக்கிறேன்' என்று சொன்னான் பிரத சாலியான சலயன் உமது புத்திரனுடைய அந்த வாரத்தைக் கேட்டு யுதிஷ்டிர ராஜரிருக்குமிடத்திற்குத் தோக்கூட்டத்துடன் சென்றான் யுதிஷ்டிர தமமை நோக்கி விரைவாக வருகின்ற பெருவெள்ளத்தின் வேகம்போன்ற வேகமுள்ளதுமான சலயனுடைய மிகப் பெருமபடையை யுத்தத்தில் தடுத்தாரா மகாரதர தாமராஜா யுத்தத்தில் மதரராஜனைப் பத்துப் பாணங்கள் நடுமார்பில் விரைவாக அடித்தாரா நகுலனும் ஸஹதேவனும் அவனை ஏழு பாணங்களால் அடித்தார்கள் மதரராஜனும் அவனை விரைவாகவும் முமமுன்று பாணங்களால் அடித்தான், யுதிஷ்டிரைக் கூடையான அறுபது பாணங்களாலே மறுபடியும் அறுபதுப் பரப்பபுடன் கூடின மாதரீபுத்திரர்களை இரண்டிரண்டு பாணங்களாலே அடித்தான் பிறகு, தோளவலிமிகக்கவனும் சூருக்களை ஜயிக்கின்றவனுமான பீமன், மிருதயுவினுடைய வாயை அடைந்ததுபோல யுத்தத்தில் மதரராஜனுடைய வசத்தையடைந்திருக்கின்ற யுதிஷ்டிர ராஜரைக்கண்டு யுத்தத்தில் விரைவாக சலயனை எதிர்த்துநதான் பீமன், வரும்பொழுதே, முழுமை உருக்கிற செய்தவைகளும் கூடையுள்ளவைகளும் மாமனனத்தைப் பிளக்கின்றவைகளும் நாராசங்களாலே மதரராஜன் அடித்தான் பிறகு, பீஷமா துரோணா இருவரும் பெருஞ்சேனையுடைய விரைவாக அம்புகளைப் பொழிந்துகொண்டு தாமதமாக விரை எதிர்த்துநதார்கள் பிறகு, சூரியன் மேற்றிசை அடைந்தது பிரகாசிக்ருமளவில் மகாகோரமும் அதிபயங்கரமும் யுத்தம் ஆரம்பித்தது

ஸ்ரீ ம ஹ ர் ப ர த ம்

ஸ்ரீ ம ஹ ர் ப ர த ம் (தொடர்ச்சி.)

(வாலுதேவர் பீஷமனுடைய வல்லமையைப்போற்றும் அவரைக்கே லச்சேஷ்மதுர், அர்ஜுனன் தடுக்க இருவரும் தீரும்பித் தேவோறியது)

வேரத்தே! பிறகு, உமது பிதாவான பீஷமா கோபங்கொண்ட கூடையுள்ள உத்தமமான பாணங்களாலே ஸனி காக்களோடு கூடி

ண்டவாகளை யுத்தத்தில் நான்குபக்கங்களிலும் அடித்தாரா பீஷ்
 பீமனைப் பன்னிரண்டுபாணங்களாலும் ஸாதயகியை ஒன்பதுபா
 னங்களாலும் நகுலனை மூன்றுபாணங்களாலும் ஸகதேவனை ஏழு
 ணங்களாலும் அடித்து யுதிஷ்டிரருடைய இரணடுகைகளிலும்
 ரபிலும் பன்னிரண்டுபாணங்களை நாட்டினான் பிறகு, மகாபல
 லியான பீஷ்மா திருஷ்டதயுமனையும் அடித்து லிமமநாதம்
 யதார பிதாமஹரான அந்தப் பீஷ்மரை, நகுலன் பன்னிரண்டு
 ணங்களாலும் ஸாதயகி மூன்றுபாணங்களாலும் திருஷ்டதயும
 ன் எழுபதுபாணங்களாலும் பீமஸேனன் ஏழுபாணங்களாலும்
 ஷ்டிரா பன்னிரண்டுபாணங்களாலும் திருப்பியடித்ததாகள்
 ஷிராணரோ ஸாதயகிபீமஸேனன்இவர்களில் ஒவ்வொருவனையும்
 தண்டத்திற்கொப்பான கூமையுள்ள ஐந்தனுநதுபாணங்களா
 அடித்தாரா அவ்விருவரும் வேணுகமென்கிற ஆயுதங்களாலே
 ரியயானையை அடிப்பதுபோலப் பிராமமண்சிரேஷ்டரான அந்
 துரோணரை லக்ஷயத்தில் நேராகச் செல்லுகின்ற மும்மூன்று
 ணங்களாலே திருப்பியடித்ததாகள் கூமையான அம்புகளா
 துன்புறுத்தப்பட்டும், ஸௌவீரர்களும் கிதவர்களும் கீழ்நாட்டு
 ரகளும் மேனாட்டு வடநாட்டுவீரர்களும் மாளவர்களும் அபீஷ்
 ரகளும் சூரஸேனர்களும் சிபிகளும் வஸாதிகளும் யுத்தத்தில்
 ஷ்மரைவிட்டு விலகவில்லை அவ்வாறே, பறபலதேசத்தினின்று
 திருக்கிற மற்ற அரசர்களும் பறபல ஆயுதங்களைக் கையிற
 ண்டு பாண்டவர்களை எதிர்த்தார்கள் அரசரே! அவ்வாறே,
 ண்டவர்களும் பிதாமஹரைச் சூழ்ந்துகொண்டார்கள் பகைவா
 ரால் ஜயிக்கமுடியாத பீஷ்மா எல்லாப்பக்கத்திலும் தோக்கட
 ன்களால் சூழப்பட்டிக் காட்டில் பிடித்த நெருப்புப்போலச் சத்
 ருக்களை எரித்துக்கொண்டு பிரகாசித்தாரா ரதமாகிற அகனிக
 ரகத்திலுள்ளதும் வில்லாகிறஜவாலையுள்ளதும் கத்திகள், சுகதி
 ர, கதைகளாகிற விறகுகளோடு கூடியதும் பாணங்களாகிற
 ருப்புப்பொறிகளுள்ளதமான பீஷ்மராகிற நெருப்புக் கூத்திரிய
 ரேஷ்டர்களை எதிர்த்தது மகாராஜரே! பெருந்தீயானது காற்
 டன்கூட உலராதகாட்டில் ஸஞ்சரிப்பதுபோலப் பீஷ்மா திவ
 ஸதிரததைப் பிரயோகம்செய்துகொண்டு ஸஞ்சரித்தாரா அவா
 ணமயமான கணுக்களுள்ளவைகளும் கழுகிற்குகள் பூண்டவை
 ளும் மிக்க கூமையுள்ளவைகளும் கானிகளாலும் நாளிகை
 ளாலும் நாராசங்களாலும் அந்த ஸனியததை மூடினான் மேலும்,
 மையுள்ள அம்புகளாலே கொடுகளையும் தேராளிகளையும் கீழே
 ளளி ரதஸமூகங்களை மொட்டையாயிருக்கின்ற பனங்காடுகள்
 லாச் செய்தாரா மிக்க புஜபலமுள்ளவரும் ஆயுததாரிகளனை

வரிவரு சிறந்தவருமான அநதப் பீஷ்மா ரணகளத்தில் ரதங்
யும் யானைகளையும் குதிரைகளையும் மனிதர்களையிழந்தவைகளாக
செய்தார பரதகுலத்திற்பிறந்தவரே! இடிமுழக்கம் போ
பீஷ்மருடைய நானொலியையும் கையுறைகளுடைய ஒலியை
கேட்டு எல்லாப் பிராணிகளும் நடுக்கமுற்றன உமது பித்
னுடைய பாணங்கள் வீணுகாமல் லக்ஷபங்களில் பாயந்தன பீ
ருடைய விலலினின்று விடுபட்ட அம்புகள் (புத்தவீரர்களுடை
கவசங்களில் தடையற்றுப் பாயந்தன மகாராஜரே! வீரர்
கொல்லப்பெற்றவைகளும் வேகமுள்ள குதிரைகளோடு கூடியன
மான தோகள் புத்தபூமியில் அங்குமிங்கும் இழக்கப்படுவ
நான்கள் கண்டோம் பதினொன்றாயிரம் சைத்தியங்களும், காசி
சத்து வீரர்களும், கருசார்களும், மகாரதர்களென்று பிரவரி
பெற்றவர்களும் மகாருலத்தில் பிறந்தவர்களும் புத்தத்தில்
ரத்தை இழக்கத் துணிந்தவர்களும் முனவைத்தகாலைப் பினை
காதவர்களும் பொன்னால் அலங்கரிக்கப்பட்ட கொடிகளை உ
யவர்களான மற்றுமுள்ள அரசர்களைவரும் வாயைத் திற
கொண்டிருக்கும் அநதகளைப்போன்ற பீஷ்மரை ரணகளத்
எதிர்த்துக் குதிரைகளோடும் ரதங்களோடும் யானைகளோடும்
லோகம் சோவதற்காக (அநதபுத்தகளத்தில்) மூழ்கினார்கள் ப
ருலத்திற்பிறந்த மகாராஜரே! அசுசர்களும் சக்கரங்களும் மற்ற
முள்ள உறுப்புகளும் ஒடிக்கப்பெற்ற சில தோகளை நூறுநூ
வும் ஆயிரமாயிரமாகவும் நான்கள் கண்டோம் 1 வருதங்களே
உடைத்துத்தள்ளப்பட்ட தோகளாலும் கீழே தள்ளப்பட்ட
கர்களாலும் அம்புகளாலும் உடைக்கப்பட்ட நல்ல கவசங்
லும் பட்டஸங்களாலும் கதாயுதங்களாலும் பிண்டிபாலங்களாலும்
கூமைபுள்ள அம்புகளாலும் அசுசமரங்களாலும் அம்புகூடுகள்
லும் உடைக்கப்பட்ட சக்கரங்களாலும் கைகளாலும் விறகளாலும்
கத்திகளாலும் குண்டலங்களையணிந்த தலைகளாலும் கையுறைகள்
லும் விரலுறைகளாலும் கீழே புரட்டித்தள்ளப்பட்ட கொடிமர
ளாலும் பலவாறாக அறுக்கப்பட்ட விறகளாலும் புத்தபூமியான
நான்குபக்கத்திலும் நன்கு பரப்பப்பட்டதாகியது அநத புத்
களத்தில் யானைமீதேறிப் போர்புரிக்கின்ற வீரர்கள் யானைகளை
குதிரைவீரர்கள் குதிரைகளையும் நூறுநூறுகளும் ஆயிரமாயிரம்
வும் விரைவாக எதிர்த்தார்கள் அநத வீரர்களமுயற்சிசெய்து
பீஷ்மருடைய பாணத்தால் பீடிக்கப்பட்டு ஒடுகின்ற மகாரதர்களை

1 வேறொன்றில் மோதுவதால் கெடாமலிருப்பதற்காகத் தேன
சுற்றி மரத்தினால் அமைக்கப்பட்ட ஓர் உறுப்பு

பெபதற்குச் சகதியற்றவர்களாலாக மகாராஜரே! மகேந்திர வகுசு சமமான- வீரயமுள்ள பீஷ்மராலே அடிககப்படுகின்ற பருஞ்சேனைசிறியது இருவா ஒன்றுசோநது ஓடவில்லை பாண்டு ததிராகளுடைய சேனை, தோகளும யானைகளும் குதிரைகளும் மிக வுடிககப்பட்டதும் கீழே விழுந்திருக்கின்ற கொடிகளால் நெருங்கி தும் ஹாஹாகாரசுகொண்டதும் பரஜைஞயை இழந்ததுமாயிற்று இதா புத்திரனைக் கொன்றான் அவ்வாறே, புத்திரனும் பிதாவைக் கொன்றான் புத்தத்தில நண்பன் தெய்வபலத்தினால் தூண்டப்பட்ட தன் பிரியமான தோழனைக் கொன்றான் இன்னும் மற்றப பாண்டுபுத்திராகளுடைய ஸைனிகாகள கவசங்களையிழந்து விரித்த நீலையிருடன் நாலாபக்கங்களிலும் ஓடுகின்றவர்களாகக் காணப்பட்டார்கள் அப்பொழுது, பாண்டுபுத்திரனுடைய சேனையானது வழிதெரியாமல் சுற்றிச்சுற்றித் தடுமாறுகின்ற பசுக்கூட்டம்போலத் தடுமாறுகின்றதாகவும் அங்குமிங்கும் சுற்றிவருகின்ற ரதங் களின் ஏககாலகளோடு கூடியதாகவும் தீன்ஸவரத்துடன் கூடியதாகவும் காணப்பட்டது யாதவநந்தனரான பூர்வாஸுதேவா சேனை பீஷ்மரால் நன்றாக நாசஞ்செய்யப்படுகின்றதைக் கண்டு ததமமான ரதத்தை நிறுத்திக்கொண்டு குரதிபுத்திரனான அர ஜுனைப் பாரததுப் பின்வருமாறு வசனிககலாலா

‘பாரதத்! நீ எதிர்பாரத்திருந்த காலம் இதோ வந்துவிட்டது நரசிரேஷ்டனே! புத்தத்தில பிரகாசிக்கின்ற இந்தப் பீஷ் மரை நன்றாக அடி வீரனே! முற்காலத்தில் வீராத நகரத்தில் அரச சர்களால் நிறைந்த சபையில் ஸஞ்சயனுக்கு அருகில், ‘எவர்கள் எனையுத்தத்தில் எதிர்த்துப் போராபுரிவார்களோ அப்படிப்பட்ட பீஷ்மா துரோணா முதலான எல்லாக் கௌரவ ஸைனிகாகளையும் பந்துமித்திர பரிவாரங்களுடன் யான கொலவேன’ என்று உன னால் உரைக்கப்பட்ட அந்த வாக்கியத்தை இப்பொழுது உண்மை யாகச்செய் சத்தாருக்களை நாசஞ்செய்கின்றவனே! குரதிபுத்திர! சுத்ததிரிய தாமதத்தை நினைத்து மனக்கவலையற்றவனாகி நீ புத்தம் செய்’ என்று சொன்னா வாஸுதேவா இவ்வாறு சொல்ல, அர ஜுனை குறுக்கான பாரவையுடன் தலை குனிந்துகொண்டு விருப் பமில்லாதவனபோலப் பின்வரும் வாராததையைக் கூறலானான் ‘கொல்லத் தகாதவர்களைக்கொண்டு நரகத்தைப் பிரதிய பயனாகக் கொண்ட ராஜ்யத்தை அடைவது நலமா? அன்றி, வனத்தில் வாஸஞ்செய்து துக்கங்களை அனுபவிப்பது நலமா? எது நல்லதா கும்? குதிரைகளைப் பீஷ்மரிருக்கு மிடத்திற்கு நடத்தும் உம் முடைய வாராததையை யான அனுஷ்டிக்கப்போகிறேன் ஒருவரா லும் அவமதிக்க முடியாதவரும் கௌரவர்களுக்குப் பிதாமஹரு

மான பீஷ்மரை வீழ்த்தப்போகிறேன்' என்றான் மஹாராஜரே
 எவ்விடத்தில் பீஷ்மா சூரியனபோலப் பராக் முடியாதவரா
 ஜவலித்துக்கொண்டு நிற்கிறாரோ அவ்விடத்தைக் குறித்து மா
 வர் வெள்ளிபோலப் பிரகாசிக்கின்ற குதிரைகளை நடத்தினா
 யுத்தத்தில் பீஷ்மரை எதிர்ப்பதின் பொருட்டு முயற்சியெய்கின்
 மகா புஜபலமுள்ள பாரதனைக்கண்டு யுகிஷ்டிரருடைய பெரி
 சேனையானது மீண்டும் யுத்தத்திற்காகத் திரும்பிவந்தது பிறகு
 கௌரவர்களுள் சிரேஷ்டரான பீஷ்மா வலிமமம்போல அடிக்
 அதிகமாகக் காஜித்துக்கொண்டு தனஞ்சயனுடைய ரதத்தின்மீ
 விரைவாக அம்பு மழைகளை இறைத்ததா பரதகுலத்தில் உதித்
 வரே! ஒரு கூணத்திற்குள் அவனுடைய ரதமானது குதிரை
 னோடும் ஸாரதியோடும் பெரிதான அம்புமழையினாலே பிறரா
 அறியப்படவில்லை வாஸுதேவரோ தைரியத்தைக் கைக்கொண்
 பீஷ்மருடைய அம்புகளாலே மிக அடிக் கப்பட்ட அந்தக் குதி
 களை யுத்தங்களத்தில் பரபரப்பில்லாமலும் விரைவுடனும் நடத்
 னா பிறகு, பாரதனை மேகத்தின் இடிமுழக்கம்போன்ற சபத்
 துடனகூடிய திவ்யதனுஸைக் கையிலெடுத்தது கூமையுள்ள அம்
 புகளாலே பீஷ்மருடைய வில்லை அறுத்துக் கீழேதள்ளினான் வி
 அறுக்கப்பட்டே, உமது பிதாவான அந்தப் பீஷ்மா அடுத்த நி
 ஷத்திலேயே பெரிதான வேறு வில்லைக் கையிலெடுத்தது நானேற்
 மேகம்போலக் காஜிக்கின்ற அந்த வில்லை இரு கைகளாலும் இழு
 தார பிறகு, அராஜுன்ன கோபங்கொண்டு பீஷ்மருடைய அந்
 வில்லைபும் அறுத்தான் சந்தனுவின குமாரரான பீஷ்மா அராஜு
 னனுடைய அவ்விதமான லாகவத்தைப் புகழ்ந்தாரா காங்கேயரான
 வர் வில்லாளிகளுள் சிரேஷ்டனான பாரதனை நோக்கி, 'சத்தரு
 களை அழிப்பவனே! மிக்க புஜபலமுள்ளவனே! நல்லது, நல்லது
 குரநிபுத்திர! நல்லது' என்றுசொன்னார் பீஷ்மா இவ்வண்ணம்
 சொல்லிப் பின்பு வேறொரு அழகிய வில்லைக் கையிலெடுத்த
 யுத்தத்தில் அராஜுன்னனுடைய தேரைக் குறித்து அம்புகளை
 தொடுத்தார வாஸுதேவா அந்தப் பீஷ்மருடைய அம்புகளை
 பயன்றவைபாகச் செய்துகொண்டும் மண்டல கதிகளை
 காண்பித்துக்கொண்டும் குதிரையை நடத்தும் விஷயத்தி
 அதிகமான ஸாமரத்தியத்தைக் காண்பித்தார பீஷ்மருடைய
 அம்புகளாலே நன்றாகக் காயப்படுத்தப்பட்ட நரசிரேஷ்டர்
 ளான அவ்விருவரும், கொம்புகளாலே நன்றாகக்கீறப்பட்டு
 (அவைகளை) அடையாளமாகக் கொண்டவைகளும் மிகுந்த யுத்த
 முயற்சியுள்ளவைகளுமான இரண்டு காளைகள்போல விளங்கி
 னார்கள் : மஹா பாகுபலமுள்ளவரும் லக்ஷ்மீநாதரும் சத்தரு

ராகளைக் கொல்பவருமான வாஸுதேவரோ அராஜனன பாரில மெதுவாயிருத்தலைக்கண்டு யுத்தத்தில் ஓய்வின்றிச் சராரியைப் பொழிகிறவரும் இரண்டு சேனைகளின் நடுவையடைந்து நியைபோலத் தபிக்கச்செய்கிறவரும் பாண்டுபுத்திரனுடைய ஸனிகாகளுள் சிறந்தவாகளைப்பெல்லாம் கொல்லுகிறவரும் யுகிஷ்ரருடைய சேனையில் யுகத்தினுடையமுடிவை உண்டுபண்ணுகிறார்போல இருப்பவருமான பீஷ்மரைப் பொறுக்கவில்லை பிறகு, யூகியான வாஸுதேவா வெள்ளிபோலப் பிரகாசிக்கின்ற பாரதனுடைய குதிரைகளை விட்டுவிட்டுப் பெரிதானரத்தத்தினின்று மே குதித்தாரா பலசாலியும் சாடடையைக் கையில்லகொண்டவரும் அதிகப்பரக்கிரமமுள்ளவரும் அடிக்கடி வலிமமப்போலக்காக்கின்றவரும் லோகநாதரும் அளவற்ற காரதியுள்ளவருமான புரந்த வாஸுதேவா கோபத்தினால் கண்களசிவந்து (பீஷ்மரைக்) கொல்லக்கருதி மகாயுத்தத்தில் உமமைச் சோரநவீராகளுடைய தஜஸ்களைப் பக்ஷிக்கிறவார்போலத் தம கைகளையே ஆயுதமாகக் கொண்டு தம் இருகாலகளாலும் பூமியைப் பிளக்கின்றவார்போலப் பீஷ்மரை எதிர்த்து ஓடிவந்தாரா யுத்தகளத்தில் பீஷ்மரைக் கொல்லத்தில் முயற்சியுள்ளவராக அருகிலிருக்கின்ற மாதவரைக்கண்டு அங்குள்ள ஸனிகாக்களைவரும் வாஸுதேவரிடத்தினின்றுண்டான பயத்தினாலே பீடிகப்பட்டு, 'பீஷ்மாமாண்டாரா, பீஷ்மாமாண்டாரா' என்று அலறிகொண்டே ஓடினார்கள் பீதாமபரத்தத்த தரித்தவரும் இருதிரள்கைகற்போலக் கறுத்த மேனியுடையவருமான ஜனாததனா பீஷ்மரைக்குறித்து எதிர்த்து ஓடுகின்றவராக மின்னலுடனகூடிய மேகம்போல விளங்கினார் யாதவரேஷ்டரான ஸ்ரீ வாஸுதேவா, வலிமம யானையை எதிர்ப்பதுபோலவும் ரிஷபம் ரிஷபத்தை எதிர்ப்பதுபோலவும் வலிமமநாதஞ்செய்துகொண்டு விரைவாகப் பீஷ்மரை எதிர்த்து ஓடினார் பீஷ்மாயுத்தத்தில் புண்டரீகாக்ஷா தமமை எதிர்த்துவருவது கண்டு, யுத்தத்தில் பரப்பப்பின்பிப் பெரியவில்லை நன்றாக இழுத்து மனவமைதியுடன் கோவிந்தரைப் பார்த்துக் கூறலானார்

‘புண்டரீகாக்ஷரே ! வாரும், வாரும் தேவதேவரே ! உமக்கு வந்தனம் ஸாதவதசிரேஷ்டரே ! என்னை இப்பொழுது மகாயுத்தத்தில் கீழே தள்ளும் தேவரே ! தோஷமற்றவரே ! கிருஷ்ணரே ! தேவரீரால் யுத்தத்தில் கொல்லப்பட்டாலும், அடியேனுகு எல்லா உலகத்திலும் சிறந்த நன்மையே கோவிந்தரே ! அடியேன இப்பொழுது யுத்தத்தில் மூவுலகத்தோராலும் கொண்டாடப்பட்டவனாகிறேன் உமது இஷ்டப்படி அடியேனை ஸமஹாசஞ்செய்யும் குற்றமற்றவரே ! நான் உமக்குத் தாஸனயிருக்கிறேன்’ - என்று

தெளிந்த மனததுடன் மொழிந்தார பிறகு, மிக்க புஜபலமுள்ள அராஜுன்ன கேசவரைப் பின்தொடர்ந்தோடி இருக்கைகளாலும் கடடிப்பிடித்ததான பாரதத்தனாலே கடடிப் பிடிக்கப்படுகின்றவரும் செந்தாமரைமலர்போன்ற கண்களையுடையவரும் புருஷோத்தமருமான வாஸுதேவர் அராஜுனனை இழுத்துக்கொண்டே விடைவாகப் பீஷ்மருடையபக்கத்திற்குச் சென்றார் சததுருவீரர்களைக் கொல்லுகின்றவனுன் பாரதத்தோடு பலாத்காரமாக ஸ்ரீகிருஷ்ணருடைய இரணிகாலகையுள் கடடிக் கொண்டு அவரை அதிப்பிரயாஸத்தால் பத்தாவது அடியில் பிடித்து நிறுத்தினான் பிறகு, நண்டனான அராஜுன்ன மிக்க மனவருத்தமுற்று, கோபத்தினால் கலங்கின கண்களுள்ளவரும் ஸாபபம்போலப் பெருமூச்சுவிடிகின்றவருமான ஸ்ரீ கிருஷ்ணரைப்பார்த்து, 'மகா பாஹுபலமுள்ளவரே நீர் புத்த முயற்சியினின்று திருமபும் கேசவரே ! 'யான போர் புரியப்போவதில்லை' என்று முன்பு நீர் சொல்லியவார்த்தையை நீர் பொய்யாகச் செய்வது தகாது மாதவரே ! உலகிலுள்ள ஜனங்கள் உமமை, 'பொய்சொல்லுகிறவர்' என்று சொல்லுவார்களா இதுமுழுமையும் எனப்பொறுப்பே யான பிதாமஹரைக் கொல்வேன் சததுருக்களை அழிப்பவரே ! கேசவரே ! என சஸ்திரத்தினமீதும் சத்தியத்தினமீதும் ஸங்கருத்தத்தினமீதும் ஆணையிடுகிறேன் யான சததுருக்களுக்கு நாசத்தைச் செய்யப்போகிறேன் நிரம்பின சந்திரமண்டலமானது புகழுடிவுக்காலத்தில் தற்செயலாகக் கீழே விழுவதுபோல, ஒருவராலும் ஜயிக்க முடியாதவரும் மகாரதருமான பீஷ்மா என்னால் தள்ளப்பட்டு இப்பொழுதே கீழே விழுவதைப் பாரும' என்று அன்போடு கூறினான் மாதவரே மசாதமாவான் பலகுன்னுடைய வார்த்தையைக்கேட்டுப் அவனுடைய வல்லமையைக்கண்டும் மிகுந்த பிரீதியுடையவரானார் மறுமொழி ஒன்றும் சொல்லாமலே கோபத்ததுடன் மீண்டும் சத்தினமீதேறிக்கொண்டார் ரத்தத்தினமீதேறியிருக்கின்ற நரசிரேஷ்டர்களால் கிருஷ்ணராஜுனாசனிருவரையும் சந்தனுபுத்திரரான பீஷ்மா மேகம் இரண்டு மலைகளினமீது வாஷ்தாரையைப் பொழிவதுபோலச் சரமாரியைப் பொழிந்தார் சூரியன் ¹ சிசிரருதுவினுடைய முடிவில் தன் கிரணங்களாலே தேஜஸ்களைக் கவாவதுபோல உமதுபிதாவானதேவவிரதர் புத்ததவீரர்களுடைய பிராணன்களைக் சுவாததார் பாண்டவர்கள் புத்தத்தில் எவ்வாறுகொள்வனவையெனியங்களை நாசஞ்செய்தனரோ, அவ்வாறே, உமதுபிதாவானபீஷ்மா பாண்டவனைனியங்களைபுத்தத்தில்நாசஞ்செய்தார் அடிக்கப்பட்டு

மிகின்ற சைனிகாகளோ ஊக்கத்தையும் அறிவையுமிழந்து, தன்
 மடைய தேஜஸினாலே தவிக்கச் செய்கின்றவனும் ஆகாயமத்தியை
 டைந்திருக்கின்றவனுமான சூரியனைப் பாரக்க முடியாதது
 பால, யுத்தத்தில் ஒப்பற்றவரான பீஷ்மரைப் பாப்பதற்குச்
 சதியற்றவர்களானாகள் மகாராஜரே! நூறுநூறுகளும் ஆயிரம்
 யிரமாகவும் பீஷ்மராலே கொல்லப்படுகின்ற அந்தப் பாண்டவ
 சனையிலுள்ள வீரர்கள், பயத்தால் பிடிக்கப்பட்டு, யுத்தத்தில்
 ஷமா செய்கைகளை மனிதர்களின் வல்லமைக்கு மேற்படச்
 செய்வதைக் கண்டார்கள பாரதரே! பீஷ்மராலே அவவிதமாகத்
 தத்தப்படுகின்ற பாண்டவசேனையைச் சேற்றில் அமிழ்ந்த பசுக்
 ள்போல ரக்ஷகனை அடையவில்லை பலசாலியான பீஷ்மராலே
 பாப்பவர்களான பாண்டவ ஸைனிகாக்கள் யுத்தத்தில் எறுமபுகள்
 பால நசுக்கப்பட்டார்கள் ராஜேந்திரரே! அவ்வாறே, பகைவா
 ள் நாசஞ்செய்யுந் தன்மைபுள்ள பீஷ்மராலே யுத்தத்தில் எல்
 லப் பாண்டவ வீரர்களும் ஸ்ருஞ்சயாகளுடன் அடிக்கப்பட்டா
 ள் பாரதரே! மகாரதரும் அசைக்கமுடியாதவரும் அம்புகூட
 ததைப் பொழிகின்றவரும் அரசாக்களை வாட்டுகின்றவருமான
 ஷ்மரை அந்தப் பாண்டவ வீரர்கள் பாண்டவர்களோன்ற கிரணங்
 ளோடு பிரகாசிக்கின்ற சூரியனைப்போலப் பாரக்கச் சகதியற்ற
 ர்களானாகள் அந்தப் பீஷ்மா பாண்டவசேனையை அடித்துக்
 காண்டிருக்கும் ஸமயத்தில் சூரியன் அஸ்தமயத்தையடைந்தான்
 றகு, பீஷ்மா ஸைனியங்களுடன் கூடிய பலசாலிகளான பாண்டு
 ததிராக்களைச் சரமாரியால் தடுத்தார மகாபலசாலியும் பெரிய
 ரதமுள்ளவருமான பீஷ்மா சகரபாணியான ஸ்ரீகிருஷ்ணபக
 ளான பாரததுக்கொண்டிருக்கும்பொழுதே, பலசாலிகளான கருச்
 தசதது வீரர்களாலும் சேதி தேசதது வீரர்களாலும் எப்பொ
 ழுமே சூழப்பட்டிருக்கிற பாண்டியத்திராக்களை மகாஸ்திரங்
 ளால் அடித்தார பிறகு, சிரமத்தினால் வருத்தமுற்றிருக்கின்ற
 சனையினுடைய மனமானது யுத்தத்தை நிறுத்தவதில் நோக்க
 மற்றதாகியது

ஒன்பதாவது நாள் யுத்தம் முடிந்தது

ஹறேழாவது அதயாயம்

பீஷ்மவதபாவம் (தொடர்ச்சி)

(யுகிஷ்டிரா இரவில் கிருஷ்ணனோடு ஆலோசித்துப் பீஷ்மரிடத்
சென்று அவரை வதத் செய்யும் உபாயத்தைக் கேட்டதும்,
அவர் சொல்லியதும்)

அந்தக் கௌரவ பாண்டவ வீரர்கள் போராபுரிக்குகொண்டிருக்கையில் சூரியனும் அஸ்தமிக்கக் கோரமான ஸந்தியா கா
மானது தோன்றிவிட்டது பிறகு, யுத்தத்தை நாங்கள் கா
வில்லை பாரதே! பிறகு, யுகிஷ்டிரராஜா ஸந்தியாகாலம் நோந
ருப்பதையும் தமது சேனை பீஷ்மராலே அடக்கப்பட்டு அஸ்திர
களை இழந்து பயத்தால் மனதளாசெயுற்று யுத்தத்தினினை
திருமபி ஒடுவதில் பற்றுதலுள்ளதா யிருப்பதையும் மகாரதரா
பீஷ்மா போரில் மிகப் பரப்பபுடன் அடிப்பதையும் மகாரத
களான ஸோமகாக்கள் வெல்லப்பெற்று ஊக்கமிழந்திருப்பதையு
கோரமும் பயங்கரமுமான இரவின தொடக்கத்தையும் பாரத,
ஆலோசித்து அரசாக்களுடைய போரை நிறுத்த ¹ விருமபி
பிறகு, யுகிஷ்டிரராஜா தமது படைகளை யுத்தத்தை நிறுத்துமப
செய்தாரா அப்பொழுது, அவ்விதமாகவே உம்முடையபடைகளு
யுத்தத்தை நிறுத்திவிட்டன குருசிரேஷ்டரே! யுத்தத்தில் காய
களால் அதிகமாகத் துன்பம் அடைவிக்கப்பட்ட மகாரதா
ஸனியங்களை யுத்தத்தைவிட்டு ஒழியும்படிசெய்து (இருப
டத்தை) அடைந்தார்கள் பீஷ்மருடைய பாணத்தால் மிகவு
பீடக்கப்பட்ட பாண்டவர்கள் யுத்தத்தில் அவருடைய செ
கையை நினைத்து அப்பொழுது ஆறுதலை அடையவில்லை பாரதே
பீஷ்மரும் ஸருஞ்சயாக்களுடன் கூடின பாண்டவர்களை யுத்தத்தி
ஜயித்து உம்முடைய குமாரர்களாலே புகழப்பெற்றதும் நமஸ்கா
கப்பெற்றதும் நான்கு பக்கங்களிலும் மிகவும் மகிழ்ச்சியுற்றவர்
ளான கௌரவர்களோடு (தமவாஸஸ்தானத்தை) அடைந்தாரா

பிறகு, எல்லாப் பிராணிகளையும் மயங்கச்செய்கின்ற இர
தோன்றியது கோரமான அவ்விதவின தொடக்கத்தில் விரு
ணிகளுடன் கூடின பாண்டவர்களும் (ஒருவராலும்) ஜயிக்கமு
யாத ஸருஞ்சயாக்களும் மந்திராலோசனையின் பொருட்டுச் சோந
உட்காந்தார்கள். மகா பலசாலிகளும் ஆலோசனையின் நி
யத்தை அறிந்தவர்களுமான (அவர்கள்) மனக் கலக்கமற்ற
களாகித் தங்களுக்கு நன்மையை உண்டாக்கக்கூடியதும் சமய
திறகேற்றதுமான ஆலோசனையைச் செய்தார்கள் பிறகு, யுகி
ஷ்டிரராஜா நெடுநேரம் ஆலோசித்து வாஸுதேவரைப் பாரத

வவாறான வாததையைச் சொல்லலானா 'கிருஷ்ணரே ! நாதமாவும் பயங்கரமான பராகிரமமுள்ளவரும் தாமரைக் குளையாளை அழிப்பதுபோல என்னுடையபடையை விசேஷமாக அழிப்பவருமான பீஷ்மரைப் பாரும மிக மூண்டெரிக்கின்ற பபோலச் சேனைகளைப் பகழிக்கின்ற மகாதமாவான இந்தப் பீஷ்மரைப் பாரப்பதற்கு நாம் சக்தியற்றவாகனாயிருக்கிறோம் கோரணமும் கொடுவிஷமுள்ள துமான தகழ்கனென்கிற மகாஸாபபம் பாலச் சிறந்த பிரதாபசாலியான பீஷ்மர் கோபங்கொண்டு கூணமான சஸ்திரங்களுடன் விற்பிடித்துக் கூடாமையுள்ளபாணங் ள யுத்தத்தில் அதிகமாக பரபோகஞ்செய்துகொண்டு விளங்குறா கோபங்கொண்ட யமன், வஜரத்தைக் கையிறகொண்ட கவராஜன், பாசாயுத்தத்தைத் தரித்த வருணன், கதாயுத்தத்தை நடைய குடேபரன் ஆகிய இவர்களுடும் ஜயித்ததுவிடலாம் மிகுந்த காபங்கொண்ட பீஷ்மரோ மகா யுத்தத்தில் ஜயிப்பதற்கு ஸாத யப்படாதவா கிருஷ்ணரே ! இது இவ்வாறான பிறகு, அப்படிப் பட்ட நான் என்னுடைய யுத்திகளுறைவினிலே யுத்தத்தில் பீஷ்மரை எதிர்த்துத் துக்கஸமுத்திரத்தில் முழுகிவிட்டேன் ஒருவ ருளும் ஜயிக்கமுடியாத மாதவரே ! யான் கானகம் செலவேன் வலிததுக்குச் செலவது எனக்கு மேனமையானது கிருஷ்ணரே ! யுத்தத்தில் எனக்கு விருப்பமில்லை பீஷ்மரோ எப் பாழுதும் நமமைக்கொல்லுகிறா நன்றாகஜவலிக்கின்ற நெருப் பநோக்கிச் செல்லுகின்ற விடிகுறழ்ச்சியானது மரணத்தையே டைவதுபோல நான் பீஷ்மரை எதிர்த்துவிட்டேன் வருஷணி லத்தி லுதித்தவரே ! நான் ராஜ்யநிமித்தமாகப் பராகரமம் செயது நாசத்தை அடைவிக் கப்பட்டுவிட்டேன் சூராகளான என்னுடைய பிரதாபங்களும் பாணங்களால் மிகவும் பிடிக்கப்பட்டு ட்டார்கள, என்னிமித்தமாக ஸகோதரநேசத்தினால் ராஜ்யத்தை முறது கானகம் சென்றார்கள் மதுஸூதனரே ! என்னிமித்தமா த திரௌபதியும் அவ்விதமான கிலேசத்திற்கு உடனப்பித்தப் பட்டாள நான் உயிரைப் பெரிதாக கினைந்திருந்தேன் இப் பாழுது அவ்வுயிரும் கிடைக்க அரிதாகிவிட்டது மிச்சமான பாழ்நாளைக்கொண்டு நான் உத்தமதாமதத்தை அனுஷ்டிப்பேன் கசவரே ! பிரதாபங்களோடு கூடின யான் தேவரீரால் அனுககி ருக்கத் தக்கவனாயிருந்தால், நமக்குரிய தாமதத்திற்கு விரோதமின்றி றித்தத்தைச் சொல்லும்' என்றா

இவ்வாறான அந்தத் தாமநந்தனருடைய சொல்லைக்கேட்ட பிறகு, வாஸுதேவா யுதிஷ்டிரரை நல்லவாதத்தைகளினாலே தறுதலடையும்படி செயது கருணையினாலே பின்புருமாறு அதிக

விஸ்தாரமான மறுமொழி¹ கூறலானா 'ஸுத்தியபிரதிஜ்ஞை' யுடையவரே! தாம்புத்திரரே! செளபமுடையவர்களும் (பகைகளால்) ஜயிக்கமுடியாதவர்களும் பகைவர்களை அழிப்பவர்களுடையவர்களுக்கும் அகனிக்கும் ஸம்மான தேஜஸ்ஸுள்ளவர்களுமா? பீமராஜனாக்ளையும் பராகிரமமுடையவர்களும் தேவர்களுக்கெல்லாம் ஈஸ்வரர்களபோன்றவர்களுமான நகுலஸஹதேவர்களையும் பிரதாக்களாகக்கொண்ட நீர் துயரமடையவேண்டாம் பாண்டவரே! நீர் என்னையாவது நேயமுறையினை ஏவும் பீஷ்மரோடு நான் போர்புரிவேன் மகாராஜரே! மகா யுத்தத்தில் உமமால் ஏவப்பட்ட யான எதைத்தான் செய்யமாட்டேன்? பலகுன்ன (தான் கொல்ல) வீருமபாலீருநதால், தாராதராஷ்டிரர்கள் பாரததுக்கொண்டிருக்கு பொழுதே, புருஷ்சிரேஷ்டரான பீஷ்மரை யுத்தத்தில் அழைத்து, நான் கொல்வேன் பாண்டவரே! வீரரான பீஷ்மா கொல்லப்பட்டால் நமக்கு ஜயமுண்டென்று நீர் கருதினால் நான் இப்பொழுதே கௌரவர்களுள் பிராயம் முதிர்ந்தவரான பித்ரமஹரை ஒரு தேராளியாயிருந்தே கொல்வேன் அரசரே! யுத்தத்தில் மகேந்திரனுடைய பராகிரமம்போன்ற என்னுடைய பராகிரமத்தைப் பாரும மகாஸ்திரங்களைப் பிரயோகித்துக்கொண்டிருக்கிற அநதப் பீஷ்மரைத் தேரின்னின்று கீழேதள்ளுவேன் என பாண்டு புத்திரர்களுக்குச் சத்தாருவோ அவன் எனக்குச் சத்தாரு, ஸம்சயமிலலை எனவ உமது பொருள்களோ அனை என்னுடையவையே எனவ என்னுடைய பொருள்களோ அனை உமமுடையவையே உமமுடைய தம்பியான அராஜுனன் எனக்கு மித்திரன், ஸம்பந்தி, கிஷ்யன் வேந்தரே! யான பலகுன்னிமித்தமாக (எனது) மாமஸங்களையும் அறுதது அளிப்பேன் புருஷ்சிரேஷ்டனை இந்த அராஜுன்னும் என்னிமித்தமாகஉயிரையும் விடுவான் ஐயா! இது எம்முடைய பிரதிஜ்ஞை நாம் ஸுவரை ஒருவா (ஆபத்தைத்) தாண்டுமபடி செய்துகொள்வோம் ராஜேந்திரரே! யான யுத்தஞ்செய்ய ஸன்னததனாகும்படி என நீர் ஏவும் பாரததலை முன்பு உபபலாவயத்தில் உலாக்ளிடத்தில், 'பீஷ்மரை வீழ்த்துவேன்' என்று பிரதிஜ்ஞை செய்யப்பட்டது புத்திசாலியான பாரததனுடைய அநத வர்களை (நாடமுழுதும் கரக்கவேண்டும அராஜுன்னிடம் அனுமதிபெற்று நாடிககாரியத்தைச் செய்யவேண்டும ஸந்தேகமிலலை இல்லையே) யுத்தத்தில் இதைச்செய்வது பலகுன்னுக்குஸூலப்பமானது அந அராஜுன்னன் சத்தாருபட்டனங்களை அழிக்கூற திறமையுள்ள பீஷ்மரை யுத்தத்தில் கொல்லுவான் பாரததன் முயற்சியெய்தால் யுத்தத்தில்செய்ற்கரிய காரியத்தையும் செய்வானன்றோ? அராஜுன்

புத்தத்தில் நல்ல முயற்சியுடையவர்களும் தைதயர்களோடும் தானாகளோடு கூடினவர்களுமான தேவர்களையும் கொல்வானபுவவாற்றுகக, இந்தப் பீஷ்மரைக கொல்வதில் யாது ஸந்தேசமுள்ளது? மஹா வீரமுடையவரும் சந்தனுபுத்தரனுமான பீஷ்மாபுப்பொழுது புத்தி வேறுபட்டிருக்கிறார், அவர், அறிவுமழுககடைந்திருத்தலாலும் வாழ்நாள் குறுகினமையாலும் நிச்சயமாகவே செய்யவேண்டிய விஷயத்தை அறியவில்லை' எனறார்

புதிஷ்டிரா, 'மிகக் புஜபலமுள்ளவரே! மாதவரே! நீர் எவ்விதம் சொல்லுகிறீர்? அது அவ்விதந்தான் உமமுடைய வேகத்தத்த தாங்கும் விஷயத்தில் இவர்கள் எல்லோரும் போதுமானவர்களல்லா புருஷப் புலியே! தேவரீர் எனனுடைய பக்கத்தில் லைபெற்றிருக்கிறீர் அப்படிப்பட்டயான், நிச்சயமாகவே இந்தல்லா விருப்பங்களையும் அடையப்போகிறேன் ஜயசீலர்களுளத்தமரே! கோவிரதரே! தேவரீரை நாதராகக்கொண்டு யானத்தத்தில் இந்திரனுடன் கூடின தேவர்களையும் ஜயிப்பேன் அவற்றிற்கு, மகாதரான பீஷ்மரைக் குறித்து யாது ஸம்சயம்? மாதவரே! தேவரீருடைய கௌரவத்தைக்கருதி உம்மைப் பொய்ராக்ச்செய்வதற்கு நான் விருமபவிலலை போர்புரியாமலேருந்து, நீர் வாககனித்தபடி, உதவிபுரிவீராக பிரபுவே! பீஷ்மா, ரியோதனனுக்காக நான் புத்தம்செயவேன் உன்னுடைய நன்மயினப்பொருட்டு நான் ஆலோசிக்கப்போகிறேன் எவ்விதத்தாம் (உனக்காக) யான் போர்புரியேன் இது ஸத்தியம்' என்றுரத்த விஷயமாக என்னிடத்தில் ஒரு சபதஞ்செய்திருக்கிறார்மாதவரே! அந்தப் பீஷ்மரல்லவோ எனக்கு ராஜ்யத்தை அளிப்ப', ஆலோசனை சொல்பவர் மதுஸூதனரே! ஆதலால், அவருடைய வத்ததின் உபாயத்தைத் தெரிந்துகொள்வதற்காக உமமுள்ள சோரது நாம் எல்லோரும் மதுபடியும் அவரிடம்போவோம்தலால், நாமீனவரும் ஒன்றுகூடிப் புருஷ சிரேஷ்டரான அவர்க்கு காலவிளம்பமின்றி அடைவோம் விருஷணிகுலத்திலுதித்தரே! உமக்கு விருப்பமிருந்தால் ஆலோசனையைத் தாமதமின்றிவரிடம்) கேட்கிறேன் ஜனாரதனரே! கிருஷ்ணரே! அவர் நம்முடைய விஷயத்தில் ஹிதமாயும் ஸத்தியமாயுமுள்ள வாக்யத்தைநரக்கப்போகிறார் அவர் சொல்லும் வண்ணமே புத்தத்தில்யயப்போகிறேன் உறுதியான விரதமுள்ள அவர் நமக்கு ஜயத்தக்கொடுக்கப்போகிறார், மந்திராலோசனையையும் சொல்லப்போர் பாலார்களும் பிதாவையிழந்தவர்களுமான நாங்கள் அந்தப் பீஷ்மரால் வளர்க்கப்பட்டோம் மாதவரே! என பிதாவான பாணக்கு இஷ்டமான தகப்பனாரும் முதிர்ந்தவருமான அந்தப் பிதா

மஹரை நான் கொலவதற்கு விருமபுகிறேன் கூத்திரிய பிழைப்பை நிரதிககவேண்டும்' என்றா மஹாராஜரே! பிற கண்ணபிரான குருநதனரான தாமபுத்திரரைப்பார்த்து, 'பேய வாளரே! ராஜேந்திரரே! உமமுடைய வாரததை எனக்குப் பிர மாயிருக்கிறது ஸமாததரும் பயங்கரமான பிரதிஜைபுடையவ மான பீஷ்மா கணபாவையினாலும் (பகைவர்களை) எரிப்பா கங்காபுத்தரான பீஷ்மருடைய வதோபாயத்தைக் கேட்பதற்கு அவரிடத்தில் நீர் செல்லலாம் நீர் கேட்பால் அவர் உணவையே சொல்லுவா பாரதரே! நாம் மந்திராலோசனை கேட்டு பொருட்டுக் கௌரவர்களுக்குப் பிதாமஹரான பீஷ்மரிடம் செவோம் பரதகுலத்திற் பிறந்தவரே! நாம் அங்குச் சென்று முதிய ரான சந்தனுபுத்திரரை ஆலோசனை கேட்போம் அவர் நமக் எவ்விதமான மந்திரத்தை உபதேசிப்பாரோ அந்த மந்திராலோசனையினால் பகைவர்களை எதிர்த்துப் போராடுவோம்' என்று கூறா பாண்டு மகாராஜருக்கு முததவரே! இவ்வாறு வீரயமுடை வாஸுதேவரும் அந்த வீரர்களான பாண்டவர்களும் ஆலோசனை செய்து எல்லோரும் ஒன்றுகூடி, அப்பொழுது, அயுத்தங்களைக் கவசங்களையும் வைத்துவிட்டுப் பீஷ்மருடைய அரண்மனைக்கு அடைந்து உள்ளே பிரவேசித்து அவரை முடிக்காரல் வணங்கிடு கள் மகாராஜரே! பாண்டவர்கள் பரத சிரேஷ்டரான அந்த பீஷ்மரைப் பூஜித்துத் தலையால் வணங்கிச் சரணமடைந்ததாக மகா புஜபலமுள்ளவரும் கௌரவர்களுக்குப் பிதாமகருமான பீ மா அவர்களைப்பார்த்து, 'வாஸுதேவரே! உமக்கு நலவரவ தனஞ்சய! உனக்கு நலவரவா? தாமபுத்திர! பீம்! நகுல! ஸ தேவ! உங்களுக்கு நலவரவா? குழந்தைகளா! உங்களுக்கு தியை விருத்திப்பணைக்கடிய எந்தக் காரியத்தை இப்பொழு நான் செயவேன்? யுத்தத்தைத் தவிர மற்ற விஷயங்களில் அந் பாராட்டுங்கள், ஸந்தேகப்படாதீர்கள் மிகவும் செயற்கரிய க யத்தைபும் யான் எவ்விதத்தாலும் செயவேன்' என்று கூறின அவ்வாறு பிரீதியுடன் அடக்கடி சொல்லுகின்ற பீஷ்மரை பார்த்து ராஜாவான தாமநந்தனா தாமநது பிரீதியுடன் பி வரும வாக்ஷிபத்தை உரைக்கலாரா

'பிரபுவே! எல்லாம் அறிந்தவரே! எவ்வாறு நாங்கள் உ மடைவோம்? எவ்வாறு ராஜ்யத்தை அடைவோம்? பிரத களுக்கு எவ்வாறு பிராண ஸந்தேகம் உண்டாகாமலிருக்குப் அதனை எனக்கு உரைக்கவேண்டும் தேவரீரே உமது வதோபாயத்தை எங்களுக்குச் சொல்லவேண்டும் வீரரே! யுத்த தில் தேவரீரை நாங்கள் எவ்விதமாக ஸகிப்போம்? (உ

நாமஹரே ! (புத்தத்தில் பகைவர்கள்) உமக்கு அநாதத்தகைகளைவிக்கக்கூடிய ஸமயமானது கொஞ்சமேனும் சம்பவிககிற விலை புத்தத்தில் எப்பொழுதுமே தேவரீர் வட்டமானவிலை காணப்படுகிறீர் மிக்க பாஹுபலமுள்ளவரே ! அம்புகளைப் பிடிப்பதும் விலைநிற பூட்டுவதும் விடுவதும் காணப்படவில்லை. புத்தத்தில் தேவரீரை இரண்டாவது சூரியனைப்போலக் காண்கிறோம். அது ஒரு வீரர்களை அழிகின்றவரே ! பரதசிரேஷ்டரே ! 1 அல்லாஹ், ரதநகையையும் குதிரைகளையும் போரவீரர்களையும் யானைகளைப் கொல்லுகின்ற தேவரீரை எந்த மனிதன்தான் ஜயிப்பதற்கு வல்லமையுடையவனாவான் ? புருஷசிரேஷ்டரே ! பெரிய சரமாரி நாப பொழிகின்ற தேவரீர்களாலே புத்ததரங்கத்தில் பெரிதான என்னுடைய படை நாசத்தை அடைவிக்கப்பட்டுவிட்டது பிதாஹரே ! எவ்வாறு தேவரீரைப் புத்தத்தில் ஜயிப்போமோ, அகண்ட மண்டலாதிபத்யம் எனக்கு எவ்வாறு நிலைக்குமோ, என்னுடைய ஸுனியத்திற்கு எவ்வாறு கேஷமம் உண்டாகுமோ அதனை என்சுச் சொல்வீராக' என்றார்

பாணடுவுக்கு மூத்ததோரே ! பிறகு, சந்தனுபுத்திரான பீஷ்மா, பாண்டவர்களைப்பார்த்து, 'குருதிபுத்திர ! எல்லாவற்றையும் அறிந்தனை ! நான் உயிரோடிருக்கும்வரையில் புத்தத்தில் உனக்கு எவ்வந்ததாலும் ஜயமுண்டாகாது இத்னை ஸத்தியமாக நான் உனக்குச் சொல்லுகிறேன் பாண்டவர்களே ! புத்தத்தில் நான் ஒரு ஜயிக்கப்பட்டால் நீங்கள் பகைவர்களை புத்தத்தில் ஜயிப்பீர் புத்தத்தில் நீங்கள் ஜயத்தை விரும்புவிர்களானால் எனமீது நரவாக அடியுங்கள் பார்த்தார்களே ! உங்களுக்கு அனுமதி கொடுக்கிறேன் அனுயாஸமாக எனனை அடியுங்கள் இவ்வாறு செய்யப்பட்டால் உங்களுக்கு நன்மையுண்டென்று நான் என்னுற்றேன் நான் உங்களால் அறியப்பட்டவன் நான் கொல்லப்பட்டால் எல்லாம் கொல்லப்பட்டவைகளே ஆதலால், இவ்வாறு 'மங்களசெய்யவேண்டும்' என்று கூறினா புதிஷ்டிரா, 'காலத்தை நத்தைக் கையிற்கொண்டு கோபங்கொண்டிருக்கின்ற அநதகளைப் பாரான்ற தேவரீரை புத்தத்தில் நாங்கள் ஜயிக்கத்தக்க உபாயத்தையே புத்த தேவரீர் எங்களுக்கு உரைக்கவேண்டும் புத்தத்தில் வஜ்ரமுனை இரத்திரனும் வருணனும் யமனும் ஜயிக்கப்பட்டதக்கவர்கள் புத்திரனுடன் கூடின தேவாஸுரர்களாலும் தேவரீர் புத்ததரங்கத்தில் ஜயிக்க முடியாதவர்' என்று விஜ்ஞாபனம் செய்தார்

பீஷ்மா, 'மிகக் பூஜலமுள்ளவனே ! பாண்டவ ! நீ சொல்லு ஸத்தியமே புத்தத்தில் முயற்சியுடனே சஸ்திரங்களைக் கையிலுடுத்துச் சிறந்த விலையுடைய கையில் பிடித்த நான் புத்தத்தில்

1 வதோபாயத்தைச் சொல்லாமலிருந்தால் என்பது

இந்திரனுடனகூடின தேவாஸுரர்களாலே கூட ஜயிக்கமுடிந்தவன ஆதலால், ஆயுதங்களைக் கீழே வைத்துவிடுவேனெயார்களென இந் த மகாரதங்கள் கொல்வார்கள தாமநந்தன் ! ஆயுதத்தைக் கீழே வைத்தவனிடத்திலும் விழுந்தவனிடத்திலும் கவலையுடைய கொடியையு மிழந்தவனிடத்திலும் ஒடுகிறவன் விஷயத்திலும் பயந்தவனிடத்திலும், 'உன்னைச் சோந்தவன் நான்' எனக் கூறுகிறவனிடத்திலும் ஸ்திரீயால் ஜயிக்கப்பட்டவனிடத்திலும் ஸ்திரீயைப் பிரதானமாகக் கொண்டவனிடத்திலும் ஸ்திரீயெனப் பிரலித்ததிபெற்றவனிடத்திலும் ஸ்திரீயினிடத்திலும் ஸ்திரீனுடைய பெயரையுடையவனிடத்திலும் அங்கங்குறைந்தவனிடத்திலும் ஏகபுத்திரனுள்ளவன் விஷயத்திலும் ஸந்ததியுண்டுபெற்றவன் விஷயத்திலும் நட்புமஸ்கனித்ததிலும் எனக்கு யுத்தம் செய்ய மனம் ஒவ்வாது ராஜேந்திர ! முன்னமே நிச்சயிக்கப்பட்டிருக்கிற இவ்விதமான என்னுடைய ஸங்கல்பத்தைக்கேள் மஹீரனென்று பிரலித்ததிபெற்ற ஒருவனைப்பார்த்து ஒருபொழுது நான் போராபுரியேன் ராஜனே ! உன்னுடைய ஸைனியத்துள்ள மகாரதனும் துருபதகுமாரனுமான இந்தச் சிகண்டியத்ததில் பொறுமைபுள்ளவன், சூரன், யுத்தத்தில் பகைவாக ஜயிப்பவன் அவன் முதலில் ஸ்திரீயாயிருந்து, பிறகு, புருஷன்மைபைப் பெற்ற விஷயமீன்தைதயும் உள்ளபடி நீங்கல் அறிவீர்கள் கவசமழ்ந்த சூரனான அாஜுனன் யுத்தத்தில் சிகண்டியை முன்னிட்டிக்கொண்டு, கூடாமைபுள்ள பாணங்களை என்னையே எதிர்த்துவரட்டும் வீரனென்று பிரலித்ததிபெற்றானும் மேலும் முன்பு ஸ்திரீயாயிருந்தவனுமான சிகண்டியின் உதயத்தில் பாணத்தைக் கையாலெடுத்தது எவ்விதத்தினாலும் அடித்தற்கு நான் விருமபமாட்டேன் பரதாக்கிற சிறந்தவனே பாண்டுகுமாரனான அாஜுனன் அந்த ஸமயத்தைப்பெற்று அடிகளால் நான்குபக்கங்களிலும் என்னை விரைவாக அடிக்கட்டு முயற்சியுள்ளவனான என்னை உலகங்களில் அஸ்திரசஸ்திரங்கள் அடிக்கக்கூடிய வீரன் மகா பாக்யசாலியான கிருஷ்ணன், உலது, பாண்டுபுத்திரனான தனஞ்சயன் இவர்களைத் தவிர வேறெவன் இருப்பதாக யான் காணவில்லை இப்பொழுது எனக்கு எரிவ நட்புமஸ்கனான சிகண்டியை முன்னிட்டிக்கொண்டு ஆயுதங்களைக் கையில்கொண்டவனாகவும் யுத்தத்தில் முயற்சியுள்ளவனாகவும் சிறந்த வில்லைப் பிடித்தவனாகவுமிருக்கின்ற அாஜுனன் என்னைக் கீழே தள்ளட்டும் இவ்வாறு செய்தால் உன் ஜயமானது நிச்சயமாக உண்டாகும் சூரநீ புத்திர ! நல்ல விமுள்ளவனே ! நான் சொன்னபடி இந்தக் காரியத்தைச் செய் பிறகு, யுத்தத்தில் ஒன்று சேர்ந்திருக்கின்ற திருந்த

புத்தராகளை நீ ஜயிப்பாய்' என்று நியமித்தாரா. பிறகு, பீஷ்மால் அனுமதிக்கொடுக்கப்பட்ட பாண்டவர்கள் மகாத்மாவும் கௌரவர்களுக்குப் பிதாமஹருமான பீஷ்மரை அபிவாதனஞ்செய்து தங்கள் தங்களுடைய பாசஹையை அடைந்தார்கள் பரலோகத்தை அடைவதில் திகைக்கொண்ட கங்காபுத்திரரான பீஷ்மா அவ்வாறு சான்றவுடனே, அராஜகனான துக்கத்தினால் மிகுந்த தாபமடைந்து சீகிரஞ்ஞானைப்பார்த்துக் கூறலானான்

‘மாதவரே! ஆசாயரும் கௌரவர்களுள் முதிர்ந்தவரும் நந்த அறிவையுடையவரும் புத்திமானுமான பிதாமஹரோடு தங்கள் ததில் எவ்வாறு நான் யுத்தம்செய்வேன்? வாஸுதேவரே! பரியமனமுள்ளவரும் மகாத்மாவுமான பீஷ்மா பாலயத்திலுமுதினையாடமுடிகுல புமுதிபுதிருக்கின்ற மேனியையுடைய என்னுடைய பழக்கடையும்படி செயல்க்கப்பட்டாரா கதனுக்கு மூததவரே! அல்லா நான் குழந்தையாயிருக்கையில் எவருடைய மடியின் தேறி, மகாத்மாவும் பிதாவுமான பாண்டவர்க்குப் பிதாவானவரை, ‘தாத்!’ என்று அழைத்தேனோ, எவா என்னைப்பார்த்து, பரதகுலத்திலுதித்தகுழந்தாய்! உனக்கு யான் தந்தையல்லேன், நான் உனதந்தைக்குத் தந்தை’ என்று சொன்னாரோ அப்படிப்பட்ட மகானுபாவா என்னால் எவ்வாறு கொல்லத்தக்கவா? கேசரே! பீஷ்மா இஷ்டப்படி என ஸ்ணியத்தைப் பிடிக்கட்டும், மகாத்மாவான பீஷ்மருடன் நான் போராடியேன் ஜயமோ அல்லவதமோ எதுவந்தாலும் வரட்டும் நீ எப்படி எண்ணுகிறீர்? நாதந்தாமத்தை அறிந்தவனான நமமைப்போன்ற மனிதன் சஸ்ரங்களைக் கீழேவைத்தவரும் வயது முதிர்ந்தவருமான பிதாமகாது எப்படி அடிப்பான்?’ என்று லஜைகூட்டினசொல்ல, ஸ்ணிவா, ‘ஜிஷ்ணுவே! பார்த்த! முன்பு, ‘யுத்தத்தில் பீஷ்மரை நான் கொல்லேன்’ என்று பிரதிஜ்ஞைசெய்துவிட்டு, கூத்திரியதாமத்தில் நிலைபெற்றிருக்கின்ற நீ எவ்வாறு பீஷ்மரைக் காலலாமலிருக்கலாம்? பார்த்த யுத்தத்தில் கொடிய மதங்காண்ட இரத கூத்திரியரை ரத்தத்தினின்று கீழே தள்ளு கங்காத்திரரை நீ யுத்தத்தில் கொல்லாமல் உனக்கு வெற்றி கிடைக்காது முன்பு தேவர்களாலும் காணப்பட்டிருக்கிற இது பரவசனருந்தாலும் உனக்கு ஸம்பவிக்ரமம் எது முன்புகாணப்பட்டதோ யது அவ்விதமே ஆகும், வேறுவிதமாக மாறுது வாயைத்திறந்துருக்கும் யமனப்போன்றவரும் ஒருவராலும் ஜயிக்கமுடியாதவருமான பீஷ்மரை வஜரபாணியானமஹேந்திரஸூரியருந்தாலும் உனதந்தவிர வேறுஎவன் எதிர்த்துப் போராடிவதற்கு வல்லமை

உடையவனான ? - முற்காலத்தில் மஹாபுத்திரர்னை பருவப் பதியானவா இந்திரனைப்பாராதது சொல்லியதுபோல நீ ம் புதுதினாகொண்டு பீஷ்மரை வதம்செய எனனுடைய இந்த வார்த்தையை நீ கேள் வயதுமுதிர்ந்தவனாயினும் அறிவினால சிறந்தவாயினும் நற்குணங்களால் நிறைந்தவனாயினும் தன்னைக்கொலேசுருதிவருகின்ற ¹ ஆததாயியை ஒருவன் நிச்சயமாகக் கொல்லவேண்டும் தனஞ்சய! புத்தமசெய்தல், பிரஜைகளைரசுதித்தயாத்மசெய்தல் இவைகள் கூத்திரியர்களுக்கு நிலைத்ததாமமென்பது அஸூயையிலலாதவர்களால் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது' என மறுமொழி சொன்னான்

அாஜுனன, 'கிருஷ்ண! சிகண்டி நிச்சயமாய்ப் பீஷ்மருகநாசத்தை உண்டுபண்ணுகிறவனாகப் போகிறான் பீஷ்மா பாசூலபுத்திரனை சிகண்டியைப்பாராதது எப்பொழுதுமே திருடிவிடுகிறான் ஆதலால், நாம் அந்தப் பீஷ்மருக்கெதிரில் சிகண்டி முன்னிட்டு உபாயத்தினாலே பீஷ்மரைத் தள்ளுவோமென்பது எனனுடைய எண்ணம் யான் பாணங்களாலே மறறவில்லாளிகளைத் தடுப்பேன் சிகண்டியோ புத்தமசெய்யவாக்களுள் உத்தமராய் பீஷ்மரையே எதிர்த்துப்போடரியுடும் 'நான் சிகண்டியை கொல்லேன் இவன் முன்பு பெண்ணாயிருந்து பின்பு புருஷனான' எனனும் பீஷ்மருடையவாக்கியம் கேட்கப்பட்டிருக்கிறது என்றான் பீஷ்மரைவதஞ்செய்வதற்குரிய உபாயத்தைப்பற்றி அாஜுனனுடைய வார்த்தையைக் கேட்டு, அப்பொழுது, பாணவர்கள் கிருஷ்ணனுடனேசேர்ந்து மயிரசிலாதவர்களாக ஸ்ரீதோஷ்மடைந்தார்கள் மாதவரோடுகூட புருஷசிரேஷ்டர்களான பாண்டவர்கள் இவ்வாறு நிச்சயத்தைச்செய்துகொண்டுகூர்தமாவான பீஷ்மரிடத்தினின்று அனுமதிபெற்று ஸ்ரீதோஷ்மடைமனத்தனுடனேபோய்த் தங்கள் தங்கள் ஸஞ்சயனங்களை அடைந்தார்கள்' என்றுகூறினான்

ஊறறெட்டாவது அதயாயம்.

பீ ஷ் ம வ த ப ர வ ம (தோடீச்சி.)

(பீஷ்மருடையபுத்தமும், சிகண்டிக்குப் பீஷ்மருடன் ஸம்வாகமும் புத்தஸன்னாகமும்.)

திருதராஷ்டிரன், 'ஸஞ்சய! எவ்வாறு சிகண்டி கங்காபுத்திரரான பீஷ்மரை புத்தத்தில் எதிர்த்தான்? பாண்டவர்களுடன்

¹ விராடபர்வம் 175-மபக்கம் குறிப்பிற்காண்க.

வவாறு எதிர்த்தாராகள்? அதனை எனக்குச் சொல்லவேண்டும்? என்று வினவ, ஸஞ்சயன் சொல்லலானான்

‘மகாராஜே! பிறகு, நிராமலமான அதிகாரியில், சூரியோதய வதற்குமுன், பேரிகைகளும் மத்தளங்களும் ஆனகங்களும் டிக்கப்படவும், வெண்மையான சங்கங்கள் எல்லா இடங்களிலும் துப்பட்டவும், பாண்டவர்கள் பகைவர்களை யெல்லாம் அழிக்கத் தக்கதான அணியைவகுத்துச் சிகண்டியை முன்னிட்டுக்கொண்டு தத்ததிறகாகச் சென்றார்கள் அரசரே! சிகண்டி எல்லாப்படை யுட்கும் முதலில் நின்றான் பிறகு, பீமஸேனன் அராஜுனன் இவ்ருவரும் அந்தச் சிகண்டியினுடைய சகரக்ஷகர்களானார்கள். ரௌபதிபுத்திரர்கள் வீரயுலானான் சுபத்திராபுத்திரன் ஸுதயுகி சகிதானன் ஆகிய இவர்கள் ஸ்ரீனிவத்திறகுப் பின்பகத்துதைக் கித்தாரர்கள் அவர்களுக்குப்பின் பாஞ்சாலர்களால் நான்கு சங்கங்களிலும் பாதுகாக்கப்படுகின்ற மகாரதனான் திருஷ்டதயுமன் அவர்களுக்கு ரக்ஷகனான பிறகு, பிரபுவான் யுதிஷ்டிர மகாராஜா நகுல ஸஹதேவர்களோடுகூடி வமிமநாதத்தினால் (சேக்கை) எதிரொலியிடும்படி செய்துகொண்டு புறப்பட்டார். பிறகு, விராடன் தன்னுடைய ஸ்ரீனிவத்தினால் சூழப்பட்டு அவ் கக்குப் பின்புறம் சென்றான் மிக்க புஜபலமுள்ளவரே! துருபதன் வருகக்குப் பின்புறத்தில் அவரை அடுத்த விரைவாகவுந்தான், ராதாக்களான ஐந்து கேகயவீரர்கள், வீரயமுடையவனான திருஷ்டகேது, கதோதகசன் எனகிற ராக்ஷஸன் இவர்கள் அந்த ஸ்ரீனிவத்தினுடைய பின்புறத்தைப் பாதுகாததாரர்கள் பாண்டவர்கள் இவ்வாறு பெரியசேனையை அணிவகுத்துக்கொண்டு வர்கள் உயிரையழிக்கவுந் துணிந்து யுத்தத்தில் உமமுடைய சேனையை எதிர்த்து வந்தாரர்கள் ராஜே! அவ்வாறே, கௌரவர் மகாரதரான பீஷ்மரை எல்லா ஸ்ரீனிவதர்களுக்கும் முன்னிலை வைத்துக்கொண்டு பாண்டவர்களுக்குறித்து எதிர்த்துச் சென்றார்கள் பிறகு, பகைவர்களால் ஜயிக்கமுடியாதவரும் மகாலசாலிகளான உமமுடைய புத்திரர்களாலே பாதுகாக்கப்பட்டரும சிறந்த வில்லாளியுமான துரோணரும், அவருடைய குமார ம மகாபலசாலியுமான அஸ்வத்தாமாவும் அந்த ஸ்ரீனிவத்தைப் பின்தொடர்ந்தனர் அதன் பின்புறத்தில், பெரிய யானைப் படை னால் சூழப்பட்ட பகதத்தன் சென்றான் கிருபா- கிருதவாமா வ விருவரும் பகதத்தனைப் பின்தொடர்ந்தாரர்கள் பலவானும் மமபோஜதேசாதிபதியுமான ஸுதக்ஷிணன் அவனைப் பின் தாடாந்தான் பாரதரே! மாகதன் ஐயத்தேனென ஸௌபலன் ருத்தபலன் அவ்வாறே ஸுசாமாவைத் தலைமையாகக்கொண்ட கா வில்லாளிகளான மற்ற அரசர்கள் ஆகிய இவர்கள் உழது

ஸைனியத்தின் பின்புறத்தைப் பாதுகாததனா சந்தனுபுத்திரான பீஷ்மா, ஒவ்வொருதினம் வந்தவுடனும், போரில் ஆஸ்வயுகங்களைபும் பைசாசவயுகங்களைபும் ராக்ஷஸவயுகங்களைபும் ஏற்படுத்தினா பாரதரே! பிறகு, ஒருவரையொருவா அடிகின்ற உமமைச சோநதவீரர்களுக்கும் பாண்டவவீரர்களுக்கும் யமனுடைய ராஜ்யத்தை விருத்திபண்ணக்கூடிய பெரு போரா நடந்தது அராஜகனைத் தலைவனாகக்கொண்ட பாரதர்கள சிகண்டியை முன்னிட்டுக்கொண்டும் பறபலவித அம்புகள் இறைத்துக்கொண்டும் புத்தத்தில் பீஷ்மரை எதிர்த்துவந்தார்கள பாரதரே! அந்தப் போர்க்களத்தில் பீமனால் அம்புகளால் அடிகப்பட்ட உமமைச சோநத வீரர்கள் ரகதவெள்ளத்தால் நனைக்கப்பட்டு அப்பொழுது பரலோகம் சென்றார்கள் நஞலனும் ஸத்தேவனும் மகாரதனான ஸாதயகியும் உமமுடைய படையிலிருந்து பராகிரமத்தால் நாசம் செய்தார்கள் புத்தத்தில் வதம் செய்யப்படுகின்ற உமமுடைய ஸைனிகாக்கள் பாண்டவர்களுடைய பெரிதான சேனையைத் தடுப்பதற்குச் சகதியற்றவர்களானாக பிறகு, எல்லாப்பக்கங்களிலும் பீடிகப்படுகின்ற உமமுடைய சேனையானது மகாரதார்களாலே ஒட்டப்பட்டுப் பததுத்திக்குகளிலும் ஒடிற்று பரதாக்களிற சிறந்தவரே! ஸருஞ்சயாகளுட்கூடிய பாண்டவர்களாலே கூாமையான அம்புகளால் கொல்லப்படுகின்ற உமமுடைய ஸைனிகாக்கள் ரக்ஷகனை அடையவில்லை எனமுன்

திருநராஷ்டிரன், 'ஸஞ்சய! பாரததார்களாலே பீடிகப்படுகின்ற சேனையைக்கண்டு பராகிரமசாலியான பீஷ்மா கோபகொண்டு புத்தத்தில் என்னசெய்தாரென்பதைச் சொல்லவா, ஸஞ்சய! பகைவாக்களை வாட்டுகிறவாகளும் என்னைச் சோநதவீரர்களை நாசம் செய்கிறவாகளுமான பாண்டவர்கள் புத்தத்தில் எவாறு கௌரவர்களை எதிர்த்தார்கள்? அதை எனக்குச் சொன்னு வினவ, ஸஞ்சயன் சொல்லத்தொடங்கினான் 'மகாராஜே! பாண்டவர்களாலும் ஸருஞ்சயர்களாலும் உமது புத்திரனுடைய சேனையானது பீடிகப்பட்டுமொழுது உமதுபிதா செய்ததை உமக்குச் சொல்லுகிறேன் பாண்டுவுக்கு மூத்தவரே! ரூராகளால் பாண்டவர்கள் மிகக் மனமகிழ்ச்சியுடன் உமது புத்திரனுடைய சேனையை எதிர்த்து நாசம்செய்தார்கள் ராஜரே! அப்பொழுது புத்தத்தில் பகைவார்களாலேசெய்யப்படுகின்ற ஸைனியத்தினுடைய நாசத்தையும் மனமீதர்கள், யானைகள், குதிரைகள் இவைகளினுடைய நாசத்தையும் பீஷ்மா பொறுக்கவில்லை சிறந்த வில்லாளியும் பன்வர்களால் ஐயிக்கமுடியாதவருமான பீஷ்மா தம் உயிரையிழக்க 'துணிந்து பாண்டவர்களைபும் பாஞ்சாலர்களைபும் ஸருஞ்சயாகளை

ம நாராசன்களாலும் வதஸ்தநதன்களாலும் கூடாமையுள்ள அஞ்
லிகன்களாலும் வாஷித்தார மனனரே! அநதப பீஷமா, யுத
ததில, சஸ்திரன்களைக் கையில்கொண்டு பாண்டவாகளுள் மகா
நாகளான ஐந்த உததம் வீரர்களை முயற்சியுடனே அம்புகளால்
டுததார பீஷமா யுததததில கோபங்கொண்டு வீரியத்தோடும்
பாருமையோடும் பிசயோகிகுகும் பலவித சஸ்திரவாஷன்களா
டும் அஸ்திரவாஷன்களாலும் கண்ககிலடங்காத ஏராளமான
ரணைகளையுங் குதிரைகளையும் கொன்றா புருஷசிசேஷ்டரே!
ஷமா ரதன்களினின்று ரதிகாக்கையும் குதிரைகளின் முதுகி
னன்று குதிரைவீரர்களையும் ஒன்றுசேரநதிருக்கின்ற காலாட
ட்டன்களையும் யானைகளினின்று பகைவாசன்குகுத தோலவியை
ண்டுபணனும் திறமையுள்ள யானைவீரர்களையும் கீழேதள்ளினா
ததததில அஸ்காயசூரரும் மிககசுறுசுறுப்புள்ளவரும் மகாரதரு
ரான பீஷமரைப் பாண்டவவீரர்கள், வஜ்ரபாணியான இரதிரணை
ஸுரர்கள் எதிர்ப்பதுபோல, எதிர்த்தாரர்கள் இரதிரனுடைய
ஜராயுதம்போலத் தாக்குகின்றவைகளும் கூடாமையுள்ளவையு
ரான அம்புகளைத் தொடுத்தகுகொண்டு (பீஷமா) கோரமான
ரீமுள்ளவராக எல்லாத் திக்குகளிலும் காணப்பட்டார யுதத
தததில போரபுரிகின்ற பீஷமருடைய இரதிரதனுஸுககொப
ரான பெரிதானவிலலானது எப்பொழுதும் மண்டலாகாரமாகவே
ரணப்பட்டது வேந்தரே! உமது குமாரர்கள் யுததததில அந
செய்கையைப் பார்த்து அதிகமான ஆச்சரியத்தையடைந்து
தாமஹரைப் பூஜித்தாரர்கள் பாண்டவர்கள் மனநிலைதவறினவா
ளாகி யுததநகததில போரபுரிகின்ற சூரரான உமமுடைய
தாவை, விபரசித்தியென்பவனைத் தேவர்கள் பார்ப்பதுபோலப்
ராததாரர்கள், வாயைத்திறந்திருக்கும் அநதகனைப்போன்ற அந
பபீஷமரைத் தடுக்கச் சகதியற்றலாகளானார்கள் பத்தாஸது
ரள வந்தவுடனே, பீஷமா சிகண்டியினுடைய தோப்படையைக்
ராமையான பாணங்குளாலே நெருப்பானது காட்டை எரிப்பது
பால எரித்தார கோபங்கொண்ட நாகம்போன்றவரும் கால
ல சிருஷ்டிக்கப்பட்டிருக்கிற அநதகனைப்போன்றவருமான அந
ப பீஷமரைச் சிகண்டி மூன்றுபாணங்களால் நடுமாபிலடித்
ரான அநதச் சிகண்டியினுடைய அதிகமாக அடிக்கப்பட்ட பீஷ
ர சிகண்டியைப்பார்த்துக் கோபங்கொண்டு மீண்டும் அவனைப்
ராகக்விலலை, சிரித்துக்கொண்டு பின்வருமாறு சொல்லலானா
‘உன்னிஷ்டப்படி அடித்தாலடி இல்லாமற்போனால் சுமமா
ரு உன்னை எதிர்த்து எவ்விதத்தாலும் யான போரபுரியேன்
பிரம்மதேவராலே ஸ்திரீயாக ஸ்ருஷ்டிபண்ணப்பட்ட சிகண்டி

னியன்றோ?' என்றா பீஷ்மருடைய அந்த வாரததையைக்கே
 டிச சிகண்டி, கோபமுண்டு இரண்டு கடைவாய்களையும் நக
 கொண்டு, யுத்தரங்கததில் பீஷ்மரைப்பார்த்து, 'மிகக் புஜபலமு
 ளவரே! உமமை சுந்தரநியாகளுக்கருப் பயததையுண்டுபண்ணு
 கிறவரென்றறிவேன, ஜமதகனிகுமாரரான பரசுராமரோடு
 யுத்தஞ்செய்ததை நான் கேட்டிருக்கிறேன, உமமுடைய திக
 மான பிரபாவத்தைப் பலவாறு கேட்டிருக்கிறேன, உமமுடைய
 மகிமையை அறிந்திருந்தாலும், உமமோடு நான் இப்போது யுத்த
 செய்ப்போகிறேன நரோததமரே! பாண்டவர்களுக்கும் என்
 கும பிரியத்தைச்செய்ய எண்ணி இப்பொழுது உமமை யுத்த
 கததில் எதிர்த்துப் போபுரியப் போகிறேன உமமை மிகக்
 மாகக் கொல்லப்போகிறேன உமமுடைய முன்னிலையில் ஸத்
 யத்தினமீது ஆணையிடுகிறேன இப்படிப்பட்ட என்னுடைய வா
 யத்தைக்கேட்டு எதுசெய்யத்தக்கதோ அதை நீர் செய்யும் உம
 இஷ்டப்படி யுத்தஞ்செய்தாலும் செய்யும் இல்லாவிட்டாலு
 வேண்டாம் நீர் உயிரோடு என்னிடத்தினின்று தப்பிப் பிழை
 கப்போகிறதில்லை பீஷ்மரே! யுத்தத்தில் ஜயம் பெறுபவரே
 நீர் இவ்வுலகத்தை நன்றாகப்பார்த்துவிடும்' என்று கூறினான்
 தச சிகண்டி பீஷ்மரைப்பார்த்து இவ்வாறு சொல்லிவிட்டு, பிற
 வர்களுக்களாகி அமபுகளால் மிகத் துன்பத்தை உண்டுபண்ண
 கொண்டு படிந்தகணுக்களுள்ள ஐந்துபாண்டவர்களாலே பீஷ்மரை
 அடித்தான் அந்தச் சிகண்டியினுடைய அவதிமான வாரதத
 யைக்கேட்டு மகாரதனை அராஜனன (பீஷ்மரைக் கொல்வதற்கு
 இதுதான் சமயமென்றெண்ணிச் சிகண்டியைப்பார்த்து, 'அப
 களால் சத்தாருக்களை ஒடுமபடிசெய்துகொண்டு யான் உன்னை
 பின்தொடரப் போகிறேன நீ மிகுந்த பரபரப்புடன் பயந்து
 மான பராகரமுள்ள பீஷ்மரை எதிர்த்து விரைவாகச் செ
 மஹாபலசாலிகளான கௌரவர்கள் யுத்தத்தில் உனக்குத் து
 பத்தை உண்டுபண்ணுவதற்கு வல்லமையுள்ளவர்கள் ஆகாக்க
 சிறந்த புஜபலமுள்ளவனே! ஆதலால், இப்பொழுது முயற்
 யுடன் பீஷ்மரை எதிர்த்துச் செல் யுத்தத்தில் பீஷ்மரைக் கொ
 லாமற்போனால் எனனோடுகூட நீ இவ்வுலகத்தில் வலிகினற ஜன
 களால் பரிகலிக்கத் தக்கவனாவாய் வீர! இந்த உத்தமமான யு
 தத்தில் நாம் பரிசுக்கிடைத்ததக்கவர்களாகாவண்ணம் யுத்த
 தில் முயற்சியைச்செய் பிதாமஹரை ஸமஹாரம்செய் ஒன்
 சோநது முயற்சியெய்கின்றவார்களும் மகாரதாக்களுமான எல்லா
 கௌரவர்களையும் நான் தடுத்திப் போபுரியப்போகிறேன
 பிதாமஹரை நாசம்செய் யான் துரோணரையும் துரோணபு

ரையும் கிருபரையும் துரியோதனனையும் சித்திரஸேனனையும்
காணனையும் விரதராஜனுனையதரதனையும் அவந்திதேசத்தரசா
ரான விரதானுவிரதர்களையும் காமபோஜ தேசாதிபதியான
தக்ஷிணனையும் சூரனான்பகத்ததனையும் மகாபலசாலியான
கதனையும் சூரனா பூரிஸரவனையும் ரிஸயசிருங்க புத்திரனும்
கூஸனும்மான அலம்புஸனையும் எல்லா மகாரதர்களுடனுங்
கூன திரிகாதத தேசாதிபதியான ஸுசாமாவையும் கரையானது
முத்திரத்தைத் தடுப்பதுபோலத் தடுக்கப்போகிறேன் ஒன்று
புத்தம் செய்கின்றவாகளும் மகாபலசாலிகளும்மான எல்லாக்
களவர்களையும் புத்தத்தில யான எதிரப்பேன நீ பிதாமஹரை
கஞ்செய' என்று தூண்டினான்' என்று கூறினான்

நாற்றெனபதாவது அதயாயம்

பீ ஷ ம வ த ப ர வ ம (தோடீச்சி)

(பீஷமருக்தம் துரியோதனனுக்குத் ஸம்வாதமும், பீஷமருடைய
பராக்ஷமத்தை வர்ணித்தலும்)

திருதராஷ்டிரன், 'புத்தத்தில கோபங்கொண்ட பாஞ்சால
ஜகுமாரனா சிகண்டி, தாமாதமாவும் தீவரமான விரதத்தை
டையவரும் கங்காபுத்திரருமான பிதாமகரை எவ்வாறு எதிரத்
ன? ஆபுத்தங்களைக் கையில் எடுத்தவர்களும் தவரைப்படவேண்ட
பகாலத்தில் தவரைபுடன் கூடியவர்களும் பகைவர்களை ஜயிக்க
னாங்கொண்டவர்களுமான எந்தமகாரதர்கள் பாண்டவசேனை
சிகண்டியைப் பாதுகாததார்கள்? மகாவீரமுடைய சந்தனு
த்திரரான அந்தப் பீஷமா அந்தப்பததாவதுதினத்தில் பாண்ட
ர்களோடும் ஸருஞ்சயர்களோடும் எவ்வாறு போரிந்தார்?
னகளத்தில் சிகண்டியினால் பீஷமா எதிரக்கப்பட்டதை நான்
பாறுகக்கவிலை ஸஞ்சய! அந்தப்பீஷமருக்குத் தோ ஓடியாம
ருந்தார்? பாண்டகளைப் பிரயோகிக்கின்ற அவருடையவில்
தருமலிருந்தார்?' என்றுவினவ, ஸஞ்சயன் சொல்லலானான்,
ரதாரிசிறந்தவரே! படிந்தகணுக்களுள்ள அம்புகளால் புத்தத்
ல சத்தருக்களை ஹிமலிததுக்கொண்டு ரணகளத்தில் போரி
கின்ற இரதப்பீஷமருக்கு விலலும் சிதறவில்லை, தேரும் ஓடிய
லலை அரசரே! புத்தத்தின்பொருட்டுப் பிதாமஹரைமுன்னிட
கொண்டு அனேகலக்ஷக்கணக்கான உமது சேனையிலுள்ளமகா
களரும் யானைக்கூட்டங்களும் நன்குபழக்கப்பட்ட குதிரைகளும்
ராண்டவசேனையை) எதிர்த்துச்சென்றன குருகுலத்தில் பிறந்த

வரே! யுத்தத்தில் பகைவர்களை ஜயிக்கும் திறமையுள்ள அந்
 பீஷ்மரும் பிரதிஜைஞ் செயதபிரகாரம் யுத்தத்தில் பாண்ட
 களுக்கு ஒழிவின்றி நாசத்தை உண்டுபண்ணினா போர்புரிகித்
 வரும் மிககவிலலாளியும் அம்புகளால் பகைவர்களைக் கொல்
 கின்றவருமான அந்நபபீஷ்மரைப் பாஞ்சாலர்கள் பாண்டவாக
 டன நாலாபகவகனிலும் சூழ்ந்துகொண்டார்கள் பாண்டவக்
 ழுத்தவரே! பத்தாவதுநாள் வந்தவுடன், அவ்விதமான சத்த
 சேனையைக் கூடாமையான அம்புகளாலே தூறுதூறுகவும் ஆயிர
 பிரமாகவும் சிதறியோடுமபடி செய்கின்றவரும் மகிமைபொருந்
 வில்லையுடையவரும் பாசத்தைக் கையில்கொண்ட யமனபோல
 வருமான பீஷ்மரைப் பாண்டவர்கள் யுத்தத்தில் ஜயிப்பதற்கு
 சக்தியற்றவர்களானார்கள் மகாராஜரே! பிறகு, இரண்டுகைக்
 ளும் பாண்டுகளைப் பிரயோகிக்கின்றவனும் ரத்தங்களாலும் ம
 ளங்களாலும் ரணங்களதை அருவருக்கத்தக்கதாகச் செய்கி
 வனும் சத்துருக்களாலே ஜயிக்கப்படாதவனுமான தனஞ்சய
 எல்லாரதிகாரங்களும்பயமுறுத்திக்கொண்டு பீஷ்மருக்கருகில்
 தான் பார்த்தன லிமமமபோல உரக்கக்காஜிததும் அடிக
 வில்லிற்பூட்டிய நாணகயிறறை ஒலிக்கும்படி இழுத்தும் சரம்
 களைப் பொழிந்துகொண்டு யுத்தங்களத்தில் காலனபோல எ
 சரித்தான் வேந்தரே! லிமமத்தினுடைய சபத்ததைக்கேட
 மிருகங்கள் பயந்த ஓடுவதுபோல அந் அராஜனுடைய
 தத்தினாலே மிகக் நடுக்கமுற்றவர்களாகி உமமைச் சோந்தவா
 மிகக் பயங்கரமான அந் யுத்தநாகத்தினின்று ஓடினார்கள் பிற
 தூரியோதனன், பாண்டவன் வெல்வதையும் உமது சேனை நா
 பகவகனிலும் பீடிகப்படுவதையுங்கண்டு மிகுந்த துன்பத்
 அடைந்து பீஷ்மரைப்பார்த்து (பின்வருமாறு) வசனிக்கலானா
 'ஐயா! வெண்மையான குதிரைகளுடன் கூடியவனும் கிரு
 ணனை ஸாரதியாகவுடையவனுமான இந்தப் பாண்டுநந்தன்
 எனனைச் சோந்தவர்களனைவரையும் நெருப்பானது காட்டை எ
 பதுபோல எரிக்கிறான் யுத்தமபுரியும் வீரர்களுள் கிரேஷ்ட
 சாங்கேயரே! பாண்டவனால் யுத்தத்தில் துரத்தியடிகப்பப்
 நமது சேனைகள் நாலாபகவகனிலும் ஒடுகின்றதைப் பாடும்
 துருக்களைத் தபிக்கும்படி செய்கின்றவரே! கானகத்தில் ப
 கூட்டங்களை இடையன் துரத்துவதுபோலவே நமமுடைய இந்
 சேனையானது பாண்டவனால் துரத்தப்படுகிறது தனஞ்
 னுடைய அம்புகளாலே அடிகப்பப்பட்டு ஆங்காங்கு ஒடுகி
 என்னுடைய சேனையை, எவ்விதத்தினாலும் ஜயிக்க முடிய
 பீமனும் ஓடுமபடி செய்கிறான் ஸாதயகி சேகிதானன் மா

திராகளான நகுலஸஹதேவர்கள் மகா பராக்ரமசாலியான
 மனபு ஆகிய இவர்கள் என்னுடையபடையை ஒடுமபடிசெய
 ர்கள் அவ்வாறே, குரணத்திருஷ்டதபுமன்னும ராக்ஷஸனு
 தகசனும் மகாபுத்ததத்தில் என்னுடையசேனையை விரைவாக
 மபடிசெய்கிறார்கள் பரதகுலத்திற்பிறந்தவரே! புருஷ்சிரேஷ்
 ர்! இந்த மகாரதாக்களனைவராலும் கொல்லப்படுகின்ற இந்தக்
 ரவஸனியத்திற்கு நிலைத்துநிற்பதிலும் சண்டைசெய்வதி
 தேவதைக்குச் சமமான பராக்ரமமுள்ள உமமைத்தவிர
 து கதியிருப்பதாக நான் காணவில்லை போதுமான திறமை
 ள்ளீர், துன்பமடைந்தவர்களான நமமுடைய ஸனனிகர்களுக்
 சீகக்ரம ரக்ஷகராகவேண்டும்' என்றான மகாராஜரே! இவ
 றுசொல்லியதைக்கேட்ட உமமுடையபிதாவும் சந்தனுபுத்தி
 மான தேவஸ்தா, ஒரு முகூததகாலம் ஆலோசித்துத் தம
 த்தில் நிச்சயமசெய்துகொண்டு உமதுபுத்திரன் தேவதலடை
 படியான சிலவாரத்தைக்கூட பின்வருமாறு கூறலானார்
 'துரியோதன! அரசனே! நீ ஸாவதானமாகக்கேள் 1 மகாபல
 லியே! ஒவ்வொருநாளும் மகாபலசாலிகளான பதினாயிரம் கூத்த
 யாக்கைகொன்றுவிட்டு நான் புத்ததத்தினின்று மீளுவேன்'
 று முன்பு நான் உன்னிடமசெய்த இந்தப்பிரதிஜ்ஞையானது
 க்கப்பட்டுவிட்டது பரதாக்களில்கிறந்தவனே! என்னுடையசொல்
 பட்ட காயத்தை இவ்வாறு நான் செய்துமுடித்ததுவிட்டேன்
 சமயத்திலும் என்பலத்திறகுத்தக்கப்படி பெரியகாரியத்தைச்
 யப்போகிறேன் இப்போது, நான், கொல்லப்பட்டு(பூமியில்)
 க்கவாவது படுப்பேன், அல்லது, பாண்டவாக்களைக் கொல்லவா
 கொல்லவேன் இந்திரனுடன்கூடின அமரர்களாலும் மகாபல
 லிகளான பாண்டவர்கள் ஜயிக்கமுடியாதவர்கள் அவ்வா
 றுக்க, சாக்ரதன்மைபுடைய கூத்தரியனாலே எவ்வாறு அவர்கள்
 க்கத்தக்கவர்கள்? புருஷ்சிரேஷ்டனே! யான் புத்ததமுனையில
 ணனைவிட்டு எஜமானனுடைய அன்னத்தைப் புஜித்ததினால் ஏற
 ததப்பட்ட உன்கடனை இன்று தீர்த்துக்கொள்ளப் போகிறேன்'
 றார் பரத்சிரேஷ்டரே! எவ்விதத்தினாலும் ஜயிக்கமுடியாதவ
 ன பீஷ்மா, இவ்வாறு சொல்லிவிட்டு, கூத்ததிரியாக்களை அம்பு
 ல பிளந்துகொண்டு பாண்டவாக்களுடைய சேனையை எதிர்த
 ர பரத்சிரேஷ்டரே! சேனையின் மத்தியில் நிற்கின்றவரும
 றபங்கொண்ட ஸாபபம் போன்றவரும் கங்காபுத்திரருமான
 மரைப பாண்டவர்கள் எதிர்த்தார்கள் குருகுலத்திற்பிறந்த
 ரே! பத்தாம நாளில் பீஷ்மா தமமுடைய சகதியை

1 பொருநதாமைமால் அதிகபாடமான ஒரு சுரீலாகம் வீடப்பட்டது

வெளிப்படுத்திக்கொண்டு லக்ஷக்கணக்கான வீரர்களைக் கொ
றா மேலும், பாஞ்சாலார்களுள் எவர்கள் மேனமை பெற்ற
களோ, ராஜபுத்திரர்களோ, மகாரதர்களோ அவர்களுள்
தேஜஸுகளை, சூரியன் கிரணங்களாலே ஜலத்தை இழுப்பது
இழுத்ததா மகாராஜரே ! புருஷசிரேஷ்டரான பீஷ்மா வேகமு
பதினாயிரம் யானைகளையும் லக்ஷமகுதிரைவீரர்களுடன் கூ
குதிரைகளையும் இரண்டு லக்ஷக்கணக்கிலடங்கின நிறைந்த கா
படைகளையும் கொண்டு புகையற்ற நெருப்புப்போல யுத்தத்தில்
ஈடுபட்ட ஜவலித்ததா உத்தராயணத்தை அடைந்து தபிககசு
கின்ற சூரியனைப்போல ஜவலிக்கின்ற அந்தப் பீஷ்மரைப் பாண்
ஸேனு வீரர்களுள் சிலா பாரபதற்கும் சகதியுள்ளவர்களாகவி
சிறந்த விலலாளியான பீஷ்மராலே துன்பமடையும்படி செய
கப்பட்டவர்களும் கோபமுள்ளவர்களுமான அந்தப் பாண்
ஸேனுவீரர்களும் மஹாரதர்களான ஸருஞ்சயர்களும்கொலவ
பொருட்டுப் பீஷ்மரை எதிர்த்து ஓடி வந்தார்கள் அனேக
விலலாளிகளாலே (அம்புகளால்) சிதற அடக்கப்பட்டவரும்
வாறு ஹிமலிக்கப்படுகின்ற வருமான அந்தப் பீஷ்மா மே
ளால் சூழப்பட்ட மலைபோலக் காணப்பட்டதா உமமுடைய
திரைகளோ பெரிய சேனையுடன் கூடின கங்காபுத்திரரான
மரை நான்கு பக்கங்களிலும் சூழ்ந்து நின்றார்கள் பிறகு, யுத்
தந்தது

ஹ்ருபததாவது அத்யாயம்

பீ ஷ் ம வ த ப ர வ ம (தோடீச்சி)

(அர்ஜுனனுக்கும் துச்சாஸனுக்கும் யுத்தம்)

அரசரே! அர்ஜுனனே யுத்தத்தில் பீஷ்மருடைய விக்ரி
தைக் கண்டு சிகண்டியைப் பார்த்தது, 'பிதாமகரை நீ எதிர்
வேண்டும் அவரிடத்தினின்று இப்பொழுது நீ எவ்விதத்தா
யப்பட்டுவேண்டாம் யான் பீஷ்மரைக்கூர்மையான அம்புகளா
உத்தமமான ரதத்தினின்று கீழேதள்ளப்போகிறேன்' என
கூறினான் பரதாசனிற சிறந்தவரே! பாரதன் இவ்வாறு சொ
சிகண்டியானவன் பாரததனுடைய வாரதையைக் கேட்டுப்
மரை எதிர்த்தான் அரசரே! அவ்வாறே, திருஷ்டதய
னும் மகாரதனை அபிமனயுவும மகிழ்ச்சியுடன் பாரத
டைய வாரதையைக் கேட்டுப் பீஷ்மரை எதிர்த்த

பிராயமுதிரநதவாகளான விராடனும் துருபதனும் கவசம
டைவனான குருதிபோஜனும், உமதுபுத்திரன் பாரததுக்கொண
ருக்கும்பொழுதே, காங்கேயரை எதிர்த்தார்கள் வேந்தரே!
லன் ஸஹதேவன் வீரமுடையவரான தாமராஜா ஆகிய இவா
ரும் மறறெல்லாச்செனியங்களும் பாரதத்துடையவராததை
யுக்கேட்டுக் காங்கேயரை எதிர்த்துச்சென்றார்கள் ஒன்று
பாரத மகாரதர்களான அவர்களை உமமைச்சோரநயுத்தவீரர்கள்
துக்கும் உதஸாகத்திற்கும் தக்கபடி எதிர்த்தார்கள் அந்த
யுத்தத்தை, செல்லுக்கின்ற என்னிடத்தினின்று கேளும்
தாமராஜரே! சிதரஸேனன் யுத்தங்களத்தில் பீஷ்மரை எதிர்த்து
துச்செல்லுக்கின்ற சேகிதானனைப் புலிகுட்டி விருஷப்பதை
பாரததுச்செல்லுவதுபோல எதிர்த்துச்சென்றான் வேந்தரே!
ந்தவாமா, பரபரப்புள்ளவனும் யுத்தத்தில் முயற்சியுள்ளவனும்
பீஷ்மின பக்கத்தைக்குறித்து நெருங்கிவருகின்றவனுமான திரு
புத்தியுமனைத் தடுத்தான் காங்கேயரைக்கொலலில் நோக்
துடன் அதிககோபமாகவருகின்ற பீமஸேனனை ஸோமத்தத்
வாரன் விரைவாகத்தடுத்தான் அவவாறே, சூரனும் அனேக
ணங்களை இறைக்கின்றவனுமான நகுலனை விகாணன், பீஷ்மா
ராவாழ்தலை விருமபித் தடுத்தான் அரசரே! பீஷ்மருடைய
த்தைக்குறித்துச் செல்லுக்கின்ற ஸஹதேவனை யுத்தங்களில்
தவானுடைய புத்திரரான கிருபா மித்ருந்தகோபங்கொண்டு
த்தாரா பலசாலியான தூமுகனும், பீஷ்மரைக்கொல்ல
ண்ணங்கொண்டவனும் குருரமானசெய்கைபுடையவனும் மகா
லசாலியும் பீமஸேனகுமாரனுமான கதோதகசன் என்கிற
கூஸனை எதிர்த்தான் பாண்டவர்களுக்கும் பிரியத்தைச்செய்ய
பண்டுமென்கிற எண்ணத்தினாலே பீஷ்மரைக்கொலலில் விருப்ப
ற்றிருக்கிறவனும் யுத்தத்தில் கோபங்கொண்டவனுமான ஸாத்
யைய ரிப்யசிருங்கனுடையகுமாரனை அலம்புலன் எதிர்த்தான்
தாமராஜரே! பீஷ்மருடைய யுத்தத்தைக்குறித்துச் செல்லுக்கின்ற
பிமனயுவைக் காமபோஜதேசாதிபதியானஸுந்தகிணன் எதிர்த
ன் பாரதரே! வயதுசென்றவர்களும் ஒன்றுசோந்திருக்கிற
களும் சத்தருக்களை அடிக்கும்வல்லமைபுடையவர்களுமான
ராடன் துருபதன் இவ்விருவரையும் அழுவத்தாமா கோபங்
கொண்டு தடுத்தான் யுத்தத்தில் முயற்சியுள்ளவரான பாரதவாஜா
பீஷ்மரைக்கொல்லவேண்டுமென்றெண்ணங்கொண்டவரும் பாண்டு
த்திரர்களுள் மூத்தவருமான தாமபுத்திரரைத் தடுத்தாரா
தாமராஜரே! பீஷ்மரைக்கவாந்துகொள்ளக்கருதிய சிகண்டியை
ன்னிட்டு யுத்தத்தில் வேகமுடையவனும் பத்துத்திக்குக்களைபுட

பிரகாசிக்கச்செய்கின்றவனுமான அராஜுனனை மகாவிலா
யான துச்சாஸனன் புத்தத்தில் தடுத்தான் உமமைச்சோ
மற்றப்போவீரர்கள் பீஷ்மருக்குள்திராகச்செல்லுகின்ற மகா
களான்பாண்டவவீரர்களை புத்தத்தில் தடுத்தார்கள் மகாரத
திருஷ்டதபுமனனே, பரபரப்புடன், 'இதோ குருநதனை
அராஜுனன் புத்தகளத்தில் பீஷ்மரை எதிர்த்துச்செல்லுகிரு
எதிர்த்தோடுங்கள், பயப்படாதீர்கள் பீஷ்மா உங்களை ந
மாட்டாரா அராஜுனனை புத்தத்தில் எதிர்த்துப்போபுரிவத
இந்திரனும் உதஸாஹமுடையவனாகான் வீரர்களே! அந
மிருக, பலமற்றவரும் ஸவலமான வாழ்நாட்களையு
வருமான பீஷ்மா புத்தத்தில் அராஜுனனை எதிர்த்துப்போ
வதற்குச் சகதியுள்ளவராகாரென்பதில் ஸந்தேகம் யாது' எ
அடிக்கடி ஸ்ணியங்களை உரக்கக் கூவியுழைத்துக்கொண்டு
மாகப பீஷ்மா ஒருவரையே எதிர்த்தோடினான் இவ்வாரு
ஸேனாபதியினுடைய வாரததையைக் கேட்டுப் பாண்டவசே
யிலுள்ள மகாரதர்கள் மிக்க உதஸாகத்துடன் காவகேயரு
ரத்ததை எதிர்த்துச் சென்றார்கள் புத்தத்திலவருகின்ற அந
பாண்டவவீரர்களை உமமைச் சோரத் புருஷசிரேஷ்டர்கள்
ஸாகத்துடன், ஜலப்பிரவாகங்களை மலைகள் தடுப்பதுபோ
தடுத்தார்கள் மகாராஜரே! மகாரதனான் துச்சாஸனன் பயத்
விட்டுப் பீஷ்மருடைய உயிரைப் பாதுகாக்க விருப்பமுள்ளவ
அராஜுனனை அருகில் எதிர்த்து வந்தான் அவ்வாறே, மகா
களும் சூரர்களுமான பாண்டவர்கள் காவகேயருடைய ரத்ததை
குறித்தும் உமது புத்திரர்களை நோக்கியும் புத்தத்தில் எதிர்த
ஓடி வந்தார்கள் அரசரே! பாரததன் துச்சாஸனனு
ரத்ததையாடி அதைத் தாண்டிச் செல்லாமலிருந்தானெனத்
விசித்தமான ஆசரியத்தை அவ்விடத்தில் கண்டோம் பொ
தலுற்ற மகாஸமுத்திரத்தைக் கரைதடுப்பதுபோலக் கோ
கொண்டிருக்கிற பாண்டவனை உமது புத்திரன் தடுத்தான்
தரே! அவ்விருவரும் ரதிகாக்குள் சிறந்தவர்கள் அவ்விருவ
பரதவம்சத்தில் பிறந்தவர்களுள் (பிறார்களால் எவ்விதத்தி
ஐயிக்கமுடியாதவர்கள் இருவரும் கார்த்தியினாலும் தேஜ
லும் சந்திரனாகும் சூரியனாகும் ஒப்பானவர்கள் அதிகப
பரப்புள்ளவர்களும் ஒருவரை ஒருவா கொலவதில் விருப்பமு
வர்களுமான அவ்விருவரும் மகாபுத்தத்தில், முன்பு மயன்
திரன் இவர்களிருவரும் எதிர்த்ததுபோல எதிர்த்தார்கள் ப
ராஜரே! துச்சாஸனன் புத்தத்தில் கூமையான மூன்று அ
களாலே பாண்டவனையும் இருபது அம்புகளாலே வாஸு

ரபும அடித்தான பிறகு, அராஜுன்ன, கிருஷ்ணா பீடிககப்பபட
தைக்கண்டு கோபங்கொண்டு துச்சாஸன்னமீது யுத்தத்தில்
ரூ நாராசனகளைப் பிரயோகித்தான அரசரே! தாக்கங்கொண்ட
ரப்பங்களை தடாகத்தத்தண்ணீரை அருந்தவதுபோல அநாரா
கள அவனது கவசத்தைபுடைத்து யுத்தத்தில் அவன் ரகத்த
தப்பாணஞ்செய்தன பரதசிரேஷ்டரே! துச்சாஸன்ன கோபங்
கொண்டு பதிரதகணுக்களுள்ள இறகுகட்டின மூன்றுபாணங்
ளால் பாரதத்தை நெற்றியில் அடித்தான மகாராஜரே! பாண்ட
ன் ரணகளைத் ததில் நெற்றியில் பாயந்திருக்கின்ற அநதப் பாணங்
ளாலே நனருகவளார்திருக்கின்ற கொடுமுடிகளாலே மகாமேரு
ளங்குவதுபோல விளங்கினான் வில்லாளியான உமமுடைய
ததிராலே நனருக அடிக்கப்பட்டவனும் மகாவில்லாளியுமான
நதப் பாரததன் யுத்தரங்கத்தில் பூத்திருக்கின்ற பலாசவிரு
தம்போல விளங்கினான் பிறகு, பாண்டவன் கோபங்கொண்டு
ரவகாலத்தில் மிருநத கோபங்கொண்ட ராகு பூணசந்திரனைப்
டிப்பதுபோலத துச்சாஸனைப் பீடித்தான அரசரே! பலவா
ன் அராஜுன்னாலே பீடிககப்படுகின்ற உமது யுத்திரன் பாரத
னை யுத்தத்தில் சாணையில் தீட்டப்பட்டிருக்கின்றவைகளும் கழு
றகுகள் பூண்டவைகளுமான அம்புகளாலே அடித்தான பிறகு,
ாரததன் மூன்றம்புகளாலே அவனுடையவில்லை அறுத்து ரத்த
தயும் உடைத்துப் பிறகு கூமையுள்ளபாணங்களாலே உமது
ததிரையும் அடித்தான அநததுச்சாஸன்ன பீமனுக்கெதிரில்
னறுகொண்டு வேறுவில்லை கையிலெடுத்த இரூபத்தைநது
ரணங்களாலே அராஜுனை இரண்டுக்கைகளிலும் மாராபிலும்
டித்தான மகாராஜரே! சத்தருக்களைத் தபிக்கச்செய்கின்ற
ரண்டவன் அநததுச்சாஸன்னமீது கோபங்கொண்டு யமதன்
ம்போன்றவைகளும் கோரூபமுள்ளவைகளுமான அனேக
ம்புகளைத் தொடுத்தான முயற்சியுள்ள பாரததனுடைய அந
ப்பாணங்களை உமமுடைய குமாரன் தன்னை வந்து நாடுவதற்
ள்ளாகவே வெட்டினான் அது ஆச்சரியம்போலிருந்தது உம
முடைய யுத்திரனைவன் கூமையுள்ள பாணங்களாலே பாரத
னை அடித்தான பிறகு, பாரததனும் யுத்தத்தில் கோபங்கொண்டு,
பாரதகணுக்களுள்ளவைகளும் சாணையில் தீட்டப்பட்டவைகளு
ள்ள அம்புகளை வில்லில்பூட்டி (அவன்மீது) எய்தான மகா
ராஜரே! பாரதரே! அவன்பபறவைகள் தடாகத்தை அடைந்து
யுத்தனைவிட்டசுலாது வலிப்பதுபோல அநதப் பாணங்கள் மிக்க
லிமையுடைய அநததுச்சாஸன்னனுடைய தேகத்திலேயே

அமிழ்ந்தன மகாபலசாலியான பாண்டவனாலே பீடிககப்ப
கின்ற உமது புத்திரன் யுத்தரங்கத்தில் பாரதத்தை விட்டுவிட
விரைவாகப் பீஷ்மருடைய ரதத்தைக்குறித்துவிடமுன் ஆழ்ந
ஆபதஸமுத்திரத்தில் மூழ்குகின்ற அநதச துசசாஸன்னுக்குப் பீ
மா அக்காலத்தில் திட்டுப்போலாயிரா அரசரே! குரணம் பரா
கிரமசாலியுமான உமமுடைய குமாரன், பிறகு, பிரஜைகளை
அடைந்து மறுபடியும் பாரதத்தை எதிர்த்தான் கூடாமையுள்ள
அம்புகளாலே புரந்தரன் விருத்திராஸூரனைப் பிளந்ததுபோல
துசசாஸன்ன பாரதத்தைப் பிளந்தான் மிகப்பலமுள்ள சரீரத்தை
யுடைய அராஜனன கொஞ்சமேனும் வருத்தமடையவில்லை

நூற்றுப்பத்திரேராவது அதியாயம்

பீஷ்மவதபாவம் (தோடீச்சி)

(நீயந்துவயுத்தம்)

கவசமணிந்தவனும் ரணகளத்தில் பீஷ்மரை நோக்கி
முயற்சியெய்கிறவனுமான ஸாதயகியைப் பெரியவிலைக கையி
கொண்ட அலம்புஸன் யுத்தத்தில் தடுத்தான் பரதகுலத்தி
பிறந்த மன்னரே! ஸாதயகி மிகுந்த கோபம்கொண்டு மிகநகைத்
ஒன்பது பாணங்களாலே யுத்தத்தில் ராக்ஷஸனை அடித்தான்
அரசரே! அவ்வாறே, ராக்ஷஸனும் அதிக கோபங்கொண்டு சி
யின் குலத்தில் பிறந்த வீரர்களுள் உத்தமனான ஸாதயகி
ஒன்பது பாணங்களால் அடித்தான் சினியினது பௌத்திரனு
சதுருவீரர்களைக் கொல்லுகின்றவனுமான ஸாதயகி அதிககோப
கொண்டு ராக்ஷஸன்மீது யுத்தத்தில் பாணஸமூகத்தைப் பி
யோகித்தான் பிறகு, ராக்ஷஸன் மிகப்பாருபலமுள்ளவனும் உ
தியான பராகிரமத்தைபுடையவனுமான ஸாதயகியைக் கூடா
யுள்ள பாணங்களால் அடித்து விரிமமநாதஞ்செய்தான் தேஜஸ்
யான ஸாதயகி அப்பொழுது ராக்ஷஸனால் யுத்தத்தில் மிகஅடி
கப்பட்டுத் தைரியத்தைக்கைப்பற்றி நகைத்து விரிமமநாதத்
யும்செய்தான் பிறகு, கோபங்கொண்டவனான பகததன் யு
த்தத்தில் வேணுகம் என்கும் ஆயுதங்களாலே மகாகஜத்தை அடி
பதுபோலக் கூடாமையுள்ள பாணங்களாலே ஸாதயகியை அடி
த்தான் ரதிகாக்களுள் உத்தமனான ஸாதயகி யுத்தத்தில் ராக்ஷஸ
விட்டுவிட்டுப் பிராகஜயோதிஷ்தேசத்து அரசன்மீது கணுக
படிந்த அம்புகளைத் தொடுத்தான் பிராகஜயோதிஷ்தேசா
பதியும் மிகுந்த ஹஸதலாகவமுடையவன்போல நூறுமுனைபுள்

ஒரு பலலத்தினாலே அந்த ஸாததியகியினுடைய பெரிய விலலை அறுத்தான சததுருவீராகளைக் கொல்லுகின்றவனான ஸாதயகி, பிறகு, வேகமுள்ள வேறுவிலலைக் கையில் எடுத்தது புத்தத்தில் காப்பங்கொண்ட பகத்ததனைக் கூடியுள்ள அம்புகளால் அடித்தான மகா வில்லாளியான அந்தப் பகத்ததன், மிக அடிக்கப் பட்டு இரண்டு கடைவாய்களையும் நக்கிக்கொண்டு, பொன்னாலும் வலையுடையதிலும் அலங்கரிக்கப்பட்டதும் இருமபிஹாசெய்ததும் உறுதியானதும் யமதண்டத்திற்கு ஒப்பானதும் கோரமான துமான சகதியாபுத்ததை மகாபுத்தத்தில் ஸாதயகியினுடையதெறிநான அரசரே! அந்தப்பகத்ததனுடைய பாருபலத்தால் பிரயோகிக்கப்பட்டதும் விரைவாகத் தன்னையோக்கி வருகின்றதுமான அந்தச் சகதியாபுத்ததை ஸாதயகி புத்தத்தில் பாணங்களால் புரண்டாகத் துண்டாக்கினான் பிறகு, அந்தச் சகதியாபுத்தமானது வளியை இழந்த பெரிதான எரிநகத்திரமபோல விரைவாகக் கழிவிழந்தது அரசரே! உமமுடைய குமாரன் சகதியாபுத்தம் பாசமபண்ணப்பட்டதைக் கண்டு பெரிதான தோக்கூட்டத்தினால் ஸாதயகியைத் தடுத்தான அவ்வாறு, சூழப்பட்டிருப்பவனும் திருஷணி வீரர்களுள் மகாரதனுமான ஸாதயகியைக்கண்டு துரியோதனன் அதிக கோபங்கொண்டு தன் தம்பியரனைவரையும் பார்த்து, கௌரவயாகளே! இந்த புத்தகளத்தில் நமமுடைய பெரிதான தோக்கூட்டத்தினின்றும் ஸாதயகி உயிரோடு திருமபாவண்ணம் செய்பவர்கள் அவன் கொல்லப்பட்டால் பாண்டவர்களுடைய பெருமபடை கொல்லப்பட்டதென்றே 'யான் எண்ணுகிறேன்' என்று கூறினான் மகாரதர்கள் அந்தத் துரியோதனனுடைய பார்த்தையைக்கேட்டு, 'அவ்வாறே ஆகட்டும்' என்று ஏற்றுக் கொண்டு புத்தகளத்தில் பீஷ்மரைக்கொல்லமுயற்சியெய்கின்ற ஸாதயகியை எதிர்த்துச் சண்டையெய்தார்கள் அப்பொழுது, பீஷ்மரைக் கொல்லும்பொருட்டு முயற்சியெய்கின்ற அபிமனயுவைப் பலசாலியான காமபோஜராஜன் புத்தத்தில் தடுத்தான அரசரே! காமபோஜராஜன் பதிர்த கணுக்களுள்ள அம்புகளாலே அராஜன துமாரனை அடித்து மறுபடியும் அறுபத்துநான்கு பாணங்களாலே அவனையே அடித்தான ஸாதயகியினாலே பீஷ்மருடைய உயிரைக் காகக்) விரும்பி, புத்தத்தில் மறுபடியும் அபிமனயுவை ஐந்து பாணங்களால் அடித்து ஒன்பதுபாணங்களால் அவனது ஸாதயகியையும் அடித்தான அவ் விருவரும் ஒருவரை ஒருவா எதிர்த்து மிகவும் பெரிதான அந்த புத்தம் நடந்தது சததுருக்களை அழிப்பவனான சிகண்டி கங்காபுத்திரரான பீஷ்மரை எதிர்த்து அந்த பொழுது, மகாரதர்களும் வயதுசென்றவர்களுமான விராடரும் துருபதனும் பெரியசேனையைத் தடுத்ததுக்கொண்டு பரப்ப

புடனே யுத்தரங்கத்தில் பீஷ்மரைக்குறித்து ஓடிவந்ததாகள் பாரதரே ! ரதிகாக்களுள் சிரேஷ்டரான அரவத்தாமா யுத்தத்தி-
கோபங்கொண்டு (அவர்களை) எதிர்த்தாரா பிறகு, அவ்விருவரு-
கும் அரவத்தாமாவுக்கும் யுத்தம் நடந்தது பகைவர்களைத் ததி-
கச் செய்பவரே! முயற்சிசெய்கின்றவரும் மகாவிலாஸியும் போரி-
பிரகாசிக்கின்றவருமான துரோணபுத்திரரை விராடராஜ-
பத்துப்பல்லவங்களாலே அடித்தான் துருபதனும் அப்பொழுது
கூர்மையான மூன்றுபாணங்களால் அவரை அடித்தான் குருபுத்-
திரை எதிர்த்து மகாபலசாலிகளான அவ்விருவரும் நன்றாக அடி-
தார்களா பிறகு, அரவத்தாமாவோ பீஷ்மரைக்குறித்து நன்றா-
முயற்சிசெய்கின்ற சூரர்களான வீராடன் துருபதன் இருவரை
யும் அனேக அம்புகளால் அடித்தாரா யுத்தத்தில் அவ்விருவரும்
அரவத்தாமாவினுடைய கோரமான பாணங்களைத் தடுத்ததாகி-
கிழவாக்களுடைய ஆச்சரியகரமான பெரிய செய்கையைக் கண்-
டோம் அவ்வாறாகவே, சரதவானுடைய குமாரரான கிருபாசா-
யா எதிர்த்துவருகின்ற ஸஹதேவனை, வனத்தில் மதங்கொண்ட
யானை மறறொரு மதங்கொண்டயானையை எதிர்த்துவருவதுபோல
எதிர்த்து அருகிலவந்தாரா யுத்தத்தில் சூரரான கிருபா மகாரதனை
மாதரீபுத்திரனைப் பொன்னுல அலங்கரிக்கப்பட்ட எழுபதுபாண-
களாலே விரைவாக அடித்தாரா மாதரீபுத்திரனோ அம்புகளாலே
அவருடையவிலை இரண்டாகத் துண்டாக்கினான் பிறகு, அறுப-
தப்பட்ட விலையுடைய கிருபரை ஒன்பதுபாணங்களால் அவரை
அடித்தான் அந்தக் கிருபா யுத்தத்தில் பெரிய காரியத்துக்கு
சாதனமான வேறுவிலைக் கையிலெடுத்துக் கோபங்கொண்டு
பீஷ்மருடைய உயிரைக் காப்பாற்ற எண்ணி மிகக் உதஸாக
துடன் கூர்மையுள்ள பத்துபாணங்களால் மாதரீபுத்திரனை
மாராபிஷ்டத்தாரா மஹாராஜரே ! அவ்வாறே, பாண்டவனும் கோ-
பங்கொண்டு பீஷ்மரைக் கொல்லும் விருப்பத்தினால் கோபமுள்ள
கிருபரை மாராபிஷ்டத்தான் அவ்விருவருக்கும் கோரமுள்ள
தும் பயங்கரமுமான யுத்தம் நடந்தது சத்தாருக்களைத் ததிகக்
செய்கின்றவனும் கோபமுள்ளவனுமான விகாணன் யுத்தத்தில்
மகாபலசாலியான பீஷ்மரைப் பாதுகாத்துக்கொண்டு அறுபது
பாணங்களாலே நகுலனை அடித்தான் நகுலனும் புத்திசால்
யும் உமமுடைய புத்திரனுமான விகாணனாலே மிகவும் அடிக்கப்-
பட்டு அவனை எழுபத்தேழுபாணங்களால் பிளந்தான் சத்தாரு-
க்களைத் ததிகக்கச் செய்கின்றவர்களும் வீரர்களும் நரசிரேஷ்டாக்கள்
மான அவ்விருவரும்பக்ககொட்டிலில் இரண்டுகாளைகள்போலப்பிடி

நிமித்தமாக ஒருவரை ஒருவா அடித்துக்கொண்டார்கள்
 அகிரமசாலியான தூமுகன போரில் உமமுடைய சேனையை
 சமசெய்துகொண்டு ஸஞ்சரிககின்ற கடோதகசனை ரணகளைத்
 பீஷ்மருக்காக எதிர்த்தான் கடோதகசனோ கோபமுள்ள
 நுகி யுத்தத்தில் பகைவர்களை வாட்டுமதன்மையுடைய தூமுக
 ப படிந்தகணுக்களுள்ள ஓரம்பினுல மார்பில் அடித்தான் வீர
 னதூமுகன உதஸாகத்துடன் காலித்தனுகொண்டு யுத்தமுனை
 ட கூர்மையுள்ள அறுபது அம்புகளாலே அவனை அடித்தான்
 வவாறே, பீஷ்மரின் வத்ததைக்கருதி வந்துகொண்டிருக்கின்ற
 கெசிரேஷ்டனை திருஷ்டத்யுமனனை மகாரதனை கிருதவாமா
 தாததான் அவன் திருஷ்டத்யுமனனை இரும்புமயமான ஐந்து
 ணங்களாலடித்து மறுபடியும் ஐம்பதுபாணங்களால் விரை
 க அடித்து, 'நில, நில' என்று சொன்னான் அரசரே! மிகக்
 குபலமுள்ள ஹாரத்திகயன் அந்த மகாரதனை பராஷதனை
 டுத்தான் பராஷதனும் தீட்டப்பட்டவைகளும் கூர்மையுள்ள
 வகளும் சுழுகிறுகள் பூண்டவைகளும் லக்ஷயத்தில் நேராகத்
 துகுகின்றவைகளுமான ஒன்பதுபாணங்களாலே அந்த ஹாரத்
 யனை அடித்தான் விருத்திரனுமகேந்திரனுமாகிய இருவருக்
 மயுத்தமநோர்த்துபோலப் பீஷ்மநிமித்தமாக மஹாயுத்தத்தில்
 வவிருவருக்கும் ஒருவரையொருவா வெவ்வுதில் நோக்கமுள்ள
 ரா நடந்தது மகாரதரான பீஷ்மரைக்குறித்து, அவவாறு
 தாதுவருகின்ற பீமஸேனைப் பூரிடரவஸ விரைவாக எதிர்
 து, 'நில, நில' என்று சொன்னான் பிறகு, ஸோமத்ததகுமா
 ர மிகக்கூர்மையுள்ளதும் பொற்கணுக்களுள்ள துமான ஒரு
 ராசத்தினுலே யுத்தத்தில் பீமனை நடுமார்பிலடித்தான் ராஜ
 ரேஷ்டரே! மார்பில் தைத்திருக்கின்ற அந்த நாராசத்தினுலே,
 தாபசாலியான பீமஸேனை, முற்காலத்தில் ஸம்பரமமையரு
 ய சுகதியாயுத்தத்தினுல தைக்கப்பட்ட கிரௌஞ்சபாவதம்
 ரால் விளங்கினான் சிறப்பினுல நன்றாகச் சாணைபிடிக்கப்பட்டி
 கின்றவைகளும் சூரியனபோல ஜவலிக்கின்றவைகளுமான அந்த
 மபுகளை நரசிரேஷ்டர்களான அவவிருவரும் கோபங்கொண்டு
 நதகளத்தில் ஒருவராம்தொருவா தொடுத்தனர் பீமன் பீஷ்ம
 ரக்கொலத்தில் விருப்பங்கொண்டு மகாரதனுள்ளமத்ததியை
 டுத்தான் அவவாறே, ஸௌமத்ததியும் பீஷ்மருடைய விஜயத்
 ட ஆசைகொண்டு பீமனை அடித்தான் அவவிருவரும் செயத்
 தகுப் பிரதிசெய்வதில் முயற்சியுள்ளவர்களாகி யுத்தரங்கத்தில்
 ராபுரிந்தார்கள் பெரியசேனையினுல சூழப்பட்டவரும் பீஷ்ம
 க்கு எதிராகவருகின்றவரும் சூரதிபுத்திரருமான யுதிஷ்டிரரைப்
 ரதவாஜா தடுத்தார மேகத்தினிடிமுழக்கத்திற்கு ஒப்பான

துரோணருடைய தேரின சபதத்தைக்கேட்டுப் பிரபத்திரகர்
நடுங்கினார்கள் அரசரே! யுத்தநகரத்தில் பாண்டுபுத்திரனுடை
பெரிய சேனையானது முயற்சியுள்ளதாயிருந்தும் துரோணர
தடுக்கப்பட்டு அடியினின்று அடிபெயராததுவைத்து நகரவதற்கு
கூடச்சகதியற்றதாயிற்று ஜனநாதரே! பீஷ்மரைக்குறித்துப் பே
புரிவதில் முயற்சியுடையவனும் அதிக கோபமுள்ளவனுமான
தானனை உமது புத்திரனை சித்திரஸேனன் தடுத்தான்
தரே! பீஷ்மருக்காகக் கொடுமப்போபுரிசிற சித்திரஸேனன்
தானனை அதிக வல்லமையுடன் எதிர்த்துப் போபுரிநதா
அவவாறே, சேகிதானனும் சித்திரஸேனனை எதிர்த்துப் பே
புரிநதான அவ்விருவருக்கும் அநத எதிரப்பில் மிகக் பெ
போர நடந்தது பாரதரே! அநத யுத்தங்களத்தில் அராஜுன
பலவாறுகத்தடுக்கப்பட்டும் உமமுடைய புதலவனைப் புறங்கா
ஒடுமபடி அடித்து உமமுடைய சேனையையும் அடித்தான்
தரே! 'இநத அராஜுனன் நமமுடைய பீஷ்மரை எவ்விதத்தா
வது கொல்லாமலிருக்கவேண்டும்' என்று நிச்சயித்துத் துச்சா
னும் அதிக வல்லமையுடன் பாரதனைத் தடுத்தான் பாரத
யுத்தத்தில் வதஞ்செய்யப்படுகின்ற உமமுடைய புத்திரன்
சேனையானது சிரேஷ்டர்களான ரதிகாக்களாலே ஆங்காங்கு
தப்பட்டது

நூற்றுப்பன்னிரண்டாவது அதியாயம்

பீ ஷ் ம வ த ப ர வ ம (தொடர்ச்சி)

(துரோணர் அஸ்வத்தாமாவுகீதத் கூர்நிமித்தங்களைக்காட்டிப்
போருக்தச்செல்லக் கட்டினாயிட்டு)

பிறகு, வீரமுடையவரும் பெரிய விலைக கையிறிழித்
ரும் மதயானையைப்போன்ற வலிமையுடையவரும் மிகப்பலச
யும் சபாசபங்களைக்குறிக்கும் சகுனபலன்களையிறந்தவரும் ப
கிரமசாலியும் நரசிரேஷ்டருமான துரோணர், மதங்கொண்டயா
களைக்கூடத் தடுக்குநதிறமையுள்ள பெரியவிலைக கையிலெடு
நாணொலியிடுமபடி செய்துகொண்டும் பாண்டவர்களுடைய சே
யை ஒடுமபடிசெய்துகொண்டும் அச்சேனையில் பிரவேசித்
நான்குபுறங்களிலும் நோந்துள்ள தூரிமித்தங்களைக்கண்டு,
துருணைவியங்களைத் தடுக்கும்படி செய்கின்ற தம்புத்திரரான்
வத்தாமாவைப் பார்த்துப் பின்வருமாறு வசனிக்கலாரா

துரோணா, 'அப்பா! மகாபலசாலியான பாரததன் பீஷ் ரக கொல்லவேண்டுமென்று அதிக முயற்சியை புத்தத்தில் ய்யும் நாள இதுவே எனது அம்புகள் மேலநோக்குகின்றன' துடிக்கிறதுபோலிருக்கிறது ¹ அஸ்திரங்கள் என்கட்டளைக்குக ப்படிய விருமபவிலலை எனமனம் குரூரமாயிருக்கிறது மிருகந நம் பக்ஷிகளும் ஓயாமல் திகடுக்களில் பயங்கரமாகக் கத்துகின் ர பரதகுலத்தில் பிறந்த வீரர்களுடைய ஸேனையிருக்கும்பத கழுக்குகள் தாழ்ந்து பறந்து உட்காருகின்றன சூரியன் ஒளி ரதவனபோலக் காணப்படுகின்றன திகடுக்கள் நான்குபக்கங ிலும் சிவந்திருக்கின்றன பூமி அலறுகிறது, துன்பமடைகிறது, னகுபக்கங்களிலும் நடுங்குகிறதுபோல இருக்கின்றது ² கங களும் கருதரங்களும் கொக்குக்களும் அடிக்கடி கத்துகின்றன மங்களகரமானவைகளும் கொடிய உருவமுள்ளவைகளும்ான கள் ஊனையிட்டுக்கொண்டு மிருகந பயத்தை உணராததுகின்றன ரிய உறகையானது சூரியமண்டலத்தின் மத்தியத்தினின்று ழு விழுகிறது கவந்தத்துடன் கூடின ³ பரிமமானது சூரிய ச சூழ்ந்துகொண்டிருக்கிறது அவ்வாறே, கோரமான ⁴ பரிவேஷ னது அரசர்களுடைய தேக்கங்களுக்கு நாசம் உண்டாக்கக்கூடிய ரமான பயத்தைத் தெரிவித்துக்கொண்டு சந்திர சூரியமண லங்களைச் சுற்றித் தோன்றியுள்ளது குரூராஜனுடைய தேவா பங்களிலுள்ள தேவதைகள் நடுங்குகின்றன, சிரிக்கின்றன, கூத் டுகின்றன, அழுகின்றன ஜயோதீகக்கிரகங்கள் தூலக்கூணாக டன் கூடின சூரியனை இடமாகச்சுற்றுகின்றன ⁵ பகவானு ன் திரனும் தலைகீழாக உதயமாகிறான் அரசர்களுடைய சரீரங ளாக கார்திகளை யிழுகதவையாகவுங் காண்கிறேன் தாராதராஷ் ரனுடைய ஸைனியங்களில் கவசமணிந்த வீரர்கள் பிரகாசிக்க லலை இரண்டு ஸைனியங்களுக்கும் நாலுபக்கங்களிலும் பெரிய ருசஜனபத்தின் ஒலியும் காண்டவத்தின் ஒலியும் கேட்கப்படு னறன்' அராஜுன்ன புத்தத்தில் நிச்சயமாகச் சிறந்த அஸ்திரங் னப் பிரயோகித்து மற புத்தவீரர்களை விலக்கிக்கொண்டு பீஷ் ர எதிராகப்போகிறான் தோளவலியுள்ளவனே! பீஷ்மா ராஜுன்ன இருவருக்கும் நேரக்கூடிய மகாபுத்தத்தை நினைத்து பிராகதாலகள் சிலிரக்கின்றன என மனம் வாட்டமடைகிறதுபோ ருக்கிறது இச்சமயத்தில் பாரததன், வஞ்சனையில் வல்லவனும

அஸ்திரங்கள் ஞாபகத்திற்கு வரவில்லை' என்றும் கொள்ளலாம் 'சூழுகின்ற வகைகள்' ³ உதயாஸதமன் கரவுக்களில் சூரியனுக்குக் குறுக் டிருக்கும் மேகவரிசை ⁴ சூரியனைச் சுற்றி-இருக்கும் ஒஞ் வட்டமான டைக் ⁵ ஒளியுள்ளவன் - பூமியுள்ளவன்,

பாவபுத்தியுள்ளவனுமான சிகண்டியை யுத்தத்தில் முன்னிட
கொண்டு, பீஷ்மரின் முன்னிலையில் யுத்தபூமியை நாடிவிட்டா
முன்பே, பீஷ்மா, 'நான் சிகண்டியைக் கொல்லமாட்டேன் எ
னில், பிரமமதேவராலிவன் ஸ்திரீயாகப் பிறப்பிக்கப்பட்டவ
பிறகு, தெய்வசெயலால் மீண்டும் புருஷனுனவன்' என்று உ
திருக்கிறா மகாபலசாலியான சிகண்டியானவன் பீஷ்மரால்
கப்படாத கொடியுள்ளவன் அமங்களஸ்வரூபியான அவன்
பீஷ்மா (ஆயுதமெடுத்தது) அடிக் கமாட்டா இதனை ஆலோ
கினை எனனுடைய அறிவானது மிகவும் தளர்ச்சியடைகிற
பாரததனும், போரில் முயற்சிகொண்டு, கௌரவர்களுள் பெரி
ரான பீஷ்மரைக்குறித்து அருகில் வந்துவிட்டான் யுதிஷ்
ருடைய குரோதமும் அாஜுனனோடு யுத்தத்திற்காகப் பீஷ்
ளதிரத்திருப்பதும் எனனுடைய அஸ்திரபரயோக ஆரம்பமும்
சயமாகவே பிரஜைகளுக்கு அமங்களகரமானவை பாண்ட
மனவுறுதியுள்ளவன், சிலாக்கியமான பலமுடையவன், சூரன், அ
திரங்களை நன்கு கற்றறிந்தவன், அஸாததியமான விக்ரமமு
வன், வெகு தூரத்திலிருந்தே லக்ஷ்யத்தை அடிக் கும் ஸ்வப
முடையவன், திடமான பாணங்களை யுடையவன், நிமித்தங்க
அறிந்தவன், யுத்தத்தில் இரதிரனுடன்கூடின தேவர்களா
ஜ்யிக் க முடியாதவன், சிறந்த பலசாலி, புத்திமான, துன்பங்க
பொறுக்கும் திறமையுள்ளவன், யுத்தம் செய்யும் வீரர்களுள் உ
மன், எப்பொழுதும் யுத்தத்தில் விஜயமடைகிறவன், பயங்கர
அஸ்திரங்களை உடையவன் வீரதம் தவறாதவனே ! யுத்தத்
பகைவர்களை எதிர்த்து வருகின்றவனும் பயங்கரமான அஸ்தி
களை உடையவனுமான அாஜுனனை நீ கண்டு அவன் வருமவழி
விட்டு விலகி யுத்தத்துக்குச் செல் மகாகோரமான யுத்தத்
இப்பொழுது நோந்துள்ள பெரிதான இந்தக் கஷ்டத்தைப் ப
மிகக் கோபங்கொண்ட அாஜுனனாலே பொன்னுல சிதரலே
செய்யப்பட்டவைகளும் மகிமைபொருந்தியவைகளும் மங்கள
மானவைகளுமான சூரர்களுடைய கவசங்கள் கணுக்கள் படி
பாணங்களால் பிளக்கப்படுகின்றன தவஜங்களுடைய துனிக
தோமரங்களும் விறகளும் வெட்டப்படுகின்றன மேலும், பளப
புள்ளவைகளும் கூர்மையுள்ளவைகளுமான சட்டிகளும் பொரு
மிக விளங்குகின்ற சகதிகளும் யானைகளினுடைய கொடிக
நாசம் பண்ணப்படுகின்றன புத்திர ! வேலைக்காரர்கள் பிரா
களைக் காப்பாற்றுவதற்கு இது ஸமயமன்று ஸவாக்கதை
முன்னிட்டுக்கொண்டு புகழ்ச்சியின்பொருட்டும் ஜயத்தின்
ருட்டும் செல் இந்த அாஜுனன், தோர்களும் யானைகளும்

ரகளுமாகிற நீரச்சமுள்ளுள தும், மகாகோரமான தும், எவ்விதத்
 தாலும் தாண்டமுடியாததுமான புத்தநதியை ஒரு தேரின் உதவி
 னால் தாண்டுகிறான் புதிஷ்டிரனிடத்திலேயே பிராமமணபிரீதி
 ம இந்திரிய நிகரகமும் கொடையும் தவமும் மகிமைதங்கிய நடக
 கையும் சாணப்படுகின்றன அராஜுனனையும் பலவானான பீம
 ஸனனையும் மாதரீ புத்தராகளான நகுலஸஹதேவர்களையும் உடன்
 றந்தவர்களாகக் கொண்டவனும் விருஷணிகுலத்தில் தோன்றின
 வாஸுதேவரை நிலைத்த நாதராகவுடையவனும் தவத்தினால் பரி
 ததமான தேகமுள்ளவனுமான அந்தத் தாமபுத்திரனுடைய
 நகத்தினால் உண்டான கோபமானது தூரப்படுத்தியுள்ள துரியோ
 ணனுடைய சேனைபை எரிககிறது இதோ பார்த்தன வாஸு
 தவரை ஆதாரமாகக் கொண்டு தாராததராஷ்டிரனுடைய ஸேனை
 ள்ளதைதையும் எல்லாப்பக்கங்களிலும் பிளக்கிறவனாகக் காணப்
 படுகிறான் பேரலைகளுள்ள மிகப்பெரிய கடலானது திமிங்கலத்
 தினால் கலக்கப்படுவது போல இந்தக் கௌரவஸையினியம் இதோ
 ரீடியினால் கலக்கப்படுவதாகக் காணப்படுகிறது கூசுபத்தந
 ளும், கிலகிலா சபதங்களும் ஸௌமுகத்தில் கேட்கப்படுகின்
 ன நீ பாஞ்சால புத்திரனைக்குறித்ததுச செல நான் புதிஷ்டிர
 ராக்குறித்ததுச செல்லப்போகிறேன் நாரபுறங்களிலும் இருக்க
 ற அதிரதர்களாலே சூழப்பட்டதும் நடுக்கடல் போன்றதுமான
 புளவற்ற தேஜஸுள்ள தாமபுத்திரனுடைய வயுக்கமத்தியமானது
 வருவாலும் நாடமுடியாதது ஸாதயகி, அபிமனயி, திருஷ்டத்
 தமனன், விருகோதரன், நகுலஸஹதேவர்கள் ஆகிய இவர்கள்
 ரைஜகளுக்கு நாதனான தாமபுத்திரனைப் பாதுகாத்ததுக கொண்
 டிருக்கிறார்கள் கிருஷ்ணனேபோலக் கறுத்தநிறமுடையவனும்
 பெரியஸாலவிருக்ஷம்போல உன்னதமாயிருக்கின்றவனுமான இந்
 த திருஷ்டதபுமனன் இரண்டாவது அராஜுனனைப்போல ஸௌ
 தகத்தில் ஸஞ்சரிகுகிறான், பெரியவிலலைக் கையிலெடுத்தது உத
 தமமான அஸ்திரங்களைப் பூட்டி தருஷ்டதபுமனனைக் குறித்ததுச
 செல அரசனையும் விருகோதரனையும் எதிர்த்தது நீ சண்டைசெய
 யாயாக எவன்தான் பிரியனான தனபுதலவன் அநேகவாஷ
 ளாலம் ஜீவித்திருக்க விருமப்பமாட்டான்? ஆயினும், நான் கூத்ததி
 ய தாமததை நன்றாகப்பார்த்தது உன்னை ஏவுகிறேன் ஐயனே!
 புத்தங்களில் யமனுக்கும் வருணனுக்கும் ஸமானரான இந்தப்
 பீஷ்மர் மஹாபுத்தத்தில் இதோ பாண்டவர்களுடைய பெருஞ்
 சேனையை எரிகுகிறா' என்று கூறினார் மஹாராஜே! பிரதாப
 ராலியான தரோணர், தம்புத்திரரைப்பார்த்தது இவ்வாறு -கட்டளை
 ிட்டு, அம்மஹாபுத்தத்தில் தாமசாஜருடன் போராட்டிந்தான் :-

நூற்றுபத்தினுனருவது அதயாயம
பீஷ் ம வ த ப வ ம (தோடர்ச்சி)

(பீமஸேனனது பராக்ரமவநுணை)

அரசரே! பகததன், கிருபா, சலயன், கிருதவாமா, அவந
தேசத்தரசர்களான விரதானுவிரதர்கள், விரததேசாதிபதியா
ஜயதரன், சிதரஸேனன், விகாணன், யௌவனமுள்ளவனான த
மாஷணன் ஆகிய உமமைச் சோரநவாகளான இந்தப் பத்தாபு
வீரர்கள் பற்பல தேசங்களினின்று வந்திருக்கின்ற பெரியசே
யுடன் புத்தத்தில் பீஷ்மருக்கு மிகக் கோத்திரிய விரும்பிப் பி
ஸேனனுடன் போரிந்தனர் சலயனே பீமஸேனை ஒன்ப
பாணங்களால் அடித்தான் கிருதவாமாவும் கிருபரும் மூன்
பாணங்களாலும் ஒன்பதுபாணங்களாலும் பீமனை அடித்தார்கள்
சிதரஸேனனும் விகாணனும் பகததனும் பீமஸேனைப் பப்ப
துப் பாணங்களால் அடித்தார்கள் ஸைந்தவன் பீமசேனை
மூன்றுபாணங்களால் அடித்தான், அவநதிதேசாதிபதிகளா
விரதானுவிரதர்கள் ஐவையுபாணங்களால் அடித்தார்கள், த
மாஷணனே கூடையுள்ள இருபதுபாணங்களால் பாண்டவ
அடித்தான் மகாராஜரே! வீரனும் சத்தருவீரர்களைக் கொல்
கின்றவனுமான அநதப்பாண்டவன் தனித்தனியாகப் பிரகாசி
கின்றவர்களும் எல்லாவுலகங்களிலுமுள்ள வீரர்களைக் காட்
லும் உத்தமர்களும் மகாரதர்களுமான அநதக் கௌரவர்களை
ரையும் புத்தத்தில் அடித்தான் பாரதரே! பீமன் சலயனை ஏ
பாணங்களாலும் கிருதவாமாவை எட்டுபாணங்களாலும் அடி
துப் பின் கிருபருடைய அம்புடன் கூடின விலை நடுவில் துண்டா
கினான், பிறகு, அறுக்கப்பட்ட விலையுடைய இந்தக்கிருபரை ம
படியும் ஏழு பாணங்களால் அடித்தான், அவவாரே, விரதனையு
அனுவிரதையும் மூம்மூன்று பாணங்களால் அடித்தான் தூப
ஷணையும் சித்திரஸேனையும் முறையே இருபது பாணங்கள்
லும் ஐந்துபாணங்களாலும் அடித்தான், விகாணையும் ஜயதர
னையும் முறையே பத்துபாணங்களாலும் ஐந்துபாணங்களாலு
அடித்தான் பீமன் மறுபடியும் ஸைந்தவனை மூன்று பாண
களால் அடித்து மகிழ்ச்சியோடு காஜித்தான் ரதிகாரு
உத்தமரான கௌதமா, பிறகு, வேறு விலைக் கையிலெடுத்து
பரப்பபுடன் கூடையுள்ள பத்துப் பாணங்களால் பீம
அடித்தார் மகாராஜரே! வேணுகம் என்கிற ஆபுதங்களால்
பெரிய யானை அடிக்கப்படுவதுபோலப் பத்துபாணங்களால் அடி
க்கப்பட்ட பிரதாபசாலியான பீமன், பிறகு, கோபங்கொண்டு பு
த்தத்தில் அனேக பாணங்களால் கிருபரை அடித்தான் காலனுக்கு

நதகனுக்கும் ஒப்பான காரதியுள்ள பீமஸேனன, அவனிட
 ரகவே, ஸைந்தவனுடைய குதிரைகளையும் அவன துஸாரதியையும்
 னனுபாணங்களால் அடித்து யமலோகத்திற்கு அனுப்பினான்
 காரதனுன் ஸைந்தவன் குதிரைகள் கொல்லப்பட்ட ரதத்தி
 ின்று விரைவாகக் குதித்துப் பீமஸேனனமீது கூர்மையுள்ள
 ாணங்களைப் பிரயோகம்செய்தான் பீமன் மிகக் பலசாலியான
 ஸைந்தவனுடையவிலை இரண்டுபல்லங்களுாலே நடுவில் துண்டாக
 னான் வேந்தரே! அதுககப்பட்ட விலைபுடையவனும் ரதத்தை
 ழந்தவனும் குதிரைகள் கொல்லப்பட்டவனும் ஸாரதியை இழந்
 வனுமான அந்த ஜயத்தரதன் விரைவாகச் சித்தரஸேனனது ரதத்
 னமீதேறினான் அந்த யுத்தத்தில் பாண்டவன் அதயாசசரிய
 மான காரியத்தைச் செய்தான் பீமன், எல்லா ஜனங்களும்
 ாரத்துக்கொண்டிருக்கும்பொழுதே, மகாரதர்களைப் பாணங்க
 ால் அடித்தும் தடுத்தும் ஸைந்தவனை ரதத்தை இழந்தவ
 றகச் செய்தான் அப்பொழுது, சலயன் பீமஸேனனுடைய
 ர்ச செய்கையைப் பொறுமல் சிறப்பினாலே நன்றாகச் சாணை
 டிக் கப்பட்டவைகளும் மிகக் கூர்மையுள்ளவைகளுமான
 ம்புகளை விலைநீர் பூட்டி யுத்தத்தில் பீமனை அடித்தான், 'நில,
 ல' என்றும் சொன்னான் சத்தாருக்களைத் தண்டிக்கஞ்
 ிறமை மையுள்ளவர்களான கிருபா, கிருதவாமா, வீரயசா லியான பகத்த
 னன், அவந்திதேசத்தரசர்களான வீந்தானுவீந்தாக்கள், சித்தரஸே
 னன், தூமாஷ்ணன், விகாணன், வீரயசாலியான விரதராஜன்
 லாக்கள் சலயனைக் காக்கும்பொருட்டுப் பீமனை விரைவாக அடித்
 ார்கள் அந்தப் பீமனும், அவர்களை ஐவையுபாணங்களால் அடித்
 ாச் சலயனை எழுப்பதுபாணங்களாலும் மறுபடியும் பத்துப்பாணங்
 ளாலும் அடித்தான் சலயன் அந்தப் பீமனை ஒன்பதுபாணங்களால்
 டித்து மறுபடியும் ஐந்துபாணங்களால் அடித்து அவனுடைய ஸா
 தியைப் பலத்தினாலே மாமஸ்தானத்தில் திடமாக அடித்தான்
 ரதாபசாலியான பீமஸேனன், விசோகன் (பாணங்களால்) பிளக்
 ப்பட்டிருப்பதைக் கண்டு மத்திரராஜனுடைய இரண்டுகைகளிலும்
 ார்பிலும் மூன்றுபாணங்களைப் பிரயோகித்தான் அவவாறே,
 றற்பப் பெரிய விலலாளிகளையும் மும்மூன்றுபாணங்களால் அடித்து
 ிம்மம்மபோலக் காஜித்தான் யுத்தத்தில் முயற்சியுடையவர்களும்
 காவிலலாளிகளுமான அந்தக் கௌரவவீரர்கள் யுத்தத்தில்
 மாதத்தான பாண்டவனை முனைமழுங்காத மும்மூன்று பாணங்
 ளாலே மாமஸ்தானங்களில் நன்றாக அடித்தார்கள் சிறந்த வில
 ாளியான அந்தப் பீமஸேனன் நன்றாக அடிக்கப்பட்டும் வாஷிக
 னைற மேகங்களால் (விடப்பட்ட) நீர்த்தாக்கையாலே மலையானது
 னபமுறத்துபோலத் துன்பமுறவில்லை அரசரே! பாண்டவாக

ஞாந மகாரதனும மிகக சோததிபுள்ளவனுமான பீமஸேனன கோ
மீறி மதரராஜனை மூன்று பாணங்களாலும் கிருபரை ஒன்பது
பாணங்களாலும் நான்குபக்கங்களிலும் மிகுதியாக அடித்தது
பிராகஜ்யோதிஷ தேசத்தரசனை நூறுபாணங்களால் யுத்தத்தி
அடித்தான், பிறகு, அதிக ஹஸ்தலாகவமுள்ளவனபோல மகாப
சாலியான கிருதவாமாலினுடைய அம்புடனகூடின விலலை மிக
கூடையுள்ள கூடாரபரத்தினுலே அறுத்தான் பகைவாகக்
வாட்டுகிறவனான கிருதவாமா அப்படிப்பட்ட வேறு விலலை
கையிலெடுத்து விருகோதரனை இரண்டுபுருவங்களினிடையில நாய்
சத்தால் அடித்தான் பீமனோ யுத்தத்தில் சலயனை ஒன்பது
பாணங்களால் அடித்துப் பகத்ததனை மூன்றுபாணங்களாலும்
கிருதவாமாவை எட்டுப் பாணங்களாலும் கௌதமா முதலாக
ரதிகாக்கை இரண்டிரண்டு பாணங்களாலும் அடித்தான் அவ
களும் அந்தப் பீமனை யுத்தத்தில் கூடையுள்ள பாணங்களால்
அடித்தார்கள் மகாரதர்களால் எல்லா ஆயுதங்களாலும் அடி
வாறு பீடக்கப்பட்டும அந்தப் பீமன துன்பமற்றவனாக ஸமானா
ளான அவர்களைத் துருமபுபோல எண்ணி ஸஞ்சரித்தான் ரதிகா
ஞாந சிரேஷ்டர்களான அந்த வீரர்களும் மணக்கவலையற்றவர்கள்
கப் பீமனமீது நூறுநூறுகளும் ஆயிரமாயிரமாகவும் கூடையுள்ள
பாணங்களைப் பிரயோகமசெய்தார்கள் அறிவிறகிறந்தவரே
மகாரதனும வீரனுமான பகத்ததன் மிகவேகமுள்ளதும் பொ
காமபுள்ளதுமான சகதியாயுத்தத்தை அந்தப் பீமனமீது யுத்த
தில் பிரயோகித்தான் மகாபாகுபலமுள்ளவைந்தவன் தோமர
தையும் பட்டஸத்தையும் பீமனமீது பிரயோகித்தான் அரசோ
யுத்தத்தில் கிருபரும் சலயனும் முறையே சதகனியையும் ஒரு
பாணத்தையும் பீமனமீது பிரயோகித்தார்கள் பிறகு, மற்ற
சிறந்த விலலாளிகள் பீமஸேனனைக் குறித்துப் பராகரமத்தினு
ஐந்து ஐந்து பாணங்களைப் பிரயோகித்தார்கள் வாயுயுத்திரனோ
பீமன தோமரத்தை கூடாரபரத்தினுல இரண்டாக வெட்டினான்
பட்டஸத்தை மூன்று பாணங்களாலே எள்ளுசெடியின் அடி
கட்டையை வெட்டியெறிவதுபோல வெட்டியெறிந்தான் மக
ரதனான அந்தப் பீமன கழுகிறகுள் கட்டப்பெற்ற ஒன்பது
பாணங்களாலே சதகனியைத் துண்டித்து மதரராஜன் தொடுத்த
பாணத்தையும் அறுத்து யுத்தத்தில் பகத்ததன் விடுத்த சக
தியையும் விரைவாக அறுத்தான் யுத்தத்தில் புகழ்ச்சிபெற்ற
பீமஸேனனும் கோரமான மற்றப் பாணங்களைக் கணுக்கள் ப
வாயுள்ள அம்புகளாலே ஒவ்வொன்றையும் முடிமுனருகத் துண்ட
டாக்கினான் பிறகு, சிறந்த விலலாளிகளான அவர்கள் அ
வரையும் முடிமுன்று பாணங்களால் அடித்தான் பிறகு, அ

காயுத்தம் நடக்கையில் அராஜுனன் மகாரதனும யுத்தத்தில் துருக்களை நாசம் செய்கின்றவனும் அம்புகளால் போர்புரினை வனுமான பீமனைக்கண்டு ரதத்தோடு அந்த யுத்தரங்கத்துக்கு ந்தான அந்த யுத்தகளத்தில் ஒன்றுகூடியவாகளும் மகர்பல லீகளுமான அந்தப் பாண்டவாகளிருவரையுங்கண்டு உமமைச் சாரத புருஷசிரேஷ்டர்கள் ஜயத்தில் ஆசைவைக்கவில்லை ரதரே! பிறகு, பீஷமரைக் கொல்ல விரும்பிய அராஜுனன் கண்டியை முன்னிட்டுக்கொண்டு ரணகளத்தில் மகாரதர்களோடு பாபுரினைய பீமனை அடைந்து உமமைச் சேராத பத்து வீரா ள் யுத்தத்தில் எதிர்த்தான வேந்தரே! ரணகளத்தில் பீமனை திராதுப் போர்புரிந்துகொண்டு நின்றவர்களை அராஜுனன், மனுக்குப் பிரியத்தைச் செய்யக்கருதி அடித்தான் பிறகு, ரியோதனராஜன் ஸுசாமாவைப்பார்த்து, 'நீ ஸேனா ஸமூகங் ளாலே எல்லாப்பக்கங்களிலும் சூழப்பெற்று அராஜுனனையும் மஸேனனையும் கொல்வதின்பொருட்டு விரைவாகச்செல் றண்டுயுத்திராகளான இந்த அராஜுனனையும் பீமனையும் கொல்' னறு துண்டினுன் துரியோதனனுடைய அந்த வாராதையைக் கட்டு, திரிகாததேசத்திற்கும் பிரஸ்தலதேசத்திற்குந் தலைவ ன ஸுசாமா வில்லாளிகளான பீமராஜுனர்களைக்குறித்து யுத் தத்தில் எதிர்த்து விரைவாக ஓடி அநேக ஆயிரமரதங்களோடு நாற றங்களிலும் அவர்களைச் சூழ்ந்துகொண்டான் பிறகு, அராஜுன னுக்குப் பகைவர்களுடன் பெரும்போர நடந்தது

நூற்றப்பதினான்காவது அத்யாயம்

பீ ஷ ம வ த ப ர வ ம் (தொடர்ச்சி.)

(பீமாஜுனர்களுடைய பராக்ரீமவீரணை)

அரசரே! அராஜுனனே யுத்தத்தில் முயற்சியுடையவனும் மகாரதனுமான சலயனைப் படிந்தகணுக்களுள்ள அம்புகளால் மூடின ராஜேந்திரரே! அராஜுனன் ஸுசாமாவையும் கிரு ளையும் முமமூன்று பாண்டங்களால் அடித்தான், பிராகஜயோ ஷ தேசத்தரசன், விரதராஜனான ஜயதரதன், சித்ரஸேனன், காணன், கிருதவாமா, தாமாஷணன், மகாரதர்களான அவந்தி தசத்து வீரர்கள் ஆகிய இவர்கள் ஒவ்வொருவரையும் கழுகிறகு ள் கட்டின முமமூன்று பாண்டங்களால் யுத்தத்தில் அடித்தான் ரதரே! சித்ரஸேனனது ரதத்தில் வீற்றிருப்பவனும் அதிரதனு

1 'ஸமரே' எனப்பது விடப்பட்டது

மான ஜயதரதன அமபுகளாலே பாண்டவனுடைய சேனையை யுத்தத்தில் பீடித்துப் பாணங்களாலே அராஜுன்னையும் அடித் வேகத்துடன் பீமனையும் அடித்தான் வேந்தரே! சலயனும் மகாகளுள் உத்தமரான கிருபரும், பலவாறு மாமஸ்தானங்களை மிளகுகின்ற பாணங்களாலே அராஜுனனை யுத்தத்தில் னுன்பமையச் செய்தார்கள் சிதரஸேனன முதலான உமமுடைய குமாரர்கள் யுத்தத்தில் அராஜுன்னையும் பீமஸேனனையும் கூாமையுள்ள ஐவைவரதுபாணங்களால் விரைந்து அடித்தார்கள் ரதிகாகளு சிறந்தவாகளும் பரதசிரேஷ்டாகளுமான சூரதியின் குமாராக திரிகாததாக்களுடைய பெரிய படையை யுத்தத்தில் மிகவருதனாக ஸாசாமாவும் ரணகளத்தில் விரைவாகச் செல்லுகின்ற னுன்பது பாணங்களால் பாரதனை அடித்து அவனுடைய பெருபடையை நடுங்கும்படி செய்துகொண்டு உரக்க லிமமநாதம்செய்தான் சூரர்களான மறறரதிகாசன பொற்கட்டுள்ளவைகளு லக்ஷ்யத்தில் நேராகச் செல்லுகின்றவைகளும் கூாமையுள்ளவைகள் மான பாணங்களாலே பீமஸேனனையும் தனஞ்சயனையும் அடித்தார்கள் அந்த ரதிகாக்களுடைய மத்தியில் ரணக்கிரீடைசெய்கின்றவாகளும் ரதிகாக்களுள் உதாரர்களும் பரதகுலத்தில் பிறந்த வீரர்களுள் சிறந்தவாகளுமான சூரதிபுத்திரர்கள் இருவரும், மாமஸதைப் பக்ஷிக்க விருப்பம்கொண்டு பசுக்கூட்டத்தினிடையில் ஸசரிகுகின்ற மதமிஞ்சிய இரண்டு லிமமங்களபோல ஆசசரியசமான சூபமுடையவர்களாகக் காணப்பட்டார்கள் வீரர்களா, பீமன் அராஜுன்னிருவரும் யுத்தகளத்தில் சூரர்களுடைய வீக்கையும் அமபுகளையும் பலவாறு அறுத்து அவர்களுடைய தக்கை நூதுநூறாக உருட்டினார்கள் அந்தப் பெரிய போர்களில் அனேகரதங்கள் ஒழிக்கப்பட்டன நூற்றுக்கணக்கான குரைகள் கொல்லப்பட்டன யானைகளும் யானைப்பாக்களோடு பூமியில் விழுந்தன. அரசரே! ஆங்காங்கு அனேகரதிகாக்களு குதிரைவீரர்களும் நாசம்பண்ணப்பட்டு எல்லாப்பகங்கனிலு துடிககிறவர்களாகக் காணப்பட்டார்கள் கொல்லப்பட்ட யானைகூட்டங்களாலும் காலாட்படைகளின் கூட்டங்களாலும் நாசசெய்யப்பட்ட குதிரைகளாலும் பலவாறாக ஒழிக்கப்பட்ட தோளாலும் யுத்தபூமி பரப்பப்பட்டிருந்தது பாரதரே! பலவாறாக வெட்டித் தள்ளப்பட்ட குடைகளாலும் கீழே அறுத்துத் தள்ளப்பட்ட கொடிமரங்களாலும் ஒடிந்து கீழே கிடக்கின்ற அங்குசங்களாலும் யானைவிரிப்புக்களாலும் கேயூரங்களாலும் தோளவளைகளாலும் முதது மாலைகளாலும் துக்கைக்கப்பட்ட கம்பளங்களாலும் தலைப்பாகைகளாலும் ரிஷடிகளாலும் சாமர

ளாலும் விசிறிகளாலும் ஆங்காங்கு புரட்டித்தள்ளப்பட்டவை
 னும் சரத்தனம் பூசப்பெற்றவைகளுமான கைகளாலும் அரசாக்கரு
 டைய தொடைகளாலும் புத்தபூமியானது நன்குபரப்பப்பட்டது
 கை பலசாலியான பாரததன் அம்புகளாலே அநத வீரர்களைத்
 தேதுக்கொன்றதாகிய அவனுடைய ஆச்சரியமானவல்லமையை
 புநத புத்தத்தில நான்கள் கண்டோம் மஹாபலசாலியான உம்
 டைய புத்திரனே பீமராஜனாகருடைய பராகிரமத்தைக்
 கண்டு கங்கா புத்திரரான பீஷ்மருடைய சத்ததினை ஸம்பத்தை
 புடைந்தான் கிருபா, கிருதவாமா, லிந்துதேசாதிபதியான
 யத்தரன், அவந்திதேசாதிபாக்களான விரதானுவிரதாக்கள் ஆகிய
 வர்கள் அப்பொழுது புத்தத்தைவிட்டு விலகவில்லை பிறகு,
 புநத வில்லாளியானபீமனும் மகாரதனான பலகுன்னும் கௌர
 வர்களுடைய 'கோரமான படையை புத்தத்தில் மிகவும் ஓடும்
 டிசெய்தார்கள் பிறகு, அரசாக்கள் அராஜுன்னது தேரின்மீது
 யிலிறுக்கக் கட்டின பாணங்களில் பதினாயிரங்களையும் லக்ஷங்
 ளையும் விரைவாக விழுமபடி செய்தார்கள் பிறகு, பாரததன்
 புநத மகாரதர்களைப் பாணக்கூட்டத்தால தடுத்தது புத்தக்காத
 ல நாலாபக்கங்களிலும் அவர்களை மிருதபுவினிடைத்திறகு அனுப்
 னான மகாரதனான சலயனே புத்தரங்கத்தில் விளையாடுகிறவன்
 பாலிருந்துகொண்டு கோபமுற்றுப் பதிந்தக்கணுக்களுள்ள பலலங்
 ளாலே அராஜுன்னை மாரபிஷ்டத்தான பாரததன் அவனுடைய
 லலையும் கையினஉறையையும் ஐந்துபாணங்களால் அறுத்துக்
 காமைபுள்ள அம்புகளாலே பிறகு அவன்யும் மாமஸ்தானத்தில்
 புடித்தான் பிறகு, மதரராஜன் ரோஷமுள்ளவனாகிக் கராயத்திறகு
 ராதகமாயுள்ள வேறுவிலலைக் கையிலெடுத்தது புத்தத்தில் அராஜு
 னனை அடித்தான் மகாராஜரே ! மதரராஜன் அராஜுன்னைமூன்று
 பாணங்களாலும் வாஸுதேவரை ஐந்துபாணங்களாலும் பீமஸே
 னனை ஒன்பதுபாணங்களாலும் இரண்டுகைகளிலும் மாரபிலும்
 புடித்தான் பிறகு, மகாரதாக்களும் பாண்டு புத்திராக்களுமான
 ராததனும் பீமஸேனனும் தூரியோதனனுடைய பெருமபடையை
 ரசம்செய்துகொண்டிருந்த இடத்துக்குத் துரோணரும் மகாரத
 ன மாகதனும், தூரியோதனனால கட்டளையிடப்பெற்று, வந்தார
 ள் பரதகுலத்தில் பிறந்தவர்களுள் உத்தமரே ! ஜயதஸேனனே
 புத்தரங்கத்தில் பயங்கரமான ஆபுத்தத்தைபுடைய பீமனைக் கூமை
 ள்ள எட்டுப்பாணங்களால் அடித்தான் பீமன் அநத ஜயதஸே
 னனைப் பத்துப்பாணங்களாலும் மறுபடி ஐந்துபாணங்களாலும்
 புடித்து ஒருபல்லத்தினுலே அவனுடைய ஸாரதியை அடித்துத்
 தாததட்டினின்று கீழேவிழுமபடி செய்தான் பிறகு, அரசனான

அநதமாகதன எல்லாச்சேனைகளும் பாரததுக்கொண்டிருக்க
பொழுதே, நிலைதவறி எல்லாப்பக்கங்களிலும் ஒடுகின்ற குதியை
ளோடு (போரக்களத்தினின்றும்) விலகினான் துரோணரோ அ
தருணம் பாரததுப் பீமஸேனனைக் கூடையுள்ளவைகளும் உருக
னூலானவைகளும் துனியில முடகளோடு கடியவைகளும்மான அ
பததைநது பாணங்களாலே அடித்தாரா பாரதரே! யுத்தத்தி
புகழ்பெற்ற பீமன பிதாவுக்குச் சமமான அநதக் குருவைப் பீ
நில ஐந்தபலவங்களாலும், அவ்வாறே, அதுபதுபாணங்களாலு
அடித்தான அாஜுனனோ ஸாசாமாவை அனேகபாணங்களா
அடித்து அவனுடைய ஸையைத்தைக் காற்றானது பெரிய மேக
களைச் சின்னபின்னம் செய்வதுபோலச் சின்னபின்னமாககினான்
பிறகு, பீஷ்மரும் தூயோதனராஜனும் கோஸலதேசாதிபதியா
மிருகதபலனும் அதிககோபமுண்டு பீமஸேனன தனஞ்சயன் இ
வரையும் எதிர்த்தாராகள் அவ்வாறே, சூரர்களான பாண்ட
களும் பாரஷ்மனை திருஷ்டதபுமன்னும், வாயைத்திறக்கும்பயம்
போன்ற பீஷ்மரை யுத்தத்தில் எதிர்த்து வந்தாராகள் சிகண
யோ பாரதர்களுக்குப் பிதாமகரான பீஷ்மரை நாடி மகாரதரா
அவரிடத்தில் பயமின்றி மிகமனக்களப்பிபுடன எதிர்த்துவந்தா
யுதிஷ்டிரரை முதன்மையாகக்கொண்ட பாரததாகள் சிகண்டி
முன்னிட்டுக்கொண்டு எல்லா ஸருஞ்சயர்களுடனும் யுத்தத்தி
பீஷ்மரை எதிர்த்துப் போர்புரிந்தாராகள் அவ்வாறே, உமமை
சோரதவார்களனைவரும் விரதத்தினின்றுதவறாத பீஷ்மரை மு
ன்னிட்டுக்கொண்டு சிகண்டிமுதலானபாரததாகளனைவரையும் யு
த்தத்தில் எதிர்த்துப் போர்புரிந்தாராகள் பிறகு, பீஷ்மருக்கு ஜ
முண்டாவதனபொருட்டுப் பாண்டவர்களுடன் அநத யுத்தநக
தில் கௌரவர்களுக்குப் பயங்கரமான போர நடந்தது அரசே.
உமமைச் சோரதவர்களுடைய ஜயத்தில் பீஷ்மா பந்தயமானா
யுத்தமாகிற சூதாட்டமானது, வெற்றியின் பொருட்டோ தோ
வியின் பொருட்டோ அநதப் பீஷ்மரைச் சாரந்திருந்தது ராஜே
திரரே! திருஷ்டதபுமன்னோ எல்லாச் சைனியங்களையும் பாரதத்
'ரதிக சிரேஷ்டர்களே! நீங்கள் பயப்படாதீர்கள் கவகாபுத்தி
ரைஎதிர்த்துச் செல்லுங்கள்' என்று கட்டகையிட்டான் ஸே
பதியின் வாராததையைக் கேட்டு மகாயுத்தத்தில் பாண்டவர்க
டையசேனை பிராணனை விடத்துணிந்தது பீஷ்மரை எதிர்த்து வி
வாக்சு சென்றது மகாராஜரே! ரதிகர்களுள் சிரேஷ்டரா
பீஷ்மரும் வருகின்ற அபபெருமபடையை, பெரிய கடலான
வருகின்ற வெள்ளத்தையெல்லாம் ஏற்றுக்கொள்வதுபோல ஏ
றுக்கொண்டார்' என்று கூறினான்

நூற்றுப் பதினாநதாவது அதுயாயம்

பீஷ் ம வ த ப ர வ ம் (தோடர்ச்சி)

(பீஷ்மர் போரில் வெறுப்படைந்து தம்மைக்கொல்லமுயலும்படி யுத்தேஷ்டாரை ஏவியது)

திருதராஷ்டிரன், 'ஸஞ்சய! சந்தனுமகாராஜருடைய புத றும் மகாவீரயசாலியுமான பீஷ்மா பாண்டவர்களோடும் ஸஞ்சயர்களோடும் எவ்வாறு பத்தாவது நாளில் யுத்தம் செய ரா? கௌரவ வீரர்களும் பாண்டவர்களை எவ்வாறு யுத்தத் தல் எதிர்த்தனர்? போரை ஆபரணமாகக் கொண்ட பீஷ்ம றுடைய மகாயுத்தத்தை எனக்குச் சொல்' என்று வினவ, ஸஞ ளன் சொல்லலானான்

'பரதகுலத்தில் உதித்தவரே! கௌரவர்கள் பாண்டவாக ாடு எதிர்த்துச் சண்டை செய்ததையும், மேலும், அந்த யுத்தம் ாந்த வகையையும் இப்பொழுது நான் (உமக்கு) உரைப்பேன டியினாலே, ஒவ்வொரு தினமும் வந்தவுடன், உமமைச் சோந்த ாரதர்கள் உத்தமமான அஸ்திரங்களால் பரலோகத்தை அடை க்கப் பட்டார்கள் யுத்தத்தில் ஐயத்துடன் கூடியவரும் குரு லத்தில் பிறந்தவருமான பீஷ்மா தாம் பிரதிஜை பண்ணிப்படி ரத்தாங்களுக்கு யுத்தத்தில் ஓயவின்றி நாசத்தை உண்டாக்கி ர சத்துருக்களைத் தபிக்கச் செய்வரே! கௌரவர்களுடன் ாரந்து போராடிகின்ற பீஷ்மரையும் பாஞ்சால ராஜகுமாரனான ண்டியுடன் கூடியிருக்கின்ற அராஜுணனைப்புகண்டு ஜனங்கள் நதேகமடைந்தார்கள் பத்தாவது நாளில் பீஷ்மருக்கும் அர ணனுக்கும் நேரந்த அந்தச் சண்டையில் யுத்தரங்கத்தில் மிக ம பயங்கரமான ஜனகூயமானது ஒழிவற்று உண்டாயிற்று சத் ருக்களைத் தபிக்கச் செய்கின்றவரும் உத்தமமான அஸ்திரங ள் அறிந்தவரும் சந்தனுபுத்திரருமான பீஷ்மா அந்தப் பத்தா து நாள யுத்தத்தில் பதினாயிரம் பதினாயிரமாகவும் இன்னும் திகமாகவும் யுத்தவீரர்களைக் கொன்றார் அரசரே! பெயா றும் கோத்திரங்களும் அறியப்படாதவர்களும் போரில் பின ாங்காதவர்களுமான எல்லாச் சூரர்களும் அங்குப் பீஷ்மரால் காலப்பட்டுப் பட்டார்கள் தாமாதமாவும் பகைவர்களை வாட்குறி ருமான பீஷ்மா பத்துநாள முழுமையும் பாண்டவ சேனையை வவாறு தவிக் கச் செய்துவிட்டு ஜீவித்திருப்பதில் ஆசையற்றவ ன்ரை மஹாராஜரே! மிகக் புதுபலமுள்ள உமமுடையபிதாவான நந்த தேவவிரதா (எல்லாருக்கும்) எதிரில், விரைவில் தமக்கு

வதத்தை விரும்பி, 'யுத்தத்தில் எதிர்த்து நிற்கும் புருஷசிகே
டாகளை யான கொல்லேன்' என எண்ணி ஸம்பத்திலிருக்கிக்
பாண்டநதனரைப் பார்த்து, 'யுதிஷ்டிர! பேரறிவுள்ளவனே
எல்லாச் சாஸ்திரங்களிலும் வல்லவனே! அப்பா! சொல்லுகிற
என்னிடத்தினின்று தாமதத்தைவிட்டு விலகாததும் ஸவாக
தைப் பலனாகக் கொண்டதுமான வாரததையைக் கேள் அப்ப
பரதகுலத்தில் உதித்தவனே! இந்தத் தேகத்தில் நான் அதிகம்
வெறுப்படைந்திருக்கிறேன் யுத்தத்தில் அனேக பிராணிகளை
கொன்றுகொண்டே எனக்கு நெடுங்காலம் சென்றுவிட்ட
ஆதலால், எனக்கு நீ பிரியத்தைச் செய்ய விரும்பினால் அராஜ
னையும் பாஞ்சாலர்களையும் ஸருஞ்சயாகளையும் முன்னிட
கொண்டு என்னைக் கொல்லும் விஷயத்தில் முயற்சிசெய்யவே
ண்டும்' என்கிற வாக்கியத்தைக் கூறினா ஸதயத்தில் நோக
கொண்ட பாண்டவராஜர் அவருடைய அந்த அபிப்பிராயத்தை
அறிந்து யுத்தத்தில் ஸருஞ்சயாகளுடன் பீஷ்மரை எதிர்த்து
சென்றார் மன்னரே! பிறகு, திருஷ்டதயுமனனும் பாண்டு புத்
ரரான யுதிஷ்டிரரும் பீஷ்மருடைய அந்த வாரததையைக்கேட்டு
தங்கள் ஸைனிகர்களைப் பார்த்து, 'ஸத்தியஸந்தனும் சத்தருக்க
ஜயிப்பவனுமான அராஜனாலே நீங்கள் காககப்பெற்றுப் பீஷ்
மை எதிர்த்துச் செல்லுங்கள், அவருடன் போர்புரியுங்கள், யு
த்தத்தில் அவரை ஜயித்துவிடுங்கள் சிறந்த வில்லாளியும் சே
பதியுமான திருஷ்டதயுமனனும் பீமஸேனனும் யுத்தத்தில்
சயமாக உங்களைப் பாதுகாப்பார்கள் ஸருஞ்சயாகளே! யுத்
தில் இப்பொழுது உங்களுக்குப் பீஷ்மிடத்தினின்று கொஞ்
மேனும் பயமுண்டாக வேண்டாம் சிகண்டியை முன்னிட
கொண்டு விசயமாகப் பீஷ்மரை ஜயிக்கப் போகிறோம்' என
சொன்னார்கள் பத்தாவது நாளில் அந்தப் பாண்டவர்கள் அவ
மான பிரதிஜைஞ்சையசெய்துகொண்டு, 1 மஹாலோகத்தைஅவ
தில் முயற்சிபுள்ளவர்களாகிக் கோபமுண்டு சென்றார்கள் அ
வர்கள் சிகண்டியையும் பாண்டவனை தன்னஞ்சயனையும் முன்னிட
பீஷ்மரைத் தன்னவதில் அதிக முயற்சியைச் செய்தார்கள் பிற
உமது புத்திரனாலே கட்டளையிடப்பட்ட மஹாபலசாலிகளு
சேனைகளை யுடையவர்களும் துரோணரோடும் அவர் புத்ரரோடு
சுடியவர்களான பறபல தேசத்து அரசர்களும் எல்லா ஸுதே
தரர்களோடு கூடின பலவானான துச்சாஸனனும் யுத்தமத்தி
லிருக்கின்ற பீஷ்மரை அப்பொழுது காப்பாற்றினார்கள் பிற
உமமைச் சோந்த சூரர்கள் மஹர் வீரதசாலியான பீஷ்மரை மு
ன்னிடக்கொண்டு சிகண்டியை முதன்மையாகக் கொண்ட பா

பாகளை யுத்தத்தில் எதிர்த்துப் போர்புரிந்தார்கள் வானரத்
 தக கொடியாகக் கொண்ட அாஜுனன சேதிதேசத்து வீராக
 ராமம் பாஞ்சாலாகளோடும் சிகண்டியை முன்னிட்டுக்கொண்டு
 தனு புத்திரரான பீஷ்மரை எதிர்த்தான் சினியின் பேரனான
 தயகி துரோண புத்திரரையும் திருஷ்டகேது பௌரவனையும்
 மிமன்பு மந்திரியுடன்கூடின துரியோதனனையும் எதிர்த்துப்
 போர்புரிந்தார்கள் பகைவாகளை வாட்டுபவரே! வீராட்டு
 னனியங்களுடன் சோரது சேனையுடன் கூடியவனும் விருத்த
 த்திரனுடைய குமாரனுமான ஜயதரதனை எதிர்த்தான் யுதிஷ்
 ஥ா, சிறந்த வில்லாளியும் ஸைனியங்களை யுடையவனுமான மதர
 ஜனை எதிர்த்தார பீமஸேனனும் நானகு பக்கங்களிலும் காக
 பெற்று யானைப்படையை எதிர்த்து அருகிற செனரான பாஞ
 லயன, ஸஹோதரர்களுடன் சோரது முயற்சியுடன் எவ்விதத்
 தலும் அவமதிக்க முடியாதவரும் தடுக்கமுடியாதவரும் ஆயுதம்
 ததவா அனைவருள்ளுஞ் சிறந்தவருமான துரோணரைநோக்கி
 ரித்ததுச் செனரான சததுருக்களை அடக்குபவனும் லிமமத்
 தக கொடியாகக்கொண்டவனும் ராஜபுத்திரனுமான பிருகத்
 னன் கோங்குமரத்தைக் கொடியாகக்கொண்ட ஸுபத்திராபுத்
 தனை எதிர்த்தான் உமது புத்திரர்கள் யுத்தத்தில் பாரதனைக்
 காலலக்கருதி அரசாக்களுடன் சிகண்டியையும் பாண்டவனான
 னஞ்சயனையும் எதிர்த்தார்கள் மிக்க பயங்கரமாயுள்ள இரண்டு
 னனைகளினுடைய பராக்ரமமும் அந்த யுத்தங்களில் வெளிப
 டுச்ச சேனைகளும் சிதறியோடவே பூமி மிக நடுங்கியது பார
 தரே! உமமைச் சோரதவர்களுடையனவும் பிறர்களுடையனவு
 ன் அந்தச் சேனைகள் யுத்தத்தில் பீஷ்மரைக்கண்டு நனருகப்
 போர்புரியத் 1 தொடங்கின பாரதரே! பிறகு, முயற்சிகொண்டு
 நவரைபொருவா எதிர்த்து ஒடிவருகின்ற அந்த வீரர்களுடைய
 பரிய சபதமானது எல்லாத் திக்குகளிலும் தோன்றியது யானை
 ரினுடைய காஜனைகளும் சங்கவாதியங்கள் துந்துபிவாததியங்
 ர இவைகளினுடைய சபதமும் ஸைனியங்களினுடைய லிமம
 தமும் பயங்கரமாகத் தோன்றின எல்லா அரசாக்களின் மாலை
 ரிலும் தோளவனைகளிலும் கிரீடங்களிலுமுள்ள சந்திர சூரியபா
 நுக கொப்பான் ஒளியானது மங்கிப்போயிற்று சஸ்திரங்களா
 ர மின்னல்களாலே சூழப்பட்டிருக்கிற புழுதியாகிற மேகங்கள்
 னருகத் தோன்றிவிட்டன பயங்கரமான விறகளுடைய சபத்
 தகிற இடிமுழக்கமும் தோன்றியது இரண்டுசேனைகளிலும்

பாணங்கள் சங்கங்கள் இவைகளினுடைய சபதங்களும் பேரின
 ஞடைய பேரொலிகளும் ரதங்களின் சபதங்களும் தோன்றி
 இரண்டு சேனைகளிலுமுள்ள பிராஸங்கள், சகதிகள், ரிஷடி-
 இவைகளினுடைய கூட்டங்களாலும் பாணங்களுடைய கூட்ட-
 ளாலும் நிரப்பப்பட்ட ஆகாயமானது ஒளியற்றதாகியது மற்-
 புத்தத்தில் ரதிகாக்கள் ஒருவரையொருவர் அடித்துக்கொள்-
 விழுந்ததாகக் குதிரைகளும் அவ்வாறே விழுந்தன யானை,
 யானைகளை அடித்தன காலாட்கள் காலாட்களை அடித்ததாக
 நரசிசேஷ்டரே! மாமஸத்திறகாக இரண்டுக்குகளுக்குச் சண்டை
 உண்டாவது போல் அந்த புத்தத்தில் பீஷமா நிமித்தமாகக் கொ-
 ரவாக்களுக்குப் பாண்டவர்களோடு மிகக் பெரும்பேரார் நடந்த
 பாரதரே! மஹாபுத்தத்தில் வெற்றியைப் பெற எண்ணிய அவர்
 திறத்தாருக்கும் ஒருவரையொருவர் கொல்வதற்காக புத்தத்த-
 கோரமான எதிர்ப்பு நோந்தது

நூற்றுப்பதினான்கு அத்யாயம்

பீஷமவதபாவம் (தோடீச்சி)

(ஸங்குலயுத்த வநுணை)

மஹாராஜரே! பராக்ரமசாலியான அபிமனயு பீஷமன்
 பாதுகாப்பதன்பொருட்டுப் பெரிய சேனையுடன் சோந்திருக்க-
 உமமுடைய புத்திரனை எதிர்த்துப் போயுரிந்தான் தூயே-
 னன் கோபங்கொண்டு ரணங்களத்தில் படிந்தகணுக்களுள்ள ஒ-
 பது பாணங்களாலே அபிமனயுவை மார்பில் அடித்து மறுபடியும்
 மூன்று பாணங்களால் அவனை அடித்தான் அபிமனயு போ-
 களத்தில் அதிக கோபங்கொண்டு மிருதயுவினுடைய நாலை
 போன்ற இருமபிலுலாகிய ஒரு சகதியைத் தூயோதனை
 தேரினமீது பிரயோகித்தான் அரசரே! மகாரதனை உம-
 டைய புத்திரன் வருகின்ற கோரருபமான அந்தச் சகதி
 கூடாரபரத்தினாலே இரண்டாகத் துண்டாக்கினான் அதிகக்
 முள்ளவனை அபிமனயு அந்தச் சகதி கீழேவிழுந்ததைக் கண்ட
 தூயோதனை மூன்று பாணங்களாலே இரண்டுகைகளிலு-
 மார்பிலும் அடித்தான் பரதசிசேஷ்டரே! பின்னும், அவர்
 கோபமுள்ள அந்தத் தூயோதனை உகரமான பத்துக்கை-
 களாலே நடுமார்பில் அடித்தான் பாரதரே! பீஷமருடை
 நாசத்தின் பொருட்டுப் பாரததனுடைய விஜயத்தின் பெ-
 ருட்டும, பராக்ரமவரை மகிழ்விப்பதும் எல்லா அரசர்

லும் புகழ்ப்பெற்றதும் கோரமாயுள்ளதும் விசித்திரமாயிருப
றமான அந்த யுத்தம் நடந்தது வீரர்களான அபிமனயுடும்
யோதனனும் யுத்தங்கள்தில் சண்டைசெய்தனா பிராமமணா
நள சிறந்தவரும் பகைவர்களை வாட்செய்யுந தன்மையுள்ள
நமான் துரோணபுத்திரா கோபங்கொண்டு யுத்தத்தில் பரப்ப
ள ஸாதயகியை நாராசத்தினுலே மாரபிலடித்ததார பாரதரே
ளவிடமுடியாத மனோபலமுள்ள ஸாதயகியும் குருபுத்திரரை
லலா மாமஸ்தானங்களிலும் கழுகுகளபூண்ட ஒன்பதுபாணங்
ராலே அடித்தான அஸுவத்தாமாவோ யுத்தத்தில் ஸாதய
ய ஒன்பது பாணங்களாலும் மறுபடி முப்பதுபாணங்களாலும்
ணடுகைகளிலும் மாரபிலும் விரைவாக அடித்தார துரோண
திரராலே மிகவும் அடிககப்பட்டவனும் உறுதியான விலலை
யிற பிடித்தவனும் மிகக பிரதாபசாலியுமான அந்த ஸாதயகி
ரோணபுத்திரரை மூன்றுபாணங்களாலே அடித்தான மகாரத
ன பௌரவன் பெரியவிலலை கையில்கொண்ட திருஷ்டகேது
ய யுத்தத்தில் அம்புகளால் மூடிப் பலவாறு பிளந்தான அவ
நே, மகாரதனும் மிகக தோளவலிமையுள்ளவனுமான திருஷ்ட
து பௌரவனை யுத்தத்தில் கூாமையுள்ள முப்பது பாணங்
லே விரைவாக அடித்தான மகாரதனை பௌரவனும்
ருஷ்டகேதுவினுடைய விலலை அறுத்தது உரக்க வலிமநாதம்
யது கூாமையுள்ள அம்புகளால் அவனை அடித்தான மகாரா
ர! அந்தத் திருஷ்டகேது வேறு விலலை கையிலெடுத்தது எழு
ந்து மூன்று பாணங்களாலே பௌரவனை அடித்தான சிறந்த
லாளிகளும் சிறப்புற்றவர்களும் மகாரதாக்களுமான அவ்விரு
ரும் அந்த யுத்தங்கள்தில் ஒருவாமீதொருவா பெரிதான அம்பு
நழையப் பொழிந்ததாகன பாரதரே! அவ்விருவரும் ஒருவா
நவருடைய விலலை அறுத்ததும் குதிரைகளைக் கொன்றதும் ரத்த
த இழந்தவர்களாகி மிகச் சினந்து கத்திச்சண்டைக்காக எதிர்த
ரகள வேந்தரே! அவ்விருவரும் முன்புறத்தில் நூறுசுந்திரப
திமைகளை உடையவைகளும் அனேக நகூத்திரப பிரதிமை
ரால் சித்திரவேலை செய்யப்பட்டவைகளும் விருஷபத்தினுடைய
ளலினாற செய்யப்பட்டவைகளும் விசித்திரமாயுள்ளவைகளு
ன இரண்டு கேட்கங்களையும் மிக அழகிய ஒளிபொருந்தியவை
ரும் பளபளப்புள்ளவைகளுமான இரண்டு கத்திகளையும் கையி
லெடுத்து, பெருங்காட்டில் ஒரு பெண்சிங்கத்தோடு சேரமுயற்சி
யகின்ற இரண்டு ஆண்சிங்கங்களபோல ஒருவரையொருவா
திரத்தாராகன அவ்விருவரும் விசித்திரமான மண்டலக்கீதிகளையும்
பாக்குவரவுகையுங் காண்பிக்கின்றவர்களாகவும் ஒருவரை ஒரு

வா எதிர்க்கின்றவர்களாகவும் ஸஞ்சரித்தாராகப் பெளரவ அதிக கோபங்கொண்டு பெரிய கத்தியினால் திருஷ்டகேதுவ நெற்றியெலும்பில் அடித்தான், 'நில, நில' என்று சொன்னான் சேதிராஜனும் யுத்தத்தில் புருஷசி ரேஷ்டனான பெளரவனை முக் கூமையான பெரியகத்தியினால் தோளின் பூட்டுக்களில் அடித்தான் மகாராஜரே! பகைவர்களை அடக்கரு திறமையுள்ள அவ்விருவரும் காயுத்தத்தில் ஒருவரை ஒருவர் தாக்கி ஒருவர் மற்றொரு ருடைய வேகத்தால் அடிக்கப்பட்டுக் கிழேவிழுந்தார்கள் பிற உமமுடைய குமாரனான ஜயதேஸேனன பெளரவனைத் தன் ரத் தினமீது ஏற்றிக்கொண்டு யுத்தரங்கத்தினின்று ரத்ததோடு அடற் றம் சென்றான் பிரதாபசாலியும் பராக்கிரமமுள்ளவனும் மற் றிரி யுத்திரனுமான ஸஹதேவன யுத்தத்தில் கோபங்கொண் டிருஷ்டகேதுவை அந்த யுத்தரங்கத்தைவிட்டு வெளியே கொண் டோனான சித்திரஸேனன¹ ஸுசாமாவை அனேக அம்புகளா அடித்து மறுபடியும் அவனை அறுபதுபாணங்களாலும் ஒன்ப தாணங்களாலும் அடித்தான் அரசரே! ஸுசாமாவோ யுத்த தில் கோபங்கொண்டு உமது யுத்திரனைக் கூமையுள்ள னு பாணங்களாலே அடித்தான் சித்ரஸேனனும் யுத்தத்தில் கோ மூண்டு பதிவானகணுகளுள்ள முப்பது பாணங்களால் ஸுசாமாவை அடித்தான் அவனும் அவனைத் திருப்பியடித்தான் அரசரே! பீஷ்மருடைய யுத்தத்தில் கீததியையும் கௌரவதன் யும் விருத்திபண்ணுகிறவனும் பீஷ்மருடைய நாசத்தைக் குறித்த பராக்கிரமத்தை வெளியிடுகிறவனுமான அபிமன்யு பார்த்த நிமித்தமாக ராஜயுத்திரனை பிருகதபலனோடு போர்புரிந்தான் கோஸலேந்திரனோ அராஜன்குமாரனை ஐந்து பாணங்களா அடித்துப் பதிவான கணுகளுள்ள இருபது கணைகளால் மறுப டியும் அடித்தான் ஸுபத்திராபுத்திரன உருக்கினலாகிய எட்டுப ணங்களால் கோஸலேந்திரனை அடித்தும் யுத்தத்தில் அசையும்ப டெய்யவில்லை, திருமபவும், கோஸலேந்திரனை அம்புகளால் பீடி த்தான் பலகுன்குமாரன கோஸலராஜனுடைய விலையும் மறுப டியும் அறுத்தான், கழுகிறகுக்கள் பூண்ட முப்பதுபாணங்களால் அடித்தான் ராஜயுத்திரனை அந்தப் பிருகதபலன் யுத்தத்தி் கோபங்கொண்டு வேறுவிலலைக் கையிலெடுத்தது அபிமன்யு அனேக அம்புகளால் அடித்தான் பகைவர்களை வாட்டுபவட் மகாராஜரே! பரபரப்புள்ளவர்களும் ரணகளத்தில் ஆச்சரியகர கப் போர்புரியும் ஸவபாலமுடையவர்களுமான அவ்விருவருக்கு

1 இவன் பாண்டவக்கூழைபைச் சோந்தவன், கௌரவக்கூழிலுள் ஸுசாமா வேறு, அவன் திரிகாதத் தேசாதிபதி

தவாஸூர யுத்தத்தில் பரிசுசுவாததிகமும் இரதிரனுகமும் யுத்
மநடநததுபோலப் பீஷ்மா நிமித்தமாக யுத்தமநடநதது வஜ்
யுத்தத்தைக் கையிறகொண்ட இரதிரன உத்தமமான பாவதந
பிளநததுபோலப் பீமஸேனன யாண்பபடையெ எதிராத
புபோபுரிநதுகொண்டு அதிகமாக விளங்கினான் பீமஸேன
காலப்படுகின்றவைகளும் மலைக்கொப்பானவைகளும் யாண
பூமியை எதிரொலியிடும்படி செயதுகொண்டு ஒன்றுசேர்நது
மியில விழுநதன மலைபோன்ற உருவமுடையவைகளும் பிசைநத
மத்திரளபோன்றவைகளும் அநத யாண்கள பூமியை அடை
து சிதறுகின்ற மலைகளபோல விளங்கின மகா வில்லாளியான
திஷ்டிரா பெருஞ்சேனையினால் ரக்ஷிக்கப்பட்டு(த தாமமை)எதிரா
த மத்திரராஜனை யுத்தத்தில் அடித்ததார பரபரப்புள்ள பரா
மசாலியான மதராஜனும பீஷ்மருக்காக மகாரதரான தாம
ரதனரை யுத்தத்தில் பீடித்ததான ஸைந்தவராஜன விராடராஜனைக்
குகள பதிரதிருக்கும் கூாமையான ஒன்பதுபாணாங்களாலும்
துபடியும் முப்பது பாணாங்களாலும் அடித்ததான மகாராஜரே !
ஸூபதியான விராடனும ஸைந்தவனைக் கூாமையுள்ள முப்பது
பாணாங்களால் நடுமாரபில் அடித்ததான விசித்திரமான வில்லைபும
ரணையுமுடையவர்களும் விசித்திரமான கவசங்களையும் ஆயுதங
ளையும் துவஜங்களையு முடையவர்களும் அநத விராடனும
ஸைந்தவனுமாகிய இருவரும் யுத்தத்தில் விசித்தரருமுடையவாக
கள விளங்கினார்கள் துரோணா மகாயுத்தத்தில் பாஞ்சால புத்தி
ன எதிராத்து, படிந்தகணுகளுள்ள அம்புகளால் பெருமபோ
ரிந்தார மகாராஜரே ! பிறகு, துரோணா பராஷதனுடைய
பரிய வில்லை வெட்டி அவனமீது ஐம்பதுபாணங்களைப் பிரயோ
ததார சததுருவீரர்களைக் கொல்லுகின்ற அநத தருஷ்டதபும
ன, துரோணா பராததுக்கொண்டிருக்கும் பொழுதே, வேறு
னுஸைக் கையிலெடுத்தது, போபுரினின்ற அவரமீது யுத்தத்தில்
ம்புகளைத் தொடுத்ததான மகாரதரான அநதத் துரோணா அநத
ம்புகளை அம்புகளால் அடித்து ஒடித்துத் துருபதபுத்திரனமீது
நதுபாணங்களைப் பிரயோகித்ததார மகாராஜரே ! சததுருவீரா
ளக் கொல்லுகின்றவனான பராஷதன, பிறகு, கோபமூண்டு
ரோணரினமீது யுத்தத்தில் யமதண்டத்திற்கு ஒப்பானகதையை
றிந்தான விரைவாக வருகின்றதும் தங்கப்பட்டங்களால் அலங்
ரிக்கப்பட்டுள்ள துமான அநதக் கதாயுத்தத்தைத் துரோணா ஐம்
து பாணாங்களாலேயே யுத்தத்தில் தடுத்ததார துரோணருடைய
லலினின்று விடுபட்ட அம்புகளாலே பலவாறு துண்டாடப்பட
ம பொடிசெய்யப்பட்டும் அநதக் கதாயுதம் சிதறிப்போயப் பூமி

யில் விழுந்தது பகைவாக்களைவாட்டுகிற பராஷதன, கதை சி
அடிக்கப்பட்டதைக்கண்டு, துரோணமீது முழுதும் இருமட்
லாகிய மங்களகரமான சக்தியை எறிந்தான் பாரதரே ! து
ணா அநதச சக்தியாயுத்ததை ஒன்பதுபாணங்களால் யுத்தத்
அறுதது மகா வில்லாளியான பராஷதனையும் யுத்தத்தில் பி
தார மகாராஜரே ! துரோணரும் பராஷதனுமாகிய இருவ
ரும் பீஷ்ம நிமித்தமாக உகரமாயும் பயங்கரமாயுமுள்ள இந்
பெருமபோர் இவ்விதம் நடந்தது அராஜுனன் மிகுந்த முய
யுடன் பீஷ்மரருகிறசென்று கூாமையான அம்புகளாலே பி
துக்கொண்டு காட்டினுள் மதங்கொண்ட யானையை எதிர்ப
போல எதிர்த்தான் பிரதாபசாலியும் மகாபலசாலியுமான
தத்தராஜன் முமதப்பெருகளுளதும் மதததால் விவேகமற்ற
மான யானையோடு அநத அராஜுனனை எதிர்த்தான் விரைவாக
தனனை எதிர்த்துவருகின்றதும் தேவராஜனுடைய யானைபோ
ரதுமான அநத யானையை அராஜுனன் அதிக முயற்சியுட
எதிர்த்தான் பிறகு பிரதாபசாலியும் யானைமீதுள்ளவனுமா
பகத்ததராஜன் அராஜுனனைச் சரமாரியிலை யுத்தத்தில் த
தான் பிறகு, அராஜுனனே வருகின்ற அநத யானையை மகா
தத்தில் வெள்ளிபோலப் பளபளப்பாகப் பிரகாசிக்கின்ற இருமட்
லாகிய கூரிய அம்புகளாலே அடித்தான் மகாராஜரே ! அராஜுன
சிகண்டியை, 'பீஷ்மருடன் போர்புரியப்போ, போ' என்று தூ
டினான், 'பீஷ்மரை நாசஞ்செய' என்றும் சொன்னான் பாண
மகாராஜருக்கு மூத்தோரே ! பிறகு, பிரகாஜயோதிஷ தேசத்த
னான் பகத்ததன் பாண்டவனைவிட்டுவிட்டு விரைவாகத் துரு
னுடைய ரதத்தைக்குறித்தது எதிர்த்துச்சென்றான் மகாராஜரே
பிறகு, அராஜுனன் சிகண்டியை முன்னிட்டுக்கொண்டு விரைவாக
பீஷ்மரை எதிர்த்துவந்தான் பிறகு, யுத்தம் நடந்தது பிற
உமமைச் சோந்த அநத வீரர்கள் யுத்தத்தில் வேகமுள்ள பாண
வனை அழைத்துக்கொண்டே எதிர்த்தார்கள் அது ஆசசரியப்
யிருந்தது அரசரே ! ஆகாயத்தில் மேகங்களை வாஷாகாலத்தி
காற்றினது சின்னபின்னம் செய்வதுபோல அராஜுனன் உம
யுத்திராக்களுடைய பற்பலவிதமான படைகளைச் சின்னபின்ன
செய்தான் சிகண்டியோ பரதாக்களுக்குப் பிதாமகரான பீஷ்ம
அடைந்தது சிறிதும் பயமில்லாமல் விரைவாக அனேகபாணங்களா
(அவா மேனியை) நிரப்பினான் ரதமாகிற அக்கினிகிருகத்தை
யுடையதும் வில்லாகிற காந்தியுள்ளதும் கத்திகள் சக்திகள் கை
களாகிற விறகுகளையுடையதும் பாணக்கூட்டங்களாகிற ம
ஜவாலையுடையதுமான சிகண்டியாகிற நெருப்பு யுத்தத்தில் கூ

ரியாகளை எரித்தது உலாந்தகாட்டில் நன்றாகவிருத்தியடைந்
ருக்கின்ற அகனியானது காற்றுடன்சேர்ந்து ஸஞ்சரிப்பதுபோ
ப பீஷ்மரும் திவ்யாஸ்திரங்களைப் பிரயோகித்துக்கொண்டு ஜவ
ததார மகாரதரானபீஷ்மா யுத்தரங்கத்தில் பாரததனுக்கு
தவியாக வந்திருக்கின்ற ஸோமகாக்களை அடித்துப் பொற்கடிக
ளுள்ளவைகளும் கூடாமைபுள்ளவைகளும் பதிரதகணுக்களுள்ள
வகளுமான அம்புகளாலே பாண்டவனுடைய அந்தச் சேனையை
ம தடுத்தார அரசரே! பீஷ்மா மகாயுத்தத்தில் நாலுதிருக்க
ளையும்திருக்குகோணங்களையும் எதிரொலியிடும்படிசெய்துகொண்
ம ரதிகாக்களையும் குதிரைக்காரர்களுடன் கூடின குதிரைக்கையுங்
ழேவிழும்படி செய்துகொண்டும் ரதங்களுடைய கூட்டங்களை
மாட்டையான பனங்காடுகளபோலச் செய்தார வேரத்தே! ஆயு
தாரிகளனைவருள்ளாருகிறத பீஷ்மா யுத்தத்தில் ரதங்களையும்
ரனைக்களையும் குதிரைக்களையும் மனிதாக்களையிழந்தவைகளாகச் செய
ரா அரசரே! இடிமுழக்கம்போன்ற அந்தப்பீஷ்மருடையநாணோ
சையைக்கேட்டு நான்குபக்கங்களிலும் ஸைனிகாக்கள் நடுக்கமுற்றா
ள அரசரே! உமது பிதாவினுடைய பாணங்கள் வீணாகாமல்
ழந்தன பீஷ்மருடைய விலலினினதுவிடுபட்ட அம்புகள் சரீரங்
ளில் தடைப்பட்டு நிற்கவில்லை அந்த ரணகளத்தில் ரதங்களை
னிதாக்களற்றவையாகவும் மிக்க வேகமுள்ள குதிரைக்களோடு காற்
றப்போல விரைவாகச்செலுகின்றவையாகவும் கண்டோம்
ஹாரதாக்களென்று பிரலித்திப்பெற்றவர்களும், மஹா வம்சத்தில்
ற்றதவர்களும், சரீரங்களை விடத்துணிந்தவர்களும், முனவைத்த
ரலைப் பினைவக்காதவர்களும், சூரர்களும், பொன்னுல அலங்காரிக
ப்பட்ட துவஜத்தையுடையவர்களும், குதிரைக்களையும் தோக்கை
ம் யானைக்களையுமுடையவார்களுமான பதினாலாயிரம் சைதயா
ளும் காசிதேசத்து வீரர்களும் கருசாக்களும் வாயைத்திறந்து
காண்டிருக்கும் அந்தக்கைப்போன்ற பீஷ்மரை யுத்தத்தில் எதிரா
துப் பரலோகத்தை அடைந்தார்கள் அரசரே! யுத்தரங்கத்
ில் பீஷ்மரை எதிர்த்துத் தான் உயிரோடிருப்பதில் எண்ணமுள்ள
காரதன் ஸோமகாக்களுள் ஒருவனாவது அந்த யுத்தத்தில் இல்லை
னங்கள் பீஷ்மருடைய பராக்ஷிரமத்தைக்கண்டு ரணகளத்தில்
பாராபுரிகின்ற எல்லா யுத்தவீரர்களையும் யமனுடைய பட்டணத்
ந்தஅடைவிக்கப்பட்டவர்களாகவே எண்ணினார்கள் இரதப் பீஷ்
மரை, வீரனும் வெண்மையான குதிரைக்கையுடையவனும் கிருஷ்
னனை ஸாரதியாகக் கொண்டவனுமான பாண்டுயுத்ததிரையும், யுத்
தத்தில் அளவிறந்த பராக்ஷிரமமுள்ள பாஞ்சாலயுத்ததிரனான

சிகண்டியையும் தவிர வேறு ஒருமகாரதனாவது யுத்தத்தில் எதிரில்
வில்லை

நூற்றுப்பதினேழாவது அதயாயம்

பீ ஷ் ம வ த ப ர வ ம (தோடீச்சி)

(ஸங்குலயுத்தவரினான)

சிகண்டியோ யுத்தகளத்தில் புருஷகிரேஷ்டரான பீஷ்மன்
எதிர்த்து அவருடைய மாபில கூமையுள்ள பத்துப்பல
களால் அடித்தான பரதவம்சத்தில் பிறந்தவனே! கங்காபுத்தி
ரான பீஷ்மா சிகண்டியைக் கோபத்தினால் ஜவலிக்கின்றகண்ணாடு
எரிப்பவாபோலக் கடைக்கண்ணால் நன்றாகப் பார்த்தாரா அ
ச்சரே! அந்தப் பீஷ்மா அந்தச் சிகண்டியினுடைய பெண்தனை
யைநினைத்து எல்லா ஜனங்களும் பார்த்துக்கொண்டிருக்க
பொழுதே யுத்தத்தில் அவனை அடக்கவில்லை அதை அவன் அந்
தில்லை மகாராஜனே! அராஜனனோ சிகண்டியைப் பார்த்து
'சிகண்டி! ரதிககிரேஷ்ட! இந்தப் பீஷ்மரைக் கொல்லுமவியை
தில் நீ வேகத்தைப் பாராட்டு வீரனே! நீ ஆலோசிப்பதனால் யா
பயன்? மகாரதரான பீஷ்மரை வதஞ்செய் புருஷகிரேஷ்ட! யு
த்தத்தில் பிதாமகரான பீஷ்மரை எதிர்த்துப்போரிடும் வல்லமை
யுடைய மனிதன் யுத்திகரருடைய சேனையில் உண்ணாத தக்
வேறொருவன் இருப்பதாக யான் காணவில்லை இதை ஸத்தியமா
யான் உனக்குச் சொல்லுகிறேன்' என்று கூறினான் பரதகிரே
ஷ்டரே! பார்த்தால் இவ்வாறு சொல்லப்பட்ட சிகண்டியானவ
பறப்பலவிதமான அம்புகளைப் பிரயோகித்துக் கொண்டு விரைவாக
பிதாமகருடைய பக்கத்தில் வந்தான் உமது பிதாவானதேவக்
தா அந்தப் பாண்டகளைப் பொருளாக எண்ணாமல் யுத்தத்தி
கோபங்கொண்ட அராஜனனை அம்புகளால் தடுத்தாரா மகார
ரான அந்தப் பீஷ்மா அவவாறே பாண்டவருடைய எல்லா
சேனையையும் கூமையுள்ள அம்புகளால் அடித்துப் பரதே
கத்திற்கு அனுப்பினார் அச்சரே! அவவாறே, பாண்டவ
கள் பெருமபடையினால் சூழப்பெற்று மேகங்கள் சூரியனை
மூடுவதுபோலப் பீஷ்மரை நன்றாக மூடினார்கள் பரதகிரே
ஷ்டரே! யுத்தரங்கத்தில் (பகைவர்களால்) நான்கு பக்கங்களிலு
சூழப்பட்டபீஷ்மா காட்டில் ஜவலிக்கின்றநெருப்பு (மரங்களை) எரி
பதுபோல யுத்தத்தில் சூரர்களை எரித்தாரா அந்த ரணங்
தில் உமமுடையயுத்ததிரனாவன பிதாமஹரைப்பாதுகாத்துக்கொ
ண்டு அராஜனனோடுமேபோரிந்ததாகிய அவனுடைய ஆச்சரியம்

ரான ஆனமையை நாங்கள் கண்டோம் மகாத்மாவும் வில்லா
யும் உமது குமாரனுமான துச்சாஸனன தான் ஒருவனாகவே
தத்ததில் பரிவாரங்களுடன் கூடின பாண்டவர்களை எதிர்த்துப்
பாரபுரிந்ததாகிய அவனுடைய செய்கையினாலே எல்லாஜனங்க
ளும் ஸந்தோஷமடைந்தார்கள் பாண்டவர்கள் யுத்தத்தில் உக்கிர
ரான துச்சாஸனனைத் தடுக்க முடியவில்லை யுத்தத்தில் துச்சாஸ
னனாலே ரதிகர்கள் ரதங்களை இழந்தவர்களாகச் செய்யப்பட்டா
ர் அனேகங் குதிரைவீரர்களும் அனேக மகாவில்லாளிகளும்
காபலமுள்ள யானைகளும் கூடாமைபுள்ள அம்புகளால் பிளக்கப்
பட்டுப் பூமியில் விழுந்தனர் அவ்வாறே, மற்றும் சிலயானைகள்
அம்புகளால் அடிக்கப்பட்டுத் திகடுக்களில் ஒடின அக்கினியானது
யற்கை அடைந்து பிரகாசிக்கின்ற ஜவாலைகளுடன் அதிகமாக
வலிப்பதுபோல உமது யுத்திரன பாண்டவசேனையை நன்றாக
ரித்துக்கொண்டு ஜவலித்தான் பரதகுலத்திற் பிறந்த வீரர்களுள்
ததம்முனை அந்தத் துச்சாஸனனை மஹேந்திரனுடைய புதல்வனும்
வண்ணிறமுள்ள குதிரைகளை யுடையவனும் கிருஷ்ணனை ஸாரதி
யாகக் கொண்டவனுமான அராஜுனனையன்றிப் பாண்டவ வீரா
ளில் ஒருமகாரதனே னும் எவ்விதத்தாலும் எதிர்ப்பதற்கும் ஜயிப்
பதற்கும் சகதியுள்ளவனாகவில்லை அரசரே! அந்தத் துச்சாஸனனை
த்தரங்கத்தில் ஜயசீலனான அந்த அராஜுனன் ஜயித்து எல்லா
ஸனியங்களுமும் பாராத்துக்கொண்டிருக்கும்பொழுதே பீஷ்மரையே
திராத்து விரைவாகச் சென்றான் ஜயிக்கப்பட்ட உமது குமாரனான
துச்சாஸனன் பீஷ்மருடைய தோளவலிமையை ஆதாரமாகக்
கொண்டு அடிக்கடி தேறுதலடைந்து மதம் மேலிட்டவனாக நன்றி
படோபுரிந்தான் அரசரே! அராஜுனனோ ரணங்கள்தில் போர
ரிந்துகொண்டு விளங்கினான் சிகண்டி யுத்தங்கள்தில் இடிவிழுத்
தற்கு ஒப்பானவைகளும் ஸாப்பங்களுடைய விஷம்போன்றவை
ளுமான அம்புகளாலே பிதாமகரையடித்தான் அந்தப்பாணா
ன் உமது பிதாவுக்கு வருத்தத்தை உண்டுபண்ணவில்லை காங்கே
ரபுனனாகச் செய்துகொண்டே அப்பொழுது அந்தப்பாணங்களை
றந்துகொண்டார் உஷ்ணத்தினாலே வருத்தப்பட்ட ஒருமனிதன்
ரத்தாரைகளை ஏறந்துகொள்வதுபோலப் பீஷ்மா சிகண்டியினு
டைய சரதாரைகளை ஏறந்துகொண்டார் மகாராஜரே! யுத்த
ங்கள்தில் மகாத்மாக்களான பாண்டவர்களுடைய ஸனியங்க
யாக கொளுத்துகின்ற பீஷ்மரைக் கூத்திரியர்கள் கோரஸவருப்பு
டையவராகக் கண்டார்கள்

பிறகு, உமமுடைய குமாரனான துரியோதனன் ஸனியங்
ள் யெல்லாம் பாராத்து, 'யுத்தங்கள்தில் எல்லாப் பக்கங்களி

லும் அராஜுனனைக் குறித்தது யுத்தத்திற்காக எதிர்த்து ஓடுங்கன
யுத்ததாமங்களை அறிந்த பீஷ்மா உங்களை அனைவரையும் யுத்த
தில் பாதுகாப்பார ஆதலால், நீங்கள் பெரும் பயத்தை விட்டு
பாண்டவர்களை எதிர்த்துப் போர்புரிபுகள ஐதோ பீஷ்மா யு
த்ததில் எல்லாதாராதாராஷ்டிரங்களுடைய ஸுகதையும் கவச
தையும் பாதுகாத்துக்கொண்டு பெரிதான பனைமரக் கொடியோ
நிற்கிறா முயற்சியுள்ள தேவர்களும் பீஷ்மரை நெருங்குவதற்கு
சகதியுள்ளவர்களாகார அவவாற்றிருக்க, பலவான்களாயிருந்தாலு
மனிதர்களான பாண்டவர்கள் மகாதமாவான பீஷ்மரை எதிர
பதற்குச் சகதியற்றவர்களென்பதில் யாது ஸந்தேகம்? யுத்தவி
களை! ஆதலால், போர்க்களத்தில் அராஜுனனைக்கண்டு நீங்கள் ஓ
வேண்டாம் யான இப்பொழுது யுத்தரங்கத்தில் முயற்சியுட
நான்கு பக்கங்களிலும் முயற்சியுள்ள உங்களோடும் மற்ற அரசா
ளோடும் கூடிப் பாண்டவனை எதிர்த்துப் போர்புரியப்போகிறேன்
என்று கூறினான் அரசரே! வில்லாளியான உமது யுத்திரனுடை
அந்த வராததையைக் கேட்டு அராஜுனனைக் குறித்தது யுத்தம் செ
வதில் முயற்சியுடையவர்களும் சிறந்த பலசாலிகளும் பெரிய சே
யுள்ளவர்களுமான அந்தவிதேஹர்களும் களிங்கர்களும் தாஸேர
களுடைய கூட்டங்களும் நிஷாதர்களும் ஸௌவீரர்களும் பாஹ
களும் தரதர்களும் மேஸ்டு வீரர்களும் வடநாட்டு வீரர்களு
மாளவர்களும் அபீஷாகர்களும் சூரஸேனாக்களும் சிபிகளும் வஸ
திகளும் ஸாலவர்களும் சகாகளும் திரிகாததர்களும் அம்பஷ்டா
ளும் கேகயாக்களும், விடபிறபூச்சிக்கள் நெருப்பை எதிர்த்து வ
வதுபோல, அந்த மஹா யுத்தத்தில் குறிப்பித்திரனான அராஜுனனை
எதிர்த்து வந்தாராக மகாராஜரே! மிக்க பலசாலியான அந
அராஜுனன் திவயாஸதிரங்களை நன்றாகத் தியானஞ் செய்து வி
லிற் பூட்டி மிக்க வேகமுள்ள அந்த அஸ்திரங்களாலும் பாணங்
களாலும், தியானது விடபிற பூச்சிக்களை எரிப்பதுபோல, சேனை
டன கூடின அந்த மகாரதர்களை யெல்லாம் எரித்தான் அனே
ஆயிரம் பாண்டவர்களைப் பிரயோகிக்கின்றவனும் உறுதியான வில்லை
கையிற் பிடித்தவனுமான அந்த அராஜுனனுடைய காண்டவம்
னது ஆகாயத்தில் ஜவலிக்கின்றதுபோலக் காணப்பட்டது மக
ராஜரே! அம்புகளால் பிடிக்கப்பட்ட அந்த அரசர்கள் சித்திர
போன பெரிய கொடிகளை யுடையவர்களாகி ஒன்றுகூடி வானர
கொடியையுடையவனை எதிரக்கவில்லை ரதிகாக்கள் தவஜங்களுட
கீழே விழுந்தார்கள் குதிரைவீரர்கள் குதிரைகளுடன் கீழே
விழுந்தார்கள் கிரீடியினுடைய அம்புகளாலே அடிக்கப்பட்டு யா
வீரர்களும் யானைகளோடு கீழே விழுந்தார்கள் பிறகு, அராஜு

வடையகையினால் விடப்படும் அம்புகளாலே யுத்தபூமி மூடப் பட்டதாகியது சேனையானது எல்லாதற்கிருக்கனிலும் அம்புக ளால் துரத்தப்பட்டதாகக் காணப்பட்டது மகாராஜரே! பிறகு, ராததன் கௌரவசேனையைத் துரத்திவிட்டுத் துச்சாஸனனைக் க்றித்து அனேகபாணங்களைப் பிரயோகித்தான் அந்த எல்லாப ணங்களும் உமது புத்திரனை துச்சாஸனனைப்பிளந்துகொண்டு ாப்பங்கள் புறநில துழைவதுபோலப் பூமியில்துழைந்தன பிறகு, ரபுவானபாராததன் துச்சாஸனனுடைய குதிரைகளையும்கொண் ன, ஸாரதியையும் கீழே தள்ளினான், இருபது பாணங்களால் விமசதிபையும் ரதத்தையும் இழந்தவனாகச் செய்தான், படிந்த ணுகளுள்ள ஐந்து அம்புகளாலே விவிமசதியை மிகவும் அடித் ான வெளிகை குதிரைகளைபுடைய குர்திபுத்திரன் அனேக ணங்களாலே கிருபரையும் விகாணனையும் சலயனையும் அடித்து னங்களை இழந்தவர்களாகவும் செய்தான் கிருபா, சலயன், துச் ாஸனன், விகாணன், விவிமசதி இவர்கள் எல்லோரும் இவ்வாறு தத்தை இழந்தவர்களாகச் செய்யப்பட்டார்கள் ஸ்வயஸாசி னாலே ஜயிக்கப்பட்ட கௌரவவீரர்களைவரும் யுத்தரங்கத்தில் டினார்கள் பரதசிரேஷ்டரே! அராஜனன் மகாரதர்களை முற்பக் ல் ஜயித்துவிட்டுப் புகையிலலாத நெருப்புப்போல யுத்தரங்கத் ல் ஜவலித்தான் மகாராஜரே! கிரணங்களையுடைய சூரியன் பால் மறற் அரசர்களையும் சரமாரியினால் த்பிக்கச்செய்தான் ராதரே! மகாரதர்களைச் சரமாரிகளாலே அவ்வாறுபுறங்காட்டி யாடுமபடி செய்து ரணங்களத்தில் ரகதவெள்ளத்தைபுடைய மகா தியைக் கௌரவஸைனிகர்களுக்கும் பாண்டவர்களுக்குமிடையே மெபடிசெய்தான் அரசரே! மிகவும் பயங்கரமானதும் சிறந்த ராகளுக்கு அழிவைச் செய்வதுமான அந்த யுத்தத்தில் பாண் வர்கள் ஸருஞ்சயர்களுடன் சோந்த பீஷ்மரைக்குறித்துப் ராககிரமத்தை வெளியிட்டார்கள் யுத்தத்தில் பராகரமத்துடன் னைக்குகின்ற பிதாமகரான பீஷ்மரைக்கண்டு உமது புத்திரர்கள் ரமமலோகத்தை முன்னிடம்கொண்டு (யுத்தத்தினின்று) ிருமபவிலை யுத்தத்தில் கொடியமதங்கொண்ட உமமைச் சாரத் வீரர்கள் ஸவாககலோகத்தை அடைய நோக்கங்கொண்டு தத்தில் மரணத்தை விரும்பினவர்களாகப் பாண்டவர்களை திரத்தார்கள் மகாராஜரே! சூரர்களான பாண்டவர்களும் புத் ரா்களுடன் சோந்த உமமால் முன்பு உண்டுபண்ணப்பட்ட பற லவிதமான அனேகந் துன்பங்களை நினைத்து யுத்தத்திலப்பத்தை டிட்டு ஸவாககலோகத்தை முன்னிடம்கொண்டு ஸந்தோஷ முள வர்கள் போலவே உமமைச் சோந்தவர்களோடும் உமது புத்

திராகளோடும் போர்புரிந்தவர்கள் யானைகளும் தோககூட்டமும் பலவாறு தேராளிகளால் அடிக்கப்பட்டன யானைகளால் தோகள் நொறுக்கப்பட்டன காலாட்களால் குதிரைகளும் கொல்லப்பட்டன யானைகளினமீதும் குதிரைகளினமீதும் ரதங்களின்மீதும் ஏறிப் போர்புரிகின்றவர்களுடைய சரீரங்களும் தலைகளும் நடுவில் அறுக்கப்பெற்று எல்லாத் திக்குகளிலும் விழுந்தன குண்டலங்களையும் தோள்வளைகளையும் அணிந்தவர்களும் கீழே விழுந்தவர்களும் வீழ்ந்தபடுகின்றவர்களும் மகாரதர்களுமான ராஜபுத்திரர்களாலும் ரதங்களுடைய சக்கரங்களால் அறுக்கப்பட்டு நாசப்பண்ணப்படுகிற யானைகளாலும் அந்த யுத்தபூமியானது மூடப்பட்டது காலாட்படைகளும் குதிரைகளும் குதிரைவீரர்களும் நான்கு பக்கங்களிலும் ஓடினார்கள் யானைகளும் ரதிகார்களும் எல்லாப் பக்கங்களிலும் கீழே விழுந்தார்கள் சக்கரங்களும் நுகத்தடிகளுக்கும் கொடியரங்களும் முறிக்கப்பெற்றுத் தோககளும் பூமியில் சிதறின யானைகள் குதிரைகள் ரதிகாளுடைய கூட்டங்கள் இவைகளனுடைய இரத்தத்தால் நனைக்கப்பட்டும் மூடப்பட்டும் இருக்கின்ற அந்த யுத்தபூமி சரத்தாலத்திலுள்ள சிவந்த மேகம்போல விளங்கியது நாய்களும் கரீகைகளும் கழுஞ்சுளும் செந்நாய்களும் நாய்களும் விகார உருவமுள்ள மிருகங்களும் பக்ஷிகளும் உணவைப் பெற்று உரக்கக் கத்தின எல்லாத் திக்குகளிலும் பலவிதமான காற்றுகள் வீசின ராக்ஷஸர்களும் பூதங்களும் கத்திக்கொண்ட காண்பட்டவே, பொற்சங்கிலிகளும் மிக்க விலைபெற்ற கொடித்துண்டுகளும் திடீரென்று காற்றினால் அசைக்கப்பட்டவைகளாகக்காணப்பட்டன ஆயிரக்கணக்கான வெண்குடைகளும் கொடிகளோடு கூடின மகாரதங்களும் நூறு நூற்றுவும் ஆயிரமாயிரமாகவும் சிதறுகின்றவைகளாகக் காணப்பட்டன கொடிகளுடன் கூடிய யானைகள் பாணங்களால் துன்பமுற்றுத் திக்குகளிலுமிடம் மனிதரிடமிருந்தவரே! கதாயுத்தத்தையும் சகதியையும் விலகியுரத்தித் தூதத்திரியர்களும் எல்லா இடங்களிலும் பூமியில் விழுந்தவர்களாகக் காணப்பட்டார்கள் அம்புகளாலும் நாராசங்களாலும் ஆயிரக்கணக்காக அடிக்கப்படுகின்ற பெரிய யானைகள் ஆங்காங்கு தீனவரத்தை வெளியிட்டுக்கொண்டு கீழே விழுந்தன மகாரதனுள் ஸேனபதியோ யுத்தத்தில் சேனையைப்பார்த்து, 'ஸைனிகார்களே! கங்க யுத்திரரான பீஷ்மரை எதிர்த்துச் செல்லுங்கள் அதனையன்ற நீங்கள் செய்யும் காரியத்தால் யாது பயன்?' என்று கட்டையிட்டான ஸேனபதியினுடைய வராததையைக்கேட்டு ஸோமகர்கள் ஸருஞ்சயா்களுடன் நான்கு பக்கங்களிலும் சரமாரிகளை

பாழிநதுகொண்டு கங்காபுத்திரரை எதிர்த்தாராக மகா
ரஜரே!பிறகு,பீஷ்மா திவ்யாஸ்திரத்தைப் பிரயோகித்துக்கொண்டு
லலா வில்லாளிகளும் பார்த்துக்கொண்டிருக்கும் பொழுதே
நதிபுத்திரனை எதிர்த்தார கவசம்பூண்ட சிகண்டி, யுத்தத்தில்
ராஜூனைக் குறித்துச் செலலுகின்ற பீஷ்மரை எதிர்த்துத்தடுத்த
ான பிறகு, பீஷ்மா அகனிக் கு ஒப்பான அந்த அஸ்திரத்தை
பஸம்ஹாரஞ் செய்தார இரதச் சமயத்திலேயே, வெள்ளைக்
குதிரைகளையுடைய குரதிபுத்திரன் பிதாமகரை மோகிக்கச்செய்து
ட்டு உமது ஸைனியத்தை நாசம்செய்தான

நூற்றுப்பதினேட்டாவது அத்தியாயம்

பீஷ் ம வ த ப ா வ ம் (தோடர்ச்சி.)

(பீஷ்மருடைய பார்க்கீரம் வர்ணனை.)

பரதகுலத்தில் பிறந்தவரே! ஸைனியங்கள் நன்றாக அணி
ருக்கப்பட்டாமல் பெருமபானமையாக ஒன்றையொன்று அது
ரித்து நிற்குமளவில், அனைவரும் பிரமமலோகத்தை அடைவதில்
றுள்ளவர்களானார்கள் ஸங்குலபுத்தத்தில் படைகள் 1 தம்மை
யாததபடைகளை எதிராகவில்லை ரதிகாசன் ரதிகாசனோடும்
ாலாட்கள் காலாட்களோடும் குதிரைவீரர்கள் குதிரைவீரர்களோ
ம யானைவீரர்கள் யானைவீரர்களோடும் போராடியவில்லை பார
ரே! அந்தப் போர்க்களத்தில் அவர்கள் பைத்தியம்கொண்டவா
ளபோலப் போராடிநதார்கள் இருதிருத்ததுச் சேனைகளுக்கும்
புதியங்கரமான யுத்தம் நடந்தது எல்லாப்பக்கங்களிலும் மனி
ர்களுடைய கூட்டங்களும் யானைகூட்டங்களும் சிதறஅடிக்கப்
டவே, மகாபயங்கரமாயுள்ள அந்த யுத்தத்தில் (இருதிருத்ததுச்
சேனைகளுக்கும்) ஏற்றத்தாழ்வில்லாமல் இருந்தது பாரதரே!
றகு, சூரர்களான சலயன், கிருபா, சித்திரஸேனன், துச்சாஸ
ன், விகாணன் ஆகிய இவர்கள் பிரகாசிக்கின்ற ரதங்களினிது
றிகொண்டு யுத்தத்தில் பாண்டவர்களுடைய சேனையை நடுங்கும்
டி அடித்தார்கள் மிகக் பலசாலிகளான கௌரவர்களாலே
காலப்படுகின்றதும் ஜலத்தில் முழுகுகின்ற ஓடம்போன்றது
ான அந்தப் பாண்டவ சேனையானது யுத்தத்தில் ரக்ஷகனைப்
பற்றவில்லை குளிரகாலமானது பசுக்களுடைய மாமஸ்தானங்
களைப் பிளப்பதுபோலப் பீஷ்மா பாண்டுபுத்திரர்களுடைய மாம
ஸ்தானங்களைப் பிளந்தார அவவாறே, மகாபலசாலியான பாரத

1 நியதமில்லாமல் சண்டைசெய்தார்கள் என்றபடி.

தனாலே உமது ஸைனியத்திலுள்ள புதிய நீருண்ட மேகங்கள் போன்ற கஜங்கள் பலவாறு கீழே தள்ளப்பட்டன பாரததனாலே அம்புகளாலும் நாராசன்களாலும் அடிக்கப்படுகின்றவார்களும் நசுக்கப்படுகின்றவார்களும் அனேக பிரதானஸேனாவீரர்கள் ஆயிரக்கணக்காகக் காணப்பட்டார்கள் அந்த யுத்தங்களத்தில் பெரிய வீரர்கள் கோரமான தீன்ஸவரத்தை வெளியிட்டுக்கொண்டு கீழே விழுந்தன யுத்தபூமியானது, கொல்லப்படும் மஹாபலசான் ளான வீரர்களுடைய ஆபரணங்களை யணிந்த சரீரங்களாலும் சூட்டலங்களுடனகூடின தலைகளாலும் நிறைக்கப்பட்டு விளங்கியது மஹாராஜரே! சிறந்த மஹா வீரர்களுக்கு அழிவை யுண்டிடுபனாகி கின்ற அந்த யுத்தத்திலேயே பீஷ்மரும் பாண்டவனு தனஞ்சனும் விக்ரமத்தை வெளியிடுமபொழுது யுத்தத்தில் பராக்ஷிர முள்ள பிதாமஹரைப் பாரதது அந்த உமது புத்திரர்களனை வரு யுத்தங்களத்தில் ஸவாககத்தை முக்கியமான கதியென எண்ண நரசத்தைவிரும்பி ஸைனிகர்களை முன்னிட்டுக்கொண்டு பாண்டவர்களை யுத்தத்தில் எதிர்த்தார்கள் மகாராஜரே! சூரர்களா, பாண்டவர்களும் உததம் வீரர்களுக்கு அழிவை உண்டிடுபனாகி கின்ற அந்த யுத்தத்தில் முன்பு புத்திரனுடன் சோரது உம்மா உண்டிடுபண்ணப்பட்ட பலவிதமான அனேகம் கிலேசங்களை நினை துக்கொண்டு யுத்தத்தில் பயத்தைவிட்டு பரமமலோகத்தையடை தில் பற்றுதலுடன் மிக்க மனக்களிப்புற்றவர்கள் போல உம்மை சோரதவர்களை யும் உமது புத்திரர்களை யும் எதிர்த்துப் போர்புரி தார்கள் பாண்டவஸேனாபதியும் மகாரதனுமான திருஷ்ட யுமன்ன யுத்தத்தில் தனசேனையைப் பாரதது, 'ஸோமகாகளே நீங்கள் ஸருஞ்சயாகளுடன் காங்கேயரை எதிர்த்துச் செல்லு கள்' என்று சொன்ன ஸேனாபதியினுடைய வார்த்தையை கேட்டு, ஸோமகார்களும் ஸருஞ்சயாகளும் சரமாரியினால் அடிக் கப்பட்டு கங்காபுத்திரரை எதிர்த்து வந்தார்கள் அரசரே! பிறகு ஹிமலிக்கப்படுகின்ற உமது பிதாவான பீஷ்மா கோபத்திற்குப் பட்டவராகி ஸருஞ்சயாகளுடன் போர்புரிந்தார் ஐயா! கீத, சாலியான அந்தப் பீஷ்மருக்கு முற்காலத்தில் சிறந்த புத்தியுள் பரசுராமராலே பகைவார்களுடையபடையை அழிக்குந் திறமையுள் அஸ்திரசிகைக்ஷ அளிக்கப்பட்டது பிர்யமுத்திரந்தவரும் கௌரவ களுக்குப் பாட்டனாரும் சதருவீரர்களை அழிப்பவருமான அந்த பீஷ்மா அந்த விதத்தைப்பெற்றுச் சததுருக்களுடைய பல துக்கு நரசத்தை உண்டிடுபண்ணிக்கொண்டு நாள்தோறும் பாரதத் தனைச் சோரத் வீரர்களில் பதினாயிரம்போகளை ஸமஹரித்தார்

கனிலிசிறந்தவரே! அநதபபததாவதுநாள் வந்தவுடன், ¹ பெரிய ட்டனான பீஷ்மா தாம் ஒருவராக இருந்துகொண்டே யுத்தத் தலமாதஸயாகளுடைய படைகளிலும் பாஞ்சாலாகளுடைய படை ரிலுமுள்ள கணக்கிலடங்காத யானைகளையும் குதிரைகளையும் கான்று ஏழமகாரதாக்களையும் ஐயாயிரம் சதிகாக்களையும் பதினொ ரம் காலாட்களையும் கொன்றா பிரஜைகளுக்கெல்லாம் நாதரே! மமுடைய தகப்பனாகிய பீஷ்மா அநதயுத்தத்தில் அனேக யிரம் யானைகளையும் பதினாயிரம் குதிரைகளையும் பயிற்சியின லத்தால் கொன்றா, பிறகு, எல்லா அரசாக்களுடைய சேனையை ம் நாசம் செய்துவிட்டு விராடனுடைய பிரிய ஸகோதரனான தாரீகனையும் கொன்றா மகாராஜரே! பிரதாபசாலியான பீஷ் ர யுத்தத்தில் சதாரீகனைக்கொன்று அனேகஆயிரம் அரசாக்களைப் பலங்களாலே கீழேதள்ளினா யுத்தத்தில் மனக்கலக்கமுற்ற ததவீரர்கள் தனஞ்சயனை அலறி அழைத்தார்கள் அாஜுன ட்டன வந்த பாண்டவர்களைச் சோரத அரசாக்களெல்லாரும் பீஷ் ரை எதிர்த்து யமலோகத்தை அடைந்தார்கள் பீஷ்மா பாண மூகங்களைப் பததுத்திக்குக்களிலும் இறைத்துக்கொண்டு பாரத ராக்களுடைய சேனையைத் தாண்டிப் படைமுகத்தில் நின்றா அந ப பீஷ்மா அநதப பததாவது நாளில் மிக்க பெரிய காரியத் தச் செய்து கையில் பிடிக்கப்பட்ட விலலுடன் இரண்டு சேனை ளுக்குமிடையில் நின்றா வேந்தரே! கிரீஷ்மகாலத்தில் ஆகா ததின மத்தியையடைந்து தபிக்கின்ற ஸ்ராயனை எவ்வாறுஜனங ள் கண்ணெடுத்தப பாரப்பதற்குச் சகதியுள்ளவர்களாக மாட ராகளோ, அவ்வாறே, அநதப பீஷ்மரை வேந்தர்கள் பாரப்பதற் ,ச் சகதியுள்ளவர்களாகவில்லை பரதகுலத்தில் உதித்தவரே! தத்தத்தில் இந்திரன் அஸ்ரமசேனையைத் தபிக்கச்செய்ததுபோ ப பீஷ்மா பாண்டவர்களைத் தபிக்கச் செய்தாரா

அவ்வண்ணம் பராகரமத்தை வெளிப்படுத்திப் பகைவர்களைக் காலலுக்கின்ற பீஷ்மரைக்கண்டு, தேவகி புத்திரரான மதுஸூத ரா பிரீதியுடன் தனஞ்சயனை நோக்கி, 'இதோ சந்தனுபுத்திரரான ஷ்மா இரண்டு சேனைகளின் மத்தியில் நிற்கிறா பலத்தினாலே வரைக கொன்று நீ வெற்றியடையப்போகிறாய் இச்சேனை பிளக் பபடுகிற விடத்தில் (சென்று) இநதப பீஷ்மரைப் பலத்தினால் டுசைவற்று நிற்கும்படி செய் பிரபுவே! வேறொருவன் பீஷ்ம ட்டைய பாண்டகளைப் பொறுக்கத் திறமையுள்ளவனாகான்' என ரா அரசரே! இவ்வாறு கிருஷ்ணனாலே தூண்டப்பட்ட

¹ 'பாபிதாமஹி' என்பது மூலம்.

அரஜுனன் அநதக்ஷணத்தில் பீஷ்மரைக கொடியோடும ரத்
தோடும் குதிரைகளோடும அம்புகளால் மறைபும்படி செயதால்
குருபுகவாகளுள் உததமரான அநதப் பீஷ்மரும் பாண்டவளு
பிரயோகிக்கப்படும் அநத அம்புத்திரளகளை அம்புத்திரளகளை
பலவாறாக நாசஞ்செயதா மகாராஜரே! பிறகு, பீஷ்மருடை
பாணங்களால் அடிக்கப்பட்டுச் சோகஸாகரத்தில் முழுகியிருக்கி
றவாகளான பாஞ்சாலராஜன், வீரய முடையவனான திருஷ்
கேது, பாண்டிபுத்திரனான பீமஸேனன், பாரஷதனான திருஷ்
தயுமனன், நகுலஸஹதேவர்கள், சேகிதானன், ஐரது கேகயநாட
மன்னர்கள், ஸாதயகி, மிகக புஜபலமுள்ள சுபத்திரா புத்திரன்
அபிமன்யு, கதோதகசன், தரௌபதிபுத்திரர்கள், சிகண்டி, வீ
முடையவனான குருதிபோஜன், விராடன் இவர்களும் பாண்ட
பக்ஷத்தைச் சோநத மகாபலசாலிகளான மறறும் பலரும் பலரு
னாலே கைதுக்கிவிடப்பட்டார்கள் பிறகு, கிரீடியினாலே க
பாற்றப்படுகின்ற சிகண்டி வேகத்தாடன் உததம் ஆயுதத்தை
கையில் ஏந்திப் பீஷ்மரையே எதிர்த்துஓடினான் யுத்தமு
களைச் சரியாக அறிந்தவனும் சத்தருக்களால் ஜயிக்கப்பட்டாதவ
மான அரஜுனன் அநதப் பீஷ்மருக்கு உதவியாக வந்த எல்
வீரர்களையும் கொன்று பீஷ்மரையே எதிர்த்துஓடினான் உற
யான விலலை கையிறகொண்ட ஸவயஸாசியினாலே பாதுகா
பட்டவர்களான ஸாதயகி, சேகிதானன், பாரஷதனான திருஷ்
தயுமனன், விராடன், துருபதன், நகுலஸஹதேவர்கள் ஆகியஇ
கள் யுத்தத்தில் பீஷ்மரைக்குறித்து விரைவாக ஓடினார்கள்
யுத்தத்தில் அபிமன்யுவும் திரௌபதி குமாரர்களான ஐரது உபபா
டவர்களும் பீஷ்மரை எதிர்த்தார்கள் (முற்கூறின வீரர்கள்
வரும்) கையில் பெரிய ஆயுதங்களை எடுத்திருக்கும் பீஷ்ம
கண்டார்கள் உறுதியான விலலை கையில் கொண்டவர்களு
யுத்தத்தில் புறங்காட்டாதவர்களுமான அநத வீரர்கள் எல்லாரு
பகைவர்களுடைய பாணங்களைத் திருப்பியடிக்குரு திறமையு
அம்புகளாலே பலவாறு பீஷ்மரை அடித்தார்கள் உததமாகளா
மன்னர்களாலே விடப்படும் அம்புத்திரளகளை மிக மனோதா
முள்ள பீஷ்மா நாசஞ்செய்து பாண்டவர்களுடைய சேனையில்
வேசித்தாரா பிதாமகரான அவா விளையாடுகின்றவாபே
(தமமீது பாயாமலிருக்கும்படி) பாணங்களைத் தடுத்தாரா பீஷ்
புனசிரிப்புடன் அநதச் சிகண்டியின் ஸ்திரீத்தனமையை அடிக
நினைத்து அநதப் பாஞ்சாலகுமாரனான சிகண்டியினமீது க
களைத்தொடுக்கவிலலை மகாரதரான பீஷ்மா துருபதனுடை
சேனையில் ஏழு ரதிகாக்களைக் கொன்றா பிறகு, அநதக்ஷணத்

தபபீஷ்மரொருவரைகருறித்தே எதிர்த்து ஓடிவருகின்ற மச்ச சத்தாராகள், பாஞ்சாலராகள், சைத்யராகள் இவர்களுடையகில ரசபதமதோன்றியது அநதவீரர்கள் யுத்தத்தில சததுருக ரத்தபிககச செய்கின்றவரும் பாசீரதி புத்திரருமான அநதப ட்மரொருவரை, மேகங்கள் சூரியனை மூடுவதுபோல, காலாட ாலும் குதிரைகளாலும் ரதங்களுடைய கூட்டங்களாலும் அமபு ாலும் மூடினார்கள் பிறகு, அநதப பீஷ்மருக்கும் பாண்டவ ாகளுக்கும் நடந்தேறுகின்றதும் தேவாஸுரயுத்தம் போன்றது ன அநதபபோரில் கிரீடி சிகண்டியை முன்னிட்டுக்கொண்டு ட்மரை எதிர்த்தான்

நூற்றுப்பத்தொன்பதாவது அத்யாயம்

பீஷ் ம வ த ப ா வ ம் (தோடர்ச்சி)

(பீஷ்மர் ரணகளத்தில் சாய்ந்தது)

இவ்வாறு அநதபபாண்டவாகளெல்லோரும் சிகண்டியை ன்னிட்டுக்கொண்டு யுத்தங்கள்தில் பீஷ்மரை நாற்புறங்களிலும் ட்மதுகொண்டு அடித்தாராகள் எல்லாஸுருஞ்சயராகளும் ஒன்று ாரது மிகவும்கோரமான சதகனிகளீரலும் பரிகாயுதங்களாலும் ாடாலீகளாலும் முதகரங்களாலும் உலகைகளாலும் ஈட்டிகளா ம சேஷபணியங்களாலும் பொற்கட்டுக்களுள்ள அம்புகளாலும் திகளாலும் தோமரங்களாலும் கம்பனங்களாலும் நாராசங்களா ம வதஸ்தரதங்களாலும் புசண்டிகளாலும் யுத்தத்தில் நான்கு ளத்திலும் பீஷ்மரை அடித்தாராகள் பீஷ்மா அப்பொழுது னைகவீரர்களால் அடிக்கப்பட்டுக் க்வசமசிதறி மாமஸ்தானந ாபிளக்கப்பட்டும வருத்தமடையவில்லை நனருகஜவலிகின்ற மபுகளும் விறகளுமாகிறதனலுள்ளதும் அஸ்திரவேகமாகிறகாற ளளதும் தேருருளையின சபதமாகிறஉஷணமுள்ளதும் அழகிய ஸ்லாகிற மகாஜவாலையுள்ளதும் நாசமடைகிறவீரர்களாகிற பெரு ரகுகளோடுகூடியதுமான மகாஸ்திரங்கள் நிறைந்தபீஷ்மராகிற ருப்பானது சததுருகங்களுக்கு யுகாநதகாலத்து நெருப்புப்போ யிறுது பீஷ்மா ரதஸமூகங்களுடைய மத்தியத்திலுள்ள வழி றலே திருமபி வெளியிலவந்தார மறுபடியும், அரசாங்களுடைய ங்தியையடைந்து (அங்குமிங்கும்) ஸஞ்சரிகின்றவராகக் காணப ட்டார வேந்தரே பிறகு, பீஷ்மா பாஞ்சாலராஜனையும் திருஷ்ட துவையும் தாண்டிப் பாண்டவர்களுடைய சேனையின மத்தி

யை அடைந்தாரா பிறகு, பீஷமா பயங்கரமான சப்தமுள்ளவைகளும் அதிக வேகமுள்ளவைகளும் மாமஸ்தானங்களைக் கவசங்களையும் உடைக்கின்றவைகளும் கூர்மையுள்ளவைகளுமாய் உத்தமமான அம்புகளாலே ஸாதயகி, பீமன, பாண்டிபுத்திரனா தனஞ்சயன், துருபதன், விராடன், பராஷதனான திருஷ்டதயுனன் ஆகிய ஆறு வீரர்களையும் திருப்பியடித்ததார அநத் மகாரதர்கள் அநதப் பீஷமருடைய கூர்மையான பாணங்களைத் தடுத்த வல்லமையுடனே அவரைப் பப்பத்துக்களைகளாலே துன்பமையுமபடி அடித்தார்கள் பொற கட்டுக்களுள்ளவைகளும் சாடீயில் தீட்டப்பட்டவைகளும் மகாரதனான சிசுண்டி பீஷமினமீ தொடுத்தவைகளுமான பெரிய அம்புகள் அவருக்குத் துன்பத்தை உண்டிப்பண்ணவில்லை பிறகு, அராஜுனன் விரைந்து பீஷமரை எதிர்த்து ஓடினான் சிசுண்டியைமுன்னிடிகொண்டு அநதப்பீமருடைய தனுஸையும் வெட்டினான் மகாரதர்கள் பீஷமருடைய தனுர்ப்பங்கத்தைப் பொறுக்கவில்லை மகாரதர்களான துரோண கிருதவாமா, விரிந்து ராஜனான ஜயதரதன், பூரிஸ்ரவஸ, சலன், சயன், பகததன் இரதஜமு வீரர்களும் மிகவுங்கோபங்கொண்டு ஓடியை எதிர்த்துவந்தார்கள் மகாரதர்கள் மிகக் கோபங்கொண்டு அநதபுத்தரங்கத்தில் திவ்யாயுதங்களைப் பிரயோகித்துப் பாணங்ளைமூடுகின்றவர்களாக எதிர்த்தார்கள் அராஜுனனைக் குறித்து வகின்ற அவர்களுடைய சபதமானது யுகாரதகாலத்தில் பொருகின்ற ஸமுத்திரங்களுடைய சபதம்போலக் கேட்கப்பட்ட பலகுளனுடைய ரதத்தை நோக்கி, 'கொல்லுங்கள், விரைவுபடுங்கள், பிடியுங்கள், அடியுங்கள், அறுங்கள்' என்கிற நெருங்கின சபதம் தோன்றியது பரதர்களிற கிறந்தவரே! நெருங்கின அநத சபதத்தைக்கேட்டுப் பாண்டவர்களைச் சோரத் மகாரதிகர்கள் பருகின்ற பராதுகாகக் எண்ணி எதிர்த்து ஓடினார்கள் ஸாதய பீமனேனன், பராஷதனான திருஷ்டதயுனன், விராடன், துபதன், ராசுஸனான கோதக்ஷன், மிகுந்தகோபமுள்ள அபிமன் இவவேழு வீரர்களும் கோபமூண்டு விசித்திரமான விலலையே விரைந்து அநதப்பீஷமரைக் குறித்து ஓடினார்கள் பரதசிரேஷ்ட ஓடித்தகளைத் தில் தேவர்களுக்கு அஸுரர்களுடன் யுத்தமநடந்த போல அநதப்பாண்டவவீரர்களுக்கு நெருங்கியதும் மயிரக்கூச்சையையுண்டு பண்ணக்கூடியதுமான யுத்தம் நடந்தது சிரேஷ்டனான சிசுண்டியோ யுத்தகளைத் தில் கிரீடியினாலே பாதுகாக்கப்பட்டு யுத்தத்தில் வில அறுக்கப்பட்ட பீஷமரைப் பத்துக்களைகளாலும் அவருடைய ஸாரதியைப் பத்துப்பாணங்களாலும் அடித்து தவஜத்தை

ருபாணத்தால அறுத்தான கங்காபுத்திரரான பீஷ்மா மிகக்
வகத்துடனகூடின வேறொருவிலைக கையிலெடுத்தார அந்த
லையும் பலகுன்ன கூமையுள்ள மூன்றுபாணங்களாலே வெட்டி-
றந்தான இவ்வாறு, ஸ்வயஸாசியும் சத்தூருகளைத் தபிக்கச்
சயகின்றவனுமான அந்தப்பாண்டவன் கோபங்கொண்டு பீஷ்மா
தயில் விலெடுக்க எடுக்கத் திருமபவும் திருமபவும் அறுத்தான
ல் அறுக்கப்பட்டவரும் மிகுந்த கோபங்கொண்டவருமான அந்
ப பீஷ்மா இரண்டு கடைவாய்களையும் நக்கிக்கொண்டு மலைகளை
ப் பிளக்கும் வல்லமையுடைய ஒரு சகதியாயுத்தத்தைக் கையில்
ரைவாக எடுத்தது மிகுந்த கோபத்துடன் அந்தச் சகதியைப் பல
ன்னுடைய ரத்ததினமீது எறிந்தார அாஜுன்ன ஜவலித்துக்
காண்டு வருகின்றதும் வஜராயுதம் போன்றதமான அந்தச் சகதி
யுத்தத்தைப் பார்த்துக் கூமையான ஐந்து பல்லங்களைக் கையில்
டுத்தான பரதசிரேஷ்டரே! கோபங்கொண்ட அாஜுன்ன,
ஷ்மருடைய கையினால் சுழற்றி எறியப்பட்ட அந்தச் சகதியாயு
த்தை ஐந்து பாணங்களாலே ஐந்தாகத்துண்டாக்கினான் மிகக்
கோபங்கொண்ட அந்தக் கிரீடியினால் அறுக்கப்பட்ட அந்தச் சகதி
ரானது மேகக்கூட்டத்தினின்று அறறுவிழ்ந்த மின்னலபோல
விழ்விழ்ந்தது பகைவார்களின் பட்டணங்களை அழிக்கின்றவரும்
ருமான பீஷ்மா அந்தச் சகதி அறுக்கப்பட்டது கண்டு கோப
ண்டு, 'இந்தப் பாண்டவர்களுக்கு மகாபலசாலியான ! வாஸு
தவா ரக்ஷகராயிலலாவிடின இவ்வெல்லாப் பாண்டவர்களையும்
ந்த ஒரு விலலினாலேயே கொல்வதற்கு யான சகதியுள்ளவன்
ந்த வாஸுதேவா எல்லா உலகங்களாலும் ஜயிக்கத் தகாதவ
னபதே எனனுடைய எண்ணம் பாண்டவர்கள் கொல்லத்
தாதிருப்பதும் சிகண்டி ஸதிரீயாயிருப்பதும் ஆகிய இவ்விரண்டு
ரணங்களையும் கருதி யான பாண்டவர்களுடன் போராடியேன்
ன்பு நான் காளியை என பிதாவுக்கு மணம்புரியச் செய்தபொ
து ஸந்தோஷமடைந்த பிதாவினாலே நான் விரும்பும்போது மர
மும் போரில் ஒருவராலும் கொல்லக் கூடாமையும் எனக்கு
மமாகக்) கொடுக்கப்பட்டன ஆதலால், அப்படிப்பட்ட மர
த்தை அடைவதற்கு இதுவே தகுந்த காலமென்று எண்ணுகி
றன்' என்று யுத்தத்தில் நிச்சயமான ஆலோசனை செய்தார.
ளவற்றதேஜஸுள்ள பீஷ்மருடைய இவ்விதமான நிச்சயத்தை
றிந்து ரிஷிகளும் வஸுக்களும் ஆகாயமாகத்திலிருந்து
காண்டு பீஷ்மரைப் பார்த்து, 'ஐயா! உமது மனத்தில் என்ன
ண்ணுகிறீரோ அது எங்களுக்கும் பிரியம் மகாராஜரே! அத

1. 'விஷ்ணுஸேந' என்பது மூலம்,

னைச் செய்யும் யுத்தத்தினின்று புத்தியைத்திருப்பும்' என கூறினார்கள் இரத் வாகனியத்தின் முடிவில் அனுக்லமான த நறுமணம்பொருநியதும் ஜலபிநதுக்களையுடையதும் மங்குகர மானகாற்று வீசியது தேவதுநதுபிகளும் பேரொலியோடு முடி கின் பீஷ்மரின்மீது பூமாரியும் விழுந்தது அவர்கள் பேசு வாராததைகளை மகாபாகுபலமுள்ள பீஷ்மரும் வயாஸமுனிவர் அனுக்ரஹம்பெற்ற நானுமே கேட்டோம், மற்றவர்கள் கேட வில்லை அரசரே! எல்லா உலகங்களுக்கும் பிரியரான பீஷ்ம அப்பொழுது, ரத்தத்தினின்று கீழேவிழ ஆரம்பிக்கவே, தேவாகரு கெல்லாம் அதிகமான பரபரப்பு உண்டாயிற்று பிறகு, மஹ தபஸவியும் சந்தனுபுத்திரருமான பீஷ்மா தேவகணங்களுடைய இவ்வாறான வாராததையைக் கேட்டு அராஜுணனை எதிர்த்து போராடியவில்லை மஹாராஜரே! எல்லாக் கவசங்களையும் உடை கின்ற கூர்மையுள்ள பாணங்களாலே பிளக்கப்பட்ட சிகண்டி, கோபங்கொண்டு பரதர்களுக்குப் பிதாமஹரான பீஷ்மரைக் க மையுள்ள ஒன்பது பாணங்களாலே மார்பிலடித்தான் மஹ ராஜரே! சிகண்டியினால் அடிக்கப்பட்ட குருபிதாமஹரான அந பீஷ்மா பூகம்பம் உண்டாக்குகாலத்தில் மலை எப்படி அசையாது, அப்படி யுத்தத்தில் அசையாமல் நின்றார் பிறகு, பீபதஸு அட ஹாசஞ் செய்துகொண்டு காண்டவம் என்கிறவில்லை நானுலியிடு படிசெய்து, பீஷ்மரை இருபத்தைந்து கூழ்ந்தரகபாணங்களால் அடித்தான் தனஞ்சயன் கோபங்கொண்டு விரைவுடன் இந் பீஷ்மரை எல்லா அங்கங்களிலும் மாமஸ்தானங்களிலும் தூறத் தணக்கான பாணங்களால் பலமுறை அடித்தான் இவ்வாறு, ஆ ரகணக்கான மற்ற வீரர்களாலும் மிகவும் அடிக்கப்படுகின்ற ம ரதரான பீஷ்மா அவர்களையும் அம்புகளால் விரைவாகத் திருப் அடித்தார் ஸத்யபராகரமரான அநதப்பீஷ்மா யுத்தத்தில் அ வீரர்களால் விடப்பட்ட அம்புகளைக் கணுக்கள் பதிவான அட களால் ஒரே ஸமயத்தில் தடுத்தார் மகாரதனுன் சிகண்டி யுத் தரங்கத்தில் பீஷ்மரின்மீது தொடுத்தவைகளும் பொறகணு ளுள்ளவைகளும் சாணையில் தீட்டப்பட்டவைகளுமான அவ டைய அம்புகள் பீஷ்மருக்குத் துன்பத்தை உண்டுபண் வில்லை பிறகு, கிரீடியான்வன் மிகுந்த கோபத்துடன் சிக டியை முன்னிட்டுக் கொண்டு பீஷ்மரையே எதிர்த்து அவ டைய வில்லையும் ஒடித்து அவரையும் ஒன்பது பாணங்களால் அடித்து அவருடைய கொடியையும் ஓர் அம்பினால் அறுத்த பத்துப் பாணங்களால் அவருடைய ஸாரதியையும் அடித் அவரை நன்றாக நடுங்குமபடி செய்தான் அநதப்பீஷ்மா மி.

முள்ள வேறுவிலகை கையில் எடுத்தாரா அவருடைய - அந்த விலையும் கூடாமையுள்ள மூன்று பலலங்களாலே மூன்றாகத் துணை ககிளுன குருதிபுத்திரன் மஹாயுத்தத்தில் பீஷ்மா விலகை கையில் எடுக்க எடுக்க அவைகள் எல்லாவற்றையும் அரைநிமிஷத் துள்ளி அறுத்தான் இவ்வாறு, அராஜுன்ன பீஷ்மருடைய சேனகவிறகளை யுத்தத்தில் துண்டாக்கிளுன பிறகு, சரதனு ந்திரரான பீஷ்மா பராக்ரமத்தினால் அராஜுனனை மீறவில்லை. பிறகு, இந்தப் பீஷ்மாமீது அராஜுன்ன இருபத்தைந்து கஷ்டதரகம் என்கிற பாணங்களைப் பிரயோகித்தான் அதிகமாக அடிக்கப்பட்ட வரும் சிறந்த வில்லாளியுமான அந்தப் பீஷ்மா துச்சாஸனனை அடக்கி, 'துச்சாஸன ! பாண்டவர்களுள் மகாரதனுள் இந்தப் பாரதன் யுத்தத்தில் கோபங்கொண்டு அனேக ஆயிரக்கணக்கான பாணங்களாலே என்னையே எதிர்த்து அடிக்கிறான் இந்த அராஜுன்ன வஜரபாணியான இந்திரனாலும் யுத்தத்தில் ஜயிக்கமுடியா வன வீரர்களான தேவர்கள், அஸுரர்கள், ராக்ஷஸர்கள் கிய இவர்களைவரும் ஒன்றுசேர்த்தாலும் என்னை ஜயிப்ப தற்குச் சத்தியுள்ளவர்களாகாரகள் அவ்வாறிருக்க, மிக்க கோப கொண்டு அராஜுனனைத் தவிர மகாரதர்களான மனிதர்களு னனை ஜயிப்பதற்குச் சகதியற்றவர்களென்பதில் யாதுஸந்தேகம்தீ தை யான ஸத்தியமாக உணக்குச் சொல்லுகிறேன்' என்றா. அவ்வாறாக அவ்விருவரும் பேசிக்கொண்டிருக்குமகால, பலருள்ள தங்கள் தலை சிகண்டியை முன்னிடமிடக்கொண்டு கூடாமையான மடிகளாலே பீஷ்மரை அடித்தான் பிறகு, காண்டவத்தை வில் டக்கொண்ட அராஜுன்னால் கூடாமையான பாணங்களால் நன்றிப் பிடிக்கப்பட்ட அந்தப் பீஷ்மா புனசிரிப்புடையவர்போலத் துச்சாஸனனைப் பார்த்து, 'வஜராயுத்தத்திற்கும் இடிகும் ஒப்பான டாகுதலை யுடையவைகளும் நல்ல கணுக்களுள்ளவைகளும் நன்றித் திட்டப்பட்டவைகளும் ஒன்றன்பின் ஒன்றாகத் தொடர்ந்து தாடுக்கப்படுகின்றவைகளுமான இந்த அடிகள் சிகண்டியுடை னவல்ல இவைகள் மாமஸ்தானங்களைப் பிளக்கின்றன, திட்டமான வசங்களை உடைக்கின்றன, உலக்கைகள்போலத்தாக்கி எனக்குத் தன்பத்தை உண்டுபண்ணுகின்றன இந்தப் பாணங்கள் சிகண்டி டையனவல்ல வஜராயுதமும் யமதண்டமும்போலத் தாக்குகின் வைகளும் வஜரத்தினுடைய வேகம்போல ஒருவராலும் தாங்க முடியாத வேகமுடையவைகளுமான இந்தப் பாணங்கள் என் னிராணனைத் தடுக்கச் செய்கின்றன இந்தப்பாணங்கள் சிகண்டி டையனவல்ல கதாயுதமும் பரிகாயுதமும்போலத் தாக்குகின் வைகளும் யமதுதாக்கப்போல வருகின்றவைகளுமான இந்தப்

பாணங்கள் என பிராணனை நாசம்செய்கின்றனபோலும் இந்த பாணங்கள் சிகண்டியுடையனவல்ல மிகக் கோபங்கொண்டவையும் அடிகடிக் நாவினால் நகிக்கொள்ளுகின்றனவையும் விஷத்தின் அதிகரித்தவையுமான ஸாபபங்களபோன்ற இந்தப்பாணங்கள் எனனுடைய மாமஸ்தாண்டுகளில் பிரவேசிக்கின்றன இவை சிகண்டியுடையனவல்ல இவைகள் அரஜுனனுடைய பாணங்களே இவைகள் சிகண்டியினுடையனவல்ல, 1 நண்டுக்குஞ்சுகள் பிறகு காலத்தில் தாயநண்டைப் பிளப்பதுபோல இந்த அரஜுனனுடைய பாணங்கள் என அங்கங்களைப் பிளக்கின்றன காணவததை வில்லாக்கக்கொண்டவனும் வானரசுகொடியை உடையனும் ஜயசீலனும் வீரனுமான அரஜுனனைத் தவிர மற்ற அரசர்கள் எல்லோரும் எனக்குத் துன்பத்தை உண்டுபண்ண வல்லமையுள்ளவர்களாகார்கள்' என்றார்

பாரதரே 1 சரதனுபுத்திரரான பீஷ்மா இவ்வாறு சொல்பிறகு, பாண்டுபுத்திரனை எரிகக் எண்ணாக்கொண்டவாபோல அவ்மீது சுகதியைப் பிரயோகித்தாரா பரதகுலத்திலுந் தவறே! அரண்களத்தில் குருவீரர்களைவரும் பாரததுக்கொண்டிருக்கும் பொழுதே அரஜுனன் இந்தப் பீஷ்மருடைய அநதச்சக்தி மூன்றுபாணங்களாலே மூன்றாகவெட்டிக் கீழேதள்ளினான் பிறகு காங்கேயர் பின்பு நேரக்கூடிய மரணம் ஜயம் இரண்டில் ஒன்றாக விரும்பிப் பொன்னால் அலங்கரிக்கப்பட்ட கேடகத்தையும் கதையையும் கையிலெடுத்தாரா ரத்தத்தினின்று கீழே இறங்குவதற்கு அவர்கையிலுள்ள அநதக்கேடகத்தை அரஜுனன் அம்புகளாடாது துண்டுகளாக்கினான் அது ஆச்சரியமாயிருந்தது பிறகு யுதிஷ்டிரராஜா தம்முடைய ஸைனியங்களைப் பார்த்து, 'காங்கேயரைக் குறித்து எதிர்த்துச் செல்லுங்கள் அணுவளவுகூட உருக்குப் பயமவேண்டாம் என்று ஏவினா பிறகு, அநதப் பாண்டவ ஸைனிகர்கள் தோமரங்களோடும் ஈடிகளோடும் பாணஸ்கங்களோடும் பட்டஸங்களோடும் நல்ல வாளங்களோடும் கூரையுள்ள நாராசங்களோடும் வதஸ்தந்தங்களோடும் பல்லங்களோடு அநதப் பீஷ்மா ஒருவரையே எல்லாப்பக்கங்களிலும் எதிர்த்து, ஓடிவந்தார்கள் பிறகு, பாண்டவர்களுடைய பயங்கரமானவியம் நாதமானது அப்பொழுது தோன்றியது அவ்வாறே, பீஷ்மருடைய ஜயத்தை விரும்புகின்றவர்களாக உம்முடைய புத்திரர்களும் லிமமநாதன் செய்தாராகக் கௌரவர்களைவரு பீஷ்மரொருவரையே பாதுகாத்தனா லிமமநாதங்களைப்

யதனா ராஜேந்திரரே! பத்தாவது நாளில் பீஷ்மருக்கும் ராஜாஜ்ஞானனுக்கும் நோரத அரதச சண்டையில் உம்மைச் சோரத ராகளுக்குப் பகைவாகளுடன் கைகலந்த போரா நடந்தது ஒரு ரையொருவா அடித்துக்கொண்டு போராபுரிகின்ற ஸைனிகாக்கள் எரமான ஸமுத்திரத்தினுடைய நீர்ச்சமுலபோல ஒரு முகூர்த்த லம் சுழன்றார்கள் அப்பொழுது, பூமி இரத்தத்தால் நனைக்கப் பட்டுப் பயங்கரமாயிருந்தது ஸமமானதரையும் மேடுபள்ளமும் னறுமே காணப்படவில்லை அரதப் பத்தாவதுநாளில் அரதப் ஷமா பதினாயிரம் யுத்தவீரர்களைக் கொன்று தாம் மாமஸ்தா ந்கள் உடைக்கப்பெற்று யுத்தத்தில் நின்றா பிறகு, அரதப் பாராமுகத்தில் பார்த்தனும் கையில் விற்றபிடித்தது நின்றகொண்டு களரணி ஸைனியங்களினிடையில் பிரவேசித்தது அச்சேனையை மிமபடி செய்தான பாண்டவர்கள் பீஷ்மருடன்வந்திருக்கின்ற னைவரையும் பாண்டவர்களாலே துரத்தியடித்ததாகிய அவாக டைய ஆச்சரியகரமான பராகிரமத்தை அரத யுத்தத்தில் நாங் ள கண்டோம் நாங்கள் வெள்ளைக் குதிரைகளையுடையவனும் நதிபுத்திரனுமான அராஜாஜ்ஞானிடத்தினின்று பயந்து கூாமை றான ஆயுதங்களால் பீடிக்கப்பட்டு யுத்தத்தில் அப்பொழுது ரைவாக ஓடினோம் 1 ஸௌவீரர்கள், கிதவர்கள், கீழநாட்டுவீரா ள, மேனாட்டு வீரர்கள், வடநாட்டு வீரர்கள், மால்வர்கள், அபீ ாஹர்கள், சூரசேனர்கள், சிபிகள், வஸாதிகள், ஸால்வர்கள், ரிகாத்நாதர்கள், அம்பஷ்டர்கள், கேகயர்கள் ஆகிய இரத 2 மஹாத ரக்களெல்லாரும் அராஜாஜ்ஞானனுடைய பாணத்தால் அடிக்கப்பட க காயங்களால் துன்பத்தை அடைவிக்கப்பட்டவர்களாகிய யுத்த ளத்தில் அராஜாஜ்ஞானே 3 போராபுரிகின்ற பீஷ்மரை விட்டுவிடிக் றார்கள் பாண்டவவீரர்களைவரும் தனியாயிருக்கிற அரதப் ஷ்மரை நான்கு பக்கங்களிலும் சூழ்ந்துகொண்டு எல்லாக் கௌ வர்களையும் துரத்தியடித்துச் சரமாரிகளையும் இறைத்தார்கள் னனரே! பீஷ்மருடைய ரத்தத்தைக்குறித்து, 'கீழேசாயத்துவிடுங ள, பிடியுங்கள், போராபுரியுங்கள், அறுங்கள்' என்கிற ஓயாத் சப ற தோன்றியது அரசரே! யுத்தத்தில் னுறுநூறுகளும் ஆயிரம் யுயிரமாகவும் (ரத்தாருக்களைக்) கொன்ற அரதப் பீஷ்மருடைய தகத்தில் பிளக்கப்படாத இடம் இரண்டங்குல இடைவெளிகுட் டில்லை பலகுன்னலை யுத்தத்தில் கூாமையான முனையுள்ள அம்பு ளாலே நொறுக்கப்பட்டு இவ்வித நிலைமையை அடைந்திருக்கின்ற மது பிதாவான பீஷ்மா கிழக்குமுகமாக ரத்தத்தினின்று கீழே

1 பொருந்தாமையால் அதிகபாடமான இரண்டரை சுலோகங்கள் டப்பட்டன 2 வேறு பாடம் 3 வேறுபாடம்,

விழுந்தாரா பாரதரே! சூரியன அஸ்தமிககச சிறிது நேரமிரு
கையில், உமமுடைய புத்திரர்கள் பாரததுக்கொண்டிருக்க
பொழுதே பீஷ்மா ரதத்தினின்று கீழேவிழ, ஆகாயத்தில் யுத்த
தைப பாரக்கவந்திருக்கிற தேவர்கள் அரசர்கள் இவர்களுடை
'ஆ! ஆ!' என்கிற மிகக் பெரிதான சபதமுண்டாயிற்று ரதத்
தினன்று கீழே விழுகின்ற மஹாதமாவான பிதாமஹரைக் கண்
அவருடன கூடவே எங்கள் எல்லோருடைய மனங்களும் கீழே
விழுந்தன எல்லாவிலாளிகளுக்கும் தவஜம்போனறவரும் மிக்
புஜபலமுள்ளவருமான அநதப்பீஷ்மா அறுததுததள்ளப்பட்ட
திரதவஜம்போலப் பூமியை எதிரொலியிடுமபடி செய்துகொண்
கீழேவிழுந்தாரா அம்புத்திரள்களால நன்றாக மூடப்பட்டிருக்க
அநதப் பீஷ்மா பூமியைத் தொடவில்லை ரதத்தினின்றி கீழே
விழுந்து சரதலபத்தில் படுத்திருக்கின்றவரும் மகா விலலாளியு
புருஷ சிரேஷ்டருமான இநதப்பீஷ்மரைத் தெய்வத்தன்மைவந்
அடைந்தது மேகம் வாழித்தது பூமியும் நன்றாக நடுங்கியது
சூரியன தக்ஷிணயனத்திலிருக்கும்பொழுது அநதப் பீஷ்மா கீழே
விழுகின்றவராகக் காணப்பட்டார பாரதரே! வீரரான பீஷ்ம
காலத்தை ஆலோசித்துப் பிரஜைஞயடைந்தார, 'மஹாதமாவு
கங்காபுத்திரரும் எல்லா விலலாளிகளுள்ளும் உத்தமரும் கால
துக்குக் காததாவும் நரசிரேஷ்டருமான பீஷ்மா தக்ஷிணயன
நோந்திருக்குங் காலத்தில் எவ்வாறு பிராணனை விட்டார்?' என்
னும் திவ்ய வாக்குகளை ஆகாயத்தில் எல்லாப்பக்கங்களிலும் கே
டார காங்கேயர் அவைகளைக்கேட்டு நல்லகதியை அடையவேண்
மென்கிற விருப்பத்தோடு, 'உத்தராயணத்தை விரும்பினவனா
யான இதோ உபிரோடிருக்கிறேன் பூமியில் விழுந்தாலும் நான்
பிராணனைக்கொது தரிப்பேன்' என்று தேவர்களைப்பார்த்து ம
மொழி கூறினா ஹிமவானுடைய கன்னிகையான கங்காதே
யானவள் அநதப் பீஷ்மருடைய அநத அபிப்பிராயத்தை அறிந்த
அநத ரணகளத்தில் மஹரிஷிகளை ஹமஸவடிவத்துடன் அனுப்ப
னா பிறகு, மானஸ் தடாகத்தில் வலிக்கின்ற அநத அன்ன
பறவைகள் எந்த இடத்தில் புருஷசிரேஷ்டரும் கௌரவர்களுக்கும்
பிதாமஹருமான பீஷ்மா சரதலபத்தில் படுத்திருக்கிறாரோ அ
விடத்திற்கு அவரைப் பாரப்பதற்கு ஒன்றுகூடி விரைவுடன் வ
தன ஹமஸருபிகளான அநத ரிஷிகளோ பீஷ்மரை அடைந்த
குருகுலோத்தமரான அவர் சரதலபத்திலிருப்பதைக்கண்டாராக்க
கற்றறிந்தவர்களான அநதரிஷிகள் மஹாதமாவும் கங்காபுத்திரரு
பரதசிரேஷ்டருமான அநதபீஷ்மரைக்கண்டு பிரதக்ஷிணம் செய்து
ஸூரியன தக்ஷிணயனத்திலிருப்பதையும் பார்த்து ஒருவரோடு ஒரு

ஆலோசனைசெய்து, 'மாஹாதமாவும் ஸதபுருஷருமான பீஷ் தக்ஷிணயனத்தில் எவ்வாறு மரணத்தையடைவலாம்?' என்று ஈனனராகள் இவ்வாறு சொல்லிவிட்டு அந்த ஹமஸங்களை தெற த திககை நோக்கிப் புறப்பட ஆரம்பித்தன பாரதரே! மஹா நதிபுள்ளவரும் சந்தனு புத்திரருமான பீஷ்மா அவைகளைப் பார்த்து ஆலோசித்தது, 'ஹமஸங்களே! சூரியன தக்ஷிணயனத் திருக்கும்போது நான் ஒருகாலும் லோகாந்தரத்தை அடைய ட்டேன இது நிச்சயமாக என மனத்திலிருக்கின்றது. சூரியன ததராயணத்தை அடைந்தபின் என்னுடைய புராதனமான ஸதா ததை அடையப் போகிறேன் ஸத்தியமாக உங்களுக்கு நான் சொ லுகிறேன் உத்தராயணத்தைக் கருதியே நான் பிராணனைத் திரிகப்போகிறேன் பிராணனை விடுவதென்பது என்னிஷ்டத்தைப் பாறுதத்து இது நிச்சயம் ஆதலால், உத்தராயணத்தில் மரி க எண்ணுகொண்டு நான் பிராணனைத் திரிகப் போகிறேன் ஹாதமாவான அபபிபபட்ட என பிதாவினிலே எனக்கு, 'உன கு, உன்னிஷ்டப்படி மரணமுண்டாகட்டும்' என்று எந்தவரன் காடுகப்பபட்டதோ அது என விஷயத்தில் ஸத்யமாகட்டும் ஆத ரல், உயிரீ நிருதலானது நிச்சயமாக ஸம்பவிக்ஷப் போவதனால் ககாலம் வரையில் நான் பிராணனைத் தரிப்பேன்' என்று சொன டா அந்த ஹமஸஸவருபிகளான தேவரிஷிகளைப் பார்த்து அப பாழுது இவ்வாறாகச் சொல்லிவிட்டு, அந்தப் பீஷ்மா சரதலபத் தயடைந்து பதித்திருந்தார கௌரவர்களுக்குத் தலைமையானவ டம் மகாபராக்ஷிரமசாலியுமான பீஷ்மா இவ்வாறு சாயந்தவுடன், ண்டவர்களும் ஸருஞ்சயாகளும் வரிமமநாதஞ் செயதனா பர ாகளிறி சிறந்தவரே! பரதர்களுக்குப்பிதாமகரும் மஹாபலசாலி டமான அந்தப்பீஷ்மா கொல்லப்பட்டவுடனே உமமுடையபுத்தி ர்கள் யாதொன்றையும் அறியவில்லை அப்பொழுது, கௌரவாக டக்கு அதிகமான மதிமயக்கம் உண்டாகியது பிறகு, கிருபா ரியோதனன் முதலானவர்கள் பெருமூச்சு விட்டுக்கொண்டு அழு ார்கள், துக்கத்தினிலே பொறிகலங்கி நெடுநேரம் திகைத்து னறாக்கள் மகாராஜரே! கௌரவர்களைவரும் மனக்கவலையுற் றார்கள் யுத்தத்தில் மனத்தைச் செலுத்தவில்லை கௌரவர்கள் தாடைடுக்கமுற்றுப் பாண்டவர்களை எதிர்த்துச் செல்லவில்லை புரசரே! ஒருவராலும் கொல்லத்தகாதவரும் மகாதேஜஸவியும் ந்தனுபுத்திரருமான பீஷ்மா கொல்லப்பட்டவுடனே, அந்தக் ருசிரேஷ்டர்கள் துக்கத்தால் பீடிக்கப் பட்டவர்களானார்கள் வந்தரே! விரைவாகக் குருராஜனான துரியோதனனுடைய நாச னது கௌரவர்களால் ஊக்கப்பபட்டது உத்தமர்களான யுத்த

வீரர்கள் கொல்லப்படும் கூாமையுள்ள அம்புகளாலே அடிகப் படும் நாங்கள் அரஜுனனால ஜயிக்கப்பட்டுச் செய்யவேண்டி விஷயத்தை அறியவில்லை சூரர்களும் பரிகாயதம்போன்ற கைகடீ யுடையவர்களுமான எல்லாப்பாண்டவர்களும் ஜயத்தையும் ப லோகத்தில் உத்தமகதியையும்டைந்து மகாசனகங்களை முழக்கிடு கள் ஜனேஃவரரே! ஸோமகர்களும் பாஞ்சாலர்களும் மித் மகிழ்ச்சியடைந்தார்கள் பிறகு, ஆயிரக்கணக்கான ஜயபேரிக முழங்கவே, மகாபலசாலியான பீமஸேனன் அதிகமாகத்தோ தட்டி லிமமநாதம் செய்தான் பிரபுவான காங்கேயா கொல்ல பட்டவுடனே, இருதிறத்தாசனேகனிலுமுள்ள வீரர்கள் சஸ்திர களைக்கீழேன்றித் துவிட்டு ஆங்காங்கு மணக்கவலையுற்றார்கள், சில உரக்க ரோதனஞ் செய்தார்கள் மற்றவர்கள் ஓடினார்கள், அ வாரே, இன்னும் சிலா மூாசசையடைந்தார்கள் சிலா கூத்ததிரி ஜாதியை நிரதித்தார்கள் சிலா பீஷ்மரைப் பூஜித்தார்கள் ரி களும் பிதருக்களும் பெரியவீரதமுள்ள பீஷ்மரைப் புகழ்ந்தா கள் பரதாக்களுடைய முன்னோர்களும் பீஷ்மரைப்புகழ்ந்தனர் விரயமுடையவரும் புத்திசாலியுமான பீஷ்மா யோகத்தைசை அடைந்து மஹோபநிஷத்தை ஜபித்துக்கொண்டு தம் நிரயாக காலத்தை எதிர்பாரத்திருந்தார்' என்று கூறினான்

ஊற்றிருபதாவது அதயாயம்,

பீ ஷ் ம வ த ப த வ ம (தோடீச்சி) .

(எல்லோரும் பீஷ்மரை அபிவாதலம்செய்ததும், அரஜுனன் பீஷ்மருக் கி அம்புகளாலே தலையினை அமைத்ததும்)

திருதராஷ்டிரன், 'ஸஞ்சய! பலசாலியும் தேவருக்குள் பானவரும் இன்மைதொடங்கிப் பிரமமசாரியாயிருக்கின்றவருமான பீஷ்மராலே விடுபட்டிருக்கின்ற யுத்தவீரர்கள் அப்பொழுது எவ்வாறானார்கள்? பீஷ்மா தபையினால் துருபதபுத்தரனைசிகன் டியை அடிக்காமலிருந்தபொழுதே பாண்டவர்களால் கௌரவ களும் மற்றவர்களும் கொல்லப்பட்டவர்களென்றே நான் என்னு கிறேன் தூர்புத்தியுள்ளவனான என்னுடைய பிதா இப்பெ ழுதே கொல்லப்பட்டாரென்பதைக் கேட்டேன் இதைக்காட் டிலும் என்னக்கஷ்டம் உண்டாகப்போகிறது? இதைப்பெரு துக்கமென்று நினைக்கிறேன் ஸஞ்சய! பீஷ்மா கொல்லப் ப்டாரென்பதைக் கேட்டும் தூறுகச் சிதறிப்போகாமலிருது

ரால் எனமனம் நீச்சயமாகவே உருக்கினாலாகியது நல்லவிரத
ள்ளவனே! கௌரவர்களுள் விமமமபோன்றவரும் ஜயத்தை
ருமபுகின்றவரும் புத்தத்தில் கொல்லப்பட்டவருமான அந்தப்
ஷமாஸே வேறெந்தக் காரியம் செய்யப்பட்டதோ அதனை
னக்குச் சொல்லு புத்தத்தில் தேவவிரதா கொல்லப்பட்டா
ரன்பதை அடிக்கடி (நினைத்து) நான் பொறுக்கவில்லை எவ்
னபு ஜமதகனிகுமாரரான பரசுராமராலும் திவ்யாஸ்திரங்களால்
கொல்லப்படவில்லையோ அவர், பாஞ்சாலராஜவம்சத்தில் உதித்த
னும தருபதனுடைய குமாரனுமான சிகண்டியினால் எவ்வாறு
கொல்லப்பட்டார்?' என்று வினவ, ஸஞ்சயன் சொல்லலானான்

‘கௌரவர்களுக்குப் பிதாமஹரான பீஷ்மா ஸாயங்காலத்
ல் கௌரவர்களை விசனமடையும்படி செய்துகொண்டும் பாஞ்சா
ர்களைச் சந்தோஷிக்கச் செய்துகொண்டும் பூமியில் விழுந்தார்
புப்பொழுது, அனேக அம்புகளாலே நன்கு பிளக்கப்பட்டவரும்
தத்தினின்று கீழே விழுந்தவருமான அந்தப் பீஷ்மா பூமியைத்
தாடாமலே சரதலபத்தை அடைந்து சயனித்துக்கொண்டிருக்கி
யார் புத்தத்தில் ஜயமபெறுபவரும் கௌரவர்களுக்கு எல்லைமரம்
பான்றவருமான பீஷ்மா விழுந்தவுடனே பிராணிகளுடைய ‘ஆ!
யூ! என்கிற சபதமானது நெருங்கியதாயிற்று அரசரே! இருதிறத்
தரச்சேனைகளிலுமுள்ள க்ஷத்திரியர்களைப் பயம் வந்து அடைந்தது,
வந்தரே! கவசங்களும் கொடிகளும் சிதறப்பெற்றவரும் சந்தனு
த்திரருமான பீஷ்மரைக்கண்டு கௌரவர்களும் பாண்டவர்களும்
பாற்புறத்திலும் சூழ்ந்துகொண்டார்கள் சந்தனுக்குமாரரான
பீஷ்மா கொல்லப்பட்டவுடனே, ஆகாயம் இருளால் மூடப்பட்ட
தாயிற்று, சூரியன் ஒளியையிழந்தவனான, பூமியும் அலறியது
படுத்திருக்கின்ற புருஷசிரேஷ்டரான பீஷ்மரைக் கண்டு எல்லாப்
பிராணிகளும், ‘இவா பிரமமவித்துக்களுள் சிரேஷ்டர் இவா
புப்பொழுதுமே பிரமமவித்துக்களுக்குக் கதி’ என்று பேசிக்கொண்
டன ரிஷிகள் சரதலபத்தில் சயனித்திருக்கின்றவரும் பரதா
ர்களுக்குப் பிதாமஹருமான பீஷ்மரைக்கண்டு, ‘இந்தப் புருஷசிரே
ஷ்டர் முன்பு பிதாவான சந்தனு காமத்தால் பீடிக்கப்பட்டிருப்
பது தெரிந்து அந்தப் பிதாவினுடைய இஷ்டத்திற்காகத் தமமை
ஊர்தவரேதஸாக்கிக் கொண்டார்’ என்று வித்தகர்களோடும் சார
ணர்களோடும் கூடிப் பேசிக்கொண்டார்கள் ஐயா! பரதார்களுக்
குப் பிதாமஹரும் சந்தனுபுத்திரருமான பீஷ்மா கொல்லப்
பட்டவுடனே, உமது புத்திரர்கள் ஒன்றையும் அறியவில்லை பார
தரே! (கௌரவர்கள்) துக்கத்தினால் முகமவாடி ஒளியிழந்துவெட்கி
லுஜைபுடன தலைகுனிந்து வின்றார்கள் பாண்டவர்களோஜயத்தை

அடைந்தது யுத்தமுனையிலின்று எல்லோரும் ஸ்வாணததால அக்
கரிக்கப்பட்ட மகாசக்திகளை ஊதினார்கள் மாசற்றவரே! ம
ராஜரே! ஸந்தோஷத்தினாலே ஆயிரக்கணக்கான ஜயபேரிவாத
யங்கள் முழக்கப்படவே மஹா பலசாலியும் குருதிபுதரனுமா
பீமஸேனன் மிக்க பலசாலியான சதருவைப் பலத்தினால்கொன்
மிருத ஸந்தோஷத்துடன் விளையாடுவதை நாங்கள் கண்டோம்
அப்பொழுது, கௌரவர்களுக்கு அதிகமான மதிமயக்கம் உண்ட
கியது காணன் துரியோதனனிருவரும் அடிக்கடி பெருமூச
விட்டார்கள் கௌரவர்களுக்குப் பிதாமகரான பீஷ்மா அ
வாறு கீழே தள்ளப்பட்டவுடனே, எல்லாம் ஹாஹாகாரங்கொண்
டனவும் வரம்புக்கடந்தனவுமாயிருந்தன பீஷ்மா சாயந
தைக்கண்டு உமது குமாரனான துச்சாஸனன் அதிவேகத்துடன்
துரோணருடைய படையை அடைந்தான் புருஷ்சிரேஷ்டனு
வீரனுமான துச்சாஸனன் பிரதாவான துரியோதனனால் அனு
ப்பப்பட்டுக் கவசமணிந்து தன்னுடைய சேனையை உதஸாகமை
யுமபடி செய்துகொண்டு தன்னுடைய ஸைனியத்துடன் அவரிட
சென்றான் மகா ராஜரே! அவ்வாறு வருகின்ற துச்சாஸனை
பாத்துக் கௌரவர்கள், 'இவன் என்ன கொலைப் போகிறான்
என்று அவனைச் சூழ்ந்துகொண்டார்கள் பிறகு, குருகுத்தி
பிறந்தவனான துச்சாஸனன், பீஷ்மா கொல்லப்பட்டாரென்பதை
துரோணருக்குக் கூறினான் பரதாக்கின்ற சிறந்தவரே! துரோண
அப்பொழுது அவ்வித அப்பிரியமான வராததையைக் கேட்
டூாசசையடைந்தார ஐயா! பிரதாபசாலியான அந்தப் பா
வாஜா விரைவாகப் பிரஜைஞயடைந்து தம்முடைய ஸைனியங்களை
அப்பொழுது (யுத்தம் செய்வதினினது) தடுத்தாரா பாண்டவ
களும் கௌரவர்கள் யுத்தத்தினினது திருமபிவிட்டது கண்டு, வே
முள்ள குதிரைகளையுடைய ரதங்களாலே தங்களுடைய ஸைனிய
களை நான்குபக்கங்களிலும் சூழ்ந்துகொண்டார்கள்

எல்லாச் சைனியங்களும் திருமபியவுடன் அரசாக்களனைவரும்
கவசத்தைக் கழற்றிவிட்டுப் பீஷ்மரை அடைந்தார்கள் பிறகு
லக்ஷக்கணக்கான யுத்தவீரர்கள் யுத்தத்தை விட்டொழிந்து
பிரமமதேவரிடம் தேவர்கள் வருவது போல மகாதமாவான
பீஷ்மரிடம் வந்தார்கள் அந்தப் பாண்டவர்களும் கௌரவ
களும், படுத்திருப்பவரும் பரத சிரேஷ்டருமான பீஷ்மரிடம்
சென்று அபிவாதனஞ்செய்து எதிரில் நின்றார்கள் பிறகு, த
மாதமாவும் சந்தனுபுத்திரருமான பீஷ்மா, அப்பொழுது, நமஸ்க
ரித்து-- எதிரில் நிற்கின்ற பாண்டவர்களையும் கௌரவர்களையும்

ம பாரததுப பின்வருமாறு கூறலானா 'மகாபாகியசாஸிதனே! நங்களுக்கு நலவரவா? மகாரதர்களே! உங்களுக்கு நலவரவா? தவர்களுக்கு ஒப்பானவர்களே! உங்களைப்பாரதத்தனிலே நான் நன்தோஷமடைகிறேன்' எனறா பாரததே! பீஷ்மா தொங்கு னற தலையோடு அவர்களை இவ்வாறு புகழ்நது மறறெ ருபகத்தி, ருக்கிவற உமது பிள்ளைகளைப் பாரதது, 'என தலை அதிகமாக்கத் தாங்குகிறது தலையினை ஒன்று கொடுங்கள்' என்று கூறினா றகு, அரசர்கள் சிறியனவாயும் மிருதுவாயுமுள்ள சிறந்தலை ணைகளைக் கொண்டுவந்தனா பிதாமஹரான பீஷ்மா அநதச் றந்த தலையினைகளை விருமபவிலலை பிறகு, புருஷசிரேஷ்டரான ஷ்மா அவவரசர்களைப் பாரததுச சிரிக்கிறவாபோல இருநது காண்டு, 'அரசர்களே! வீரசயனங்களில் இவ்விதமான தலையினை ள தஞ்ரதவைகளல்ல' என்று கூறினா பிறகு, அவா பாண்டு ின புதலவனும் நீண்ட கைகளைபுடையவனும் எல்லா உலகங்களி றும் (சிறந்த) மகாரதனும் புருஷசிரேஷ்டனுமான தனஞ்சயனைப் பாரதது, 'தனஞ்சய! மகா பாகுபலமுள்ளவனே! அப்பா! என லை தொங்குகிறது இததருணத்தில் எந்தததலையினை தஞ்ரத தன்று நீ எண்ணுகிறாயோ அதனை எனக்குக் கொடு' என்று ரிய ததாரா அாஜுனன பெரிய விலலை நானேற்றிப் பிதாமகரை பிபிவாதனஞ்செயது இருகண்களிலும் நீர்ததுமப்ப பீஷ்மரைப் பாரதது, 'குருசிரேஷ்டரே! சஸ்திரதாரிகளான வீரர்களனைவரி றும் உதத்தமரே! ஒருவராலும் அவமதிக்கமுடியாதவரே! பிதா ஹரே! உமக்கு யான அடிமை நானென்னசெய்யவேண்டும்? கட னையிடுங்கள் என்று இவ்விதம் சொன்னான் சந்தனு குமரரான ஷ்மா, அநத அாஜுனைப்பாரதது, 'அப்பா! எனதலைதொங்கு றது இநத வீரசயனத்தில் எந்தததலையினைபைத்தஞ்ரததென்று ண்ணுகிறாயோ அதனை எனக்கு இப்பொழுது கொடுக்கவேண் ம குருசிரேஷ்ட! அாஜுன! எனக்கு தலையினைபை ஏற் றெது வீர! வீரசயனத்திறகு அனுகுணமான தலையினைபை னக்கு விரைவாகக்கொடு பாரதத! நீ அல்லவோ ஸமாதத்தன, லலா விலலாளிகளுள்ளும் சிரேஷ்டன, க்ஷத்திரியதாமததை டுநிந்தவன, புத்தியையும் பலத்தையும் குணங்களைபுமஉடையவன்' என்று கூறினா சததுருக்களை ஜயிப்பவனான பலகுன்னும் அநத் றயற்சியை, அவ்விதமே செய்வதாகச்சொல்லிக் காணலுவததை ம பதிவான கணுக்களுள்ள அம்புகளைபுமெடுத்தது அனுமநிதி றது மகாரதமாவும் பரதார்களுள் மகாரதருமான பீஷ்மரை டுனும்பிதிகொடுக்குமபடி செயது மகாவேகமுள்ளவைகளும் மிகக் லாமை புள்ளவைகளுமான மூன்று அம்புகளாலே பீஷ்மருடைய

தலையைத் தூக்கி நிறுத்தினான் ஸவயஸாசியினால் தம் அபிப்பிராயம் அறியப்பட்டவுடன் பரதசிரேஷ்டரும் தாமாதமாவும் தாம் தந்தைகளுடைய தத்துவங்களை அறிந்தவருமான பீஷ்மா மனக்கள் படைநதார அவா தலையைக் கொடுத்ததனால் அராஜுனனைப் புகழ் தார பரதகுலத்திற பிறந்த எல்லா வீரர்களையும் கண்ணு பார்த்துவிட்டுப் பரதவம்சத்தில் பிறந்தவனும் குருதிபுத்திரனு யுத்தஞ் செய்கின்ற வீரர்களுள் சிறந்தவனும் அனபாகளுக்குப் பத்தியை விருத்திப்பண்ணுகின்றவனுமான அராஜுனனே நோக்கி 'பாண்டவ! சயனத்திற்குத் தகுந்ததான தலையை உன்னுள்ளே ஏற்படுத்தப்பட்டது வேறுவிதமாக நீ செய்திருப்பாயானால் உன்னை நான் முன்னமே சபித்திருப்பேன் மிகக் பாருபலமு ளவனே! கூத்ததிரிய தாமதங்களில் நிலைபெற்றவனும் சரதலபதன் அடைந்தவனுமான கூத்ததிரியன் யுத்தத்தில் இவ்வாறே படுக்க வேண்டும்' என்று கூறினான்.

இவ்வாறு அராஜுனனைப் பார்த்துச் சொல்லிவிட்டு, பாண்டவர்களையும் அவர்களோடு சேர்ந்த எல்லா அரசாங்கையும் ராஜபுத்ரர்களையும் பார்த்துப் பின்வரும் வார்த்தையைச் சொல்லலானான். 'மன்னர்களே! பாண்டவனாலே ஏற்படுத்தப்பட்ட என்னுடைய தலையினையேப் பாருங்கள் இரத்தச் சயனத்தில் சூரியன் தெற்றின்று வடக்கே திரும்புவவரையில் யான் படுத்திருக்கப்போறேன் அப்பொழுது, யுத்தத்தினின்றும் மீண்டும் உயிரைத் தரித்திருக்கும் அரசர்கள் என்னைப் பாரப்பார்கள திவாகரன உத்தேஜஸுள்ளதும் ஏழுக்குதிரைகளுள்ள துமான ரத்ததோடு குடேறால் அடையப்பட்ட வடதிசையை அடையும்வரையில் என்னுடைய பிராணைகளை, அனபுகு மிக உரிய நண்பர்களைப் போல, நான் நிசயம் பாதுகாக்கப்போகிறேன் மன்னர்களே! நான் வலிக் கு இரத்த இடத்தில் அகழ்களைத் தோண்டவேண்டும் அனேகபாண்டவர்களாலே நிரைக்கப்பட்டவனாகிய நான் இவ்வாறு இருந்த கொண்டே சூரியனை உபாவிக்கப்போகிறேன் மன்னர்களே வைரத்தை விட்டுவிட்டு யுத்தத்தினின்றும் ஒழியுங்கள்' என்று சொன்னான் பிறகு, ஸமாததாக்களாலே நன்றாகக் கறபிக்கப்பட்டவர்களும (தேகங்களில் தைத்திருக்கின்ற) சவயங்களைப் பிடுங்குவித்ததை அறிந்தவர்களுமான வைத்தியர்கள் எல்லா உபகரணங்களோடும் பீஷ்மரிடம் வந்தார்கள் அந்த வைத்யர்களைக் கண்டு கண்கு புத்திரரான பீஷ்மா உமது புத்திரனான துரியோதனனைப் பார்த்துப் பின்வருமாறு மொழிந்தான் 'கொடுக்கவேண்டியவைகளைக் கொடுத்தது மரியாதை செய்து வைத்தியர்களை அனுப்பிவிட்டலாம் இவ்வண்ணம் நோந்தபிறகு வைத்தியர்களால் எனக்கு இப்பொழுது

செய்யத்தக்க காரியம் என்ன இருக்கின்றது? க்ஷத்திரிய தாமத
தில் சிறந்த ஸாஸ்திரதமமான கதியை நான் அடைந்தவனாயிருக்கிறேன்
அரசர்களே! சரதலபத்தை அடைந்துள்ள எனக்கு இவ்வாறு சிகிதையை
செய்துகொள்வது தாமமன்று வேந்தர்களே! இரதஅம்புகளோடேயே நான்
நெருப்பில் எரிக்கப்பட்டதக்கவன்' என்றார் அந்நப பீஷ்மருடைய
அநதவரீர்த்தையைக் கேட்டு உமது புத்திரனை துரிபோதனை அவரவர்களுக்குத்
தக்கபடிமரியாதை செய்து வைத்தியர்களை அனுப்பிவிட்டான் பிறகு,
அவருள்ள பறபல தேசத்தரசர்கள் அளவற்ற தேஜஸுடையவரான பீஷ்மா
தாமததில் நன்கு நிலைபெற்றிருப்பதைக் கண்டு ஆச்சரியம்கொண்டனா
உமது பிதாவான பீஷ்மருக்கு மன்னர்களும் மகாரதா
களும் வீரர்களும் சகத்ததால் நனைக்கப்பட்டவர்களுமான எல்லாப்
பாண்டவர்களும் கௌரவர்களும் ஒன்றுகூடித் தலையினை ஏற
படுத்திக் கொடுத்தது, பிறகு, மங்களகரமான சயனத்தில் படுத்
திருப்பவரும் மகாதமாவுமான அவரிடம் வந்து அபிவாதனை
செய்து மும்முறை வலம் வந்து அவருக்கு நாலுபக்கங்களிலும்
சைக்யை ஏற்படுத்தி ஸாயங்காலமானதும அதிக மனவருத்த
முற்றவர்களாகவும் தங்கள் தங்களுடைய பாசறைகளையே நினைக்கின்ற
வர்களாகவும் தங்கள் தங்கள் இருப்பிடத்தை அடைந்தார்கள்
மகா பலசாலியான ஸ்ரீமாதவா பீஷ்மா சாயந்ததைக்கண்டு
தங்கள் ஸ்தானங்களை அடைந்தவர்களும் பிரீதி அடைந்தவர்களும்
மகாரதாக்களுமான பாண்டவாக்களுக்கருகில் வந்து அச்சமயத்தில்
தாமபுத்திரரான புத்திஷ்டிரைப் பார்த்தது, 'கௌரவயரே!
தெய்வாதீனமாக நீர் ஜயசீலராக விளங்குகிறீர் ஸத்தியஸந்த
ரும் மகாரதரும் ஒருவராலும் கொல்லத்தகாதவருமான பீஷ்மா
பாக்கிய விசேஷத்தால் சாயக்கப்பட்டார் ஸத்யஸந்தரும் மஹா
ரதரும் எல்லாச் சாஸ்திரங்களிலும் கரைகண்டவரும் மனிதா
களால் தனித்தும் தேவர்களோடு கூடியும் ஜயிக்கமுடியாதவரு
மான பீஷ்மா நேத்திரத்தினாலேயே பகைவரைக் கொல்லும் திற
மை யுள்ளவரான உமமை எதிர்த்து (உமது) கோரமான நேத்தி
ரத்தால் எரிக்கப்பட்டார்' என்று கூறினார் இவ்வாறு சொல்லி
பதைக் கேட்ட தாமராஜா ஜநாரததனரைப் பார்த்துப் பின்வரு
மாறு மறுமொழி கூறினார்

‘உமது அருளால் வெற்றி, உமமுடைய கோபத்தினால்
தோல்வி கிருஷ்ணரே! பகதாக்களுக்கு அபயம் கொடுக்கின்ற நீர்
அன்றோ எங்களுக்கு சக்ஷகராயிருக்கிறீர்? கேசவரே! எவர்களுக்கு
புத்ததத்தில் நீர் எப்பொழுதும் சக்ஷகராக இருக்கிறீரோ, எவா
ருக்கு எப்பொழுதும் ஹித்தத்தைத் தேடுவதில் முயற்சிபுள்ளவ

ராகஇருக்கிறீரோ அவர்களுக்குஜயமுண்டாவது ஆசசரியகரமன்று எல்லா விதங்களாலும் உமமை நாடியிருக்கின்றவர்களுக்கு (சுஷ்மம் உண்டாவது) ஆசசரியமனறென்பது என்னுடைய எண்ணம்' என்றா இவ்வாறு சொல்ல, ஜநாரததனா, அதனைக் கேட்டுப் புன்கிரிப்புடன், 'ராஜசிரேஷ்டரே இப்படிச் சொல்வது உமக்கே தக்கதாகும்' என மொழிந்தாரா

பத்தாவதுநாள் யுத்தம் முடிந்தத.

நூற்றிருபத்தோராவது அதயாயம்,

பீ ஷ ம வ் த பா வ ம (தோடீச்சி)

(பீஷ்மர் தண்ணீர் கேட்டவுடன் அரசர்கள் துடத்தல் கோரை அதனை அருந்தாமல் அர்ஜுனனைக் கேட்டதும், அவன் பாதாளமங்கையால் அவருக்குத் தாக்காந்திச் செய்வித்ததும், அவர் அவனைப் புகழ்ந்து ஸமாதானஞ் செய்துகொள்ளும்படி துரியோதனனுக்குச் சொல்லியதும்.)

மகாராஜரே அவவிரவு விடிந்தவுடனே, எல்லா அரசர்களும் பாண்டவர்களும் கௌரவர்களும் பீஷ்மரிடம் சென்றார்கள் கௌரவர்களுட்கிறந்தவரே! வீரசயனத்திலப்படுத்திருக்கின்றவரும் கூத்திரிய சிரேஷ்டரும் வீரருமான அந்தப் பீஷ்மரை கூத்திரியர்கள் அபிவாதனஞ்செய்து ஸ்தோத்திரம்செய்தார்கள் அந்த இடத்தில் ஆயிரக்கணக்கான கன்னிகைகள் சென்று சந்தனப்பொடிகளையும் பொரிகளையும் புஷ்பமாலிகளையும் சாந்தனவரினமீது எல்லாப்பசுகங்களிலும் வாரியிறைத்தார்கள் ஸகிரிகளும் முதியவர்களும் சிறுவர்களும் பாரக்கிறவர்களான (மற்ற) ஸாதாரண ஜனங்களும் உதிகின்ற ரூரியனைப் 1 பிராணிகள் விரும்புவது போலச் சந்தனு புத்திரரான பீஷ்மரை விரும்பி அடைந்தார்கள் நூற்றுக்கணக்கான தூரியவாதியங்களும் அவன்மேல் கொண்டுவரப்பட்டன அவ்வாறே 2 நடர்களும் 3 நாததகர்களும் சிலபிகளும் குருகுலத்து விருத்தரான பிதாமஹரிடம் வந்து சேர்ந்தார்கள் ராஜேந்திரரே! அந்தக் கௌரவர்களும் பாண்டவர்களும் ஒன்று சேர்ந்து கவசங்களைக் கழற்றி ஆயுதங்களையும் கீழே வைத்துவிட்டுப் பீஷ்மருடைய அருகில் வந்து பழமைபோல அநயோநயப் பிரீதியுடன் வயதின முறைப்படி ஒருவராலும் ஜயிக்க முடியாதவரும் பகைவர்களைப் பிடிப்பவருமான தேவ விரதரைச் சுற்றி உட்காராதார்கள். அனேக அரசர்களாலே நிறைந்ததும் பீஷ்மராலே விளங்குகின்ற

1 'பூதானி' எனப்பது மூலம், 'கந்தாவா முதலான பிராணிகள்' எனப்பது பழையவுரை 2, 3 கூத்தாடுபவரின் வகைகள்.

தும் ஜவலிக்கின்றதுமான அந்தப் பாரத சபையானது ஆகா
ததில் சூரியமண்டலம் போலப் பிரகாசித்தது கங்காபுத்திர
ரச சூழ்நதிருக்கும் அரசாங்களுடைய அந்தச் சபையானது
தேவசரான பிரம்மதேவரை உபாலிகின்ற தேவாங்களுடைய
காஷ்டி போல விளங்கியது பரதேரே! அம்புகளால் மிக
மும் வாட்டப்பட்ட பீஷ்மா வேதனையைத் ததிரியத்தினால்
பாறுத்ததுகொண்டு 1 ஸாபம் போலப் பெரு மூச்சுவிட்டுக்
கொண்டிருந்தார் பாணங்களுள் எரிச்சலுண்டு பண்ணப்பட்ட
தகமுள்ளவரும் ஆபுதங்கனின் அடியினால் மூச்சை அடை
வருமான பீஷ்மா அங்கு நிற்கின்ற மன்னாக்களைப் பார்த்து,
தீர்த்தம் வேண்டும்' என்று சொன்னார் மன்னரே! பிறகு,
அந்தக் கூத்திரியர்கள் நான்கு பக்கங்களினின்றும் பற்பல வித
பக்சயங்களையும் குளிராத தீர்த்தக் குடங்களையும் கொண்டுவந்
தார்கள் சாரதனவா அருகில் கொண்டுவரப்பட்ட தீர்த்தத்தைப்
பார்த்து, '(அரசாக்களே!) கேவலம் மனிதர்களுக்கு மாததிரம்
டரிய இந்தப் போகங்கள் இப்பொழுது எனால் அனுப்பப்பதற்
குத் தருதவைகளால் யான் மனிதர்களைவிட்டு விலகிச் சரதல
த்தை அடைந்து சூரிய சந்திரர்கள் திருமபுவதை மாததிரம்
தீர பார்த்தவனாக இருக்கிறேன்' என்று மொழிந்தார் 2 பார
தரே! சந்தனுபுத்திரரான பீஷ்மா இவ்வாறு சொல்லி அரசா
களை நிர்த்தித்து, 'அாஜுனனைப் பாரகக் விருமபுகிறேன்' என்று
கூறினார் பிறகு, மிகப் புஜபலமுள்ள அாஜுனன் பிதாமஹருடைய
அருகில் வந்து அபிவாதனஞ் செய்து கைகளைக் குவித்துக்
கொண்டு வணக்கத்துடன் எதிரில் நின்று கொண்டு, யான் யாது
செய்யக் கடவேன்?' என்று கேட்டான் மன்னரே! நமஸ்காரஞ்
செய்து எதிரில் நிற்கின்ற பாண்டு புத்திரனான தன்னுசயனைப்
பார்த்துத் தாமாதமாவான் பீஷ்மா பிரீதியுடன் கூறலானார்,
'அாஜுன! உன்னுடைய பாணங்களுளே சூழப்பட்ட என்
னுடைய சரீரம் எரிக்கப்படுகிறதுபோலிருக்கின்றது என்னுடைய
மாமஸ்தானங்கள் வருத்தமடைகின்றன எனவாயும் உலாந்து
போகிறது அாஜுன! வேதனையினால் சரீரம் துன்பமடைந்திருக்
கின்ற எனக்கு நீ தீர்த்தத்தைக் கொடு மகா வில்லாளியான

1 வேறுபாடம்

2 வய: வாஸ்யூரிமொவாரூ: மொயீயூதூமொயீயம்|மொ
யீயெநாழிவனெயூதூ மொயீயூதூமொயீயம்|| என்பது அதிகபாடம்,

'மன்னாக்களே' ஸ்வாகக்ஸம்பந்தம் பெருத்தும் பகஸம்பந்தம் பெரு
த்தும் அன்னிமயமான பாணத்தினாலேபூயியினின்று கொண்டுவரப்பட்டது
மான தேஜேமயமான தீர்த்தத்தை யான் பாணமண்ணப் போகிறேன்'
என்பது பொருள்

அராஜுன! நீதான் சாஸ்திரத்தில் சொல்லிய முறைப்படி தீர்த்தம் கொடுக்கச் சக்தியுள்ளவனா யிருக்கிறாய்? எனறா வீரமுடையவனா அராஜுனனோ, 'அவ்வாறே ஆகட்டும்' என்று சொல்லிவிட்டு ரத்தத்தினமீதேறிக காண்டவம் எனனும் விலலை உறுதியாக நானேற்றி இழுத்தான் இடி முழக்கம்போன்ற அந்த அராஜுனனுடைய நானொலியையும் தலதவனியையும் கேட்டு எல்லா அரசர்களும் எல்லாப் பிராணிகளும் நடுங்கினார்கள் பிறகு, ரதிகளான உத்தமனும் குருதியின் புதலவனுமான அந்தப் பாண்டவன் படுததுக கொண்டிருப்பவரும் சஸ்திரதாரிகளான எல்லாச் சூரர்களுளும் சிறந்தவரும் பரதசிரேஷ்டருமான பீஷ்மரை ரத்தத்தோடு பிரதக்ஷிணஞ் செய்து ஜவலிக்கின்ற ஒரு பாணத்தை விலலிற பூட்டி அதைப் பாஜநயாஸ்திர மந்திரத்தினால் அபிமானித்தது எல்லா ஜனங்களும் பாரததுகொண்டிருக்கும் பொழுதே பீஷ்மருடைய வலப்பக்கத்தில் பூயியைப் பிளந்தான் பிறகு, நிமலமும் மங்களகரமுமான நீர்ப்பெருக்கானது பூயியினின்றும் மேல நோக்கிப் பெருக ஆரம்பித்தது பிறகு, பாரததன், குளிரந்த தாம அமிருதம் போன்றதும் திவ்யமானமணமும் சுவையுமுள்ளதுமான ஜலத்தினுடைய குளிரந்த தாரையினாலே குருகுலத்தில் பிறந்தவர்களுள் சிறந்தவரும் தெய்வத்தன்மையுள்ளவரும் சிறந்த பராக்ரமமுள்ளவருமான பீஷ்மரைத் திருபதி செய்தான் இந்த ரனபோல அரியசெய்கையைச் செய்கின்ற பாரததனுடைய அந்தச் செய்கையினாலே அரசர்கள் மிக்க ஆச்சரியத்தை அடைந்தார்கள் மனிதர்களின் பராக்ரமத்துக்கு மேற்பட்ட பராக்ரமத்தையுடைய அராஜுனனுடைய அச்செய்கையைக் கண்டு கௌரவர்கள் குளிரினால் பீடிக்கப்பட்ட பசுக்களபோல மிக நடுக்கமுற்றார்கள் சூழ்ந்திருந்த மன்னர்கள் ஆச்சரியத்தினாலே உத்தரியங்களை வீசிவீசினார்கள் சமங்கங்கள் தூரதுபிவாதயங்கள் இவைகளினுடைய சபதம் என்குப் நெருங்கியதாகத் தோன்றியது அரசரே! திருபதியடைந்தவரான பீஷ்மரும் அராஜுனனை எல்லா அரசர்களுக்கும் வீரர்களுக்குப் எதிரில் புகழ்நதுகொண்டு பின் வருமாறு சொல்லலானான்

‘மிகக் பாகு பல் முள்ளவனே! கௌரவ நந்தன்! உன்னிடத்தில் இச் செய்கை ஆச்சரியமன்று அளவற்ற கார்த்தியுடையவனே! நீ பூவ யுகத்திலிருந்த நாரிஷி யென்றும், நீ வாஸுதேவரைச் சகாயமாகக் கொண்டு பெரிதான் காரியத்தைச் செய்யப்போகிறாயென்றும் நாரதர் சொல்லியிருக்கிறார் தேவராஜன் தேவர்களுடன் சோந்தும் செய்ய முடியாததான் ஸாவக்ஷத்திரிய ஸமஹாரரூபமான காரியத்தை நீ நிச்சயமாகவே செய்யப்போகிறாய் என்று அந்தத் தேவர்களுடையதை அறிந்தவர்கள் கருதுகிறார்கள் நீ ஒருவன் புவியில் உள்ள வில்லாளி

களுள் உததமன், மனிதாக்களுள் சிரேஷ்டன் உலகத்திலுள்ள பராணிகளுள் மனிதர்கள் சிறந்தவர்கள், பக்ஷிகளுள் கருடன்கிற நகரத்து, நதிகளுக்கு ஸாகரம் சிறந்தது, நாலுக்கால பிராணிகளுள் பசுவாடு சிறந்தது, தேஜஸுள்ள வஸ்துகளுள் சூரியன் சிறந்தது, பாவதங்களுள் ஹரிமாசலம் சிறந்தது, ஜாதிகளுள் பிராமமணஜாதி சிறந்தது, விலலாளிகளுள் நீ சிறந்தவன் அராஜுன் ! எனனாலும் சிதரனாலும் துரோணராலும் பலராமராலும் ஜனாரததனராலும் ஸஞ்சயனாலும் அடிககடி சொல்லப்பட்ட வாக்கியம் துரியோதனனால் ஏற்றுக்கொள்ளப்படவில்லை விபரீத புத்திபுள்ளவனும் புத்திபற்றவனுமான துரியோதனன் அநதவாக்யத்தை நம்பவில்லை. 'நெடுங்காலமாகச் சாஸ்திரமுறையைக் கட்டாதவனான அநதத் துரியோதனன் பீமனுடைய பலத்தினாலே அவமதிக்கப்படும் கொல்லப்படும் படுக்கப்போகிறான்' என்றா கௌரவராஜனான துரியோதனன் இந்த வார்த்தையைக்கேட்டு மனத்தளர்ச்சியடைந்தான்.

சரதனுபுத்திரரான பீஷ்மா, அநதத் துரியோதனனைப் பார்த்து, 'அரசனே ! அறிந்துகொள் கோபத்தை விட்டுவிடு துரியோதன ! புத்திமானான பார்த்தன நன்மனம்பொருந்தியதும் சூளிராததுமான தீர்த்தத்தை உணடுபண்ணினதை நீ பிரதயக்ஷமாகக் கண்டாயலையோ ? இவ்விதமான ஜலத்தை உணடுபண்ணு சிறவன் வேறொருவனும் இவ்வுலகிலில்லை அராஜுன்ன ஆகனேயா ஸ்திரம், வாருணஸ்திரம், ஸௌமயாஸ்திரம், வாயவயாஸ்திரம், வைஷ்ணவாஸ்திரம், ஜாதிராஸ்திரம், பாசுபதாஸ்திரம், உலகங்களைப் படைத்த பிரம்மதேவரிடத்தினின்று கிடைத்த பிரம்மாஸ்திரம், தாதாவையும் தவஷ்டாவையும் ஸவிதாவையும் விவஸவாணையும் தேவதையாகக்கொண்ட அஸ்திரங்கள் ஆகிய இவைகள் எல்லாவற்றையும் அறிவான் இப்புவியில் வேறொருவன் இந்த அஸ்திரங்களை அறிவான் இம் மண்ணுலகனைத்திலும் தன்னஞ்சயன் ஒருவனே இந்த அஸ்திரங்களை அறிகிறான் தேவகிபுத்திரரான கிருஷ்ணரும் அறிகிறா இவ்வுலகில் வேறொருவனும் அறிவான் அப்பா ! புத்தத்தில் இந்த அராஜுன்ன எவ்விதத்தாலும் ஜயிக்க முடியாதவன் மகாதமாவான் இந்த அராஜுன்னனுடைய செய்கைகள் மனிதனால் செய்யமுடியாதவைகள் மன்னவ ! பலமுள்ளவனும் புத்தத்தில் சூரனும் போரில் பிரகாசிக்கின்றவனுமான அநத ஜிஷ்ணுவுடன் காலதாமதமின்றி நீ நடபைச் செய்துகொள் சூருகுலத் தவிர சிறந்தவனே ! அப்பா ! மஹா பார்குபலமுள்ளவரான ஸ்ரீகிருஷ்ணா 1 ஸ்வாதினராயிருக்கும்பொழுதே சூரனான பார்த்த

1 'கோபக்கொள்ளாமலிருக்கையிலேயே' என்பது.

ஸோமி நீ ஸந்திசெய்துகொள் அப்பா ! அராஜுனன பதிவான் கணுக்களுள்ள பாணங்களால் உன்னுடைய எல்லாச் சேனைகளையும் நாசம் செய்துவிடுமுன்னரே நீ அவனோடு ஸந்தியை செய்துகொள் வேந்தனே ! புத்தத்தில் மாண்டவாகளபோல மிகுந்திருக்கிற உன் ஸகோதரர்களும் அனேக அரசர்களும் உரோடிகளுக்கையிலேயே உனக்கு அராஜுனனோடு ஸந்தி உண்டாகட்டும் ஐயா ! குரோதத்தினால் ஜவலிக்கின்ற கண்களையுடைய புதிஷ்டிரன் புத்தங்களத்தில் உன்சேனையை எரிக்குமுன்னே (உனக்குப் பாராததனோடு) ஸந்தி உண்டாகட்டும் மஹாராஜனே நகுலன் ஸஹதேவன் பீமஸேனன் அராஜுனன் இவர்கள் உன் சேனையை முழுதும் அழிக்காமலிருக்கும்பொழுதே உனக்கு வீராளான பாண்டவர்களோடு ஸநேகமுண்டாவதை நான் விரும்கிறேன் அப்பா ! புத்தம் எனனுடனே முடியட்டும் பாண்டவர்களோடு நீ விரோதத்தை விட்டுவிடு தோஷமற்றவனே ! நான் இப்பொழுது சொல்லிய வாரததை உனக்கும் ருசிக்கலாம் இந்த விஷயமானது உனக்கும் உன் குலத்திற்கும் தகுந்ததென்று நான் என்னுகிறேன் கோபத்தை விட்டுவிட்டுப் பாண்டவர்களோடு ஸமாதானஞ் செய்துகொள் பலகுளனாலே எது செய்யப்பட்டதோ அது போதுமானது பீஷ்மனுடைய நாசத்தினாலே உனக்கு நேசமுண்டாகட்டும் மிகுந்திருக்கின்றவர்கள் நன்றாகப் பிழைத்திருக்கட்டும் அரசனே ! நீ கிருபைசெய் பாண்டவர்களுக்கு ராஜ்யத்திற் பாதியைக் கொண்டு தாமராஜன் இந்திரப்பிரஸ்தத்தை அடையட்டும் கௌரவேந்திர ! நீ மித்திரத்துரோகியுடைய அரசர்களுக்குக் கீழ்ப்பட்டவனுமாகப் பழிச்சொல்லி அடைய வேண்டாம் பிரஜைகளுக்கு எனனுடைய நாசத்தினாலே மன அமைதி உண்டாகட்டும் பாண்டவர்கள் பிரீதியுடையவர்களா (க கௌரவர்களோடு) சேரட்டும் அரசனே ! தந்தை தனயனைப் பருகன் மாமனையும் பிராதா பிராதாவையும் அடையட்டும் இச்சமயத்திற்கேற்ற எனனுடைய இவ்வாரததையை மோகத்தினாலேயோ புத்தியின் குறைவினாலேயோ கௌமற் போவாயாயின் நீ கடைசியில் மனவருத்தமடைவாய் நீங்கவெல்லோரும் இதனை முடிவாகக்கொண்டவர்களாயிருக்கிறீர்கள் உண்மையான இந்த வாரததையை யான் உனக்குக் கூறலாயினேன்' என்றா

கங்கா புத்திரரான பீஷ்மா அரசர்களின் மத்தியில் நேயத்தால் இந்த வாக்கியத்தைத் துரியோதனன் கேட்கும்படி செய்து விட்டுப் பின் பாணங்களால் மாமஸ்தானங்கள் மிக வருத்தப்பட்டிருந்தும் வேதனையை அடக்கிக்கொண்டு தம் மனத்தை யோகதாரணையுடன் கூடியதாகச் செய்து பேசாமலிருந்த விட்டார தாமததோடும் அராதத்தோடுங்கூடியதும் ஹிதமான

ம் ஆரோக்கியகரமாபுள்ளதுமான அந்த வார்த்தையைக் கேட்க
சாகப்போகிறவன் நல்லமருந்தை ஏற்காததுபோல உமது
திரை அதுனை ஏற்கவில்லை

நூற்றிருபத்திரண்டாவது அதுயாயம்

பீஷ் ம வ த ப ர வ ம (தோடர்ச்சி)

ரசிகளெல்லாம் அகல, கர்ணன் பீஷ்மரிடம் வந்ததும், அவர் அவன்
ஹிப்பைக்கூறிப் பாண்டவரோடு உறவாடச்சொல்லியதும், அவன்
அதனைக் காரணமாகட்டி மறுத்துக் கடிமைகேட்டு மீண்டதும்)

மஹாராஜரே! சரதனுபுத்திரரான பீஷ்மா பேசாமலிருந்து
ட்ட பிறகு, அந்த எல்லா அரசரும் மீண்டு தங்கள் தங்கள் இருப
டம் சோந்தனா பீஷ்மா கொல்லப்பட்டாரென்பதைக் கேட்டுப்
நஞ்சிரேஷ்டனான காணன் சிறிதுபயமுற்று விரைவுடன் அவரு
ய பக்கத்திற்கு வந்தான் அவன், அப்பொழுது சரதலபத்தை
நடந்திருக்கின்ற மகாதமாவான் பீஷ்மரை, ஜனனகாலத்தில்
ணற்படுகையில் படுததவரும் வீரரும் பிரபுவுமான ஸம்பரம
னயரைப்போலக் கண்டான் மகாதேஜஸூதையவனான கா
ன கண்களைமூடிக்கொண்டிருக்கும் வீரரான அந்தப் பீஷ்மரை
நடந்து, அப்பொழுது, பாஷ்பத்தினால் தடுமாறுகின்ற குரலோடு
வருடைய சரணங்களிலிழந்து, 'குருசிரேஷ்டரே! யான் ராதை
புத்திரன், குற்றமற்றவனாயினும் பாரகருமபொழுதெல்லாம்
ங்களால் மிகவெறுக்கப்படுபவன்' என்று தன்னைப் பீஷ்மரிடம்
ரிவித்துக் கொண்டான் கௌரவர்களுள் முதியவரான பீஷ்
அம்புகளால் மூடப்பட்டிருக்கின்ற கண்களைபுடையவராகி
ந்த வார்த்தையைச் செவிபுற்றுத் தமவாஸஸ்தானம் நிராஜனமா
நப்பதைக் கண்டு ரக்ஷகர்களைத் தூரச்செல்லுமபடிசெய்து பிதா
த்திரனைக் கட்டிக்கொள்வதுபோலக் காணனை ஒருகையால் கட
கொண்டு மௌன அவனைப் பார்த்து நேசத்துடன் பின்வரு
று கூறலானான்

'நீ எனனோடு பகைக்கிற விஷயத்தில் எனக்கு வருத்தமில்லை,
என்னிடம் வராமலிருந்தால் நிச்சயமாகவே உனக்கு ஸ்ரேயஸ
னடாகாது காண! நீ குருதிபுத்திரன், ராதாபுத்திரனல்ல
சூரியனிடத்தினின்றும் பிறந்தவன் தோப்பாகன உனக்குப்
நாவல்லன் மஹாபாகுபலமுள்ளவனே! நீ சூரியனிடத்திலி
ந்து உண்டானவனென்று நர்ரதரிடத்தினின்றும் கிருஷ்ணதனை
யனரிடத்தினின்றும் கேட்டு அறிந்திருக்கிறேன் தேஜஸின
ம் ஸமசயமில்லை அப்பா! எனக்கு உனமீது பகையிலலை,

உனக்கு உண்மையைச் சொல்லுகிறேன் உன்னுடைய உற்சாகத்தைக்கெடுப்பதற்காக உன்னை நோக்கிக் குருரமான வராததையையான சொன்னேன் நீ காரணமின்றிப் பாண்டவர்களை பணிகிறாயென்பது என்னுடைய எண்ணம் ஸுதபுத்திரனே! துரியோனராஜனால் பலவாறு தூண்டப்பட்டு நீ தாமலோபத்தைச் செய்கிறானாமையால் உனதுபுத்தியும் இவ்விதமான கெட்ட நிலைமையடைந்ததுவிட்டது குணசாலிகளுடைய புத்தியும் இழிகுணாகளின் சோகையால் தவேஷமுள்ளதாகவும் மாதஸாயமுள்ளதாகவும் ஆகிறது அந்தக்காரணத்தினால் கௌரவர்களுடைய சபையில் நீ பவாறு குருரமான வராததையைக் கேட்கும்படி செய்யப்பட்டா இப்பூமியில் புத்தத்தில் சத்தருக்களால் தாங்கமுடியாத உன்பரகிரமத்தை யான் அறிவேன் உன்னிடத்திலுள்ள பிராமமணபுரியையும் செளரயத்தையும் நீ தானஞ்செய்வதில் நன்கு நிலைபெற்றிருப்பதையும் யான் அறிவேன் தேவனுக்கோப்பானவனே! மதாகளுள் உனக்கு ஒப்பானவன் ஒருவனுமில்லை, குலத்திலுண்டாகிற உட்கலகப்பததாலே நான் எப்பொழுதும் குருரமான வராததையைச் சொன்னேன் பாண்டங்களிலும் அஸ்திரங்களிலும் அளகளை ஸந்தானஞ்செய்வதிலும் சுறுசுறுப்பிலும் அஸ்திரபலத்திலும் பலருள்ளேமே மஹாதமாவான ஸ்ரீகிருஷ்ணரோடும் ஸன்னாபிருக்கிறாய் காண! வில்லாளியான நீ ஒருவருகவே கருந்ததையடைந்து குருராஜனான துரியோதனனுக்கு ஒரு கண்கையை ¹ விவாகம் செய்விப்பதற்காக அரசாக்களை புத்தத்தி அடித்தாய அவ்விதமாகவே பலசாலியும் ஒருவராலும் அனுமுடியாதவனுமான ஜராஸநதராஜனும் ² அடிக்கப்பட்டான் டேரில்புகழ்பெற்ற காண! புத்தத்தில் உனக்கு ஒப்பானவன் ஒருவமில்லை நீ பிராமமணர்களுக்கு ஹிதன், ஆண்மையை முன்னிட்டே போர்புரிபவன், தேஜவினாலும் பலத்தினாலும் புத்தஞ்செய்வதில் நீ தேவகுமாரனுக்கு ஸமானன் புத்தத்தில் மனிதர்களைவிடலும் மேம்பட்டான் உன்னைப்பற்றி முன்பு நான் பாராட்டிகோபத்தை இப்பொழுது விட்டுவிட்டேன் விதியை முயற்சியவெல்லமுடியாது பகைவாக்களையழிப்பவனே! வீரர்களான பாண்டவர்கள் உனக்குச் சகோதரர்களான பிராதாக்கள் மிக்கபிராகுப் முள்ளவனே! எனக்குப்பிரியத்தைச் செய்யவிரும்புவாயாயின் அக்களோடு நீ சோனதுவிடு ஆதிதயகுமாரனே! பகை என்னோடு திர

¹ சாந்திபாவம் 4-வது அத்யாயம் பாகக்

² சாந்திபாவம் 5-வது அத்யாயம் பாகக்

பாகடமே இப்புவியிலுள்ள எல்லா அரசாசனமும் இப்பொழுது பத்திரவமற்றவர்களாயிருக்கட்டும்' என்றா

காணன், 'மகாபாகுபலமுள்ளவரே! இவையனைத்தையும் நிவேன, ஸம்சயமில்லை பீஷ்மரே! நான் குருதிபுத்திரனென மஸூதபுத்திரனல்லெனென்றும் சொன்னது வாஸ்தவமே நான் ரதியினால் எறியப்பட்டேன், ஸூதனால் வளாகப்பட்டு. ரியோதனனுடைய ஐயவரியத்தை அனுபவித்துவிட்டு அதனைப் பாயயாகச்செய்ய நான் பிரியப்பட்டவில்லை மிக்கவல்லமையுடைய ரே! வஸூதேவகுமாரரான கிருஷ்ணா அரஜுனனுக்கு உப ரஞ் செய்வதின்பொருட்டு எவ்வாறு உறுதியான விரதத்துட னுக்கிறாரோ அவ்வாறுகவே துரியோதனன நிமித்தமாகத் தாம, சரீரம், புத்திரர்கள், மனைவி, கோத்தி இவ்வனைத்தும் என ல விடப்பட்டன 'கௌரவரே! 'கூத்தரியர்கள் வியாதியினால் ணமடைந்தவர்களாகவேண்டாம்' என்று துரியோதனனை ித்தது எனனால் பாண்டவர்கள் எப்பொழுதும் கோபமுட்ப டார்கள் இந்த விஷயம் அவசியம் வரக்கூடியதே இது ஒருவ லும் தடுக்கமுடியாதது விதியை முயற்கியால் தடுப்பதற்கு ன வல்லவன்? பிதாமஹரே! பூமிகு கூத்யத்தைக்காண்பிக ர நிமித்தங்களை நீங்கள் தெரிந்துகொண்டிருக்கிறீர்கள், ஸபை யம் கூறியிருக்கிறீர்கள் பாண்டவர்களும் வாஸூதேவரும் றுமனிதர்களாலே ஜயிக்கத்தகாதவர்களென்று எல்லாவிதத் லும் நான் தெரிந்துகொண்டிருக்கிறேன் அவர்களையும் நாம் ரத்துப் போர்புரிவதில் ஊக்கமுள்ளவர்களாயிருக்கிறோம் தத்தில் பாண்டவர்களை ஜயிப்பேன்' என்று எனமனம் உறுதி னிருக்கிறது மிக்ககுருமான் இரதவைரம் எனனால் விட யாதது நான் ஸவதாமத்தினாலே பிரீதியுள்ள மனத்தையுடைய கித தனஞ்சயனோடு போர்புரியப்போகிறேன் ஐயா! புத்தத் பொருட்டு நிச்சயமுள்ளவனான் எனக்கு அனுமதிக்கொடும ரே! தேவரீருடைய அனுமதிபெற்று புத்தஞ்செய்யவேண்டு னபது என்னுடைய எண்ணம் கோபத்தாலும் ஆலோசனைக றவினாலும் நான் சொல்லிய தகாதசொற்களையும் செய்த ிருக்கான் செய்கைகளையும் தேவரீர் எனவிஷயத்தில் பொறுத் ிருக்க' என்று வேண்டினான் பீஷ்மா, 'காண! அதிகுருமான் வைரமானது விடமுடியாததாயிருக்குமாயின் யான் உனக்கு மதிக்கோடுக்கிறேன் ஸவாககத்தை அடையவேண்டுமென்கிற தயத்தோடு புத்தஞ்செய் நான் கோபத்தைவிட்டுப் பரப்ப

பினறி யுத்தத்தில் செயயவேண்டிய காரியத்தைச் செய்து முடி-
தேன எனசக்திககுஇயனறவளவும உதஸாஹததிறகுத் தககப-
யும ஸாதுககளுககுரிய நல்லொழுக்கங்களில் யான நிலைபெற்றிரு-
தேன அப்படிப்பட்டயான, உனககு அனுமதிகொடுக்கின்றேன்
எதை விரும்புகிறாயோ அதை அடைவாயாக நீ தனஞ்சயனிப-
தினினு சுத்ததிரியதாமததால் அடையக்கூடிய உலகங்க-
அடையப்போகிறாய நீ அஹங்காரத்தைவிட்டுப் பலத்தையும் உ-
யத்தையும் அடைநது போர புரிவாயாக சுத்ததிரியனுக்குத் த-
மத்தை விட்டுவிடாத யுத்தத்தைக்காட்டிலும் மேலான
வேறொன்றுமில்லை வெகுநாளாக விரோதத்தைத் தணிப்பதற்கு
பெரிதான முயற்சியைச் செயதேன் ஆனால், அது எனனால் மு-
யாமல் போயிற்று எனகுத் தாமமோ அங்குஜயம்' என்று கூ-
றா காங்கேயா இவ்வாறு சொல்லியவளவில, ராதேயன் அபி-
தனஞ்செய்து விடைபெற்றுக்கொண்டு ரத்ததினமீதேறி உம-
புத்திரனிடத்திற்குச் சென்றான்' என்று கூறினான்

ஜனமேஜயமகாராஜரே! இவ்வாறு அநேக விருத்தாந்தங்க-
யுடையதும் பாவத்தைப்போக்குவதும் மங்களகரமுமான இந்-
பீஷ்மபாவமுழுதும் கேட்கின்ற உமக்கு எனனால் கூறப்பட்ட
அரசரே! இந்தப்பாவத்தை எப்பொழுதும் இப்புவியில் வே-
தின கரையடைந்தவர்களான பிராமமணாகளைக் கேட்பிகிற
களும் சிரத்தைபுடன் கேட்பவர்களுமான, மனிதர்கள் எல்ல-
பாவங்களையும் தொலைத்து முடிவுக்காலத்தில் சரீரத்தைவிட்டு எ-
இடத்தை அடைந்தபின் மீண்டும் திருமபார்களோ அவ்விதவிஷ-
வின ஸ்தானமான வைகுண்டத்தை அடைகிறார்கள் பரதா-
சிறந்தவரே! ஆதலால், இம்மைமறுமைப்பயன்களை அடைய விரு-
முள்ளமனிதன் ஸாவபரயதனத்தினாலும் பாரதத்தைக் கே-
வேண்டும் ராஜேந்திரரே! இந்தப்பீஷ்மபாவம் படிக்கும்பொ-
பிராமமணாகளைச் சந்தனங்களாலும் புஷ்பங்களாலும் அலங்கா-
செய்து அவர்களுக்குப் போஜனம் அளிக்கவேண்டும், உ-
மானதீர்த்தத்தையும் அவர்களுக்குக் கொடுக்கவேண்டும்" எ-
கூறினான்

பீஷ்மவத்பாவம் முற்றிற்று

பீஷ்ம பாவம் முற்றிற்று.

ஸ்ரீ

